Q233
M72
116047

ஏ.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெரியபுராணகீர்த்தனம்.

இஃது

தஞ்சைமாகராதிபதிசரபோஜ

வையை - பந்நாதஐயாவர்கள்குமாரரும்

மறைவாணரியநாதஐயாவர்கள்

ஜ்யேஷ்டபுத்ரருமாகிய

இராமஸ்வாமியையாவர்களால்

சேக்கிழார்சுவாமிகளருளிச்செய்த

பெரியபுராணத்துக்கியைய இயற்றி

சென்னை

பா - குமாரையாவர்களது

கலாநிதியச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பிரகோபநிதிஸ்ரீ சர்வஸ்வகாரி.

Registered Copyright.

Q23 ய
M72

உ

சிவமயம்.

கைலாஸபரம்பரை

வேதாகமசைவசித்தாந்தசமயாசாரியடோமாய்வினங்குகின்ற

திருவாவடுதுறையாதீனவித்துவான்

திரிசிரபுரம் ம - ள - ள - ஸ்ரீ மகாவித்துவான்

மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்களியற்றிய

செய்யுட்கள்.

காடுவாளரவர்முனிவாகொழுதேத்தவானந்தகடனமன்று
ளாடுவானடியெய்த்துக்கொடுப்பவுயர்சேக்கிழாருளிச்செய்த
பாடுவான்புராணத்தையெழுதுவார்வாயாரப்படிப்பாரின்பம்
நீடுவான்சிந்திப்பாரானுர்களாலுலும்நினைத்துவாழ்வார். (க)

அடியெடுத்துக்கொடுத்தவன்போற்றலுலுமையாதிகடழுவியள
வாவின்பம், படியெடுத்துக்கொளப்புரியாவிதமுளார்ந்தாங்கதினுள
காற்படாமுயலொண்டோர், கொடியடுத்தநிறத்தவன்வாழ்பதாரூதற்ப
ல்படாங்கடனுனாரும்வேட்கந்,கடியெடுத்துவிகபலபதஞ்செய்தா
னனையனெவன்கனைவாயென்னில். (உ)

பொன்னிவளத்தருகாடுபுரிதவத்தால்வையையெலும்புரிதோன்றி
ற்று, மின்னிடைசெய்தவத்தாற்பஞ்சாதமாமறையோன்விருப்பின்
வர்தான், மன்னியவன்புரிதனத்தால்மறைதாலுமெனவுதித்தலமந்த
ர்சம்முட்,பன்னியதுதன்னதெனத்தன்னியல்பினுணருமொருபான்
மைமையோன். (ங)

சாம்பமூர்த்திக்கினையானென்பதலாகினையானெத்தமிழ்வல்லோ
ர்க்கும், மேம்படுமாவயித்தியநாதனுக்குமுறத்தானென்றுளம்பல்
போல், வாம்பலவாமிசையினுமுத்தானெழுக்கம்பலதிரண்டாலன்
னமெய்யான், ஓம்பல்புரியோமசாமிச்சகுணமாமறைதேருயர்ச்சி
யோனே. (ச)

ஓங்குபுகழியாமசாமிசகுணமலர்பாவன்பாட்டுவக்தான்வாமக்தா
ங்குகற்றேறலைகாமருட் சுப்பிரமணியருருவெனுஞ்சேய்தாதுமேவ,
விங்குநுறைசைவினுருமெய்கண்டான்சக்தாலம்விளங்கமேயோன்,
பாங்குபுனேபரசுவப்பலவாணனெனிகனெம்பரமன்றுனே. (ஞ)

கும்பகோணம் - ப்ரொவின்ஷியல் காலேஜில்
தமிழ்ப்புலமைகடாத்துகின்றவரும்
திரிசிரபுரம் ம - ள - ள - ஸ்ரீ மகாவித்துவான்
மீனாக்ஷிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்மாணாக்கருமாகிய

ம ள ள ஸ்ரீ. தியாகராஜசெட்டியாரவர்களியற்றிய

செய்யுட்கள்.

தண்ணியபூம்புனல்பெருகிப்பலவங்கழுவியின்பரிக்குந்தகைசேர்
பொன்னி, வுண்ணியமாவளஞ்சுரக்குந்திருநாட்டிலரனடியையருச்

சித்தேத்தும்,புண்ணியமல்லால்வேறுகனவினுங்காணார்மருவுபுரியா
ம்வையை, பண்ணியபுண்ணியம்போலப்பஞ்சகமாமறையோன்ப
யிறவத்தில். (க)

வசையுணருமுழுமுடர்துரோசெலிக்குரிம்பன்றி வழங்கல்செய்யா
விசையுணருமியலுணர்வுங்கரிகளிறுமியலுணர்வுமேசன்பாத,
நசையுணர்வும்வாழுவாங்கன்னடையுணர்வுமோருருவகலுமிவர்த [மி.
திசையுளருமிசையுளமாயவித்தியகாதன்றூள்ளர்த்திகழ்ந்துதோன்

அன்பறிவுகல்லொழுக்கமெண்ணீதுகண்டிகைபோலமையப்பூ
ண்டோன், துன்பகலுஞ்சொழுத்துஞ்சொற்சாப்பீடத்தேற்றியென்று
த்துலங்கிவாழ்வோன், பின்பகன்றபெரியோனிராமசாமிப்பெயர்மா
மறையோன்கற்ற, பின்பகலைக்கலையுணர்ச்சியெய்தியிற்கும்பயன்.
பமொழிசையலெய்தவே. (க)

சினவடியாரடிக்கண்பேதிருவருக்கொண்டொழுக்கருஞ்சேக்கி
ழாரப், பனவடியார்திருத்தொண்டுபேட்டித்தெழிற்பயனெய்தா
டியின்ப,மெனவடியார்தொண்டன்றியெனையுறுதேறவருளியதாளி
ன்மா, தனவடியார்பற்பலருஞ்நிலவழியாரருட்டிறமைசாருமாறு. ()

சாரமெலாங்குலையினுண்ணவிலதுலையாய்த்தாய்த்ததகத்தெட்டி
யிரமெலாநிலைக்தோற்கனிசையெலாநெஞ்தோற்கனிசைசெறின்ப
த்,தாரமெலாநினைக்தோற்குத்தான்மெலாநினைக்தோற்குமிழாய
வோர்த்தம், வாரமெலாநினைக்தோற்குச்செந்தமிழ்வின்பதமாவலைக்
திட்டானே. (ஞ)

குறையிரக்கேற்ற பிறைபரம்பரனெங்
தாயொடுசெயொடு கோயில்கொண்டருளு
கற்பிருவாரூர்ப் புற்றிடங்கொண்டார்
தில்லைவாழந்தண வென்றெடுத்தருள
மல்லல்கூர்காவலர் வன்றொண்டரோதுங்
திகழ்திருத்தொண்டத் தொகையாயுள்ளது
திருமுறைகண்ட செம்பியர்பெருமான்
வருமையாலுழுவ லன்புகாரணமா
வளம்பதினைரையுர் வள்ளலம்பியார்
குளம்பதில்விழிமத குஞ்சரத்தருள்கொடி
சொற்றவிவைகளிற் புற்றதுபுலங்கொள்வான்
பாயிரம்பெருகி கோயிகடம்புவி
நீளிடப்பயப்ப மிகழ்திருத்தொண்டை
கன்னட்டிடையுயர் பொன்னட்டானனை
நிலவியருன்றைத் தலனிடைத்தோன்றிச்
செறுட்டரசனிற் சோறுட்டிபின்
முதனியாபுலவருங் கதுவுமேன்மையருங்
கூட்டுனைவிர்துறுஞ் காட்டிசெர்சேக்கிழார்
வாய்மலர்க்கருளிய தூய்மனப்பரிணிதர்
வாழ்தனித்திருப்பெய செழொன்பதின்மருந்
தொண்டப்பெருங்குழாய் கண்டவெல்பதின்மரும்
இன்னகோதிலமைசால் பன்னிரண்டாத்திரு

துளக்கமிலச்சிட் டளித்தனரை
முன்னோர்ஞான்றிற் பன்னுகக்கலன்
வியக்குங்கூடம் கயற்கண்மனைளார்
குலபூடணப்பெய ருலவாச்செயிய
விகழ்ந்திடக்குளிர்மழை வறந்தருநிறப்ப
வவனருங்கனவிடைத் தவவெழுந்தருளி
மறையேகமது வாகனம்பாதுகை
மறையேகமது மலாடிதாபரம்
மறையேகமது வடிவுயர்மொழிவிழி
மறையேகமது மணிக்கவிசாதிபரம்
அத்தனக்குறுதி யாயந்தல்வழி
முத்தமழல்வேள்வி முதிருசாப்பம்பாற்
சிந்தைசெலுத்து மந்தணர்கம்மை
நம்போற்கண்டு கயனுறவாழ்கென
வுரைத்தருளியமா மறைக்குலனெல்லும்
உதயமால்வரையிற் கதிர்கொழுசெல்கேற்ப்
பதுமாசமெனப் பருசுகதையன்
பொதுவறவியற்றிய புன்னியவான்பமிர்ப்
பயனுறவிசோவி ரியிலெனப்பல்கி
யிசைபுற்புலமையி னெயருங்களிப்ப
வரையறத்தெரிக்கு மாண்பமைநிறப்புங்
கல்வியுமொழுக்கமுஞ் செல்வக்விளர்செயு
மொல்காக்குடிப்பிறப் புடைமையுமகம்புழுங்
யின்னருங்வான்யா ணனதோற்றாய்மையு
மைவருக்கலிறந் நிமையர்க்கவி
மொருசாசொக்கும் பெறுகிப்புகுணமியாம்
செல்லியென்றெவரும் பன்னுறமபயன்
தோயலஸ்ரார் காவிரிகாட்டது
தாண்டநிலைந்தர் தாக்கணிக்கைனை
தாண்டிலிலிய கைலைபிக்கைபோம்
யிய செய்யும்பொலிவுடை
தாறுறுதூபி தானம்புகல்வுபின்
யேமுறையிருநும் விம்மிதிருயுள
எல்லகைமாந்தரும் பொலவிலையம்படம்

காழியிலுதித்தருள் ஆருடைப்பிள்ளோயார்
வாசகக்கடவுட் பாகரம்வளைத்த
திருவேடெதிர்செலத் தருமோர்வையை
யெனக்கொளத்தேற்றி னினேப்புறுபதியினன்
கனின்மகாவதித்திய காதபாதி
யின்னேன்கனக்கு முன்னோனரும்
இராமசாமி யியற்பெயர்ப்பூசுரன்
சுராமனிகழலிணைச் சுமரவேண்முன்னவர்
எழுதாக்கருபியி னெழுதியளிதம்
பதிவறு சபியாப்பாசுரை
நிதிமால்வரையென நிலைபெறற்பொருட்டே.

இஃது

வையை - ம - ர - ர - ஸ்ரீ.

மகாலிங்கையரவர்க ளியற்றியது.

சீர்வளருமபரந்சகமறையோனன்பால் செயவளருக்கவத்திலுதித்திராமசாமிப், பேர்வளருமாமறையோன்சேக்கிழார்செய் பெரிய புராணத்தினேக்கீர்த்தனங்களாக, வர்வளரும்படிபாடியநினர்கேட்ப வெழில்வளரும்பொழில்வளரும்வையைகள்வில், ஊர்வளருத்திருமுடியார்சங்கீதானந் தலயினைவளரவாங்கேற்றினனே.

புராண அட்டவணை.

	பக்கம்.		பக்கம்.
கடவுள்காப்பு.	க	மெய்ப்பொருளாயனர்புராணம்.	கூ
திருமலைச்சிறப்பு.	கரு	விறன்மிண்டாயனர்புராணம்.	கள
திருவாரூர்ச்சிறப்பு.	கூ	அமர்நீதியாயனர்புராணம்.	கூஅ
திருக்கூட்டச்சிறப்பு.	உ	எறிபத்தாயனர்புராணம்.	எ
தடுத்தாட்கொண்டபுராணம்.	உரு	ஏனாதிநாதாயனர்புராணம்.	அக
திலலைவாழந்தணர்புராணம்.	சா	கண்ணப்பராயனர்புராணம்.	அஎ
திருநீலகண்டயாழர்புராணம்.	சரு	குங்கிலியக்கலயனாயனர் புராணம்.	கo
இயற்பகையாயனர்புராணம்.	டூ		
இளையான்குடிமாறனாயனர் புராணம்.	டூ	மானக்கஞ்சாறனாயனர் புராணம்.	கoஅ

	பக்கம்.
அரிவாட்டாயநாயனார்புராணம்.	ஙஙக
ஆனாயநாயனார்புராணம்.	ஙஙடி
மூர்த்திநாயனார்புராணம்.	ஙஙக
முருகநாயனார்புராணம்.	ஙடுடி
உருத்திரபசுபதிநாயனார் புராணம்.	ஙடங
திருநாளைப்போவாரான்மிய நாயனார் புராணம்.	ஙடூ ள
திருக்குறிப்புத்தொண்டநாய னார்புராணம்.	ஙஙங
சண்டேசுரநாயனார்புராணம்.	ஙஙள
திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் புராணம்.	ஙசஅ
நுலச்சிறைதகாயனார்புராணம்.	ஙறள
பெருமிழலைக்குறும்பநாயனார் புராணம்.	ஙஅ.அ
காரைக்காலம்மையார்புராணம்.	ஙஅங
அப்பூதியடிகளாயனார்புராணம்.	ஙகஙி
திருநீலகண்டநாயனார்புராணம்.	உ ஙக
சுந்தரமூர்த்திநாயனார்புராணம்.	உ0ங
திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள்புராணம்.	உ0ஙி
வெய்ர்கோன்கிக்காமகாய னார்புராணம்.	உஙஙி
திருமூலநாயனார்புராணம்.	உஙஙி
தண்டியடிகளாயனார்புராணம்.	ஙி0ள
மூர்க்கநாயனார்புராணம்	ஙி0அ
சோமாசிமாறநாயனார்புராணம்	ஙி0ங
சாக்கியநாயனார்புராணம்.	ஙஙள
கிறப்புலிநாயனார்புராணம்.	ஙஙஅ
கிறைத்தொண்டநாயனார் புராணம்.	ஙஙங
கழறிற்றறிவார்நாயனார் புராணம்.	ஙஙஙி
கணநாதநாயனார்புராணம்.	ஙடஅ
கூற்றுவநாயனார்புராணம்.	ஙடஙள
பொய்யடிமைபில்லாதபுலவர் புராணம்.	ஙடஙி
புகழ்ச்சோழநாயனார்புராணம்.	ஙடஙஅ

	பக்கம்.
கழறிற்றறிவார்நாயனார் புராணம்.	ஙடஙி
ஆதிபத்தநாயனார்புராணம்.	ஙடங
கலிக்கம்பநாயனார்புராணம்.	ஙடஙள
கலிக்கநாயனார்புராணம்.	ஙடஙஅ
சத்தியாயநாயனார்புராணம்.	ஙரூ0
வாயிலாநாயனார்புராணம்.	ஙரூங
மனம்புல்லநாயனார்புராணம்	ஙரூஙி
காரிநாயனார்புராணம்.	ஙஙி
நின்றசீர்நெடுமாறநாயனார் புராணம்.	ஙரூக
வாயிலார்நாயனார்புராணம்.	ஙரூச
முனையடுவார்நாயனார்புராணம்	ஙரூஞ
கழற்சிங்கநாயனார்புராணம்.	ஙரூட
விடைகழிநாயனார்புராணம்.	ஙரூண
செருத்துணைநாயனார்புராணம்.	ஙரூத
புகழ்த்துணைநாயனார்புராணம்.	ஙகo
நேசட்புலிநாயனார்புராணம்.	ஙகக
பத்ராராப்பாணிலாராபுராணம்.	ஙகஙி
பரமதீரயேடாதியார்புராணம்.	ஙகஙி
திருநாளைக்கவல் பாலேலைத் தரப்புராணம்.	ஙஙி
திருஆரூரர்பூதத்தாப்புராணம்.	ஙகஞி
முப்போதுந்திருமேனிதீண்டி நாயனார்புராணம்.	ஙஙி
மூழ்த்தாயுவிவழுவிவர்புரா ணம்.	ஙகஙி
கழ்பாற்றுமடிச்சாக்கார் புராணம்.	ஙகஙள
பூசலாயநாயனார்புராணம்.	ஙகஙஅ
மங்கையர்க்கரசியார்புராணம்.	ஙகo
கோசாயநாயனார்புராணம்.	ஙகக
கேச்செறைட் சோழநாயனார் புராணம்.	ஙஙி
திருநீலகண்டயாழ்ப்பாண நாயனார்புராணம்.	ஙடள
சடையநாயனார்புராணம்.	ஙடஙி
இசைஞானியார்புராணம்.	ஙஙி
வெள்ளானைச்சருக்கம்.	ஙடங

புராண அட்டவணை முற்றிற்று.

திருச்செம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளருளிச்செய்த

திருத்தொண்டத்தொகைத்தேவாரம்-பண்-கொல்லிக்கௌவாணம்.

நில்லாவாழ்நாணர்தமடியார்க்குமடியேன் நிருநீல்கண்டத்துக்குய வனார்க்கடி யே, வில்லாலேயெய்ன்றதியம்பகைக்குமடி.யே விளையா வின்றவருடிமாற வடியார்க்குமடியேன், வெல்லுமாமிகவல்லமெய்ப் பொருளுக்கடியேன் விரிபொழில்சூழ்குன்றையார்விறன்மிண்டர்க் கடியே, னல்லிமென்முல்லையந்தாமார்தீக்கடியே ஞாரூரனூரிலம் மானுக்காளே. (க)

இலைமலிந்தவேனம்பியெறிபத்தர்க்கடியே னேனதிகாதன்றனடி யார்க்குமடி யேன், சிலைமலிந்தசிரம்பிகண்ணப்பர்க்கடியேன் கட வூரிற்சிலையன்ற வடியார்க்குமடியேன், மலைமலிந்ததோள்வள்ளன் மானக்கஞ்சாற னெஞ்சாதவர்ட்டாயவடியார்க்குமடியே, னலைமலி தண்புன்மங்கையானையர்க்கடியே ஞாரூரனூரிலம்மானுக்காளே. உ

மும்மையாலுலகாண்ட மூர்த்திக்குமடியேன் முருகனுக்குமுருகத் திருபாடஞ்சுமடியேன், செம்மையேதிருநாரையூப்போனார்க்கு மடி யேன் நிருக்குறிப்புத்தொண்டர்கம் மடியார்க்குமடியேன், மெய்ம் மையேதிருமேனிவழிபடாநிற்க வெகுண்டெழுந்ததாதைதாள்மழு விலெறிந்த, வம்மையானடித்தண்டிப்பெருமானுக்கடியே ஞாரூ ரனூரிலம்மானுக்காளே. (ங)

திருநின்றசெம்மையேசெம்மையாக்கொண்ட திருநாவுக்கரைய னன்றனடியார்க்குமடியேன், பெருநம்பிருலச்சிறைதனடியார்க்குமடி யேன் பெருமிழலைக்குறும்பர்க்கும்பேயார்க்குமடியே, னெருநம்பி யப்பூதியடியார்க்குமடியே னெளிபுனல்சூழ்சாத்தமங்கைகிலகக்கர் க்கடியே, னருநம்பிகமிகுத்தியடியார்க்குமடியே ஞாரூரனூரிலம்மா னுக்காளே. (ச)

வம்பறாவிரவண்டுமணநாறுமலரும் மதுமலர்நற் சோன்றையானடி யலாற்பேணு, மெம்பிரான்சம்பந்தனடியார்க்குமடிபே னேயர்கோ ன்கலிக்காமனடியார்க்குமடியே, னம்பிரான்நிருநாலனடியார்க்குமு டியே னட்டமிருதண்டிக்குரார்க்கர்க்குமடியே, னம்பரான்சோமா நிமாறனுக்குமடியே ஞாரூரனூரிலம்மானுக்காளே. (ஞ)

வார்கொண்டவனமுலையாளுமைபங்கன்கழலே மறவாதுகல்லெ றிந்தசாக்கியர்க்குமடியேன், சிர்கொண்டபுகழ்வள்ளல்சிறப்புலிக்கு

மடியேன் செங்காட்டங்குடிமேயவெறிபத்தர்க்கடியேன், கார்கொண்[illegible]கொடைக்கழுமிற்றவிர்க்குமடியேன் கடற்காழிக்கணநாதனடியார்க்[illegible]யே, ஞர்கொண்டசேற்கூற்றம்கலங்கவுதைத்தோனடியே ஞரூரனுநிலம்மானுக்காளே. (கூ)

பொய்யடிமையில்லாதபுலவர்க்குமடியேன் பொழிற்கருவூர்த்தஞ்சியபுகழ்ச்சோழர்க்கடியேன், மெய்யடியனாகெங்கழகனையர்க்கடியேன் விரிதிரைசூழ்கடலைகையதிபத்தர்க்கடியேன், கைதடிந்தவிறிசிலையான்கமிக்கம்பன்கலியன் கழற்சத்திவிரிஞாயர்கோனடியார்க்குமடியே, னேயடிகள்காடவர்கோனடியார்க்குமடியே ஞரூரனுநிலம்மானுக்காளே. (எ)

கறைக்கண்டன்கழலடியேகைப்புக்கொண்டிருந்த கணம்புல்லனம்பிக்குங்காரிக்குமடியேன், நிறைக்கொண்டகின்றையானெல்வேலிவென்ற நின்றசீர்நெடுமாறனடியார்க்குமடியேன், முறைக்கொண்டசெம்பவளமிருளகற்றுஞ்சோதித் தொண்டையிலேவாலிலானடியார்க்குமடியேன், அறைக்கொண்டவேலம்பிரமனையவெஃகடியே ஞரூரனுநிலம்மானுக்காளே. (அ)

கடல்சூழ்ந்தவுலகெலாங்காக்கின்றபெருமான் காடவர்கோன்கழற்சிங்கனடியார்க்குமடியேன், மடல்சூழ்ந்தகார்கம்பிவிடுங்கழிக்குக்கூற்றசை மன்னவனருட்செருத்துணைகள்வனடியார்க்குமடியேன், புடைசூழ்ந்தபுலியதண்மேலாவாடவடி. பொன்னடிக்கேமனம்வைத்தபுகழ்த்துணைக்குமடியே, னாடல்சூழ்ந்தவேலம்பிகோட்புலிக்குமடியே ஞரூரனுநிலம்மானுக்காளே. (கூ)

பத்தராய்ப்பணிவார்களெல்லார்க்குமடியேன் பரமனேயபாவொடனடியார்க்குமடியேன், சித்தத்தைசிவன்பாலேவைத்தார்க்குமடியேன் றிருவாரூர்ப்பிறந்தார்களெல்லார்க்குமடியேன், முப்பொழுதுந்திருமேனிதீண்டுவார்க்கடியேன் மூர்த்தியடியெழுபதின்மூவர்க்குமடியே, னப்பாலுமடிச்சார்ந்தார்களடியார்க்குமடியே ஞரூரனுநிலம்மானுக்காளே. (கஅ)

மன்னியசீர்மறைநாவனின்றவூர்ப்பூசல் வலிவீரியர்மானிக்கநேசனுக்குமடியேன், றென்னவனவுலகொண்டசெங்கணார்க்கடியேன் றிருநீலகண்டத்துப்பாணனார்க்கடியே, னென்னவலிமானடிய வினைகழுநாணிசாதலன்றிருநாவலூர்க்கோன், வன்னெஞ்சனாரூரனடிமைகேட்டுவப்பானாவலூர்நிலம்மானுக்காள்பரனாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிதம்பரம்

தளவாரிசை - முத்தையஞானியார் புத்திராகிய

ஆயுள்வேதபால்கர

சுப்பிரமணிய பண்டிதரியற்றியது

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஒன்னுடனச்சொல்வையைப்பஞ்சதமறையோன் புதல்வ னிளிராமசாமிப்பெயர்கொள்புலவன், கொன்னருமம்பெரியபுராணந் தனைக்கீர்த்தனமாக் கூறினனெனக்கவினுர்கூறுவதென் குறித்தோ, அந்நாவிற்காவியமற்செய்யுணடையாக வறைந்தநஞ்சேக்கிழாரேய ரன்னேனெனவந், தின்னளிலெளிதுலிக்கியாவருமுணர்ந்தேயுய்தற் கிசைத்தமிழாலியற்றினுரெனப்புகல்வோமியாமே.

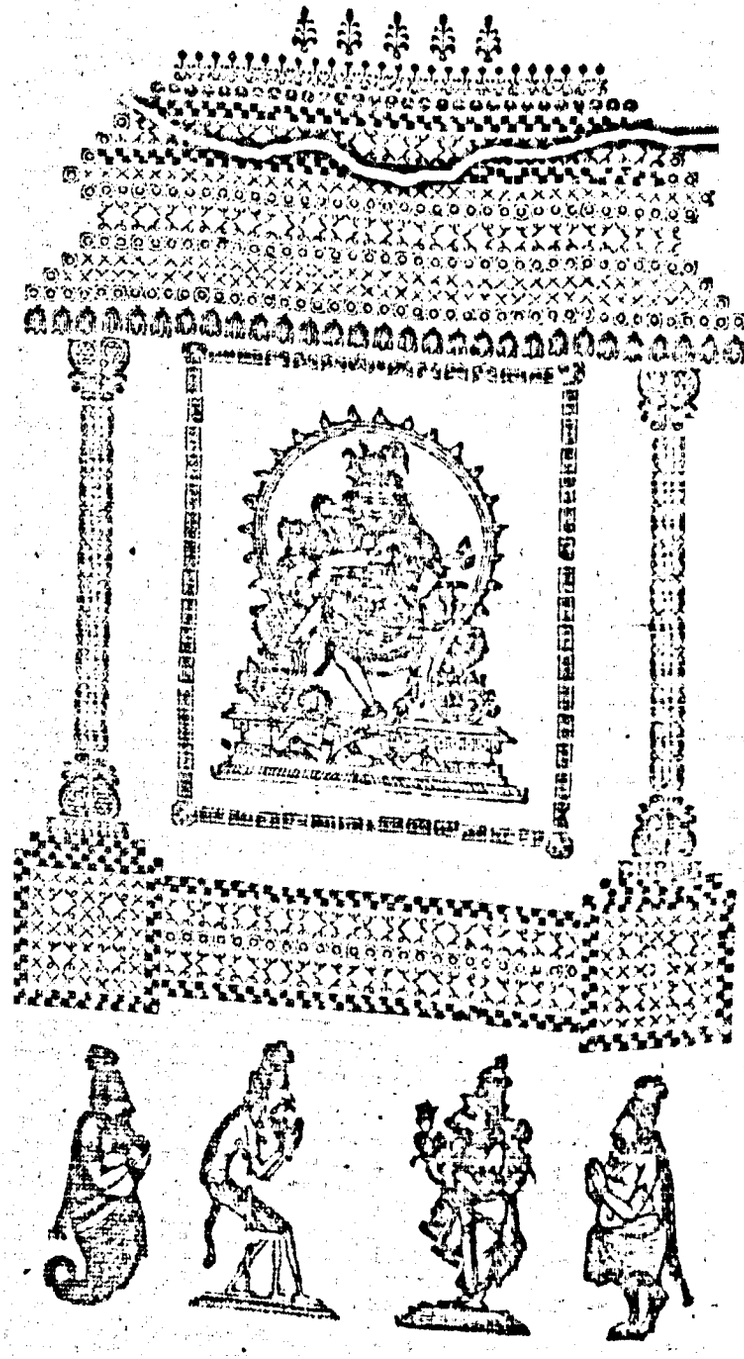

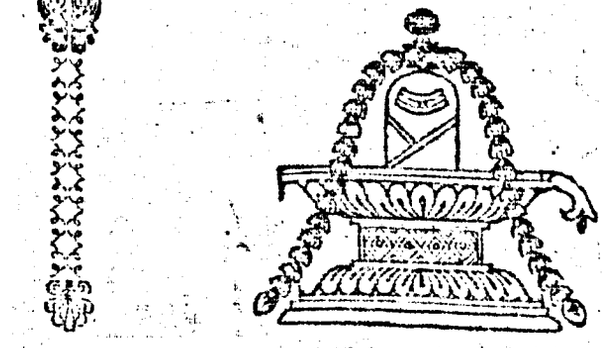

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெரியபுராணகீர்த்தனம்.

கடவுள்வாழ்த்து.

பெரியபுராணத்திருவிருத்தம்.

நடேசர்துதி.

உலகெலாமுணர்ந்தோதற்கரியவ
னிலையுளாயநிர்மலனெவனிவ
னலகிலாதசோதியனம்பலத்தாடுவான்
மலர்மிசைவந்தடிவணங்குவாம்.

விநாயகர்துதி. வெண்பா.

உலகெலாம்போற்றவுயர்ந்தருட்டொண்டர்
நிலவுபுரா ணஞ்சொலவாக்கியம்—அலகில்
தக்கசிந்தாமணிவிடையாவினைத்தீர்க்க
மதகளிறுசரத்தான்மலரடி.

விநாயகர் துதி.

க - கீர்த்தனம்.

ராகம் - நாட்டை - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

அருள்புரிந்திடுவாயே அன்பால்நீயே. (அருள்)

அநுபல்லவி.

இருள்கொள்கந்தர மருவு சுந்தர
வரத சங்கர மருரு மைக்கர. (அருள்)

சரணங்கள்.

க. திகழும் நீலகண்டர் திருவருள்
சேர்ந்திடித் திருத்தொண்டர் புராணத்தை
மிழற்றடனேகல்ல புகழ்க்கீர்த்தனமாய்ச்சொல்ல
மனத்தனடியென்றும் நினைக்கும்வகைதன்றும்
நினைப்புடன்வணங்கும் எனக்கிந மினங்கும். (அருள்)

உ. சினித்திடும்புகழெந்தம் சொந்தமிழ்ச் சொல்லாற்
சிறந்திடவேதொடுக்கும் கீர்த்தனங்கள்
அனைத்திலுங்கலந்தசை இனித்திடும்பொருளாக
அடிக்கவுமுழுதும் நடக்கவும் பழுது
விடிக்கவும்விரைவின் முடிக்கவும்பரிவின். (அருள்)

கூ. பெருகிடத் துதிசாற்றி வணங்குமன்பர்
பிறப்பிறப்பினைமாற்றி இனையில்லாத
ஒருபெருஞ்சுகத்தினை அருள்நாதசுகத்தினை
உதவுபங்கஜ விதிதொழுங்கஜ
வதனசுந்தர. பதசுகந்தர. (அருள்)

சுப்பிரமணியர் துதி.

உ - கீர்த்தனம்.

ராகம் - தேவகாந்தாரி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஸ்வாமிநீதம் மெய்யதாயருள்
செய்யவேண்டுமென்வேற் கையனேமுரு (கையனே)

அநுபல்லவி.

வையகத்துளோர் நுய்யவையைவாழ்
கய்யனேமணி மெய்யனேயென. (கையனே)

சரணங்கள்.

க. முத்தலத்துளோர் நித்தமும்புகழ்
சத்திபாலனே மெத்தவும்முனே
நத்தியேதொழும் பத்தர்நெஞ்சில்நே
தித்துவாழ்த்திடும் முத்தனேமுரு. (கையனே)

உ. சூற்றமேகிறை வற்றருன்றன்
சுற்றத்தார்களும் மற்றச்சேனையும்
அற்றுவீழ்ந்திட வெற்றிதன்னையே
பெற்றவேலிலக்கைப் பற்றியேயிய. (ஸ்வாமனே)

கூ. மாசுசேர்பவ பாசம்நீங்கவே
ஓசையாய்க்குக காசனித்தரும்
பூசைசெய்யுமுல் லாசனேவள்ளி
நேசனேமுரு. நேசனேமுரு. (கையனே)

நடேசர் துதி.

க - கீர்த்தனம்.

ராகம் - நாடகுறிஞ்சி - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

எக்காலத்தினுமறவேனே யினிநானே. (எக்காலத்)

அநுபல்லவி.

மைக்காலனை அக்காலத்தில்
மடியவுதைத்த அடிமலரினை. (எக்காலத்)

சரணங்கள்.

க. விடையையுங்கொன்றைத் தொடையையுமுடிச்
சடையையுமழுப் படையையுக்தோல்
உடையையுமணி யிடையையும்விழிக்
கடையையும்நல மடையவேநான். (எக்காலத்)

உ. புரத்தையுமத னாத்தையுமாருட்ட
நாத்தையுமைந்து ரத்தையுக்தச

காத்தையுஞ்செய்யும் வரத்தையும்பஞ்சா
கூரத்தையுஞ்சிதம் பரத்தையும்கான். (எக்காலத்)

கூ. ஈசனேப்பிர காசனேக்ருத
தாசனேக்காக்கும் நேசனேயன்பர்
பூசனேசெய்திச் வாசனேத்தில்லை
வாசனேநட ராசனேகான். (எக்காலத்)

சிவகாமசவுந்தரிதுதி.

ச - கீர்த்தனம்.

ராகம் - தருபார் - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

இனிமேலாயினுமுன்றன் கருணைக்கண்பாராம்மா
என்கவலையைத்தீராம்மா.

அநுபல்லவி.

தினமுந்திருவடிஞ்செய் யனகன்றனெருபாகச்
செல்வியேசிவகாமி வல்லியேபரிவாக (இனி)

சரணங்கள்.

க. இழுக்கும்புலனைத்தூண்டி வினில்கான்சேருங் கயலா
இக்கப்பவலையில் வத்துசிக்கு முயலா
செழிக்குமுலகில்காணுன் வழித்தொண்டரி லயலா
தினசுகியென்னுங் நிலத்துக்கிது செயலா (இனி

உ. அருளாங்கொம்புத்தேனேகா னருந்திடாத மூடமா
அடியேனஞ்ஞானத்துக் கமரும்நிருப் பிடமா
மருவுமென்னுடல்பாவம்பெருகிப்பொங்குங் குடமா
வணங்குமெனையாட்கொள்ள மனத்தினிற் கபடமா (இனி

கூ. உன்னையடுத்தவெனக் கின்னம்மி சாரமா
உவந்துருகுதாசன்வாழ்த் தமையேயிது சாரமா
என்னைக்காத்திடலினக் கென்னபெரும் பாரமா
ஏழைக்கருள்புரிய வித்தனை தேரமா (இன

ஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் விருத்தம்.

அஞ்ஞானவிருளகல வானந்தமிகப்பெருக
விஞ்ஞானத்தினையடைய வினிர்முனிவர்காற்வருத்து

மெய்ஞ்ஞானமாந்தர்கள்னெவெளிப்படுத்தியாலடியி
லெஞ்ஞான்றுமமர்ந்தருளு மிறைவனுக்கழல்போற்றி,

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் துதி.

ஒ - கீர்த்தனம்.

பல்லவி.

ஞானசம்பந்தனை காணும்வணங்கினேன்
கல்லருணங்கினேன் (ஞான)

அநுபல்லவி.

வானவர்நாரணர் ஞானவ நிகழும்
வருபிறப் பொழியப் பரிவொடு புகழும்
தேனமர்சோலைகள் வானினை யகழும்
சீகாழியின்மிகு வாகாய்த் திகழும். (ஞானை)

சரணங்கள்.

க. ஏதமில்லாச் சிவபாத விரதயிடத்தில் பூத
நாதர்செய்யும் பிரசாத கலக்கினுதித்து வேத
கீதரிடம் பிரியாத கிரிமகள்மடிமுக்த பேத
போதமுலைப்பால்விஞ்ஞை பெறற்கின்னக்தெடுத்தாத
வேதமெல்லாக்துதி யோதிட வூட்டவே
தோடுடையசெவியனென
மெய்த்தமிழ்ப்பதிகமு னாத்திசை நாட்டவே
பொற்றாளங்கோலக்கா.
ஆதிபரமாந்து நாதமுங் கூட்டவே
திகழ்காளினிற்பாணரும்
அடைந்துயாழினிசைத் திடந்தனைக் காட்டவே
நம்மூடனீரிருமென
ஓதியருளித்தில்லையில நாதாடியனிற் தன்புகொண்டு
தில்லையந்தணர்யாவரும்
உன்னருஞ்சிவகணங்க ளென்னவிளங்கிடுஞ் செயல்கண்டு
விரைவாய்த்திரு வரத்துறை
மாதலத்தினுக்குவரும் போதிலானரு மொளிமண்டு
முத்துச்சிவிகையினெடு
மன்னுமுத்துக்குடைமுத்துச் சின்னமுன்செய்யுமிரண்டு

செல்லப்பதிகஞ்சொல்லித் தொல்லுல கேழும்
சிர்செய்சிவனேநிற்நித் தோர்புத்தன் சூழும்
எல்லையவன்றலையில் வல்லிடி வீழும்
இயற்கைபுரிந்துமிகு செயத்தொடு வாழும் (ஞான)

கூ. பூக்குருந்திசைத்திரத்தில் போம்பொழுதக்கப் புரத்தில்
ஊர்ந்திமைப்பர் நெத்தில் அஞ்சலிசெய்து பரத்தில்
சேர்க்கெஞ்சொடிவரத்தில் நிகழ்சிவிகையைக்கரத்தில்
வாக்கல்கண்டுசிக் கிரத்தில் இறங்கித்தாழ்ந்தக்கரத்தில்
சூழ்ந்தாதர்பதங் காழ்ந்திதம் வாய்க்கவே
திருப்பதிகமுரைத்தருளித்
தூதிசெய்தமதையும் பதகரை மாய்க்கவே
செய்தவித்தமுணர்த்தடியவர்
வாழ்ந்திடவருள்கள் காந்தலை சாய்க்கவே
திருவோத்தூர்த்தலத்தினில்
மான்புமிகுந்திட ஆண்பனை காய்க்கவே
செந்தமிழ்ப்பதிகமருளிச்
சார்ந்துமயிலாபுரியிற் றீந்தமிழ்த்திருப்பதிக மொழிந்து
பெண்ணைவெலும்பைச்செய்து
காழ்வில்கல்லுயர்பெருமண மேவிருத்தச்சிவிகைவிட்டிழிந்து
கலியாணங்கொண்டருளியப்
பூந்தொடியாருடனுமை காத்தர்முன்செல்லுமலர் மொழிந்து
சுரர்தொழக்கோவில்முழுகும்
பொய்கொளியாய்வாசலுமி லங்கிடலுங்கண்களினீர் வழிந்து
பெருகிடப்பஞ்சாக்கரம்
ஆர்ந்திருப்பதிகஞ்சொல்லி யோர்ந்தவேவர்களுரும்பவுய் கழிந்து
கதிபெறவிருதவாசலுள்
அன்பினெறிபோமெனலு மின்பமென்றெவருமையமொழிந்து
திருவாசலுள்ளடைந்து
கோர்த்தமனமகனிற் சேர்ந்திட மருளும்
நீங்கிடாதபிறப் பாங்கொடு மிருளும்
தீர்ந்தபின்மாதரொ டேய்ந்தவெப் பொருளும்
கோர்ந்தமுளங்களி கூர்ந்தெழுந் தருளும்
(ஞான)

கைகுவித்துப்பணிந்தெழுந்து
நீதறுமகச்சிவிகை நிதொழுத்தருளித்திருத் தொண்டி
செய்வோர்தொழுதிடமுந்துக
சின்னமுழங்கிடக்காழி தண்ணில்வக்குமுன்னம் விடமுண்டி
தேவனாக்காத்தருளிய
சோதியைப்பணிந்தொளி சேர்தரு நிங்கள்
சூழ்மனையில்வரவும் வாழ்வுறு தங்கள்
தாதையுபயனம் வேதகு லங்கள்
தழைக்கப்புரியவருள் பாதத்துறு மெய்கள் (ஞான)

உ. அல்லல்நிரப்பரைப்பிரி யாதிருக்கதன்பின் பரிக்
கொல்லிமழவன்புக்கினி கொடைநோய்தவிர்த்த விரி
செல்வநீணியும் பரி செலங்கள்சுரக்திர்த்தக் கரி
வல்லபர்பட்டிச புரி வாதருழுத்திறும் புரி
வல்லபங்கல்தரப் பல்வகைபோற்றியே
ஆயிரம் பொன்றுறை சையையர்
மகிழ்க்கருளவுக்கச்சமக ஞ்செயச்சாற்றியே
யாழ்மூரிதர்மபுரத்தில
சொல்லிமருகனெனில் வல்லிடமாற்றியே
வணிகனுக்கருளிமதிமை
துணைபுகலூர்ப்பரர் பதமடிக்கெற்றியே
திருநாவுக்கரசரொடும்
எல்லவரும்நல்லதுதி சொல்லவிழிமிழலையிற் கூடி
பாடிக்காசுகொண்டளையர்க்கும்
ஏய்ந்திலெம்பரந்தத்திலென்ன நீர்நுவெதாசனியத்தில் நாடி
வேதங்நிருக்காப்புச்செய்
கல்லசுவனிதிக்குகவை யெல்லையருமெனிநினின் மூடித்
திறந்திடச்செய்தக்காட்டிலில்
நாவாசர்தம்மைவைத்து மேலிமதனையிலருள்
மன்னன்சுரக்திர்த்தேட்டினை
ஓல்லையொளிதன்னில்வைத்துவெல்லையெடுத்தாற்றினெறிசோடிச்
சென்றிடச்செய்து பாண்டியற்
கூனமிருகூன்னிமிர்த்தினிருசமனைவாச் சாடி
முன்னிருதியினிலோடம்

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் துதி.

க - கீர்த்தனம்

ராகம் - மத்தியமாவதி - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

காவரசரிருசேவடிகள்கதியே கமக்ஞயர்ந்தநியே (காவரசர்)

அநுபல்லவி.

மூவுலகும்புகழ் மேவுதிருவா
ரூரினிற்புகழ ரூரிடத்துதித்த. (காவரசர்)

சரணங்கள்.

க. மதித்துச்சமணர்கள் மகத்தடையறுமுன்
உதித்திடுகதிரை வழித்தருளோதனி
தடுத்திலவர்பிகக் பதித்திருட்கொண்ட. (காவரசர்)

உ. பாரிற்பலர்கடி சோக்கற்றெழுந்த
சீருற்றபதிகஞ் சாரத்தினைத்தருள்
கூரச்சிவச்சின்னங் தீரத்தனிற்புழ
வாரத்தினையெடுத் காரத்தொண்டுசெய்த. (காவரசர்)

கூ. நீற்றறையதனிற் போற்றியெழுதினம்
வீற்றிருத்தவிட மேற்றுக்களிற்றெழில
மாற்றிக்கடைக்கல் லாற்றத்தப்பமெனத்
தேர்ற்றிடப்பதிகம் சாற்றியமர்ந்தருள். (காவரசர்)

சு. கடித்துப்பெண்ணை கடத்தில்வாழ்பரன்
விடித்தபூகம்பவர் தடுத்தாட்கோள்களின்
இடத்திற்சூலமும் விடைத்திருவுருவும்
எடுத்தச்சாத்தலும் கிடைத்ததெனமகிழ். (காவரசர்)

கி. வந்துதில்லைய வன்றுனாவசம்
பந்தசோடெழி ருந்துகல்லார்
அந்தகாரிய கன்னைமுடியில்
முந்தவைக்கம நீந்துதலாற்றிரு. (காவரசர்)

கூ. திதின்விடமப் பூதியார்திருக்
காதலர்க்கொழிய வோதிமுழுலையில்
காதற்காசருள் நீதியாறபஞ்ச
வாதைகெடவன்னம் ஆதலர்க்கவித்த. (காவரசர்)

எ. துதிகொள்மறைவனக் கதவுதிறக்கிடப்
பதிகமுரைத்துவ டதளியமணலை
வதைசெய்தரவற்ற மதனைவிளக்கிய
முதுபைஞ்ஞீலியில் முதல்வர்காவுண்ட. (காவரசர்)

அ. இருந்துமிருதுதி யுரைக்கும்நாயகர்
திருக்காவிலேறினி விருக்குங்கோலத்தை
தெருக்கும்பலங்களைக் கருக்குமைக்கதியில்
பெருக்குமிற்விய்கண் டிருக்கமுடன்றெழும். (காவரசர்)

கூ. ஆரும்புகழ்புக ரூரதனிலுழ
வாரருசெல்லுமிடத் காரும்நிதிபல
சோலுமதனை வாரிப்பருக்கைக்கல்
கோலெறிந்தருள் கூலமளிருு. (காவரசர்)

க0. மண்ணிலரம்பையர் கண்ணிமையங்கிடப்
பண்ணமுடியாமல் விண்ணிலேகலும்
எண்ணுகேனெனும் பண்ணின்பதிகம்கல்
வண்ணமியம்பிமுக் கண்ணர்பதம்பெற்ற. (காவரசர்)

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் துதி.

எ - கீர்த்தனம்.

ராகம் - பியாகடை - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

சுந்தரர்பாதார விந்தத்தையெந்நாளும்
வந்தனைசெய்வேனே.

அநுபல்லவி.

செந்திருவாழ்ந்திடு ஈவலூரிற்பிறக்க
ரூருடையசடைய ரூரிடத்திற்பிறக்க (சுந்தர்)

சரணங்கள்.

க. அடிமையோலைகாட்டிக் கலியாணத்திலிற்றடுத்
தாண்டதிகையி லடியை முடியில்நாதர்
படியச்சூடியருளத் திருவாரூர்த்தலத்தினில்
பாலையாசொலுங்கொடியை மணஞ்செய்து
வடிவாற்கொண்டதொகை பாடிகெல்லு மலில
வரப்பெற்றப்புகழூரில்த் தக்கமாசெம் கலில

யுடையாரருளிமழ பாடியை நினைக்கிலே
யோவென்னலும்பிகம் பாடியகன்னிலேச். (சுந்தரர்)

2. முத்துருன்றிம்பன்னிரா யிரம்பொன்வாலுமணி
முத்தாற்றினில்விடித்துக் கமலாலயம்
அதனிலெடித்துக்குரு காவூர்க்குப்போம்பொழு
தமலர்தட்டழுதெடித்துத் தந்திடவுண்டி
முதல்வர்கச்சூரினிற் பலிவாங்கித்தா வுண்டி
மூறையாயொற்றியூர்ச்சங் கியாமைமணக்கொண்டி
கதிதரும்நாயகர் தாதுசென்றிடக் கண்டி
கலிக்காம்பினிதிர்த்து நிலத்தினிற்புகழ் மண்டி(சுந்தர)

3. கழறிற்றறிவாருட னோயாற்றில்வரும்போது
காவேரிவழி காட்டச் சேர்ந்தந்த
அழகானநிதிக்கோப் பரித்துநாதர்கொடித்
தருளகல்வேசைநாட்ட முதலியுண்ட
எழிலானபின்னையை யுமிழப்பதிகம்பாடி
யிந்திரன்மாலயன் முதலோர்சூழ்ந்துகூடித்
தொழுவெள்ளானையிலெழுந் தருளிக்கனகங்கள் கோடி
துலக்குங்கயிலைசேர்ந்த கலக்கமோக்கொண் டாடிச் (சுந்த)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்துதி.

அ - சிர்த்தனம்.

இராகம் - தன்னியாசி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மாணிக்கவாசகர் பாதாம்புயங்களை
வணங்கித்துதிப்பேனே.

அநுபல்லவி.

வாணிக்குநாயகன் பேணிக்கருதித்தொழும்
வாதவூர்புரிந்த மாதவத்தால்வந்த. (மாணிக்க)

சரணங்கள்.

க. பாண்டியனுக்குமுதல் மந்திரியாயும்பர்
பாவிப்பெருந் துறையில் குருவடிவாய்
ஆண்டவனுர்வந் தாண்டகோனையப்பரி
யாக்கியாக்க முறையில் சுவியாகாய்

மீண்டுமியற்றிப்பிட்டுக் காகமண்சுமந்து
மேகங்கோச் சிறைவில் வைத்தமன்னவன்
நீண்டபிரம்பினடி படவும்பிறந்செய்து
கிரில்லாமல்த் தறையில் புகழ்மிகுந்த (மாணிக்க)

உ. மலியிலும்வியவென் மனமுருகத்திரு
வாசகத்தினே மொழிந்து கெஞ்சகமும்
உலையில்வைத்தமெழு கென்னவுருகக்கண்ணீர்
ஒழிக்திடாமம் பொழிந்து பெருகிடவே
நிலைகொள்ளித்தலங்கள் பாடித்தில்லையில்வந்து
கெடியபுத்த சமிந்து வாதுகனில்
குலையச்செய்தாமைப்பெண் பேசச்செய்தனவருங்
கொடியபவங்களொழிந்து பிழைக்கச்செய்த(மாணிக்க)

ஊ. மாதவர்போல்வந் தன்றிருவாசகம்
மகிழ்வினெழு தியின்று கோலைநீர்
ஒதுமெனலுமுரைத் திடவினைந்தெழுதி
உயர்ந்தகில்லை மன்று பணிந்துபுகழ்
வாதவூர்சொன்ன படிதிருச்சிற்றம்பல
வள்ளலகையெழுத்தென்று எழுதிச்சென்று
வேதன்மாயன்முத லமரர்க்குரைத்தருளி
விளங்குஞ்சபையி லன்று வைத்திடப்பெற்ற(மாணிக்க)

சு. தில்லையந்தணர்கள் கனகசபையைத்திறந்
திடலும்புத்தகங் கண்டு விளைந்தவிழ்த்
தெல்லவர்களுங்கை யெழுத்தைக்கண்டதிசயித்
திவளையழைத்துக்கொண்டு சபைக்குப்போயிச்
சொல்லுமிதற்குப்பொரு ளென்னலுந்திருவாய்த்
தாயகுமுதம் விண்டு இதற்குப்பொருள்
அல்லல்தீர்க்கும்நட ராஜனென்றருளிச்சி.
வானைத்தவமு துண்டு பகமைந்த (மாணிக்க)

திருத்தொண்டர்கள்துதி.

க - கண்ணிகள்.

இராகம் - கரகரப்பிரியை-ஆதிதாளம்.

க. தில்லையந்தணர் திருநீலகண்டர்
இல்லையென்னு மியற்பகையார்மாறர்

வெல்லுமெய்ப்பொருள்விறன் மிண்டாமாந்நிச்
செல்வார்கல்லருல தெய்வம்நமக்கே.

உ. எண்ணிலுமெறிபத்தர் ஏறுதிகாதர்
கண்ணப்பர்கலியர்கஞ் சாறர்தாயனர்,
கண்ணியபுகழ் ஆலுயர்மூர்த்தியார்
திண்ணியமுருகர் தெய்வம்நமக்கே.

ங. உருத்திரபசுபதி ஒப்பிலாநந்தர்
திருக்குறிப்புந்தொண்டர் சிங்கொள்சண்டேசர்
பெருக்கவெனைக்குமருள் பெயும்வாசிசர்
செருக்கிலாதருல தெய்வம்நமக்கே.

ச. குலச்சிறைமிழலைக் குலம்பர்பேயார்
நிலைக்குமெய்ப்பூதியார் நீலநக்கனர்
நலத்துயர்நமிநந்தி ஞானசம்பந்தர்
கலிக்காமர்பெரும் குலத்தெய்வம்நமக்கே.

ஞ. மூலர்தண்டியார் முர்க்கர்மாறனொறுந்
சீலர்சாக்கியர் சிறப்புளிதுத்தொண்டர்
மாலில்கழறிற்றறி வார்கணநாதர்
கோலநற்கூற்றுவர் குலதெய்வம்நமக்கே.

ட. பொய்யடிமையிலா புவர்புகழ்ச்சோழர்
மொய்யொளிநகைக்க முனையர்அதிபத்தர்
கையையரிக்கலிக் கம்பக்கையர்சத்தி
யையடிகள்மெய்ந் தருள்தெய்வம்நமக்கே.

ண. கணம்புல்லர்காரி கயிலைமாறர்
வணங்கும்வாயிலார் வருமூனையடுவார்
இயங்கெழிற்கழற்பிய்கர் இடங்கழியார்க்கம்
குனக்கொள்செருத்துலையார் குலதெய்வம்நமக்கே.

த. உத்தமப்பகுத்தறிவோன் புகோட்புலியார்
பத்தராய்ப்பணிவார் பரனேப்பாடுவார்
சித்தத்தைச்சிவன்பால் வைத்தகாதலர்
மெய்த்தலத்தறிக்கார் மெய்த்தெய்வம்நமக்கே.

ந. முப்போதுந்திரு மேனிநீன்றெவார்
கப்பாகேழுழ நீறுசுவார்

அப்பாதரும்மடிச் சார்ந்தஅடியவர்
மெய்ப்பாம்பூசலார் மெய்த்தெய்வம்நமக்கே.

ம. மங்கையர்க்கரசியார் வாழும்கேசலர்
செங்கட்சோழர்திருயாழ்ப்பாணர்
நங்கள்சடையர்இசை ஞானியளித்த
எங்கள்கூற்சர்இலை தெய்வம்நமக்கே. (க)

சேக்கிழார்சுவாமிகள்அருளி. விருத்தம் - உ.

தொண்டைநாட்டினிற்குன்றத்தூர்தன்னிற் றோன்றுமுத்தினமனிகளேப்பத்தில், தண்டைநாட்டியமாடும்போதொலிக்குந் தம்பிரானுலகெலாமெனவருளக், கண்டைநாட்டியதெனத்தொண்டர்கதையைக் கழறுஞ்சேக்கிழாரொறுமறுத்தைப், பண்டைநாட்டவமென்னியற்றினரே பாவியேன்றெழும்பரிசுபெற்றனனே.

ருருவணக்கம்.

க0 - வித்தனம்.

இராகம் - புன்னகவராளி - திரிபுடதாளம்

பல்லவி.

கந்தரூருவலெனி சந்தரம்பணிந்துகான்
தொந்தமகன்றேனே.

அநுபல்லவி.

பந்தமோகமெனுஞ் சிந்தனைதவிர்ந்தவி
டங்கனிலென்றுமி ருந்திடவருள்செய்த (கந்தர)

சரணங்கள்.

க. அவித்தையினூற் பனமாம் செகப்பிராந்தி
யனேத்துமேசொட்டனமாம்.
அவத்தையென்றயிந்து சிவத்தைக்காண வாய்ந்த
அல்லும்பகலுமற்ற கல்லஞானக்கண் ணினந்த. (கந்தர)

உ. சுழுத்தியி லொகியாமல் இருந்தசைச்
சோதித்துத்தெளியாமல்
இழுக்காகச்சியே னொவேறும் நோக்கிய
னன்னையும்அருளாலே தனமய மாக்கிய. (கந்தர)

கூ. எப்போதுகண்டும் பிரமம் ஆவோமென
எண்ணுவதே பிரமம்
இப்போதினுஞ் சென்ற அப்போதினும் கண்ணும்
எப்போதினும்பிரமம் யாமென்றறியப்பண்ணும். (சுந்தர

அவையடக்கம் - விருத்தம் - கூ.

பொன்மலையடைந்தகாகம் பொன்னிறமுடையதாகுந்
தன்மைபோலென்னுளோதுங்கவியெள்ளுந்தகைமைதேறுஞ்
சின்மயனெனவிசன்றிருத்தொண்டர்கதையைச்சாரும்
கன்மையாற்சிறக்குமென்றேகான்முனிந்நுனைக்கலுற்றேன்.

திருத்தொண்டர்புராணமகிமை.

க - கீர்த்தனம்.

இராகம் - சாவேரி - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

திருத்தொண்டர் சரித்திரம் உரைக்கமிகுவித்திரம்
செகத்தினிதேபவித் திரம்

அநுபல்லவி.

கருத்தர்தம்அரவிந்தக் கழலேநினைந்து பத்த
ருருத்தம்நீங்கி யிந்த மானிதர்பிழைக்கவந்த. (திருத்

சரணங்கள்.

க. எத்திசையிலுங் கேட்கும் இச்சையுள்ளவர் யார்க்கும்
பத்திவழியைச் சேர்க்கும் பரமானந்தத்தைத் தேக்கும்
சித்திகளையுன் டாக்கும் செகப்பிராந்தியை நீக்கும்
முத்தியளித்துக் காக்கும் முன்னைவினையைப் போக்கும்(திரு

உ. கேட்கக்கேட்க நித்தம் நிலைசம்பந்தருதல் சித்தம்
வாக்குமெய்யொடு சித்தம் மருவுமேபரி சுத்தம்
வாய்க்குமுறை யருத்தம் மறவிசெய்யா மனார்த்தம்
தீர்க்கவினுலே சுத்தம் தேவர்கட்கும் பிரசித்தம்(திரு)

கூ. வானின்பலன்மழை போல் மலரின்பலன் மணம்போல
கானபலன்இசை போல் கண்ணினின்பலதெனி போல்
தேனின்பலன்சுவைபோல் செல்வப்பலனறம் போல்
ஞானபலன்செவம் போல் நவில்சைவபலம்பார் மேல்(திரு

புராணகீர்த்தனவரலாறு. விருத்தம் - சு.

அண்டர்தொழும்வன்முண்டாருளிச்செய்த அழகுபெறுதிரு
த்தொண்டத்தொகையைக்கொண்டு, பண்டதுபோற்றிருநம்பியான்
டார்நம்பி பகர்ந்தருள்வந்தாதிவகையைப்போல, மண்டலத்தோர்ம
னமிழக்குன்றத்தூரில் வந்துதித்தசேக்கிழாரருளிச்செய்த, தொண்
டர்புராணந்தனைக்கீர்த்தனங்களாகச் சொல்லுவேன்பவவினையெல
ல்லுலனே.

கடவுள்வாழ்த்து முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-சு.

கீர்த்தனம் - கo - கண்ணிகள் - க - வெண்பா - க.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமலைச்சிறப்பு.

பெரியபுராணத்திருவிருத்தம்.

பொன்னின்வெண்டிருநீறுபுனைந்தெனப்
பன்னுநீள்பனிமால்வரைப்பாலது
தன்னேயாகுமறிவரியானென்று
மன்னிவாழ்கயிலைத்திருமாமலை.

க - கீர்த்தனம்.

இராகம் - மோகனம் - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

கயிலாச மலையே அனைவருகும்
கதிக்கொருநிலையே.

அநுபல்லவி.

குயிலெனிகர்மொழியும் கயலெனிகர்விழியும்
கொண்டஉமைசொல்லி கண்டர்வாழும் கோலக் (கயிலாச)

சரணங்கள்.

க. நான்மறை யொலியும் கந்தருவரால்
நலமிக மலியும் வீணையொலியும்

மேன்மையேபொதியும் துங்துயிலார்ப்பும்
மிகுந்தார் கலியும் காணமுழங்கத்
தேன்மலர்க்குழல் திகழரம்பை யரும் பாடியாடச்
சேருமோசையுந் தீர்த்தமங்கையரும் வாழ்த்தொலியுஞ்சூழும்
பான்மைமிகஅரன் வாழ்தலா லுயரும் உலகோர்செய்த
பாழில் புண்ணிய முழுதும் கண்ணிய
பரிசுபோற் பெரு கிரிசைசேர்திருக் (கயிலாச)

உ. தேவர்ப தங்கள் வேண்டிலுலுஞ்
சிறப்பாகத் தங்கள் மனமிழ்வு
மேவியி தங்கள் பெறக்கொடித்து
விளக்கும்பூதங்கள் மருங்கினில்
ஆவல்மிஞ்சிட ஆடிப்பாடிடவே கணாதர்கள்
ஆரும்லங்கருள் சேர்க்கூடிடவே அனேவர்களும்
சேவைசெய்திட மேவிநாடிடவே திக்காதனைத்தில்
சிறந்தனில் மதியும் பரந்திருதியும்
திகழ்பர வினையும் மிழ்வுடனுறையும். (கயிலாச)

கூ. புலன்வழி யிரியும் படிக்குத்தவம்
பொருந்தவே புரியும் மாமுனிவர்
பலர்கண்ணிற்சொரியும் வெள்ளம்பொக்கப்
பரிந்தன்பு விரியும் தடுகின்செய்ய
இலகுதாமரை மலரிலுறைவிரும் சக்தியும்
இமையவர்கடொழ அமையமகபதியும் மார்பிற்கஞ்ச
மலரின்மகன்றிதம் கலமிகுத்துலையும் மாயவனும்
வந்துகாழ்திரு கந்தி தேவரு
வந்துகாத்திடும் சக்கம்வாய்த்திடம். (கயிலாச)

க - விருத்தம்.

தூயகயிலையின்மருங்கில்முனிவர்சூழ்ந்துதொழுபமன்னியமு
னிவனிருக்கும்போதில், ஆயிரஞ்சூரியர்போலொர் சோதிதோன்ற
அருந்தவரீதென்னெனலும்அருளால்கும்பி, நேயமிகச்செல்வதற்கு
றை ஞ்சியக்கெடுத்திசைபார்த்தேகுமாதவர்கள்கோக்கி, நாயகனு
பாதமலர்ப்பணியாயி தென் னவிலுவாயெனமுனிவனுவலுவாவே.

க - கண்ணிகள்.

இராகம் - கலியாணி - திரிபுடதாளம்.

க. சந்தமமலரைச் சிந்தையில்நினைந்திடும்
சுந்தரர்செல்கின்ற சென்னவே கேட்ட
அந்தணர்சுந்தரர் தந்தவமகிமையை
யருளவேண்டுமென்று பன்னவே.

உ. ஆதியிறகயிலையிற் சோதிசேர்மணிப்பிடத்
தமர்ந்தருளும்வேல கந்தரர் சாத்தும்
பூதியும்மாலையும் நீதியாய்த்தாங்கியே
பொருந்திடும் ஆலால சுந்தரர்.

கூ. ஒருநாள்நந்தனவனத் தருணுக்குமலர்கொய்ய
உற்றபோதிலுல குய்யவே மகிழ்ந்
தருளுமம்பிகைக்காகப் பெருமைசேர்கமலினி
யனிந்திதையார்மலர் கொய்யவே.

ங. அருந்தவமனைத்தமாய்ப் புரிந்திருந்தென்றிசை
யளவில்லாதவாழ்வு கூடவும் மனந்
திருந்தாமற்பவநோயால் வருந்துவோர்களுமுய்யத்
திருத்தொண்டத்தொகைத்தமிழ்பாடினம்.

ச. எந்தையாரருள்போல வந்தமாதர்கள்மேல்
சுந்தரர்மனந்நினைப் போகுநர் அப்போ
தந்தமாதர்களுஞ் சுந்தரர்வடிவினை
யாருதகாதலால் நோக்கினர்.

ஞ. மருமலரெடுத்திவர் அரனர்முன்செல்லலும்
மாதருமலர்கொய்து போகவே அப்போ
தருவுருவாகிய பரமனுரிவர்கருத்
தறிந்துணைப்பார்லீலை யாகவே.

ட. மாதர்மேல்மனம்வைத்தா யாதலால்தென்றிசை
மீதுதோன்றியந்த மர்தனைச் சேர்ந்து
காதலால்வரலாமென் றோதலுஞ்சுந்தரர்
கலங்கிவணங்கினர் நாதனை.

அ. அடுத்தகின்றிருவடி விடுத்துப்பிறக்குமென்னேக்
கடுத்தாண்டருளொளப் போற்றினர் மழு

எடுத்தநாதரிசைக் கிடக்கென்றிசையிலில்
ஏந்திழையாரொடுந் தோற்றினர்.

கூ. ஆகலாற்கயிலைக்கிப் போதுசெல்கின்றார்நாம்
அணுகினக்கொழும்பெரும் பேறினர் என்று
மாதவன்முடிமிசைப் பாதம்வைத்தமுனிவனீ
ஓதலுமாதவர் தேறினர்.

உ - விருத்தம்.

துலங்குமெம்பிரானருளினல்நம்மி தோகைமாருடன்றென்றிசை
த்தோன்றிப், புலன்கொள்போகமார்த்தடைந்தனன்றே புகழ்த்து
மாமுனிபுகன்றிடும்போதில், கலங்கொளெண்டிசைதன்னினும்பத்த
ரார்தம்பாற்படுதென்றிசைதன்னில், இலங்குபுண்ணியம்யாதெனக்
கேட்டங் கிருந்தவர்க்கெலாமருந்தவனுரைப்பான்.

உ - சீர்த்தனம்.

இராகம் - காம்போதி - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

தென்றிசைபோலவே வேறொருதிசையுள
தென்றிசைத்திடலாமோ.

அநுபல்லவி.

துன்றிசைபெறுமுனம் அன்றுகம்பையர்ற்றில்
நின்றர்ச்சித்த காஞ்சி என்றுந்திகழ்ந்திடலால். (தென்)

சரணங்கள்.

க. வல்லவைம்புலன்களை வெல்லும்புலிப்பத
நல்லமுனிவன்முதல் எல்லையில்புகழ்கொண்ட
எல்லவருந்துதி சொல்லவிசன்மேல
வல்லிகாணநடித்தும் நில்லைத்தலமுறலால். (தென்)

உ. அஞ்சுபுலனுஞ் சோர்ந்து வந்தநும்பொதிலஞ்சல்
அஞ்சலென்றருள்வோனை நெஞ்சில்நினைந்துருகி
மிஞ்சுகவம்புரிந்தி றைஞ்சுதிகல்லருள்பெற்ற
பஞ்சாக்கியையுறைந்த லஞ்சிலைக்கிடலால். (தென்)

ஊரும்வணங்கும்அடி யாரும்அயன்முதல்வின்
றேரும்பணியவிடை யூரும்பரமன்ஆ
ரூருங்காழியுமின்னுஞ் சீரும்புகழுமிக
நேரும்பூசனைசெய்யச் சேருந்தலமுறலால். (தென்)

கூ - விருத்தம்.

ஏன்றுபமன்னியமுனிவனென்பவன்
தென்றிசைமகிமையைத்தெளியக்கூறலும்
வென்றிசோருந்தவர்வினவித்தாழ்ந்துமுன்
னின்றுபோரானந்தம்மீடினர்களே.

திருமலைச்சிறப்பு முற்றிற்று

ஆகத்திருவிருத்தம் - கூ - சீர்த்தனம் - உ - கண்ணிகள் - க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர்ச்சிறப்பு.

க - விருத்தம்.

சோருஞ்சோழநாட்டினிலாரூரிற் றிகழுமகபாபுன்வழிமுதலா
லவந்த, ஏராருமனுச்சோழனென்னும்வேந்தன் இந்நிலங்காத்தரசு
புரிந்தெழில்விண்ணேரும், பாரோருமகிழ்ந்திடயாகங்கள்செய்து பா
னுர்க்குப்பெரும்பூசைபண்ணுவித்துத், தாரோருமரபாற்றிறைகொண்டி
வுலகு தாழ்ந்துமலரடிபோற்றவாழ்ந்தானன்றே.

க - கண்ணிகள்.

இராகம் - மோகனம் - திரிபுடதாளம்.

அந்தநாளிலருந் தவத்தாலவன்மனை
யாளிடத்தொருமைந்தன் பிறந்தானே அவன்
தந்தைமகிழ்தெய்வக் கலைகள்கரிபரிதேர்
தகும்படைத்தொழில்கற்றுச் சிறந்தானே.

வளங்கொண்டதிருமைந்த னிளவரசெனுங்கிற
மருவிலிந்தகுடிய டைந்தானே ஓர்நாள்
விளங்குஞ்சேனைகள்சூழ இளங்குமார்களொடும்
வீதிவிடங்கர்மிசை வந்தானே.

கூ. முரசஞ்சக்கரமுழங்க வருமவ்வோகனில்மலு
அரசனைமனக்கைத்தய . வில்லையால் . . தர்மம்
மிசோதித்தாம்போலே ஒருபகலினுக்கன்று
விரைவாய்த்தன்னிப்புரந்த செல்லாமல்

ச. மனிதர்களையாக பிழையாயாமாக
வந்திருவிதி தனிலேறிச் சென்று
முனம்மடந்திருந்தேர்க்கா மிசையில்விழுந்திறக்கக்கண்
டினியகாய்கதியா. தாளையாடி.

இ. மற்றிதறிந்தனமந்தன் என்செய்வேனென்று
மனக்கிமாறிமண்ணினில் வீழ்ந்தான் மனுக்
கொற்றவன்றமக்கிருப்பப் பழிசேரலோவுக்தேன்
கொடியேனென்றுதன்பத்தினி மைந்தன்.

கூ. காக்கையரிபுரன்னம் அந்தணர்விதிப்படி
இயற்றுமாமெனிதசெய்வே னெனென்று மைந்தன்
அந்தணரிடஞ்செல்லப் பகலும்அரசல்லாசல்
அசையாமனியையழைத் தேதுசென்று.

ஸ. பாலத்திலுதையோ பழிப்பனறுமுக்கிமோ
பாலனுயிரை விட்டிடமே காமன்
மேலிவருக்கடாமின் மனிபோனையோவெனல்ல
வேந்தனுக்கவையோனை கேட்டிடமே.

உ - விருத்தம்.

மன்னவன்கேட்டிவாசலிலவரும் வந்திதிர்காவலர்ணங்கி
மின்னவிடமைதையோருபசுக்கொம்பால் யிசைபெறவழித்தென்று
சைக்கு இன்னல்சேர்பகலைப்பார்த்திதும்கென்னெவென்னமுமிக்க
வோரமைச்சர், அன்னவாறறியச்சொல்லுமன்ன னளவிலாத்துய
ரிலாழ்க்கனனே.

க - ரிக்தனம்.

இராகம் - ஜனரஞ்சனி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மன்னகேளுரைப்பினனே மனுச்சோழ மன்னவன்பெருந்தினமே.

அநுபல்லவி.

தன்னிகரில்லாத நீதி உன்னிலிவாறிம்பகப்போல். (மன்னன்)

சாணங்கள்.

க. இந்தப்பழியொன்று வந்தென்னெனவெண்ணிச்
சிந்தைகலங்கிவி டந்தலைக்கொண்டாற்போல். (மன்னன்)

உ. மங்காமறுவினைதெ டுங்காதலாகவே
இங்காளவிருக்குமென் செங்கோலழகென்றேதி. (மன்னன்)

கூ. என்னிடத்தினில்வந்து துன்னியபெரும்பழி
என்னசெய்தாலொழியும் என்னவிளம்பினன்று. (மன்னன்)

கூ-விருத்தம்.

மந்திரிகள்மனுவேந்தன் வருந்தும்போதடிவணங்கிச்
சிந்தைகளார்ந்தாலித்தற்குத்தீர்வாமோகோவதைக்காய்
முந்தைமறையவர்விதித்த முறைசெய்தல்கெறியெனலும்
அந்தமொழிகேட்டாசனவர்கேட்கவிளம்புவனே.

உ - கண்ணிகள்.

இராகம்- சாவேரி - திரிபுடதாளம்.

க. அந்தனர்விதிப்படி நான்செய்தாம்பசுவின்னெய்க்
கருமருந்தாமோ மந்திரிகளே நானும்
மைந்தனையிழப்பேனென் றுரைத்திர்கானிசைந்தால்தர்
மஞ்சலியாதோ மந்திரிகளே.

உ. தன்னுல்தன்னுனத்தினும் பகையரற்கள்லாவுயிர்
தம்மாற்சேர்புயத்தை மந்திரிகளே தீர்த்
தென்நாளுந்தருமத்தைக் காப்பவனல்லவோ
இறையவனுவான் மந்திரிகளே.

கூ. என்மகன்செய்கொலைக்காய்த் தவஞ்செய்துபிறர்கொலை
யியற்றிடிற்கொன்றுல் மந்திரிகளே மனு
என்னும்நால்மனுவினு லழிந்ததென்னும்வார்த்தைக்
கிசைவழக்குரைத்தீர் மந்திரிகளே.

ச. சகத்தினிலிப்படி முன்னுளில்நடந்தது
தருமமல்லகொல்ல தரசனே கன்றாய்ப்
பருத்துவதஞ்சொன்ன வியிப்படிநடப்பதே
பாம்பரைசியா மரசனே.

ஞ. இதுபோல்முன்னடந்து கொல்வதறமல்லவென்
றிசைத்தீர்தன்மங்கள் மந்திரிகளே உங்கள்

மதியில்கர்மகெலியை மதிபாமலேயிக்க
வார்த்தைகளுரைத்தீர் மந்திரிகளே.

க. எத்தவுலகிலெங்கப் பாடவினையைபடித்த
திக்கவிநம்போல் மந்திரிகளே அதனால்
இக்கக்கலத்தில்தோன்று முயிலார்கொள்முனைகொன்
றிடலேவேண்டும் மந்திரிகளே.

ங. இப்படிச்செய்வதே கருமமென்றெண்ணுங்கள்
இங்கினவோரு மந்திரிகளே. நானும்
எப்பொருதினுமிக்கப் பாவவப்போலமனைத்
திடர்கொள்ளவேண்டி மந்திரிகளே.

சு-விருத்தம்.

என்றிடமந்திரிகளெல்லாருமச்சமடைந்தேகலோடும், வன்
றிறல்சேர்தன்மகனையழைத்தொருமந்திரிதன்னைமன்னன்பார்த்து
கன்றிவன்மேல்நெடுந்தேரைவிடத்தனையுமவன்செய்யாதிங்கிமாளச்
சென்றிவனைமகன்பிரைதேர்விடத்தினென் றுரைத்திசேர் திடத்தினி
னே.

உ - சித்தனம்.

ராகம் - பந்துவராளி - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

தேரைமைந்தன்மீது லோட்டிநன் யாக்கும்
செயற்கருஞ்செய்கையைக் காட்டினன் நீடுந்(தேரை)

அநுபல்லவி.

சீர்பெறுசாவேரி காட்டினன் எங்கும்
சிறந்தன்புகூரினைகாட்டினன் பெரும் (தேரை)

சரணங்கள்.

க. மணிகள்கனக லொன்ன மாசில்லாவொளி மின்னை
அணியுங்கொடிகள்மன்ன அழகுபெறுகுஞ்சொர்ன்னத் (தேரை)

உ. மண்ணவர்மனம் நோவ மலர்க்கண்புனலு வாவ
விண்ணவர்கல மேவ விசைசேர்மலரைத் தூவத்(தேரை)

ங. தொண்டர்குலம்விரிந்த் தொழுதேசின ப்பாயிக்
கொண்டபுக ழிரவி குலவரசன் புரவித் (தேரை)

சு - விருத்தம்.

வடிவுடையதன்குலத்துக்கொருமைந்த னுனைனெனவுமனத்தினெ
ண்ணுனன், நெடியவறநெறிச்செல்லல்கடனெனத்தன்மகன்மார்பில்நெ
ருக்கெர்க்கால்கள், படியும்வகைகடத்திடலுந்தியாமல்விடையின்மி
சைப்பரிவ்வாய்ந்தண்ணி, யிடரகலவேந்தனைப்பார்த்திருள்செய்யுங்கண்
டத்தான்அருள்செய்வானே.

க. - சித்தனம்.

ராகம் - கமாசு - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

மன்னற்கருள்செய்தான் உயர்மனு மன்னற்கருள்செய்தான்.

அநுபல்லவி.

பொன்னகர்க்குயர் ஆரூரினில்
பொருவில் தடங்கைக் கொருமான்
புனையும் விடங்கப் பெருமான், (மன்னற்)

சரணங்கள்.

க. தொடருந்தூதப் புடைகள் சூழச்
சடையினிற்கொன்றைத் தொடையுந் தாழ
இடமதிலுமை வடிவின் வாழ
இமையவர் தொழுதிட்டை மேலே
யிலகிய பரன்மலர்ப் வாலே (மன்னற்)

உ. அத்தவிடத்தொ ழிந்து பொன்னும்
மைந்தனெறிமை ழிந்த கன்னும்
மந்திரியுமை ழுந்திட வென்னும்
வளருமி கம்பெற்றிடவும்
மதிதல மின்பற்றிடவும் (மன்னற்)

ங. விழிகொள்ளாத அழகைக் கண்டு
பொழியுங்கண்ணீர் வழியக் கொண்டு
தொழுதபாடி அழுது மன்னி
துயர்கெடவே அன்பிறைலடியும்
துதிகள்பு நிற்குட்ருழையும் (மன்னற்)

க - விருத்தம்.

வரதனருளாலெழுந்துதொழுமகனேயபினத்தாசன்மிழலைகொண்
டான், உரியவினங்கள்நெழுந்துபாலுண்ணப்பசுவுமனமுவக்கப்பா
ல், விரைவுடனேமந்திரியுமகிழ்ந்தெழுந்தான்திருவாலூர்நிதன்னில்
அரசனுக்கிவ்விதமாகத்திருவருள்செய்தமலனெழுந்தருளினனே.

திருவாரூர்ச்சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-கூ. கீர்த்தனம்-நு. கண்ணிகள்-கூ.

உ

திருச்சித்தமண்டபம்.

திருக்கூட்டச்சிறப்பு.

க - விருத்தம்

திருவாரூர்க்குளமலராங்கிருப்பூங்கோயிற் திருவாயின்முனமா
யன்முதலோர்போற்றப், பெருவியகீர்மெருவியாலுத்தாய்மையாலும்
பெருமானஞ்செழுத்தோதமுழுக்காத்தாலும், மருவியவாயிசந்திருப்
பாற்கடல்போலென்னும்வழ்ந்திருதேவாசிரியமண்டபத்தில், பொ
ருவில்திருத்தொண்டர்களதஞ்சரித்திரத்தைப் போற்றுவேன்எல்ல
விந்துசாற்றுவேனே.

க - கீர்த்தனம்.

ராகம் - சாவேரி - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

திருத்தொண்டர்கள்சரித் திரத்தின்மேன்மையறிந்து
செப்பவென்னலாமோ.

அநுபல்லவி.

நிருத்தர்வேண்டிமுன்பு திருக்கமாயாட்கொள்ளக்
கருத்தினிற்போன்பு கனித்துத்துதித்திடும் (திரு)

சரணங்கள்.

க. உருத்திராக்கமணியுங் திருமேனிமெல்லிறைக்
தொளிர்விபூதிபோலே தாதுள்வரும்
பெருத்திடும்பரிசுத்த மாகியுலகத்தங்கள்
பிரகாசக் காலே

திருத்தமாகவிளக்கிப் பூகனமைத்துங்கலங்கித்
திரிந்தாலுமொருபாலே மங்கையைவைத்த
கருத்தர்காள்மறவாமலத் துதிசெய்துகுணமென்னுங்
கனஞ்சேர்ந்துபுவிமேலே புகழ்மிகுந்த (திரு)

உ. காசும்பூக்கமும் இல்லாச்செல்வமடைந்து
கல்லபொன்னும் ஓமம் ஒன்றுபோல்கோக்கி
வாசவன்தொழுமீசர் பாதம்பணிவதல்லால்
மனத்தில்மோகமு விடும்
கேயாதிருந்தகண் டிகையேயாரமாய்
நிலவும்பூடை நீடும் கந்தையாய்க்கொண்டு
ஈசர்தம்பணிசெய்வ தன்றிப்பாரம்வேறில்லா
திருந்துநிதங்கொண்டாடும் குணமுடைய. (திரு)

ங. மாதவன்அயன்முதல் வானவரானவர்
வணங்கிநெஞ்சகம் நைந்து புகழ்ந்திடக்
தீதில்லாமலிமகள் காணநடஞ்செய்யிசர்
திருவடிகளே நினைந்து
காதலாகப்பல தாதிபுரிந்தானந்தக்
கண்ணீர்மழையால்நனைந்து வணங்கியெப்
போதும்நினைந்தகங்கள் விருப்பின்படியேவேடம்
பொருந்திடவே புனைந்து தொண்டுசெய்யுமி. (திரு)

உ - விருத்தம்.

நாலமேத்துமிசைந்தெருண்டார்கம்மையா
லாலசுந்தரன்புகழ்ந்திடச்
சீலமாந்திருத்தொண்டத்தொகைத்தமிழ்
கோலமாயருள்செய்திறங்கூறுவாம்.

திருக்கூட்டச்சிறப்பு - முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - கக - கீர்த்தனம் - சு - கண்ணிகள் - கூ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தடித்தாட்கொண்டபுராணம்.

க - விருத்தம்.

சீரில்விளங்குங்கயிலேயில்வாழ்திங்கட்சடையாரருளாலே
பாரில்விளங்கும்பெரியமுனைப்பாடிநாட்டிற்றிருகால
ஊரில்விளங்குஞ்சிவபாதவிருதயபுரியும்மலச்
சார்பில்விளங்குகுலத்திலவதரித்தார்நீறுதரித்தாரே.

க - கௌத்தனம் - நிராகம் - மோகனம் - நிதிபுடதாளம்.

பல்லவி.

திருவவதாரஞ்செய்தார் சுத்தர் திருவவதாரஞ்செய்தார்.

அநுபல்லவி.

மருவுவளர்கொன்றையுந் திருவளர்தும்பையும்
வளங்கொள்கங்கையு மிளங்கலைமதியும்
விளங்குசடையர்தம் உளங்கொள்தருளால். (திருவவ

சரணங்கள்.

க. திருமகள்வாழ்ந்திடு முனைப்பாடி நாட்டில்
சிவபெருமான்புகழ்தனைப்பாடி
அருமறையோதிடுந் திருமறையவரென்றும்
ஆவல்மிஞ்சிட யாவருந்தொழ
மேவிடுந்திரு காவணூரில். (திருவவ)

உ. மாதொருபாகருக் கிங்கிலத்தில் வழி
வழியாய்த்தொண்டியற்றுமன் தணர்குலத்தில்
நீதிலாதசடைய னுகந்தமனையாராம்
சேனைநாய்மொழி மாணைநேர்வழி
யானகல்லிசை ஞானியார்பால். (திருவவ)

கூ. அருமறைச்சைவனென் றெவியோங்க இந்த
அவனியுயிர்களெல்லாக் துயர்நீங்கத்
திருவளாடியவர் பெருமானருளென்றெண்ணிச்
சிந்தையகலில்லி னைந்தமயிற்றுபொ
ருந்தஆடியே னுய்ந்துவாழுத. (திருவவ)

உ - விருத்தம்.

பாருளோர்பிழைக்கவந்த பாலகர்க்குகம்பியா
ரருளென்றுசிந்தையா ருவந்துநாமம்வைக்கலே

சாருமேன்மையம்பலைச் சதங்கைகூட்டிசெம்பொனுண்
சீர்கொள்மெய்யில்மின்னமைந்தர்தேருருட்டுங்காளிலே.

க - கண்ணிகள் - இராகம் - பந்துவராளி - நிதிபுடதாளம்.

க. அணகரைதினேந்தங்கா டாண்டிகரசிங்க
முனையர்கண்டுகாத லாளுரே பெற்ற
கனமாஞ்சடையனைக் கண்டிஷ்டத்தால்வேண்டி
இனியமைந்தனைக்கொண்டி போளுரே.

உ. ஆசிளங்குமரர்போல் வினைசையாய்வளர்க்கத்தம்
இயகுலத்தின்முறை போல்நேரே வளர்க்
துயமூந்தூல்சாத்த வியும்பல்கலைகற்றுத்
திருமணப்பருவம் அடைந்தாரே.

கூ. சடையனர் மைந்தர்க்குத் தங்கள்குலத்துக்கேற்ற
கெடியபுத்தார்ச்சடங் கவியென்ன நாமம்
உடையான்மகளைக்கேட்க உயர்ந்தோர்களோவிடுத்த
உடனேயவனிசைந்தான் புகழ்துன்ன.

க. சடையனர் அதுகேட்டுத் தார்வேந்தர்சிர்க்கேற்க
வடிவாங்கல்யாணகுன் , நிச்சயித்து மகிழ்
வுடனேமனைவோலே யுறவோரொவர்க்குமேவக
கடல்போலெவரும்வந்தார் அதிசயித்து.

நி. வந்தவரெல்லாரு மகிழ்வொடுபூமாலைப்
பந்தற்பாவிகை மூனைதெளிக்கப் பெண்ணின
தந்தையுமனைத்துக்குத் தருந்தெல்லாஞ்செய்தான்
சிந்தையிலினவரு மிக்களிக்க.

கூ - விருத்தம்.

நம்பியாரூரருக்குக்கையானதினத்தின்முதனெவிலிங்கே,செம்பொ
ன்னனைகங்கணங்கையினிற்சாத்திமங்கலவாத்தியங்களார்ப்பத், தம்ப
ரிவாற்செயமுறைகள்செய்தெவுவிடிந்திடவந்தணர்மகிழ்ந்தே, யிம்ப
ர்களுமும்பர்களுமனமகிழமண்க்கோலமியற்றினரே.

உ - கௌத்தனம் - இராகம் - கல்யாணி - நிதிதாளம்.

பல்லவி.

மணக்கோலஞ்செய்தார் அங்கணர் மணக்கோலஞ்செய்தார்.

அநுபல்லவி.

கணக்கில்லாதமகிழ்வு கலந்திடப் பாராட்டி
மணிக்காலாதனத்தின்மேல் வைத்துன்னீராட்டி. (மணக்

சரணங்கள்.

க. பட்டவெல்கிரஞ்சாத்திப் பனிநீர்பகங்கற் பூசித்
சட்டமிகச்சேர்த்தசக் கணம்பூசி யக்நேரம்(மணக்)

உ. கலவைசாத்திமோதிரங் கதிராபரணம் பூட்டி
மலர்களாற்செய்தபல வகைமாலைகளுஞ்சூட்டி (மணக்)

க. செயமாம்புரமெரியச் சிரித்தருள் வீரருக்கு
நயமாக்தாழாகும் நம்பியா ரூரருக்கு (மணக்)

ச - விருத்தம்.

மங்கலமாமிதுசெய்யவெழுந்துகங்கள் வைதிகத்தில்நிருவமன்
னர்திருவுமோங்கத், துங்கவாகனங்களிசைப்பலபோற்செலலத் தா
தியமார்த்திடமடவார்வாழ்த்தகீழிட், டங்கணைமீனேத்துபரியேறிப்
புத்தூர்க் கடைந்திடலும்அப்பதியோரெதிர்கொண்டேத்திப்,பொங்
கெழில்மின்னர்களிவள்வடிவைக்கண்டி புகழ்கிவ்ருரிவைசொல்லிமகி
ழ்கின்றாரே.

உ - கண்ணிகள் - இராகம் - ஆனந்தபைரவி.

க. திருவளர்குதிரையில வரும்வள்ளலார்தமது
திருமுகங் காணவந்தார் சிலமாதர் நலம்.
பெருகிடுமழகினை இருகண்ணாலுங்கண்டு
பிரியமு லேயுவந்தார் சிலமாதர்.

உ. எண்ணில்லாதகன்னிகள் இருக்காலும்இவன்றன்
எழில்காணப்போமோவென்பார், சிலமாதர் மாதவன்
மண்ணிலுருவெடுத்து வக்தாலும்இவனைப்போல்
மதித்திட லாமோவென்பார் சிலமாதர்

ங. பெண்களிலுயர்ந்திடத் தவஞ்செய்தசடங்கியி
பெண்ணேபெண்ணென்பார் சிலமாதர். இரு
கண்களாலுமிவனைக் காணப்பெற்றோம்மது
கண்ணே கண்ணென்பார் சிலமாதர்.

ச. பொன்னினிழுபாணங்கள் புனையும்இவனைகாணும்
புண்ணியமூர்த்தியென்பார் சிலமாதர் புகழ்
மன்னியஇவ்வுருவம் நம்மையாள்கற்பரிக்கும்
வளர்க்குறுபிரியென்பார் சிலமாதர்.

ஞ. திருமருக்கலியின் வச்சடங்கவிபெற்ற
செல்வஞ்செல்வமென்பார் சிலமாதர் இக்கத்

தெருவில்இவனைவிட்டுப் பிரியாமல்காமுக்கூடச்
செல்வஞ்செல்வமென்பார் சிலமாதர்.

ட. அழகான இவன்அருட் பார்வைவெள்ளத்திலுள்ளம்
அகிலத்துங்கிடக்தென்பார் சிலமாதர் இக்த
எழில்சேருன்னுருவையும் நமதுநினைவுக்கேற்க
இதமாய்கடக்கதென்பார் சிலமாதர்.

ண. மணம்வக்தபுத்தூரென இவ்வூருக்கொருபெயர்
வக்தெனப்பாடுவார் சிலமாதர் ஒரு
கண்ணுமிமைத்திடாமற் கண்ணுரத்தினித்துக்
களித்துகூடமாடுவார் சிலமாதர்.

ஞ - விருத்தம்.

மாதர்களிப்படியம்பமறையோர்வாழ்த்த வளருமபாலிகையே
ந்திச்சிலபோர்பாடத், தாதின்மலர்விரிடப்பல்லியங்களார்ப்பச்சடங்
கவிதன்மனையிலெழுந்தருளிச்சென்று, காதலொடுமணப்பத்தல்தனி
லிருத்து கலியாணச்சடங்குசெயக்கொடங்கும்போது, சிதமதிச்ச
டையவரங்கணராய்வக்து செய்கின்றபரிசுசாற்பேனுய்கின்றேனே.

ரு - கீர்த்தனம் - இராகம் - அடாணை ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வேதியர்போலவே வந்தாரோ அடியவர்க்கு
மிகவும்பெருமை தந்தாரே.

அநுபல்லவி.

ஆதியிற்கயிலாசத்தில ஓதியபடி யன்பாக
அமலர்தித்தாளெழுந் தருளியாரூர்முன்பாக (வேதி)

சரணங்கள.

க. கண்ணோளிர்த்தெற்றியில் வெண்மைநீற்றினொளி யெழக்
காதிரண்டிலுங்கரித்த கண்டிகைபுயத்தில் விழத்
தண்மதிசாய்ந்ததுபோல வெண்முடிச்சிகைதி கழத்
கலைகரித்தகையிற்குடை நிலைபெருகக்கொண்டி கிழ (வேதி)

உ. உரத்தில்வளர்தாளினுடன்உத்தரியமும் விரிய
ஒளிர்பணையகொவணத்தில்தவர்வொடுபண்டி சரிய
தரித்தஇடையாடைகலம் பெருக்தவழகு புரியச்
சடங்கவிமனைப்பங்கலில்க் கடங்கவில்லாமற் பெரிய (வேதி)

கூ. பண்டுவேதனும்பறந்து கொண்டல்வண்ணனும் இடந்து
பார்த்துமவருக்கெட்டாத பரமர்தெருவைக் கூடந்து
வெண்டிங்கள்குசைமுடிந்த தண்டொருகைகொண்டடைந்து.
மெள்ளப்பதந்தள்ளுடை கொள்ளக்கொள்ளவேகடந்து(வே)

சு - விருத்தம்

வந்தொருசொல்யான்சொல்வேனீங்கள்யாரும் மனங்கொள்விரை
ன்னலுமந்தணர்கள்யாருஞ், சுந்தரருமெங்கள்தம்போபலத்தால்வந்தீ
ர் சொலுமெனலுஞ்சுந்தரம்மிருவர்க்குள்ள, முந்தைவழக்கினோடி
த்தேமணஞ்செய்யென்று மொழிந்திடலுமாரூர்வழக்கிருந்தால், இ
ந்தவிடத்தொழியாமல்விவாகஞ்செய்யேன் இயம்புமென அந்தணர்க
ட்கியம்புவானே.

எ-கீர்த்தனம். இராகம் - சாவேரி - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

இவனென்னடியான் என்றுன்னிடைக்கொடியான் (இவன்)

அநுபல்லவி.

அவனியிலெவருக்கும் அலக்காரமாயிருத்தும். (இவன்)

சரணங்கள்.

க. நிதமாமலர் வேதன் நிகழும்பாண்டவர் தூதன்
ஆதியோர்மகிழ்ந்தேதன் அடிமைசெய்யவாழ் நாதன்.(இவன்)

உ. குறையாச்சைவம்பொலியக் கொடிமதவ்கள் மெலிய
மறையோர்போல வளிய வந்துலக மலிய(இவன்)

கூ. மண்ணிலின்னமும் அம்மை வயிற்றிற்பிறவாதெம்மை
கண்ணியாரூர் மெய்ம்மை கம்பியாளுடைத் தம்மை(இவன்)

ச. ஆதிகாள்முதல் நீரும் ஆதிகாழியே யாரும்
வேதியரே கேளும் மேதினியிலெக் காளும்.(இவன்)

ஏ- விருத்தம்

நடுக்கடலிற்பிடிச்சூலமும்மிருக்கவரம்பின்றவருஞ்செனிபொரு
மல, கடுக்கடலிவ்வெதுகருதியதுசொலவெனமுனிக்தார்களைத்
தாரப்போ, நடுக்குமிவன்சொல்லழகென்றுரூருஞ் சிரிக்கஆண்டி
கொள்ளத், தடுக்குடையவர்தணர்போற்றுற்றிரு நிந்தவண்ணஞ்
சாற்றினரே.

கூ - கண்ணிகள். இராகம் - காம்போஜி - ஆதிதாளம்.

க. அந்தக்காலத்திலுன் சொந்தப்பாட்டன்தந்த
ஆளோலையிதாரும்பி யாரூரனே இப்போ
திந்தக்காரியத்தைச் சிந்திக்காமற்சிரித்த
தென்னேடாரும்பி யாரூரனே.

உ. அந்தணருலகில்வே றந்தணருக்கடிமை
ஆவதுண்டோசொல்லா யந்தண்னே உன்னுல்
இந்தவார்த்தைகேட்டோம் வந்தீதான்பித்தமே
எவர்துணிந்திதுசொல்வா ரந்தணனே.

கூ. பித்தனென்றும்பின்னு மெத்தப்பேயனென்றும்
எத்தனைசொன்னலும் ஆரூரனே என்
சித்தத்திலாணம் அடித்திடுமென்றுநீ
சிந்தையிலெண்ணவேண்டாம் ஆரூரனே.

ச. அவ்வளவுக்குமென்னைச் செவ்வையாயின்னமும்
அறியாவிட்டால்நம்பி யாரூரனே நீ
இவ்விடத்திலிவ்விதாயாட் டாகப்பேசவேண்டாம்
என்வேலைசெய்வாய்நம்பி யாரூரனே.

ஏ. படியிலில்லாவழக்கை நெடியசபையின்முன்பு
பகர்ந்துன்றுய்பெரிய அந்தணனே நீ
அடிமையோலையுண்டென்றுய் திடமாயதனுண்மையை
அறியவெடுத்துக்காட்டா யந்தணனே.

சு. ஓலையைப்பார்க்கநீ சிலரைசபையுள்ளோர்
உனரக்காட்டினுல்நம்பி யாரூரனே என்றுஞ்
சாலவும்என்னடிமை வேலைசெய்திடுவதே
கருதியுனக்குநம்பி யாரூரனே.

ஐ-விருத்தம்,

என்றபித்தர்தம்வடிவினைக்கண்டும்போதென்பையுமுருகச்செய்
கின்றதென்னினுமவர்க்கிதுகோபமேகினைத்திடமுதிதன்னை
அன்றுநம்பியும்பறித்திடத்தோடரவுமையர்பந்தனிலோடச்
சென்றுபற்றியாலோலையிவர்கிழித்திடமுறையிதிவரோ.

ஒ - கீர்த்தனம். இராகம் - கமாசு - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

முறையோவெனமுறையிட்டார் - இது (முறை)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மறையெல்லாமுறையிட்டும் அறிவதற்கரிதாகி நின்ற (முறை)

சரணவங்கள்.

க. இருவர்க்கரியவனை மெல்லப் பற்றித்
திருமஞ்சியோலையைச் சிதைக்கத்தும் கலல (முறை)

உ. பிழைப்புக்கந்தனாரடி த்தொண்டு செயதல்
வழக்கமோவெனச்சிட்டைகிழித்துடக கண்டி (முறை)

கூ. இறையவர்நம்பியை யக்கு தையால்
உதியாகப்பிடித்தோகோபி திக்கு. (முறை)

கூ - விருத்தம்.

அதனையறிந்தக்குள்ளார்விலக்கியெங்கும் உமையாதவழக்குணாத்
திருமக்குத்தானெப், பகியெனதும்மாதருயிர்வென்னெய்கல்லூர்ப்
பதிதான்மற்றிவன்சிட்டைகிழித்துத்தானே, யிதமிகம்அடிமையை
நிச்சயித்தானென்றூர் இவன்பழையமன்றடியோயெனறேறி,மனமி
குரும்பியுமுன்னூர்க்கிதனைச்சொல்ல வாவெனவும்வென்னெய்கல்
லூர்மேவினரே.

கூ-சித்தனம். இராகம் - யருகுரகல்யாணி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வெண்ணெய்நல்லூருக்கு கண்ணிலார் தொண்டரை
மண்ணின்மேல்மக்கமித்தாள எண்ணிலர். (வெண்)

அநுபல்லவி.

வெண்ணெய்நல்லூருக்குத் தின்னமாய்நம்பிற்
கண்ணினும்கல்லதென் வண்ணமுடிப்பேனென்று. (வெண்)

சரணங்கள்.

க. வேதியர்சபையின்றூன் றூதுபோலேகாட்டியிப்
போதடியாளியெனச சாதிப்பென்வாயென்று. (வெண்)

உ. காந்தன்மைக்கண்டுநி சோந்தடைவதுபோலே
தோந்தகம்பியாரூர்க் காந்தோடாந்தடவ்வர. (வெண்)

கூ. நெடியவுறவோரிது முடிவுறுதபடிபோவென்
றுடனேதொடர்க்கையால்த் தடையறுன்றூன்றூன்னை. (வெண்)

கo - விருத்தம்.

கண்ணிவேதியர்சபைமுன்னின்றுகாதர் கடந்தபடிமொழிந்தி
கவென்முறைப்பாடென்றூர், மண்ணின்மேல்வழங்காததுரைத்தொ
ன்று மறையவர்சொல்லலுந்தருந்தவமுக்கைக்கொண்டே, தின்னமா
ய்கானடைந்தேனிவன்கிழித்த சீட்டிவன்றன்பாட்டனர்கொடுத்தசெ
ன்றெ, யண்ணலாரருள்செய்தசெயல்கேட்டந்த அவையிலுளஅந்த
ணர்கள்இவைசொல்வாரே.

சு-கண்ணிகள். இராகம் - ஆனந்தபைரவி - ஆதிதாளம்.

க. முறியைக்காட்டிலுற்கிழித் கிடப்பதுமோ அந்த
முயற்சியினுற்செயங் கிடைத்திடுமோ
அறியுமுமதெண்ணக்தான்என் னென்று கேட்க
ஊரர்மொழிந்திவார் நின்று.

உ. ஆதிசைவனென்றபின் சென்னை இவன்
ஆளென்றுசாதிக்கு மாயை தன்னை
யாதென்றுசொல்லினைத நிர்ணயமாய் என்னல்
இயம்பமுடியாதென்றூர் நன்னயமாய்.

கூ. சபையேறிநீதணைப்பார்த் தாட்சியினில் எழுதித்
தந்தஓலையினில் சாட்சியினில்
இவையொன்றுமிவனை ஆனென்று நீர்
இங்குநிறைவேற்றுமென் றூன்று.

ச. முன்னிவன்கிழித்தது படியோலை காட்ட
மூலஓலைவைத்தேனென் றக்காலை
என்பிரான்சொல்லலும் மறையவரும் காட்டும்
என்றபின்விளம்புவார் இறையவரும்.

கூ. இவ்வின்னம்போற்கிழிக்காமம் செய்விரா எனலும்
எவருமிசையஓலையை கோரச்
சபையிற்கொண்டுவாஎம்மை அவரேவக் காரணன்
காழ்ந்துவாங்கிப்படிப்பான் இதமேல.

கூ. காவலூராதிசைவன் ஆரூரன் வெண்ணெய்
நல்லூர்ப்பிச்சனுக்கு மகன்போன்
யாவருமெழுத்தொண்டுசெய்ய வின்று முறி
கூத்தேனிதற்கிலையென்னெழுத் தென்று.

எ. வாசித்திடலுமேல்எழுத் நிட்டார் அதை
வத்துபார்த்துச்சரியென்றுடன் பட்டார்
பூசுரர்கம்பியைப்பார்த் தும்பேர் எழுத்தோ
புகலுமென்னலுஞ்சொல்வார் நிருநேர்.

அ. இவனேதுளோலேபார்ப் பலவின்னம் பாட்டன்
எழுதுங்கைச்சாத்திருந்தா விதசெழுன்னம்
சனையில்லைவக்கேசரி பார்த்தபின்பு தோன்றும்
தருகினையச்சொல்லுமே தவர்முன்பு.

கூ. அப்போதிலவர்பார்க்க எழுத்தொன்றே போல
அமசக்கண்டுணர்செய்வ நிலையென்றே
இப்போதிவர்க்குக்தோற்றீர் இவர்சொல்லை வேலை
இயற்றவேண்டுமெம்பி நீசொல்ல.

கூ. விழியிதுவெளிதிசை சொன்னல்
விடுமோவெல்லார்க்கத் தரும்பின்று
மூடியோர்போல்வலியதூட் கொள்ளவரும் காதல்
முகம்நோக்கிச்சொல்வாரக் கனசெவரும்.

கூ-விருத்தம்.

எங்கள்முன்புநீர்காட்டுமேலேதன்னிலிச்தருளக்கினைக்கண்டி
ருந்தையா,உங்கள்யினேலிலமெங்கேயெனதுமென்றீர் தருவருளிக்க
றியிசொல்வாருமென்னது, அங்குமறையவரும்மிதாருவிரென்று தொ
டரலையாருட்நிலைக்கோயிற்பிருந்தார், எங்களுள்ளுமெறவரு
க்கிலைக்கும்பொழி லிசனரருள்செய்வார்சேலூர்க்கே.

எ - இத்தலம் - இராகம் - சௌராஷ்டிரம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நம்பியாரூரருக்கருள் செய்தாரே தம்மை
நம்பாதவர்மனத்திலிலெய்தாரே.

அநுபல்லவி.

கம்பிரான்கோயிலுக்குள்ளுங் கணர்புருத்தென்னென்றெண்ணித்
தனியாய்ச்சென்றழைக்கமாதோ டனைகர்விடைமீது கண்ணி(கம்பி)

சரணங்கள்.

க. ஆயிரில்நீமக்களன்பன் மாதராசையால்மண் மேலே
அவதரித்தாய்கம்மேவலா லெவருக்காணையின்றுவாலாலே

வேதனைவாழ்க்கைசேராமல் மாதவவேதியர் போலே
வேண்டிநாமேவுந்துதித் தாண்டோமெனப்பரி வாலே(கம்பி)

உ. பதியானவரருளும்வாக் கதனைக்கேட்டவுடன் பெற்ற
பசுக்குரல்கேட்டகன்றுபோற் பதறிமெய்ப்புளகம் பற்ற
அதிகஅன்பால்தாழ்ந்தம்பல த்தநிபசோயுமறு கொற்ற
அருளின்செயலோவறிய ஆண்டதெனமிழ் வற்ற(கம்பி)

கூ. அக்காலோகத்திற்பஞ்ச துத்துபிகளும் ஆர்க்க
வண்டர்பொழிமலர்மழை மண்டலத்தையெல்லாம்போர்க்க
இந்தவுலகத்தவர்ம யிழ்ந்துகண்களினீர் வார்க்க
எதிராயோலிகாட்டியாண்டமுதல்வரும்பேரின்பஞ் சேர்க்க(க)

சவன்மையுரைத்தாயதனால் வன்றொண்டனெனுமோர்பேராய்
மண்டலத்திலிருந்துநீர் கொண்டதிருநாவு தாராய்
கன்மையர்ச்சனைபாட்டாகும் கம்மைநீதமிழாற் சீராய்
நானும்பாடெனவேமறை கவின்றவாய்மலர்த்த நேராய் (கம்)

கூ-விருத்தம்.

அத்தனர்கம்மைப்பாடெனலுந்தாழ்ந்துன் னுளவில்குணப்பெரு
க்கடலேயறியாதாயேன், இத்தருணத்தனையறிந்துபாடுவேனென்
றியம்பகமைப்பித்தனென்றுயாதலாலே, பித்தனெனவெடுத்துப்
பாடெனவுரைத்தா யிறைஞ்சிபெனப்பதிகம்பாடிப்போற்றும், பத்த
ராய்ப்பார்த்திப்படிப்பல்வகையாயின்னும் பாடென்றார்பேரின்பக்கூ
டென்றாரே.

கு - கண்ணிகள் - இராகம் - மோகனம் - திரிபுடதாளம்.

க. மணம்நீக்குஞ்செயலாற்புத் தூரான்தனைன் மகள்
வன்றொண்டர்தனமினைக் திருக்கங்கணன்
கணநாதர்தொழுவாழ்ந் திவலோகத் தினில
களித்துச்சென்றிருந்தாள் எளிதாக.

உ. உமைநாதர்தடுத்தாண்ட பின்பாக நாவு
தூரில்வந்தானைந்தாம் தன்பாகத்
தமிழ்பாடித்துரையூர்க்கோவிலிற் கூடி கம்பி
தவனெறிதந்தருளெனப் பாடி.

கூ. நாதரும்அருள்செய் நிடப்பெற்றுத் நில்லே
டனங்கள்கண்டுதொழு னினையுற்றுக்

காதலாய்ப்பெண்ணோயாற் சுற்றி
காலத்தினில்அதிகைப் புறத்தடைந்து.

சு. அப்பர்கைத்தொண்டுசெய் மிகுத்
தடையஅருகுவெனைவை புறத்
அப்பொழுதேகமல் நலமிருந்தார்
தமர்சித்தவடமடத் தினிற்புகுந்தார்.

ரு. சுடர்த்திருவதிகையில் நாதர்
தினைத்தாள்தினைத்துகில்ல மனை
மடத்திலடியாருடன் வல்லுறண்டர்
மகிழ்ந்துபள்ளிகொள்ளச் சகண்டர்.

சூ. அவிடத்திறைமுறைமை யாரும்
அறியாதபடிமடத் துள்ளேகி
உலகையாய்வன்றொண்டர் முடிமேலை கால்வைத்
தாங்குவாரோபோலுற்றார் அருளாலே.

எ. அப்போதியாமிக்கென் முடிமேலை ஏலுன்
அடிவைத்தாயெனலுமென் சூப்பாலை
இப்போதுதான்றினை யமியாமல் லைத்தேன்
என்னறிவுமிலதைக் குறியாமல்.

ஏ. இகசவாய்வேடித்திவிக் கும்முடியை வைத்
திதமாய்த்தயில்அய்ந்தும் மலரடியைப் பின்னும்
பகபதியாதனைக் குருநாட்டப்
பரிக்கன்பர்திருமுடி மேற்சூட்டி

கூ - திருத்தம்.

அந்தவேளையிவரென்செய்வரிதென்னே யடிக்கடிகாலால்மிதிக்கும்
மீயாரென்ன, என்தலையுமீயறிந்திலையோவெனவொளிக்க நகரென
வறிக்கதிகைப்பதனைப்பாடி, செந்திருமால்வாமனரூப்பூசைசெய்
த திருமானிருடிதினைவள்ளலம்போற்றி, வந்தடியாரெனுங்கொள்ள
த்தில்லைக்கெடு மலங்கொண்டாதனைக்கண்முளங்கண்டாரே.

அ - கீர்த்தனம் - இராகம் - மாயாகௌ - அதிதாளம்.

பல்லவி.

சிற்றம்பலத்தில்வாழ் திருநடராசனைத்
தெரிசனஞ்செய்தாரே.

அநுபல்லவி.

சுற்றும்பலசோலை யுற்றம்பரத்தெல்லை
துன்னிடவேயழகு மன்னிடுந்திருத்தில்லைச் (சிற்றம்)

சரணங்கள்.

க. மருவும்மல்லியைகந்த வனத்தினை விஜயை
மணித்திருவாசலை வணங்கிய ஜயை
இருகைதொழுக்கண்களித் திடவுள்பி னீதியை
இதயம்பொருந்தவிடு மிடும்பரஞ் சோதியைச் (சிற்றம்)

உ. கலமிசைத்தாழ்ந்தெழுந்து தலைமேற்கரங்கள் சேரத்
தழுதழுத்திடநாவால் வழுத்தியின்பம் ஆர
இலகும்பதிகம்பாடிக் குலமெய்ப்பு கூர
இருகண்ணிலுமானந்த அருவிசோர்மித வாரச் (சிற்றம்)

க. ஓங்குதிவங்கண்களே அடையக்காரணம் காலும்
ஆரியசிந்தையேயாகத் திருகுணமும்மைக் காலும்
அந்தமில்லச்சத்துவ மாகுகடத்திற் சாலும்
ஆனந்தவெள்ளத்துள் அழுந்தியேமேன்மேலும் (சிற்றம்)

ச. ஆரியபுலன்களேவென் றிருவினையைத் துறந்த
அன்பர்களுக்கெளிய தாகியள விறந்த
பெருமைசேர்திருவடங் தரிசித்திடப் பிறந்த
பிறவிபின்பமாயெனக் குறைவதென்று சிறந்த (சிற்றம்)

கச - விருத்தம்.

தெரிசனஞ்செய்திடஅருளாலொருசொல்விண்ணிற் றிருவாரூர்
தனில்வாவென்றெழுமந்த, அருள்தலைக்கொண்டெழுந்துவெளிவி
டைகொண்டேத்தி அகன்றுயர்கொள்ளிடந்தாண்டிப்பின்னோயார்சீர்,
விரவுதவுதரித்தருள்சீகாழிதன்னை மிதியேனென்றேவலமாய்ச்செல
மாதோமும், பரன்விடைமேற்காணுந்தரப்பாடியாரூர்ப்பதிகண்டாரப்
பதியேதொழுதுகொண்டாரே.

சு - கீர்த்தனம் - இராகம் - சங்கராபரணம் - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

வந்தெதிர்கொண்டாரே சுந்தரை
வந்தெதிர்கொண்டாரே.

அநுபல்லவி.

சுந்தரர்கோலக்கர வந்திருப்புன்கூரும்
தொழுதுபாடிவரும் பொழுதினிலெல்லாரும்(வந்தெதிர்)

சரணங்கள்.

க. மிழ்வொகோவேரி கதியாடித் திரு
மயிலாடுதுறைத்தலந்தனிற்கூடித்
திகழும்பரமாகாளம் புகலாடைகொண்டு பாடித்
திருவாரூருக்கு வரும்பொழுதினில் காடி. (வந்தெதிர்)

உ. வன்றொண்டனுமனமுவந்திட மகிழ்ந்து போற்ற
வருகின்றனுதிருப்புகழ்ச்சமயெய்தி
சென்றெதிர்கொள்ளுவி சென்றேயெதிர்நிகழ்ந்து
சிவனருள்செய்ய வெருமிகப் புகழ்ந்து (வந்தெதிர்)

கூ. அனைவருள்செய்த பரி சாலே நமக்
கலகோயகசென்றுபுவிமேலே
திருவாரூரைமேலாந்த காலோகத்தினேப்போலே
செய்துகொண்டர்கள்மகிழ்வெய்திடவொருக்காலே(வந்தெ)

ச. கொடிபத்தல்தோரணம் பலவிடப் பூர்ண
கும்பம்மணிவிளக்கெல் லலுங்கூட
வடிவாம்பெரிழுங்க நடனமக்கையாட
மலர்மனமுபொழிந்தமல் கலகிதம்பலர் பாட (வந்தெதிர்)

டு - விருத்தம்.

விருப்பினுமெமிர்கொண்டுபணிந்திடலுற்றதைகுறித்தமையினால், மருப்பரவுமிதியிடாதுசென்றடியார்முகம்நோக்கியமிழ்வாயென்றை, திருப்பதுமாதரவுசெம்மையுமாய்வாரோசேவிசென்றுமேன்மைமத், திருப்பங்கம்டாடியுயர்ச்சிகொண்டார்சிவபாதசேகரன்டாரே.

ல - கீர்த்தனம் - இராகம் - தன்னியாசி - ஆதிதாளம்

பல்லவி.

தெரிசனஞ்செய்தார் சென்மசாபமெய்தார்.

அநுபல்லவி.

வரிசைத்தேவாசிரிய மண்டபம்பணிந்துபோய்த் (தெரிசனை)

சரணங்கள்.

க. கண்ணினீர்சோரக் கைதலைசோ
வெண்ணியுருகித்தழுத் நிறைஞ்சியன்பாரத்.(தெரிசனை)

உ. அன்பர்வெம்மினியை அகற்றிவெம்பணியை
என்பொடணிந்துபுற்றி னிடங்கொண்டமணியைத்.(தெரிசன)

கூ. பதிகங்கள்பாடிப் பாவிக்கொண்டாடி
முதிரும்அன்பாற்பூங்கோவில் மூதல்வர்முன்கூடித். (தெரிசன)

ங - விருத்தம்.

வன்றொண்டர்போற்றவரனருளினலோர் வாக்குனக்குகாக்தோழ
னாயினேம்கீ, முன்றிக்கமணக்கோலங்கரித்துன்னுசை மூடித்துலவி
ல்லீனோயடென்றெழுந்தாழ்ந்தோர், அன்றெவருந்தம்பிரான்றோழ
ன்றே யழைக்கவிடங்கப்பெருமான்நன்னாளுஞ், சென்றுகரிசி
த்துவரும்நாவிலோர்நாட் செருக்கண்டார்பரவையாருருக்கண்டாரே

கக - கீர்த்தனம் - இராகம் - சாரங்கம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பரவையார்வரப்பார்த்தார் அவரிடத்தில்
விரைவாய்மனத்தைச்சேர்த்தார்.

அநுபல்லவி.

சுரர்தொழுங்கயிலாச கிரியினுமைபால் மன்னும்
தோழியிருவரில் வாழ்கமலினி யென்னும் (பர)

சரணங்கள்.

க. இதத்தையருளும்நாதர் இருக்கும் ஊரர்த்தலத்தில்
கதிர்த்தமணிபோல்ருக்ர கணிகைமார்தங்குலத்தில்
உதித்தம்பிகையைத்தொழும் உணர்வுறமங்கலத்தில்
மதுக்கமலமகள்போல் வளர்ந்தழகாய்நிலத்தில் (பர)

உ. சலசமலர்ப்பதத்திற் சதங்கையொலிசூழ்ந்திட
பலபாங்கியர்கள்சூழப் பார்த்தோரின்பத்தாழ்ந்திட
இலகும்பூங்கோயிலில் உலகெல்லாம் வாழ்ந்திட
நலமாகவிளங்கிடும் நாதனைத் தாழ்ந்திடப் (பர)

கூ. மைவளர்களத்தீசர் மெய்யருளால்மெய்மேலே
சைவாபரணஞ்சார்ந்த் தார்பூண்டசர் போலே
உய்வருள்பரனைத்தாழ்ந் தூவந்துகோவிலின்பாலே
தெய்வத்தன்மைசேர்தொண்டர்சேரும்போதுகண்ணாலே (பர)

ச. கற்பகப்பூங்கொம்போ காமன்வாழ்வோ வண்ணப்
பொற்புறுபுண்ணியத்தின் புண்ணியபோ பண்ணச்

சிற்பரனருக்கும்மலர்ந்தத் திருவுருவோ கண்ண
அற்புதமோ அரன் அருளோவெனத்தா மெண்ணப் (பர)

கன - விருத்தம்.

திருவாரூர்அனைகடந்து செல்லும்வெள்ளமெனக்காதல்
ஒருவாதுள்ளத்தெழுக்கண்டார்உற்றபணிமுடியிறைஞ்சிட
மருவார்கூந்தற்பரவையார்வன்றொண்டனைக்காணுமாசன்
பொருவாளிகளெவிடக்காதல்புனைந்தாரிவையன்றோசொன்னாரே.

கஉ - கீர்த்தனம் - இராகம் - ஆசாவேரி - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

இவன்யாரோவெனவெண்ணினார் பரவையார்
இவன்யாரோவெனவெள்ளிநார்.

அநுபல்லவி.

அவன்யாரோவெனத்தம்மேல்அம்பால்மனத்தைப்போக்கி
அவருன்றனம்பியைத் தங்கள்ளூர் நோக்கி(இவ)

சரணங்கள்.

க. கண்கொள்ளாதவழகு கன்னுமேனியைக் கண்ணில்
கண்டவுடன்மயிழ்வு கொண்டுநின்று மன்னவில்
பெண்கொள்ளாணமிடம் அச்சம் பயிற்பு நீக்கப்
பெருகியென்றுமுண்ணாதபெருகாதல்மனமோங்க (இவன்)

உ. அடல்கொண்டருளே யதித்திட்ட நீரேறு
அரியவிஞ்சையனே அழகாகா மாரனே
கடிவனர்கண்டத்தான் கருணையிற்பெற்ற
கனங்கொண்டவனெனவ்மனங்கொண்டுமுன்றுற்ற (இவன்)

உ. நிர்மணிபதித்திடுக் கன்கள்மார்பின்மின்னக்
கனங்கொண்டிருப்பரி சனங்கள்ளுந்துன்ன
எதிராகவரும்போதில் திருவண்ணுலகுய் கண்ட
என்மனத்தையுருக்குற்றன்னமக் கோலங்கொண்ட (இவன்)

கஅ - விருத்தம்.

இத்தவிதம்மினைந்துகோயிற்சென்றாருண்டென்மனங்கொ
ண்டகன்றவளாரெனம்மிகேட்க, அத்தவிடத்திருந்தவர்கள்சார்க்க
ரியபரவை அவனைனுவந்தெதிர்கொண்டார்முனைஞ்செல்லவென்று,

சுந்தரர்செல்லுமுனமேபரவையாரானைத் தொழுதுவெறேருமருங்காய்வெளிச்சென்றுவணங்கி, சிந்தையில்வேண்டிப்பாணப்பணிக்
கியோயன்பில் திருந்திஞர்பலசொல்லிவருகின்றார்தாமே.

கஉ - கீர்த்தனம் - இராகம்-லோம்பரி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சுந்தரரும் வருகின்றார் பாவரும்
தொழுவலகிற்பொருகின்றார்.

அநுபல்லவி.

என்னையையனீனைக்குமென் சிந்தைமயக்கவின்று
சனருளெவ்வழி யேயியதோ வென்று (சுந்த)

சரணங்கள்.

க. எவ்விடத்திற்சென்றுளோ என்னுயிராகிய
ஏந்திழையாளெனமிகத் தேடித் தேடி
எவ்விடத்திற்சென்றுலும்அவ்விடத்திறுங் காணேன்
என்னசெய்வேனெனமனம்வாடி மிகும்
செல்வமாம்பூங்கோயில் முன்புதொழுத்தேவா
சிரியமன்டபத்தின்முனைக் கூடி அந்தச்
செல்வனைத்தந்தென்னுயிரையுங்காப்பாரொனேபரண்ட
திருவாரூரீசனைக்கொண் டாடி இருந்து (சுந்த)

உ. கருதுமங்கையைகம்பிக் கிரவிகடலைத்தாண்டிக்
காட்டுவான்போற்கடலிற்றிற்குதிக்கக் கொடியோர்
பெருவினையுமல்கையர்மனமும்அஞ்செழுத்தெண்ணுப்
பித்தர்நெஞ்சும்போலவேயிருள்கதிக்க இவரே
மருள்கொண்டால்மாதர்க்கெவர்ப்புவாவென்றிரவாம்
மடன்தனிற்காற்போலேயிலவுதிக்க அந்த
இரவினில்த்தனியாகி ஒருவுசொடுமே பேசாமல்
பாவைதந்தகாதலால்மனம் கொதிக்க இருந்து (சுந்த)

கூ. மலைமகள்நாதர்சடை மதிபோலிராமற் சுட்டாய்
மதியேகண்மதி யற்றுயோ பொதிய
மலையிற்பிறந்தும்நீர்நாட் டுணைந்துங்கொன்றொழிலே
மாருதமேயெங்கே கற்றுயோ எண்ணே
இலகுபூண்டவர்க்குநஞ் சனித்தாய்கடலேயமுதத்
தென்னேயருத்தவெண்ணம் பற்றுயோ சுந்

குலவுருளிதுவானுல் மதனேயெதிர்வந்துதீ
கொடுங்கணிவிடுத்தென்னேச்சுற்றுயோ என்று (கந்த)

பிகூ - விருத்தம்.

இங்ஙனமிப்படிவருத்தஅநேகப்போரிற் யெழிற்பரசையாரிருமாளிகையிற்சென்று, தங்குமணிவேதிகையில்லிலாமுற்றத்தில் தண்மலர்மஞ்சத்திருந்தோர்தோழியைப்பார்த்,தங்கணைத்தொழப்போம்போதெதிராய்வந்த அவர்யாரென்னலுமஅர்தத்தாட்கொண்டபுக்கவராந்தோழனெப்புகலக்கண்ணீர் பெழுதிவரூர்புலம்பியிவை மொழிகின்றரோ.

பிசு-சிர்த்தனம்-திராகம்-வராளி-திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

என்னசெய்வெனெனவருந்திரூர் பரசையார்
என்னசெய்வெசொனைருந்தினர்.

அநுபல்லவி.

அன்னவரான்றோழனெக்கூறக் கேட்டு
அரசில்லாதகாதலமனத்தாற அப்போதிதன்ன)

சரணங்கள.

க. சந்தனத்தாதியர்நிலை ஆ ல்ல
சலவைப்பனிநீர்தெளித்திடும் பே எல்லாம்
செந்தழலேநெய்போலுற வாசக் கனை
சித்தசன்சமிதையைப்போல் வீச வாடி. (என்ன)

உ. மதியின்கிரணத்தோ யெரிக்குதே இரவு
வளர்யுகமாய்நீடித் தரிக்குதே தென்றல்
எதிர்புயிபோலச்சந்த சரிக்குதே எண்ணை
எண்ணத்தாதலறி கரிக்குதே நான். (என்ன)

கூ. அரசரருளைடைத்தவர் ஓராரோ என்றன்
அவல்தையமமிழ்வுடன் நீராரோ இன்று
வினாவாகவந்தென்னேச் சேராரோ யிதி
விடங்கப்பெருமானருள் கூராரோ நன். (என்ன)

உஎ-விருத்தம்.

இப்படிகொங்கிடஅரசு சொழ்துரும்பிக் கூவிளமணஞ்செய்யுமெ னஅடியார்க்கோதியப்படியேரம்பிக்கும்பரசையார்க்கும்அருளம்பி

க்கரிவைதனைக்காட்டிவான்போல், மெய்ப்பரிதியுதிக்கவடியார்களுடி விதிவழியேயிருவருக்குமணஞ்செய்வித்தார், ஒப்பரியஅருநாப்பவையாரோடுறைகின்றரூர்பேரின்பம்நிறைகின்றரோ.

சு-கண்ணிகள்-இராகம்-சகஷ-திரிபுடதாளம்.

க. பரமரருளாற் பரசையாரோடும்
மருவியிருந்து மனைதில்உ வந்தார்
மண்டலத்தோர்கள்பிழைத்திட வந்தார்

உ. சைவமெய்க்கோலமுந் தார்வேந்தர்கோலமும்
கையிற்பொற்கோலுங்கொண் டையரை யெண்ணிக்
காதலாயாரூர் வீதியில் நண்ணி.

ங. யரவருஞ்சூழ்தேத் திட்டக்கோவிலிலவந்து
தேவாதிபியான் மண்டபத் துள்ள
திருத்தொண்டரைத்தரி சித்தண்டி கொள்ள.

ச. இந்தவடியவர்க் கென்னேயடியனுய்
என்தைநீசெய்வதெக் நாளென்று கேசர்
எண்ணித்திருமுன்பு க்ண்ணுறும் சசர்.

ஞ. நூரூர்காண அவர்க்குத்திருக்காகுறி
சீராயருளுங கண்ணினீர் பெய்யச்
சேவடிபோற்றிப் பலதுதி செய்ய.

சு. தூய்யவடியவர் செய்யும்வழிபாட்டின்
மெய்யறியச்செய்து மின்னும் அடியார்
மேன்மையைச்சொல்வார் விடைக் கொடியார்

எ. பெருமையால்த்தங்கட் கொருவரும்நேரில்லார்
ஒருமையாலுலகை வெல்வாருனம் அற்றூர்
உண்மையாமன்பினுல்லம்மையே பெற்றூர்

அ. அருமையாம்நிலையுற்றூர் அன்பாலின்பம்பெற்றூர்
இருமையும்ணேண்டா நிலையினில் நின்றூர்
இவரையடைந்தே யிதமாய்ப்பா டென்றூர்.

கூ. அன்புடனப்போ தடிதாழ்ந்தடியார்கள்
பண்பையறிந்தேத்திப் பாடிட நானூர்
பாடவருளென்றூர் பரன்தோழ ரானூர்.

ஏ. அடல்சேர்திலிலைவாழ்நந் தனர்தம்அடியார்க்கும்

அடியேனென்றுபயடென் றருளும் அன்பர்
அடிதொழும்போதெழுந் தருளினார் கம்பர்.

மே. தாரத்தேதிருக்கூட்டத் தொழுதருளினில்வத்தில்
லாருக்குத்தனித்தவி அடியேனென தெடுத்தார்
அகமகிழ்திருத்தொண்டத் தொகைமாலை தொடுத்தார்.

மே-விருத்தம்.

திருத்தொண்டத்தொகைபாடிச் சீரடியாரகபெருக்
கருத்தன்போடவர்தேவிம் கலந்திருந்தாரானார்
அருத்தஞ்சேரப்பதிகத் தடைவேசொல்சேதிவிதார்
விருத்தம்போற்றித்தனமாத் தெரிக்கபடிவிளம்புவேன்.

தடுத்தாட்கொண்டபுராணம் முற்றிற்று.

ஆ-திருவிருத்தம்-கூ.ஒ-கீர்த்தனம்-உ.ஒ-கண்ணிகள்-கூ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூ

க-வது. திருநீலகண்டநாயனார்புராணம்.

க-விருத்தம்.

திகழுஞ்சருவேயுருவாகிசெயிற்றம்பலத்திலம்மன்றுளிர்க்கர்
இகழும்பிறவித்துயர்தீர்க்கியின்பமோங்குகுடையடைந்து
மிழும்படிகருடிப்பவர்தம்மலர்த்தாள்பேற்றித்திருநீலகண்ட
புகழ்த்தனர்தம்பெருமைதனைப்புகல்வன்தினையகல்வேனே.

க-கீர்த்தனம்-இராகம்-முகாரி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

திருநீலகண்டநாயனார்தம் கீர்த்திபெரும்மை தானா
செப்பிடுக்தாமாரோ.

அனுபல்லவி.

நல்லியல்லாப்பாவினை யெத்தில்த்தாலே வணங்கும்
இசையடைத்தினிப்பெறும் பல்லவேதியர்தினைந்தும். (திரு)

சரணங்கள்.

க. பசவும்யாகங்கள்செய்து தருமஞ்சிறந்த கொள்ளும்
பண்பாய்வேதமுத லெல்லாம்தெரிந்து தெள்ளும்
பொருளறிக்குமதொழி லாற்கரிக்கி புள்ளும்
புகழும்நல்லகுடி யே பொருந்திப்பவத்தைத்தள்ளும். (திரு)

உ. உகத்துதீமிடுவதே செல்வமிரு கடத்தில்
உள்ளன்புகொள்வதே உயர்ச்சியென்று திடத்தில்
அகம்படிந்தொண்டுசெய் தமர்ந்துதங்கள் மடத்தில்
அங்கினிமுன்றும்வளர்ப் பாரெனிலிவ் விடத்தில்.(திரு)

ஙா. ஞானம்யோகவிநியை சரியையெனப் பருத்த
நான்கும்பொருந்தி யூனம் நீக்கிமறை வருத்த
தானம்மானந்தவஞ் சாந்தமிலை மிருத்த
கன்மையுடையமூவா யிரவரொனைத் தொகுத்த.(திரு)

சா. அரனேயர்ச்சித்துத்திருத் தொண்டுசெய்வா நிகத்தில்
ஆரூர்திருத்தொண்டத் தொகைமுன்பாட வகத்தில்
பரிவாய்ப்பரமன்வாக்கால்த் திருவாரூ ரகத்தில
பண்பாய்முதலிற்சொன்ன வினையென்றும் சகத்தில்.(திரு)

உ-விருத்தம்.

உலகிற்றமக்கொப்பில்லாரா யுயர்ந்தில்லறத்தில்மிகுத்தபுக
ழிலகுத்தெய்வத்தன்மையாயிருக்குத்திருநீலகண்டசெழுந்தொண்டர்
நிலவுமலர்த்தாள்பணிந்துதிருநீலகண்டசெழுந்தொண்டர்
அலகில்பரிவாற்செயும்பணியை யுணரவேனின்பத்துறைவேனே.

திருநீலகண்டநாயனார்புராணம் முற்றிற்று.

ஆ-திருவிருத்தம்-கூ.ஒ-கீர்த்தனம்-உ.ஒ-கண்ணிகள்-கூ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூ

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ-வது. திருநீலகண்டநாயனார்புராணம்.

க-விருத்தம்.

திருநீலகண்டவேட்டுவர் திகழுங்குலத்திலவதரித்தார்
எல்லையில்லாப்பேரின்ப மிலகப்பொதுவிற்சிவகாம
வல்லிகரணமடைந்செய்யும் வள்ளலார்தம்பதம்பணிவார்
கல்லதாயில்லறமெனியில் கழுவாரன்புவழுவாரே.

க-கீர்த்தனம்-இராகம்-சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

அழகாய்மனையறம் புரிந்துவாழ்க்கார் என்றும்
அழகாய்மனையறம்புரிந்துவாழ்க்கார்.

அநுபல்லவி.

எழில்கொள்கல்லை கண்டார் எனை
இலங்கிக்கிருக்கொண்டார் என்றும்(அழகாய்)

சரணங்கள்.

க. பொய்வழிகளே நீக்கி கல்ல
புகழ்மிகுமுண் டாக்கி உயர்
சைவத்தின்மெய்ம்மை கோக்கி அறில்
சத்தமண்டு கேக்கி என்றும்(அழகாய்)

உ. தங்கள்தொழிலுஞ் செய்வார் வென்
தனையெண்ணிங்கண்ணீர் பெய்வார் பிரு
பங்கயினையைக் கொய்வார் சிவ
பாதமருள்மிகுந் துய்வார் என்றும் (அழகாய்)

ங. உலமிழ்த்தான் முறையில் அன்பர்க்
கோடிகொடுத்துக் றையில் தம்
இலைமயானின்பக் குறையில் தாம்
எளியராய்கல்லை பொறையில் மிருக் (கழகாய்)

ச. கார்கருஞ்சைமன்னலும் விண்ணும் வாழ்க்
கருக்கருண்ணத்தம் பண்ணும் தலம்
கோத்திடுத்தாற்போல் கண்ணும் நிரு
நீலகண்டத்தை யென்னும் தொண்டர்(அழகாய்)

உ - விருத்தம்.

அந்தநாள்களிலொருகாட்பாதத்தைபற்றிபோயன்பர்வாழ்க்
திகோர்மனவியாருஞ், சுத்தமாமனத்தொழில்களனைத்துஞ்செய்துத
ழுவவிசையாதிருந்தார்கணவர்வேண்டிச், சிந்தையன்பாற்றீண்டும்
போதெம்மைதொட்டாற் நிருநீலகண்டமெனவுரிணைவத்த, பைக்
தொடியார்தமைத்தீண்டாதென்னுமாதோர் பங்கினர்தமையென்னி
த்தங்கினரே.

உ- கீர்த்தனம் - ராகம் - சங்கராபரணம் - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

தீண்டாமலிருக்காரே இல்லாதோர் (தீண்)

அநுபல்லவி.

வேண்டாமலயலார்போல் மெய்க்கொண்டார்நினைந்தென்றும் (தீண்)

சரணங்கள்.

க. எம்மையென்றவர்சொன்ன தன்மையைக்கேட்டன்பு
மெய்ம்மையாய்ப்பிறமாதர் தம்மையும்மனத்தாலும் (தீண்)

உ. தோகையார்கணவருக் காரும்வேலைகளெல்லாம்
தேகம்படாமல்அ தேகராட்செய்திட்டுத் (தீண்)

ங. நிருமனைதனிலிங்கர் தனிவையாரிருந்திட
ஒருவர்க்குமிச்செயல் தெரியாமல்வேறுரைத் (தீண்)

ச. இளமைபோயுடம்பெல்லாந் தளரமூப்புவந்தும்
ஒளிர்ம்நாதர்மேலன்பு வளர்வதுதளராமல் (தீண்)

க - விருத்தம்.

தோகையைத்தொடாமலன் பாகிவாழ்நாளினில்
ஏகாதருஞ்சிவ யோகியாகிநண்ணினார்.

க - கீர்த்தனம் - ராகம் - நாதநாமக்கிரியை- ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிவயோகிபோலவேவந்தார் தேவதேவர் (சிவ)

அநுபல்லவி.

தவயோகரும்புகழும் சங்கரர்கலந்திகழும் (சிவ)

சரணங்கள்.

க. இகழ்வில்லாதெனரு முய்ய இதுவழியென்றன்பர் தாய்ய
மனமையவினக்கஞ்செய்ய, மந்தகாசஞ்செய்து பையச்(சிவ)

உ. நீளமாமுந்தா லைங்க நெற்றியில்வெண்ணீரிலங்கக்
கிளிற்கோவணந் துலங்கக், திளர்ந்திடும்பம்பைகுலுங்கச்(சிவ)

ங. புரவுமன்பர்பலர் தியப் பலிபாத்திரம்அழ காய
கரமலரிற்கொண்டே நுய காற்மலர்புவியில்த் தோயச்(சிவ)

ச - விருத்தம்.

வந்திடலுமெதிர்கொண்டுவணங்கி மனையினிற்கொணர்ந்து
சிந்தையன்பாலருச்சித்துச் சிறியேன்செய்குற்றேவல்
எந்தவகையோ அறியே னெளியேனுக்கருளுமெனச்
சுந்தரஞ்சிதபாதச்சோதியாரருள்வாரே.

க-கண்ணிகள்-இராகம்-கேதாரம்-சம்பைதாளம்.

க. இந்தநூட்டினையுன்னி டத்தன்னில்லைத்துகாம்
வந்திடற்பின்புதரலாம்
எந்தவுலகத்தியுமு யர்ந்தநிதங்களிடம
டைத்தகைச்சுத்தமாக்கும்.

உ. பொன்னைவிடவும்மணிகள் கண்ணைவிடவும்பெரிது
தென்னவேகாக்கவேண்டும்
இன்னபோதிதனைவாய் கென்னலுத்தசண்டரும்
அன்னைதத்தொழுதுவாழ்வி.

ங. எவல்போல்மனையிலிற் காவலாயிடமதில்
மேவியேயதனைவைத்து
ஆவலாய்வரலுமா கேவசேவிடவுடன்
போய்விடைகொண்டுமீண்டார்.

ச. அன்பர்மீண்டிடலுமுய சம்பலடைத்தமலர்,
பின்புபலகாட்போகவே
இன்பமாம்நிமறை யும்படிபுரிந்தன்பர்
முன்புமுன்போல்மேவவே.

ஞ. வந்தவனையன்பரும பிழ்க்கடபணிந்திடலும்
முந்தநாம்உன்னிடத்தில்
தந்திருந்ததன யிந்தவேளையினில்நீ
தந்துவில்லென்றோதவே.

ஞ - விருத்தம்.

தொண்டருமக்கணத்தில்மீனக்குவள்ளைடைத்துபரத்திட்டுக்குல
ங்குமோட்டைக், கண்டிலரக்கிருந்தவனைக்கேட்டுத் தேடியுங்காணு
ங்கலங்கும்போது, கொண்டுவரத்தாமதமாயிருப்பதுதானென் னெ
ன்றுகூப்பிட்டெல்லள், அண்டகாயகாசொல்லதடுத்துப் பணிந்து
நைப்பான்பர்வந்தே.

உ-கண்ணிகள் இராகம்-காதகாமக்கிரியை-திரிபுடதாளம்.

க. செழுமைசேர்திருவோடு லைத்தவிடத்தினில்
தேடிக்காணேன் சிவயோகரே அது
பழயதெடுதி தொன்றுதருவேன்கொண்டென்
பிழைபொறுப்பீர் சிவயோகரே.

உ. என்னுமலிதுசொன்ன பென்னேதென்னைக்கொண்
டிங்குவருவாய் நீலகண்டனே என்
மண்ணேடல்லாமல்நீ பொன்னேதெந்தாலும்
வாங்கமாட்டே னீலகண்டனே.

ங. வேறொன்றுகல்லதாய்த் தருகிறேனென்றாலும்
வேண்டாமென்றீர் சிவயோகரே நீர்
சீறியுரைப்பதென் னறிவெல்லாமொழிந்திட்ச்
செய்துவிட்டது சிவயோகரே.

ச. அடைக்கலப்பொருள்கொண்டு துடிக்குச்செய்தாய்பழிக்
கஞ்சாய்நீ நீலகண்டனே இந்த
இடத்தோர்காணவுன்னை வளைத்துக்கொண்டேயல்லால்
ஏகமாட்டே னீலகண்டனே.

ஞ. திருட்டில்லைமனத் திறுங்களவில்லையென்
செய்வேன்சொல்லுஞ் சிவயோகரே மகனைப்
பரிவாய்ப்பிடித்தாநீரின் முழுகிக்காணேனென்று
பகர்ந்துபோவாய் நீலகண்டனே.

கூ. திருவருளின்படி செய்யமகனில்லையென்
செய்வேன்சொல்லுஞ் சிவயோகரே நீ
மருவிடுமில்லாளைப் பிடித்துக்குளத்தினில்
வந்துமூழ்கு நீலகண்டனே.

எ. எங்களிலொருசபதத்தாற்பிடித்துமூழ்க
இசையமாட்டேன் சிவயோகரே நலம்
பொங்குங்குளத்தில்நானே மூழ்கியுண்மையைச்சொல்வேன்
போவோம்வாருஞ் சிவயோகரே.

அ. தந்தைதாசாமல் இல்லாளைப்பிடித்துநீர்
தனில்மூழ்காமல் நீலகண்டனே
சிந்தைவலிமைகொண்டாய் நில்லையந்தணர்முன்பு
செல்வேன்பார் நீலகண்டனே.

கூ - விருத்தம்.

என்றுதாதரிசைத்தன்பரோடுதாரு
சென்றுசீர்பெறுதில்லைவாழந்தணர்
துன்றுதாசபைமுன்புதுலங்கவே
நின்றுகேடகிமலரியம்புவார்.

சு-சிர்த்தனம்-இராகம்-மோகனை-திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

திருவோட்டினைக்கொடுத் தாண்டெழுவிப்போது
செய்தம்வழக்கைக்கேளும்.

அநுபல்லவி.

கருணையாகடம் புரிந்தேவை தேவன்
கழல்தொழுதிவ்வியக் கையேற்கவேட் கோவன் (திரு)

சரணங்கள்.

க. தூயும்பானிடத்தி லன்புமிகஅ மைத்த
அடியவர்க்குயம மாகஅழகு மொய்த்த
ஓடுகொடுப்பவ னென்றெவருமு வைத்த
உரையயகம்பிதான் அடைக்கலமாய் வைத்த. (திரு)

உ. இத்தினத்தில்நா னிவ்வண்மனைதவிர் கூடி
என்பாத்திரத்தினைத் தாவெனவிடவும் ஓடி
அந்தணனக்குளெங்கும் அலைத்தலைத்து தேடி
அதனைவைத்தவிடத்திற் காணாதெனைநோ யாடித். (திரு)

கூ. கெட்டதுமெய்யதனும் கற்றில்லமிரு நிடத்தில்
நிளர்மனையவள் கையைப் பிரித்துசுநிர் தடத்தில்
இட்டமாய்முழுதென்ற லதுசெய்யாமலை அடத்தில்
இதயத்துலிக்துவிடு டலிவனென்ன னிடத்தில். (திரு)

எ - விருத்தம்.

ஐயருளைசெய்திடவத்தனர்கண்டேகேட்டே யம்பலவோடுக்தபடியு
யமென்னச், செய்யதிருவோடினைவைத்தவிடத்துமெய்துக்தேடியு
னேனென்றுரச்சபையோரிது, மெய்யெனிலப்படிமுழுதுமென்ன
ல்லாள் மெய்நின்டாவிதமொழியாவின்னாத்துவாவிக்கெய்துமாறி
ரொழுகியினமைபெற்றேயெழுன்றார் பானேலிக்தொழுன்றார்

ரு சிர்த்தனம்-இராகம்-கேதாரம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

ரொழுகியினமையடைக்தெழுக்தார் தொண்டர் (முழுதி)

அநுபல்லவி.

சொழுமனைக்கடைத்துமம் மாதுடனெத்துந்
தொழுதுபின்னைத்தண்டி னிருகலே பிடித்து. (முழுதி)

சரணங்கள்.

க. அடுத்தஅமர்துய ரகன்றுதம முளத்தில்
அளவறுமகிழ்வொடி வாழ்ந்திடக் களத்தில்
விடத்தினையணிக்தவ ரமர்ந்தருள் வளத்தில்
மிகுந்தபுலிச்சரங் கணினமலர்க் குளத்தில். (முழுதி)

உ. மாதினைப்பிடித்துமூழ் கென்றுவி டுதி
மலிழ்க்தணிதொண்டரைப் பார்ந்துச்செரு சோதி
காதர்சொல்லலுஞ்சப தத்தால் ஆதி
காள்முகலிருந்திடும் பரிசினை யோதி. (முழுதி)

கூ. தேவருமுனிவரும் பெருமழை போலே
சிறந்திமலர்மழை பொழியமண் மேலே
யாவருமகிழ்ந்திட அரனரு ளாலே
இருவருமூப்பகன் றிடனொருக் காலே. (முழுதி)

அ - விருத்தம்.

இளமையடைந்தெழுந்தவதிசயங்கண்டாரெலாரும்
வளமைமிகுயோகிபோல்வந்தவரைக்காணமல்
உளமயங்கும்போதுமையோபெயர்விடைமேலெழுந்தருளிக்
களமதில்நஞ்சுடையவர்தாங்களித்தன்பர்க்கருள்வாரோ.

கூ-சிர்த்தனம்-இராகம்-காம்போஜி-திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

டராஜர்வந்தருள்செய்தார் திரு (நடராஜர்)

அநுபல்லவி.

அடியார்நிதம்பர விடவாழ்சிதம்பர. (நடராஜர்)

சரணங்கள்.

க. வந்தித்திவேளார் தங்கள் மனத்தின்படிந லங்கள்
முந்தித்தருதிம் இங்கள் முகத்தமையுட னெங்கள் (நட)

உ. அடிபணிந்தழ கேற்கும் அங்கம்புளகம் போர்க்கும்
படிகண்ணினீர் வார்க்கும் பத்தர்க்குமனா யார்க்கும் (நட)

கூ. தெளியும்நீங்க ளெந்தத் தினத்தும்கம்மிடத் திந்த
இளமையுடனே முந்த இருங்களென்ற னந்த (நட)

கூ - விருத்தம்.

காதருமிவ்விதமாகமொழிந்தருளியெழுந்தருளுகாலையிலும்
தாதருமவ்விளமையொடுசிவபுரியிற்போன்பமருவிவாழ்க்தார்

ஒதருமித்திருத்தொண்டர்பகம்போற்றியியற்பகையாருயர்ச்சிதன்னை
ஆதரவாய்த்தெரித்தபடி கூறுவென்பவத்துயரமாறுவேலோ.

திருநீலகண்டநாயனர்புராணமுற்றிற்று.

ஆ-திருவிருத்தம்-சா-சித்தாந்தம்-உ-எ-கன்னிகள்-க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூ

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூ-வது இயற்பகைநாயனார்புராணம்.

க - விருத்தம்.

சென்னிகாடகவில்கலத்திழ்காவேரித் திருநதிசேர்காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில், மன்னியவைசியர்குலத்திறுதித்தார்செல்வ வளமோங்குமியற்பகையாரென்பாரிசை, தன்வடியார்வேண்டியனவிலையென்னாதே தாங்கொடுத்துமனையறஞ்செய்திருக்கும்காலை, சிங்கிலையையாவர்களுமறியாதொண்ணிலரென்பர்முன்புகண்ணிலரோ.

க-கிர்த்தனம்-இராகம்-தேவகாந்தாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

திருத்தொண்டர்போலவேவந்தார் இக்கச்
செகங்களனைத்தையுந் தந்தார்.

அநுபல்லவி.

பொருத்தமாகவிர்த்தியால்ப் பொருவில் காவேரிப்
பூம்பட்டனத்துச்செட்டித் தெருவில் நடந்திரு

சரணங்கள்.

க. புரத்தையெரித்தநிறை கலையார் கன்மை
பொருத்தம்வேதங்களின் சிகையார் அடிக்குத்
திருத்தொண்டுசெய்யும்பெருத்தகையார் என்றும்
செல்வமோங்கும்வியம் பகையார் மனையில் (திருந்

உ. அன்பர்களுரைத்தருள் வாக்யம் தவரு
தன்புடன்செய்வதே யோக்யம் என்றெண்ணி
இன்பமாச்செய்துநி லாக்யம் பெற்ற
இவர்முன்பு செய்ததவப் பாக்யம் வந்தாற்போல்திருந்

கூ. அங்கத்தின்பாகியிற் சேர்ந்த உமையாள்
அறிந்தோ அறியாமலோ பார்த்த போகமெல்லாம்

துங்கமந்தனராகித் தார்த்த வேடமும்
தோன்றவிழுதியெங்கும் ஓர்த்த மேனியராய்த்(திருத)

உ-விருத்தம்

வந்தவனைத்தொண்டொதிர்கொண்டர்ச்சிக்க வஞ்சமறையோருரைப்பாரிசனன்பர், சிங்கையில்வேண்டினவெல்லாமிலையென்னுதெ சிறந்தளித்தல்கேட்டொன்றுவேண்டிவந்தேன், இத்தவிடத்திசைவி ரேசைப்பேனென்ற நிவனென்பாலொன்றிருந்தாற்சிவபத்தர்க்கே, சொந்தமாமையாயிலையெனலுங்கேட்டுச் சொல்லுவார்மலமகளைப்புல்லுவாரோ.

உ-கிர்த்தனம் - இராகம் - எதுகுலகாம்போதி - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

மனைவியைத்தாருமென்றார் வந்தவந்தணர் (மனைவியைத்)

அநுபல்லவி.

கனிவுளந்தானில்லை யெனவுரையா வுமது (மனைவியைத்)

சரணங்கள்.

க. அத்தனிடத்திலமனம் வைத்தவர்கள் தமது
சித்தத்துக்கிசைந்திடப் பத்திசெயும் உமது(மனைவி)

உ. எதையன்பர்கேட்கினும் அதையெல்லாங்குணமெய்த
மதியிற்கொண்டதவும்நீர் விதியாகமணஞ் செய்த(மனைவி)

க- கன்னிகள் - இராகம் - பந்துவராளி - திரிபுடதாளம்.

க. சொன்னதுகேட்டியற் பகையார் நெஞ்சில்
முன்னினும்பெருகுமு வகையார்.

உ. விநயவேதியரைப் பணிந்தார் தம்
மனைவியைக்கொடுத்திடத் துணிந்தார்.

கூ. மனத்திலிர்ங்கினத்தாசை கொண்டு கேட்ட
தெனக்கிங்குமுன்னமே யுண்டு.

ச. இலையெனக்கை பிசையாமல் நான்
உலகிலிந்தனைக் கிசையாமல்.

டு. என்கருள்ளபொருளே யாசித்தீர் என்னை
இனிக்காத்தருள கேசித்தீர்.

சு. தருவேனென்றபு கன்றார் சிவன்
தருமலாபமெனக்கிது வென்றார்.

எ. அடித்தில்லாளிடத்திலிற் சென்றுற் றன்னைக்
கொடித்தேரிளித்தவர்க்கா சென்றுர்.

அ. என்னவுமன்னியுல் கலக்கி நின்று
பின்றனைச்சுகலக்கம் விலக்கி.

கூ. நயமாகிருதைத்திடு மாறே செய்யுஞ்
செயலல்லாலெனைக்குண்டோ வேறே.

கஎ. என்றகணவர்தாளில் விழுவே னன்றும்
அன்றமிழ்க்கதிர் தொழுவே.

கஅ. வந்தகணாழுப்பு சென்றுள் போற்றிச்
சித்தைதிபங்கிலே நின்றுள்.

கஉ. மனையினைக்கொடித்திடப் தாழ்ந்து தொண்டர்
இனிதான்செய்வதென்னென்றுர்த்தாழ்ந்து.

கக. மிகவுங்கருணாமழை பொழிவார் இயற்
பகையாரறியினு மொழிவார்.

கச. தனித்துக்கொண்டேகுதல் கேரோ இவரீ
னைத்தாக்கண்டால்விடு வாசே.

கடு. ஆகையாலுறவும்இவ் ஒருமை காண்டிப்
போகநீர்தானையாக வாரும்.

கூ-விருத்தம்.

எனவேதியர்சொல்லதுமுன்பேயென்றுசெய்யுங்கும்பேவல்
தினவேதியசோழிவ்வளைக்குத்தாழ்த்தெனிதுவேயிழையென்னும்
னினைவோடடல்வான்பலகைகொடிமிலனுக்குமாறிறுக்குங்
கனமார்தானையாய்ச்செலவுறவோர்கண்டார்வியோத்தகொண்டாரே.

கூ. கீர்த்தனம் - இராகம் - தோடி - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

தொடர்ந்துவலோத்து கொண்டார் கண்ணிலனல்
சொரிந்திடவேவெ ருண்டார்.

அநுபல்லவி.

படர்ந்தவலிலில்லைக் கொடுமைசெய்திதன் றென்னிப்
பரவியொனத்தால் விரைவாகவே கண்ணிற் (தொ)

சரணங்கள்.

க. பொன்னுடைபுனைந்தில் மின்னுங்கச்சினை விசயிப்
பொருந்துங்கைவில்லாளும் பெரும்பலையுந்தாங்கி

முன்னுகமாதையும் முதல்வர்தலமாயும் போக்கி
மொய்ம்பினியற்பகையார் பின்பாகவர நோக்கித் (தொ)

உ. இல்லாள்தன்சுற்றமும் வல்லவருற வோரும்
இயற்பகைதான்பித்த னெனிலமுதினே நேரும்
சொல்லாளேயிவன்கொண்டு செல்வதாமெனச் சேரும்
தொலையாப்பழியைமீட்க அலைகடல்போல் யாரும் (தொ)

கூ. வேலுங்கரிகையும் வில்லும்வாளும் எடுத்து
மிகவும்விளைந்துசென்று நகரின்புறம் அடுத்துச்
சிலமில்லாய்நில்லடா செல்வினே விடுத்துச்
சேரும்படிவிடீ செல்லெனவே தடுத்துத் (தொ)

சு-விருத்தம்.

அனகனுங்கண்டஞ்சினன்போல்மாதைப்பார்க்கஅவளுமியற்பகை
வெல்லுமஞ்சவேண்டாம், எனவள்பர்கேட்டடியேனிவளைக்கொல்
வே னினைத்தளிரொனவணங்கியிழிவென்றெண்ணி, முனமெதிர்த்தவ
றவோரைமுனிந்துநோக்கி முன்னில்லாதோடிப்போய்ப்பிழையுமன்
றேல்,தனிவாளாற்கொல்வேனென்றெதிர்த்தார்வந்தோர் சாற்றுவார்
மானங்காப்பாற்றுவாரே.

சு - கீர்த்தனம் - இராகம் - உசாளி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வீரியமாகவே பேசுகிறாய் நீ (வீரிய)

அநுபல்லவி.

காரியமாகாரியத்தைக் கருதாமலேசுகிறாய் (வீரிய)

சரணங்கள்.

க. இத்தனண்ணங்கொண்ட தென்று தொடுத்தோ
அத்தனைதுக்குமனை யவளைக் கொடுத்தோ (வீரிய)

உ. பகையுடையவர்சிரிப் பதையெண் ணிடாமல்
மிகவரும்பழிக்குநீ வெட்கப் படாமல் (வீரிய)

கூ. தொடர்ந்துநீமாதொடுக் குர்த்தன்பின் கண்ணி
அடர்ந்தவெங்களைக்கொல்ல லாமென எண்ணி (வீரிய)

சு. அவனியில்மடிவதல் லாலொருக் காலும்
இவனைக்கொடுக்கவொட்டோம் எனினி மேலும் (வீரிய)

சு-விருத்தம்.

என்றுள்ளாக்கையற்பகையார்கோபமாயுரைசெய்வாரென்முன்பாக
ச், சென்றெதிர்த்திருக்கவேர்க்கொன்றகணாமாதுடன்போய்ச்சே

ரச்செய்து, நின்றுவப்பேனெனுமிவர்ருனைறுறவோர்கள்சோமல்லி மலன்றன்னே, யன்றெதிர்க்கத்தடித்தன்பாடித்திட்டார்போர்புரியத் தொடித்திட்டாரே.

இ-சீர்த்தனம்-இராகம்-மங்களகரிசை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

போர்புரிக்தெதிர்த்தவர் யாரையும்வதைசெய்தார்
துன்பமெய்தார் (போர்புரிக்)

அனுபல்லவி.

கூர்விழிமங்கையை ஓர்பெருக் தகையார்
கூடவிடுப்பனை காடினர் நிகையார்
வர்பெறவாய்வழி சேல்வதும் புகையர்
இருவிழிவழியுல் சோதியும் பகையார் (போர்)

சரணங்கள்.

க. தடங்கையில்முனை வாளொடுங்களல்திறிட விரிப்பார்.
கோபமிருந்து
சாரிகையாய்வக்கு காரிடிபோலவே தெறிப்பார்
யானைமுன்சென்ற
மடங்கலெனச்சிலர்தருடம்பினவாள்கொண்டு கிழிப்பார்
சிலவர்கரோ
வாள்கொண்டகரத்தைதாமிக்கோள்களுருஞ்சனித்திடக்கழிப்பார்
விளாக்கெழுந்து
நெடுக்கலேவிழுந்திடக் கடந்துட னெழிப்பார்
சீர்செயும்போர்க்கெதி ரானெனப் பதிப்பார்
தொடர்ந்திடுங்கால்களுரைத் நிடங்கெட அழிப்பார்
கொண்டாப்பவனிக்கின்பல் கொண்டு செழிப்பார்.(போ)

உ. இலையகடலெனைப் பலர்பெருங்கூட்டமாய்க் கூடி
அஞ்சிரக்கரோ
எடுக்கெடுத்துமிகவும் விடுத்தாளக்கடுத்த தொடர
வந்தவர்களில்
சிலர்களதனித்தனியாய் கிலமிசையமர்செயத் தேடி
கெருங்கிவிற்ற
கிசையில்தனித்தனியாய் விசையிலெழுத்துனம் நீடி
அல்பருஞ்சென்று

வலியவர்தெதிர்த்தவர் குலிவுடன் வாடி
மனம்மையஅணவர்க்கு மனைவராய் கூடித்
கலமிசைமலியெனத் தலைகளோச் சாடித்
சல்கரைடிகளோ யங்குக்கொண் டாடிப் (போர்)

உ. விரிந்தருடல்களொங்குந் சரிந்திடமுடிக்களர் னீரம்
கைகாலறிந்து
மேவுந்திறமில்லாமல் காவினுமுலர்ந்தன சீரம்
கலையின்குப்பல்
பெருங்கிரிபோலவே மருங்கில்கெருங்கவெருகாரம்
இரத்தம்பொங்கிப்
பெருகியருதியென மருவியெழுக்ததார வாரம்
உடல்த்தசையை
இருந்துண்டுகழுகொடி பருந்துகள் கோரம்
இழைக்கக்கண்டோடினர் பிழைத்தனர் தீரம்
தெரிந்துமெதிர்ந்தவர்கள் பெருவழக் கோரம்
செய்தினைவர்குலத்தை யொப்பவர் சோரம் (போர்)

கூ - விருத்தம்.

செருவிலெதிர்ந்தவர்தம்மைவதைத்துத்தொண்டர் திருமுனியை நோக்கிநீரஞ்சாவண்ணம், பெருவனைக்காண்டிடவிடுவேனைப்பின் பேகப் பெருந்தவர்மாதொடிஞ்சாயாவனத்தின்முன்பு, மருவியியற்ப கையாளைப்போலென்றேகவணங்கிமீளவுமையாநோக்கித்தாய்மை, தருமனைத்தான்பார்க்கிலன்போலுனென்றன்பு தழைத்திட்டார்தமை மீளவழைத்திட்டாரே.

கூ. இர்த்தனம் - இராகம் - சங்காபரணம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வாவாவெனவழைத்தார் தொண்டர்தம்மை (வாவாவெனை)

அனுபல்லவி.

நாவால்மறைபோலிட்டும் மேவவொண்ணுதலையார் (வாவா)

சரணங்கள்.

க. பொய்யினையொழிந்தென்றும் புனிதராய்நமக்கன்பு
செய்யுந்தொண்டர்கள்பணிசெய்தவனேயென்முன்பு (வாவா)

உ. அயர்ப்பில்லாதாயாரும் அதிசயித்திட அங்கு
செயற்கருஞ்செய்கைசெய்த தீரனேபின் (வாவா)

க. அந்தித்தெறித்தவரவச்சிலையாலும் நிடதமிய
முந்தித்தியம்பகை முன்னிலனெனவே னிடத்தில் (காவல்)

உ. மாதவர்மகளைவிரும்பமனச்சோர்வின்னணிமுக் கோடிப்
பாதஞ்சிக்கரைதொ மைவுறுகின்கை . தோற்ற. (வாவா)

ஈ. விருத்தம்.

வன்றிருவிடைகோட்டையிற்பெயர்வேலவர்க்கினி பிரிவை
த்து, நின்றருள்கிருத்தலேவல்வரிஞர்செல்லவெனவேதே தரண்
டர், அன்றெழுவினைத்தனைகளைவிரைவர்க்கையக கண் டுரப்
போதே, மன்றுளிடைப்பிலையைவழுத்திநு நிருவினையை வீழ்த்தி
னரே.

ஊ - கீர்த்தனம் - இராகம் - வருணபத்து - திருபுடதாளம்.

பல்லவி.

சகலகலைகளையே சோமாஸ்கந்தரிடமே
நிகரவைகாசித்துநிற்கவே.

அனுபல்லவி.

வரசிவனிலையாயன் டாகன் குலக தினு
மாமுனிவர்வைதறித்திட மெல வந்த(சகல)

சரணங்கள்.

க. பொன்மலையுமாய்வெள்ளி மலையுமாய வந்து
பொருப்பிருந்திடுந் தெலைபோல மெய்யில
கன்மனியுமன்றன்னே நருபோல வேண்டி
கலவிடபதினிற் பிரியாமல வந்த (சகல)

உ. எல்லைசொல்லித்தடுப்பே லெலைகளற்றுப்
பிரியாத நிறைவு மற்றே
யெல்லையுந்தானெண்ணிலெண் டலைகளற்றே
யனை
வினைவடம்புரிவும்வண் மாற்போலவே யென்ற (சகல).

ஊ. ஆரத்தழையார்த்த விளிஞ்சிழவர் மகிழ்
வாடைத்துயரை மலையோருவர் கண்ணீர்
வற்றுறுதியுறுதி யேழுவர் பிறனும்
மலர்கையெடுத்தருளினர்வள்ளலாழுவர் தங்கள் (சகல)

எ - விருத்தம்.

என்புருகித்துதித்திடுமாறுநில்லாத இயற்கையெழுவ
ரைக்கண்டுவக்கோடையுடையபுகழ்சேரமானெருமைமுடன்வெ
டையரம்பலமடைந்தரம்மியமானசேரலில் அவர்பின்னிலேக

டைந்திருந்தார்சுற்றம் துன்னலரும்வானடைந்தாரந்தவன்பர், தம்பத
ங்கள்பணிந்திளைமாறர்செய்கை சாற்றுவேன்வருபிறப்பைமாற்று
வேனே.

இயற்பகைநாயனர்புராணமுற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - நிக - கீர்த்தனம் - நடை - கண்ணிகள்-எ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏ

திருச்சிற்றம்பலம்.

எ - வது. இஞ்ஞாயான்குடிமாறநாயனர்புராணம்.

க - விருத்தம்.

நிலத்தினிற்பெருமைவாய்மையெங்காளும் நீடியேவிளங்கவே
ளாளர், குலத்தினிற்பெருமைபெறவருமிஞ்ஞயான் குடிப்பதிமாறன
ன்பார், தலத்தினிற்பெருமைத்தில்லையம்பலவர் தமைத்தொழு
மன்பரில்லறத்தின், கலத்தினிற்பெருமையடைந்தன்பர்க்கன்புகாட்
டினர்கூட்டினர்புகழே.

க - கீர்த்தனம் - இராகம் - சௌராஷ்டிரம் - திருபுடதாளம்.

பல்லவி.

சிவநேசத்துடன் அவனியிலெங்காளும்
திருத்தொண்டுசெய்தாரே.

அனுபல்லவி.

தவநேசத்தவர்தொழும் புவனேசன்றனையுளமும்
களாமல்நினைக்கும் தூயனர் அன்பில்
இஞ்ஞயாமல்வழுத்தும் நேயனர் திரு
இஞ்ஞயான்குடிமாற நாயனர் என்றும் (சிவ)

சரணங்கள்.

க. எவராயிருந்தாலும் அவர்சிவபத்தரா
யெய்கிலுடனேயெதிர் கொள்ளுவார் அவர்
இஞ்ஞயடிபணிந்துகைத் துணையைத்தலைமிசைக்கொண்
டிசனென்றுமனத் துள்ளுவார் பெரி
யவர்செய்ததவத்தால்மா தவர்நீரொழுக்கருளி
யடையப்பெற்றேனெனவாய் விள்ளுவார் மகிழ்
வொடுசித்தமுழுருகித் துள்ளுவார் பலக்
கொடுமைத்தருவைவிழத் தள்ளுவார் இப்படிச்(சிவ)

உ. தொண்டைமானினியினிற் கொண்டிவந்தேயவர்
தூணைப்பங்கனோர்ச லாட்டுவார் ஒளி
துலங்கும்ஆதனத்தில்வைத் திலங்கருச்சனைசெய்து
தூபதீபங்களுங் காட்டுவார் நலம்
கொண்டகாலுவிதத்தில் அண்டம்அதுசுவையிற்
குலவிடுந்திருவமு தாட்டுவார் மிகும்
நலமுறப்பரிந்துபா ராட்டுவார் இந்த
நிலமிசைப்புகழினை காட்டுவார் இப்படிச்(சிவ)

கூ. ஆனும்நாயகர்தொண்டர் காளும்காளுமிப்படி
அளவில்லாமல்வந்து சேரவே அந்த
அடியரின்பமடைய நெடியமனையில்திரு
அமுதுசெய்துபதி தீரவே செய்த
நீளும்பெருமையினால் காளும்பெருந்திகள்
நிறைந்துமலிமலியா யாரவே புகழ்
உறைந்தபரன்மேலன்பு கூரவே மிகச்
சிறந்ததுபேரினை நேரவே எஞ்ஞான்(சிவ)

உ-விருத்தம்.

அக்காலத்தியாசெல்வத்தமாளிப்படித்தொண்டராற்றல்லல்
எக்காலத்தினுமவ்வுமைவந்தாலுஞ்செய்யவல்லரென்றுகாட்ட
மைக்காலன்றனையுதைத்தாரிவாசெலவங்கோமெல்லமறையச்செய்த
பிற்காலத்தினுமூனபோற்பேணுவார்பேரின்பங்காலுவரோ.

உ-கீர்த்தனம்-இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தொண்டர்களுக்குப்பண்டிபோலத் தொண்டுபுரிந்தாரே.

அனுபல்லவி.

புண்டரீகபுரத்தையனைக் கண்ணுணிந்தேந்தும். (தொ)

சரணங்கள்.

க. களங்கமுறைந்திடாமல் காதல்மறைந்திடாமல்
வளங்கலெல்லாங்குறைந்திடாமல் துவங்குறைந்திடாமல். (தொ)

உ. மன்னும்பண்டங்கள்முற்றும் மனையிலுள்ளனவிற்றும்
பின்னுந்தம்மைவிற்கத்தக்க தன்னுங்கடனைகளுற்றும். (தொ)

கூ. சிரதனிற்கங்கைமாதும் தேனுறைகொன்றைப்போதும்
தரித்திலங்கவருளாலிப்படித் தரித்திலம்வந்தபோதும். (தொ)

கூ - விருத்தம்.

இப்படிவாழ்க்கிடுநாளில்விடையுமின்றி யிமவரைமங்கையுமின்றித்
தனியாய்நாதர், தப்பறுநற்றவராகிமழைக்காலத்திற் சார்ந்தவிரவினி
ற்கதவுமடைத்தபின்பு, மெய்ப்பசியுற்றவர்போலனங்குசேர விருந்
தெதிர்கொண்டன்பரிவர்மெய்யிரக்கை, ஒப்பிடவேகிக்கியமுதவ
நெஞ்சத் துன்னுவார்மனைவியொடென்னுவாரே.

க-கணனிகள்-இராகம்-ஆதிரி-திரிபுடதாளம்.

க. மாதவர்மழையினில் கனைத்துதனர்த்திங்கு இந்தப்
வருத்திடும்பசி யாலே
பாதிராத்திரியினில் வந்தாரோமென்ன
பண்ணுவோம்இவி மேலே.

உ. நமக்குப்புசிக்கஅன்னம் இல்லாவிடினுமிங்கு
நலமாகஇப் போதே தொண்டர்
தமக்குத்திருவமு தமைக்கும்வழிதன்னைச்
சாற்றுவாய்நீ மாதே.

கூ. என்னலுமனையிலென்ன நையுங்காணென்கருவாரும்
இல்லைவேறிடம் நண்ண இங்கு
மன்னும்பாதியிர வாயதேயென்ன
வகையைநானினிப் பண்ண.

ச. ஆயினும்பகலினில் விதைத்தநெல்லின்மூனை
அரித்துக்கொணர்ந்தால் கலல இனபம்
ஏயுந்திருவமுதா யிசைந்தமட்டுஞ்செய்யலாம்
என்றுமங்கையுஞ் சொல்ல.

ஞ. உடனேபிழைத்தசெல்வம்அடைந்தவர்போல்நன்றென்
றுவந்தன்புமன மீது பொங்கத்
திடமாயிறைகூடையைச் சிரத்திற்கபிழ்த்துக்கொண்டு
திருத்தொண்டர் போம்போது.

கூ. மருவிமழைவிடாமற் பொழியவெங்குமிருள
மிகக்குழம்பினைப் போலே முன்பின்
தெரியாமற்பரவிடக் காலாலத்தடவிச்சென்றார்
செலுத்துமன்பி னாலே.

எ. ஆருஞ்செல்லாகதி சாதத்திரியில்வயலில்
அடைந்துதமதி ராண்டு கையால்

நீரின்வழியிற்சென்ற முளைநெல்லியிறைகூடை
நிறையவாரிக் கொண்டி.

அ. இளங்கலைகரித்தவர்க் கஞ்சர்பசியால்வருக்
திடிவொன்று நொந்தார் சற்றும்
களங்கமில்லாமலே விளங்கிடுமனையினிற்
கழித்துவிளைவில் வந்தார்.

ச – விருத்தம்.

வரும்பொழுதுவழிபார்க்குமனைவியார்வாசல்முனம்வந்துவாங்கி
நிரம்புமுளைநெற்சேர்த்தறையலம்பியிறங்கிலையெனலும்நீண்டவிட்டிற்
பொருந்துவரிச்சினையறுத்துக்கனைவளர்தரவாங்கிப்பூவையாரும்
பரிந்துடனேநிருவமுதுபண்ணுவார்கற்பிலிசைகண்ணுவாரே.

கூ–கீர்த்தனம்–இராகம்–ஆனந்தபைரவி–திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

திருவமுதுசமைத்தார் மனைவியார் திருவமுதுசமைத்தார்.

அனுபல்லவி.

மருவுங்கணவர்கண்டு திருவுளங்களித்திட
வடிவாகஅறுசுவை யொடுபரிமளித்திடத். (திருவமு)

சரணங்கள்.

க. முளித்தலகுமனை மாட்டி அடுப்பினில
மூளஅக்கினி மூட்டி மூலோத்தநெல்லை
வறுத்தரிசியாய்க்குத்திச் சிறக்கஉலையிற் கூட்டி
வளரும்பதமாகக்கை வளமுழுவதுங் காட்டித். (திருவ)

உ. பொருந்துங்கறிக் கின்று செய்வதெனனென்று
போற்றக்கணவர் நின்று வழிவந்தவர்
வீருந்துவர்பசியாலெனீர் திரக்கெகொல்லையிற் சென்று
வளராக்கீரைகொணர மகிழ்ந்துவாங்கி அன்று. (திருவ)

ங. பாசமுகலைத் தெரிந்து பறிப்பவர்போல்
பறித்தகீரையை யரிந்து பலவிதமா
மாசில்லாக் கறியாக நேர்முடன் புரிந்து
மனத்தில் முன்னிருந்ததை நினைத்துமிகப்பரிந்து. (திருவ)

சு – விருத்தம்.

சமைந்திடலுக்தொண்டாறிக்தவிஞ்ஞ லறியவொண்ணுத்தம்பி
ரானர், கமைத்துமில்கீர்த்தெழுப்பவெண்ணித்திருவமுது செய்ய

வெழுந்தருளுமென்றார். இமைத்திடுமுன்சோதியாய்ப்பிரான்தோன்
றவிருவர்களுமேற்கும்போது, கமைத்தினமுங்காத்தருளுக்தாயனை
ருள்செய்வார்நாயனார்க்கே.

ச – கீர்த்தனம் – இராகம்–பூபாளம் – ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பரமர்வக்குருள்செய்தார் அன்பர் பாசவினையைக்கொய்தார்.

அனுபல்லவி.

கரமலரால்த்தொழுதுதேவ கணங்களற்பகமலரைத்தூவப் (பரம)

சரணங்கள்.

க. வேதன்மாயன் வேதமோது வேதியர்துதித் திடவிடாது
பாதியுடலிற்சயில மாது பரிவின்விளங்கவிடையின்மீது
(பரமர்)

உ. அஞ்சலியாய்க் கரங்கள்தாக்கி ஆடிக்கண்ணீ ராறதாக்கி
நெஞ்சைப்பாதமலரிற்போக்கி நிற்குக்கொண்டாத்தம்மைநோக்கி
(பரமர்)

ங. எனதுலகினி லுனதில் லாரும் இனிநீயும்வந்தின்ப மூரும்
தனதனுங்கள்பணியை நாளும் தான்புரிந்திடவிருமென்றருளும்
(பரமர்)

கூ–விருத்தம்.

இப்படியன்பருக்கருளியீசனர்
அப்பொழுதினிலெழுந்தருளிப்போயினர்
அப்புடையிவர்பதக்கொழுதுவாழ்த்தியே
மெய்ப்பொருள்வேந்தர்தம்மேன்மைகூறுவாம்.

இளையான்குடிமாறநாயனார்புராணமுற்றிற்று.

ஆ–திருவிருத்தம்–ருச–கீர்த்தனம்–கூஅ–கண்ணிகள்–ம்கூ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ருஉ-வது. மெய்ப்பொருள் நாயனார்புராணம்.

க–விருத்தம்.

சேதிநாட்டினிலுயர்ந்தகிருக்கோவலூரதனிற்றிகழும்வெற்பின்
மாதிரையகன்மலர்த்தாள்தொழுமன்பின்வழிவருமலாடர்கோமான்
போதமார்வேதகெறிவாய்மைவிளங்கிடச்செய்துபுராணியன்பர்
கோதிலாவேடமேருறிக்கின்றார்பவரெவரைப்பறிக்கின்றாரே.

கண்ணினம்-இராகம்-காஹாரப்பிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கொண்டர்வேடத்தைச்சிந்திப்பார் நல்ல
துதிசெய்து வந்திப்பார் திருக். (தொண்)

அநுபல்லவி.

அண்டர்பணியும்மேல கண்டனைத் துதிப்பார்
அடியல்லாற்கதியிலை யென்று மதிப்பார். (தொண்)

சரணங்கள்.

க. அரசர்தம்நீதியின் முறைமை அறுமல்
பெரியபுசபலதானம் பகைவ ருறுமல்
வரிசையாய்வென்றுதம் உலாத வறுமல்
பரிசாகச்செய்தன்பர் சொல்லே மறுமல். (தொண்)

உ. மங்கைபங்குடையவர் வாழ்பல தலத்தில்
கங்கில்லாதபெரும் பூசனை நலத்தில்
பொங்கிடவேசிறப் பாகுமங் கலத்தில்
துங்கமதாகவே செய்திந்த நிலத்தில். (தொண்)

கூ. ஆடுஞ்செல்வர்தமன்பர்க் காமெனக் களித்து
நாடுஞ்செல்வங்க ளனைத்தையும் அளித்துக்
கூடுந்தொண்டரைப்பணிக் திருகண்ணீர் தெளித்து
நீடுஞ்சிவானந்த வெள்ளத்திற் குளித்தார். (தொண்)

உ-விருத்தம்.

இவரிந்தவகைசெய்திங்கிருக்கும்காளினில்முத்தகாதனெனானும்
அவன்வந்துபலகாலுமிவரொடுபோர்செய்தாற்று அவமானத்தால்
சிவனன்பரானவிவர்குணமறிந்துவஞ்சனையாற்செயிக்கநன்மா (னே.
தவரென்னவிங்கிவர்பாற்சார்கின்றான் தொடுந்தொழிலேயோர்கின்று

உ-கண்ணிகள்-இராகம்-பந்துவராளி-மிசாபுதாளம்.

க. உடம்பில்நீறுபூசிச் சடைமுடிதரித்துவாள்
ஒளித்தபுத்தகக்கவ ளிகை கரத்தில்
வடிவாயேந்தித்தீபம் போலுள்ளேகறுப்புடன்
வந்தான்முத்தகாதன்றிக் கிரத்தில்.

உ. வடிவார்மாதவர்போலே அமர்மன்வாசலில்
வரக்காவலாளர்கண் டன் பாக
டையவரோவந்தா ருள்ளெழுக்திருந்தமென்
றுரைக்கக்காவலர்பலர் கடந் தேக.

கூ. காவல்பூண்டதத்தன் கண்டுமித்திரைகொண்டார்
காவலனுர்சமயங் தெரிந்த
மேவவேண்டுமெனலு மன்னர்க்குறுதிசொல்ல
மேவிநேம்நில்லென்றுரை புரிந்து.

சு. அரசர்பள்ளிகொள்ளத் தேவியார்பக்கத்தில்
அமரும்போதிவன்செல்ல அவர் தேவி
விரைவாயெழுப்பமன்னர் பணிந்தெழுந்தருளிய
வித்மென்னெனலுஞ்சொல்வான்மா பாவி.

டு. உங்களீசர்சொன்ன ஆகமமிதுவல
கெங்குமில்லையுமக்குரை செய்ய
இங்குகொண்டுவந்தே னெனலுமன்னரும்வாசித்
திப்போதருளுமென்றருள குய்ய.

சுர. என்னலுங்கொடியோனு மாதில்லாவிடத்தினில்
இருவருமிருந்திடவேண்டு மென்ன
மன்னர்தேவியையகப் புரத்தில்விடுத்திவனே
மணியாதனத்தில்வைத்தன்பு மன்ன.

எ. தாமும்நிலத்திலிருந் தருள்செய்யுமெனலும்புத்
தகமவிழ்ப்பவன்போல்வெய்யவன் காட்டி
நேமமாகமன்னர் தொழும்போதுவாள்வாங்கி
நினைத்தபடிமுடித்தான்பழி காட்டி.

அ. அப்போதிவனுள்ளே புகும்போதேதன்மனம்
அங்குவைத்தகத்தன் வான கொண்டு
இப்பாதகனைக்கொல்ல வரலுமிரத்தம்பொங்
கிடப்பாரிலிழுமன்னரது கண்டு

கூ. தத்தனேயிவர்நம்மைச் சேர்ந்தவரெனக்கையால்
தடுத்துமண்ணின்மிசை விழுந்திடவே
அத்தருணத்தினிலத் தத்தன்வணங்கித்தாங்கி
அடியேன்செய்வதென்னென்று மொழிந்திடவே.

கூ-விருத்தம்.

மெய்த்தவவேடமேமெய்ப்பொருளெனவுலகில்வென்ற
உத்தமவேந்தாமுமொருவருந்தடுத்திடாமல
இத்தவர்தம்மைக்கொண்டுபோய்விடுத்தெய்தென்றேதத்
தத்தனும்விடுத்துமன்னர்தம்பதம்வணங்கினனே.

உ - கீர்த்தனம் - இராகம் - சாவேரி - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

முத்தநாதன்றனைக் கொணடுபோய்வித்தித்
தத்தன்வந்தசரசரைப் பணிந்தானே.

அநுபல்லவி.

சத்திநாதனைத்தொழும் பத்தர்தந்திருவடி
தாழ்ந்துபுகழ்ந்திடும் வேந்தர்சொன்னபடி (முத்தநா)

சரணங்கள்.

க. வேந்தர்க்குத்தீமை விளைத்தவனைக் கொன்று
விடுவோமென்றெவருந் தொடரலுறுன் னின்று
சோந்துதடுத்துத்தன் சார்ந்த இத்தவ னின்று
செல்லுமடிக்குமன்னாசெய்தாராக்கினையென்று (முத்தநா)

உ. தத்தனிவ்விதமாகத் தடுத்திடலுங்க னன்று
சார்ந்தவருமஞ்சிப் போய்விடலும கன்று
தத்தியையேந்திய கர்ப்புறத்தினிற் சென்று
கடுமையினதர்செல்லாக் கானகந்தனி லன்று (முத்தநா)

கூ. தரையிற்பொய்த்தவவேடந் தரித்துவந்த பாவி
தன்னைக்கேடில்லாமுற்றத்தன்கொண்டுபோயேவி
வருவதறிந்திட மனத்திலெண்ணி யாவி
லைத்திருக்குஞ்சேதி மன்னருளம்பேரன் மேவி (முத்தநா)

ச - விருத்தம்.

அடைந்தவினவிடுத்தசெல்லத்தன்கூற் றுயன்மேபாலெவ்வாய்செய்
வாரெனக்கென்றன்பர், நெடுங்கருணைகூர்ந்தமைச்சர் மைந்தர்யார்க்
கும் கீற்றன்புபாதுகாத்திடுமென்றேறி, நடம்புரிம்பதம்மினைக்கத்
தமைமுன்கண்ட கலம்போலக்காஞ்சிகொடுத்தமலனுன், புன்பத
னன்னிழலளித்தாரிவர்பாத்தை உவந்தேத்திவிறன்மிண்டர் தீவஞ்
சொல்லுவேனே.

மெய்ப்பொருணாயனார்புராணமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - கக - கீர்த்தனம் - சுபி - கண்ணிகள் - கச.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பல்லவி.

விறன்மிண்டர்புரிந்திடுக் நிறல்கொண்டசெய்கையை
விளம்புவதரிதாமே.

அநுபல்லவி.

அறமண்டுமிலைநாட்டிம் செங்குன்றூரிற் நிறந்த
அழகாம்வேளாளர்குலத் தெழிலாகவே பிறந்த (விறன்)

சரணங்கள்.

க. ஈசனடியைப்பற்றி மாசுசோர்பற்றையெல்லாம்
இரிந்திடவே விடித்துச் சிவப்த்தரை
என்றும்பணிந்துவாழ்ந்திக் குன்றவில்லுடையார்வாழ்ந்
திடுக்கலங்களி லடித்து வணங்கிச்சென்று
வாசவன்முதலண்டர் மகிழமுப்புரஞ் செற்ற
வரதனேயாருநிற் பரிமனத்தி லுற்ற
ஆசையால்தேவாசிரி யனில்மகிழ்ந்தறுங் கொற்ற
அன்பரைப்பணிந்தென்றும்அவரோடிருக்கப்பெற்ற (விறன்)

உ. அந்தநாளிற்சுந்தார் இந்தத்தொண்டர்களோகான்
அடைவதெந்நாளென்றேர்ந்து வன்மீகேசரை
அதிகவிருப்பாய்த்தொழ ஒதுங்கியோர்வழிச்செல்லும்
அந்தச்செயலைத் தேர்ந்து இந்தவூரான்
சிந்தைமகிழ்ந்துதொண்டர் களைப்பணியாம வென்று
செல்லாலிவன்தொண்டர்தமைச்சேர்ந்தவனன்று
சந்திரசேகரர்க்கும் புறம்பென்றுரைத்தும் அன்று
சங்காரனருள்பெற்று ரென்றுலிவ்வள வென்று (விறன்)

கூ. நூலங்கள்முழுதுமெக் காலங்களினும்வாழ
நாமும்வாழ்ந்திட நாடும் நம்பியாரூரர்
நன்பாற்தொண்டத்தொகை பண்புபாய்ப்பாடஇவரும்
நாதாடியா ரோடும் சேர்ந்தவரென்று
கோலங்கொள்சைவநெறி தவறுமுற்சிவ த்யானக
குலிப்புடனுலகினிற் பலநாளிருந்து ஞான
சீலங்கொண்டானரு ளாற்சிலையில் வானத்
தேவர்க்கரியபுகழ்க் கணநாயக ரான (விறன்)

க - விருத்தம்.

திருத்தொண்டத்தொகையால்மேன்மை சேர்ந்துலகோங்குதற்குப்
பெருத்தகாரணராய்நின்ற பிரான்வீரன்மிண்டர்பாதஞ்
சிரத்தினிற்கொண்டுபோற்றித் திகழுமர்நீதியன்பர்
கருத்துறசெய்ததொன்றைக் களித்துரைசெய்கின்றேனே.

விறன்மிண்டநாயனர்புராணமுற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம்-சுஉ-சிர்த்தனம்-சக-கண்ணிகள்-கச.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எ - வது. அமர்நீதிநாயனர்புராணம்.

க-விருத்தம்.

சோழநாட்டினிற்பழையாறையினிற்செல்வந் துலங்கிடும்வைசியர்
சிலனைத்தொழும்பேரின்பத், தாழுமமர்நீதியார்நிதழும்பத்தர்க் கமு
தாட்டிக்கோவணங்கள்போர்வைகல்கி, வாழுமன்பர்திருவிழாவினில்
கல்லூரில் மடங்கட்டியமுதடியார்க்குதவுங்காளில், ஏழுலகும்புகழ்
பிரமசாரிபோல வகிஞரெண்வடிவமாகினரே.

க-சிர்த்தனம்- ரிராகம்-தேவகாந்தாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பிரமசாரிகள்போல் வந்தார் உலகைப்
பெற்றஉமையுடனிருந்தார்.

அநுபல்லவி.

பரமர்தங்கோவணப் பெருமையைக்காட்டப்
பரிந்துதொண்டர்க்குலம் பொருந்தருள்கூட்டப். (பிரம)

சரணங்கள்.

க. பொன்னும்கவமணியு மின்னுமவ்வநிசக்கலி னினங்களுஞ் சீடிப்
புனிதவன்பரெண்ண மெனவளித்துவருங் கலங் களும்
துன்னியமலனடி தன்னை யடுத்துத்
துதிப்பதல்லாலொன்றை மதிப்பதுவிடுத்து
கன்னயமாஞ்சிவா னந்தத்திற் குளித்து
நலம்பெறுமன்பர்மங் கலம்பெறக் களித்து. (பிரம)

உ. சடையையொளித்ததிரு முடியிற்குடுமியழ கிழைக்கவே விழி
தனையொளித்தநெற்றி யினில்விபூதியொளி தழைக்கவே

வடிவுறுமார்பின்முப் புரிநூ லசைய
வளம்பெறும்அதிதியர் மான்தோலிசையப்
படியினில்மிகுபுக ழுடைய நலத்தின்
பரிசுறுமறையவர் பெரிய குலத்தின். (பிரம)

உ. கரத்திலணியும்பவித் திரமாகதவெளி யுறுக்கவே முஞ்சி
கடிசூத்திரவிடை யிடைமறைக்கோவணங் கறிக்கவே
பெருத்ததண்டிரு கோவணங் தருப்பை
பிறங்குமரூமிக நிறைத்திடுங் திருப்பை
திருத்தமிகக்கொண்டன்பர் கருத்துறு துய
திருவடித்தாமரை பெரும்படி கோயப். (பிரம)

ச. கண்டவர்மனத்தன்பு கொண்டுகரைந்துருகி யடுக்கவே தம்மைக்
கருதிய அன்பர்தம் பெருமைதன்னைவெளிவிடுக்கவே
பண்டையருமறைகளே தேடித்தொடர்ந்து
பார்க்கவொண்ணுசெவருங் காணாகடந்து
மண்டுமனமகிழ்வு கொண்டிதம் மிடத்தில்
மாதினையொளித்தமர் நீதியார் மடத்தில். (பிரம)

உ- விருத்தம்.

மூவரினுமுதல்வர்வரப்பணிந்தன்பர்சான்செய் முன்தவம்நீர்வ
ரப்பெற்றேனெனவுமரனடியார், யார்வரினுமமுதூட்டிக்கோவணங்
கிள்போர்வை யிவ்வதுகேட்டுமைக்காணவந்தோமென்னவுமிங், காவ
லுடனந்தணர்கள்சமைப்பதுமுண்டமுதுண் டருளுமெனவதியாடி
நாம்வருமுன்மழைதான், மேவினுமிக்கோவணம்வைத்தவுமெனக்
கொடுத்து விரும்பிநதினிலாடித்திரும்பினரந்தணரே.

உ-சிர்த்தனம்-ஸ்ரீராகம்-திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

காவேரித்திருநதி யாடிவந்தார் தொண்டர்
காதலாம்நதியாட ஓடிவந்தார்.

அநுபல்லவி.

மாவாரிதியையும் பரிசுத்தமாச்செய்து
மருவுமணியையு மருமலர் களையும்
திரைகள்விரிவுறு கரையில்நிறைத்திடும். (காவேரி)

சரணங்கள்.

க. இருகோவணத்திலொரு கோவணத்தைத் தண்டில்
இருக்கவிழ்த்துக்கொண்டிதன்குணத்தை உமக்

கருமையாகச்சொல்ல வேண்டுமோஇங்குநாம்
அடித்திடும்வரைக்கும் கெடுத்திடாமல்வைத்
தெடுத்துதவுமெனக் கொடுத்துகடந்தையர். (காவேரி)

உ. கொடுத்தவெண்கோவணந் தனைக்கரத்தில் வாங்கிக்
கொண்டுகாவிரியாடிச் சிகரத்தில் இந்த
இடத்தெழுந்தருளுமென் றுரைத்தன்பர்பணிந்தபின்
ஏகநாயகர் ஏகியேபரி
வாகியேயதி வேகமாகவே. (காவேரி)

கூ. அந்தணர்மொழிந்தருள் மொழியெண்ணிக் கொண்டுக்
களிக்கும்வஸ்திரம்வையா இடம்நண்ணி அன்பர்
அந்தாங்கத்தில்வைத்த கோவணமறைந்திட
ஐயாருன் செய்து வையமதில்மிகப்
பெய்யுமழையினில் மெய்யும்நனைந்திடத். (காவேரி)

கூ.-விருத்தம்.

எங்கள்நாயகர்வருமுனந்திருவழுதியற்றியன்பரும்போற்ற
மங்கைபாகரும்உடுத்தியவீரக்கோவணத்தைமாற்றிடத்தண்டில்
தங்குகோவணமீரம்நாந்தந்ததைத்தாருமென்னலுந்தொண்டர்
அங்குவைத்தகோவணத்தினைக் கண்டிலரையர்முன்னுரைசெய்வார்.

கூ.-கீர்த்தனம்-இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

கீர்த்தகோவணத்தைவைத்த நிலையிற்காணேனென்றார்.

அநுபல்லவி.

நேர்வந்தகொண்டசைப் பனியும்கன் னீதியார்அமர்நீதியார். (கீர்)

சரணங்கள்.

ஐயர்செய்த மாயைதன்னை யறிந்திடாமல் ஓடி
அடுத்துவெண்கோவணத்தைவைத்த இடத்திற்காணுமல் காடிச்
செய்யகோவணஞ்செய்ததென்னென்று திரிந்தேயெங்குந் தேடி
நியங்கித்தவறிப்போய்விட்டதினிச் செய்வதென்னென வாடி
(கீர்த்தன)

மனைவியுமுறவோருமிதென்று வந்தென்னென்று சோர
மாதவர்வழக்கினிலகப்பட்டு மனத்தினில்துன்பம் ஆர
நினைவதொன்றும்அறியாரெங்கும் நில்லார்பயஞ் சேர
நித்தர்முன்வேறோர்கோவணங்கொண்டு பத்தரும்அன்பு கூர
(கீர்த்தன)

பழிக்கிடமாயிதையெடுத்தொளிப் பவரில்லைமனங் துணிந்து
படரதிசயமெங்குங்காணைனென் றிடரொடுமனந் தணிந்து
தெழிக்காமலேகெய்தஇந்த மூழுக்கோவணம் அணிந்து
கெடுத்தபிழையைப்பொறுப்பீரெனச் சீறுந்தொண்டர்பணிந்து
(கீர்த்தன)

சு-விருத்தம்.

தக்கவிடத்தில்வைத்திருந்த தனிக்கோவணத்தைக்காணேனென்
மிக்கஅதிஞ்சலமுடைய வேறொன்றளிப்பேனெனும்போது
செக்கர்ச்சடையுங்கருங்களமுந்தேவிபங்குமொளித்திங்கே
புக்கவெண்கோவணக்கள்வர் புகன்றார்மிகவும்வெகுண்டாரே.

சு-கீர்த்தனம்-இராகம்-துசாவந்தி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மாதவர் வெகுண்டாரே கொண்டசைக்காக்க
மனத்தருள்கொண்டாரே.

அநுபல்லவி.

பேதமில்லாமனத் தமர்நீதி யென்னும்
பேர்பெற்றதற்கிதன்றே அமர்நீதி யென்று. (மாதவர்)

சரணங்கள்.

க. கொடுத்துவெகுளாசசோ அதனலென்றன்
கோவணங்கொள்ளைபோச்சோ நம்பிதான்உம்
இடத்திற்கொடுத்தகைதீர் தாராமல் வேறென்
றீவேனென்பதென்ன ஓராமல் எனறு. (மாதவர்)

உ. கோவணத்தினை நலத்தில் சிவபத்தர்க்குக்
கொடுப்பேனென்றுநிலத்தில் சொலையெதெல்லாம்
மேவுமென்கோவணங்கொண்டிடத்தானே கெஞ்சி
விளம்பினுல்தான்சும்மா விடுவேனென் றென்று. (மாதவர்)

கூ. விழிகள்சிவந்து மேலே கீப்பொறிகள்
பிகவுந்துளளிறும் போலே துள்ளித்துள்ளி
எழில்பெறுவணிகர்தம் லாசாரம் தனக்
கிதுஎல்லைத்தல்லலோ அபசாரம் என்று. (மாதவர்)

சு - விருத்தம்.

எழில்கொள்கோவணங்கொடுத்தக்கண்டி லேனென்றீர்
அழகுநீர்செயும்வாணிபமெனச்சினமாறி

மழுவொளித்துத்தண்டேந்தியேவந்தமாதவரும்
மொழியவன்பருங்கடுங்கியேதொழுதுதுமொழிவார்.

ரு-கீர்த்தனம்-இராகம்-கரஹரப்பிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பிழைபொறுப்பீரென்றார் பெருகதிபெறவின்றார்.

அனுபல்லவி.

அழகானவேதியர்முன் அமர்நீதியார்பணிந்தென். (பிழை)

சரணங்கள்.

க. அகமுங்கிடம்விலங்கி அமையும்பொறிகலங்கி
முகமும்வாட்டம்பொருந்த முனிவரேகால்புரிந்த.(பிழை)

உ எதைநீர்செய்யச்சொன்னலும் நிறற்றுவேனினிமேலும்
மிதமில்லாச்சினமெய்த வேண்டாம்அடியேன்செய்த.(பிழை)

கூ.கோவணமன்றியின்னம் சூலாவமணிசொன்னம்
காவில்பட்டொடிந்தனம் தடுத்தேறினித்தநிலம்.(பிழை)

கூ - விருத்தம்.

அந்தணரப்போதுதினைத்தனைக்காற்போலவுடைமுதலெதுவுமென் கோவணம்நேராகத், தந்துவிடிற்போதுமென்றார்கொடுத்தகௌபீனக் தனக்கெதிரெப்படியளிப்பதென்றுசொண்டர், எக்தையும்நீர்கெடுத் தது போல்த்தண்டிலொன்றுனை டெனவவிழ்த்திக்கோவணத்தினிடை நீர்தாரும், நக்கரிலாதென்றருளத்தாசொன்றனர்பார் கட்டிட்டாரிரு புறத்துந்தட்டிட்டாரே.

பெரியபுராணத்திருவிருத்தம்.

நன்றுசாலவென்றன்பர்தாமொருதூலங்கட்டக்
குன்றவில்லியார்கோவணமொருதட்டிலிட்டார்
நின்றதொண்டருன்கையினெய்தகோவணத்தட்
டொன்றிலேயிடநிறைலிலாதொழிந்தமைகண்டார்.

கூ-கீர்த்தனம்-இராகம்-சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஐயர்கோவணம்வைத்தநட்டெங் கம்பர்நாடவோர்க்கதே

அனுபல்லவி.

தெய்வபரமர் கருணையாலே
தொண்டர்க்குத்தாழும் வாழ்க்கைபோலே (ஐயர்)

சரணங்கள்.

மேவுமன்பர்க்குதவவைத்த கோவணங்களைக் கொண்டு தடிந்
மேலேயொன்றுன்றுகடலு மேலெழுந்திடக்கண்டு ஒரு
கோவணத்தினுக்களவில்லாத கோவணம்வைத்தும்நிறைநில்லாத
குலவிடுமாயையென்னென்ன இலகியற்புத மன்ன
நிலைபெறுலகமிகுபட்டம் பலதுகிற்பொதிகளோயிட்டும் (ஐயர்)

இந்தவதிசயத்தினையறிந் தென்செய்வோமென அஞ்சித் தட்டில்
இனிதனங்களோயிடவருள்செய்யுமென்றன்பரிறைஞ்சி நிற்க
அந்தணரதைக்கேட்டிகந்தினம் அரியகோவணம்கோயத்தனம்
ஆவதிங்கிடுமேனலோடும் காவுமணியும்பொன்னோடும்
தாவெள்ளியுந்தனங்களுந்திட மேவுமுலோகமுமிடவிட (ஐயர்)

என்னையாளுமாயகர்வந் தியற்றுமாயை யாலே இவர்
இடத்துள்ளநிதியாவும்வைத்துமெழுந்ததுமேன்மேலே இதை
மன்னுமுலகுக்கோர்களறிந்து மனத்தினிலற்புதஞ்செறிந்து
மருவிமகிழ்ந்தனர்போதப் பெருமைதரும்பலவேதப்
பொருளுரலால்கலமெய்த அருளாலேமிக நெய்த (ஐயர்)

எ - விருத்தம்.

இங்கிலேகண்டன்பருமொன்றுழியாம லென்னிடத்திலிருக்குஞ் செல்வந், தன்னைவைத்துவிட்டேனென்மனையுமைந்தனும்காலுங் தருமேலையுமுன்னிருக்குத்தலைதன்னிலேறுவோமென்பணியுமுதல்வனுரும், அங்கிலைசெய்திடுமெனலுமெழினாற்பவத்தையமாறினரே.

எ - கீர்த்தனம் - இராகம் - சங்கராபரணம் - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தூலையிலேறினர் ஜன்ம வலியைக்கிழித்தனர் (தூலை)

அனுபல்லவி.

தூலையெனுமே துவாளிந்தத்
துக்கக்கடற்கரையேறச் செக்காச்சடைப்பரர்கூறத் (தூலை)

சரணங்கள்.

சொன்னவையர் சீர்பொருந்தடி
தொழுதெழுந்து கம்பைக்தொடி
தன்னையுமைக் கனையுங்கொண்டு
தங்களிச்சையிலுலகத்து பொங்குமன்பின்வலமவந்து (தூலை)
நீடுபரமர் திருநீற்றினில்

அன்புவிடா திருந்தோமெனில்
நாடுந்துலையும் நோயிறகுமென்று
நல்லூர்நம்பரைக்கண்ணிச் சொல்லாரைந்தெழுத்தெண்ணிதீ(து)

தாழ்வில்கோவணம் இவர்திருத்தொண்டு
தனையொத்திருத்த லாற்புகழ்கொண்டு
வாழுமன்பர் நருசட்டியர
மருவிச்சென்றதுபோக இருதட்டெஞ்சரியாகத் (துலே)
மதிமிகுதொண்டர் பெருமைதன்னை
மண்ணுளோர்கள் கண்டதென்னை
அதிசயமென வேவணங்கி
அமைமகிழ்வொடுதந்திமொழிய இனையவர்மலர்மழைபொழியத்
(துலே)

அ - விருத்தம்.

அண்டர்பிரானைப்பொழுதுமறைந்துவிண்ணில் அரிவையொடுவி
டையின்மிசைத்திருநல்லூரிற், பண்டுகொளுங்கோலங்காட்டிட்டத்த
ராசிற் பரிந்துநின்றுதொழுமங்ணுமனையியாருக், தொண்டருந்தம்
முன்புதொழுதிருக்குமின்பக் தலங்குபதமருளியெழுந்தருளப்பின்
பே, கொண்டதலேவிமாணத்திற்குடும்பத்தோடுங் கூடினர்சிவபுரி
யைகாடினரே.

கூ-விருத்தம்-சுக்தாமூர்த்திசுவாமிகள் துதி.

மாதுமகான்முகனுங்காணவள்ளலார்மணஞ்செய்போது,
சீலமார்பழையவோலேதிகழமுன்காட்டியாண்ட
கோலமேவியவாரூர்குளிர்பதமலரைச்சென்னி
மேலுறவைத்துவாழுமேன்மைமகம்மேன்மையாமல்.
நிலலேவாழ்ந்தனர்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ-திருவிருத்தம்-எக-கீர்த்தனம்-சஅ-கண்ணிகள்-கச.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ-வது. இலேமலிந்தசருக்கம்.

அ - வது. எறிபத்தநாயனார்புராணம்.

க-விருத்தம்.

வலலஅரபாயன்றன் மரபிலேராசசெய்யுந்
செல்வமாங்கருவூரிற் திகழுமானிலேக்கோயில்

எல்லேயிலார்தனைப்பணியுமெறிபத்தர்பெருமைதனைச்
சொல்லமூடியாதெனினுக் தெரிந்தபடிசொல்லுவேன.

க - கீர்த்தனம்-இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கருவூரிலிருந்து சிறந்தாரே பின்னும்
கருவூரில்வருதல் துறந்தாரே.

அனுபல்லவி.

மருவூர்மலர்மாலே அரபாயச் சோழன்
மாபோராசசெய்யும் மிருதாய புகழ்க் (கருவூர்)

சரணங்கள்.

க. தெஞ்சினாற்போதிசிவன் பெயர்வாயில் விளங்க
நிதமுந்துதித்திப்பவர் தோத்தியில் இட்ட
பஞ்சனைச்செய்மன்பர் திருவாயில் முன்பு
பணிதிருவாயிலே யெனுங்கோயில் திகழ் (கருவூர்)

உ. புனிதமறையாரு னியகித்தர் பதம்
போற்றித்தொண்டுசெய்யும் பரிசுத்தர் வாக்குக்
கினிய அரு சாழ்த்தென்னும் தெஞ்சத்தர் கலம்
இசையுமேன்மைபெறும் எறிபத்தர் என்னும் (கருவூர்)

கூ. மண்ணுலகினிற்சிவ தெறியோங்க அரனே
வணங்குமன்பரைத்துன்பத் தாலேங்க இடர்
பண்ணிடும்பாவிகள் உயிர்நீங்கச் செய்யும்
பாசாயுதத்தினேப் புகழ்தாங்கக் கொண்டி (கருவூர்)

உ - விருத்தம்.

இப்பரிசாயிவருலகாட்சிவகாமியாண்டாசென்றிலங்குதொண்டர்
துப்புடையவானிலேவாழ்பரனர்க்குத்திருமாலேதொடுத்துச்சாத்தி
மெய்ப்பரிவாய்வாழுமாள்கவிலொருநாள்மலதெடுக்கமேவும்போதி
லப்பதிமன்னவன்யானேசெழித்தமலர்க்குடலேதனையழித்ததனுலே.

உ-கீர்த்தனம்-இராகம்-சாரங்கம்-மி-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

மலர்க்குடலேயைப்பறித் தாதியே அதினை
மருவுமலர்களெங்குஞ் சிதறியதே.

அனுபல்லவி.

பலர்க்கும்அருள்புரிய இருக்குந்தனிமுதலாம்

டாலமேல்விழி யையர்க் கணிந்திடும்
மாலையாகவே செய்யக்கொணர்ந்திடும் (மலர்க்)

சரணங்கள்.

க. விடியும்பொழுதிதர்த்தத் தினில்மூழ்கித்திருநீறு
விரும்பிப்பூசிவாயுங் கட்டியே கலம்
உடையமலர்களெங்கும் கெருங்கிடவேமனம்
ஒங்குகந்தனவனங் கிட்டியே மூகை
வடிவின்மலரும்பொழு திற்கொய்து பெருங்
குடலையைநிறைத்துவி டச்செய்து கம்
மனத்தினிற்சிவ கேசம்கண்டார்
இனித்தகற்சிவ காமியாண்டார்
மருவுகந்தன வனமகன்று
வருமிடத்தனி ழைருதன்று (மலர்க்)

உ. பதியதனுக்காச சாம்புகழ்ச்சோழர்க்கம்
பட்டவர்த்தனமென்று மாதகக்கம் கலம்
வதியுமாகவமி முன்னுளிற்கோலமாய்
நதியிலாடிவரும் போதகக்கம் தனில்
மதலைத்தாரை செரிக்கிட முனம்
எதிர்பரிக்கார நீரிக்கிட அங்கு
வந்திடக்கண் டோர்களஞ்சி
கொந்திடச்சென் றோடிமிஞ்சி
மருவும்அருவிகள் சொரியும்ஒருவரை
வருவதெனவரு மளவில்மிகுவிரை (மலர்க்)

ங. திருந்தியபூமாலை தொடுத்துப்பரமனுக்குச்
சீராகச்சாத்திட மனத்தெண்ணி இந்த
அருந்தவர்தனிலே கோயிலைநோக்கியே
அகமுருகிப்பல தந்திபண்ணி அன்பால்
விரைத்துயர்வீதியில் வரலோடும் தன்மேல்
பொருந்தியபாகர்க ளுண்டனீடும் பெரு
வெஞ்சினத்தொடு பின்தொடர்ந்து
அஞ்சிடக்கரி சென்றடர்ந்து
விளங்கிடுங்கை யதனில்தத்தும்
வளங்கொள்தண்டில உயரத்தொங்கும் (மலர்க்)

கூ-விருத்தம்.

பாகரீதறிந்துசண்டமாருதம்போற் பயத்துடன்யானையைக்கொண்
டுபோகக்கண்டே, ஆகதூலணிதொண்டர்வருந்தித்தண்டா லடித்தி
டவேபின்றொடரும்போதுமூப்பால், வேகமாய்ச்செலமாட்டார்சிவ
தாவென்று விழுந்தலறநண்ணுமெறிபத்தர்தாங்கேட்டு, டேகியானையி
னைபொகர்மாள எறிந்திட்டார்தொண்டர்புகழறிந்திட்டாரே.

கூ-கீர்த்தனம்-ராகம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பட்டவர்த்தனமும்பட் டிடப்புரிந்தார் சிவ
பத்தர்மகிமையெல் லாந்தெரிந்தார்.

அனுபல்லவி.

இட்டமாயானைமேல் ஏறிநடத்திவரும்
இருவருங்குத்துக்கோல்க் காரர்கள்மூவரும் (பட்ட)

சரணங்கள்.

க. பட்டவர்த்தனத்தின்பின் செல்லமாட்டாமல்விழுந்து
படியினிற்கைகளீ யடித்தெழுந்து நின்று
இட்டமானசிவ னேயெனமுறையிட
எறிபத்தரிவரடி மிசைவிழுந்து இந்தக்
கட்டஞ்செய்தயானை யெங்கனேவேகனன்று
கழறலும்மலர்களைச் சிதறிப்பிழைத்தகன்று
நட்டமில்லாமலிந்தத் தெருவழிசென்றதென்று
கைகுரைத்திடஎறி பத்தர்விரைந்துசென்று (பட்ட)

உ. ராசனன்பர்க்குவழிப் பகையானையாதலால்
இதைக்கொல்வேனெனமழு வெடுத்தோடி யிந்தக்
காசினிமிசையிது பிழைப்பதெங்கென்றுசூறைக்
காற்றும்வீழித்தியும் போற் கூடி மிகு
தேசுறும்உம்பரும் இம்பரும்ஒருக்காலே
சேர்ந்துதடுத்திட்டாலுந் துண்டித்தென்மழுவாலே
நாசஞ்செய்வேனென்று மிகுங்கோபமேன்மேலே
நண்ணவிரைந்துசிங்கம் பாய்ந்துகொல்வதுபோலே (பட்ட)

ங. நிலங்குலுங்கிடப்பாய்ந்த இவரைக்கோபத்தினெடும்
நிறைதழல்விழியானை புவி மீதில் வனமை
துலங்கிடவேபிடித் திடவிலக்கிமழுவால்

திதிக்கையினேத்துண்டித் திடும் போதில் அது
விலக்கிக்கரும்பனையை வெட்டினும்போற்கிதறி
விழுந்தபொழுதிற்கருங் கடலெனவேக்கறிக்
கலக்கியறிவும்அழிந் தங்கமெல்லாம்பதறிக்
கருவரைவிழுந்தாற்போல் விழுந்துகாலையுதமிப் (பட்ட)

ச - விருத்தம்.

பட்டமால்யானேயொடுபோகர்தாமும் பட்டவுடன்சிலபாகர்மன்
னன்வாசல், கிட்டியேகாவலாளருக்குச்சொல்லக் கேட்டவர்மன்ன
னேப்பணிந்துன்யானேயோடு, விட்டபாகரையும்வதைசெய்தாரென்
றுவிளம்பிஞர்பாகரெனவுரைத்தபோதில்,இட்டமாமொருபரியிலே
றிமன்னனேகினனன்கடுங்கோபியாகினனே.

ச-கீர்த்தனம்-இராகம்-ஆனந்தபைரவி-மி-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

மன்னன்வந்தானே குதிரைமேல் மன்னன்வந்தானே.

அநுபல்லவி.

மின்னுமாதங்கள் கன்னவதைத்ததைச்
சொன்னபோதினில் மன்னுகோபத்தால்
இன்னதெவர்செய்த தென்னவேன்று கேளாமலன்று (மன்)

சரணங்கள்.

க. தந்திரத்தொழில் மந்திரிகள் கண்டு சேனைகள்சோரச்
சாற்றயாவரும் ஆற்றல்மிகக்கொண்டு விரைவாகவே
அந்தரத்தைமை றைந்திடச்செயும்
உந்தும்ஊடை யணிந்திடுங்கொடி
தந்திருநிரைபொ ருந்துதேரும் கற்புகழ்ச்சோழ (மன்)

உ. துங்களழுமுச லக்கள்மழு கண்டு வேலேட்டிவில்வாள்
சுடர்சக்கரமுதற் படைகள்மிகக்கொண்டு வீரரார்த்திடச்
சங்குதாரைமு ழங்குபோரிசின்
னக்கள்கண்டையி லங்குபம்பைகள்
தங்கிடித்துடி பொங்குகடல்போலே ஆர்க்கறுன்னரே(மன்)

க. வென்றிமிருபடை அன்றுபின்னுந் தொடர்ந்திடத்தான்
வேகமாகவே யேகி முன்னுசை விதியில்வந்து
பொன்றிகழருவி தன்றுமொருகருங்
குன்றமெனப்புரள் கின்றகரியொடு
சென்றபாகரைக் கொன்றுயர்திடத்தில் நின்றவரிடத்தில்(மன்)

ரு - விருத்தம்.

விரைவினில்வந்தானேயொடுபோகர்மாண்டு விழுந்தவிடத்தினிற்ப
ரைகவர்தம்மைக்காணுன், எரிமழுவேந்தியஎறிபத்தரைமுன்கண்டான்
இவர்கொன்றுரெனவணரான்கொன்றுர்யாரென்,துரைசெயலுமுன்
னுனேமுன்புநிற்கும் உரமுடையமன்னருண்டோகொன்றுர்நின்ற,திரு
மழுக்கொண்டவரென்றுபாகர்கூறக் தெரிந்திட்டான்மன்னனிதுபுரி
ந்திட்டானே.

ரு-கீர்த்தனம்-இராகம்-யமுனாகல்யாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மன்னவன்பணிந்தானே எறிபத்தரை மன்னவன்பணிந்தானே.

அநுபல்லவி.

தன்னுடையபடைகள் சார்ந்திடாமல்த்தடுத்து (மன்)

சரணங்கள்.

க. எழில்சேர்குதிரையைவிட் டிழிந்தானன்பர் கண்ணிப்
பிழைசெய்யாவிடிற்கொல்லார்பெருங்குணத்தாரென்றெண்ணி(ம

உ. வேறொன்றுநான்செய்யா விடினும்அன்பர் மிஞ்சிச்
சீறும்படிக்குப்பிழை செய்ததென்னேவென் றஞ்சி (மன்)

கூ. அங்கிதுகேட்டதுதான் அடியேனென ஏங்கி
இங்குகடந்தறி யேனெனவே நடுங்கி (மன்)

ச. இந்தயானைசெய்திங்குக் கிதவும்பாகரும் வீழச்
சிந்தியதுபோதுமோ செப்புமென்று சோழ (மன்)

கூ-விருத்தம்.

அரசர்தொழுச்சிவகாமியாரானுக்கெனக்கொணர்ந்த
திருமலையுன்னேசிதைத்ததனுலதைவதைத்தேன்
கருதிவிடாப்பாகரையுங்கண்டிதத்தேனென்றன்பர்
உரைசெயலுமன்னவருமுத்தமருமித்துசெய்வார்.

க-கண்ணிகள்-இராகம்-பந்துவராளி-திரிபுடதாளம்.

க. சங்கரர்அடியார்க்குச் செய்தஅபராதத்துக்
கிங்கிதுபோதாதென்னையும் விட்ட வேண்டும்
மங்கலமழுவினற் கொல்லக்கூடாதென்று
செங்கையால்வாளேமன்னவர் நீட்ட.

உ. நீட்டுமன்னரையெறி பத்தர்பார்த்திவரன்பின்
னிலையைக்கண்டேனிவர்தரும் வானை வாங்க

மாட்டோமென்றுரைத்தாமே வெட்டிக்கொள்வாரென்று
மனமஞ்சிவாங்கினர் அவ்வேளை.

கூ. வாங்கியதொண்டரைப் பணிந்தென்பிழையைத்தீர்க்க
வாளினலென்னைக்கொன்றருள் மிஞ்சி யெனக்
கிங்கிவருதவிசெய் திடப்பெற்றேனெனமன்னர்
இயம்பலுமெறிபத்தர் மிகவஞ்சி.

சு. யானையும்பாகரும் மாளவும்வாஞ்சாத்தந்
தென்னையுங்கொல்லுமென்றார்கண்ணினி அன்பர்
ஆனவிவர்க்குத்தீங்கு நினைத்தேன்முன்னகவென்
ஆருயிரைவிடுவே னென வெண்ணி.

ரு. புரவலர்தரும்வாளா லன்பர்தங்கழுத்தினிற்
பூட்டியரியத்தொடங்கலும் நேரே மன்னர்
பெரியோர்செயலென்னென்று கையையும்வாளையும்
பெருந்தோள்வலியாற்கூட்டிப்பிடித்தாரே.

பெரியபுராணத்திரு விருத்தம்.

வளவனர்விடாதுபற்றமாதவர்வருந்திநிற்ப
அளவிலாப்பரிவில்வந்தவிடுக்கணையகற்றவேண்டிக்
களமணிவளத்துச்செய்யகண்ணுதலருளால்வாக்குக்
கினரொளிவிசும்பின்மேல்வந்தெழுந்ததுபலருங்கேட்ப.

க - கீர்த்தனம் -ஹிராகம்-பிலகரி - மி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

எழுந்ததேயொருவாக்குப் பலருங்கேட்க (எழுந்த)

அநுபல்லவி.

செழுந்திருமழுவினல அழிந்துடல் விழுந்திடச்
செத்தபாகரொடும் அத்தியும் எழுந்திட (எழுந்த)

சரணங்கள்.

க. சங்கரைப்பணியும் உங்கள் அன்பைச
சகத்திலிளக்கிடத் தில்கள் சூடும்
தங்கரருளால்மல நிங்குவிழச் சினத்தில்
துன்னியானைசெய்த தென்னவேக னைத்தில் (எழுந்த)

உ. கனத்திற்பூட்டியவாளே யெறிந்து தொண்டர்
காவலரைப்பணிந்தார் செறிந்து அவரும்

உளத்தன்பொடும்பணியக் களித்தனலரும் பார்க்க
உம்பர்பொழியுமலர் அம்புவியினைப் போர்க்க (எழுந்த)

கூ. இருவரும்விண்ணினிலெழுந்த வாக்கை ஈசன்
இறைஞ்சியின்பக்கடலி லழுந்த திகழ
அருளினற்சிவகாமி யார்குடலை புகழ (எழுந்த)
அருமலர்கிறைந்திட அவருங்கண்டு

சு. நாயபுகழ்ச்சோழர் முன்னம் அங்கே
நாங்கியெழுகாற்போற்கன்னம் தன்னில்
பாயுமதத்தோடிடி போல்முழக்கம் வழங்கிப்
பட்டவர்த்தனத்தொடு பாகர்வர முழங்கி (எழுந்த)

எ- விருத்தம்.

அன்னபொழுதன்பரரசரைத்தாழ்ந்திந்த வீனமிசையெழுந்த
ருளுமெனவவ்வாறே, மன்னர்செலும்போதுசிவகாமியாண்டார்மறி
ழ்ந்தரனுலயமடைந்தார்மன்னர்மேன்மை, யுன்னியெறிபத்தகிவ்வா
றியற்றிப்பன்னு, நூறைந்துகயிலையிற்கணநாயகராயுற்றார், இன்னவர்
தாளவணங்கியேனிநாத நிசைசொல்வேன்பிறவியெனும்வசைவெ
ல்வேனே.

எறிபத்தநாயனர்புராணமுற்றிற்று.

ஆ-திருவிருத்தம்-எ-கீர்த்தனம்-நிச-கண்ணிகள்-கடு.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூ - வது. ஏனாதிநாதநாயனர்புராணம்.

க- விருத்தம்.

குவிர்சோழநாட்டெயினனூரிலீழக்குலச்சான்றோனேனாதர்
நீற்பின், உளவன்பால்வழிபாடுசெய்வார்மன்னர்க் குயரும்வாள்வித்
தைகற்பித்தனலுண்டாம், வளமெல்லாமீசன்பர்களித்தொன்
னரும் வணங்கவாழ்நாளினில் வாட்டொழிலேத்தாலும், விளைவுசெ
யுமதிசூரனென்பானோர்நாள் மேவினன்போர்க்கிவரைக்கூவினனே.

க. கீர்த்தனம் -ஹிராகம்-சுருட்டி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஏனாதிநாதரை யழைத்தானே போர்
இயற்றவென்னிச்சினங்கனற்றானே.

அனுபல்லவி.

தேனூருங்கொடைவேந்தர் தமக்குமுற்ற
வானூர்க்கும்பல மாந்தர் தங்களுக்குஞ்
சித்திரவாள்வித்தையையு மைத்திடலால் மொய்த்த
செல்வமெல்லாம் நலல்வன்பாற்செல்வமெனவைத்த (எனதி)

சரணங்கள்.

க. வாளின்றொழிலினிலெக் காலும்பெரியபுகழ்
நீளுந்திறலுடைய சமைப்போலே யினி
மன்னுஞ்சகத்தினிலைட்டத் துன்னுந்திறத்தரிலே
யென்னும்படியுதித்த நினைவாலே தன்
தோளின்பெலத்தை யெண்ணி யெண்ணியே
மூளுஞ்சொருக்கு நண்ணி நிறைந்தபரி
சுத்தமனப் பத்தினிடை வைத்தவகங் காரன்
துட்டனலம் விட்டரைபு ரட்டமதி சூரன் (எனதி)

உ. கற்குந்தொழினினையெ வர்க்குந் தெரிந்திடவு
ரைக்குங்குருவெனுந்தன் புகழ்குறைய அதிற்
காணுந்தனங்களெல்லாம் நாணும்படிகுறையப்
பேணுந்தொண்டர்க்குவளர்நிதிநிறைய வின்னில்
நிமிருஞ்சூரிய சூலே ஒளிகுறைந்தி
ருங்குஞ்சந்திரன்போலே தொழில்மாறுங்கி
ங்கையிலி வந்ததென கொந்தவிசை வாசி
நெஞ்சிலிடர் மிஞ்சிடவே வந்சகலு மேவி (எனதி)

ங. ஓதும்வீரனையெப் போதும்புகழ்ந் தனிந்து
நேதந்தவிருமன்பர் மனையின்முன்பு சுற்றுக்
கோடுஞ்சேனைகளொடு நீடும்படையுங்கொண்டி
நாடுங்கொடியவனுமடைக்கபின்பு போரில்
நிகரச்செயித்த நிரர் வாள்வித்தையை
யெதிர்ப்பற்ருரிய வீரர் என்றிருசூரன்
சிங்கமது தங்கிமுழங் குங்குகையின் பாலே
சின்னகரிமுன்னழைக்கும் அன்னசெயல்போலே (எனதி)

உ - விருத்தம்.

கோர்வக்கடலதி சூரன்படையொடியேங்கமர்செயவாவென்ன
யார்வந்தவரென வேயன்பரும்மிற லேறும்புயெ னவேகூட்ப

போர்வெந்தொழிலிவர் பால்வந்தறிபவர் போர்வந்ததுவென்வேகுற
ஓர்வம்பெறுமுற வோருந்துணைவர ஆருஞ்சமரினில்நேர்வாரே.

உ. கீர்த்தனம் - இராகம் - பந்துவராளி - மி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

போரினிலெதிர்ந்தாரே எனதிநாதர் போரினிலெதிர்ந்தாரே.

அனுபல்லவி.

போரினிலெதிர்ந்தாரே சிரினில்முதிர்ந்தாரே
பொருந்தும்வாள்பலகையுந்திருந்துகீரிருகையும்
பொலியுங்காலிலணியும் ஒலிகொள்வீரமணியும்
பொங்குகச்சினைக்கட்டிவெங்களத்தினைக்கிட்டிப் (போரி)

சரணங்கள்.

க. துஷ்டனுமதிசூரன் மட்டிலாரவகங்காரன்
சுடர்விடுவாளினன் படர்நெடுந்தோளினன்
சூதாம்வஞ்சமனத்தன் தீதேமிஞ்சுனத்தன்
சுதியினும்வெய்யன் கொடிதாகியபொய்யன்
துய்யவன்புர்தமைப்பார்த்துக் கிடுகிடெனா
வெய்யவிடியென வார்த்து நாமிருவரும்
துலங்கிடப்பெரும்பாரில் கலங்கிடச்செயும்போரில்
தோற்றிடாதபேரே வாள்வித்தையு
ஆற்றலாக நேரே சொல்லினைவக்கும்
தொழில்செய்வதெனலோடும் அழகாகவேநாடும்
தொண்டருமதையறிந்து மனத்தினில்
மண்டுமகிழ்வு செறிந்து அதிசூரன்
சொன்னவிடத்தினில் மன்னுதிடத்தினில்
சூரருமடைந்தாரே இருவர்படை
வீரருமிடைந்தாரே அப்பொழுததி
சூரன்படையுமிக்க விரர்படையுமுக்க
தோற்றியசின முதிர்ந்தார் தங்களுடைய
ஆற்றல்தெரியவெதிர்ந்தார் மலைபோலுயர்
தோளினைகொத்தட்டி யாளியெனவதட்டிச்
சொரியும்புனல்கொள்மேகம் கூட்டமாக்கூடி
விரியுமின்னல நேகம் பளப்பெனத்
துன்றியந்தவிணையில் நின்றிழிந்துமண்ணில்

கொளிக்குமிடிகளோடும் ஒருகாலத்தில்
கினத்துடனம சாடும் செய்கைபோலத்
தொடர்ந்தனர்முனைவாளும் கெடுங்கேடகமும்நீரும்
துணைக்கைகொண்டுமுடுக்குவார் பலகையின்வட்
டணைக்குளுட லொடுக்குவார் நாகவீரர்
சுகைநாவைப்புவிமேலேயணியாய்ட்டதல்போலே
துங்கவேலினை விடிப்பார் சிலவாதைத்
தங்கள்வேல்கொடுதடுப்பார் வில்லைவளைத்துக்
கொடுத்துக்கணைகள்சால அடுத்திடுமழைக்காலச்
சோனையைப்போற்பெய்யச் சேனையிப்படிச்செய்யப் (போரி)

உ. வெற்றியிருவகையில் உற்றசேனைகள்கையில்
வெஞ்சிலையைவளைத்து மிஞ்சுசினம்விளைத்து
விழியினிற்கனல்சிந்தி யெழுஞ்சென்றதென்மூக்தி
வெய்யகணைதொடுத்துக் கையினலைதொடுத்து
வேகமாக விடிப்பார் எதிருங்கெதிர்
ஆங்கவெய்தடுப்பார் சிலர்கணைகள்
விட்டவுடனேவந்து பட்டிடவேகொந்து
வில்லுங்கையு மழிந்தார் தோள்களையும்
சொல்லுமுன்னமொழிந்தார் கால்களற்று
மிடலுற்றகாற்றலே அடியற்றமரம்போலே
விழுந்திவ்வார்சிலபேர் இரத்தவெள்ளத்
தழுந்திவ்வார்சிலபேர் மலர்மாலை
மேவுசிரமற்றபேரும் நாவிலீரமிற்றபேரும்
மெய்கள்துளை பட்டபேரும் அப்போதுதம்
செய்கைகளை விட்டபேரும் சாரிகையாய்
விரைவாகச்சினம்பொங்கித் திரிவாருமிருந்தங்கி
வினைவற விழிப்பாரும் கைகளைமாகக்
கிளையெனக்கழிப்பாரும் நன்மையாக
மிளிரும்மிருகுறைத்து வளரும்வலுமைவத்து
விடவுமுள்ளனவென்னும் கொடுக்கும்பண்
புடையவெனக்குன்றும் தங்கள்கரத்து
வில்லொடியிறுமுனை வல்லசுரிகைதனை
விசையுடன்விடுவாரும் உடனெனிலே
பிசியே கெடுவாரும் ஒலைபொழுதில

விரியக்குருதியாறுய்ப் பெருகக்குடல்கள்கூறுய்
வேறுவேறுயடர்ந்தனவே பிணங்களெல்லாம்
தாறுமாறுக்கிடந்தனவே கவந்தங்கள்
வேடிக்கையாயாட்டம் ஆட்டப்பேயின்கூட்டம்
விரும்பிக்கைகொட்டினவே நாய்நரிகாகம்
பருந்தொக்கக் கிட்டினவே யிருவகையில்
வெருண்டெதிர்த்திடும்போரில்மிகுந்தனேகர்போரில்
மீண்டிடாமல்மருண்டு மாண்டுபோனதைக் கண்டு(போரி)

ங. இப்படிமீதினில் இப்படிப்போர்தனில்
இரண்டுகையினுமாகப் புரண்டனேகர்சாக
வுதிராதர்பார்த்து வானேனெனவேயார்த்து
இறந்ததம்படைபோகச் சிறந்தவர்பின்பாக
எதிர்த்துமுன்பாய்ந்தாரே சிலர்கள்பாய்ந்த
அதிர்ச்சியால்மாய்ந்தாரே வீரதண்டை
இசையுறத்தொனிசெய்ய விசைபெறவேவெய்ய
எரியுமிழ்வாள் தாங்கிச் சாரிகையாய்ப்
பெரியவர்சினமோங்கிப் போர்புரிந்திட
இதின்மிகுசினஞ்சேர்ந்து அதிசூரன்படைகோக்கி
இனமாகக் கூடினரே சூரியனைப்
பனிபோலமூடினரே அக்காலத்தில்
சனன்பர்வாளை விசையந்தவேளை
எழுந்துடல்களைக் கிழிப்பார் எதிர்த்தவர்
கொழுந்தசைகளைக்கழிப்பார் கெடுங்கையால்
எற்றுவார்சிலபேரைப் பற்றுவார்சிலபேரை
இடிப்பார்சிலபேரை இரத்தங்கக்க
அடிப்பார்சிலபேரை சிரத்திலெடுத்து
இடையற்றபேர்களுந் துடையற்றபேர்களும்
எய்த்துக்கத்திவிழுவாரும் விழுந்தவுடன்
தத்தித்தத்தியெழுவாரும் ஆவியெவரும்
இரவிகதிர்கள்மண்டை இரத்தில்லைவரக்கண்டை
இரவென மடிந்தாரே எதிர்த்தவர்கள்
விரைவாகமுடிந்தாரே எதிர்க்கிடாமல்
இருந்தவாமெய்ஞ்ஞானம் பொருந்தும்போதஞ்ஞானம்
எனனவே யாருதே அதிசூரனும்

அன்னபோதுநேரே வந்திட்டும்
எழில்கொண்டவாள்பற்றி விழிகொள்ளாவகைசுற்றி
எய்திவிரைந்துகிட்டித் திருத்தொண்டரும்
கொய்திலவனைக்கட்டிப் பிடிக்கும்போதில்
இதயத்துறுகுரூரன் அதிரூரனெனும்பேரன்
இமைக்குமுன்ஒளித்தோட்டத் தமக்குவிஜயங்கூட்டப் (போரி)

கூ - விருத்தம்.

வல்லவர்க்குப்புறங்கொடுத்துவெய்யோனேடி வந்திவிற்றாங்
காமல்வஞ்சத்தாலே, நல்லவரைவெல்லவெண்ணிவிடிந்தபின்புநாட்
டாரைக்கொல்லாமல்நீயும்நாதும், ஒல்லைவேறிடங்தனிற்போர்செய்
வோம்வாவென் றொருவன்பாற்சொல்லீவிட அதனைக்கேட்டு, வெல்
லுமிவர்போர்க்களத்தில்வீரமாக மேவினர்பொய்யகன்றநாவினரே.

க. கண்ணிகள்-இராகம்-மத்தியமாவர்தி - திரிபுடதாளம்.

க. தஞ்சுற்றத்தாரறி யாமல்வாள்பலகை
காய்கினர் அங்கு நீங்கினர் சொடி
நஞ்சொத்தவதிரூரன் சொல்லிவிட்டவிடத்தில்
நண்ணினர் ஞானக் கணைனினர்.

உ. அதிரூரனிவர்மீதிட் டவரைக்கொல்லாரென்ப
தறிந்திட்டான் வஞ்சஞ் செறிந்திட்டான் அம்
புதாறுதரித்தறி யாதநெற்றியில்நீறு
பூசினன் மன மாசினன்.

கூ. திடங்கொள்வாள்பிடித்துக்கே டகத்தால்நெற்றியைமூடிச்
சேர்ந்திட்டான் தீமை யோர்ந்திட்டான் வெற்றி
மடங்கல்யானையைப்பார்த்து நின்றார்போல்நின்றவர்முன்
வந்திட்டான் நெஞ்சு வந்திட்டான.

ச. நண்ணலுமேனாதி நாதாவனைக்கொலல
நாடினர் முன்பு கூடினர் அப்போ
தெண்ணித்தன்னெற்றியை மூடும்பலகைதன்ன
யெடுத்திட்டான் புன்மை அடுத்திட்டான்.

ரு. பதகன்றனெற்றியில் திருநீறுதனையன்பர்
பார்த்திட்டார் கோபம் தீர்த்திட்டார் முன்னம்

இதையிவர்மேற்காணேன் இப்போதுநீற்றைக்கண்
டேனென்றார் மேன்மை தானென்றார்.

கூ. இடத்திற்பெண் வைத்தவர்க் கன்பர்குறிப்படிநிற்
பேனென்றார் இனி நானென்றார் வாளை
விடுத்தால்நிராயுதரைக் கொன்றுசென்றபகீர்த்தி
விளையுமே யிவர்கெஞ் சுளையுமே.

எ. என்றெண்ணிப்பலகைவாள் கொண்டெதிர்த்திவர்போல
எதிர்ந்திட்டார் இன்பம் முதிர்ந்திட்டார் எவர்
அன்றன்பர்திருவுள்ளம் அறிவாரதிரூரனார்
அடுத்திட்டான் எண்ணம் முடித்திட்டான்.

அ. மாதேவரிவர்கருத் தறிந்தருள்செயவெளி
வந்திட்டார் இன்பம் தந்திட்டார் அக்கப்
பாதகன்வாளிரு விவர்பாசமறுத்தருள்
பண்ணினர் ஆள நண்ணினர்.

கூ. அங்கன்பரெக்காளுக் கலம்பப்பிரியாவின்பம்
அருளினர் கண்டத் திருளினர் என்றும்
புங்கவர்தொழும்பொன்னம் பலத்துக்கெழுந்தருளிப்
போயினர் முத்த லாயினர்.

ச - விருத்தம்.

தூயசீர்த்திருநீற்றிற்றுலங்குமன்
பாயவேனதிநாதரடிபணிந்
தேயுங்காளத்தியீசர்க்குக்கண்ணப்ப
நாயனர்செய்பணியைநவிலுவாம்.

எனதிநாதநாயனார் புராணமுற்றிற்று.

ஆ - திருவிருத்தம் ; அஉ - கீர்த்தனம் - நுசு - கண்ணிகள் - கசு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கo - வது. கண்ணப்பநாயனுர்புராணம்.

க-விருத்தம்.

திருச்சோற்றுண்டைநன்னுட்டிம் நிருக்காளத்திமலைக்கருகா
யிருக்குமுடிப்பூரினில்வேடர்க்கிறையாம்நாகன்மனையாளரம்
மருக்கொள்கோதைத்தத்தைதன்பால்வடிவேலவன்றனைநுளிலவ
தரித்தார்திண்ணனெனும்பேர் தரித்தாரெனையாதரித்தாரே.

க- கீர்த்தனம் - ஸ்ரீராகம் - ரூபகதாளம்.

பல்லவி

தத்தையிடத்து நித்தமைந்தர் தம்மைத்திண்ணனென்றழைத்தாள்.

அநுபல்லவி.

கைத்தலமெலுமலரின்மேலே களித்துத்தாங்க அருமையாலே(தத்)

சரணங்கள்,

க. காந்தலதரில் லாமற்பலநாள்
கருத்தினில்த்துயர் நண்ணி யெனை
ஆதரித்திடு முருகேசனை
அகத்தினில் நித மெண்ணி
நிதில்லாத பெருமையில உயர்
நிருவிழாச்செய்யப் பெருமானில்
நீதிமார்கள் தொழ வரு மயில்
வேலவனருளா லருமையில் (தத்தை)

உ. முத்துமணியும் விரியுடுக்கை
முழங்கிவேட சார்க்க வுண்டார்
உத்தமத்தர் துயிமுழக்கி
உயர்மலர் மழை தூர்க்க
மெத்தகு ம்புவி மேலே னசவம்
விளக்கிடப்பரி வாலே
தத்திமலைக் கடலின்பாலே
சந்திரன்வந்துதித்தல் போலே. (தத்தை)

கூ. உலகில்வேடர் குலத்தைவிளக்க
உதித்தமைந்தரைக் கண்டான் குரு

மலையொருகரு மேகத்தையேந்தும்
வகைபோலணைத்துக்கொண்டான்
குலவியபெரும் யோகன் என்னுங்
குறிகண்டெழுமுற் சர்கன்
நலமாய்ப்புள கித்த தேகன்
நாளுமகிழ்வுபெருகும் நாகன். (தத்தை)

உ- விருத்தம்.

திரும்கர்க்குவிற்பிடிக்கும்பருவஞ்சேரச் சிறப்பாகத்தன்குருவையய
மைத்துநாகன், வரிவில்பிடிப்பிக்கவந்தவித்தையெல்லா மைந்தர்கற்
றுப்பதினுமுண்டைந்தகாலை, விரவியமூப்பால்நாகன்வேட்டை
செய்யா விதத்தினைல்மிருகஞ்செய்கொடுமைகண்டுள், உருகிவேடர்
கள்வந்துசொல்லநாகன் யோசிப்பானிதுசொல்லநேசிப்பானே.

க - கண்ணிகள் - இராகம் - கன்னியாசி - மி - சாபுதாளம்.

க. முன்போலவனத்தினில் வேட்டையாடவென்னல்
முடியாது மூப்பினு னிளமேலே நீங்கள்
என்போலென்மகனையுங் கருக்கு நாதனுக்கொள்ளும்
என்றுரைத்தானகன் பரிவாலே.

உ. இரங்கிப்பின்மகிழ்ந்துவே டர்கள்தாழ்ந்துன்சிலைக்கிழ்
இனிதாகவிருந்தோம் நெடுநாளாய்ச் சொன்ன
வரம்பின்படியேயிற்போந் திண்ணனை யழைத்துங்கள்
வரையாகூயருள் செய்வாய் தடந்தோளாய்.

கூ. என்னலும்நாகன்மைந் தனைவரச்சொல்லிவிட்
டெழிற்காட்டில் வேட்டைக்கு மகன்போக அங்கே
மன்னும்பலிகொடுக்கத் தேவராட்டிதன்னை
மகிழ்வுடனேவினன் விரைவாக.

ச. மகனுர்வந்தப்போது வணங்கநாகன்பார்த்து
மகிமையாய் நீயிந்த வரையாகூி செய்து
மிகும்வேடர்களைக்காத்து வேட்டையாடிக்குல்
விருத்திசெய்குவதெனக் குயர்காகூி.

ரு. என்றுவாழ்த்திநாகன் உடைதோலுமுடைவாளும்
எடுத்துக்கொடுக்கத்திண்ண னுர்வாங்கிக் கொள்ள
நன்றிகொள்ப்ரத்தினிற் சிந்தைகொள் மைந்தர்க்கு
நாகனுமிதுசொல்வான் மகிழ்வோங்கி.

கூ. நமதுகுலத்தினுரை நான்காத்தினுமேலாய்
நாளுங்காத்துப்பகை வெல்லென்றான் மேன்மை
அமையும்வேட்டைவாய்க்கும் வேடர்களொடும்வேட்டை
ஆடினைந்தான் செல்லென்றான்.

கூ - விருத்தம்.

தந்தையிடத்தில் விடைகொண்டு தயரதருஞ்சுணையாடி
வந்துமனையினிராத்திரியில் வைகிவிடிந்தபின்னெழுந்தே
உந்தும்வனத்தில்வேட்டைசெய வோங்கும்வேட்புடைசூழச்
சிந்தைமகிழ்ந்துவில்லெடுத்துச் செழுந்தார்மார்பரெழுந்தாரே.

உ - கீர்த்தனம்- இராகம் - தோடி - ச - ஏகதாளம்.

பல்லவி.

எழுந்தாய்வேட்டைபுரியப் பொழிந்தார்மலரைவேடர்
மொழிந்தார்மங்கலவுரையே.

அநுபல்லவி.

எழுந்தார்பவக்கடலில் அழுந்தார் மலரினெடி
கொழுந்தார்நிடத்தொடுத்தசெழுந்தார்புனை திண்ணனார் (எழுந்)

சரணங்கள்.

க. மூடியில்அணிந்தமாலை யிடையில்மயில்தோகையும்
வடிவாம்செற்றியில்முத்தி னெடுகுன்றிமணி கோத்த
கெடுமயிர்க்கயிறுந்தங் கிடச்சங்கக்குழை தூண்டி
சுடர்மணியக்கு மணியும் கோத்திடையில்
படர்பன்றிக்கொம்புமணியும் பதக்கத்தொடி
மிலாட்டுந்தங்கமணி மாலைகள்தாழ
விளங்குதோள்வலய மின்னெளிருழை
இடைசேர்மரவுரி உடைமேற்சுரிகையை
உடைதோலொடுக் கட்டி சிங்கக்குட்டி
போலக் கிட்டி அதட்டி. (எழுந்)

உ. வாரிற்கச்சையிறுக்கி வீரக்கழற் பதத்தில்
சோரத்தொடுசெருப்பும் சூரச்சிலையைச் சூழ்ந்து
கோரப்பணிக்கெடுத்துப் பாரச்சிலோகர் தொழுலி
நிரத்துடனே வழங்க வேடருப
சாரத்துநிகள் முழங்க அப்போதினில்
தீருற்றவனெதெய்வ மிழ்பலிபோட்டு

தேவராட்டிவந்து வாழ்த்திடக்கேட்டு
காருற்றமுகிலகங் காரத்துடன்சிலையைப்
பாரிலுற்றிருக்காலே காரத்தின்மேலே
எடுத்தல் போலே முன்னுலே (எழுந்)

கூ. கிட்டிக்கரத்திற்சிலே தொட்டுக்கயிறு பற்றித்
துட்டநாய்களைச்சூழ விட்டிப்பவ வலையின்
கட்டறுத்தார்முன்வலைக் கட்டுக்களை யெடுத்து
கட்டமாடு மவரை ஒருகண்ணால்
திட்டமாக்காணுமிவரை வேடரெல்லாம்
இட்டமாகப்பல கண்கொண்டுபார்க்க
இலங்கும்பம்பைதுடி கொம்புகளார்க்க
மட்டிலாமிருகங் கட்டமேபுரியப்
பட்டசெயலையழிக்கத் துயரையொழிக்க
எவரும்பிழைக்கச் செழிக்க (எழுந்)

ச - விருத்தம்.

கடலிலடையும்நிலாபோலக்காட்டில்வேடச்சேனையொடுங்
திடமாமைந்தரெழுந்தேகச்சிலபோர்விலங்கினடிபிடித்து
வடிவாய்வலையோரோசூனக்குவலாத்தித்திண்ணனர்க்கியம்பச்
சுடுவாளிகளாமழைபோலச்சொரிவார்வேட்டைபுரிவாரே.

கூ- கீர்த்தனம் - இராகம் - நாதநாமக்கிரியை-மி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

வேட்டைசெய்தாரே திண்ணனார் வேட்டைசெய்தாரே.

அநுபல்லவி.

வேட்டைசெய்தார்பெருங் காட்டில்விரைக்தொரு
கோட்டைபோலவே வலையைக்கட்டிக்
கூட்டமிருகங்க ளழியக்கிட்டி. (வேட்டை)

சரணங்கள்.

க. துய்யதிண்ணனாரும் மையுடல்வேட சொடு
செய்யகாட்டினிற்சென்று வெய்யநாய்களைவிட்டுக்
கையிற்சிலைவளைத்துப் பெய்யுமேகம் போலே
கொய்யும்படிக்குமிக எய்யுங்கணைக ளாலே
கோட்டையாய்த்தடுத்தார் அதற்குள்ளாகக்
கூட்டமா யடுத்தார் வேடரெல்லாம்

கொம்பும்உடுக்குகளும் பம்பையும்தாரையும்
பம்புஞ்சிறுபறையும் அம்பரம் போலவே
படியினில் தொனிக்க அப்போதினில்
இடர்மிகச் செனிக்க அங்கிருந்த
ஏனமுங்கரடியும் மானினமும் புலியும்
கானவருமைகளும் யானையின்கூட்டமும்
கலங்கதிர்ந்தனவே மனத்தினில்
சல முருக்கினவே அதைக்கண்டி
தாங்கிடாதகின மோங்கியெழுந்திட
ஆங்குகனைவிடச் சலித்திடாமல்
நீங்கமிருங்கள் தனைவிடாமல்(வேட்டை)

உ. வேல்கொண்டவேடர்தம் கோல்வந்து படும்போது
கால்துண்டுபடும்யானை வால்துண்டு படுமான்கள்
தோல்துண்டுபடும்பன்றி ருல்துண்டுபடு மேதி
மால்கொண்டதுயரமே மேல்கொண்டிடப்புலிகள்
மடிந்தனவிலவே கலையைப்பல்லால்
கடிந்தனவிலவே வலிமையான
கரியபெரியமலை வரியில்லெடுத்தகொத்த
பெரியதிண்ணார்களை கரியொடு திங்கத்தின
பெருமுடலுருவும் அதனைப்பகல்
இரவொடுமருவும் செய்கைபோலாக
இருவினைவலையிடைத் திரிபவர் தன்னெறி
மருவும்போதவர்நெஞ்சை மருவுறத்தடைசெய்யும்
வன்புலன்போலே வலியினைமான்
தன்பெலத்காலே திரித்துவெளிச
சாரும்போதில்நாய்கள் கோவந்துபிடித்திட
வீரமான்புலி காடி கடிபன்றி
கோரமாகிய எருமைவிழ வென்றி.(வேட்டை)

ஊ. வெற்றிகெடுங்கணையாற் றுற்றபிருகமெல்லாம்
அற்றிடவீசி யற்றிட ஒருபன்றி
கொற்றமாகச்சினம் பற்றிக்கரு மலைபோல்
சுற்றிவருவலே இற்றிடப் பாய்ந்திரு
துண்டாகக்கிழித்து இடிபோலோசை
உண்டாகத்தெறித்து விசையாகவே

ஓடும்பொழுதில்நாணன் காடனென்றிருவரும்
வேடர்க்கரசரொடுங் கூடத்தொடர் அதி
விசையாக ஓடிப் பன்றியுடல்
மிசைசேர் காடிப் பாணங்களை
விட்டபோதில்வந்து பட்டிடாமலொதுங்கி
எட்டியொருமலைமுன் கிட்டிமரச் சூழலில்
ஏகிடத் தொடர்ந்து உடைவாள் கொண்டு
வேகமாய் கடந்து வராகத்தை
வீறிட்டலறிவிரு கூறிட்டிடஇழியிர்
மாறியெயிற்ற மண்ணில் விழுந்திட
ஆறுசூடிமே லெண்ண மெழுந்திட(வேட்டை)

இ - விருத்தம்.

திண்ணனுர்பன்றியைமாய்த்திடலுகாம்பலகாதஞ்சோந்திசோத்தும் நண்ணியேவதைத்தானென் றறிசயித்தக்காடலும்நாணலுக்காழ்ந் தேத்தி, யுண்ணலேபசிமிகுந்திதைக்காய்ச்சித்தின்றிரேருந்திவே ட்டை, பண்ணைநாங்கானகத்திறையப் பேரவோமெனலும்பகர்கின் றரோ.

உ - கண்ணிகள் - இராகம் - மோகனம் - ஆதிதாளம்.

க. உண்ணீரெங் கென்று திண்ணனுர்மகிழ்ந்
தோதலுமிருக்கத் தேக்கின்புறத்தின்று
நண்ணில்மலைக்கப் பாலே சொன்னமுகலி
நதியுண்டென்றுணன்பரிவாலே.

உ. இந்தப்பன்றியைக் கூடக் கொண்டுவாருமென்
றேகியசைக்காதஞ்சென்றருள் நீட
வந்தரன்மகிழ்வு கொண்டு வாழுங்திரு
மலைச்சாரற்சோலையி லிவர்கண்டி.

ங. திடமான பெருவரையில் போவோமெனலும்
திகழுஞ்சிகாளத்திற் திருவரையில்
குடுமித்தேவர் நல்ல அழகாயுற்றார்
கும்பிடலாமென்று நாணன்சொல்ல.

ச. பரிந்துமலையைக் கண்டு சேரச்சேரவென்
பாரம்போவதென்றுசைமேல்கொண்டி
விரிந்திடன்பர் சென்றார் சீசொன்னதேவர்
விளங்குமிடத்தில்காணுபோவென்றார்.

கூ - விருத்தம்.

திண்ணருமிப்படியேயித் திடமிருவிருவர்தொடர்ந்து
கண்ணவிரைந்துகடந்து கன்முகலிக்கரைசேர்ந்தோர்
தண்ணிழல்தன்னில்வராகந் தன்னெடு காடனைவைத்தி
புண்ணியமலிமிசையேறிப் புகரைதரிந்தார்.

சு - கீர்த்தனம் - இராகம் - எதுகுலகாம்போதி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பரம்னுரைக்கண்ணும் கண்டாரே நீர்
பாவசம் கொண்டாரே.

அனுபல்லவி.

அணியில்த்தீவளர்ப்பா னெனக்காடனுக்குச்சொல்லி
அரியபொன்முகரி ஆறுதினைக்கடந்து
பெரியதானமலைச் சாரலில் நடந்து. (பரம)

சரணங்கள்.

க. பகலிற் கடல்முழக்கம் போலேமலையுச்சியில்
பஞ்சதுந்துபி மோத இதுகன்னவென்று
பத்தர்கேட்கலும்நாணன் மலைத்தேனிலாமொய்த்துப்
படசொலியென வோத இவர்முன்செய்த
தருதவத்தாலன்பு தெரிசத்தினிம் பெருகத்
தங்குமலையைநோக்கி யென்பும் உள்ளும் உருகத்
தத்துவப்படி மேலே கடந்துநி
வத்தையடைவர் போலே திருக்கா
ளத்திமலைப்படியை விரைவினில்த் தாண்டி
உத்தமமானகண் அப்பிட வேண்டிப் (பரம)

உ. இவரீசரைக்காணுமுன் புவனேசர்திருவருள்
இசையுங்கண்ணால் நோக்கப் பலவிலங்காம்
இழிவினைநீக்கியே சோதிமயமாமினை
யில்லா அன்புரு வாக்க இவர்க்குமனத்
துவகையளவில்லாமல் பெருகிட்டே துங்க
உள்ளத்தன்னிலன்பாம் வெள்ளமெழுந்துபொங்க
ஓடிவிரைந்து சென்றார் சென்றருகில்
நாடித்தழுவி நின்றார் மோகமே

கூடிடவேயுச்சி மோந்து விடாமல்
நீடுமின்பக்கடலை நீந்தப் படாமல் (பரம)

கூ. கரசரணதியங்கம் எங்கும்புளகம்பொங்கக்
கண்ணீர்தும்பிப்பொழிய இவனெனக்கும்
காணப்பட்டானிதென்ன அதிசயமென்றன்பு
கசிந்துகசிந்து வழியக கொலைத்தொழிலைப்
புரியுங்கொடியவேட்டச் சாதியார் போலச்சிங்கம்
புலிவராகங்கர டிகள்பல மாதங்கம்
பொருந்துமனத்தின் மீதே இக்கமலையில்
பெருந்துணையுமில் லாதே தனிமையாய்
இருந்தென்னைனைகொக் கடிபிரியாமல்
பரிந்துகைச்சிலைவிழுங் கதுந்தெரியாமல் (பரம)

எ - விருத்தம்.

அப்பொழுதுபசசிலையும்பூவும்நீரும் ஐயர்தமக்களித்தவரா சென்
றேதிண்ணர், செப்பிடவுன்தந்தையொடுபண்டிவேட்டைசெய்திங்கு
வந்தோமப்பொழுதோர்பார்ப்பான், இப்படிசெய்தானவனைசெய்
ததாகும் எனநாணன்சொலஅன்பரினியசெய்கை, ஒப்புயர்வில்நாத
னுர்க்கிதுவாமென்றே யோர்ந்தின்ருர்அமுதாக்கச்சேர்ந்தாரே.

ஏ - கீர்த்தனம் - இராகம் - மூகாரி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

திருவமுதுகொண்டெழப் பரிவாய்நடந்தார். (திருவ)

அனுபல்லவி.

வரிவில்லியெடுத்துப்பன்றி மருவியஇடத்தைநோக்கித் (திருவ)

சரணங்கள்.

க. இவரைநான்கண்டபிறகும் இவரைத்தனியாகவேவைத்
திவரைப்பிரிந்திட மனம் இல்லையென்பார் ஆலில்
இவருக்கிறைச்சியிடுவார் எவருமில்லையென நைந்து
தவமுனிவர்தொழுமலை கனைவிட்டிறங்கிவி ரைந்து (திருவ)

உ. போவர்திரும்புவர்பின்னும் ஆவலாய்ப்புல்லுவர் மீள
மேவுவர்திரும்பிப்பார்ப்பர் இனங்கன்றைப் பிரியும்
ஆவெனவேருழுவரின்ப மாவருதுசெய்ய வின்று
தேவரீர்கினைச்சிகொண்டு தோவருதேனென்று (திருவ)

ஈ. ஆருறவாய் நீரிங்கிருப் பிரென அகலமாட்டேன்
நீர்பசித்திருக்கக்கண்டும் நிற்கமாட்டேன் என்று

சிரிதிகழ்வானவைத்தெங்குருஞ்சேரார்போலேமுக்கண்ணனூர்
நேரிறையமாட்டாம்பக்கண் ணீர்சொரியவே திண்ணனூர்(திருவ)

அ - விருத்தம்.

நேயனூர்கமைத்தொழுதுமால்வரையினைநீங்கித்
தாயசிந்தையேயெழுருதொழிலினுந்தொடராமல்
மாயனுரியாதவர்மதிழுனைமைக்க
காயனூர்விரைந்தேகினூர்காணலுந்தொடர.

கூ - கண்ணிகள் - இராகம் - கல்யாணி - சம்பை - தாளம்.

க. திண்ணனூர் பொன்முகமிக் கரையில்வரக்காடனெதிர்
சென்றடிபணிந்து நின்றனன் அரசரிகளடைந்
தென்னம்போற்பன்றியை அரிந்துனவுக்தேன்றீங்கனிவர
இக்தனேபோதென்னவென்றனன்.

உ. அங்குரானனுங்கேட்டுத் திண்ணன்மலைத்தேவரைக்கண்
டனைத்துமிழ்ந்தடிமைப் பட்டான் பிடித்துக்கொண்டி
லங்கினேனிடாத வுடும் பென்னைவேரீங்காமல்
மறவர்குலத்தலைமை விட்டான்.

ங. இன்னமந்தத்தேவர்தின்ன இறைச்சிகொண்டுபோகவந்தான்
என்றநானனையும் நோக்கார் உனக்கிப்போ
தென்னபித்துப்பிடித்ததெங்கள் முன்னரசர் போலிலேநீ
எனுமவன்மேல்மனத்தைப்போக்கார்.

ச. வனமதையெரிதன்னில் வாட்டிநல்லதசையெல்லாம்
எடுத்தம்பிற்கோத்துக் கொண்டு காய்ச்சிருசி
யனையபிற்கிடவாயால் அதுக்கியிளையதைத்தொன்னையில்
உமிழுந்திண்ணனுமைக் கண்டு.

ஞ. கல்லதிறைச்சியைத்தொன்னை தனிலுமிழ்ந்து மற்றதனை
நமக்குங்கொடுக்காம லெறிக்தான் திண்ணனுக்கு
வல்லபசியிருந்தாலும் ஒருபேச்சும்பேசிடான்
மனத்தன்னில்மயக்கஞ் செறிந்தான்.

சு. திண்ணன்கொண்டதெய்வப்பயித் தியக்கியக்காகனெறி
தேவராட்டியையுஞ் சேர்த்துக் கொண்டுநாம்
கண்ணுவோமெனவேட்டைக் காரரைக்கொண்டிருவர்களும்
நடந்தார்தம்மூரைப் பார்த்து.

எ. இருவர்போனதுமறியார் ஈசர்க்குமஞ்சனஞ்செய்ய
எண்ணினதினீரைத் தூய வாயினிற்கொண்
டனியபள்ளித்தாமத்தைக் கலையினிற்சுமந்துகொண்
டன்புமனந்தன்னில்க் தோய.

அ. தனுவொருகைபிடித்தான்கொள்தேக்கிலைக்தொன்னையொரு
தாங்கியேயந்தி வண்ணனூர் பசியினல் (கை
கனியாகவருந்துவரென் றிரங்கிக்கன்றினைப்பிரிக்க
தாயெனச்சென்றார்திண்ணனூர்.

கூ - விருத்தம்.

பொன்முகலியின்கரைகடைந்துபோயினூர்
நன்மைசேர்திருமலை மீதுநண்ணினூர்
மன்மதனெரித்திட மிழிந்து நோக்கிய
கின்மலர்க்கூனமுதூட்டநோக்கினர்.

சு - கீர்த்தனம் - இராகம் - தானந்தைரவி - ஆதிதாளம்.
பல்லவி.

திருவமுதூட்டினூர் திண்ணனூர் (திருவ)

அனுபல்லவி.

இருவராலுமறியா ஒருவரானவர்க்குத். (திருவ)

சரணங்கள்.

க. நாதாநீதாதா வென்று பரிவினெடு
நாயகாமுனஞ்செவ்வு முடிமலைப்
பாதச்செருப்பால்விழுவுட்டி உள்ளன்பைப்
பரிந்துமிழ்வார்போல்வாயின் றிருமஞ்சனநீராட்டித் (திருவ)

உ. சிரங்கொண்டமலர்ப் போது தன்னையையர்
திருச்சடைமுடி மீது வனைங்கிசாத்தி
இரங்கிவாயாலே சுவைத்துப் பதம்பார்த்த
இதமானவனமுதை எதிராகவே வைத்துத் (திருவ)

ங. செழித்ததசையைக் கூட்டிக் கனையிற்கோத்துத்
தீயிற்பதமாய் வாட்டிப் பல்லாலதுக்கி
வழுத்தும்காவாவினிமைதெரிந்து கொண்டுவந்தேன்
வரதசேயமுதுசெய் தருளுமெனப் பரிந்து (திருவ)

கூ - விருத்தம்.

முன்புகின்றமதுரமொழிமொழிந்தானமுதுசெய்வித்தார்
பின்புமீசர்க்கமுதூட்டப்பெருகிப்பெருகியெழுந்தோங்கும்

அன்புநிறைந்தார் அக்காலத்தாதித்தனுமேல்கடல்புருந்தான்
என்பிராணைக்காத்துக்கொண்டிருந்தார்நிங்குபொருந்தாரே.

எ - கீர்த்தனம் - இராகம் - லலிதா - மி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

காத்துக்கொண்டிருந்தாரே இரவெல்லாம் (காத்து)

அனுபல்லவி.

ஏத்துமடியுங்கி தூத்த அரிமுதல்
வாய்த்தஅமரரைக் காத்தருள்பரனைக் (காத்து)

சரணங்கள்.

க. கட்டழகுபெறு நிஷ்டையன்பரும்
மட்டிலாதுறை துஷ்டமிருகங்கள்
கிட்டுமெனப்பயப் பட்டிருவியும்
கொட்டிடாமலே அஷ்டமூர்த்தியைக் (காத்து)

உ. விண்ணிலுறைகரு வண்ணமேகமும்
மண்ணுலகின்மிசை கண்ணிச்சிலைகொண்ட
வண்ணமெனநின்று கின்னரருயர்
புண்ணியப்பொருளைக் கண்ணெனினமையெனக். (காத்து)

கூ. அருந்தவருமம அருந்தடவரையில்
விரிந்தவனத்தினிற் பொருந்தித்தவம்பல
புரிந்துக்காணரும் பரம்பொருளைநெஞ்சில்
பரிந்தன்பொடுந் தெரிந்துகோன்று. (காத்து)

கக - விருத்தம்.

இரவுவிடியஅன்பர்பணிந்திசர்க்கமுமூட்டிடஉருவம்
தெரியுமுனமேவேட்டைசெயச்சென்றார்மிருகங்களையிவருக்
குரியவிரவிகாட்டுதல்போல் உதித்தான் இப்பாலாயிவகோ
சரியாசரன்முன்னடைந்துசுத்திசமைத்தார்பூசைஅமைத்தாரே.

அ - கீர்த்தனம் - இராகம் - பைரவி - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

சிவகோசரியாசெனுமுலிவர்வந்து சிவபூசனைசெய்தார்.

அனுபல்லவி.

தவயிலாஅன்பர்க் கருளநேசிக்கும்
கம்பிரான்றனை நிதமும்பூசிக்கும் (சிவகோ)

சரணங்கள்.

க. புனல்மலர்முதலான வகைகள்கொண்டுசர்முன்
தினமும்போல்வரும் போது சங்கியில்
பொருந்துமிறைச்சியையுமனுமைபங்கண்டோடி
வருந்தியிந்தத் தீது
னைவேடரேசெய்வார் ஈசனேயிப் படித்
திருமுன்புபுரிந்தவர் தப்பிப்போகும்படி
இனியதிரு வுள்ளம் கொண்டதென்
னைக்கண்ணீர் வெள்ளம் பொழிந்திட
மனமயங்கியுடல் சோர்ந்திட விழுந்து
வருந்தியினிச்செய்வ தென்னெனவழுந்து (சிவகோ)

உ. இரங்கியிருப்பதனும் பூசைக்குத்தாமதம்
பொருந்துமென்று சாற்றி எலும்பினுடன்
இலையும்இறைச்சியுமாயடியுஞ்செருப்படியும்
விலகஅலகால் மாற்றி
மருங்கிலோடிருசொர்ண முகலியாறுதனில்
வந்துமூழ்கித்திரு நீறிட்டுவிரைவினில்
பெருங்கிரியில் வந்து நாயகர்
பொருந்திடம்பு குந்து திருமுன்பு
நெருங்கும் அனுசிதம் நீக்கவேயெண்ணி
நிறையும்பரிசுத்த மாகவேபண்ணிச் (சிவகோ)

கூ. திருவளர்ந்திடுசிவ பூசைக்குக்கருதியாய்
வருமுப கரணங்கள் வேண்டுவதெல்லாம்
திகழ்ந்திடவேகொண்டு வந்துவணங்கிஞர்
புகழ்ந்தையாசரணங்கள்
அரியதிருக்காளத்தி வரையில்வாழ்தனிமுதல்
அனுபரமனுர்க்குத் திருமஞ்சன முதல்
மருவிடும் பெரிய பூசையில்
பரிவுகொண்ட னிய கலஞ்சேர்
பெரியயுகமக் தெரியவேசொன்ன
பெற்றிபோல்மகிழ் வுற்றுநலத்துன்னச் (சிவகோ)

கஉ - விருத்தம்.

தகுந்தபூசைசெய்துபெருந்தவருந்தவஞ்செய்வலஞ்சேர்ந்தார்
புகுந்துவனத்தில்வேட்டைசெய்யும்புனிதர்மிருகங்களைவதைசெய்

துகந்தகசையையமுதாக்கியடையார்திருமுன்சேர்ந்தலம்
மிகுஞ்சபரிசயல்அமுதுதுகர்விப்பார்நியமந்தப்பாரே.

கo - கீர்த்தனம்- இராகம் - கமாசு - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

மிருகண்டனுமு தரனருக்களித்தார் சிங்தைகளித்தார் (திருஞ)

அநுபல்லவி.

விரைவில்வேட்டை புரிந்து கொன்ற
மிருகத்தின்கசை அரிந்து செய்த (திருஞ)

சரணங்கள்.

க. அரிக்கொழுப்புக் தன்னைக் காய்ச்சி
அழகாம்இலைத் தொன்னை தனில்
பரிந்துவைத்துக்தேன் பிழிந்து நலம்
பொருந்துமொழிகள் மொழிந்து தொண்டர்(திருஞ)

உ. மருமலருமம்ஞ சனமும் கொண்டு
வருகாகலும் மனமும் பொகுகப்
பரனுக்குமுன்போற் பூசை செய்து
விரைவிற்கொள்ளுமென் முசை நிகத்(திருஞ)

க. தேவருக்கவி கொடுக்கத் தியில்
சேர்த்தல்போல்கலம் அடிக்க மகா
தேவருக்கெனக் கொணர்க்து தம்
காவினற்பதம் உணர்க்து செய்க(திருஞ)

ச. ஞால அன்பரும் பின்று நேற்றை
நாளினும்இது கன்று நாவால்
தானும்இனிமை பார்த்தேன் கொம்புத்
தேனையும்விட்டுச் சேர்த்தேன் என்று(திருஞ)

கக. - விருத்தம்.

செப்பரியதிருவமுதுசெய்வித்தருளுகையுங்
கிப்பரிசாய்ப்பூசனைசெய்கிறவெல்லாமுறைங்காமல்
மெய்ப்பரிவாய்ப்பகலெல்லாம்வேட்டைசெய்துதிண்ணனார்
ஒப்பரியவழிபாட்டினுவந்தமையுமக்காளில்.

ச - கண்ணிகள் - இராகம் - குறிஞ்சி - மி - சாபுதாளம்.

க. நாமும்இவர்செயலைக் காடன்னனைன்னும்
வேடர்கள்போய்ஏக வேடுரைக்க நாகன்

வாடித்தேவராட்டியைக் கூடஅழைத்துக்கொண்டு
தேடித்திண்ணனார்முன் ஓடிவந்து.

உ. கட்டானபுரத்தினைச் சுட்டார்தம்மேலன்பு
முட்டாஅன்பரைப்பேதிக் திட்டாலும் கங்கள்
மட்டானகுறிப்படி கிட்டாதசெயலைக்கண்
டொட்டாமல்அவருங்கை விட்டாரே.

க. பெண்ணிடங்கொண்டவர் தண்ணருளாவிரும்பின்
வண்ணம்பொன்னிறமான வண்ணம்போல் அன்பால்
புண்ணியவடிவாகி அண்ணலும்மும்மலம்விட்ட
திண்ணனார்வேடர்பால் நண்ணுவரோ.

ச. நேசமறிந்தபடி ஈசனைப்பரிவொடு
பூசனைசெயச்சிவ கோசரியார் இது
மாசனவேளைக்கித் தேசுறும்பூசனை
யுசைமனத்தின்மிக வேசெய்தார்.

ரு. வாளுட்பணியுமிங் கூனுடலும்புவைத்துக்
கானேகும்அவனைக்கா ணேனேன பெரு
மானேஉமையவள் கோனேயிதைத்தீசென்று
ஞானகரமுனிவர் போனரே.

கச - விருத்தம்.

புவனேசன்முன்இவ்விதமாய்ப்புகன்றமுனிவரன்றெரிந்
தவநேசங்கொள்வனஞ்சேர்ந்தார் தமக்கனமுதுபரிந்தாட்டும்
இவர்நேசத்தைவெளிப்படுத்த எம்பிரானுரவ்விரவில்
சிவகோசரியார்கனவினிடைச் சென்றுரார்செய்கின்றாரே.

கo - கீர்த்தனம் - இராகம் - சங்காராபரணம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கனவில்நாதரருள் செய்தாரே கல்ல
கருணையென்னுமழைபெய்தாரே.

அநுபல்லவி.

வனவேடனென்றவனே நினையாதே யவன்
தனதுமேன்மையைச்சொல்வோம் முனிவனேகேளென்று. (கன)

சரணங்கள்.

க. அவன்வடிவெல்லாம்நம்பாற் செறியும் அன்பாம்
அவன்றிவெல்லாம்நமையே அறியும் அறிவாம்

அவன் செய்யுஞ்செயலெல்லாம் உலகையாரும் காண்
கவன்னிலையிதுகோளாய் கவருளியேயென்று(கனவில்)

உ. முடிமலர்க்கருஞ்செருப் பணிபதமே நமக்கு
வடிவாம்இனஞ்சேய்பதத்திலும் இதமே ஒரு
திடமாமுனிவன்காதால் விரிகங்கையிது மன்னி
ஐடனவன்வாயாலுமிழ்ந் திருந்தபுயமென்று(கனவில்)

ஊ. மலர்சோன்முதலோருச் சனம்பண்ணும் மலர்க்கும்
தலையாற்சாத்திமலர் புகழ்பண்ணும் நிலவில்
கலமாய்வெந்ததெனவென்று குலவருசிபார்த்தவன்
உலகோர்செய்அயிற்பாகத் திறுபுயர்வாமெனறு(கனவில்)

எ. முனிவர்சொல்வேதத்தின் அதிசயமாம் துதிக்கும்
முனமிருந்தவன்சொல்லு மொழிநயமாம் அதனால்
எனதிடைவைத்தவன் தனதன்பைக்காட்டவேம்
இனியொளித்திருந்தகண் னொளதையங் திரென்று(கனவில்)

கரு - விருத்தம்.

அருமுனிவர்க்கிவ்விதமாயருளிச்செல்லுமர்தையுணர்ந்தற்புதம
டைந்துமுனிவர்காமும், பருவியெழுவென்றும்போற்பரர்க்குப்பூசை
பண்ணிப்பின்பொளித்திருந்தானைந்தாம்நாளின், றிவகலமுனிவர்
வருமுன்னம்வேட்டைக் கெய்தியன்பரனலமுதமுகலாக்கொண்டு,
கருதிவரும்போதமலர்கண்ணிற்சோரி கண்டிட்டார்மிகுதயாளங்கொ
ண்டிட்டாரே.

கக - கீர்த்தனம் - இராகம் - காம்போஜி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நின்னனுருவிக வருந்தினர் யாரும்
சேவித்திடப் பொருந்தினர்.

அநுபல்லவி.

விண்ணவர்தொழுந்திருக் காளத்தியிக்களிக்கும்
விமலனருக்கன் அமுதபானிக் களிக்கும்(நின்னை)

சரணங்கள்.

க. ஆரும்நாவினில் வேடையாடியுன்
அமுதமெனுஞ்சனம்மலர்கொண்டு நாந்
தீதில்லாதவர்பரித் திருப்பதென்றுவருந்தினோ
தெரிவசருமானைதைக் கண்டு நின்று
மாறில்லாத ஐயர் தமக்கென்ன

வந்ததோவென்றுதுய்யர் வரலுமிவர்
தேறுமன்பைமுனிவர்க் கறிவிக்கமனங்கொண்டு
திருத்தமாம்ஒருகண்ணில் இரத்தங்காட்டிடக்கண்டு (நின்)

உ. தூரத்தில்வரும்போதே காதர்கண்ணினிரத்தம்
சொரியக்கண்டுவிரைந்துமுனஞ்சேர்ந்து வாயின்
நிரம்பவாலும்வில்லும் கலைமலருஞ்சுறை
நிலத்திற்பதறிவிழுந் துடல்சோர்ந்து எழுந்து
சோரியைத்துடைத் திடலும் நிற்காமலே
சொரியக்கண்டுள்ளும் உடலும் நடுநடுங்கி
யாரிதுசெய்வார்வேடர் செய்தாரோவென ஓடி
யெங்கும்பார்த்தும்மிருகங் களோடுங்கூறுமல்வாடித் (நின்)

ஊ. பாவியேன்கண்டதனல் மேவிஞர்பிரியாத
பரமனுர்க்குத்துன்பம் அடுத்ததுவோ அன்பர்க்
காவலர்தவருளுந் தேவதேவேயுமக்
கழியேன்செய்திடும் கலம்இதுவோ செய்ய
லாவதொன்றையுங் குறியேன் இகழ்கொடுமைசெய்
தாரையும்நான் அறியேன் உமக்கிது
மேவினதெவ்விதத்தா லெனச்சிக்கைபண்ணிப்பண்ணி
விலகும்படிக்குச்செய்யும்விதத்தினேயென்னியென்னித்(நி)

எ. வேடர்கள்கணபட்ட புண்ணைத்தீர்க்குமருந்தை
விரைவாகக்கொண்டிவருவேனென்று ஓடிக்
கூடுமினத்தையிட்ட காடேபோலவே யேக்கம்
கொண்டுமலையருகின்வனஞ் சென்று எங்கும்
தேடித்தேடிக் குறித்துப் பச்சிலைகளைச்
சிகிரமாய்ப் பறித்துக் கொண்டுவந்து
நாடியமலர்கண்ணில் நயமாய்க்கசக்கி வார்த்து
நன்றிசெய்தும்இரத்தம் நின்றிடாததைப்பார்த்துத் (நின்)

கக - விருத்தம்.

நின்னனுருவுநாந்தித்தெளிந்துதங்
கண்ணையோரம்பினற்களைந்தேயெடுத்
தண்ணலார்கண்ணில் அப்பலும்புண்ணினீர்
நண்ணிடானைமகண்டானந்தம்நண்ணினுர்.

கஉ-கீர்த்தனம் - இராகம் - சாந்தவி - சம்பைதாளம்.

பல்லவி.

கண்ணில்வருதருகிற்கக் கண்டார் திருக்(கண்ணில்)

அநுபல்லவி.

அண்ணல்திருக்காளத்தி அமலனுறலது. (கண்ணில்)

சரணங்கள்.

க. ஊனுக்கூன்இடுவதெனகண்ணி இவர்விழிக்கென்
ஒருவிழியையெடுத்துவைத்தார் சிவருமென்றெண்ணிக்
கானவருக்கரசராக் தாய்யர் தங்கண்வேங்
கண்ணையுமெடுத்துமனம் களித்துவைக்கலுயர்(கண்)

உ. குன்றுபோல்வளர்தோள்கள்தட்டிப் பாய்ந்தெழுந்து
கூத்தாடிக்கூத்தாடிக் கொண்டுகரங்கொட்டி
கன்றுகான்செய்தமறியென்று ஆனந்தம
கண்ணரியுன்மத்தர்போல்த் திண்ணன்றின்று(கண்)

கூ. மேவுமெனக்கினியென்ன காழ்வு உமதுகண்
வினைதீர்க்காறுமிதை விடவுண்டோ வாழ்வு
தேவரென்றுகண்ணீர் பொழிய ஆனந்தத்
திரைக்கடலில்மூழ்கிமுன்புபெருத்த தயாஒரியக்(கண்)

கள - விருத்தம்.

இன்பவாரியில்முழுகுந்நின்னைஞர்பொன்பின்னியல்பைக்காட்டப்
பின்பும்காயகரிடக்கண்ணினிலிரத்தக்காட்டிடலும்பெருமருந்து
முன்புதான்னைகண்டேனினியஞ்சேனென்றம்பைமுன்போற்கண்ணி
லன்பனுன்றிடலும்கம்பனர்தாயாமலருள்செய்வாரே.

கஉ- கீர்த்தனம் - இராகம்- பொது - மி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

கலனைப்பறில்லென நேசர்
கையினைப்பிடித்தார் ஈசர் கண்ணப்ப)

அநுபல்லவி.

உண்ணப்பரிவாகமக கூனமுதமிழ்ந்தாட்டும் (கண்ணப்ப)

சரணங்கள்.

க. எழில்சேர்கண்ணை யிடந்தப்பும் வேலை
இடந்தப்பும்மெனத் தம்மிடக் காலை
அழகர்கண்ணில்வைத்துத் தங்கண் மீதில்
அம்பையூன்றத் தொடங்கினை போதில்(கண்ணப்ப)

உ. தொடுக்கும்பாணத்தைக் கண்ணில் கட்டித்
தோண்டும்போதையர் கையால்த் தொட்டுத்

தடுக்குமுன்பு தடுக்கமேன் மேலே
தழைக்குமன்பொடு நாதர்வா யாலே(கண்ணப்ப)

கூ. கண்டசிவமோ சரியார் மகிழக்
கமலவேதன முதலோர் புகழ
அண்டர்பூவின் மாரி பொழிய
அருமறைகள் துதிகள் மொழியக(கண்ணப்ப)

கஅ - விருத்தம்.

கெடியபரனாகண்ணப்பநில்லென்றியம்பிக்கண்பறிக்க
அடையுங்கரத்தைப்பிடித்துகொண்டன்பனேயென்வலத்தில்
வடிவாயிறையாயெனஅருளவாழுமவர்தாள்பணிந்துபரி
வுடனேகலியனார்பெருமையுரைப்பேன்பவத்தைக்கரைப்பேனே.

கண்ணப்பநாயனார்புராணமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - கoo-கீர்த்தனம் - கூகூ - கண்ணிகள்-உo.

திருச்சிற்றம்பலம்.

க

திருச்சிற்றம்பலம்.

க்க - வது. குங்கிலியக்கலையநாயனார்புராணம்.

க - விருத்தம்.

பொன்னிநாட்டிலத்திருக்கடவூரென்னுங்காப்பூசுரர்குலத்தில்
மன்னுங்கலையரென்னுமன்பருன்னும்பரமனர்மகிழத்
துன்னுங்குங்கிலியதூபம்மின்னும்படியேயிடுந்தொண்டு
பின்னம்பொருந்தாதியற்றிவரும்அன்னங்கலையிற்பிசகாரே.

க - கீர்த்தனம் - இராகம் - ஆபோ - ஆதிதாளம்.

பல்லவி

குங்கிலியதூபம் இடுவார் பவச
சங்கிலியைஒழித்து விடுவார்.

அநுபல்லவி.

மங்கலாத்தொண்டர்தம் வெங்கலிதனைநீக்கும்
மாசில்லாஅமிர்தக டேசர்முன் மணமாக்கும். (குங்கி)

சரணங்கள்.

க. அடியவர்அன்பைவெளிப் படுத்திட நினைந்தெங்கள்
அரனருளால் மன்னும் இல்லாமைவந்தும்
கெடியலெய்கோயும் அடிமையாலோயும்விற்றும்

நிதிகளைத்தும் பொன்னும் நீங்கியபின்பும்
வாடிவாய்முன்செய்யும்பணி தவறுமற்செய்திடலும்
மனைவிமக்களும் இன்னும் உள்ளாவர்களும்
கொடியவருக்கமனைத் தடையறஇரண்டினைம்
கூடும்சோகமின்றி வாடிடக்கண்ட பின்னும்(குங்கி)

உ. மனைவியுந்தாயையைக் கொடித்துநீரிதற்குநெல்
வாங்குமென்னனும் நீங்கிக் கடைத்தெருவில்
இனியவர்வரலரு ளுங்கிலியம்
இருக்கும்பொதியைத்தாங்கி எதிர்வரலும்
புனிதர்என்னெனக்கேட்க அவன்குங்கியமென்று
புகலுமமிழ் வோங்கி வேறொன்றுகொள்வ
தினியுண்டோவென்தாரி தனக்குநெல்வாங்காமல்
இந்மானருங்கிலியம் பொதியையன்புடன்வாங்கிக்(குங்கி)

கூ. மங்கலத்தாளிக்குக் குங்கிலியத்தைவாங்கி
மாறில்லா ஞானத்தில் மிருந்தெதாண்டர்
பொங்குகுங்கிலியத்தைச் சங்கரர்கோவிலில்
பொகக்கூத்தா னாதத்தில் ஏடுக்கிவைத்துத்
தங்கள்திருமனைக்குப் போகாமற் காலகாலர்
சரணத்தி யானத்தில் கோவிலில்தானே
புங்கவரிருந்தார் தன்னும் விரட்டானத்தில்
பொருந்துமுக்கண்ணர்தந் திருந்துசன்னிதானத்தில் (குங்கி)

உ - விருத்தம்.

சிலராலயத்திருக்க இவர்தம்வீட்டிற் சிவனருளாற்குபேரனிதிகளை நிறைத்தான், நூலபாவியுமிரவிற்பரியால்தூங்குந் தொண்டர்மனை யாள்களவிற்தனைச்செல்லக், கோலமாமருள்நினைந்துங்கிலியைக்கண் டுகொழுதனர்க்கழுதாக்கச்சென்றுளீசர், சாலநீபித்தாயன்மனைக் கேகென்னச சார்ந்திட்டாரன்பர்களிகூர்ந்திட்டாரே.

உ - கீர்த்தனம் - இராகம்-கல்யாணி- ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கலியனருள்வந்துகண்டு மகிழ்ந்தார்
பலருந்தொழுத் திகழ்ந்தார்.

அநுபல்லவி.

நிலையாதசப்பொன் மணியும் பொருந்தச்
செய்தவர்கோவிலி லெய்தி யிருந்த (கலிய)

சரணங்கள்.

க. காலன்றனையுதைத்தகாலனன்பர்மனையில்நிறையவே குவித்த
கோலநிதியைக்கண்டேதுமன்பருக்கின்பமுறையவே எண்ணி
சால்வும்பசித்தாய் மனையிற்சென் றிகத்தில்
தகுஞ்சுவைப்பாலன்னம் உண்டு சுகத்தில்
சிலமாயிவாழெனத் தடுக்க அகத்தில்
சேரும்பயத்தினுடன் திருமனை யகத்தில் (கலிய)

உ. தரளமாதியாக் திருகுமணிகளின் குவைகளுந் செல்வின்
பெரியகும்பல்களுமிசிக்குப்பல்முகிலைவகளுஞ் சொல்ல
அரியதான ஓனி விளிடு பொன்னும்
அளவுறுகாசின் குவியலும் பின்னும்
விரிவதானபல வளக்களு மின்னும்
மேன்மையைமனையினிற் புகுந்தருள் மன்னும் (கலிய)

கூ. ஏதுநிதிகளென மாதைக்கேட்கவுவளிணங்கவே தில்லை
நாதனருளினிலிப்போதுவந்தென வணங்கவே இவரும்
தீதுபுரியவரும் நமனை முனைந்து
செயித்தவரருளென் னென்று நினைந்து
காதலாகிக்கையைக் கலியிற் புனைந்து
கண்ணீர்சொரிந்திட அங்கம் நனைந்து (கலிய)

கூ - விருத்தம்.

ஊர்கள்தொறும்பலியிரப்பாரருளாற்செல்வம் உயர்ந்தில்லாளமு தூட்டஉண்டுதொண்டர், சிறடியார்க்கென்றுமமுதூட்டும்நாளில்நி ருப்பனந்தாளரன்மேனிவிளைவைக்கண்டு, நேர்படுத்தப்பலவகையாம் உபாயஞ்செய்தும்நேர்படாதறிந்தாசன்வருந்தல்கேட்டுத்,தீர்வுசெய வினைந்தன்பர்திருப்பனந்தாள்சேர்ந்திட்டாரிதுசெய்யநேர்ந்திட்டாரே

கூ - கீர்த்தனம் - இராகம் - பியாகடை - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பரமனேநேராகச்செய்து பரிவொடும்பணிந்தாரே.

அநுபல்லவி.

திருவளர்பனந்தாளிற்பொருந்தத் திருமேனிவிளங்கிருந்த (பர)

சரணங்கள்.

க. அரன்மேனிவிளங்கிருக்கும் அதனைச்சோழன்கண்டு பல
கரிகள்பூட்டி யிழுத்தும்நேர்படக்காணுதிடர் கொண்டு

இரவும்பகலுமிகவுந்துயர் எய்திச்சோழமன்னவ னையர்
பரிசறிந்துபரிவுட னுயர் பலைக்கானிலில்வந்து கலியர்(பர)

உ- ஆனையுஞ்சேனையுமரசனு மடைந்ததுன்பத்தை கோகி லவி
மானபூங்கச்சென்மீதுகயிற்றை அரன்மேனியில் க்கி
காணும்வருந்துவேனென்றாட்டினர்யவர்க்கயிற்றைமாட்டி.
ஈனமில்லா அன்பு கூட்டி யிழுத்துகல்லடுகையைநாட்டி.(பர)

கூ.தொண்டரிழுத்துவருந்தகேசே தொன்றுமசனேப்பார்த்தார் பல
அண்டருமலர்மாரிபொழிந்தார் அகிலத்தோரும் ஆர்த்தார்
எண்டிசையிலுள்ளவரும் வாழ யார்செய்வரிதென்றன்புசூழ
மண்டலத்தோர்புகழுஞ்சோழ மன்னனள்பாடியில் வீழப்.(பர)

ச - விருத்தம்.

ஈசனேசெய்திடக்கண்டாசன்போற்றி யேகவிவர்கடமுர்கோர்க்
திருக்கும்காளில், ஆசைமிகவப்பருஞ்சம்பக்தர்தாமும் அடைந்திட
லும்பணிந்தமுதுசெய்வித்தன்னர், நேசவருளடைந்தேன்பணியுஞ்
செய்து நிமலாடிநிழலடைந்தார்இவரைப்போற்றித், தேசுடையமீ
னக்கஞ்சாறர்செய்கை செப்புவேன்பவவலிர்குத்தப்புவேனே.

குங்கிலியக்கலியநாயனர்புராணமுற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - கo - திர்த்தனம் - எ - கண்ணிகள் - 20.

வ

திருசிற்றம்பலம்.

கூ - வது. மானக்கஞ்சாற நாயனர்புராணம்.

க - விருத்தம்.

விஜோசர்பெறுகஞ்சர்வாரில்வேந்தர்சேனபதியாகி
உலவேளாளர்குலத்திலுதித்தொளிர்மானக்கஞ்சாறனெனும்
அளவில்பெருஞ்சீர்த்தொண்டர்மனையவள்பாலரனருளாலே
வளர்ஞொருபெண்பிறந்திடவு மகிழ்வார்அரனைப்புகழ்வாரே.

க - திர்த்தனம் - இராகம் - மோகனம் - மி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

மகள்பிறந்திடக்கண்டு களித்தாரே இன்ப
வாரியிலெங்காருங் குளித்தாரே.

அனுபல்லவி.

திகழுஞ்சடையில்கல மிகலாங்கங்கை யாறர் (மகள்)
திருவடிகளேந்தொழு திருந்தமானக்கஞ் சாறர்.

சரணங்கள்.

க. கனங்கொண்டகாதான் பார்க ளேவும் தொழில்
கலைச்செய்துதம்மிடங் தனில் மேவும்
தனங்களெல்லாங்கொண்டார் தனமென்றெண்ணி அவர்
சார்ந்திடிற்குறிப்பறிக் கிருத்துவாழும் இவர்(மகள்)

உ. சிலநாட்பின்னையில்லாத குறைவாலே ஈசர்
திருவடியைத்துதித்தார் புவி மேலே
கலமாமையராருளாற் குலவும்பெருமை துன்றும்
நல்லவர்மணஞ்செய்த இல்லாள்வயிற்றில்நின்றும்(மகள்)

கூ. பொருந்தும்பிறவித்துயர் தீண நீங்க நாதர்
புரியும்அருளாலின்ப மிகவிவாங்க
வருந்தும்பரிசுக்குமுறை சொரிந்தாற்போலொருக்காலே
வறுமையாளர்நிதி பெறுமொருசெயல் போலே(மகள்)

உ - விருத்தம்.

இலகுமகள்வளர்ந்துமணப்பருவஞ்சேர இவரோமகிழ்ந்தேயர்
கோன்கலிக்காமர்க்குக், கலியாணஞ்செயப்பெரியோர்கேட்கமானக்
கஞ்சாறரிசைந்திடவுமவர்போய்ச்சொல்லக், குலவுகலிக்காமர்கலியா
ணஞ்செய்யக் குறித்தநாட்பலர்சூழக்கஞ்சாறர்க்கு, நலமிகவேவரு
முன்புகயிலைநாதர் நண்ணினரா ஆண்டருள எண்ணினரே.

உ - திர்த்தனம் - இராகம் - ஆடாணை - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

முனிவர்போலவே வந்தாரே மானக்கஞ்சாறர்
மனையினிற் புகுந்தாரே.

அனுபல்லவி.

தினமும்பெருமகிழ்வு மனமதி லமைய
தேவர்பணியும்பரமர் மாவிரதநம் சமய (முனி)

சரணங்கள்.

க. திருப்புண்டரம்துதை வினிலொளி நீடச
சிகையிலெலும்புமணி கோத்தெழில் கூட
இருகாதிலெலும்புக் குண்டலம் ஆட
என்புமனிமாலைதாழ அன்பரெவருங்கொண் டாட (முனி)

உ. பரவும்அரவொளிக்க தோளினில் யோக
பட்டையணிந்தமையி நினைவா மாகப்

புரிமுந்நூலணிந்து நீற்றின்னை போகப்
பொக்கணிங்கொண்டன்பர்பிறவிக்கணங்கண்டோடிப்போக(மு)

கூ. மணியணிருத்திரக் காதத்திற்கொண் டரிய
மறைக்கோவணத்தின்மேல் ஆடையும் விரியத்
தணியுமனத்தன்பரைக் காத்திடற் குரிய
தாளிற்பஞ்சமுத்திரைகொண் டாளப்பரிந்து பெரிய (முனி)

சு. பொடிமுடியதனல் போதுடல் மீது
பொருந்தநீறணிந்து பொற்பதப் போது
படிமேற்படிந்திடும் படியந்தப் போது
பத்தரையாதரித்திட இத்தரைபுகழச் சாது (முனி)

கூ - விருத்தம்.

விரைவாய்மனையிற்புகுந்தம்காவிரதமுனிவர்தமைத்தொண்டர்
பரிவாயெதிர்கொண்டேத்தியடிபணிந்துதான்முள்செயுந்தவத்தால்
பெரியோரென்பாலெழுந்தருளப்பெற்றேனென்றுபலதுதிகள்
புரிசிர்த்தொண்டர்தமைநோக்கிப்புகன்றார்கயிலைஅகன்றாரே.

க - கண்ணிகள் - இராகம் - முகாரி - சாபுதாளம்.

க. திங்கமானமனத்தன்பர் பொங்குமானக்கஞ்சாற்றே
இங்கென்னமங்கலமென்று சங்காரக்கேட்கப்
புங்கவரேயென்மகட்கு மங்கலமென்றன்பர்சொல்ல
அங்கணரும்மங்கலமாம் உங்களுருக்கென்றார்.

உ. சொன்னவரைப்பணிந்தன்பர் உன்னிமணக்கோலங்கொண்ட
மின்னிடையைக்கொணர்ந்துதர தென்னவவோதவே
அன்னவரும்பணியும்போ தென்னையாளுமையரவள்
பின்னிநீண்டமலர்க்கூந்தல் தன்னைநோக்கியே.

கூ. காணுமிவள்கருங்கூந்தல் பேணிநம்பூண்டிமையிப்
பூணலற்காமெனச்சபை வாணரோதவே.
காணுவடியார்கள்நெஞ்சு கோணிடாமற்செய்டவர்கல்
யாணப்பெண்ணென்றெண்ணரைய ராணையெண்ணியே.

சு. ஓங்குமுடைவாளுருவித் தாங்குமகள்கூந்தல்தன்னை
நீங்கவடியோடறுத்தற் தாங்கொடுக்கவே
வாங்குவார்போலவேயன்பர் பாங்குறின்றவாமறைந்து
பூங்குழலாளொடுமேற்றில் ஓங்குதோன்றியே.

ரு. அண்டர்கள்மலர்பொழிய விண்டலத்திலிருந்தத்தொண்டர்
கண்டுபோற்றிபரவசம் அண்டிநிற்கவே

அண்டகாய்கருங்கம்மேற் கொண்டகன்னன்பினேயாரும்
மண்டலத்திற்காணச்செய்தோர்தொண்டனேயென்றார்.

கூ. விண்ணிற்கணகாதர்போற்றப் பெண்ணெடுமவிடைமேல்கின்ற
அண்ணலாரைத்தரிசித்து மண்ணின்மேல்நின்று
கண்ணிலீர்சொரியத்துதி பண்ணிக்கைகுவித்துநெஞ்சில்
எண்ணியீசரருள்பெற்றார் புண்ணியத்தொண்டர்.

எ. மாயஞ்சமயியாவையர் தாயதொண்டருக்குகன்மை
ஆயவருள்செய்துகயி லாயமேவினர்
நேயநற்தம்மகனோயன் பாயுவந்துமணஞ்செய்ய
ஏயர்கோனுங்கவிக்காம காயனுவந்து.

அ. இக்கலகத்தன்னைக்கேட்டெ சிந்தையில்மகிழ்ந்துதிவா
னந்தமேவினின்மலர்ப் நித்தஅருளால
சுக்கரமாங்கூந்தல்பெற்ற அந்தமானதமணஞ்செய்து
சொந்தமானதம்புதியில் வந்துமகிழ்ந்தார்.

சு - விருத்தம்.

ஏயர்கோனரிவாறங்கிருந்துமகிழ்ந்தாமிருந்தபுக
ழாயகலையானத்தினத்திலழகார்மகள்கூந்தலேயரிந்து
நேயமாயன்பருக்களித்தநில்லார்தாள்பணிக்தரிவாட்
டாயனார்தம்பெருமைதனைச்சாற்றிப்பிறப்பைமாற்றுவனே.

மாளிக்கஞ்சாறநாயனார்புராணமுற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - கஅ - கீர்த்தனம் - எச - கண்ணிகள் - உக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூ - வது - அரிவாட்டாயநாயனார்புராணம்.

க - விருத்தம்.

கயமாருசோழநாட்டிலில்மன்னியசிர்க்கணமங்கலகதில்
உயர்வேளாளர்குலத்திலுதித் தியலுர்க்காயரென்னுமொரு
பெயராரர்காரும்அரிசியுங்கொணரையுமாவவிரும்பெரின்ப
மயமாஞ்சிவனர்தமக்களிக்கும்மியமென்னுமவழுவாரே.

க - கீர்த்தனம் - இராகம் - கேதாரகவுளை - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அன்புநிருந்தாரே பரமனர் அருளைபெறத்தருந்தாரே.

அனுபல்லவி.

இன்பமுடையமனே யறஞ்செய் நேயனூர்
அம்புவியினில்விசை நிறைந்த தாயனூர்(அன்பு)

சரணங்கள்.

க. அம்புவியினே அளந்து புகழ்பெருகும்
அரியிந்தமண்ணைப்பிளந்து பன்றியாய்சென்றும்
முன்புகாணமல்த் தளர்ந்து மயங்கச்செய்து
அம்பலத்தினில் கடிக்க இணங்கும்
செம்பதத்தினை னினைத்து வணங்கும் (அன்பு)

உ. மஞ்சுசேர்ம்தில் நீளும் அளகைதனே
மகிழ்வுடனே ஆளும் குபேரன்போல்
மிஞ்சுதனங்கள் நாளும் பெருகுமன்பர்
நஞ்சுதங்கவொளிர் கண்டரிடத்தில்
நெஞ்சிலன்புடைய தொண்டரிடத்தில் (அன்பு)

ங. தொல்லுலகங்க ளுய்யக் கோவில்கொண்ட
சோதியார்க்குத் துய்ய நிவேதனம்
செல்வமாக்கச் செய்யச் செங்கீரையுஞ்செங்
நெல்லரிசியுமா வடுவு மளிக்கும்
நல்லதொழில்விடா தினிது களிக்கும் (அன்பு)

உ – விருத்தம்.

செங்நெல்லின்வெள்ளரிசியொடு செங்கீரையுமாவடுவுமொளி
மின்னுஞ்சடையார்தமக்கென்றும் விரும்பிக்கைவேத்தியஞ்செய்ய
மன்னுந்தாயனூர்கொடுத்து வரும்காளர்தூரருளாலே
தன்னுந்தனம்நிங்கியும்பானேத்தொழுவார்தொண்டுவழுவாரே.

உ – கீர்த்தனம் – இராகம் – பைரவி – ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

முன்போலவேதொண்டு செய்தாரே தொண்டர் (முன்)

அனுபல்லவி.

என்பாரமனிந்தாதன் தன்பாரமென்பதல்லாமல்
என்பாரமென்னிருக்கின்ற தென்பாரன்புவழுவாமல் (முன்)

சரணங்கள்.

க. நீலநெல்லறுத்துவருங் கூலிநெல்லீத்தாம்புசித்துக்
கோலமாஞ்சம்பா அறுத்துக் சாலிவருங்கூலிநெல்லீத்

தாயனூர் மிகுந்த நேயனூர் மகிழ்ந்து
மாயனூர்கண்ணைத்தடத்த தூயனூர்தமக்களித்து (முன்)

உ. வயலெல்லாங்கார்வீளையாமல்நயமாஞ்சம்பாநெல்விளைய
நயனமூன்றுடையார்செய்தநியல்புகண்டிதுவேகன்றென்
றெண்ணினார் விரைந்து கண்ணினார் கூலியைக்
கண்ணுதலமுதுசெய்யும்புண்ணியஞ்செய்தேனென்று (முன்)

ங. பொருந்துமாகாரமில்லாமல் வருந்தியில்லாள்பலகிரை
அரிந்தவித்துத்தரத்தொண்டர் அருந்தியிப்படிச்சிலகாள்
ஆகவே அதுவும் போகவே மனையாள்
பாகமாய்நீர்வார்க்கவுண்டு பாகமாதுடையவர்க்கு (முன்)

ங – விருத்தம்.

நீர்நுந்திச்சம்பாநெல்லரிசிதன்னை நிமலனுர்க்கமுதாக்கக்கொடுக்
கும்நாளில், பேரடியாரொருநாட்கூடையினில்மாவின் பிஞ்சுநிரைசெ
ங்கீரைகொண்டுசெல்ல, ஏர்மனையாள்பஞ்சகவ்ய மெடுத்தப்பின்
சென் றிடப்போம்போதடிதவறிவெடிப்பிற்கீரை, சேர்வுறுமாவடு
அரிசியெல்லாஞ்சிந்தத்தெரிந்திட்டாருஞ்செய்கை புரிந்திட்டாரே.

ங – கீர்த்தனம் – இராகம் – மந்தியமாவதி – ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அரிவாளாற்கழுத்தை அரிந்தார் செய்ய
அரியசெய்கை புரிந்தார்.

அனுபல்லவி.

பரிவாயையர்க்கமுது புரியவண்ணி வெறுக்கும்
பவந்தொலைந்திடக்கூவிக் குவந்துசெல்லறுக்கும் (அரி)

சரணங்கள்.

க. மாவடுவரிசிசெங் கீரைவேத்தியஞ் செய்ய்
மிழ்ந்தன்பர்கூடையிற் கொண்டுபோம்போதுதுய்ய
சேவடிதவறியே வெடிப்பினிலுல குய்யத்
திருவேதனமெல்லாஞ் சிந்திடக்கண்டு வெய்ய (அரி)

உ. பின்பாய்வருமனையாள் காதலாய்க்கூடை பினைப்
பிடித்தும்நில்லாமல்நிலவெடிப்பிற்சிந்தக்கண் டனை
அன்பாகவாண்டிடும் என்பெருமானி கனை
அமுதுசெய்தருளானான்அடைந்திலனென்று முனை (அரி)

கஞ

கூ. ஏதுக்குநானங்கே போகுவதினி மேலே
ஈசரமுதுசெய்ய இல்லையென்றெருக் காலே
தீதுற்றபிறவியை மறிந்தறுப்பவர் போலே
சிந்தைகலங்காமலே அழுந்திடக்காத் தாலே (அரி)

சு - விருத்தம்.

எமையாளுமன்பர்கழுத்தியரீவாள் பிடித்தகையையெழில்சேர்தி
ல்லை, விமலனுர்தங்கையாற்பிடித்துமாவடுவைவிடேல்விடேலென்
றோதை, அமையவேகடித்துவெடிப்பினில்நின்றும் எழுந்தருள அறி
ந்துசென்மச், சுமையொழியத்துதி புரியுந்தொண்டனுக்கருள்வார்சி
கண்டனரே.

சு - கீர்த்தனம் - இராகம் - பர்சு - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தொண்டருக்கருள் கொடுத்தாரே புலியின்
தோலினைமிழ்ந்திடை மேலுடுத்தாரே. (தொண்ட)

அனுபல்லவி.

அண்டர்நாதர் தொட்டபோதில் அடித்த்
ஆனந்தம்பொங்கி வெவ்வினையை விடித்த (தொண்ட)

சரணங்கள்.

க. வெடிப்பிலெழுந்துமா வடுவைக் கடிக்கும்
விளங்குமோசையொடு கையைப் பிடிக்கும்
படிக்குக்கிடைத்ததை நினைந்து நடிக்கும்
பாதங்கண்டுகண் னீரை வடிக்கும் (தொ)

உ. விரும்பியென்றன்அறி யாமையைக் கண்டு
வெடிப்பிலமுதுகொண்டருளினான் தொண்டு
புரிந்ததைவிளக்கினை யெனத்துதி விண்டு
போற்றிபோற்றியென்னு மன்பு கொண்டு (தொ)

கூ. காடிவிடைமிசைத்தங் கோலத்தைக் காட்டி
கன்முரீபுரிந்த கன்மனை யாட்டி
யோடும்நம்மூலில் வாழென நாட்டி
உம்பர்க்கரியபே ரின்பத்தைக் கூட்டித் (தொ)

இ - விருத்தம்.

அரனுரிவ்வாறருளிச்சிவலோகத்துக் கன்பர்மனையாரோடுங்கூட
ணணைப், பரிவாகவிடைகடத்திச்சென்றுரீசர் பரிந்தமுதுசெய்யவி
லையெனக்கழுத்தை, அரிவாளாலரிந்ததனல்அரிவாட்டாய நாயனி
னிவர்பாதம்பணிந்துவாழ்த்தி, உரியஆனயர்செயல்தெரிந்தமட்டும்
ஓதுவேன்பவநோயைமோதுவேனே.

அரிவாட்டாயநாயனுர்புராண முற்றிற்று.

ஆகிருவிருத்தம் - ககக - கீர்த்தனம் - எஅ - கண்ணிகள் - உக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

மச - வது. ஆனயநாயனுர்புராணம்.

க - விருத்தம்.

மேன்மழநாட்டிலம்மங்கலவூரில் விளங்கும்ஆயர்களுலத்துதித்தார்
நான்மறைபுகழவயர்திருநீறு கலம்பெறஅணியும்ஆனயர்
வான்மதிகங்கைமுடிமிசையணிந்த வள்ளலார்பதங்களைப்பணியும்
பான்மையில்வழுவாதுலகினிற்புகழைப்பரப்பினர்சிறப்பினர்தாமே.

க - கீர்த்தனம் - பூரிகல்யாணி - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

ஆனயருலகினிற் சிறந்தாரே இந்த
அகிலத்தோர்பிழைத்திடப்பிறந்தாரே.

அனுபல்லவி.

தேனுயகொன்றையார் திருவருளாற் கனித்த
ஞானங்குரம்போலவே கன்மையாக உதித்த (ஆனு)

சரணங்கள்.

க. ஐயர்தந்திருநீற்றை அன்பாற்சாத்தி மனத்தில்
மெய்யிலெவாயிற்செய்யுஞ் செயலெலத்தில்லை வனத்தில்
துய்யநடஞ்செய்பாதத் துணையன்றிப்புவனத்தில்
தெய்வம்வேறிலையெனத் தெளிந்தகாய தினத்தில் (ஆனு)

உ. தானகத்தினில்மிரு கஞ்செய்கொடுமை தீர்த்து
ஆனினங்கள்புல்லை அருந்திநீருண்டு தேக்கி

ஊனமில்லாமல்வளர்ந் தோங்கிடவள மாக்கித்
தேனுறைகொன்றையார் திருக்காளில்மனம்போக்கித் (ஆனை)

கூ. சினைப்பசுக்கூட்டமுந் தினம்பால்கறக்கும் ஆவும்
கனைக்குஞ்ஞகஆலுங் கன்றின்கூட்டமுங் தாவும்
சினக்காளைகளும்இன்னஞ் செழுபலவித்தக் கோவும்
இனத்துடன்பலகோட்டி னில்வாழும்வள மேவும் (ஆனை)

ஙு. எய்தியேவல்செய்யும் இடையர்கள் — நேரிக்கும்
செய்யபசுக்களேமேய்த் திடச்செய்து பூரிக்கும்
மெய்யர்பஞ்சாக்ஷரத்தை யேஜபஞ்செய் வாரிக்கும்
செய்கைவிடாதுலை தினமுபசரி காசிக்கும் (ஆனை)

உ - விருத்தம்.

தொண்டருமிப்படிவாழ்நாள்தன்னிலோர்நாள் துலங்குமலங்
காரமாய்க்கைதைற்கோலுங், கொண்டெழுந்துவேலைசெயுமிடையர்
யாருங் கோக்குலத்தையோட்டிச்சூழ்ந்திடவனத்தில், அண்டியொ
ருகொன்றைமரந்தனைப்பார்க்கும்போ தழுமலர்சூழ்சடையார்போற்
றொன்றலோடும், பண்டின்மிகும்அன்புபொங்கவேணுகானம் பண்
ணினாளனையாளகண்ணினுரே.

உ - கீர்த்தனம் - இராகம் - சாவேரி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வேணுகானஞ்செய்தார் ஆயர் (வேணு)

அநுபல்லவி.

காணுஞ்சராசரம் எல்லாங்கான மயமாய்க்
கண்ணனும்நாணங்கொண் டிடவேமிகு நயமாய் (வேணு)

சரணங்கள்.

கூ. செனிடாமற்சுருதிப் பதுனிருகிகளின்
பேதம்அறிந்து மந்தரம் மத்திமந்தாரம்
இசைசேரும்ராகத்தின் ஆதிதம் அனுதாதம்
எனுமியல்போர்ந்து சுந்தாம் ஆனதடை
தசவிதப்படிஅவ குணம்பத்தும்விட்டு வாதி
சம்வாதிஅநுவாதி விவாதியெனும் நந்தி
அலசமாமல்நாதத்தின் மத்தியில்வாழுஞ் சோதி
ஆனதாதிவன்னன் ஸ்ருதிபதுக்தையும் ஞதி(வேணு)

உ. எழுவிரல்கோவண்டு தாவிப்பிடிப்பதுபோல்
இடைத்துளைவழி போக்கி இடங்கொடுத்து
அழகாகமெலிவித்துஞ் சமஞ்செய்தும்வலிவித்தும்
ஆனந்தமுண் டாக்கி சாஸ்திரப்படி
வழுவாமலேயெந்த இடத்தும்நிறையக் கான
மத்துரத்திலெந்தெழுத்தைக் கலந்திடலால் வானச்
செழுமைத்தருமதுவி லமுதஞ்சேர்த்தாம்போல்ஞானத்
திருத்தொண்டர்அதரத்தில் வைத்துப்பெருமையான (வே)

கூ. வளரும்புல்லேமேய்ந்தசை போடாமற்பசுவெல்லாம்
மயங்கிடஇளங் கன்று வாய்மூலைவைத்தும்
வளமாயுண்ணுமல்கிற்கக் காளைமான்முகலெல்லாம்
மயிர்சிலிர்த்திட நின்று கேட்டுருக
இளமையிலும்ஆடாமற் புள்ளுங்கூவாமல்த் தங்க
ளவ்வுலகோருஞ்சூழ்த் தேவமின்னார்ம யங்க
மிளிரும்அண்டர்கின்னரர் விஞ்சையர்உத் துங்க
விமானத்தினில்வந்து சூழ்ந்திடநயம் பெய்ங்க (வே)

ஙு. ஏரானகிதநாத அமிர்தமுண்கிரணம்
எல்லாம்ஒன் முகப் பாம்புமயில்மேல்
சோர்வாகிவிழியானே சிங்கத்தோடையமான்
துஷ்டப்புலியோ டேகக் காற்றும்விசையரய்ச்
சாராதருவிருகி பிரையாமல்மாக் கொம்பும்
சலியாமல்நிற்கப்பட்ட மரமுந்தளிர்கி ளம்பும்
சீராகமேகஞ்சேர்த்துங் கெர்சித்திடாமற் பம்பும்
திரைக்கடல்களுமுழங் காமற்கேட்கவி ரும்பும்(வே)

கூ - விருத்தம்.

ஆனாயருமிப்படிவேயி லமைத்தகானம்புவிநிறைந்து
வானுயியல்லுலகையுந்தன் வசமாச்செய்தம்பலத்தாடுங்
காணுதிபர்ந்திருச்செவியிற் கலந்துநிறையஇவர்முன்பு
தேனார்கொன்றைச்சடையுடையார் சேர்ந்தார்கருணைகூர்ந்தாரே.

கூ - கீர்த்தனம் - இராகம் - கவுளிபந்து - மி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

நாயகனர்வந்தருள் புரிந்தார் வேணு
ஓதங்கேட்டினம் பரிந்தார்.

அனுபல்லவி.

தாயவேதங்களும் அமரர்யாவர்களும்
தொடர்ந்துதொடர்ந்தும்எல்லே காணத்தில்லே (காய)

சரணங்கள்.

க. வளம்பெறமுழங்காத எழுகட லென்னவே
வாழ்த்திடாமல்அண்டர்கணநாதர் துன்னவே
விளங்கும்தாற்படி செய்தவேணுகானங்கேட்டு
மிகவுமகிழ்வுமன்னவே நலமின்னவே (காய)*

உ. மின்னல்போல்ஒளிவீசுஞ்சடையிற்கொன்றைப்போது
வெண்மதிநதிதும்பை விளங்கிடமேலே மாது
தன்னேயொருபுறத்திற் கொண்டுகையிலேபோலத்
தங்கும்வெள்ளிடைமீது மகிழ்ந்தப்போது (காய)

கூ. முதல்வனாந்தெழுத்தையுங் கானஞ்செய்யமுன்னின்று
முகமலர்ந்துகேட்டுத் தொண்டனேனீ யின்று
முதலென்றும்நாங்கேட்க இப்படியேநமது
முன்புவருவாயென்று பரிவாயன்று (காய)

ச - விருத்தம்.

தொண்டனர்க்கிவ்வாறருளித்துலங்குமுனிவர்மறைமொழிய
அண்டர்பூவின்மழைபொழியஅன்பருரும்வேய்ங்குழலிக்
கொண்டுகானஞ்செய்துவந்துகூடவேவந்திடுகாதர்
புண்டரீகபுரச்சபையிற்புகுந்தார்கருணைபிருந்தாரே.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் துதி.

ஞ - விருத்தம்.

நிலைக்கும்புகழ்சேரூரில் நேயமாகவிவரவில்
மலைக்குநிகர்மென்முலைப்பரவை மனையிலிசைன்றுதொழுது [லை
செலக்கண்ணுதலார்தமைவிடுத்தார் திருத்தாமரைத்தாள்பணிந்தது
அலக்கணெனபிறப்பிறப்பை யடையேன்மேன்மையுடையேனே.

இலேமவிந்தசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - கதஅ - கீர்த்தனம் - அக - கண்ணிகள் - உக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூ - வது. மும்மையாலுலகாண்டசருக்கம்.

ஐந - வது. மூர்த்திநாயனார்புராணம்.

க - விருத்தம்.

வளங்கொள்பாண்டிநாடதனில் மதுராபுரியிற்புகழோங்க
விளங்கும்வணிகர்குலத்துதித்து மேன்மைமிகுத்தமூர்த்தியார்
இளந்தண்மதிசூடியபான்மு னிணையேதுணையாய்ப்பணிந்தன்றும்
களங்கமில்லாத்தொண்டுசெய்து களிப்பாரின்பமளிப்பாரே.

க - கீர்த்தனம் - இராகம் - காம்போஜி - மிச்ர - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

திருக்கொண்டுசெய்தார் விடாமலே என்றும் (திரு)

அனுபல்லவி.

கருத்துறும்அன்பென் னும் மூர்த்தியார் புகழ்
கதித்தவைசியர்குலத் துதித்தருள் மூர்த்தியார் (திரு)

சரணங்கள்.

க. இகத்திற்பொன்னிலமாதர் ஆதியாய்ச் சொல்லும்
எப்பற்றினையும்விடுத் தொப்பற்றசோதியாய்ச்
சகத்தினைவிளக்கிடும் ஈசனர் பாதந்
தனேமெய்ப்பற்றெனப்பற்றி மனமகிழ்நேசனர் (திரு)

உ. தவருத்துனையான இனங்களும் போற்றத்
தகுந்தெய்வமும்மல மிரும்பந்து ஜனங்களும்
சிவபரனால்லால் வேறில்லார் உயர்
சித்தத்திலுதித்திடும் பத்தியில் மாறில்லார் (திரு)

கூ. சந்தமும்புகழ் கூடிடும் மதுரைத்
தலத்தினில்வெள்ளியம் பலத்தினில் ஆடிடும்
சுந்தரேசர்க்கின்பம் எய்திடும் வாசம்
தலங்குஞ்சந்தனக்காப்புகலங்கொளச்செய்திடும் (திரு)

உ - விருத்தம்.

இப்பரிசாயநனர்க்குத்தவருமற்சந்தனக்காப்பியற்றும்நாளிற்
செப்பரியதிறல்வடுகக்கருநாட்மன்னவன்வந்துசினத்துபோர்செய்

கப்பதிமன்னவனைபாண்டியனைச்செயித்துத்தானாசனஞ்சி
வெப்பமிகஅரசாகஇவ்வுலகத்திட்டான்திமையாய்முழுத்திட்டனே.

உ - கீர்த்தனம் - இராகம் - தன்னியாசி - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

கொடுமையாகஅர சாகஞ்செய்திருந்தான்கார்
கடமன்னவன்தானே.

அநுபல்லவி.

திடமிகும்பாண்டியனைச் செயித்துத்தன்பெலத்தாலே
சிங்கமுற்றஇடத்தில் செந்நாயிருந்தாற் போலே (கொடு)

சரணங்கள்.

க. பங்கமானசமணர் தங்கள்சமய மென்னும்
பங்கத்தில் அழுந்திம யங்கியே உமை
பங்கர்தந்திருநீற்றை அங்கத்தணிதல் நீங்கிப்
பையச்சமணர்சொல்லும்பொய்யைமெய்யெனத்தாங்கி(கொ)

உ பவத்தைப்பெறுமருகர்தவத்தைமெய்யெனவெண்ணிச்
சிவத்தையுமியுமன்பர்க் கவஸ்தையே செய்து
அவத்தையடையுமனத் தவர்க்குலங்கள் மன்ன
ஆனையுற்றவிடத்திற் பூனையுற்றது வென்னக் (கொ)

கூ.மூர்த்தியார்செய்திடுங் கீர்த்தியாஞ்செய் கையைப்
பார்த்துப்பொறுமையால்த்தார்த்தலும் இதைத்
தீர்த்தருகருக்குச்சீர் சேர்த்திடவே பரிந்து
நீங்குகளனத்தமாய் ஆங்குமிகப் புரிந்து (கொ)

ச. துன்பம்அனந்தஞ்செய்தும்அன்பனர்கலங் காமல்
முன்புபோல்த்திருப்பணி இன்பமாய்ச் செய்யப்
பின்னிதறிந்துமன்ன வன்பொறுமை படைத்துப்
பெருகச்சந்தனக்கட்டை வருதுறையை யடைத்துக் (கொ)

கூ - விருத்தம்.

வெய்யகோவிவன்செலுத்தமூர்த்தியாரு மெலிந்திவண்மாண்பியர்
ந்தகிருநீறுபோற்றுந், துய்யமன்னரைப்படைவதெங்காளென்று துய
ருடன்சந்தனக்கட்டையெங்குந்தேடி, மெய்யன்பாற்பார்த்துமகப்
டாமல்நொந்துவிமலனர்திருக்கோயில்தன்னில்வந்து, செய்யசந்தன
க்கல்லின்முழுங்கைதன்னைத் தெய்த்திட்டார்பவவினையைமாய்த்திட்
டாரே.

கூ - கீர்த்தனம் - இராகம் - அசாவேரி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

முழங்கைகளினைத்தேய்த்தார் சந்தனக்கல்லில் (முழங்)

அநுபல்லவி.

மழுங்காத கீர்த்தியார் அனையென்றும்
வணங்கிடு மூர்த்தியார் பரிவெய்தும் (முழங்)

சரணங்கள்.

க. சந்தனக்கட்டை தேடி விற்பவரிடக்
தகிற்பகலெல்லாம் ஓடிப் பார்த்துங்கிட்டாமல
சிந்தைமிகவும் வாடிச் சுந்தரச
திகழுங்கோவிலிற் கூடி மனந்துணிந்து (முழங்)

உ. செய்யவிசனுக் கின்று சந்தனக்காப்பின்
செயல்குறைந்தாலும் இன்று சந்தனந்தேய்க்கும்
கையுய்குறையா தென்று மூர்த்தியார்
களிப்புடனே அன்று கூசாமலே (முழங்)

கூ. சத்தமுஞ் சொரிந்திடவே நெறுநெறென
வதும்பும் வெரிந்திடவே கட்டுரம்பின்
பத்தியும் பிரிந்திடவே தோலொடுமூளை
பரந்து சரிந்திடவே ஓயாமலே (முழங்)

ச - விருத்தம்.

மூர்த்தியாருமனத்தன்பு சேர்த்திவ்வண்ணமுயன்றிடும்
பார்த்துப்பொறுத்திடாமலட்ட மூர்த்தியாகிப்பத்தர்மனத்
தார்த்திதிர்ப்பாரருளாலே கீர்த்தியின்பாகத்துயரைத்
தீர்த்தவிடவேஅவ்விரவில் ஆர்த்தோர்வாக்குச்சென்றதுவே.

ஈ - கீர்த்தனம் - இராகம் - கரஹரப்பிரியை - மி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

அசரீரிவாக்கெழுந்ததுவே அப்போ (தசரீ)

அநுபல்லவி.

நிசமாமன்பின்துணிவால் நீயிந்தப்பூவி மேலே
விசனமாயிதுசெய்ய வேண்டா மென்றரு ளாலே (அசரீ)

சரணங்கள்.

க. நன்னிஉனக்குத்துன்பம் காட்டும்வேந்தன் காக்கும்
மன்னெல்லாம்நீயாள்வாய்மகிழ்ந்தென்றலைமாக்கும் (அசரீ)

உ. வெய்யசமணர்பொய்யை மெய்யென்றாசை னெண்ணிச்
செய்யுந்தீங்கினையெல்லாந் தினைவே ணண்ணி (அசரீ)

கூ. இலகுஞ்சந்தனக்காப்பும் இயற்றிநம் முடைய
உலகில்வந்திடலாமென் றுவந்துமென்மை யடைய (அசரீ)

ரு - விருத்தம்.

இவ்விதமெழுந்தவாக்கைக் கேட்டெழுந்தஞ்சிப்போற்றி
உய்விதமுடையார்கையை உரைத்தபுண்ணெல்லாம்நீங்கிச்
செவ்விதாமுடம்பில்வாசஞ் சேர்ந்தொளிமயமேயாகி
அவ்விரவெல்லாமீசர் ஆலயத்திருந்தான்மே.

க - கண்ணிகள் - இராகம் - தோடி - ரூபகதாளம்.

க. அந்தஇரவிற் சமணமதத்தி
ருந்தமன்னன் மடியவே
பந்துவும்அவன் மனைவிகளும்வ
ருந்தஇரவும் விடியவே.

உ. அன்னபொழுது மந்திரிகளுந்
துன்னிக்கடன்கள் பண்ணினர்
மன்னவனுக்கு மைந்தனில்லை
யென்னசெய்வதென் றெண்ணினர்.

கூ. புருஷனில்லா மங்கையுமுயிர்
பிரியும்உடலும் போலவே
அரசனில்லா நாடெனமந்
திரிகளெண்ணினர் சாலவே.

ரு. பட்டத்துயா னையைக்கண்கட்டி
விட்டிடில்அது கண்ணியே
கட்டியெடுக்கப் பட்டவர்பட்டங்
கட்டமென்னென் றெண்ணியே.

ரூ. விதிமுறையர்ச்சித் தொருவஸ்திரக்கால்
மதகரியைக்கண் கட்டியே
அதிபனைக்கொண்டு வாவெனவிட
அதுவும்விளைத்து கிட்டியே.

ரூ. வருமுன்புதொண்டர் திறைக்கண்டா
னருளெனில்நல மொய்க்கவே

அரசுசெய்வனென் றுலயகோ
புரவாசலில் றிற்கவே.

எ. மாதங்கந்திரு வீதிகடந்தப்
போதங்கண்பரைக் கண்டதே
பாதங்கள்பணிந் தெடுத்துக்கழுத்தி
லேதங்கவைத்துக் கொண்டதே.

அ. மூர்த்தியாரைப் பிடரியில்வைக்கப்
பார்த்தமைச்சர்கள் வணங்கவே
கீர்த்தியாக வாத்தியங்கள்
ஆர்த்தனபுகழ் இணங்கவே.

கூ. பரமனேத்திதாழ மூர்த்தியார்க்குத்
திருமங்கலங்கள் பாடினர்
அரமனையிற்பட் டாபிஷேகம்
புரிமண்டபத்திற் கூடினர்.

ல். சங்காதரர் திருத்தொண்டரைச்
சிங்காதனத சேற்றினர்
சிங்காரமாய்ச் செய்யும்முறைகள்
மங்காமலே ஆற்றினர்.

கக. அப்பொழுதமண மதம்போய்ச்சைவ
மெய்ப்பத்திகொண்டா லொப்பவே
இப்பதியா சான்வேனென
லொப்பிலாதவர் செப்பவே.

கூ. எப்படிச்சொன் னுலும்நாங்கள்
அப்படிநிற்போம் என்னவே
தப்பிலாமந் திரிகள்முதலோர்
செப்பினர்நலந் துன்னவே.

கூ. வையம்அரச செய்வேனெனில்
ஐயர்தம்மி பூதியே
தய்யதாமறி ஷேகமாகச்
செய்யவேண்டுமென் றோதியே.

கச. திருச்சடைமுடி யேமுடியா
யிருக்கநீல கண்டனர்

உருத்திராக்ஷமே யாபரணமாய்த்
கரிப்பேனென்றூர் தொண்டனூர்.

சு - விருத்தம்.

என்றமொழிகேட்டமைசசர்முதலாயுள்ளோர் யாவர்களுந்தவ
வேந்தர்செயல்நன்றென்று, பின்றபனிந்தேத்திடமங்கலவாழ்த்தெ
ங்கும் நிரம்பிடவேநிருவாலவாயின்கோயில், சென்றரனைப்பணிந்
தாயினின்றீதேறித் தெருவைவலங்கொண்டியர் மாளிகையிற்செ
ன்று, நன்றிகொள்சிங்காதனத்தி பிருந்துசெங்கோல் நடத்தினர்அ
ன்பின்மிகுதிட்டத்தினரே.

நி - தீர்த்தனம் - நிராகம் - காபி - மி- சாபுதாளம்.

பல்லவி.

செங்கோல்நடத்தினு ரன்பாக (செங்)

அனுபல்லவி.

வெங்கோல்செயுமன் னவன்மாளலுக்காம்
வேந்தராய்மிகு சாந்தராய்ப்புவி
மாந்தர்யாவரும் காந்துதித்திடச் (செங்)

சரணங்கள்.

க. தந்திரமுடைய மந்திரியெலரும்
சிந்தையின்குறிபோற் சந்தமம்நடக்க
நிந்தையமணர்கள் கூடியே புரி
புந்திறத்தினைச் சாடியே
நிறையும்பூதியின் நெறி விளங்கிட
மறுவிலாச்சைவத் துறையுயர்ந்திடச் (செங்)

உ. அருளுர்புக்ஷப் பரவும் மறையும்
வரமார்பஞ்சா க்ஷரமும்விளங்கப்
பொருவில்நீறணி யாக்கமும் சடைத்
திருமுடியும்முருத்தி ராக்கமும்
பூண்டும்மையால் வேட வுலகின்
ஆண்டுவக்கடல் காண்டிமமிழ்வொடி (செங்)

கூ. மடவார்வலையில் அடையார்புலனெலுன்
னுடையார்வழியாய் நெடுநெள்ப் படிமேல்
அடல்கொள்பகைவரை நீக்கியே நும்
நெடியாஞ்ஞை யாக்கியே

ஆர்த்தியாவர்க்குந் தீர்த்திலகமென்
தீர்த்தியாகவே சூர்த்தியார்கல்ல (செய்)

எ - விருத்தம்.

பரமன்னவர்வந்தடிபணியப் பலகாருலகாண்டுருந்தயர்மரல்
பிரமன்னறியாமலர்ப்பதத்திற் பேதமறவேகலந்திருந்தார்
உரமல்லியதிர்த்தியாரொளிர்தாள்பணிந்துமுருகனூர்
வரமன்னிடவேசெய்ந்தவத்தைவகுப்பேன்துயரைச்செருப்பேனை.

மூர்த்திநாயனூர்புராண முற்றிற்று.

ஆடுதிருவிருத்தம் - கூடு - தீர்த்தனம் - அசு - கண்ணிகள் - உட.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஙசு - வது. முருகநாயனூர்புராணம்.

க - தீர்த்தனம் - நிராகம் - அசாவேரி - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

முருகனூர்செய்த முவத்தினையுரைத்திட
முடியுமோமுடியாதே.

அனுபல்லவி.

திருவார்சோழநாட்டிற் புகலூர்த்தலத்தில் வாழும்
சிறந்தஅந்தணராகிப் பிறந்துபரனேத் தாழும் (முரு)

சரணங்கள்.

க. அன்பொடுவிடியுமுன் எழுந்துதீர்த்தமாடி
அகமிகவும் பரிந்து மரங்களின்
கொம்பின்மலருஞ்செடி மலரும்நீரின்மலரும்
கோடிமலருங் கொய்து
முன்பதாகவுங் தனவனத்தில அதித்து
முகைமலர்போதுபல் விதமலர்கள் னெடுத்துப்
பின்புவேறிடத்திருந் தன்பர்க்கிதங் கொடுத்துப்
பெருமைசேர்நாதர்க்குத திருமாலைகள் தொடுத்து (முரு)

உ. தொடைபலவிதமாகத் தொடுத்துக்காலங்களில்
விடையிலேறுஞ் சோதி யானவர்க்கு
நெடிய அழகாய்ச்சாத்தி அருச்சித்துப்பிதற்றும்
நிறையஞ்செழுத்து மோதித்

கடையறத்துதித்த னருளும்பெற்றுருக் காலே
சர்க்கரைப்பந்தலில்த்தேன் மாரிபெய்தாற் போலே
வடிவானதிருஞான சம்பந்தர்பரி வாலே
மகிழ்ந்துசெய்புமரு ஓயும்பெற்றுப்புவி மேலே (முரு)

கூ. புகலூரில்வர்த்தமா னீச்சரத்தனிலென்றும்
நிகழும்பாதினப் பணிந்து வாழும்நாள்முன்செய்
மிகுதவத்தாலேசம் பந்தக்கல்யாணத்தில்
அகமகிழ்வுட னணைந்து
மகிமைபெருகவென்று மானந்தநட மாடும்
வாதனையன்பொடுத் துதித்துப்பதிகம் பாடும்
புகழ்பெறுஞானசம் பந்தமூர்த்தி யோடும்
பொருந்துந்தொண்டர்களொடுந்திருமுருத்தியிற்கூடும்(முரு)

க - விருத்தம்.

ஞானசம்பந்தர்மணத்தினிலவரொடுநன்மை
ஆனமுத்திசேர்முருகனடியினைபுனைந்து
மானிடத்தரைமகிழ்முருத்திரபசுபதியார்
தேனின்மிக்கசீர்ச்சரித்திரத்தினையுரைசெய்வாம்.

முருகநாயனர்புராணமுற்றிற்று.

ஆ-திருவிருத்தம் - கஉசு - கீர்த்தனம் - அஎ - கண்ணிகள் - உஉ

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஙஎ - வது. உருத்திரபசுபதிநாயனர்புராணம்.

க - கீர்த்தனம் - இராகம் - சதஞ - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உருத்திரபசுபதியார் சரித்திரத்தை
உரைத்திடலரிதாமோ.

அநுபல்லவி.

பொருத்தமாஞ்சோழநாட்டிலத் திருத்தலையூரிலவ
தரித்துச்சிவனடியில்த் திருத்தமாமன்புகொண்ட (உருத்தி)

சரணங்கள்.

க. தடம்பொய்கைதனிற் சென்று கழுத்தளவு
ஜலத்திலிறங்கி நின்று தலையின்மேல்

நெடுங்கைகளோக்குவித்து விடங்கொள்கண்டத்தர்மகிழ்
வடைந்திடவுருத்திரந் திடம்பெறவே செபிக்கும் (உருத்)

உ. பசுபதிதனை ஆதி வேதப்பொருளாய்ப்
பகருருத்திரம் ஓதித் துதித்தகனல்
பசுபாசம்நீங்கிஞானம் இசையக்கொண்டுருத்திர
பகபதியாரென்னும் இசையரனபேர்கொண்ட (உருத்)

கூ. பத்திமிருந்த தொண்டர் செய்கையைக்கண்டு
பரிந்துநீல கண்டர் செய்தஅருளால்
மெய்த்தவர்புகழ்ந்திட உத்தமராந் சிவபு
ரத்திலுயர்ந்தபேரின் பத்தையடைந்து வாழும் (உருத்)

க - விருத்தம்.

விரித்திசெடைமுடிவிமலர்தம்அருள்சேர்
உருத்திரபசுபதியார்புகழோதித்
திருத்திகழ்நாகைப்போவார்செய்ய
சரித்திரமகிமையைச்சாற்றிடுவாமே.

உருத்திரபசுபதிநாயனர்புராண முற்றிற்று.

ஆ-திருவிருத்தம் - ஈஉஎ - கீர்த்தனம் - அஅ - கண்ணிகள் - உஉ

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஙஅ - வது. திருநாகைப்போவார்நாயனர்புராணம்.

க - விருத்தம்.

அழகுபெறுகொள்ளிடன்னதிக்கருகாமேற்காநாட்டாதனூரில்
செழுமைபிதுவயல்மருங்குபெருங்கரைமேற்சுரைக்கொடிகள்செறி
ந்துசூழும், பழையசிறுகுச்சுகள்சேர்புலப்பாடிதனில்வந்தபண்பா
ர்ந்தர், மழுவுடையாரடிமலரைப்போற்றுவாரன்துயரைமாற்று
வாரோ.

க-கீர்த்தனம் - இராகம் - நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நந்தனர் சிவசிந்தனையென்றும்பொ ருந்தினர் (நந்தனர்)

அநுபல்லவி.

இந்தவையகமு யார்துசிர்பெருக
அந்தவூரினிலி ருந்துவாழ்ந்திரு (நந்தனர்)

சரணங்கள்.

க. வேதம்நான் கினுக்கும் நாதனுரையெப்
போதும்நினைந்துதவுள் சாதிதனக்கிசைய
ஆதனூரிற்கொல்லை யாதியுழுதுவரும்
நீதிவித்தாளியத்தை யேதினங்கொண்டு (கந்தனார்)

உ. சங்கரன்கோவிலில்த் தங்குபேரிமிரு
தங்கமாதிசரு மங்கொள்வாத்தியமி
லங்கழுடுதோல் மங்கலில்லிவார்
மங்கலமாகக லங்கொளக்கொடுத்து (கந்தனார்)

கூ. மாசறுவிணைக்கும் ஆசைகொள்யாழுக்கும்
தேசுறுகந்திரி கேசமொடிங்கொடுந்
தீசனையன்பொடி டூசனைசெய்கிட
வாசனைமிகுகோ சோசனைகொடுத்து (கந்தனார்)

உ - விருத்தம்.

நந்தனாரப்பதியிற்றங்குலத்தின்தொழில்செய்துகாதனருக், திந்த விதஞ்செய்துசிவன்கோவில்முன்னின்றுடியும்பாட்டிசைத்துமன்பு, நிந்தைமிகவாழ்நாளில்த்திருப்புன்கூர்ச் சோவில்முன்புசேர்ந்தே னே, அந்தகாரியைத்தொழுதண்ணலும்நந்தி விலகையையருள்செய் தாரே.

உ - கீர்த்தனம் - இராகம் - மூகாரி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

விலகஅருள்புரிந்தார் கந்திதேவர் (விலக)

அநுபல்லவி.

இலகுஞ்சிவலோகனார் நலமாந்தன்னிதானத்தில்
நிலைபெறவாழ்ந்திருக்கும் கந்திதேவர் (விலக)

சரணங்கள்.

க. நந்தனார்நமைத்தொழ இந்தவாசல்கோபர்
வந்திருக்கிறரென்று கந்திதேவர் (விலக)

உ. அந்தாயகத்திலன்பாய்ச சந்ததந்தொழுமன்பர்
சிந்தைமகிழப்பரனர் கந்திதேவர் (விலக)

கூ - விருத்தம்.

கந்திவிலகிடத்திருவாசலின்முன்னின்று நந்தனர்சிவலோகநாதர் கம்மைச், சிந்தைமகிழ்ந்தன்பினெதிர்மலரிதுவாழ்த்திச் செலும்

பொழுதோரிடம்பள்ளமாயிருக்க, அந்தவிடத்தினைச்சண்டுருளமாய் வெட்டி ஆலயத்தைவலம்வந்துபாடியாடி, வந்தனஞ்செய்தெழுந்து விடைகொண்டுநெஞ்சு வந்திட்டார்தம்மூர்க்குவந்திட்டாரே.

க. கன்னிகைள் - இராகம் - யமுனாகல்யாணி - ஆதிதாளம்.

க. ஆதனூரிற்புலைச் சாதியர்தெருவினில்
அகத்தில்நந்தனர் வந்தாரே
பாதிமதிதரித்த நாதசமர்ந்தருளும்
பலதலங்களினும டைந்தாரே.

உ. அந்தத்தலங்களிற்பொ ருந்தியபரம்னை
அடிபணிந்துவளி தாழ்ந்தாரே
அந்தகாரியும கிழ்ந்திடத்தொண்டுசெய்
தாதனூரிற்பின்னுந் சேர்ந்தாரே.

கூ. தேவாதிபருடன் மூவாயிரர்தொழுந்
தில்லைத்திருச்சபையை வணங்கிடவே
ஓவாமலேயென்றும் மேவாப்பெரியஅன்
புள்ளத்தன்னிலுதித் திணங்கிடவே.

ச. அன்திரவினில்நலந் துன்றுமன்பர்தங்
காமல்விடிந்தபின் புயர்தில்லை
மன்றினில்மகிழ்வொடு சென்றுபணியகான்
வன்குலத்தினுக் கிசைவில்லை.

ஙு. என்றெண்ணியிதுமும் மன்றுடையார்தம்
ஏவலென்றுசெல்வ தொழிந்திடுவார்
கன்றிபெருமன்பு துன்றிடத்தில்லைக்கு
நாளைப்போவேனென மொழிந்திடுவார்.

சூ. பொருவில்லாதஅன்பர் இரவினில்நாளைப்
போவேனெனச்சிந்தை பண்ணிடுவார்
இரவுவிடிந்தபின் பரியதில்லைக்குநான்
ஏகக்கூடாதென எண்ணிடுவார்.

எ. நாளைப்போவேன் நாளைப்போவேன்
நானெனைவேபல நாள்போக
வேளைப்பொழித்தவையர் தாளுக்கினைசத்தவரும்
மேவுவதொருநாள்த் துணிவாக.

அ. எழுந்துபலமுதிகள் மொழிந்துமகிழ்வுறுக
இசையுள்ளோர்ந்துவழுக் கொண்டாரே
தொழுந்தவரானுகினைத் தொழுந்திருத்தில்லையைத்
திருவிழியாலன்பர் கண்டாரே

கூ - கீர்த்தனம் - இராகம் - கரஹரப்பிரியா - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தில்லையைக்கண்டார் நந்தனர் தில்லையைக்கண்டார்.

அனுபல்லவி.

எல்லையில்லாப் புகழ்கொளீசர்
இனையடிகளே மனத்திற் கொண்டார் (தில்லை)

சரணங்கள்.

க. எழில்பெறுமுலகேழும் தொழ எல்லாம்மினையிவ்வாழும் மறை
மொழியுமுவர் யிசைவ்மடமும்
முழங்குப்பாகப் புகையுந் சூழும்(தில்லை)

உ. ஊனப்பிறப்பிதென்று எல்லே உட்செல்ல அஞ்சி நின்று பின்பு
தேனைத்தஅன்பு தாண்டிடஅந்தத்
திருவெல்லையைக் காண்டிச் சென்று(தில்லை)

கூ.வினையுங்கிடும்புகமுண்டார் வாழ்த்தி விரும்புமிலை கண்டார் நீடும்
வளம்பதியினைச் சூழ்ந்திமைதில்
வாசலுட்செல்ல அஞ்சித் தொண்டர்தில்லை)

ச - விருத்தம்.

தில்லையினில்மறையொலியும்வேள்வியெய்யுஞ் செயலையுங்கண்டப்
பதிக்குட்செல்ல அஞ்சி, எல்லையினைவலங்கொண்டுவணங்கிநீத்தம்
இல்லைகளிப்படியேசெய்தமேன்மை, சொல்லரியநடங்காண்பதென்
வாறென்று சோர்ந்திலன்பனர்தாம்ரும்போதில், கல்லாடந்தெ
யும்பரமர்சனமின்முன்பு கண்ணினீர்ந்தவருள்பண்ணிஞேர்

ச - கீர்த்தனம் - இராகம் - கானடா - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நந்தனுக்கருள்செய்தார் கன்றில் (நந்த)

அனுபல்லவி.

சிந்தைமகிழ்ந்துடன் திகிதிக்கத் தாண்டும்
இந்தப்பிறவிதடை யெனவெண்ணித் தூண்டும் (நந்த)

சரணங்கள்.

க. சந்ததஞ்சபையினில்த் தாண்டவம் புரிந்து
சிந்தைமகிழுமா தேவர் பரிந்து (நந்த)

உ. தீதுபவம்விடத் தியினிற் குளித்து
மாதவனையென்முன் வாவெனக் களித்து (நந்த)

கூ. கருத்திலில்கொண்ட சபலையை ஒழித்து
திருத்தமானவின்பந் சேரென மொழிந்து (நந்த)

ஞ - விருத்தம்.

இப்பரிசாய்க்கனவிலில்வந் தீசனருள்செய்தே
அப்பரிசேதில்லைவா ழந்தணரைத்தீவளர்க்க
செப்பிமகிழ்ந்தம்பலத்திற் சேர்ந்திடலும்விடிந்தபின்பு
அப்புடையஅந்தணர்கள் சூழ்ந்திவரையழைப்பாரே.

ஞ - கீர்த்தனம் - இராகம் - சங்கராபரணம் - மி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

வாரும்வாரும்எங்க ளோயசே தாய
மனத்திற்கிவானந்தஞ்சென்றித மெய்யரே (வா)

அனுபல்லவி.

ஆரும்புகழ்ம்பரனைத் தொழுது கலம்
ஆரும்புகழடைந்த நீர்நிற்கப் பொழுது (வா)

சரணங்கள்.

க. கனவினில்நடராஜர் நாடி வந்து
களித்துநின்றருளியவளத்தைக்கொண்டாடி
அனைவருமனத்தன்பு நீடி அரன்
அருளியபடிசெய்ய அடைந்தோம்நீர் கூடி. (வா)

உ. அனருநஞ்சீர டைந்தோம் எங்கள்
அகத்தினிலானந்த மிகுக்சவு கந்தோம்
பேருமைசேரும்மைய நிந்தோம் உமக்குப்
பெருகுமெவிவளர்த்துத் தாவிங்குவந்தோம் (வா)

கூ. பார்க்குள் இதுவேம நேக்யம் உம்மைப்
பார்க்கக்கிடைத்தனங்கள்பாக்யமீம பாக்யம்
ஓர்க்குங்கிடைக்குமிந்த யோக்யம் எங்கள்
அமலருளா லடைந்தீரி லாக்யம் (வா)

கூ - விருத்தம்.

அந்தணர்கோயதோயெனவழைத்திப்படியுரைக்கவாங்கதிக்கு
நந்தனர்கான்பிழைத்தேனெனப்பலியுமந்தணர்கள்காடிச்சொந்தி
வந்துவளர்த்துவர்க்கியம்பவன்பரர்தென்னிசையின்மதிற்புறத்தில்
முந்தவடைக்கெரிதன்னில் முழுகுவார்நன்னெறியில்லழுகுவாரே.

கூ - கீர்த்தனம் - இராகம் - கமாசு - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தியில்முழுகினர் நந்தனர் தியில்முழுகினர்.

அனுபல்லவி.

தியுறைகையிருரைத்து திருவருள்போல நடத்தி
ஆயுமனப்பரி சுத்த அந்தணர்குழியில் வளர்த்த (தியி)

சரணங்கள்.

க. தென்றிசைவாசலினண்ணினித் திருவருள்சேர்காயம் கண்ணி
மன்றில்மனிமுரசம் பண்ணி வாழுபம்தங்களேயெண்ணித் (தியி)

உ. கழுவிடாததிருத் தொண்டு நடத்துமன்பரொரி மண்டு
குழியினேமகிழ்வொடி கண்டு குலவிச்சூழலுலவிக் கொண்டு (தியி)

கூ. பொருந்துமாயவருவோடப் புரிநூல்மார்பினில்நீட
விரிந்திடுசடைமுடி நீடவேயருருவங் கூடத் (தியி)

எ - விருத்தம்.

தியில்முழுகியெழும்பொழுது செந்தாமரைமேல்வந்தெழுந்த
தாயனாயன்போல்த்தோன்றினர் சுரர்கள்மலரின்மழைபெய்தார்
நேயமிருமந்தணர்தொண்டர் நெருங்கிச்சூழவம்பலத்தில்
போயவுடனிப்புவிதற்கமைப் பொருந்துமெவருங்கண்டிலரே.

எ - கீர்த்தனம் - இராகம் - சௌராஷ்டிரம் - மிச்ர - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

ஒருவருங்காணுதோ வந்தவர்களில் (ஒரு)

அனுபல்லவி.

திருவருங்காணுந ஒருவர்தொண்டரை (ஒரு)

சரணங்கள்.

க. திகழ்கோவில்முனைந் செம்மை ஆகப்பணிந்து
சிந்தைதன்னில் மெய்ம்மை அன்புடனாகி
அகமிழ்துசோவில் அடைந்தவுடனே எம்மை
ஆளப்பரிவுகொண்ட காரைப்போவார் தம்மை (ஒரு)

உ. முனிமாமலர்ப் போதில் எழுந்தவேதன்
முதலாகவின் மீதில் எந்நாளினும்
ஒளிரும்அமரரய்ய உயர்காளியொடும் வாதில்
உவப்பாய்கரதாடிந்சவைக்குட்புகுந்த போதில் (ஒருவ)

கூ. பொதுவிலம்பிகை யோடும் பெருங்கருணை
புரிந்துநடனம் ஆடும் தம்பதத்தினை
நிதமும்பணியும்படி முதல்வரருளக் கூடும்
நெடும்புகழ்த்தொண்டரைநெருங்கிவந்து நீடும் (ஒருவ)

அ - விருத்தம்.

கொண்டபழையவருமாறக் கொடுத்தீமூழ்கியெழுந்தருளிப்,பண்
டைமறைமாமுனியாகிப் பரிந்தம்பலவர்பதமடைந்தார், அண்டர்புக
ழுமிவர்பதத்தையடியேன்பணிந்துதிருக்குறிப்புத், தொண்டர்செய்
தசெயலுரைக்கத்தொடுத்தேன்றுயரைவிடுத்தேனே.

திருநாவ்ப்போவார்நாயனர்புராணமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - கூடு - கீர்த்தனம் - கூடு - கண்ணிகள் - உகூ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஙகூவது. திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனர்புராணம்.

க - விருத்தம்.

தொண்டைநாட்டினிலரனேயுமைபூசிக்கச் சோழியருளாற்கம்பா
நதியில்வெள்ளம், மண்டிவர அந்தவெள்ளம்நாதர்மீது வந்துமோ
தாமலுமையவளத்துக்கொள்ள, அண்டநாயகர்மேனிகுழைந்துகாட்
டி அமர்காஞ்சிபுரத்தேகாலியர்குலத்தோர், பண்டிபுரிதவத்தினற்பி
றந்தார்மாதோர் பாதியாரடித்தொண்டுபெதியாரே.

க - கீர்த்தனம் - இராகம் - பிலஹரி - மிச்ர - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

திருத்தொண்டுபுரிந்தாரே எந்நாளினும் (திருத்)

அனுபல்லவி.

பொருந்தமாம்புகழ்க்காஞ்சி புரத்தில் ஏகாலியர்
பொருந்துங்குலஞ்செய்தபோ பலத்தினல் புகழ்
விரிந்திடப்பிறந்திடும் நலத்தினல் அன்பு
திருந்தகாதர்மேல்வைத்த பெலத்தினல் தொண்டர் (தி)

சரணங்கள்.

க. மண்ணுலகத்தினில் கண்ணியுறுத்தருதல்
மனமுதல்மூன்றையும் மாயனர் காண
மலர்ப்பதத்தினிலென்றும் நிலைத்திடவேசெய்து
மகிழ்வடைந்திடுமிரு நேயனர் உயர்
கண்ணுதலார்தமை யெண்ணிஅகந்தையைக்
கருக்கக்கருதியஉ பாயனர் இன்பம்
பெருக்குமன்புகொண்ட தூயனர் புகழ்த்
திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனர் நல்ல (திரு)

உ. புலவர்புகழுங்காஞ்சித் தலத்தில்மாவடியில்வாழ்
புரகரப்பதத்தன்பு மொய்க்கவே வாழும்
புண்ணியத்தொண்டனைக் கண்ணிற்கண்டவுடனே
போற்றியுள்ளன்புடு ஓக்கவே நலம்
சூலவிடுத்துபுரிச் திலநிய அவர்திருக்
குறிப்பறிந்துடனே அமைக்கவே அந்தச்
சிறப்பினில் அனைவரும் மெய்க்கவே திருக்
குறிப்புத்தொண்டனெப்பேர்வைக்கவே பெற்றுத் (திரு)

கூ. தொடுத்துத்தக்கன்மூன்பு கூடத்தியவேள்வியில்
அலங்குஞ்சந்திரனைத் தேய்த்திடும் பாதச்
சோதியைப்பலதுதி யோதிப்பவத்தருவைத்
தோன்றுஞ்சல்லிவேரொடுந்த சாய்த்திடும் தம்
இடத்திலடைந்தமேலோர் உயிர்த்தஉடையழுக்கை
இரியும்படிபுழுக்கித் தோய்த்திடும் செயல்
புரிபவர்போல்வெம்மை வாய்த்திடும் மலத்
திரயங்களும்அழிய மாய்த்திடும் அன்பர் (திரு)

2 - விருத்தம்.

காதரன்பரிவ்வாறுசெயும்காலித்த கண்ணிலேகண்டானருளமைழைக்
காலத்தில்..ஆதலாமாதவர்போலழுக்காங்கந்தை அணிந்தினோம்தோ
ர்நாள்வரலுமெதிர்கொண்டேத்தி, மாதவர்தங்குறிப்படையவித்தாடி
னேத்தவகையேதென்றிரங்கியிந்தக்கந்தைதந்தாற், கோதகலவெளுப்
பேனென்றன்பர்வேண்டக் கூறுவார்விடையின்றிசையேறுவாரே.

க - கண்ணிகள் - இராகம் - சுருட்டி - மி - சாபுதாளம்.

க நெடியகர்கையினிற் படியும்அழுக்கினால்
கொடுமைமனம்வெறுப் படையுமென் றுரும்

உடலினைவருத்திடும் கொடியகுளிரினில்
உடையினைவிடமாட்டேன் படியிலைக் காலும்.

உ. ஆதலினற்பகற் போதுபோகுமுன்னம்
நிலாமலர்த்தி நீர்தரு வீரா
காதலாகவென்று மாதவர்ஓதலும்
ஆதரவாயன்பர் ஓதுவர் நேரா.

கூ. கந்தையினைத்துவைத் தந்திவந்திடுமுனம்
தந்திடுவேனென வந்தனை நேரே
சிந்தைமகிழ்ந்துசெய்ய அந்தவிடந்தனில்
வந்தமாதவர்மொ ழிந்திடு வாரே.

கூ. வேகமாகப்பகல் போகுமுனமூலர்த்தி
நீர்கொடுக்காமலே எதிடில் நாளும்
வாகுறுமென்கிழுத் தேகந்தனக்கிடரும்
சோகமுஞ்செய்தவ ராகுவீர் சேரும்.

கூ - விருத்தம்.

என்றருளியந்தணனர்கந்தைகொடுத்தேகிடலுமிசைந்துதொண்டர்
சென்றுமலர்க்குளத்திலழுக்கடியடித்துப்புழுக்கியின்சிக்கரத்தில்
நன்றிபெறவேதுவைக்கப்போம்பொழுதுபரமருள்நலத்தால்மாரி
அன்றுவிடாமற்பொழிய அயர்கின்றுர்யாவரினுமுயர்கின்றாரே.

உ - கீர்த்தனம் - இராகம் - ஆனந்தபைரவி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னசெய்வேன் என்னசெய்வேன் என்னினார் என்றும்
இவ்வுலகத்தோர்க்குநலக என்பெண்ணினார்.

அனுபல்லவி.

முன்னம்அமரனைக்காத்த கண்டனர் அடியை
முடிமிசையணியுந்திருக்குறிப்புத்தொண்டனர் இனி(என்ன)

சரணங்கள்.

மகிழ்வுடனம்மைகந்தனை ஒருபாகம் கொண்ட
வள்ளலாரருளால்விண்ணிற் கருமேகம்
பகல்தானேஇரவோவென்று சந்தேகம் யார்க்கும்
படராமழைபெய்யக்கண்டு சந்தேகம் கடுகி(என்ன)

கடல்சூழ்மண்ணிற்பகைவர்போலிருள்விரியப் பார்த்தோர்
கண்கள்துழையாகபடி மழைசொரிய

விடுமெனப்பார்த்தும்விடக்காணுமற் பெரிய கிழ
வேதியர்சொன்னதையெண்ணிமனம் பரிய அன்பர்(என்ன)

அருந்தவர்சொல்லியவேரோ வந்துசேர அவர்
அங்கங்குளிரால்வாடுமென் றன்பு கூர
திருந்தநான்செய்யுமடிமை யொழிந்து தீர தீமை
சேர்ந்ததெனஎண்ணிவிழுந்துள்ளஞ் சோர கின்று(என்ன)

எழுந்துபோதுபோகுமுன்துவைத்தேனில்லையே வீட்டில்
எய்துங்காற்றிலேனுங்காயவைத்தேனில்லையே
மொழிந்தபடிசரியாய மைத்தேனில்லையே நான்
முழுதுமடிமைத்தொழில்சமைத்தேனில்லையே இனி(என்ன)

ச - விருத்தம்.

இந்தவாறன்பொண்ணியேகுளிரிருஞலிருந்தவர்திருமேனி
கொந்திடும்படிதிமையேசெய்தகாலையிலென்றலேதன்னைக்
கந்தைதோய்த்திடுங்கல்லின்மோதிவதேகடனென அவ்வாறே
சிந்தையன்பொடுசெயும்பொழுதினில்மகாதேவர்வந்தருள்வாரே.

கூ - கீர்த்தனம் - இராகம் - சுத்தசாவேரி - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

காதணிதுஞ்சியருளினர் திருத்தொண்டருக்கு (காத)

அனுபல்லவி.

மாதவர்தொழுங்கா ஒக்கலத்தில் சூருமுதலில்லிலாங்கிலத்தில்
மங்கையன்பெ அங்கணைத்திடத்
துங்கமான அ கண்குழைந்திடும் (காத)

சரணங்கள்.

க. அத்தனார்க்கிட புயர்ந்துகல்லின் மீது தலை
சிந்திடும்படிதனிவரக் கூத்தொண்டர்மோதும்போது
கந்தைதோய்க்குங்கல்லினில்நின்றுந்திருச்
செந்தளிரினு மெல்லிய ஒரு
கையைநீட்டியே துய்ய அன்பர்தந்
செய்யசென்னியைப் பையவே தாங்கி (காத)

உ வானினிறைந்தநீர்பழைபேரய் மலர்மழையெனு மிடைய ஐயர்
தேனின்இனியமொழியாளொடுந் திருவிடைமிசை யடைய
ஊனமில்லாத் தொண்டர் கோக்கி
ஆனவன்பை யவர்மேற் போக்கி

உருகியேயின்பம் பெருகியே பணிந்
தருகில்நிற்கும்போ திருகண்ணுல்நோக்கி (காத)

கூ. உனதுபுகழை யிவ்வுலகினி லனைவருமனத் தென்னி உய்ய
இனிதாயவிவித்திடவிங் கெழுந்தருளினேம் நன்னி
மனமகிழ்ந்திவ்வுலகில் நின்றும்
இனிநீநம்மூலகில் என்றும்
வந்து நாளும்பி ரிந்திடா மலி
ருந்துவாழென்று கந்து வேதத்தின் (காத)

ஞ - விருத்தம்.

அரவணிந்தவாருளியேகாம்பரமடைந்தார்
பரவுசீருள்பெற்றவத்தொண்டனாப்பணிந்து
வாமிருந்திடுந்தைதாளமுழவுலறிந்து
விரவுசீர்கொள்சண்டேசர்தம்புகழினிவிரிப்பாம்.

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனுர்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - கசஅ - கீர்த்தனம் - கூஅ - கண்ணிகள் - உச.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

உஅ - வது. சண்டேசுரநாயனுர்புராணம்.

க - விருத்தம்.

திருமேவியவானவர்க்கிடரே செய்யுங்கொடியவெம்மாய
உருமேவியநீள்வரைகிழிய ஒளிரும்வேலின்றிறங்காட்டி
மருமெவியகற்உடம்பணிந்தோன் மகிழ்ந்திருச்சேய்கல்லூரிற்
பெருமாதவர்தந்திருக்குலத்திற் பிறந்தார்அறிவிற்சிறந்தாரே.

க - கீர்த்தனம் - இராகம் - கல்யாணி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அவதாரஞ்செய்தார் சண்டேசர் (அவதா)

அனுபல்லவி.

புவனத்தினிலிருக்கும் தவசிகள்முன்செய்த
புண்ணியமுழுதுமே நண்ணியவடிவென
விண்ணினிலமரும் எண்ணிமகிழ்த்திரு (அவதா)

சரணங்கள்.

க. சோழநாட்டிலுலகம் ஏழினும்மேன்மை உதிக்கத்
துலங்கும்மண்ணித்தென்கரைக் கலங்காரமாய் மதிக்கச்

சூழுமறைப்படிசெய் வேள்விப்புகை கதிக்கத்
தூயமறையவர்கள் நேயமுட னிதமும்
வாய்மைவிளக்குமுயர் சேய்கல்லாலில்திரு (அவதா)

உ. வளங்கொள்காஞ்சிபோந்தம் மகிமைபெறமண் மேலே
மருவிருவினைக்கும்ழர் உருவெடுத்துத்தன் னுலே
விளங்குமணியைக்கந்தும் வெல்விடமும்ழர் பாலே
மெத்த வுமிழுமா வொத்தசெயலினைச்ச
தத்தன்மணஞ்செய்தபவித்திரைதல்வயிற்றில் (அவதா)

கூ. வேதத்துறைவிளங்க மேதினியெல்லாம் விளங்க
வேதியர்குலத்துக்கெப் போதும்வெற்றி விளங்க
ஆதிபரன்சைவவி பூதியென்றும் விளங்க
அண்டர்புகழ்ந்திருத்தொண்டர்குலங்களின்பம்
அண்டமிகவும்புகழ் கொண்டுவிளங்கத் திரு (அவதா)

உ - விருத்தம்.

அண்ணலாரவதரிக்கமகிழ்ந்துதாதை அழகுபெறுவிசாரசர்மனெனப்பேர்வைக்கஉள்ளும்வயதைந்தில்மறையாகமங்கள் நற்கலைகள் முழுவது முன்னுணர்வாலோர்ந்தும், வண்ணஅரும்பலருமுன்னமணமுட்கொள்ளும்வகைபோலவெளிவிடாதிருந்தேழாண்டில், திண்ணமிகஉபயனங்தைசெய்து பிறந்தமறைபொழுவிக்க அமைத்திட்டாரே.

உ - கீர்த்தனம் - இராகம் - பியாகடை - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உணர்ந்தார்திருமைந்தர் உண்மைப்பொருளே (உணர்)

அனுபல்லவி.

குணந்திகழ்மறைகளை உணர்ந்துவந்தனர் நலம்
அணங்கிடமனமகிழ் வினைந்துகொல்லியபடி (உணர்)

சரணாகதன்.

க. மறைகள்முழுதும்நலம் உறையாகமங் கருதும்
நிறையுங்கலையினைத்துங் குறைவில்லாமல் பிற (உணர்)

உ. அந்தணர்களும்பெற்ற தந்தையு மைகர்த்தம்
சிந்தைத்தெளிவைக்கண்டி கர்த்தி சரித்திட (உணர்)

கூ. திடமானகலைகளின் முடிவானபொருண்மணில்
நடமாடுமையர்திரு அடியாரெனக் கருத்தில் (உணர்)

கூ - விருத்தம்.

உள்ளபடியுணர்ந்தொருநால்மறையோதுமைந்தர்களோடுற்றபோது துள்ளுபசுக்களையோட்டிச் செல்லுமிடையனையதிலோர்சுரபிமுட்ட எள்ளளவுங்கூசாமல்அவன்தடியா லடித்திடக்கண்டெம்மையாளும் வள்ளலார்விலக்கியிவைவருகுகின்றீரென்னிடைச்செருக்கின்றீரே

கூ - கீர்த்தனம் - இராகம் - சுரஹரப்பிரியை - மி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

ஆவின்பெருமையை ஆய்ந்தறியாயோ
தேவர்புகழ்மிதன் சீர் குறியாயோ (ஆவின்)

அனுபல்லவி.

ஜீவராசிகட்கெல்லாந் திகழ்மேன்மை நிறையும்
மேவுந்தீர்த்தங்களெல்லாம் விரும்பிவர் துறையும் (ஆவின்)

சரணங்கள்.

க. மங்கலமாமிதை வளர்ப்பதிற் புண்ணியம்
பொங்குமென்றெண்ணவே பொருந்தும்லா வண்ணயம்
துங்கமுனிவரண்டர் தொகுதிகள் சூழும்
அங்கமனைத்துந்தான் அடைவதாய் வாழும் (ஆவின்)

உ. நடனஞ்செய்பரனுருநறுங் கொன்றைத்தொடையும்
தடமதியுங்கியுஞ் சந்தமா அடையும்
முடியில்மஞ்சனம்புரிந் திடப்பஞ்ச கவ்யம்
வுடிவாயுதவுமிதை விடவுண்டோ திவ்யம் (ஆவின்)

கூ. வாசவன்அமரர்கள் மருமலர் வேதன்
கேசவன்தொழவெள்விக் கிரியில்லாம் காதன்
பூசும்நீறுகரும் பொருள்தன்பால் உதிக்கத்
தேசுபெறுமிதைப்போற் செகத்துண்டோ மதிக்க (ஆவின்)

ச. பூதகணங்கள்சூழப் பொதுவினில் ஆடும்
ஆதிபரமன்றனை அம்மைகை யோடும்
மேதகவேவாங்கும் விடைத்தேவர் சொந்த
ஜாதியென்றுற்சொல்லுங் கருதிலோ இந்த (ஆவின்)

கூ. ஒருதரம்பார்த்தாலும் வருவினை போமே
திருமையிலுமவர்க்கே பெருமையுண்டாமே
அருமையாமிதையடிக் கடுங் கல்லுகடையா
தருமமாமிமையா உரையடா இடையா (ஆவின்)

சு - விருத்தம்.

சினமிருமாயன் சிந்தைதிருந்தக்
கனிவுறுமன்பாற் கழலினான்மேல்
மனமிருகாதல் வளர்ந்திடப்பின்னும்
புனிதர்புகன்றூர் புகழ்பெறநின்றூர்.

சு - கீர்த்தனம் - இராகம் - பந்துவராளி - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

நானேயினிமேய்த்திடவே சென்றூர்
நல்லவர்தொழ நின்றூர் (நானே)

அநுபல்லவி.

ஆனேற்றினர் சினந்த நலங்களோ
அகங்கொண்டவர் பசுவின் குலங்களோ (நானே)

சரணங்கள்.

க. மெய்யர்ச்சனை செய்திடு சுதனல்
வெகுள்காலனை உதைத்தருள் பதனல்
எய்தும்பல மெய்திடும் இதனல்
என்னுந்திட மன்னிய அதனல் (நானே)

உ. திருவுன்களை வருத்திடில் அழிவார்
திடமிதெனை அடிக்கடி மொழிவார்
இருகண்புனல் பெருகிடப் பொழிவார்
இடராம்பவத் தொடரினை ஒழிவார் (நானே)

ரு. ஆனினங்க ளானவை வாடா
அன்புசெய்யில்த் தன்பங்கள் கூடா
தானையாடிக் காலுல மோடா
கடையில்லை இடையா போடா (நானே)

டு - விருத்தம்.

என்றன்பரியம்பவனக்கியெழுந் திடையான்வெருவிச்செலநின்ற
வருஞ், சென்றந்தணர்முன்புடன்தகனைத் தெரிவித்தினிமேய்ப்பது
நானெனலும், கன்றென்றவர்யாருமிசைந்திடவே காடுஞ்செயல்க்
டிடவைம்புலனே, வென்றின்புறுமைந்தாமகிழ்ந்தாநல பிருமாண்
மைமேய்க்கநடந்தனரே.

டு - கீர்த்தனம் - இராகம் - பைரவி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பசுக்குலங்களை ஆ கரித்தார் இக்கா
பார்முழுதுய்ய அவ கரித்தார்.

அநுபல்லவி.

இசைக்கும் மறையனைத்தும் படித்துக் கரத்
தினிற்கயிறொடுத்தடி பிடித்து நலமாகப் (பசு)

சரணங்கள்.

க. வரப்புவெளியில்விட்டு மேய்ப்பார் அச்சம்
வாராமல்நடந்துமுன் வாய்ப்பார் மண்ணிற்
திரைப்புனலில்விடுத்துத் தேய்ப்பார் என்றன்
திவினையனைத்தையும் மாய்ப்பார் இப்படிப் (பசு)

உ. பதிகைக்கரைகளிலே விடுப்பார் புல்லைப்
பறித்துப்பறித்துவாயிற் கொடுப்பார் வெய்யிலில்
கடுகிமாநிழலில் அடுப்பார் தண்ணீர்
காட்டிச்சொரிந்திளைப்பைத்தடுப்பார் இப்படிப் (பசு)

ரு. குடுமிமுடிச்சவிழ்ந்து சூலைய அரைக்
கோவணமுங்கயிறும் உலைய மான்தோல்
இடுமுப்புரிநூல்புரண் டலைய மனைத்
தின்பம்நிறையத்துயர் தொலைய அனுதினம் (பசு)

ச. காலந்தவறுமலே பார்த்து பால்
கறக்கவிடுதொறுஞ் சேர்த்து வாயால்
சாலவுஞ்சிவனென ஆர்த்து காலையில்
சமித்திறும்செயுங்கடன் தீர்த்து மகிழ்வுடன் (பசு)

சு - விருத்தம்.

நலம்பெருகப்பயிருக்குமழைபெய்தாற்போல்நாடியிவர்பசுக்குல
த்தைமேய்க்கஆவின், குலம்பெருகிவளருகலாலழகாய்மூன்று கொ
டுப்பதினும்அனேகமடங்குதிகம்பாயின், பலம்பெருகவேள்விபுரிம
றையோர்வேதம் பகர்மைந்தன்மேய்ப்பதுவேகன்றென்றுரித்,தலம்
பெருகவந்துநித்தார்,தம்மேலன்பு சார்ந்திடஆனினங்கள்களிகூர்ந்த
தன்றே.

சு - கீர்த்தனம் - இராகம் - சுருட்டி - மிச்ர - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

இந்தமைந்தர்தமைச் சந்ததங்கண்டுமே
கிழந்திடும்பசுக்குலங்கள்.

அநுபல்லவி.

அந்தமில்லாமல்நி றைந்திடும்முயிரெல்லாம்
அளவில்லாத தய்ய கவங்களோ

உளமகிழ்ந்து செய்ய அதன்பயனை
வெளிவந்தாற்போல் உய்ய அவதரித்த (இந்த)

சரணங்கள்.

க. கட்டுத்தறியினை விட்டவிழ்த்தவுடன்
கன்றையும் நினையாவே சுற்றிச்சுற்றி
நின்றுமுன் கனையாவே வேறுசெயல்
ஒன்றினும் முனையாவே இவ்விதமாய் (இந்த)

உ. வந்திவரிடத்தில டைந்தவுடனேதம்
மடிப்பாலைச்சொரிந்திடுமே கலம்நிறைய
இடத்தே புரிந்திடுமே சுற்றுச்சுற்றி
கடுத்தே திரிந்திடுமே இவ்விதமாய் (இந்த)

ங. மங்கலமாகிய தங்கன்றைவிடமெலாய்
மனமில்லை மதித்திடுமே இருகண்ணில்
புனல்விழ உதிர்த்திடுமே மகிழ்ந்திவர்
முனம்நின்று குதித்திடுமே இவ்விதமாய் (இந்த)

ச - விருத்தம்.

காவும்பசுக்கள்கன்றுபிரிந்தாலுஞ்சிறியமறைக்கன்றை
மேவியருகிக்கனைந்துமடிமிகப்பால்சுரந்துபொழிந்திடலும்
ஆவுடன்கண்டுணர்ந்திதைகம்அரனுக்கேமஞ்சனமாட்டிச்
சேவைசெய்யாவேண்டுமெனச்சென்றார்நெறியில்நின்றாரே.

எ - கண்டகம் - இராகம் - நாதநாமக்கிரியை - ஆதிதாளம்.

பாசவினைகளென்னும் மாயினையொழிப்பவர்
தேசுறுபசுக்களோ ஆசையுடனாக்கி
வாசமிகுமலரைக் காசொடுமணிகளோப்
பூசலொடுமேலைகள் வீசுமன்னிக்கையில்
நேசமாசமுண் வாசனையால்த்தில்லை
வாசனையன்பர்விச் வாசனைத்திருகட
காசனைவிடுப்படி நாசனச்சுயம்பிர
பூவுலகத்தவர் பூசனைசெயலுற்றார்
யாவருந்தொழப்பெற்றார்.

அ - கீர்த்தனம் - இராகம் - கருபார் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பூசனைபுரிந்தாரே விரிசடைப்படி (பூசனை)

அநுபல்லவி.

மாசில்லாமண்ணிலந்திக் கரைமனையினில்கல்ல
வாசனைதிசையெங்கும் வீசுமாத்தியின்கீழ்
நேசமுடனே ஐக தீசனுக்கனுதினம் (பூசனை)

சரணங்கள்

க. சூழுமணல்லிங்கமதில் வகுத்துக் கோபுரமும்
சுற்றுக்கோவில்களும் பருத்து கடவில்
வாழும்விமானமொன்று தொகுத்து அதற்குள்
வாசம் புரிந்திட ஆசனமு மியற்றித்
தேசுறுமணலினில் ஈசனுரு வமைத்துப் (பூசனை)

உ. கவருடங்களோக்கையால் எடுத்து வந்துமுன்
கல்லபசுக்கள்பால் கொடுத்து நின்றிடச்
செவ்வண்மணற்கோவிலில் அடுத்து வைத்துக்
திருந்திய பலமலர் பொருந்துவ தெடுத்தான்
சிவந்தனில்நிறைந்திடப் பரிந்தருச்சனை செய்து (பூசனை)

ங. பரவிப்பாலின்மஞ்சனஞ்சொரிந்து செய்பூசையைப்
பாமனர்மகிழ்ந்தனர் பரிந்து கிட்டாத
பொருளையன்பால்நிறையப்புரிந்து திருவாழ்
பொருவிலொளியைநினைந் துருகியுருகி கல்ல
திரிகரணமு மொன்றாய் மருவிடவேயிருந்து (பூசனை)

அ - விருத்தம்.

மைந்தனரிப்படிச்செய்பூசைக்கென்றும் மகிழ்ந்துகுடங்குடமாக
ப்பால்கொடுத்தும், அந்தவினைங்களுறையாமல்முன்போல்அந்த
ணர்தம்மனையினும்பால்கொடுக்கும்நாளில், எந்தையார்செய்கையை
க்கண்டொருவன்பூசை யென்றறியாதந்தணர்கட்குரைத்தான் அன்
னோர், சிந்தியாதெக்கியதத்தனையழைத்துச் சிறுவார்இவ்வண்ணங்
கூறுவாரே.

கூ - கீர்த்தனம் - இராகம் - கேதாரம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அந்தணனேயுன் மைந்தன்செய்கையை
அறிந்திடக்கேளாயோ.

அநுபல்லவி.

பந்துஜனங்களெனச் சிந்தையினி லுணர்ந்து
பார்க்கிலன்உடலுக்குள்நாக்கைவளைப்பதுபோல் (அந்)

சரணங்கள்.

க. விளங்குமேய்ப்பவன்போல் வளம்பெறப்பசுக்களைக்
களங்கமில்லாமல் மேய்த்தான் பின்பு
விடுத்துக்குளிர்ந்தநீர்த் தடத்திலழுக்குநீக்
கிடத்தினமுந் தேய்த்தான்
வளர்ந்திடும்பயிருக்குக் கிளர்ந்துபொழியமழை
வாய்ப்பதுபோல் வாய்த்தான் தன்
மனந்தன்னில்வேறொன்று நினைந்துநல்லவன்போல்
வலியவந்தெங்களைப் பலசொல்லியேய்த்தான் (அர்)

உ. வந்தபசுக்களைக் கறந்து குடங்களில்நி
றைந்திடப்பா லெடுத்தான் அதை
மண்ணிநதிக்கரையில் வெண்மணலிற்கொடுமை
எண்ணிசிதறி விடுத்தான்
அந்தணர்வேளவிக்க மைந்திடும் பாலைய
கந்தையினற் கெடுத்தான் நெஞ்சில்
அனைவருமுலகினிற் கனவிலும் நினைந்திட
அடாதசெய்கையை விடாமல்த் தொடுத்தான் (அர்)

கூ. வடிவாய்மேய்த்திடும் இடையன்செய்யுந்தொழில்
கெடுகலென்றே பணித்தான் கபடமாய்
வாட்டமில்கலம்பா ராட்டிச் சோறதனைக்
காட்டிக்கவியைத் தினித்தான்
தடையில்லாமற்பால் கொடுத்திடும் வளங்களை
யிடையூறுய்த் கனித்தான் நிப்படித்
தான்புரிந்திவ்வகில மேன்மையோ எங்களைச்
சாலவும்மசகம் போலவே கனித்தான் (அர்)

கூ - விருத்தம்.

நிறையும்வேதியரில்வகையியம்பலும்நின்றோன்
நிறையும்ஞானநியேனினிச்செயிற்குற்றமெனைதாம்
பொறையுளீரெனப்போற்றியேயிடைகொண்டுபுறப்பட்
டுறையுந்தன்மனைக்கடைந்தனனுடைந்தனனுள்ளம்.

க - கண்ணிகள் - இராகம் - தோடி - ஆதிதாளம்.

கூ. அந்தணன்அந்திப னிம்புடன்தந்துதன்
அகந்தனில் வந்தானே இந்த

அவச்சொல்லைக்கேட்கவோ அவதரித்தேனென்
றகந்தனில் நொந்தானே.

உ. திருமிகுமைந்தர்தம் அரியமுகத்தைத்
திரும்பியும் பாரானே அவர்
சிந்தையிற்சிவனெனி னேந்திமேன்மைத்
திறத்தையும் ஓரானே.

கூ. உலகினிலெவர்பகை கலந்திருந்தாலும்உள்
ளூர்ப்பகையெனக் காமோ இங்
குறையும்பெருந்தவ மறையவர்கோபம்
உற்றுல்வீண் போமோ.

சு. மாதவவேதியர் சாதியிலில்லா
வழக்கத்தைத் தொடுத்தானே அந்த
வழக்கத்தைமுழுக்கவும் ஒழுக்கமாய்நடத்தாமல்
பழிக்கிடங் கொடுத்தானே.

எ. என்னிவனிருந்திட அன்பிசவிடிய
என்றும்பாலைத் காலே எழுந்
திலங்கும்பசுக்களொடும் நலங்கொள்மைந்தருமண்ணிக்
கெய்தினர்அந்த வேலே.

சு. தந்தைமறைந்தி தயிந்திவேனெனச்
சிந்தையெண்ணங் கொண்டான் தொடர்ந்து
தடந்தனில்வாழுண்பு நடந்துசிவார்ச்சனை
தயார்செய்யக் கண்டான்.

க0 - விருத்தம்.

ஒளித்தவன்குராமரத்தின்உச்சியிலேறிப்பார்க்கக்
களித்திவர்பசர்க்குப்பாலின்மஞ்சனமாட்டக்கண்டான்
உளத்தினில்முளிந்துமண்பாய்ந்தோடிவந்தன்பர்பூசை
வளத்தையெண்ணுதடிக்கமைந்தருமுணர்கிலாரே.

க0 - கீர்த்தனம் - இராகம் - நாதநாமக்கிரியை - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அடித்ததையுணராரோ தம்மைத்தந்தை (அடித்)

அனுபல்லவி.

அடிக்கடிவாயினை மடித்துப்பல்லொடுபல்லைக்
கடித்துச்சினந்துதடி துடித்துவெய்யவுரை

படித்துக்கையில்தடி பிடித்துவானின்இடி
இடித்தெனமுதுகு தடிந்திடத்தம்மை (அடித்)

சரணங்கள்.

க. அரகரசிரதர திரிபுரகாமத
கரவரசுரநதி தரவெனஇருதயம்
உருகிப்பழையபண்பு பெருகிப்பெருகியெழத்
திரிகரணமும்ஒன்றுய் மருவியதனால் (அடித்)

உ. அடித்துமலரர்ச்சனை தொடுத்துப்புலியின்தோல்
உடுத்தபரன்முடியில் எடுத்துமஞ்சனப்பால்
விடுத்திடக்கண்டதைக் கெடுத்திடப்பால்வைத்த
குடத்தினைக்காலா லுடைத்திடும்வரைக்கும் (அடித்)

கக - விருத்தம்.

ணைத்தரிவ்வாறிருந்தபிஷேகஞ்செய்போது மறையவன்பாற்குட
ங்களைக்கலாலுடைக்கத், தந்தையெனவறிந்துமவன்கால்கவ்விழுத்
தநயர்கோலஞ்சுக அகமழுவதாக, அந்தமழுவினையேபெயத்தான்தன
ற்றைஅவன்விழுந்திதகன்றாசசனைக்குமைத்தார், கிங்தமகிழ்ந்தெ
ழும்பொழுதந்தரத்தெம்மானைத் தெரிசித்தாரொன்றுளத்தில்உருசித்
தாரே.

கக - கீர்த்தனம் - இராகம் - காம்போதி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தரிசனஞ்செய்தாரே கண்ணாரத் தரிசனஞ்செய்தாரே.

அனுபல்லவி.

தரிசனஞ்செய்ததி புரிசண காதியர்
தரிசனையன்பால் (தரிச)

சரணங்கள்.

க. பூதகணங்கள்சண காதர்பூதலோரிரு
புடையும்நெருங்கிச் சூழப் பல
மாதவர்சிவனென ஓதியோதியின்ப
வாரிதியினில் ஆழ
மாதவன்பங்கனன் ஆதியவானவர்
வாழ்த்திமகிழ்ந்து தாழ நல்ல
வேதமுரைத்துதிசெய்ய காதலாவிடைமிசை
மாதுமையவளொரு பாதியில் வாழத் (தரிச)

உ. தும்புருநாரதர் இன்பவிணையொடு
தொடர்ந்துகீதம் பாட நல்ல
செம்பவளஇதழ ரம்பையர்திருமுன்பு
திவ்யநடனம் ஆட
மொய்ம்புமுனிகாதமெ ழும்பஞ்சதந்துபி
முழக்கமெங்கணுங் கூட உயர்
அம்பரத்தோர்பொழி யும்பெருமலர்மழை
அம்புவியெங்கும்நி ரம்பியே மூடத் (தரிச)

ஈ. மதியும்அரவுங்குளிர் நதியுங்கொன்றையுமென்றும்
வளர்சடையொளி வார மலர்
விதிமுதலமரர்கட் கிதஞ்செய்கனத்திற்கரு
ணைன்னெளிமிக ஆர
கதிர்செய்மேற்றினெளி துதஞ்லுதுக்கமற்ற
காசவடிவு கூர நம்மன்
பதறவும் ராவணன் கதறவுஞ் சக்திரன்
சிதறவுஞ்செயும்பதத் தநிபர்முன் சேரத் (தரிச)

கஉ - விருத்தம்.

பத்திமுதிர்ந்திடுபாலகிரிவ்வகைபரனைத்தரிசித்தே
சித்தமகிழ்ந்துருகித்துதிபற்பலசெப்பிமிகப்பணியும்
அத்தருனத்திலெடுத்துமழித்துதம்அன்பரைநோர்நோக்கி
மதீதகயத்தையுரித்தவர்தந்திருவாய்மலர்ந்தருள்வாரே.

கஉ - கீர்த்தனம் - இராகம் - அடாணை - மி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

சண்டேசனும்பதத் தந்தோமென்றேயன்பு
கொண்டீசரருள்புரிந்தார்.

அனுபல்லவி.

தண்டாமரைமலர் நேர் தங்கையினல்த் தொடலும்
தங்குஞ்சிவமயமா யங்கமடைந் திடலும் (சண்)

சரணங்கள்.

க. பூசைக்கூறுசெய்த தாதைதாளற வீட்டிப்
பொருந்தகம்மேலன்பு புரிந்தாயென்றுபா ராட்டி
பூசையாயுச்சிமோந்து தாதைதாமென நாட்டி
அணைத்துக்கொன்றைமாலையையழகாயவர்சூட்டிச் (சண்)

உ. அண்டர்புகழ்ந்திருக் தொண்டர்களுக் குரிய
அதிபராக்கிச்சூடு வதுவும்உளம் பரிய
உண்டகலமும்உடுப் பதுவும்யார்க்கு மரிய
உனக்கேதகுந்தது மெனமயிழ்ந்து பெரிய (சண்)

கூ. வானினிலமரர்கள் மருமலர்மழை பெய்ய
மலர்விதிமுகிலோர்கள் இதமாய்த்துதிகள் செய்ய
ஞானமுனிவர்சாம கானமுழக்கத் தைய
நலங்கொண்டதிருத்தொண்டர்குலங்கள்விளங்கியுய்யச் (சண்)

கஉ - விருத்தம்.

விடைமேலடைந்தாரருள்செய்யவினங்குங்கணங்கள்போற்றிடஅவ்
வுடலோடஞர்பாலகராயுடனேதாமுந்தொழுதணைக்கார்
படியோரதியப்பிழைபுரிந்தும் பாலர்மாழவாற்பிழைநீங்கி
நெடிதாஞ்சுற்றத்தொடுந்தாதை நிமலருலகத்தழுக்கானே.

கச - விருத்தம் - சுந்தாமூர்த்திசுவாமிகள் - துதி.

செம்மானுடையாரடியார்கஞ்சேர்த்திகன்னையாருமிர்
திம்மாயப்பொய்ப்பிபலமொழியிசைசேர்தொண்டத்தொகைபாடிப்
பெம்மான்றண்ணீர்ப்பாலைபாற்பெயர்த்துந்துசெலவிடித்த
எம்மான்மலர்த்தாள்களோப்பனிய இனைக்கும்பிறப்பைவணங்குவாம்.

மூம்மையாலுலகாண்டசருக்கம்முற்றிற்று.

ஆகிருவிருத்தம் - கஉச - கீர்த்தனம் - கசக - கண்ணிகள் - உஇ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூ

திருச்சிற்றம்பலம்

ச - வது. திருஞான்சருக்கம்.

உகவது. திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்புராணம்.

க - விருத்தம்.

நலத்தில்விளங்குமுனைப்பாடி நாட்டில்திருவாமூர்வேளாண்
குலத்தில்விளங்குகுருக்கையர்கங் குடியையிளக்கும்புகழனார்
நிலத்தில்விளங்கும்புகழ்மிகவே நிகழும்நாளிற்சைவநெறி
தலத்தில்விளங்கும்படியாகச் சனித்தார்எவர்க்கும்இனிதாரே.

க - கீர்த்தனம் - இராகம் - மோகனம் - மி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

அவதரித்தாரே மருள்நீக்கியார் அவதரித்தாரே.

அனுபல்லவி.

புவனத்திற்கலிகளின் புகழ்சேர்துறை தழைக்கப்
பொருந்துமருந்தவர்தந் திருந்தும்நெறி பிழைக்க (அவ)

சரணங்கள்.

க. திகழ்வேளாண் குலத்தில் விருந்தளித்துச்
சிறக்கஇந் நிலத்தில் அவதரித்த
புகழனருமவர் மதிழ்வாய்மணம் நலத்தில்
புரியும்மாதினியாரும் புரிந்ததபோ பலத்தில் (அவ)

உ. வளர்முக மதியார் கற்பினிற்புகழ்
மருவருந் தனியார் போலவேநலம்
ஒளிர்மாதினியாரிடத் துயர்திலத வதியார்
உதித்தச்சிலவருஷம் ஒழியக்குண நிதியார் (அவ)

கூ. அகிலத்தில்தன் றும் இருள்களெல்லாம்
அகன்றுபோய்க்குன் றும் படி யுதிக்கும்
பகலவன்போலவே அகவிருளொழிந் தென்றும்
பாருய்யமாதினி யார்தம்வயிற்றில் நின்றும் (அவ)

உ - விருத்தம்.

காதலனருகித்திடலுஞ்சிறப்பாகச்செய்வதெல்லாங்களித்துப்பெ
ற்ற, தாதையார்செய்துமுவாண்டுதனிற்சவளமுமேதகவேசெய்ய
ஓதுகலையனேத்துமறிதிளம்பிறைபோல் மைந்தர்வளர்ந்துறும்நாள்
தன்னில், தீதில்கலிப்பகையார்க்குத்திலதவதியாரைமணஞ்செயநே
ர்ந்தாரே.

உ - கீர்த்தனம் - இராகம் - சாவேரி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கலிப்பகையாருக்குத் திலதவதியார்தம்மைக்
கலியாணஞ்செய்யஇசைந்தார்.

அனுபல்லவி.

ஒலித்திடுங்கடல்சூ ழுலகிற்புகழ் கதித்த
உத்தமமாம்வே ளாளர்குலத் துதித்த (கலி)

சரணங்கள்.

க. சிரத்தினிலொருபெண்ணும் தேகத்திலொரு பெண்ணும்
சேர்த்தவர்பதங்களே மெய்யன்புடனே யெண்ணும்

விருப்பினர்சோழமண் டலத்தரசாகுஞ் பண்ணும்
வேந்தனிடத்திற்சே னதிபதியாய் நண்ணும் (கலி)

உ. சீரமைந்தகலிப் பகையாருயர் மதி
சேர்ந்தவரைவிடுக்க அவனந்திலத வதி
யாரைவந்துகேட் டிடலுமனஞ்சம் மதி
அடைந்துபுகழனு பெனும்பெருங்குண நிதி (கலி)

கூ. திகழுஞ்சுவைமதுவை யுண்டுதிரண்டு வண்டு
செறியுங்கொன்றையணி சிவனிடத்தன்பு மண்டு
புகழனுருத்மக் 'கிசைருலத்தையுங் கண்டு
பொருந்தியபெருங்குணச் சிறப்பையுமனங் கொண்டு (கலி)

கூ - விருத்தம்.

புகழனரிசைந்துரைத்திடக்கேட்டவர்போய்க்கலிப்பகையார்க்கு
மகிழ்வினைதருமவர்மணஞ்செயுமுனம்மன்னவன்தன்னோடு
பகைசெயுத்தாதேசமன்னனேவெல்லப்பரிந்திவர்தமையேவத்
திகழ்கலிப்பகையார்பலபடையொடுசென்றுபோர்செயும்காளில்.

க - கண்ணிகள் - இராகம் - காம்போதி - ஆதிதாளம்.

க. அந்தநாளில்இங்கே புகழனர்நிலையாமை
யாமிவ்வுலகை விடுத்தார் உயர்
அந்தரலோகத்தை அடையமாதினியாரும்
அவருடனே அடுத்தார்.

உ. மாதாபிதாஇறக்கத் திலதவதியாரொடும்
மருணீக்கியார் வருந்தி மன
மீதானதுன்பத்தில் அழுந்தியுறவோர்தேற்றும்
விதத்தினுல்மனந் திருந்தி.

கூ. செய்புங்கடன்கள்செய் திருந்தார்முன்புவட
தேசத்திலும் பகையார் உடன்
வெய்யபோர்செய்துயிர் கொடுத்துப்புகழ்மிகவும்
மேவினர்கலிப் பகையார்.

ஈ. அந்தவார்த்தைதிலத வதியார்கேட்டலுனந்தங்தை
அவர்க்குக்கொடுத்தத் தேவினர் நிதனுல்
இந்தஉயிரையவ ருடனேசேர்ப்பதல்லால்
இனியிரேனென்று கூறினாள்.

ரு. இன்னவிதமாய்த்துணிந்திசைத்தவார்த்தையைக்கேட்
டிளையவர்விரைந் தெழுந்தார் நான்
என்னசெய்வேனென வருந்தித்தமக்கையார்
இணையடிகளில் விழுந்தார்.

சு. அன்னைதந்தையிறந்தும் உமைத்தொழப்பெற்றதனல்
ஆருயிருடன் இருந்தேன் நீர்
என்னைத்தனியாய்விடுத் தேகினல்நர்வுமுயிர்
இழப்பேன்இருக்கப் பொருந்தேன்.

எ. என்றுபுலம்பிட்டும் இளையவர்வளமாய்வாழ்ந்
திருந்திடப்புவி மேலே அவரும்
அன்றுமுதலாய்த்தாலி தாங்காமலில்லறஞ்செய்
தமர்ந்தார்பரிவி னலே.

அ. உலகம்நில்லாதென்றெண்ணித் தம்பியார்நிதியார்க்கும்
உதவிருந்தும் அளிப்பார் குளம்
மலருஞ்சோலைதாமச் சாலைதண்ணீர்ப்பந்தல்
வைத்துமனங் களிப்பார்.

கூ. நல்லசமயம்எதென் றெண்ணுமீசருள்
நல்காததனும் சமணர் / மதத்தில்
செல்லவெண்ணிப்பாடலி புக்ககரிலிவர்
சேர்லுமந்த அமணர்.

ஈ. தங்கள்நூல்கோச்சொல்ல இவரிந்திடமேலாம்
தருமசேன ரென்ன நாமம்
அங்கவர்வைத்திடத் தேரரைவாதில்வென்
றமர்ந்தார்தலைமை மன்ன.

கூ - விருத்தம்.

தம்பியாரும்பொய்யமணர் சமயமுத்திகருமென்றே
தம்பியார்வமுடனிருக்கும் நண்பைத்திலதவதியார்கேட்,
டெம்பியார்க்கிம்மதியுதித்த தென்னென்றயர்ந்துதிருவதிகைத்
தும்பியார்க்குங்கொன்றைபுனை சோதியார்க்குத்தொண்டுசெய்வார்.

கூ - கீர்த்தனம் - இராகம் - சேதாராகவுள் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

திலதவதியார் திருத்தொண்டுபுரிந்தார்
நலமானகுணநிதியார்.

அனுபல்லவி.

இலகியதம்பியார்மேம் குலவனவைத்ததாய வால்
இன்னுயிர்தாங்கியே இங்கிலத்திலிருக் கும் (திலத)

சரணங்கள்.

க. திகழுமுறவாங்கொடர் பொழிந்துதூயபுகழ்ச்
சிவகெறிபெற எண்ணி கலமானீர்
மிருகெடிலநதியின் வடபால்த்திருவதிகை
வீரட்டானம் நண்ணி யுலமாய்வந்து
மகிழ்டன்முப்புரத்தைப் புன்சிரிப்பாலெரித்து
மதுவார்கொன்றைக் கண்ணி இளஞ்சந்திரன்
புகழ்சேர்கங்கையணியும் வீரட்டானேசரைப்
போற்றித்துதிகள் பண்ணி நீங்காமலே (திலத)

உ. என்றும்அந்தத்தலத்தில் இருந்துசிவச்சின்னம்பூண்
டெழுந்துவிடியும் முன்பு கோவிலினில்
சென்றுதிருவலகாற் பெருக்கிக்கோமயத்தினால்
திருமெழுக்கிட்ட பின்பு அப்போதலர்ந்த
நன்றிசேர்மலர்கொய்து திருமாலைதொடுத்து
நயமாகக்கொடுத் தென்பு கரைந்திட
நின்றுதோத்திரங்கள் செய்துவிரட்டேசரை
நினைந்துநினைந் தன்பு பெருகிடவே (திலத)

கூ. கருவிடத்தினாலுண்டு பசியைத்தீர்க்கநெஞ்சில்
கருதுதல்போல் நினைந்து முத்தியைச்சேரப்
பரசமயத்தில்த்தம்பி சேர்ந்தானென்றெண்ணிக்கண்ணீர்
பாயவுடம்பு நனைந்து விளக்கிருக்க
இருளைக்கருதிமெய்ப்பொய்ச் சமயக்குழியில்விழுந்
திடர்மனத்தினிற் புனைந்து வாடுந்தம்பியை
அருளாலேதடுத்தாள்வாய் பரமனேயென்றுதிரு
அடியைநெஞ்சினில் வனைந்து தினந்தினமும் (திலத)

நி - விருத்தம்.

சங்கரர்க்குத்தபோதனியார்தொண்டுசெய்து தம்பியையாண்டரு
ளுமெனப்பலரிய அந்த, மங்கையார்கனவிலெழுந்தருளிநீயுன்மனக்
கவலையொழியுன்னோடிருக்கோன்முன்பே, அங்கெமைச்சேர்ந்திட
முனியாய்த்தவங்கள்செய்தா னவனைநாஞ்சூலவிடுத்தாள்வோமெ

ன்று, வெங்கொடுஞ்சூலையைப்பரஞ்சோவலோடும் வெருவினர்ச்ச
னமதமருவினரே.

சு - கீர்த்தனம் - இராகம் - தருபார் - மி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

வருந்திமயங்கிவிழுந்தார் தருமசேனர் (வருந்தி)

அநுபல்லவி.

அருந்தவங்கோப்பண்டு புரிந்தநிற்குறை கொஞ்சம்
இருந்ததனும்சென்மம் பொருந்தும் கொண்டரையாள
ஐயரும் வீலை செய்யச் சூலை
வெய்யநோயையிவர்க்கு விடவுமந்த வேலை (வருந்)

சரணங்கள்.

க. வடவனல்விடஞ் சூலப் படைவேல்களெனவயிற்
றிடையேயெய்குடைவதைத் தடைசெய்யச்சமணர்கள்
மருவிமந் திரிக்க வன்மை தரிக்க
அரவின்விஷக்கலிக்கொண் டாற்போலதி கரிக்க (வருந்)

உ. இச்செயலைக் கண்டு கொச்சையமணர் கூடி
அச்சமாகிவிடம்போ லச்செய்யுங்கொடுஞ்சூலை
இவர்க்குற்ற தென்று யாரும் நின்று
தவமென்வலுசேர்ந்தைதளர்ந்துசூழ்ந்திடஅன்று (வருந்)

கூ. கண்ட அமணர்கள்க மண்டலநீரைக் கை
கொண்டுமந்திரித்தும் உண்டிடும்படிசெய்தும்
கைப்பீலி தூக்கிக் காதல் தேக்கித்
தப்பாமலுடம்பெல்லாந் தடவியும்மிக கோக்கி (வருந்)

சு. முன்னிலுஞ்சூலைநோ யின்னம்வளரத் துன்பம்
மன்னிநடுங்கி யிது என்னெனச் சமணர்கள்
மொழிந்துகை விடவே மோகப் படவே
ஒழிந்திடாமற்சூலை யுள்ளேருடைந் திடவே (வருந்)

சு - விருத்தம்.

வருந்துமிவர்முன்னுணர்வால்த்தமக்கையார்பால் மகிழ்ந்துசமை
ப்பவரிடவுவன்போயுங்கள், அருந்தம்பியாரோவவந்தெனென்ரு
ன் அறிவையார்நிற்குண்டோவெனலுஞ்சூலை, இருந்தவிதமொழிந்
துய்யும்படிநீகேட்டிங் கிராத்திரியில்வாவென்ருரெனலுமாதர், தெ
ரிந்ததனுக்குரைத்தபடியவன்வந்தோதக் கோர்ந்திட்டார்திருவதிகை
சேர்ந்திட்டாரே.

ரு - கீர்த்தனம் - இராகம் - சாவேரி - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

திருவதிகையில்த்திலதவதியார் திகழுமடத்திற் சேர்த்தார்.

அநுபல்லவி.

மருவதிகொன்றைமாலைதாழும் திருமுடியார்சிறந்துவாழும் (திரு)

சரணங்கள்.

பாவலர்புகழ்ந்தேத்து மிமயப் பாவைபங்கனே மனத்திலமையம்
பாவனைசெய்யுந்திலத வதியார் பாவச்சமண சமயக்
கோவலில்கண்ணேனென்றதையந்த வலவாளேந்தலு மிந்தத்
தீவினைவிடத்தமக்கையார் முந்த வுவ்வாய்வருமென்னமுந்தத்
(திருவதிகை)

இடரினைகானினி யெவ்விதம் விடுவதெனவெண்ணு மானிதம்
உடையவருள்செய்திடத்தமக்கையார ரடிபணிந்து புனிதம்
அடைவனெனவுமிடர்சற்றேக விடைகொள்பாய்மயிற்மேலி போக
நெடுமுறிகமண்டலம் விட்டாக வடிவைமறைத்தமனத்தன் பாகத்
(திருவதிகை)

மெய்யுமம்வழிதன்னைப்பார்த்துமெய்யில்வெள்ளோயாடைபோர்த்து
கைகொடுப்பவர்தம்மைப்பிடித்துப் பொய்யுறுமவ்வழி தீர்த்து
மையிருளினிற்சமண ரனர் வெய்யமதம்விட்டெழுந்து வானர்
உய்யவரும்வீரட் டானர் செய்யுமருள்சேர்தரும சேனர்
(திருவதிகை)

எ - விருத்தம்.

தவமாமென்றுபாயுதித்துத்தலையைப்பறித்துநிவ்வுன்னும்
அவமார்ந்சமணர்தமைநிங்கிஅழகார்திருவதிகையடைந்து
சிவமேபொருளென்றுணர்ந்திருக்குர் திலதவதியார்தமைப்பணிந்து
புவிமேலெழாமல்வருந்தியிவைபுகல்வார்சூலேஅகல்வாரே.

உ - கண்ணிகள் - இராகம் - எதுருலகாம்போதி - ரூபகதாளம்.

க. நமதுருலஞ்செய் தவத்தின் னன்மையே போலவுதித்த
உமதுபின்வந்த அடியேன் வன்மையே.

உ. அமையுந்சூலே யால் வருந்தினேன் அதுநீவிச்
சமயந்தன்னில் வந்து பொருந்தினேன்.

ங. சூலநோயை மாற்றியருளுவீர் பிழைத்திடவினி
மேலெனக்கரை யேற்றியருளுவீர்.

ச. என்றதம்பி யாரை நோக்கியே சசனையெண்ணி
கன்றியுரைக்கப் பரிவு தேக்கியே.

ரு. பொய்யுறுமதக் குழியில் விழுந்திட்டீர் ஆகையாலே
வெய்யநயசக் கடலில் ழுந்திட்டீர்.

ஞ. இனியெழுந்திரு மென்று கூறினர் தம்பியாரும்
வினைநோயுடன் எழுந்து தேறினர்.

எ. கண்டதமக்கை யாரைப் போற்றினர் அவரும்பரமர்
தொண்டுசெய்யு மென்று சாற்றினர்.

அ. அந்தவருளைத் தலையில்த் தாங்கியே தம்பியாரும்
வந்தனைசெய்தார் துயரம் நீங்கியே.

ஈ. இலகுமவ்வீரட் டானம் நண்ணியே இசையவர்தொழுத்
திலதவதியார் மனத்தில் எண்ணினியே.

கூ. ஒளிருமம்பஞ்சர கூதரமன் படுக்கவே திருநீற்றை
இசையவர்கையிற் பரிந்து கொடுக்கவே.

கக. தாழ்ந்தகம்பி யாரும் வரங்கினர் பெரியவாழ்வு
சூழ்ந்தகென்றெண்ணிமெய்யில்த்தாங்கினர்.

கஉ. தம்பியாரகத் திருளும் மடிந்ததே புறத்திருளும்
வெம்பிமடிய இரவும் விடிந்ததே.

அ - விருத்தம்.

விடியலுமேதிருப்பள்ளியெழுசிபோற்ற மெய்த்தவத்தார்திரு
மெழுக்குத்தோண்டிகொண்டு, கெடியதிருவலகுங்கொண்டன்புங்
கொண்டு நின்றதம்பியாரையுங்கொண்டாலயத்தின், கொடிகெடுவா
சலேவணங்கிவலஞ்சூழ்போது குலவுமிசையவர்பரனர்தமைவணங்கி
ப், படியுகழும்பதிகமையரருளினாலே பாடினர்திருப்பம்மீடி
சே.

ஈ - தீர்த்தனம் - இராகம் - பந்துவராளி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தோத்திரமொழிந்தாரே பரசமய சான்றரமொழிந்தாரே.

அநுபல்லவி.

சேர்த்திநங்களிறுபார் திருவதிகையி லற்ற
நேத்திரமூன்றுடைய நிமலர்மகிழப் பெற்ற(தோ)

சரணங்கள்.

கற்றுமல்வாடச்செய்யும் பிணிமாயையையறுக்க
அரனர்திருவருள் கூடவே போற்றிக்

கூற்றுயினவாறு விலக்கலிலீரென்னும்
குணமாந்திருப்பதிகம் பாடவே பெரும்
காற்றுலோடும்பஞ்சுபோல் வயிற்றுறுஞ்சூலை தீரக்
கண்டடியேனுயிரோ டருள்தந்தீரென்றான் பார
ஏற்றாருட்கடலில் முழுகிப்புளகஞ் சேர
இப்புவிமேல்விழுந்து புரண்டுகண்ணீர் சோரத் (தோ)

உ. ஏதிடாத்திடல்வற்ற அருளாலாமோபொய்ம்மதம்
எனுங்குழியில்லிழுந்து வருந்தினேன் உன்றன்
மாறில்பதஞ்சேர்வாழ்வு தருஞ்சூலைதனக்குக்கைகம்
மாறில்லையெனவென்னம்பொருந்தினேன் எனலும்
கேதந்தமிழ்ப்பதிகம் பாடும்பண்பினுல் வாழும்
திருநாவுக்கரசென்றான் பெயரையுலகம் ஏழும்
கூறுகவென்றுவிண்ணில் ஒருவாக்குக்கொண்டைதாழும்
சூளிர்சடையாரருளா லெழுதுங்கேட்டன்பு சூழும் (தோ)

கூ. எழுந்தவாத்தினைக்கேட்டு விடையேன்பெருஞ்செல்வமோ
இதுவென்றுனினைந்தாரா வணன்முன்னை ஆண்ட
செழுங்கருனைத்திறத்தை அறிந்துநடிப்பதுவே
திடமெனக்கருதிப்புக் கணன்றன்னை நோக்கித்
தொழுதுசெயல்தனைக்கண்டு தொண்டரெலாரும் கூடித்
துஷ்டச்சமணர்செயல் தொலைந்ததென்றார் நாடி
முழுங்குகடலெனப்பல் லியவோசையெங்கும் கீடி
மொய்க்கநாவுக்கரசர் பரம்பொருளைக்கொண் டாடித் (தோ)

கூ - விருத்தம்.

செய்யதுதிசெய்துவெள்ளைமெழுண்டு தியானமுஞ்சேர்த்தமிழ்ப்
பதிகவாக்குமபொங்கக், கையிலுழவாரமுடன்கைத்தொண்டாற்றிக்
கடும்பிணிதீர்த்தரனேயோர்பொருளாவென்னினித், துய்யபனி
கொதுங்கருனைத்திறம்யார்பெற்றார் தலங்கென்போலென்றுவாழ்
சார்போற்றி, வெய்யபிணிதீர்ந்திருந்தாரினைக்கேட்டு வினைசெய்யச்
சமணர்கள்யோசனைசெய்தாரே.

எ - கீர்த்தனம் - ராகம் - கல்யாணி - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

யோசனைசெய்தாரே சமணர்கள் யோசனைசெய்தாரே.

அனுபல்லவி.

ஆசையாய்ச்சைவரெறி அடைந்துசூலை கீழ்நி
வாசருசெய்வனக்கேட்டமனத்திற்பொருமைதாங்கி (யோ)

சரணங்கள்.

க. தருமசேனருக் குற்ற சூலையையின்
கொருவராலும கற்ற முடியாமையால்
பெருமைச்சைவராயிப் பெருஞ்சூலையொழிந்துய்ந்து
மருவலாற்சமண்மதம் மாளுமென்று கைந்து (யோ)

உ. பலமதங்களோ வென்று கஞ்சமயத்தை
நிலையாக்கினவ ரின்று பிரித்ததனுல்
தொலையும்நிமதமெனச் சொல்லியுள்ளம் நொந்து
தலையும்பீலியுந்தாழத் தளர்ந்தோரிடத்தில் வந்து (யோ)

ங. இவ்வகைதனை யின்று வேந்தனறிந்தால்
மெய்வகையறிந்து நின்று நமைக்கோபித்துச்
சைவருமிகுந்தொழில் தவிர்ப்பானினி மேலே
செய்வதென்னெனவஞ்சஞ் செய்திடவுருக் காலே (யோ)

ச. சைவதர்மத்தைக் மேவலால் தருமசேனர்
மெய்யிற்சூலை காவலால் தீர்ந்திலதென்று
பொய்யருக்திம்மதம் போகத்தாண்டி நல்ல
தெய்வநிந்தனையுஞ் செய்தானென்று சொல்ல (யோ)

கo - விருத்தம்.

கடையரிதுநினைந்தரசன்முன்போய்நோய்போற்காட்டியுன்றன்ம
தமழித்துத்தருமசேனர், சடையவனுக்காளானரெனலுமன்னன்தா
ன்கோபித்தென்செய்வதினியென்றனக், கொடியவர்கொல்லெனஅ
சனவனைக்கொல்லக் கொணருமெனமந்திரிகளசேனருழ்ந்தே, அ
டையவரிருவினைக்கேதிமன்னன் அழைத்தானென்னலுமன்ப
ர்மொழின்றாரே,

அ - கீர்த்தனம் - ராகம் - செஞ்சுருட்டி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நாமார்க்குங்குடி யல்லோம் உங்கள்
கோமானிடத்தினிற்செல்லோம் (நாமா)

அனுபல்லவி.

நாமார்க்குங்குடியல்லாச் சம்புவை யடித்தோம்
மோயப்பினி தீர்த்திட விடித்தோம் (நாமா)

சரணங்கள்.

க. வெய்யகமனுக்கஞ்சோம் வெங்காகடையோம்
பொய்யினைவிடுத்துநம் புகழ்மிகவுடையோம் (நாமா)

உ. பொய்யாஞ்சமண்மதத்தைப் போக்கியிங்குற்றோம்
மெய்யாஞ்சிவனைப்பாடும்மேன்மையைப்பெற்றோம் (காமா)

கூ. மேவிநமன்வந்துநாம் விறல்மிக உள்ளோம்
வலல்செய்யென்னினும் இதமெனக் கொள்ளோம் (காமா)

சு. அன்னம்வராகங்காறு அரனெந் நாரும்
என்னையாண்டுகொண்ட இயல்பாற் சேரும் (காமா).

கக - விருத்தம்.

ஆண்டவரசிப்படிப்பாடிடவும்வேண்டி அமைச்சர்களுங்கொண்டெகஇவருமீசர், ஈண்டுவரும்வினைக்குண்டென்றிருந்தார்மன்னற்கி வர்வந்தசெயலோதஅவனுங்கோபம்,நீண்டிவனையென்செய்வதென்றுன்றுண்டார் நீற்றழையில்லையெனுமன்னனேவ, மாண்டிடஅப்படியேவலாளர்வைக்க வருந்தாமலதுகுளிரஇருந்தாரன்றே.

கூ - சூர்த்தனம் - இராகம் - வசந்தா - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

குளிர்ந்திடநீற்றழையினிருந்தார் களங்கம்பொருந்தார்(குளிர்)

அனுபல்லவி.

விளங்குமீசாடியினில்மனம் மேவவ்வணங்கித்துதித்தெழுதினம் (கு)

சரணங்கள்.

கருத்திலன்புதாங்கி யெம்மைக் காத்தருளஉதித்தவர் தம்மை
இருத்தியிரும்பின்கதவாற்செம்மை எய்தக்காவல்செய்தும்வெம்மை
(குளிர்)

இனியமாசில்லீணையென் றன்னை, இசையும்பதிகம்பாடஅமன்னன்
அனலவிற்றுகன்மை தன்னை அகற்பாத நீழலென்னைக்
(குளிர்)

இமையவர்பணி கடனாசார் இனையழியைவணங்குந் தாசர்
சுமைத்துயரடையாதென் றீசர் சரணும்புயம்பணிந்து நேசர்
(குளிர்)

வீணையின்சு ருதியைப்போல விளங்குமாலை மதியைப்போலப்
பேணுதென்றற்கதியைப்போலப் பெரும்வாவியின்நிதியைப்போல
(குளிர்)

கஉ - விருத்தம்.

இருந்தவரையெட்டாகாள்நீற்றழையைத்திறந்தமணரெய்திநோக்கி, வருந்தியதிசயித்தசன்றன்போயுன்மகச்சார்பால்மாளாதுற்றோன், அருந்தவிடங்கொடுத்தவனையிவிக்கொல்வோமென்றுமன்னனை

தற்குநோ,விரைந்தமணர்கஞ்சமுதாம்விருந்திட்டார்அன்பருமுண்டிருந்திட்டாரே.

கo - கீர்த்தனம் - இராகம் - ரீதிகவுளை - மி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

விடமுண்டிருந்தார் இவ்வுலகினிற் கொடுமைதன்னைப்பொருந்தார்.

அனுபல்லவி.

மடமைசேர்செயல்செய்து மனமகிழ் வடுத்த
கொடுமைச்சமணர்பாலிற் கூட்டிக் கொடுத்த (விட)

சரணங்கள்.

க. வஞ்சப்பொய்ப்பினை விடுக்க நமக்கெல்லாம்
நெஞ்சிற்கவலை அடுக்க மனங்கொண்டு
நஞ்சமயத்தைவிட்டு நம்டன்காஞைக் கெடுக்க
நஞ்சமையக்கொடுப்போம் நாமெனக் கொடுக்க (விட)

உ. ஐயரைக்கை குவிக்கும் அன்பர்க்குருகும்
தூய்யமுதாய்ப் பவிக்கும் என்னவெண்ணிச்
செய்யதொண்டரும்இனித் தீங்கது பவிக்கும்
வெய்யசமணர்கூடி விருந்து செய்விக்கும் (விட)

கூ. எவனையுந்தான் கொல்ல வந்தவிதம்
சிவனர்தமக்கு கல்ல அமிர்தமானல்
அவரடியார்க்குநஞ் சமுதாய் விட்டதைச் சொல்லப்
புவியிலற்புதமோவென் றெவருங்கேக்க வல்ல (விட)

கக - விருத்தம்.

அப்பொழுதுபயந்தமணரசனிடமடைந்தமனமந்திரத்தால், தப்பினனவன்பிழைத்தாலுன்முறையுமெம்முயிருங்காயாதென்றார், இப்பொழுதென்செய்வதெனஅவன்கேட்க யானையையேவென்றுவெய்யோர், செப்பலுமன்னவனிலையப்பாகர்விடுத்திடயானைசேர்ந்ததன்றே.

கக - சூர்த்தனம் - இராகம் - சாரங்கம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மத்தகமும்வந்து சேர்ந்ததுவே கண்டோர்
சித்தம்நடுநடுங்க நேர்ந்ததுவே.

அனுபல்லவி.

கர்த்தனைமார் தேவனே யென்பு
கரையக்கரையநீதர் துதிபுரிந் தன்பு

வைத்திடுமெய்த்தவர் விடமுண்ட பின்பு
வலியபாகர்விடுத் திடவிவர் முன்பு (மத்த)

சரணங்கள்.

க. மாடங்களேகொளித்துக் கூடங்களேயிடித்து கொறுக்கியே எதிர்
கூடும்பாகர்தலை ஓடும்படியிடறி உறுக்கியே இந்த
வேடங்கொண்டுவரும் கமன்போல்க் கட்டு
விலங்கினேடுமோ யையும்பறித் திட்டு
நீடுங்கையைப்பனை போற்சுற்ற விட்டு
நெடுங்கருமலையென வேபுறப் பட்டு (மத்த)

உ. உயரப்பறக்கும்பக்ஷியின்குலங்களுமகன்றழியவே இடிபோல்
பயமடைந்திடஆர்த்துயர்மதகுலமழைபொழியவே நெஞ்சில்
அயர்வொடுருவிழைகள் யாவுங்கிண் டோளிக்க
அனலிருவிழிக்கடை யிணுங்கொப் புளிக்க
ஜயமடைந்திமெஷ்ட கஜங்களும் நெளிக்க
சங்கரார்ருள்பெறும் புங்கவர் களிக்க (மத்த)

கூ. கடலினிலிருந்தெழும்வடவனலெனச்சினந்துன்னவே இந்தப்
படியுமதிர்ந்திடும் படிசண்டமாருத மென்னவே ஓடி-
நெடுமரங்களோச்சட சடென முறித்து
நீண்டமதில்களோயுங் கிண்டு நுறித்து
கொடியினிற்கோபுரங் களோயும் பறித்து
கோக்குந்திசைகடுங்க மிகவும் வெறித்து (மத்த)

கச - விருத்தம்.

கண்ணுமதயானையைக்கண்டஞ்சிடாமல்காவலசர்கண்ணலென்ச
ந்தனச்சாந்தென்னும், வண்ணமிருந்தமிழ்பாடப்படியாத்துயாலேவண
ங்கிவாகிசனைச்சூழ்ந்தேகப்பின்னும், எண்ணியிலர்மேல்கடந்தும்பா
கர்மாள இயற்றிகளையுமழித்தச்சமணர்சாகத், தில்லைமிகச்செய்தி
டும்போதரசன்முன்போய்ச் செப்புவார்கல்லவழிதப்புவாரோ.

கஉ - கிர்த்தனம் - இராகம் - சங்கராபரணம் - மி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

சமுத்திரத்திலில்விழத் தள்ளொன்றூர் அவனே
நமக்குநமனெனவுட் கொள்ளென்றூர். (சமுத்)

அனுபல்லவி.

நமக்குநிந்தனையை காட்டிச்சடைச் சிவனைத்
தமக்கைபோதனையாலே தந்சமடைந் தவனைச் (சமுத்)

சரணங்கள்.

க. முதிர்புகழ்ச்சமண்மத முட்டிலேயால் யானை
எதிராயெங்களோ நாச மியற்றிடச்செய் தானைச் (சமுத்)

உ. உன்றன்யானையைக்கொண்டே உன்னகர் அழிந்திட
இன்றுபுரிந்தவன் இன்னுயிர் ஒழிந்திடச் (சமுத்)

கூ. தியனைக்காற்புகை திருஞ்செயலேப் போலே
மாயஅவனைச்செய்தால் வாதைபோம்அக னலே (சமுத்)

சு. சோகத்துடனேயவன் தொலைந்திடவே கெட்டி
யாகக்கல்லுடன்கயிற் றாலேசேர்த்துக் கட்டிச் (சமுத்)

கஙி - விருத்தம்.

அன்னதுகேட்டரசனுமத்தொழில்செய்வோரை யழைத்துநீர்மே
ங்குசெய்தோன்றனைவிடாமல், துன்னிடக்கல்லொடுஞ்சேர்த்துக்க
டிற்றூற்கட்டிச் சூழ்கடலிற்படலின்மிசையேற்றித்தள்ளும், என்ன
துமேயமணர்தொடர்ந்தேகஅந்த ஏலலாளருமிழ்வாயிருக்கும்வா
க்கின், மன்னவனைக்கொண்டுபோயரசன்சொன்ன வகைசெய்தார்க
ல்வழிக்குப்பகைசெய்தாரே.

கூ - கண்ணிகள் - இராகம் - சாவேரி - மி - சாபுதாளம்.

க. மன்னன்சொன்னபடி முழித்துப்பாதகர்கள்
வந்தவனிடத்தினில் கண்ணினர் கடல்
தன்னிலுற்றவரும் எப்படியானுஞ்
சாற்றுவேன்துதியென வெண்ணினர்.

உ. மன்னும்பஞ்சாக்ஷரப் பதிகம்பாடிடலும்
வலியகல்லுத்தெப்ப மாகவே கெட்டி
என்னமிதக்கக்கட்டுங் கயிறும்நீங்கஅதன்மேல்
இருந்தார்துயரங்கள் போகவே.

கூ. இருவினைக்கயிற்முல்லும் மலக்கல்விற்கட்டுண்டு
வருபவக்கடல்வீழ்வோர் ஏறிடச் செய்யும்
கருணையஞ்செழுத்தன்பர் தமையிக்கடலிலொரு
கல்மேலேற்றலரிதோ கூறிட.

சு. வருணனுமுன்செய்த மாதவத்தாலிவர்
வரக்கண்டவுடன்மகிழ் வோங்கினன்- மேன்மைக்
கருணைவாகிசனை அலைக்கைகளாலெடுத்துக்
கருதித்தலையின்மிசைத் தாங்கினன்.

உ. சாந்தமிகுமிவரைக் கல்லாலருவியினையின்மேல்த்
தாங்கிவருணன்கொண்டு நல்லயினன் நலம்
ஆங்கிருப்பாதிரிப் புலியூரருகில்காவுக்
காசமொழுந்தருளப் பண்ணினனன்.

கூ. அந்தல்கலத்தில்வாழுந் தொண்டர்களுமெதிர்கொண்
டாகரவெனவர்த்துச் சூழ்ந்திட்டார் இவர்
வந்துதிருப்பாதிரிப் புலியூர்வாழ்சைவ
வேளாளர்பெரும்பதியில் வீழ்ந்திட்டார்.

எ. ஈன்றளவுமாயெனைக் கன்னையுமாயென
இசைபெறவாசை செடுத்திட்டார் என்றும்
தோன்றுக்துணையா யிருந்தானடியார்க்கென்று
தாயகமிழப்பதிகந் தொடுத்திட்டார்.

அ. இப்படிப்பதிகங்கள் பாடிநாகரைப்போற்றி
இருந்துழிரட்டேசரை வணங்கவே. எண்ணம்
அப்பொழுதுதித்திட வாசிசருந்திரு
அதிகைக்குச்செல்வார் அன் பிணங்கவே.

கூ. செல்லும்போதரனார்த் திருமாளிருழியிலும்
திருத்தினைநகரிதனுந் சேர்ந்திட்டார் பதிகம்
சொல்லிவணங்கித்திருக் கெடிலநதியைக்காண்டிக்
தாயதிருவதிகை சார்ந்திட்டார்.

கூ. அன்பர்வருவதறிந் தெவருமந்தக்கலக்கை
அலங்கரித்தெதிர்கொண்டு போற்றினர் இவர்
இன்பமடைவைக்கண்டு நிங்குசெய்யமணர்
இசைந்தசெவ்விதமென்று சாற்றினர்.

கக. இவருங்காதர்முன்சென் றெழையேனன்பன்
டிகழ்ந்தவாறெனமேலே சாற்றினர். இப்படி
உலகையாய்ப்பதிகங்கள் பலபாடிவாசீசர்
டயர்ந்திருப்பணிகள ஆற்றினர்.

கஉ. அந்தாளமணர்சொல்லால் நிங்குசெய்தமன்னன்
அயர்வாகிப்பாசமும் ஒழியவே காவின்
மன்னனவனைப்போற்றிச் சமணரையொழித்தீசன்
மலர்த்தாள்பணிந்தான்கண்ணீர் பெழியவே.

கந. தனதுதகரமணர் கோயிலேமனகோத்
தகர்த்துக்கொண்டுபோயம் பலத்தினில் ஆயி

அனகர்க்குக்குணதோச் வரமென்னுமொருகோயில்
அமைத்தான்திருவதிகைத் தலத்தினில்.

கசு - விருத்தம்.

அந்தாவினில்நாவுக்காசுசீசர் ஆலயங்கள்பணிந்துதொண்டுசெய்
யஆசை உந்தவேயெழுந்துவெண்ணெய்கல்லாமாத்தூர்கோவலூ
ர்மூதலார்தலத்தில்லே, கந்தரைப்பணிந்துகமிழ்பாடிப்பெண்ணை க
டத்தமருந்தாங்காணமாடஞ்சேர்ந்து,புந்திதனிலுயர்ந்தவன்பர்பணி
ந்துகண்ணீர் பொழிந்திட்டார்திருவிருத்தமொழிந்திட்டாரே.

கசு - கீர்த்தனம் - இராகம் - பரசு - மிச்ர - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

விருத்தமொழிந்தார் சமணர்செய்க
வருத்தமொழிந்தார்.

சரணங்கள்.

கருத்திலன்பொறிபென்ணை கடத்திற்சின் மயமாம்
நிருத்தனடிவணங்கி நின்றுநன் னயம்மம் (விரு)

சரணங்கள்.

க. இருள்வினை விடுத்து வேதமுடிவின்
பொருவினை யடுத்து
அருளும்பொன்னம்பிரு வடிக்கென எடுத்துத்
தெருள்சேருஞ்செந்தமிழ்ப்பொருள்சேரத்தொடுத்து (விரு)

உ. நிங்குகள் துன்று சமணமதப்
பாங்கினில் நின்று
நீங்கியநானிந்த நெடுமுட லின்று
தாங்கவுயிர்தரியே தரியே னென்று (விரு)

கூ. முன்னமென் பாலே அன்புவைத்தாண்
நன்மையைப் போலே
என்னேக்காக்கவிச்சை யிருந்தாலென் மேலே
உன்முத்திரையை வையென் றுள்ளன்பி னாலே (விரு)

கள - விருத்தம்.

மூத்திரைவைத்தருளுமெனவிருத்தம்பாடமூதல்வனருளாலோ
ர்சிவபூதந்தான், அந்தருணத்தெவருமறியாமல்கண்ணிஅன்பர்கோ
ள்களிற்சூலம்விடபஞ்சாத்தப், பத்தருங்கண்டிவர்துய்ந்தேனென்று
போற்றிப் பரிவினரத்துறைவிருத்தாசலஞ்சேர்ந்தெங்கள், நிந்தாடி
பணிந்துதில்லைதரிசித்துன்பு கீழ்ராஜேந்தரம்கூடினரே.

கஉ - சிர்த்தனம் - இராகம் - பைரவி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆனந்தமடைந்தாரே வாசீசர்சி வானந்தமடைந்தாரே.

அனுபல்லவி.

ஈனந்தவிர்த்தெவர்க்கும் ஞானந்தந்திட ஆதிஷ்டி
ஈசனேத்திசனம் நேசமாய்ச்செய்து நீடிம் (ஆன)

சரணங்கள்.

க. மேற்குவாசலிலிவர் வரும்போதேயடியார்கள்
விரைந்தெதிர்வந்துகளி கூரவே நிலவெள்ள
ருர்க்கவீதியைப்பணிக் தெழுதிலைக்கோபுரத்தை
அன்புடன்பணிந்தின்பஞ் சேரவே
பார்க்கத்தெவிட்டாப்பொன்னம்பலத்தைதவலவந்துள்ளப்
பரிவுமேன்மேல்முடிவி விரைவாகவே தள்ள
ஆர்க்கும்அருவாகட மாடும்கல்லழ குள்ள
ஐயனேத்தரிதித்து மெய்யன்புதலைக் கொள்ள(ஆன)

உ. அழகாய்மயிர்ப்புளகம் அம்மையக்கைகள்தலைமேல்
அஞ்சலியாகக்குவிந் நிலம்சேவே கண்ணீர்
பொழியக்காணமெல்லாம் உருகப்பணிந்துதிரும்
போதிவர்கேட்கும்படி. துலங்கீவே
பழையமறைகாணாத பரமலுங்கிருபை மனம்
பரவவென்றுவந்தாயென் றருளக்கேட்டு நடனம்
எழிலாகவேபுரிந் நிலவ்சும் பதத்தின் முனம்
இறைஞ்சிமகிழ்ந்துவா சேருமத்தத் தினம்(ஆன)

கூ.பத்திபிருவிருத்தம் பாடிப்பின்னும்பத்தனுப்பி
பாடமாட்டேனென்றிப மிணங்கியே யெடுத்து
அத்தாவுன்னுடல்காண்பா லடியனேன்வந்தவாறென்
றருள்சேர்பதிகம்பாடி வணங்கியே
சித்தமகிழ்ந்துதொண்டு செய்யவெளியிற் கூடித்
திருக்கோவிலினுந்தேர்போற் திருவீதியிலும் நாடி
அத்தர்தாள்தொண்டுசெய் தல்பாலகாருங்கொண் டாடி
அன்னம்பாலிக்குமென்னும் அருந்திருத்தொகைபாடி. ஆன)

கஅ - விருத்தம்.

ஆனந்தமடைந்துதொண்டுசெய்யும்காலில்அன்பர்வேட்கைகளுதி
ப்பாலேயினப்பாடி, ஊனந்தீர்இல்லேபினிற்பின்னுங்கூடி உயர்பதிகம்

பாடித்தொண்டியற்றும்காலில், ஞானஞ்சேர்பிள்ளோயார்பெருமைதை
ன்னே நண்ணியடியார்கள்மகிழ்ந்தோதலோடும், ஈனந்கிரவர்பாதம்ப
ணியநெஞ்சில் எண்ணினர்காழிக்குருனன்னிஞரே.

சி - சிர்த்தனம் - இராகம் - தோடி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சீகாழிக்கு கண்ணினர் ஈசனேத்துதி
செய்யும்ஞானக்கண்ணினர்.

அனுபல்லவி.

பாகானசொல்லுமை பாகருளால் முந்த
வாகாயுழிநாளில் வாரியில்லமி நந்த (சி)

சரணங்கள்.

க. அம்மைதிருமுலைப்பா லமுதுண்டவுடன் ஆடும்
எம்மானிவனென்றுகாட் டிதமிழ்மாலை பாடும்
செம்மைசேர்சம்பந்தர்தஞ் சீர்கேட்டுப்புக்கு கூடும்
மெய்ம்மைசேரவர்பதம் விரும்பித்தொழ அன் போடும் (சி)

உ. அரியஅம்பலவர்தம் அடிபோற்றிவிடை கொண்டு
பெரியவீதியையங்ப் பாதகுனைமாய்ப் புரண்டு
பரிவாயெல்லையைத்தாம்ந்து திருகாசைபூரைக் கண்டு
பிரியமாய்ப்பாடிப்போற்றிப் பேரின்பவழு துண்டு (சி)

கூ. தொண்டரெவருஞ்சூழக் கண்டோருருக நீறும்
கண்டினையுந்தரித்துக் களித்தெழுந்தோசை சீறும்
தெண்டிரையினிற்கல்லின் தெப்பம்கடக்க ஏறும்
மண்டுபுகழ்சேர்தொண்டீர் மாதவர்மறை கூறும் (சி)

கசு - விருத்தம்.

அரன்சூலவிடத்தாண்டஅரசெழுந்தருளுதல்கேட்டருளிக்காணப், பெருங்காதல்திருவுளத்துநிறைந்தோங்கஆருடையபிள்ளோயாரும், மருங்காகத்தொண்டர்கள்சூழ்ந்திடவரலும்பிகைமுன்வளர் ஞானப்பால், சுருங்காவண்புடனூட்டஅழுதகாரை வாசீசர்தொழுதாரன்றே.

சு - கண்ணிகள் - இராகம் - சங்கராபரணம் - ஆதிதாளம்.

க. ஏழுதரியகைகளால்த் தொழுவாரைச்சம்பந்தர்
எடுத்திறைஞ்சியப்பரே யென்றுரே இவரும்
தொழுதடியேனெனனும் சுர்புகழத்தொண்டர்கள்
சூழ்ந்துவிவென்றுர்த்து நின்றுரே.

உ. இவரைத்தொழப்பெற்றேனென் றுவகைவாதிசர்கொள்ள
இவரைக்காணப்பேற்றே னென்னவே மனத்
துவகைசம்பந்தர்கொள்ள ஒருவர்க்கொருவர்கலந்
துண்மைபெருகுமன்பு துன்னவே.

கூ. கருணைக்கடலுமன்பு பெருருங்கடலுமென்னக்
கருதுசைவநெறி திருத்தவே பெற்ற
இருகண்ணெனவும்ஐய ரருளும்அம்மையருளும்
என்ன இருவர்களும் பொருந்தவே.

சு. திருக்கோவிலடைந்தா கரைத்தாழ்ந்தப்பரேயுங்கள்
சிவனேப்பர்டுமென னும் பாடவே புகழ்
விரிந்ருஞ்சம்பந்தரும்அப் பருக்குத்தங்கள்மடத்தில்
விருந்துசெய்வித்தாரின்பம் நிடவே.

டு. மாசற்றவிருவரும் நேசத்துடனிப்படி
வாழும்நாள்களிலருள் கோற்றவே சோள
தேசத்துறுந்தலங்கள் தெரிசிக்கவேண்டுமென்று
திருநாவுக்காசருந் சாற்றவே.

கூ. கருணைசம்பந்தர்காவுக் காசருடனேகோலக்
காவில்வந்தனைத்தாழ்ந் தேகவே அப்பர்
பிரியாவிடைகொண்டின்பந் தருகருப்பரியலாய்ப்
பெருமானைப்பணிந்தாரன் பாகவே.

எ. திருப்புன்கூர்திருநீர் திருக்குறுக்கைகின்றியூர்
திருநனிபள்ளிமுதற் பரமேசர் வாழும்
திருத்தலம்பணிந்துநா ரிரிக்கரையினிற்சென்று
செம்பொன்பள்ளியைத்தாழ்ந்தார்திருநேசர்

அ. ருவிம்மயிலாடுதுறை வளர்சிர்த்துருத்திவேய்விக்
குடி யெதிர்கொள்பாடி தனைப்பாடிப் பின்னும்
வளமார்தலங்கள்போற்றி யொளிர்கோடிக்காலைத்தாழ்ந்து
மகிழ்ந்தாவடுதுறை தனிற்கூடி.

கூ. திருவிடைமருதூர்நா கேச்வரம்பழையாறை
தெரிசித்துச்சுத்திமுற்றங் கூடினர் போற்றிப்
பரவியென்முடியினுன் திருவடிசாத்தென்று
பண்ணினைந்தபதிகம் பாடினார்.

உ0 - விருத்தம்.

பாடவேல்லுார்க்குவாவாவென்று பரனருளவாதிசர்கல்லுார்க்கெடி,
காடியேபணியவிவர்முடிமேசேர் நற்பதஞ்சூட்டிடப்பாடிக்கருதுந
ர்சீர்,நீபாலேத்துறைசிர்ப்பரனம்போற்றினேன்திடமப்புதியார்மை
ந்தர்நன்பு, கூடியேவிடன்தீர்த்துத்திருவாரூரிற் கூடினர்பேரின்பம்நீ
டினரே.

கசு - கீர்த்தனம் - இராகம் - சுருட்டி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

திருவாரூர்த்தலத்தினிற் புகுந்தாரே அன்பு
சிந்தையில் மிகுந்தாரே.

அனுபல்லவி.

மருவுசோற்றுத்துறைமுதல் திருவளர்தலங்கள் பாடிப்
பரவித்திருப்பழனத்திற்பரிவாய்த்தொண்டுசெய்திருந்து (திரு)

சரணங்கள்.

க. காவேரியைத்தாண்டித்தென் கரைகூடி உள்ளக்
களிப்பிலெதிருநல்லுார் தனில்நாடித்
தேவாதிதேவனைப்போற்றிக் கொண்டாடித் தொண்டு
செய்துபரமானந்த மிகநீடி
நாவாரவேபணையாறை நாதனைவணங்கி யேத்திப்
பாவால்வலஞ்சுழியில்வாழ் பாலுக்குமாலே சாத்திப்
பணிந்துகும்பகோணத்தினேயனேந்துகங்கை நதிநீ
ரணிந்திடும்நாயகரடி வணங்கியேநாவுக் கரசர் (திரு)

உ. அரியநாலூர்திருச் சேறை குடவாயில் கறைபூர்
ஆதியாந்தலத்திலான் கோயில்வாயில்
பரவியுள்ளைடைந்துபாடிப் பணிப்பாயில் தாயில்வோன்
பணிந்திடுந்திருவாஞ்சியத்திருக்கேரயில்
மருவிக்காழ்ந்துபெருவேளூர் வணங்கிப்பலதுதி சாற்றித்
திருவிளமர்முதலான சிவஸ்தலங்கள்கண்டு போற்றிக்
தியமணர்மாயை கனே மாயச்செய்துகடைந்திற் கல்
லாயதெப்பத்தினில்வந்த தாயதிருவா கிசர் (திரு)
நாற்றவத்தாரூர்த்தொண்டர்க ளெதிர்சேரக் கண்டு
நாடிப்போற்றிச்சமண்மத மெலுங்கோரப்
பற்றினேவிடுத்தெனது பிணிதீர உய்ந்தேன்
பரிவாயின்னஞ்சேர்வதொன்றுண்டிதமாரப்

புற்றிடங்கொண்டாரன்பர்க ளன்பராம்புல்லிய மென்ன மன்ன
உற்றிங்கிருப்பதிகம் உயர்தமிழால்கல
ஓதிவாசேரும் வந்த மாதவத்தோண்டர்கள்சூழ
வீதியைத்தாண்டிச்சாலைக் காதலாகத் தெரிசிக்க (திரு)

உக - விருத்தம்.

கொடிதிகழ்வீதியைத்தாண்டிக் கோபுரவாசலேவணங்கி
வடிவுறுதேவாசிரிய மண்டபத்தைக்கண்டிறைஞ்சி
நெடியதிருமாளிகையினெடுவாசல்பணிக்தன்பர்
சுடர்மணிப்புற்றினில்வாழுஞ்சோதிதனைக்கண்டாரோ.

கள - கீர்த்தனம் - ஜாகம் - முகாரி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கண்டார்வன்மீகேசரைக் கலாதரனை வந்து (தண்)

அநுபல்லவி.

கண்டார்மனமகிழ்வு கொண்டார்புவியின் மிசைத்
தண்டாமனப்பணிந்து கொண்டாடியே நின்று (கண்)

சரணங்கள்.

க. அங்கத்தினிற்புளகந் தங்கக்கண்ணீர்மழை
பொங்கப்பரவசமி லங்கத்தொண்டர் வந்து (கண்)

உ. நீற்றைத்தரித்துநோயை மாற்றித்திகழ்வாசிசார்
போற்றித்திருத்தாண்டகஞ் சாற்றியன்பால் வந்து (கண்)

கூ. கருத்தாவினைக்காண்டலே கருத்தாயினவென்றெறிந்
கருத்தம்பெறும்பதிகம் விரித்தோதியே அன்பர் (கண்)

உஉ - விருத்தம்.

கண்டுவலங்கொண்டேத்திக் கனம்பெறுதேவாசிரிய
மண்டபத்தைப்பணிந்துகண்ணீர்வழியாமனமீசரடி
புண்டரிகத்தைப்பதிகம் புகன்றுவிப்பணிசெய்
தண்டர்பிரான்றனைக்காலங்கழிப்போற்றியமர்ந்தனரில்.

நி - கண்ணிகள் - ஜாகம் - தன்னியாசி - ஆதிதாளம்.

க. திருத்தொண்டுசெய்திடும் கமிகர்தியடிகளைத்
திருப்பதிகத்தில்வைத்துப் பாடியே யின்பம்
பெருக்கிடுமறைநெறி தன்னைப்பணிக்தகலம்
பெருகும்வயிவலத்திற் கூடியே.

உ. அருள்சேருங்கிழ்வேளூர் கன்முப்பூர்பணிக்கேத்தி வந்து
ஆரூரிலாதினைத் திருகாளில்

திருவாவடுதிவிடங்கப் பெருமாள்தன்பவனியைச்
சேவித்துப்புகலூர்க்கு வருகாளில்.

கூ. திருஞானசம்பந்தர் புகலூரீசரைப்போற்றி
முருகனர்மடத்தினி லின்பாக இருக்
தருளும்போதிலப்பர் வாவுகேட்டெதிர்கொள்ள
ஒருவர்க்கொருவர்சாந்தா னன்பாக.
சம்பந்தர்அப்பரோடீர் வரும்காளிலாரூரில்
தங்குமேன்மையைச்சொல்லி னெனமொழிய ஆரூர்
எம்பிரானதினையில் வருஞ்செல்வமெல்லளவென்
றிசைப்பேனென்றுபதிக மழைபொழிய.

ஙி. அந்தாசையாய்ச்சம்பந்தர் ஆரூர்பணிந்தும்முடன்
அகர்வேனென்றேகப்புக லோசித்தி அப்பர்
செங்காட்டங்குடிகள்ளார் குயர்சாந்தையயவத்தி
திருமருகல்பணிந்து தமிழ்சாத்தி.

கூ. புகலூரிற்பின்னும்வந் தப்பரிருக்கும்காளில்
புகழ்சேர்சம்பந்தராரூர் வணங்கியே வர
மிழ்வொடும்வாகீச ரெதிர்கொள்ளவிருவரும்
வாழுங்காவினிலன் பினைக்கியே.

எ. பெருமைச்சிறுத்தொண்டரும் நீலகக்கருமெழுத்
தருள அவர்களுட னேகூடித் தொண்டின்
பெருமையுந்தொண்டர்புக ழையும்பதிகத்தன்மையும்
பேசியிருந்தார்சிதம் கொண்டாடி.

உங - விருத்தம்.

அந்தநாளிற்சிவபெருமானமருந்தலங்களடைந்தேத்தச்
சிந்தைகொண்டேயிருவர்களுஞ்சிறுத்தொண்டருக்குமுருகருக்கும்
வந்தகீலகக்கருமுற்றையடியார்களுக்கும்விடை
தந்துமிழலைநாயகர்முன்சார்ந்தார்மகிழ்கூர்ந்தாரோ.

ஙஅ - கீர்த்தனம் - ஜாகம் - சாரங்கம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

திருவீழிமிழலைநாயகர்முன்வந்து சேவித்துத்துதித்தாரோ.

அநுபல்லவி.

மருவாருஞ்சோலைசூழ் திருவம்பரை வணங்கித்
திருவாசிருஞ்சம்பந் தருமானந்த தினங்கித் (திரு)

சரணங்கள்.

க. திருக்கடவூரினிற் சேர்ந்து பரமனர்
திருப்பதம்பணிந்தன்பு கூர்ந்து கலியனூர்
திருமடத்தினிற் சென்று திருவமுதுண்ட கன்று
திருமானத்தைப்போற்றிக் திருப்பதிமுஞ் சாற்றிக் (திரு)

உ. நாடித்திருவாக்கூறிற் சென்று தாள்சேர்ன்றி
மாடத்தானைப்போற்றி நின்று மகிழ்ந்துகொண்
டாடித்தமிழ் கலத்தில் பாடிப்பல தலத்தில்
கூடித்தெவிட்டா வன்பு நீடித்துநிக்க நின்பு (திரு)

கூ. எழிலிசேரிவர்வருவ தறிந்து திருவீழி
மிழலையுள்ளோர்மயிழ்வு செறிந்த நகரத்தை
அழகாகஅலங் காரம் முழுதும்புரிந்தங் நேரம்
தொழுதெதிர்வந்துவேண்டப் பழுதில்லாவன்புதூண்டத் (திரு)

சு. விண்ணின்றிழிந்தகோவில் கண்டு பணிந்துள்ளே
கண்ணிமையிப்புளகங் கொண்டு தோத்திரம்
பண்ணியென்பு முருகக் கண்ணினீர் பெருகப்
புண்ணியமே வரும் வண்ணம்போல்விருவரும் (திரு)

உச - விருத்தம்.

சேவைசெய்துதிருவீழிமிழலையாஷசேரா,தார்திநெறிக்கேசேர்
கின்றுசென், றுவகையுடன்தான்டகம்பாடித்துதித்தேஅப்பருஞ்சம்ப
ந்தருடனமரும்நாளிற்,புவலில்மழைபொழிந்திடாமற்பஞ்சம்பெர
ருந்தவயிர்வருந்திடலுஞ்சம்பந்தர்க்கும், நாவரசர்தமக்குஞ்சொப்ப
னத்தில்வந்துநாதனர்இவ்வண்ணமோதினரே.

கஉ - கீர்த்தனம் - இராகம் - பாசு - மி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

நாதனர் மகிழ்ந்தோதினர் எங்கள் (நாத)

அனுபல்லவி.

தீதரன்கண்ணினையர்ச் சித்துப்பொற் கழலைத்
தீதறப்பணிந்திடுந் திருவீழி மிழலை (நாத)

சரணங்கள்.

க. திருநாவுக்கரசர்க்குந் திகழ்சம்பந் தருக்கும்
அருளாற்கனவினில்வந் தானந்தம் பெருக்கும் (நாத)

உ. மானாமுருவுங்கையில் மருவிட வந்து
ஞானமுனிவர்கட்கு நற்காசுநி தந்து (நாத)

கூ. பஞ்சத்துக்கஞ்சிரென் னினும்உம்மு னின்று
கஞ்சமென்றோர்க்குதவத் தருவோங்கா சென்று (நாத)

உரி - விருத்தம்.

திரிசனிவ்வாறுதியெழுந்தருளியேவி மானத்தின்மிழக்கும்மேற்
கும்,வரிசைபெறுபீடத்திற் படிக்காசுநாள்தோறும்வைக்கமேன்மை
ப்,பரிசுறுவாசிருஞ்சம்பந்தருங் கண்டிவர்தெடுத்துப்பரிவாயென்
றும், அரனடியார்களுக்கன்னமளித்திட்டார் திருவுள்ளங்களித்திட்
டாரே.

உ0 - கீர்த்தனம் - இராகம் - பியாகு - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அன்னமளித்தார் அருள்வெள்ளத்திம் குளித்தார்(அன்ன)

அனுபல்லவி.

என்னையன்காசுதர இதயங் கனிந்தார்(அன்ன)

சரணங்கள்.

க. புகழனர்மைந்தரும் போதசம் பந்தரும்
திகழுந்தங்கள்மடத்தில் இனிதுமின் பந்தரும் (அன்ன)

உ. பரமனுகருரிய பக்தர்கள் தெரிய
இருபோதுமுரசடித் நியம்பியே அரிய (அன்ன)

கூ. மழைபெய்திடாமல் வளமைப் படாமல்
வழிவானபஞ்சம்நீங்கும் வரைக்கும் விடாமல் (அன்ன)

உசு - விருத்தம்.

இப்பரிசாயுறும்நாளிற்பஞ்சம்நீங்கி யிப்புவியின்மழைபொழிந்து
செழிக்கக்கண்டே,மெய்ப்புகழ்தமிழ்பாடிப்பிரிந்திடாதவிடைகொ
ண்டுதிருஞானச்செல்வரோடும், அப்பரும்வாஞ்சியமுதலாந்தலங்க
ள்பாடி யருமறைக்காடணைந்துபதிகத்தால்முன்பு, செப்பரியமறை
காப்புச்செயுங்கபாடங் திறப்பித்தார்அடியேனைச்சிறப்பித்தாரே.

உக - கீர்த்தனம் - இராகம் - கோடி - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

திருக்கதவினைத்திறந்திட்டார் செகங்கள்வாழப்பிறந்திட்டார்.

அனுபல்லவி.

மருக்கொள்புன்னைசூழும்வேத வனத்திலமார்தாதிகளோதத் (திரு)

சரணங்கள்.

பொருந்தும்வேதவனநாதரைப் போற்றுமனத்தில் மண்டு காதல்
விரிந்துசம்பந்தரோடுங்கோவிலுள் மேவிவலங் கொண்டு

விரும்பிச்சந்திக்கடைந்திடவும் வேதம்ப்சித்துப் பண்டு காப்புத்
திருந்திடவேசெய்தகாள்முதல் திறந்திடாதவாசலைக்கண்டு (திரு)
கருதிவேதந்திருக்காப்பிட்ட கதவைத்திறக்க வல்ல அன்பர்
மருவிடாமல்அச்சகர்வேறோர் வாசல்வழியாய்ச்செல்லக் கண்டு
அருமையாமிந்தச்செயலினைக்கேட் டழிந்துகாதி கல்ல புகழ்ந்
பரவுமப்பரிசதவுதிறக்கப் பாடுமெனச்சம்பந்தர்சொல்லத் (திரு)
அண்ணலார்ஞானசம்பந்தருரைத் தருளலுங்கொண்டோடி கல்ல
பண்ணினேர்மொழியாளென்றெடுத்துப் பாடலுமறைகூடி முன்பு
பண்ணியகாப்பகலத்தாமதர் படலுறுளத்தில் காடி உம
தெண்ணத்திரக்கம்ஒன்றுமிலிரெனவேகடைகாப்பிற் பாடிக் (திரு)

உக - விருத்தம்.

அரனருளாற்கதவுதிருக்காப்புநீங்க அப்பாருந்சம்பந்தருடனுள்
ளேசென்று, வரதனடிபணிந்தேத்திவெளியில்வந்து வாசீசர்சம்பந்
தர்முகத்தைநோக்கிப்,பரனருளாற்கதவடைக்கும்வண்ணம்பாடும்பா
டுமெனஅவரும்பாடிடலும்சென், றிருவருளால்முதற்பாட்டிற்பொற்
கபாடந் திருந்தவேமூடிக்கொண்டிருந்ததன்றே.

சு - கண்ணிகள் - இராகம் - சங்கராபரணம் - மி - சாபுதாளம்.

க. பதிகத்தின்முதற்பாட்டிற் கதவுசாத்திக்கொண்ட
விதமறிந்தப்பரு மகிழ்ந்தாரே யாரும்
அதிசயப்படஅந்தப் பதிகமுழுதும்பாடித்
துதிசெய்துசம்பந்தீர் புகழ்ந்தாரே.

உ. அன்றுமுதலாகவே என்றுமெய்வாசலிற்
சென்றுவருமவ்வழக்கப் படவன்பு பொங்க
நின்றவிருவர்களும் துன்றியாருந்தொழ
கண்டிகொள்மடத்திற்செல் லலும்பின்பு.

ங. காவுக்கோசருந்தம் பாவுற்றுசிலையினில்
ஆவலாய்த்திறக்காமல் அவர்பாட விரைவாய்
மேவியடைத்தகெண்ணிக் கேவர்கருத்தறியா
கேவருந்தினேனென் றிடர்நீட்.

ச. மடத்திலோரிடத்தினில் படுத்தீசரைமனத்தில்
நிடத்துடனினைந்துநாங் கலுமன்ன காதர்
பொடிக்கொள்மெய்க்கொலத்தோ டடுத்துத்திருவாய்மூ
ரிடத்தும்றேன்கொடார்ந்துநீ வாவென்ன.

தி. அங்கேவாவெனப்பேர்ந் தென்கொலோவெனப்பாடிப்
புங்கவரொழுந்துதொ டர்ந்தேக இவர்க்
கெங்கோனிற்காட்டுங் துங்கவேடத்தொடுந்
சங்கரருமிவர்க்கு முன்போக.

சு. இட்டமாம்முழுதகப் பட்டமுண்ணக்கிடையாத்
திட்டம்போல்வாகீசர் தொடர்ந்துகல்ல புகழ்
அஷ்டமூர்த்தியைக்கண் டெட்டித்தொடாப்பெற்றுங்
கிட்டியடையமுடி யாமம்செல்ல.

எ. பெருமானிவர்க்குக்காகூடி தருவார்போலெதிராக
ஒருகோவில்காட்டிம றைந்தாரே அங்கே
விரைவாய்த்தொடரும்போது பரிவாயிச்செயல்கேட்டுத்
திருஞானசம்பந்தர் வந்தாரே.

அ. மெய்ப்பரனார்கோலம் இப்பொழுதெனக்குக்காட்
டிப்பிறர்போலவே மறைந்தாரே இப்போ
தொப்பில்சம்பந்தர்முன் எப்படிமறைவாரென்
றப்பொழுதப்பரும் அறைந்தாரே.

கூ. வந்தசம்பந்தர்க்குச் சந்திசேகரர்காகூடி
தந்தருளும்பல துதிசாற்றி அப்போ
திந்தவாகீசர்க்கும் எந்தையார்கோலத்தைச்
சிந்தைமகிழ்ந்துகாட்ட இவர்போற்றி.

கஎ. பாடவாய்மூர்க்கோவில் கூடியிருவருங்கொண்
டாடிவேதவனத்தில் அடைந்தாரே பின்பு
நீடியசீர்ப்பாண்டி நாடுறையமணரைச்
சாடுசம்பந்தர் நடந்தாரே.

கக. தாயஅப்பருமெதிர் போயமணர்கள்பொல்லாத்
தீயவரெனச்செய்த தறிவேனே அந்த
மாயையில்வல்லவ ராயஅவர்முன்செல்ல
நேயமார்தினை யேனே.

கஉ. என்றுசொல்லலுமன்பு துன்றுமிருவரையுஞ்
சென்றுகண்டமணர்க ளாய்நின்றார் கூற
வென்றுசைவமாக்கிநு லன்றிநாமுமதானை
ஒன்றுஞ்செய்யேனென்றை யருஞ்சென்றார்.

உஅ - விருத்தம்.

சென்றிடலும்காகைக்காரோணம்போற்றித் திருமிழலையாவடுதண்டுறையைப்பாடி, கன்றிபெருபழையாறைக்கோவிலதாற்ற நண்ணலுமீசனைமறைத்துச் சமணர்கட்டும், பொன்றிகழும்விமானமிதுவெனலுங்கேட்டுப் புழுங்கியுளம்பொருமலோரிடத்திலப்பர், வன்றிமல்சோற்றிவியெனும்நோயைமாற்ற மருந்தானார்தம்மைநினைந்திருந்தாரன்றே.

உஉ - கீர்த்தனம் - இராகம் - வராளி - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

நாதரைநினைந்திருந்தார் வாகீசர் (நாதரை)

அநுபல்லவி.

பூதலத்தினிலன்பாய்ப் புகழ்தொண்டர் தமைக்
காதலாகவென்றுங் காத்துவினைக்கும் உமை (நாத)

சரணங்கள்.

க. வஞ்சசமணரும்மை மறைத்தமாயையை மாற்றி
அஞ்சிப்பாதகர்மால அருளுமென்று போற்றி (நாத)

உ. இவ்விடத்தினிறுமை யினிக்கண்டிறைஞ்சிடாமல்
எவ்விடத்திலுஞ்செல்லே னென்றேயிடை விடாமல் (நாத)

கூ. முதல்வனுனென்னெண்ணம்முடிக்கும்வரைக்கும்நீடும்
இதமாம்அருளுசெய்யே னென்றுடன மாடும் (நாத)

உக - விருத்தம்.

கருவிலாசீரிவ்வாதிருந்தார்மன்னன்கனவிலாளுருமெழுந்தருளிக்
ம்மை, அருகர்மறைத்திடவிருந்தோமென்றங்குள்ள அடையாளங்க
ளுச்சொல்லிவாக்கிண்மன்னர், மருவிநமைவண்டுக்கமணரைக்கொ
ல்லென்றர்மன்னனெழுந்தஞ்சியிதையமைச்சர்க்கோதிப், பரமரு
ள்பேல்நடத்தத்தரிசித்தப்பர்பாடி னாடிகளடிகொண்டாடினாரே.

உக - கீர்த்தனம் - இராகம் - யதுகுலகாம்போதி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பாடிப்புகழ்ந்தாரே சிவானந்தக் கூடித்திகழ்ந்தாரே.

அநுபல்லவி.

தேடித்தேடியிருவர் பார்த்துமெட்டாச்சோதியைத்
திருப்பழையாறைவட தளியில்வாழ் ஆதியைப் (பாடி)

சரணங்கள்.

க. மிகக்களித்திசர்சொன்ன அடையாளவழி கண்டு
வேந்தனும்யானைகளை விடலுமிகவே குண்டு
துகைத்திடலுயிரஞ் சமணர்களுரும்பு ரண்டு
தொலையவிமானமீசர்க்கமைக்கக்கண்டன்பு கொண்டு (பாடி)

உ. அரசனுமருச்சனைக் கெல்லாம்பரி மலிக்க
அமைத்திவரைத்தொழலும் உடலிற்கண்ணீர்தெளிக்க
வரிசையாகமனத் துயரமோடி யொளிக்க
வரதனைக்கண்டுபெணிற் துள்ளமிகக் களிக்கப் (பாடி)

கூ. கலிமயிரினைக்கையாற் பறித்துமனத்து வகை
காங்கிமயங்கும்பொல்லாச் சமணர்தெரியா வகை
உலகில்மறைத்தல்மறைக் கொண்ணுமோவென்றிருகை
உச்சியிற்குவித்தன்பால் உயர்திருக்குறுந் தொகை (பாடி)

கூ0 - விருத்தம்.

பாடியுயர்பொன்னியிருகரையிலுளதலம்பணிந்துதிருவாஞ்சைக்கா
நாடுமெறும்பீச்வரஞ்சிராப்பள்ளிகற்குடிசிராளுங்காளும்
நீடுபராய்த்துறைபாடிப்பைஞ்ஞீலிக்கடைபொழுதில்மிலர்தாமே
கூடியருளியபொதிசோறுண்டிட்டார்பேரின்பங்கொண்டிட்டாரே.

உச - கீர்த்தனம் - இராகம் - அசாவேரி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பரமனுர்தந்தகட்டமுதினையுண்டு பரமானந்தங்கொண்டார்.

அநுபல்லவி.

வருமவ்வழியினிலோப்பும் பசியுந்தாகமு மாக
மருவியுங்கலங்காத வாகீசர் பசி போகப் (பரம)

சரணங்கள்.

சோலையுங்குளிர்ந்திடுங் குளமும்வரும்வழியில்
தோன்றிடவே காட்டி அந்தவிடத்தில்
சிலவந்தணராய்நீ றணிந்துருத்திராக்ஷமும்
திகழ்ந்திடவே பூட்டி வழிவந்தவர்
போலவேகட்டமுதுங் கொண்டுதொண்டர்மீது
பொழியுங்கருணை நாட்டி யிருக்கும்போது
கோலமானதிருப்பைஞ் ஞீலித்தலத்திலன்பு
கொண்டடைந்திடுந்தம்மைக்கண்டவுடன்பாராட்டிப்(பரம)

உ. மாதவர்போலவே யிருந்தாதாமுன்னவன்பர்
வந்திடஅங் தெரிந்து நிருமித்தப்
பாதையிலிடைநடந்து வருந்தியிப்போதுமிகப்
பரிந்தொன்றருள் புரிந்து பாமர்தம்மை
யுமன்பரேயென்பாற் கட்டரவுண்டிகளை
உண்டுபெரியையர் ரிந்து குளத்திலில்
சீதமாந்தீர்த்தமுண் டாசரவாயிலைப்புக்
கீர்த்தபின்போமென்று சார்ந்துமாத்துப் பரிந்து(பரம)

கூ. திருநாவுக்கரசரும் ஐயர்சொன்னதறிந்து
திகழ்ந்தொன்றைக் கண்ணி அணிந்திடும்
பெருமானுடையஅரு ளிதுவெனவேதமது
திருவுளங்கவி லெண்ணி யிசைந்திடலும்
விளையாய்வந்தவினைப்பும் பகியுந்தாகமுந்தீர்ந்து
மிகவுமின்பம் கண்ணி யேருமெனவே
அருகாகவிருந்துமுன் அறிந்தவர்போலவே
ஆர்க்கபயபகாரம் விடுத்திடாமற் பண்ணிப்(பரம)

கூக – விருத்தம்.

வருத்தமிகுபதிதீர்ந்தார்தம்மைப்பார்த்து மாதவருமெங்கேநீர் போவதென்றார், திருப்பைஞ்ஞிலிக்கெனவேதொண்டர்சொல்லத் திருமறையோர்நாவுமங்கேபோலேனென்றே, உவாத்திவரோடே கலும்பைஞ்ஞிலிக்குறுகுடன்முனிவர்மறைந்திடக்கண்டிருகிப்போ ற்றிப், புரக்கைவென்றார்தமைப்பைஞ்ஞிலியிலில்வந்து போற்றி ர்கண்டுதுதிசாற்றினரோ.

உஇ – சிற்கணம் – இராகம் – சுருட்டி – ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வந்தகண்டாரே மறிந்துகொண்டாரே. (வந்து)

அநுபல்லவி.

அந்தமில்லார்தந்த அருளைதயுண்டாரே. (வந்து)

சரணங்கள்.

க சோற்றினை யெடுத்துச் சொன்னமாய்க் கொடித்துக்
தோற்றும்பசியைத் தீர்த்த சோதிமுன் அடித்து (வந்து)

உ.வளரருள் நிறைந்து வந்துடன் மறைந்து
வியோயாட்செய்தா ரென்று வினம்பியன் புறைந்து (வந்து)

கூ.மெய்ஞ்ஞானம் நீடி வினங்கிடப் பாடிப்
பைஞ்ஞீலிக்கோவிலில்வாழ் பரனைக்கொன் டாடி (வந்து)
சகனதுநி புனைந்து கண்ணீரால் நனைந்து
னினிடையார் கருணைத் திறத்தினை நினைந்து (வந்து)

கூஉ – விருத்தம்.

அத்தலத்திற்றெண்டியுற்றிருக்குநாளி லமலர்மலியினிலமருந்த லங்கள்பாடி, உத்தரதிக்கினிலண்ணுமலையைப்போற்றி யோதிமாம லரொளவேயெடுத்துப்பாடிச், சித்தமகிழ்ந்தெழுந்துதிருத்தொண் டைநாட்டிற் சென்றுதிருவாத்தூரைப்பணிந்துபாடிப், பத்தரும ன்பொடுகாஞ்சிப்பதியிற்சென்று பாடினர்பணிந்தின்பம்மிடினரோ.

உக – சிற்கணம் – இராகம் – மிலஹரி – திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

ஏகம்பநாதனாவணங்கினர் பேரின்பத்தினிலினங்கினர்.

அநுபல்லவி.

நாகம்புனைந்தார்மேலுண் டாகும்பத்தியாம்பிர
வாகம்பெருகிடவே தேகம் பரவசமாய் (ஏகம்)

சரணங்கள்.

க. அந்தகரினிற்பூம் பந்தல் கொடிமுதலாஞ்
சுந்தரக்கோலஞ்செய் தெந்தை யன்பர்களெதிர்
வந்துதொழுவெதிர்ப ணிந்து கோவிலுட்பு
குந்துவலங்கொண்டு திந்தையன் பாகக்கண்(டேகம்)

உ. கம்பையாற்றினில்வெள் ளம்பெருகிட வந்தி
அம்பிகைவினாக்தொழுங் கன்புடன் தழுவிடச்
செம்பொன்வளைத்தழும்புங் கும்பமுலை படுத
ழும்புமமையும்படி யின்பமாகக் குழைந்த (ஏகம்)

கூ. காவாடும்வன்னெஞ்சர்க் கரியானேயென்றெடுத்துப்
பரிவாகவேபதிகம் விளைவாதவே பாடி
எரிவாய்மெழுகாயுள்ளங் கரைவாகக் கண்ணிர்சோர்ப்
பிரவாகமெழுந்திடத் திருவாசகருங் கச்சி (ஏகம்)

கூகூ – விருத்தம்.

வணங்கித்தொண்டியற்றிச்சிர்மயானம்போற்றி மருவுதிருமேற்ற ளிமாற்பேறுதாழ்ந்தங், கணன்றனைக்காஞ்சியிற்சென்முயின்னும்பா டிக்கழுக்குன்றம்வான்பியூர்மயிலாப்பூரிர், இணங்கொற்றியூர்பா சூர்திருவாலங்கா டிசைகாரிக்கரைபோற்றித்திருக்காளத்தி, அணை

ந்தரோக்கண்ணப்பருடன்றுற்றுநின்ப மாய்ந்துருத்தியிலேக்குச்சேர்ந்
ன்றாரே.

உஎ - கீர்த்தனம் - இராகம் - நாதநாமக்கிரியை - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

திருக்கயிலாயத்தைத் தெரிசித்திடக்கருதிச்
சென்றுர்வாசேர்.

அநுபல்லவி.

உருக்கமாய்க்காளத்தியில் உமைபாகர்கோலங்கண்ட
திருக்குடிப்பாலன்பு நின்றதன்னில் மண்டத்(திரு)

சரணங்கள்.

க. அடிகாணமன்னோக் கிண்டி எடியுங்காணு
நெடியோன்முதலோ நின்றி வணங்கிடப்
படிமேல்வாழ்திருப்பதப் பதத்தைப்பணிந்துவேண்டித்
திடமாகவேதெழுங்க தேசத்தினோயுந் தாண்டித்(திரு)

உ. கன்னடதேசங் கடந்து காடுமலை
நன்னதிதாண்டிப் படர்ந்து பலதேசங்கள்
தன்னைத்தாண்டிமாளவ மென்னுந்தேசக் தொடர்ந்து
பின்னும்அகன்றிக்கி டன்னமன்பால் நடந்து(திரு)

கூ. நீடுமதிற்வு தேக்கி உள்ளங்கசிய
லாடதேசத்தை நோக்கி முத்துமைமென்னும்
நாதனண்டிக்காவெய் நன்னவிப்போற்றியண்போங்கிக்
கூடவந்தாரைவிட்டு வாடிடாக்காதல் தாங்கித்(திரு)

கூ - விருத்தம்.

திருவார்கயிலேதனிலரனேச்சென்றுதரிசித்திடமென்மேற்
பெருகாநின்றகாதலொடும்பின்வந்தவனாகிறுத்திநேர்
மருவாமலிழித்கானகத்தில்மருவிப்பாலிவனத்தினில்நேர்
வருவானெனக்காத்திடவென்றும்வருவார்மேன்மைதருவாரே.

உஅ - கீர்த்தனம் - இராகம் - பந்துவராளி - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பாலியனத்தில் மேவினர் பரனேபபாலிக்காவினர்(பாலி)

அநுபல்லவி.

காலகாலனைப் பணியும் பக்த
கணத்தைநிந்திப்போர் முனைத்த யொக்த (பாலி)

சரணங்கள்.

க. சாகமூலபலங்கள்தின்பதுந் தவிர்த்திரவினில் அடுத்து நேர்
ஆகவாலமிருகங்களுங்கண் டஞ்நெலத்தைக்கொடுத்து வர
நாகமுஞ்சிரமணியாகிய நலமாம்விளக் கெடுத்துத்தொடர்ந்
தேகிடத்தனியாகநடந் நிவருமந்தவனத்தைவிடுத்துப்
(பாலி)

உ. இரவும்பகலும்நடந்துநடந் தேகலால்நல மாய மலர்ச்
சரணமிரண்டுங்கணைக்கால்மட்டுந்தசைகளோடுந்தேயக் கண்டுள்
கரமிரண்டையுமூன்றித்தாவிக் கருதிச்செல்லலுந் தாய் கையுங்
கரையமனிக்கட்டுஞ்சையக்கண்டும்புகைகள்மண்டுதிய
(பாலி) [ய்ப்

கூ. மார்பினுலேதவழ்ந்துதவழ்ந்துவருந்தமார்பில்மண்டு தோல்போ
பாசவெலும்பும் முயிலுமம்விலாப்பக்கத்தாற்புரண்டு செல்லச்
சேரும்அங்கமுழுதுந்தேய்ந்தசெய்கைதன்னேக்கண்டு தொண்டர்
பாசமீசனுக்கென்றுசிந்தனபண்ணியன்பின் வண்மை கொண்டு
(பாலி)

கூ - விருத்தம்.

பாலிவனத்தினில்வரலுமார்புவிலாப்புறங்காமெய்பாதமாதி,கோ
லமிகுமுருக்குனறைத்துங்கயிலேயினில் வைத்தவன்புகுறைந்திடாமல்,
சிலமுறமெல்லமெல்லநகர்ந்துமேமுடியாமற் செயலொன்றின்றிச்,
சாலவுந்தம்முளத்தன்புபொங்கினரவ்விடத்தேதங்கினரே.

எ - கண்ணிகள் - இராகம் - யமுனாகல்யாணி - ஆதிதாளம்.

க. இப்படியன்பரி ருப்பதைக்கண்டும்
இன்னமுமிரு நேசர் பதிகம்
செப்புதல்கேட்கும்வி ருப்புடன்கையிலேக்குச்
சேவருளா ரீசர்.

உ. புனல்கொள்குளமமைத்து முனிவர்வேஷங்கொண்
டனகருமிகஞ் சேர்க்க மகிழ்வாய்
இனியதொண்டையெதி ரினில்வந்துநோக்கலும்
இவருமவரைப் பார்க்க.

கூ. இந்தவெய்யகா னந்தனிலவயவம்
எல்லாம் ஒழிந்திடவே வருந்தி
வந்தகருத்தைமொ ழிந்திடுவீரென
மாதவர் மொழிந்திடவே.

உள்ளபவளமலை யுறல்போல் மலைமாது பாகத்தில்வாழ
வள்ளலாருமருள் வெள்ளமெழுந்தப்போது பெருகிப்பொங்க
வளங்கொளவேயங்கு விளங்கியகோலத்தைக்
களங்கமில் லாததம் உளங்களிப் பாகக் (கண்ணு)

கூ. அஞ்சலிசெய்து வலஞ்சூழ்ந்து நாதர்
செஞ்சரணத்திலடிக் கடிதாழ்ந்து மெய்யைக்
கஞ்சமலர்க்கண்கவி னீர்வீழ்ந்து நனைக்க
நெஞ்சமுருகியின்பத் தினிலாழ்ந்து
நஞ்சுறைகண்டர்தம்நல்லருளமு துண்டு கூத்தாடித்துதி
மிஞ்சிடவேசெய்துமெய்யிற்புளகங்கொண்டு மனமகிழ்ந்து
ரஞ்சிதமாகவே நல்லகீர்த்தி மண்டு தாண்டகங்கள்
இப்புவியோர்தொழச் செப்பிவணங்கினின்
றெழுப்பிலாத புக ழுப்ப நிரண்டு (கண்ணு)

கூஅ - விருத்தம்.

கண்டுபோற்றலுங்கயிலையிலிருந்தருள்கோலங்
கொண்டதன்மையையறைத்தையாற்றினிலமர்கோலம்
அண்டர்நாயகர்காட்டலும்பணிந்தையாற்றமர்ந்து
தொண்டனரும்பூந்துருத்தியிற்றொண்டுசெய்திருந்தார்.

கூக - கீர்த்தனம் - இராகம் - சாரங்கம் - மி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

திருப்பூந்துருத்தியில்வசித்தாரே என்
சிந்தையில் நிசித்தாரே.

அனுபல்லவி.

நிருத்தஞ்செய்பரமன்வாழ் நெய்த்தானமழ பாடித்
திருத்தலங்கவிற்சென்று சேவித்துத்தமிழ் பாடித் (திரு)

சரணங்கள்.

க. திருக்கோபுரத்தினே னேர்தாழ்ந்து அன்பால்
உருக்கமதாகவே வலஞ்சூழ்ந்து காக்க
இருக்கும்பரம்பொருளின் இணையடிகளில் வீழ்ந்து
பெருக்குஞ்சிவானந்தப் பெருங்கடலினி லாழ்ந்து (திரு)

உ. துய்யதானதிருப் பூந்துருத்தி தனிற்
பொய்யிலியைக்கண்டே னென்றெருத்தி தனை
மெய்யில்வைத்தவர்பூண விரும்பிமாலை பொருத்தி
ஐயாறதமலரில் அகமலரை யிருத்தித் (திரு)

கூ. அத்தலத்தினிலுற்றுத் திருக்கொண்டு தாம்
நித்தமுஞ்செய்திட வுளங்கொண்டு நலம்
மொய்த்ததிருமடம மைத்துநாதரைக் கண்டு
பத்தர்மாலைகளபாடிப் பரமானந்தத்தே னுண்டு (திரு)

கூக - விருத்தம்.

பரனமர்பூந்துருத்தியிலில்லவிக்கும்காளிற் பாவஅமணரையழித்
துஞானச்செல்வர்,அரசன்கூனிமிர்த்துயர்நீறணியச்செய்தே அடியவ
ர்சூழ்ந்திடமுத்துச்சிவிகைமீது,ஊர்புகழவெழுந்தருளியப்பர்தாம்பூ
ந்துருத்தியினிலிருப்பதுகேட்டணையும்போது, சமிசைக்கைகுவித்
தெதிர்கொண்டப்பர்தாமும் சேர்ந்திட்டார்பேரின்பம்பூர்ந்திட்டர
சே.

அ - கண்ணிகள் - இராகம் - காம்போஜி - மி - சாபுதாளம்.

க. திருஞானசம்பந்தர் வருவதறிந்தெதிர்
சேர்ந்திட்டார் களி கூர்ந்திட்டார் சூழ
மருவிநெருங்குந்திருக் கூட்டத்திடையேசென்று
வணங்கினர் அன்பில் இணங்கினர்.

உ. எவருமியாவகை முத்துச்சிவிகையிடத்
தேகினர் பரி வாகினர் ஞானத்
தவர்வருஞ்சிவிகையைத் தாங்குவாருடன்கூடத்
தாங்கினர் உள்ளன் பேங்கினர்.

ங. அப்பொழுதினிலப்பர் இருப்பதெங்கெனவுரை
யாடினர் ஞானங் கூடினர் இவரும்
இப்பொழுதினிலுங்கள் அடிதாங்கும்வாழ்வுபெற்
றேனென்றார் இங்கு நானென்றார்.

ச. தனிவாயுரைத்ததைக்கேட்டிறங்கிச்சம்பந்தருந்
தாழ்ந்திட்டார் அசசம் சூழ்ந்திட்டார் இவர்
பணியுமுன்அப்பரும் பணியத்தொண்டர்களையாரும்
பார்த்திட்டார் சிவனென் றுரைத்திட்டார்.

ஞ. இருவருமியமன் இருவருமியாக
ரசனர் உமை நேசனர் கம்மைப்
பரவிப்பாடித்திரு மடத்திலிருத்தாரூயர்
பணினர் மிகும் நன்பினர்.

சு. அருகர்மாண்டதும்பாண்டியன் கூனல்நிமிர்ந்துதீ
றணிந்ததும் சிவனைப் பணிந்ததும் ஆன
பெருமையையடியார்சொல் லலுமப்பர்கேட்டன்பு
பெருகினர் உள்ளம் உருகினர்.

எ. வாண்டிமாதேவியன் பையுங்குலச்சிறையார்தம்
பரிசையும் அவர் வரிசையும் ஞானம்
பூண்டவர்சொல்லலும் மதுரைக்கேகவெண்ணம்
பொருந்தினர் அன்பு திருந்தினர்.

அ. தொண்டைநாட்டின்தலத்தின் மகிமையையாதேசர்
சொல்லவே தாமுஞ் செல்லவே அன்பு
மண்டச்சம்பந்தர்பூங் குருத்திபணிந்துசென்றார்
மகிழவே யாரும் புகழவே.

கூ. காவாசருந்திருப் புத்தூர்போற்றிமதுரை
நண்ணினர் தூபி பண்ணினர் அங்கே
காவில்மன்னவுங்குலச் சிறையாரும்வேண்டிடக்
கண்டினர் அருள் பொங்கினர்.

ஙு. பூவணஸ்தலம்ராமெச் வரம்கல்வேலிகானப்பேர்
போற்றினர் தமிழ் சாற்றினர் பின்பு
மேவிச்சோழநாட்டிற் புகலூரடைந்துதொண்டு
விநோத்திட்டார் இன்பம் விளைத்திட்டார்.

சுo - விருத்தம்.

இப்படியேதொண்டுபுரிந்திருக்கும்நாளி லிவர்நிலைமையாவருக்கு
ங்காட்டவெண்ணிச், செப்பரியகோவிலுக்குருழவாரத்தாற் செது
க்குமிடங்களிற்பொன்னுமணியுங்தோன்ற,ஓப்பில்பரன்செயக்கல்லு
மோடும்போல வுன்னிவாரிக்குளத்திலெறிந்தாரப்போ, தப்பாமு
னம்பரனருளாலரம்பைமாத ரடர்ந்திட்டாரிவைசெய்யத்தொடர்ந்
திட்டாரே.

கூஉ - கீர்த்தனம் - இராகம் - ஆனந்தபைரவி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அரம்பைமாதர்சூழ்ந்தார் வாகீசரை (அரம்)

அநுபல்லவி.

பரம்பொருளருளினும் பெரும்புவிமேல் விண்ணில்
நிரம்புமின்னுக்கொடிகள் வரும்பரி சென்னவே (அரம்)

சரணங்கள்.

க. கல்லும்மணியும்மிட்டுச் சில்லும்பொன்னுமொன்முக
நல்லவொழிந்திட்ட வெல்லியில்விளைவாக (அரம்)

உ. ஆடுவார்கீதங்கள் பாடுவாரிடைசோர
ஓடுவார்மெய்யன்பரைக் கூடுவார்போலவே (அரம்)

ங. பரிவார்மந்தகாசம் புரிவார்நன்மலர்மழை
சொரிவாராடையசையத் திரிவாரிவ்விதமாக (அரம்)

சு. வையம்புகழ்புகலூ ரையர்கோவிலில்தொண்டு
செய்யும்பொழுதிவரை மையல்செய்திடவெண்ணி (அரம்)

சுக - விருத்தம்.

அம்மாதரிவைசெய்துங்கலங்கிடாம லப்பருந்தொண்டியற்றியிரு
விணையைநோக்கி,உம்மாலிங்கென்னகுறையுடையேனை ரரனுக்
காளானேனலியென்று, பொய்ம்மாயப்பெருங்கடலென்றெடுத்து
மாலை புகலுமன்பரைப்பக்கரம்பைமாதர், தம்மாலாகாமற்றழுந்
தகலவன்பு தழைத்திட்டார்கைத்திருத்தொண்டினைத்திட்டாரே.

சுஉ - கண்ணிகள் - இராகம் - பன்னுகவராளி - திரிபுடதாளம்.

க. புகலூரினில்த தொண்டு தினமுஞ்செய்தார்
மிகவுமன்பு கொண்டு.

உ. அரம்பையர்க்குளம் பொருந்தார் மணியும்பொன்னும்
துரும்பெனநினைந் திருந்தார்.

ங. இந்தநிலைமை கண்டார் அனைவரும
கிழ்ந்ததிசயங் கொண்டார்.

சு. பரமசிவனைச் சேர வாகீசர்க்கு
விரைவாய்க்காலம் நேர.

ஞ. சூழுமன்பு மனத்தில் பெருகஅங்கே
வாழுங்காளொரு நினத்தில்.

சு. அகமகிழ்ந்தடைக் கலமாய் இருக்குமென்னைப்
புகலூர்மிரு நலமாய்.

எ. சேவடிக்கீழ்த் தங்க வைப்பாரென்று
மேவுங்காதல் பொங்க.

அ. திருத்தாண்டக மொழிந்தார் நாவுக்கரசர்
விருத்தமாம்பல மொழிந்தார்.

சஉ - விருத்தம்.

எண்ணுகேனென்சொல்லியெண்ணுகேனெனவெடுத்துப்
புண்ணியாவுன்னடிக்கேபோதுகின்றேனென்றினிய
பண்ணிறைதாண்டகம்பாடிப்பரஞானவடிவாகிக்
கண்ணுதலார்திருவடிக்கீழ்க்கலந்திருந்தார்வாகீசர்.

கூகூ - கீர்த்தனம் - இராகம் - பாசு - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

திருவடியின்கீழமர்ந்து திருந்தாதே
சிவஞானவடிவ மைந்தாதே. (திரு)

அனுபல்லவி.

மருவுமின்ப மிடைய மண்டலத்தோ ரடையத்
திருவளர்புகலூர் வாழ் சிவ னுடைய (திரு)

சரணங்கள்.

க. விண்டலத்தோர் சரிய விண்ணாமலைச் சொரியத்
தொண்டரு முவிவருந் துதி புரியத் (திரு)

உ. துலங்குமண்ணிலிற்பஞ்ச துந்துபியோசை மிஞ்ச
இலங்குமெம் பெருமா னிரு கஞ்சத் (திரு)

கூ. சீதமாமலர் வேதன் திருமகன்புனர் நாதன்
ஆதியோர் பணியும்வே தா தீதன் (திரு)

ச. அங்கன்ப ரிதயத்தில் அமருமன்பி னயத்தில்
கங்குஞ்சித்திரை மாதச் சு தயத்தில் (திரு)

சகூ - விருத்தம்.

கெடியபுகழ்வாகீசர்திலவுதிருச்சரித்திரத்தை
அடியனேனுகாவாலறிந்தபடியுரைசெய்தேன்
வடிவுறுமித்திருமுனிவர்மலர்த்தாள்களணிந்தேத்திப்
படிபுகழுங்குலச்சிறையார்பண்பையெடுத்துரைசெய்வேன்.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்புராணமுற்றிற்று.

ஆகூதிருவிருத்தம் - ககூஎ - கீர்த்தனம் - கசாகூ - கண்ணிகள் - கூச.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உஉ-வது. குலச்சிறைநாயனார்புராணம்.

க கீர்த்தனம் - இராகம் - தன்னியாசி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

குலச்சிறையார்செய்த திருத்தொண்டின்மகிமையைக்
கூறவெள்ளுலகமோ.

அநுபல்லவி.

மலிச்சிலையார்மகிழ் பாண்டிநாட்டினுயர்
மணமேற்குடிதன்னில் அவதரித்த (குல)

சரணங்கள்.

க. பெருமான்தடுத்தாட் கொண்டசுந்தரர்
பெருநம்பியென வோத விளங்கியென்றும்
அருமைகாற்குலத்தோ ராயினுமதைவிட்டோ
ராயினுஞ்சிவ வேத விதிபுரிந்து
மருவினுக்கியவ சொனினுஞ்சிவபத்தராய்
வரிலன்புபிச காத தொண்டுசென்னும்
ஒருகாரண மேயே னங்கொண்டுநின்மொழி
உரைத்தேயவ பாத மலரைத்தொழுங் (குல)

உ. என்றுஞ்சிவபக்தர்கள் பலரைக்காணினும்
இலங்கொருவர்வந் தாலும் அவர்க்கெதிர்
சென்றுபணிந்துநல்ல வார்த்தைசொல்லிக்கொணர்ந்து
திருவமுதெக் காலும் ஊட்டிவை
தன்றியும்மதுவாயில் அரசாளுபுரிந்
தனைவர்க்குமுயிர் போலும் வாழ்ந்திருக்கும்
நின்றசீர்நெடுமாற் மன்னர்மந்திரிகளில்
நெடும்புகழ்மேன் மேலும் பொருந்திய (குல)

கூ. விளங்குமும்பாண்டிமா தேவியார்தொண்டுக்கு
மெய்த்தொண்டராயிருந்தும் அங்காட்டினில்
களங்கச்சமணர்நீங்கி நீறுதரிக்கவெண்ணிக்
கருத்திலன்புதிருந்தும் சம்பந்தரை
வளங்களடையும்படி வணங்குமவர்செய்த
வாதில்தோற்று வருந்தும் சமணர்களை
உளங்களிப்பாய்வெய்ய கழுவினிலேற்றி
உலகம்புகழப் பொருந்தும் கீர்த்திகொண்ட (குல)

க - விருத்தம்.

ருழலைக்கரும்பைப்பழிக்குமொழிகுலவுமுனைவாமொருபாகர்
கரலைக்கருதுங்குலச்சிறையார்கமலபாதம்பணிந்தடியேன்
அழலைக்கரத்திற்றரித்தபிராணனண்டவன்முண்டைக்கருதும், மிழ
லைக்குறும்பர்நிறஞ்சொல்வேன்வெய்யகுறும்பின்றிறம்வெல்வேன்.

குலச்சிறைநாயனர்புராணமுற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - கஅஅ - கீர்த்தனம் - கஅச - கண்ணிகள் - கூச.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

உஉ - வது. பெருமிழலைக்குறும்பநாயனர்புராணம்.

க - கீர்த்தனம் - இராகம் - கேதாரகௌளம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மிழலைக்குறும்பனர் புகழினையெவராலும்
விளம்பிடமுடியாதே.

அநுபல்லவி.

அழகாமிழலைநாட்டிற் பெருமிழலையி லுதித்
தாதிபஞ்சாக்ஷர மேதிகழ் பொருள்களும்
போதமுறுமுறவென்ற நேதிநினைக் கும் (மிழலை)

சரணங்கள்.

க. ஆனன்பர்க்கானவெல்லாம் அவரோதும் முன்னம்
அகங்கொண்டகுயிப்பறிந் தெப்போதும் எதிர்போய்ப்
பரவியன்னங்கொடுத்துக் குறையாதும் இல்லாமல்
பலபல நிதிகளே நிலைபெறக்கொடுத்தையர்
சலசமலர்ப்பதத்தை நலமிக நினைக்கும் (மிழலை)

உ. பரவைநாதரைநினைந் தடிபணிந்து துதித்தால்
பரனடிசேரலா மெனத்தணிந்து அவர்தம்
திருநாமத்தைத்துதித்து நலமணிந்து
சித்தமெனுமலரில் நித்தமு மவரைநி
னைத்ததனலஷ்ட சித்திய டைந்த (மிழலை)

ங. செல்வர்கயிலைக்குரும்பியும் பரிந்து நாளைச
செல்வாசென்பதைஞானத்தால்த் தெரிந்து கண்மணி
இல்லாமல்வாழ்வாரோவென்றுரை புரிந்து யோகத்

திருகலும்பிரமரந் திரத்தின்வழிதிறக்கத்
திருக்கயிலாஸ நற் கிரிக்கெழுந் தருளும் (மிழலை)

க - விருத்தம்.

கன்றிமிகுகயிலைக்குரும்பிசெல்லும் நாளையறிவாலறிந்தாரூரர்தம்
மை, யின்றியொளிர்கண்மணிபோய்வாழ்வார்போல் இனிவாழேன்
சிவபெருமான்பாதமின்றே, சென்றடைவேனெனயோகத்திருந்து
நாதன் திருவடிசேர்ந்தாரவர்தாள்பணிந்துவாழ்த்திப், பொன்றிகழுங்
காரைக்காலம்மையார்சீர் புகலுவேன்பவவினையைஅகலுவேனே.

பெருமிழலைக்குரும்பநாயனர்புராண முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - கஅஅ - கீர்த்தனம் - கஅஇ - கண்ணிகள் - கூச.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உச - வது. காரைக்காலம்மையார்புராணம்.

க - விருத்தம்.

தடங்கடல்சூழ்காரைக்காலவளிநாடன்தம்மில் தனதத்தனிடத்துதித்
துச்சிவன்பாலன்பாந், திடங்குலவிவளர்ந்துமணப்பருவஞ்சேரத் தி
ருநாகபட்டணத்திற்செல்வமெல்லாம்புடைதந்திபிமதனும்பரம
தத்தற் கருமகளைக்கொடுத்துத்தம்மூரிலத்தனத்தை யிடங்கொள்மனை
கட்டுவிக்கக்கணவனோடங்கிருந்துசிவபத்திமிகப்பொருந்தினரே.

க - கீர்த்தனம் - இராகம் - அடாணை - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

சிவபத்தி மிகுந்தாரே அனேவர்களுஞ்
சேவிக்கத்தகுந்தாரே.

அநுபல்லவி.

புவனத்திலினேவர்க்கும் பொருந்த அடித்திடும்
பவதுக்கங்களைத்தீர்த்துப் பரகதி கொடுத்திடும் (சிவ)

சரணங்கள்.

க. தனதத்தன்மனங் களிக்க மகளுக்கென்று
கனமாம்நிதிக ளளிக்க
தினமும்பரமதத்தன் சிந்தைபரி மளிக்க
மனையறஞ்செய்துறவோர் மகிழ்வாங்கடல் குளிக்க (சிவ)

உ. முகமானமுழு மதியார் கனவலுக்குச்
சுகமேபுரியும் மதியார்

சகமதிலினைவரும் புகழுங்குண நிதியார்
அகமகிழ்ந்தில்லறத் தமர்புனித வதியார் (சிவ)

கூ. சிவபத்தாக்கிதந் தன்னும் அன்னங்கொடுத்து
நவமணிகளும் பொன்னும்
தவருமலேமேன்மை தருவல்திரமு மின்னும்
உவகையுடன்கொடுத்துப் புயிமிசைநல மன்னும் (சிவ)

உ - விருத்தம்.

வாமருவுபத்திமிருந்திருக்கும்காலில் மாங்கனிகளிரண்டொருவ
ன்கொடுத்துக்காணப், பரமதத்தனைமனையார்க்களுப்பவாங்கிப்
பாவையார்வைத்தபின்புசித்தோர்தொண்டர், திருமனையில்வரலும
வாபசிகண்டேதித்திச் செழுங்கறிகளாக்கிடுமுன்பழத்திலொன்றை,
அருமைமிகப்படைத்தன்னங்கொடுக்கச்சோதி யாயினர்தொண்ட
ருண்டுபோயினரே.

பெரியபுராணத்திருவிருத்தம்.

மற்றவர்தாம்போயினபின் மனைப்பதியாயெவனிகன்
உற்றபெரும்பகலின்க ணேங்கியேபோல்லெய்திப்
பொற்புறமுன்னீராடிப் புகுந்தடிலிலபுரிந்தாலக்
கற்புடையமனையாருங் கடைப்பாட்டி லூட்டுவார்.

க - கண்ணிகள் - இராகம் - கரஹரப்பிரியை - மி - சாபுதாளம்.

க. பத்தர்க்குப்படைத்தாம் பழமொன்று போகத்
தித்திப்பானதுபோல் முத்தையன் பாகச்
சித்தமகிழ்பரம தத்தன்றன் கரத்தில்
பத்தினியாரும்ப டைத்தனர் கலத்தில்.

உ. படைத்தபோதிலத்தப் பழத்தினைப் புசிக்க
அடுத்தகாயில்த்தித்திப் பகலாமல் ருசிக்க
கொடுத்தபழத்தினின்னம் அடுத்தவர் கனியை
எடுத்தப்படைத்திடென்று னிலங்கும்மபத் தினியை.

கூ. மனைவியார்பழங்கொண்டு வருவார்போற் சென்றே
மனமுமயங்கியெய மறைந்துள்ளே நின்றே
எனையாள்சிவனீர்கினைந் திடலுஞ்சிக் கரத்தில்
அனகரருளாற்பழ மடைந்ததுகரத்தில்.

ஙு. மங்கையாரதைத்தர வாங்கியே புண்டான்
எங்குமிதுபோலில்லை பென்றெண்ணங்கொண்டான்

இங்குகான்கரும்பழம் இதற்குமே ரல்ல
நங்கையேயேதிது நவிலென்று சொல்ல.

ஙு. வணிகன்சொன்னசொல்லே மனைவியார் கேட்டார்
இனையில்லார்கொடுத்தகென் றியம்பவும் மாட்டார்
கனவர்க்கும்பொய்சொல்லக் கருதார்மெய் சொல்லத்
துணிவுற்றரனேயெண்ணிச் சொல்லுவார் மெல்ல.

சு. அரனன்பர்க்கொருபழம் அமுதுண்ணக் கொடுத்தேன்
பரிவாய்நீர்கேட்கலும் பயந்துள்ளே யடுத்தேன்
பரனைத்தொழுதேனவன் பரிந்தருள் புரிய
விரைவாய்வந்தபழமென் றுரைசெய்தார் தெரிய.

எ. பரமதத்தனும்நம்பா தருளிது வென்னில்
அரனருளால்வேறொன் றழைபுவி தன்னில்
கிரமாகவென்றவன் செப்பலும் மின்னர்
விரைவாயுள்ளடைத்தன்பு மிகுந்திவை சொன்னர்.

அ. வருந்துமன்பரைக்காக்க வாழ்பெரு மானே
திருந்துமென்னுள்ளத்தில் நித்திக்குந் தேனே
அருந்தும்பழமொன்றரு ளாவிடி லெங்கும்
பொருந்தானென்சொன்னசொல் பொய்யாகத் தங்கும்.

கூ. எந்தப்பலமுந்தரும் இறைவனென் றெண்ணி
இந்தப்பலத்தைவேண்டி யேதுநி பண்ணி
வந்திந்திடலுங்கையில் மாம்பழ மொன்று
வந்தமர்தரனருள் வளத்தினல் அன்று.

கo. அனகரருளால்வந்த அதைக் கண்டுவக்தே
புனிதவதியார்பழத் தினைக் கொண்டுவந்தே
இனிதாகத்தரலுங்கை யினில்வாங்கிக் கொண்டான்
கனியமப்பொழுதேகை கீங்கிடக் கண்டான்.

கூ - விருத்தம்.

அடுத்திடுங்கைப்பழத்தினைக் காணுமளவுள்ளம் அஞ்சியிவளொரு
தெய்வப்பெண்ணென்றெண்ணி, விடுத்திடவேகினைந்துநிலைகொளார்
வேனென்று விரிந்தபலசரக்கேற்றிக்கடலிற்கப்பல், கடந்திப்போ
யொருதேசந்தன்னில்விற்று நன்னிதிகள்கொண்டேகிப்பாண்டிநாட்
டின், இடத்தொருபட்டணத்தொருகன்னியைமணஞ்செய் திலகினு
ன்கொண்டபயம்விலகினனே.

உ - கீர்த்தனம் - இராகம் - கமாசு - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இருந்தான்பரமதத்தன் பாம்பிலகி (இரு)

அனுபல்லவி.

திருந்திடும்பாண்டிய தேசத்தோர்நகர் நண்ணி
விரிந்திடத்தனங்களோ டிகவும்விருத்தி பண்ணி (இரு)

சரணங்கள்.

க. திகழுமவ்வூரி லுற்ற ஒருவைசியன்
மகிழ்வுடனே பெற்ற கன்னிகையைப்
புகழ்பெருகக்கல்யாணம் புரிந்துகாதல் முற்ற
இகழ்வில்லாமல்வாழ்க் தெவருங்கண்ணோச் சுற்ற (இரு)

உ. அதிசயமாஞ்சி நேகத் துடன்புதித
வியார்தம்மைவி வாக கல்யாணஞ்செய்
திதமாகவேயிருந் திலங்கியவை போக
விதமெவர்க்குஞ்சொல்லாமல் மிகவுங் கபடமாக (இரு)

ங. பின்புவிவாகம் காடிச் செய்தமங்கைக்கோர்
பெண்பிறக்கலுங் கூடிப் பொங்குமகிழ்வாய்
முன்புமணந்தமின்னர் தம்பேர்வைத்தன்பு நீடி-
யின்பமாங்குலதெய்வ மெனஅவரைக்கொண் டாடி (இரு)

ச - விருத்தம்.

இங்ஙவனிப்படியிருக்குஞ்செயல்புரிதவதியார்தம் மினத்தார்கே
ட்டுத், தங்கள்மகளிதரைவிடுத்தும் அறிந்துமாதனரைச்சிவிகைகன்னி
லேற்றிக், தங்கமிருகனவன்வாழ்நகரடைந்து வந்தசெயல்சொல்லி
விட்டார், அங்கவனுங்குடும்பத்தோடனைகின்றானிதுசெய்யத்துணி
கின்றானே.

உ - கண்ணிகள் - இராகம் - நாதநாமக்கிரியை - ரூபகதாளம்.

க. வரமிகப்பின்பு மணந்தவளோடு மகளோடுங் கொண்டு வந்து
பரமதத்தனு மனைவியாரைப் பயந்தொடுங் கண்டு.

உ. உங்கள்கருணையால்வாழ்கின்றே முயர்ச்சியினங்கவே பெற்ற
எங்கள்மகளுக்குங்கள்பேரிட்டோமென்றுவணங்கவே.

ங. கணவன்பணியப்புரிதவதியார் கலங்கியே சென்றார் அஞ்சி
உணர்வுமயங்கியுறவோரிடத் தொதுங்கியே நின்றார்.

ச. உத்தமவுறவோர்கள்வெட்க முளத்தில் மன்னவே பரம
தத்தனேபிணிந்தசெயலைச் சாற்றி டென்னவே.

இ. செகத்தில்மனிதரிவரல்லவென்று சிந்தையிலறிந்தேன் பெற்ற
மகட்குமிவர்பேரிட்டேன்றெழுமனமன்புசெறிந்தேன்.

சு. மனிதனெனவேயிவரையெண்ணு மதியை மாற்றுவீர் என்போ
லினிநீங்களுங்ருலதெய்வமென்றெண்ணிப்போற்றுவீர்.

எ. என்னலுமுறவோரிகென்னென் றியம்பியே நின்றார் அவன்
சொன்னதறிதுமாதரானத் தொழுதுசொல்கின்றார்.

அ. எனப்பிப்படியினங்தனால் இவனுக் காகவே தாங்கும்
இனிய அழகுமிருந்தசைச்சுமை யெனைவிட் டேகவே.

கூ. இன்னிடத்தில்நின்றுவணங்கும் நெடும்பேய் வடிவை எனக்
குன்னருளாலருளென்றேத்திநு நயாமறை மூடிவை.

ஞ. உடனேயானருளத்தசையை யுதறி நீங்கினார் மிகு
திடமாமெலும்புடலொடுபேய் வடிவங் தாங்கினார்.

ஞ - விருத்தம்.

அழகுபெறக்தேவர்மலர்பொழிக்தப்போதே யார்த்திடத்துந்துபி
முழங்கத்தனகங்கள்வரழ்த்த, வழுவறுமாதவர்புகழமாதர்பேயின் வ
டிவுறக்கண்டறிவோர்தாழ்ந்தஞ்சிப்போனார், எழிலுடையசிவகணத்
தொன்றுனேனென்றே யிசைபெறுமற்புதத்திருவந்தாதிபாடிப், ப
ரமனிசையிரட்டைமணிமாலையன்பாற் பாடினார்கயிலையினிற்கூடினா
ரே.

கூ - கீர்த்தனம் - இராகம் - சுருட்டி - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

கயிலாசமலையினில் வந்தாரே ஈசன்
மயமானசுமையைப்பி ரிந்தாரே.

அனுபல்லவி.

சயமிகவிளங்குமங் கையற்கிழியுமையுட தியைமுதலோர் சூழக்
னயமாய்ப்பரமன்வாழுங்(கயி)

சரணங்கள்.

க. வருமவ்வழியினிற்கண்டோர் வெருவியோடியிவர்
மருவும்வடிவின்றன்மை யுரைசெய்யவே கேட்டுப்
பெருமானிங்காப்போதுக் தெரியார்க்குரானெந்த
உருவாறுலென்னென்று வினாவாகவே சென்று(கயி)

உ.பலதேசங்களையெல்லாம் நலமாமனவேகமாய்
விலகிப்போய்க்கயிலாய மலையருகில் கண்ணி
லிலருங்கால்களாலே நிலமிசைநடவாமல்
உலகெல்லாம்புகழ்ந்திடத் தலையாலே நடந்தேகிக்(கயி)

கூ.இம்மலையில்த்தலையாற் செம்மைத்தசையில்லாமல்
நம்முன்வருவதென்னென் றம்மைகேட்க என்னும்
மெய்ம்மையாய்நமைத்தொழும் அம்மையிவளிவ்வுரு
எம்மைவேண்டிப்பெற்றாளென் றெம்மானுரைத் தருளக்(கயி)

கூ - விருத்தம்.

வந்திடுமம்மையேவாவெனவேயானருளமங்கையாருஞ்
சிந்தைமகிழ்ந்தப்பாவந்தேனென்றுபணிந்திடலுஞ்சிவபிரானும்
இந்தவிடத்தெதுவேண்டிவந்தாயென்றருளவிவரிறைஞ்சிநின்றே
அந்தவிடத்தடைந்தசெயலறைகின்றார்பேரின்பம்நிறைகின்றாரே.

ச - கீர்த்தனம் - இராகம் - கரஹரப்பிரியை - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அருள் புரிந்திடுவாயே அன்பர்க்குஞானப்
பொருள்சொரிந்திடுவாயே நீயே (அருள்)

அநுபல்லவி.

மருளுந்தேவரைக்காக்க மகிழ்ந்து முன்னுளில்
இருள்விடமுண்டருளும் இறைவ இந்நாளில் (அருள்)

சரணங்கள்.

க. இறவாதவின்பம் வேண்டும் இனியொருக் காலும்
பிறவாதகலம் வேண்டும் பிறப்படைந் தாலும்
உறவாயன்பர்க் கருளும் உன்னிரு காலும்
மறவாமல்நா ணெண்ணும் மகிமைமேன் மேலும்(அருள்)

உ. எந்தவுலகத் தோரும் இன்பமரய்ச் சூழ
வந்தனது பதத்தில் மகிழ்வொடும் வீழ
என்தலைதீ யாரும்போ திசைபாடித் தாழ
வந்தனைசெய் துன்பத மலரின்கீழ் வாழ (அருள்)

கூ. நெடியோன்முத லெவரும் நினைந்திடுங் கோனே
வடவாயடியேன் மன மலரில்வாழ் தேனே
படியில்நீ தஞ்சமெனப் பணிந்தடைந் தேனே
அடியவர்க் கெளியவ னெனவெம் மானே (அருள்)

எ - விருத்தம்.

என்னலுமப்படியருளியாலங்காட்டி லிலகநாஞ்செயும்நடனந்தரி
சித்தென்றும், நன்னயமாய்ப்பாடெனவேநாதர்கூற நங்கையார்தலை
யாலேயாலங்காடி, தன்னிலடைந்தெம்பெருமான்செய்யுமூர்த்தநா
ண்டவத்தைப்பணிந்துதமிழ்பாடிவாழ்ந்தார், அன்னவர்பாதாம்புய
த்தையடியேன்போற்றி அப்பூதியார்புகழைச்செப்புவேனே.

காரைக்காலம்மையார்புராண முற்றிற்று.

ஆகிருவிருத்தம் - உ0கூ - கீர்த்தனம் - கசகூ - கண்ணிகள் - கூ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

உடு - வது. அப்பூதியடிகள்நாயனர்புராணம்.

க - விருத்தம்.

நாடுசீர்ச்சோழநாட்டில்நலம்பெறுதிங்களூரிற்
கூடுசீரந்தணர்குலத்தினிலுதித்தார்மன்றுள்
ஆடுசீர்ப்பாதம்போற்றுமப்பூதியடிகளென்பார்
நீடுசீர்ப்புகழ்வாகீசர்தமைக்கரண்நினைந்தும்றுமே.

க - கீர்த்தனம் - இராகம் - சுருட்டி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வாகீசனைக்காண மனத்தில்நினைத்திருந்தார் (வாகீச)

அநுபல்லவி.

வாகாமுமைபாதியார் மலர்த்தாட்கன்புபேதியார்
ஆகாதசெயல்களோ அகற்றும்அப் பூதியார்(வாகீச)

சரணங்கள்.

க. நீண்டசெஞ் சோதியாய் நின்றவர் க்யாதியாய்
ஆண்டபெருமையைக்கேட் டறிந்தகர் ளாதியாய்(வாகீச)

உ மக்களனைத்துக்கு முயர் மாடுகளுக்கும் பெயர்
தக்கவாகீசனெச் சாற்றியிவ் வேதியர்(வாகீச)

கூ. தண்ணீர்ப்பந்தல் குளங்கள் சாற்றும்பல தர்மங்கள்
எண்ணும்வாகீசர்போ லியற்றிமகிழ்வாயெங்கள்(வாகீச)

உ - விருத்தம்.

அந்தநாளப்பர்திருப்பழனம்போற்றியரன்தலங்கள்தொழுதிங்க
ளூர்மருங்கில், வந்தொருதண்ணீர்ப்பந்தலூட்போயெங்கும்வாகீசர்

தருமமெனவெழுதக்கண்டார், இந்தஅற்மெவர்செய்தாரெனலுங்கே
ட்டோரிசைபெறுமப்பூதியாரப்பர்பேராற்,சந்தமாஞ்சோலைகுளஞ்
சமைத்தாரென்று சாற்றலுமந்தணர்மனைக்குச்சார்கின்றாரே.

உ - கீர்த்தனம் - இராகம் - காதகாமக்கிரியை - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அப்பூதியார்திருமனையினில்வந்தார் : அகமுவந்தார்(அப்பூதி),

அநுபல்லவி.

எப்போதும் விளங்கும்பிர காசர்
என்றும்அன்பர்க் கருளும்விச் வாசர்
மெய்ப்பாதத்தைப் பணிந்திடும் நேசர்
மிகவுங்கிருபை பெறுவர சேசர் (அப்பூதி)

சரணங்கள்.

க. மெய்ப்பான்தண்ணீர்ப்பந்தலில் நின்றார் தங்கோகோக்கி
அப்பூதியாரு்சொல்விடத் தென்றார் என்னலுமவர்
இப்போதுதம் வீட்டிற்குச் சென்றார்
இந்தத்திங்களூ ரவர்க் கென்றார்
அப்போதந்த விடத்தை மீகன்றார்
அரனர்தமைத் தினம்பணி கின்றார் (அப்பூதி)

உ.கண்ணுலேகமையவர்கண்டது மில்லே வெய்யவர்நெஞ்சில்
நண்ணுதார்தொண்டர்களுண்டிடஎல்லே இல்லாதகுவைத்
தண்ணீர்ப்பந்தலே மூத லுய்யத்
தருதர்மங்களே யவர் துய்ய
மண்மேல்நம் பெயராற் செய்ய
வருங்காரணமென்னென்று பைய (அப்பூதி)

கூ.தங்கண்ணுற்பார்த்திடஆசை மிகுந்து திங்களூர்மாடத்
திங்களூர்வீதியில்வந்து புகுந்து நடந்தருளிப்
பொங்குசீர்த்வங்களே மிகப் பெருக்கும்
போதஞ்சேர்திரு மூலீ வருக்கும்
எங்கும்புகழ்மருவு மூம் பருக்கும்
எட்டாகார்தமைத் துதித் திருக்கும் (அப்பூதி)

ச.சாந்தள்ளில்உழவாரப்படை கொண்டு வெண்ணீறணிந்து
பரிந்துள்ளேசிவகாமாமிர்த மூண்டு கண்ணீர்தும்பக்
கரைந்துள்ளம் மெழுகா யுருக்

கல்கெஞ்சின ராகிய அருகப்
பெருத்தியல ருள்ளங் கருகப்
பிறந்தா ரானந்தம் பெருக (அப்பூதி)

கூ - விருத்தம்.

அடைந்தசெயல்கேட்டப்புசென்பதோரா தப்பூதியார்தொழஅப்
பரந்தாழ்ந்தாரென், இடந்தனில்வந்தருளியதென்னெனலுமம்மாவி
யற்றியதர்மங்களோக்கேட்டடைந்தோம்கண்ணுற், தடந்தனில்தும்பெ
யரெழுதாதுயர்த்தண்ணீர்ப்பந் தலில்வேரூர்பெயரெழுதுங்காரண
த்தின், திடந்தனீர்சொலுமெனலுங்கேட்டுத்தொண்டர்சிறுவார்ப
லமொழிகள்கூறுவாரே.

கூ - கீர்த்தனம் - இராகம் - கல்யாணி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னவார்த்தைசொல்ல நண்ணினீர் நீர் (என்ன)

அநுபல்லவி.

என்னுளங்கலங்கிடப் பண்ணினீர் நீர் (என்ன)

சரணங்கள்.

க. சமணமன்னன்செய்தீங்கு செல்லாமல் அந்தச
சமணரிடத்தில்அவன் நில்லாமல் அப்பர்
தமையடைந்தபரிசைச் சொல்லாமல் சொல்லாத்
தன்மையுரைத்தீ ரென்னமிலாமல் நீர் (என்ன)

உ. நானவர்புகழ்கேள்வியால்த்தெரிந்தேன் தெரிந்த
நான்முதற்காணாவுசைமிக விரிந்தேன் என்போ
லானவரும்பிழைக்கமனம் பரிந்தேன் அதனால்
அவர்பேரால்த்தருமங்கள்பலபுரிந்தேன் நீர் (என்ன)

கூ. ஒருவர்கடலிற்கல்மேல் வருவாரோ வந்த
உயர்வைநீர்மாத்திரம் அறியீரோ அவர்
திருநாமம்உலகில்வே றொருபேரோ சிவ
சின்னத்தாங்கியும்நீர்சொன்னதுகேரோ இப்போ (தென்ன)

ச - விருத்தம்.

அப்போதன்பரிவ்விதமாயறைந்தெங்குறைவீர்நீர்தாமார்
இப்போதோதுமெனச்சூலையெவியரசரரட்கொள்ளத்
தப்பாதுய்ந்தஅறிவிலேன்யானென்றருளத்தாங்கேட்டு
மெய்ப்பாதங்கள்தமைத்தொழுவார்விழுவாரெழுவாரழுவாரே.

ச - கீர்த்தனம் - இராகம் - காவுரப்பிரியை - மி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

மெய்யன்புடன்பணிந்தார் மெய்யில்
மெய்ப்பூதியார்திரு அப்பூதியார் (மெய்)

அநுபல்லவி.

கையஞ்சலியாகப் பெய்யுங்கண்ணீருடன்
மெய்யும்புளகமாய்த் துய்யவாகீசரை (மெய்)

சரணங்கள்.

க. அற்றவரிருதி பெற்றதுபோலவே
பற்றியமனமகிழ் வுற்றிடஅப்பரை (மெய்)

உ. பாடிப்பாடிக்கூத் தாடியாடிச்சூழ
ஓடிஓடிமுன்பு கூடிக்கூடிநின்று (மெய்)

கூ. சைவவேஷங்கொண்ட தெய்வவாகீசர்தம்
மெய்வடிவறிந்துமுன் செய்வதுதெரியாமல் (மெய்)

ச. சுந்தரவாகீசர் வந்தமென்மையைச்சொல்லி
மைந்தர்மனைவியார் பந்துஜனங்கள்சூழ (மெய்)

ஙி. இல்லினிற்கொண்டுபோய் மெல்லப்பதம்விளக்கும்
நல்லதீர்த்தத்தையுண் டெல்லவர்க்குந்தெளித்து (மெய்)

ஙூ. ஆசனத்தினில்வைத்துப் பூசனைகள்முடித்து
கேசமதாகவர சேசரையடிக்கடி (மெய்)

ஙி - விருத்தம்.

அடிபோற்றித்திருவமுதுண்டருளுமென்ன அப்பரிசைந்திடவில்
லாள்சமைத்துப்போன், புடனேதம்மூத்தகாவரசைநோக்கியுயர்வா
ழையிலைகொணர்வாயெனலுங்கேட்டத், திடையேயியலையரியும்
போதிலோர்பாம் பிவன்கையிற்சுற்றிமுனிவற்றுத்தீண்ட,விடமேறு
மூனந்தாயபாவிலையைநல்கி விழுந்திட்டான்மகனுவியொழிந்திட்டா
னே.

ஙி - கீர்த்தனம் - இராகம் - அஸாவேரி - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

தாயார்கையினில் இலையைக்கொடுத்துடனே
தரையிலில்விழுந்தானே.

அநுபல்லவி.

சேயானவரில்முன்பு செனித்தவனுக் தன்மை
ஆயமூத்தகாவுக் கரசென்பவன் நன்மைத் (தா)

சரணங்கள்.

க. மிதமில்லாச்சினம் நீடிக் கடித்தபாம்பை
உதிமண்மிசை வாடி விழுந்திடுமுன்
உதவுவேளிலையையென் றுள்ளன்புட்னே யோடி
மதியிலுயர்ந்திடும் மைந்தன்மனையிற் கூடிக் (தா)

உ. வடிவாமாதவ மின்று நல்லமுதுண்ணத்
தடையாகுமே யென்று போம்புகடித்த
கொடுமையெவர்க்குஞ்சொல்லக்கூடாதெனவேயன்று
விடவேகத்தினே விடவேகமாய்ச் சென்று (தா)

கூ. அரவின்விடந் தீது பெருகவெழு
தரமேறித்தலை மீது பரவிடலும்
தெரியுங்கண்ணும்பல்லும் தேகமும்மீங் காது
கரியநிறம்பொருந்தக் கலங்கியேவிழும் போது (தா)

கூ - விருத்தம்.

மகன்விழுந்தாய்தந்தையார் குறிப்பால்விஷந்தீண்டமாண்டா
னென்னுங், தகைமையறிந்தவனேப்பாயினிற்சுருட்டிமறைவாமோர்
தலத்தில்வைத்தே, அகம்வருந்தாதப்பர்திருவடிவணங்கித்திருவமு
துண்டருளுமென்று, முகமலர்ந்துதிருத்தொண்டர்மொழிகின்றார்க
வலையெலாமொழிகின்றாரே.

க - கண்ணிகள் - இராகம் - உசானி - ரூபகதாளம்.

க. திருவமுதுசெய் தருளு மென்னவே அப்பூதியாரும்
பரவிப்பணியக் கருணை தன்னவே.

உ. அப்பருமெழுந் திடலும் போற்றியே பாதங்கள்விளக்கி
அப்பொழுதா சனத்தி லேற்றியே.

கூ. இலையினிற்படைத் திடு முன்பாகவே அவரிருவர்களுக்கும்
கலமாம்நீ ரளித் தன்பாகவே.

ச. பிள்ளைகளுக்கும் நீறு கொடுக்கவே உம்முடையமூத்த
பிள்ளையெங்கென்றார் கருணையடுக்கவே.

ஙி. திருமகனுக வானிப்போ தென்றார் என்றதொண்டருமரன்
அருளால்த்தடு மாறியே நின்றார்.

கூ. அப்பரதுகண் டுண்மை தலங்கவே நீர்சொல்லுமெனலும்
மெய்ப்பர்னன்பர்க் குள்ளங் கலங்கவே.

ஏ. திருவமுதுசெய் யாமற் போகுமே என்றுசொல்லாவிடிற்
பெரியவர்சொல்லைத் தடுத்த தாகுமே.

அ. மெய்ம்மைசொல்வோமென்றுதேவிநர் மகன்செய்கைதன்னைச்
செம்மையாகத் தொண்டர் கூறினர்.
கூ. நன்றுசெய்தீ செவரிச்செயல் செய்வார் என்றப்பர்மகன்முன்
சென்றுநோக்கிக் கருணைம்மழைபெய்வார்.
ஙு. அகிபர்கோவில்முன்கொணரப்பண்ணியேயென்றுகொலாமென்று
பதிகம்பாடிஞர் பரிவு நன்னியே.
கக. மொழிந்தபோது மகிமை யிணங்கவே திருமகனுக்தூங்கி
எழுந்தவன்போ லெழுந்து வணங்கவே.

எ - விருத்தம்.

பிள்ளையெழுந்தடிவணங்கவாசீர்நிலைக்கும்பெருமைநோக்கி
வள்ளலார்திருவமுதுசெய்கருளிடைபூநமகன்செய்தானென்
றுள்ளமகிழப்பூதியார்வருந்துஞ்செயல்நோக்கியுலகம்போற்றும்
வெள்ளோவிடையார்க்கல்புமிருந்திட்டாரமுதுண்ணப்புருந்திட்டாரே.

சு - சீர்த்தனம் - கன்னடராகம் - மி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

திருவமுதுண்டார் சிவனருள்கொண்டார் (திரு)

அனுபல்லவி.

பெருமைசேர்மகனுவி பெற்றிடக்கண்டார் (திரு)

சரணங்கள்.

க. அம்பிகைநேசர் அம்பல வாசர்
அன்புடன்சூலை தீனவிடித் தாண்டவர் ஈசர் (திரு)
உ. தப்பா காடும் தாளைக்கொண் டாடும்
அப்பூதியார்தம்மோடும் அவர்மைந்த ரோடும்
கூ. சென்மந்தூட்டைக்கச் சேருள் கிடைக்கத்
தன்மஞ்செய்யப்பூதியார் தமதில்லாள்படைக்கத் (திரு)

ஙு - விருத்தம்.

அமுதுண்டுசிலநாளங்கிருந்துநாவுக் கரசர்திருப்பழனத்தைப்ப
ணிந்துபாடுக், தமிழ்மாலியினிலிவரைச்சிறப்பித்தோதிச் சங்கரர்வா
ழ்தலங்களெலாம்பணியச்சென்ருர், எமையாளுமப்பூதியாருமப்பர்
இனையடிகள்பினைந்திருந்துமன்றுளாடிம், உமைநாதர்பதமடைந்தா
ரவரைப்போற்றி யுயர்நீலகக்கனர்செயல்சொல்லவேனே.

அப்பூதியடிகள்நாயனர்புராணமுற்றிற்று.

சு. இருவிருத்தம் - உசு - சீர்த்தனம் - கடுகி - கண்ணிகள் - கூ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

உசு - வது. திருநீலநக்கநாயனர்புராணம்.

க - விருத்தம்.

பூத்தமலரினறுஞ்சோலை பொருந்துஞ்சோழநன்னாட்டிற்
சாத்தமங்கைதனில்மறையோர் தவத்தாலுதித்தநீலகக்கர்
ஆத்திசூடமகரையு மவர்கொண்டசையுமனுதினமும்
ஏத்திமகிழ்வாய்மனையறஞ்செய் திருந்தார்திங்குபொருந்தாரே.

க - சீர்த்தனம் - இராகம் - காவேரப்பிரியை - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

திருநீலநக்கனர் பெருமையாய் வாழ்ந்தார் (திரு)

அனுபல்லவி.

வருநீலவிடத்தையுண்ட பெருமானிடத்தன்பு கொண்ட (திரு)

சரணங்கள்.

க. வேதமுங்காணுத உமை நாதரடிகளே யிணைப்
போதுமறவார்கள் தமைப் பாதந்தாழ்ந்துநன்மை யணம் (திரு)
உ. நெடியஆகமத்தின் முறைப் படியேநித்தமிளம் பிறை
முடியாரையர்ச்சித்தமறை விடையுரைத்தன்பு நிறை (திரு)
கூ. இலங்குமன்பரைப்பார்ராட்டிநலங்கொள்பாதம்நீராலாட்டித்
தலங்குதிருவமுதூட்டிப் புலன்களாம்பகையையோட்டித் (திரு)

உ - விருத்தம்.

பொருந்துசுரள்களிலோராதிரைநாள்தன்னில் புகழ்ந்தயவந்திப்
பரணியாகமத்தால், திருந்துபூசனைசெய்யத்தொண்டர்சென்றுதிரு
மனைவியுபகரணங்கொடுக்கப்பூசை, புரிந்துபஞ்சாக்ஷரஞ்செபிக்கை
ருசிலந்திப் பூச்சியரன்மேல்விழலுமனைவிகண்டி, வருந்தியுதித்துமி
ந்துபோக்கத்தொண்டர் வாடிஞரிந்தவுனையாடினரே.

உ - சீர்த்தனம் - இராகம் - சங்கராபரணம் - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

உன்னைவிலக்கிவிட்டே னென்னென்றார் இனி(உன்னை)

அனுபல்லவி.

மின்னிடையாய்மெய்ம்மை தானென்றார் இப்போ(துன்னை)

சரணங்கள்.

க. சுபமாயம்பிகைக்கொரு பங்கையே வைத்த
சோதியார்க்குநல்ல கங்கையே முதலாம்

அபிஷேகம்நான்செய்தேன் சங்கையே யில்லி
அநுசிதம்நீசெய்தாய் மங்கையே அதனால் (உன்னை)

உ. அநுசிதம்வாயினு துதலால் வருமென்.
றறிந்தோரனைவரும் ஓதலால் நான்
றினமுளவில்லாத காதலால் போற்றுஞ்
சிவன்மேலுதியுமிழ்ந்தா யாதலால் மாதே (உன்னை)

ங. வாயினீர்படவு நிடாமலே வேறோர்
வகையாற்சிலந்தியை யெடாமலே இது
நீயெழிலென விடாமலே பழுது
செய்தாய்பேயப் படாமலே இப்போ (துன்னை)

ங – விருத்தம்.

என்னலுமனையவள்கோயிலொருபா விருந்தனளப்போதில்
இரவுவரப்பழுதறுபூசைமுடித் தில்லத்தினில்கண்ணி
உன்னருமாதவர்துயிலக்கனவிலி லுமைநாயகர்நேரின்
றன்மனையாள்வாய்நீர்படவென்மே லூதுமிடக்கவிர
மன்னுசிலந்திக்கொப்புள்மெங்கணும் வந்ததுபரனென்ற
றுறையுமஞ்சிவிடிந்தபினரனே வணங்கியில்லாளோடும்
றொன்னனிமனையினில்வந்தனர்ஞான போனகர்புகழ்கேட்டுப்
பொற்றருள்தொழுதிடமுற்றுவாசை பொருந்தவிருந்தாரே.

க – கண்ணிகள் – இராகம் – காதாரமக்கிரியை – ஆதிதாளம்.

1. பரிவுடன்வாழ்ந்திடும் நாளில்நீலகண்டப்
பாணரவர்மனைவி யாருடனே
வாவன்பர்சூழ்ந்திடச் சம்பந்தர்சாத்த
மங்கைக்குவந்தார் சிருடனே.

2. எழுந்தருளியகலங் கேட்டுநீலகக்கர்
எதிர்கொண்டுசம்பந்தர் பூந்தாளில்
விழுந்தெழுந்துமனையிற் கொண்டுவந்தனவர்க்கும்
விருந்துசெய்வித்தா ரந்நாளில்.

3. அந்தநாவினிர விளிற்சம்பந்தரும்
அன்பையழைத்துநல்லருள் பொழிந்தார்
இந்தநீலகண்டப் பெரும்பாணரிருக்க
இடங்கொடுத்தருள்வீரென மொழிந்தார்.

4. நமதுமனையிலிருக்கும் ஓமகுண்டத்தருகில்
கலவிடந்தாலுமில்லாள் கூட
வடிவுடன்சயனிக்க ஓமகுண்டத்தி
வலஞ்சுழித்தெழுந்ததுகலம் நீட.
அப்பொழுதுவிடியச் சம்பந்தரயவந்தி
அரனைப்பாடும் பதிகந்தன்னில்
ஒப்பறுநீல நக்கரைச்சிறப்பித்
தோதுமகிழ்ந்தா ரகந்தன்னில்.
நீலநக்கருக்கு விடைகொடுத்துச்சம்பந்தர்
நிமலர்தலங்கள்தொழச் சென்றரே
நீலமானவர் சொல்லெதிர்க்கஞ்சி
நீலநக்கனார் நின்றரே.

5. ஞானசம்பந்தர்தம் பதமெண்ணிலே
நக்கர்மனையில்வந்து முன்போலே
ஈனமில்லாதிருந் தொண்டுபுரிந்தே
இருந்தார்பலநாள் புவிமேலே.

6. இருக்கும்நாளிற்சம் பந்தர்கல்யாணத்துக்
கிவரும்டைந்துகளி கூர்ந்தாரே.
திருக்கல்யாணத்திலிற் சம்பந்தருடனே
சிவபெருமாண்டி சேர்ந்தாரே.

ச – விருத்தம்.

வந்தியாருமவணங்கும்பரமனைப்
புந்தியாரப்புகழ்நீலநக்கர்பா
தந்தியானித்ததாழ்ந்துதிருநீ
நந்தியாதம்புகழ்நவிலுவாம்.

திருநீலநக்கநாயனர்புராணமுற்றிற்று.

ஆ – திருவிருத்தம் – உகஅ – கீர்த்தனம் – கடுள – கண்ணிகள் – கூஅ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உள – வது. நமிநந்தியடிகள்நாயனர்புராணம்.

க – விருத்தம்.

சோழநாட்டினிலேமப்பேறினிற்றுலங்கி
வாழுமந்தணர்குலத்தில்வந்துதித்தவருலகி

தோழுமேத்திடுங்கமிகந்தியாரரனிருதாள்
காழுமன்புடன்றுழ்விலாவாழ்வினிற்சிறந்தார்.

க - கீர்த்தனம் - இராகம் - கானடா - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிவபத்திபொருந்தினர் திருநமிகந்தியார் (சிவ)

அநுபல்லவி.

அவனியிற்சிவனாந்த அமுதையருந்தினர். (சி)

சரணங்கள்.

க. தீதில்லாதகருதி செகம்புகழு மிருதி
ஓதுபுராணங்களின் உட்பொருளோக் கருதிச்

உ. திகழுந்தம்மூரில்நின்றும் திருவாரூரிற்சேர்ந்தென்றும்
மகிழ்வாகநாதனை வணங்குமேன்மை துன்றும் (சிவ)

கூ. ஆரூரீசர்தஞ்செய்ய வடிபணிவதே உய்யச்
சீரான்வழியெனவே சிந்தையிலெண்ணித் துய்ய (சிவ)

உ - விருத்தம்.

இந்தவிதம்வாழ்நாளிலொருநாளாருலாளிருகால்போற்றி, அந்த
வாலயத்திலொருபுறத்திலுமமர்கெறியப்பார்தம்முன்பு, வந்துதொ
ழுதெழும்பொழுதுதிருவிளக்குத்தைந்திருக்கும்வகையைக்கண்டு
புந்திதனில்விளக்கேற்றநினைந்திட்டார் சிவபத்திபுனைந்திட்டாரே.

க - கண்ணிகள் - இராகம் - தோடி - ஆதிதாளம்.

க. சிந்தையன்பினெடு பந்திபந்தியாய்க் நிற்ற
திருவிளக்கேற்றிட மனத்தெண்ணி
உருத்திரகோகோயினி லந்திவாறும்நமி
நந்தியாருரைசெய் தனைபண்ணி.

உ. இன்றுமம்மூருக்குர் சென்றுநெய்கொணர்வோம் நாரு
என்றருள்வாரிதை யாய்விடுமே
சென்றிந்தவூரினில்த் தன்றிநெய்வாங்கினுல்
தீபத்துக்குப்போ காப்படுமே.

கூ. என்றொருவிடுனிற் சென்றுநெய்கேட்க..அவ் அங்கே
வில்லமுஞ்சமனைத் மில்லாக
நின்றவருகாகரும் அன்றுதொண்டர்முனம்
நிகழ்த்திடுவார்வெய்ய சொல்லாக.

க. கரத்திலனல்லைவித்தவர்க் கெரிக்கும்விளக்கதிகங்
காணும்கெய்யில்லையிங் கினிமேலே விளக்
கெரித்திடநினைந்தால்த் திருக்குளத்துநீ
மொடுத்தெரிப்பீரென்று நிடும்பாலே.

உ. அருகர்களைமெத்தித் துணைசெய்யக்கேட்டுப்பர்
அயர்வொடுத்திருக்கோவிலிற் கூடி மனம்
உருகிப்பணியும்பொழு தரனருளால்விண்ணில்
ஒருதிருவாக்கெழுந்தது நீடி.

கூ. வந்தகவலையைபொ ழிந்துநீர்விளக்கு
வைத்திடக்கமலாலயத் தடத்தில் உற்ற
இந்தநீரெடுத்து வந்தெரித்திடுவீர்
இதுசிவனருளென்றசுவ் விடத்தில்.

கூ - விருத்தம்.

அடுத்தகங்கையணிந்தார்தம் அருளென்ன வுமன்பருமெழுந்த
தடத்திலடைந்துசிவகாமக் கன்னையிசைந்துகரைத்துரைத்தோர்
குடத்திற்நீர்த்தத்தினெடுத்துக் கொண்டிருக்கோவிலில்நண்ணி
யெடுத்தரோல்த்தீபமெரித் திட்டார்கவலேயிட்டாரே.

உ - கீர்த்தனம் - இராகம் - சகனு - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தண்ணீர்விளக் கெரித்தார் இந்த (தண்)
மண்ணோர்பிழைத்திடவந்தவதரித்தார்

அநுபல்லவி.

விண்ணோருட னிந்த மண்ணோரும் போற்றிடும
பெண்ணோர்பாகத்தரைக் கண்ணீர்பொங்கவெண்ணித் (தண்)

சரணங்கள்.

க. மாசற்றதஞ்சோதி லேசத்தால்யாவும்பிர (தண்ணீர்)
காசப்படச்செய்யும் ஈசர்க்குநேசமாய்ச்

உ. பேதையமணர்கள் வேதனைகொண்டிட (தண்ணீர்)
நாதனுமுன்னகல் மீதுதினியிட்டுத்

கூ. மூன்தொருவிளக் கந்தத்தண்ணீராலெ (தண்ணீர்)
நின்றிடக்கண்டன்பர் பந்திபந்தியாகத்

உ. உற்றவிராத்திரி முற்றுமிருக்கநீர் (தண்ணீர்)
வற்றுமல்விட்டெரி பெற்றகோவிலெங்கும்

தி. இப்பாரின்மீதிலி — ருப்பார்கள்காண்மெய்
தப்பாரதநெறி — யப்பார்தங்கோவிலில் (கண்ணீர்)

சு - விருத்தம்.

விடியும்மட்டும்விளக்கெரியும்படிநீர்வார்த்தவ்விரவில்வீட்டுக்கேகி
அடிபணிந்துசிவபூஜைபுரிந்தமுதுசெய்துதுயிலமர்ந்தெழுந்து
நெடியவிராவிடிந்திடலும்பூசைமுடித்தாரூரில்நேர்ந்துமுன்போல்
இடரகலப்பகலினிற்றொண்டாற்றுவாரிரவில்விளக்கேற்றுவாரே.

உ - கண்ணிகள் - இராகம் - பந்துவராளி - ரூபகதாளம்.

இப்படிநமிநந்தியடிகளீசர் — தாளினில் என்னும்
மெய்ப்பரிவுடன்றொண்டுசெய்து விளங்கும் — நாளினில்.
திருவாரூர்வீதிவிடங்கப் பெருமான் — திருநாள் — தனில்
பெருமைசேர்மணலூரினுக்கெழுந் தருளின — தொருநாள்.
எந்தச்சாதியாரும் நெருங்கும்அந்த — இடத்தினில் — நமி
நந்தியாரும்வந்துபணிந்தார் சிந்தைத் — திடத்தினில்.
வீதிவிடங்கப்பெருமான்பின்னு மீண்டு — கோயிலில் — வரலும்
வேதியர்பணிந்திரவில்வந்தார் வீட்டின் — வாயிலில்.
மனையினுள்ளேகாமல்தண்ணெயிற் புனிதர் — தூங்கவே — அவர்
மனையாரும்வந்தழைப்பார் மனத்தன் — போங்கவே.
பூசனையுபசாரஞ்செய்து போசனம் — புரிந்து — பின்பு
நேசமாகத்தூங்கலாமென்றார் நின்றுளம் — பரிந்து.
அனகரைத்தொழப்போம்போதிழிவான — சாதியரும் — தீண்டும்
அனுசிதமழிக்கவேண்டுமென் றனர் — வேதியரும்.
திருமனையார்நீர்கொண்டுவர விரைவில் — நீங்கினர் — ஈசர்
அருளினாலேவருந்தத்தாலோ அன்பர் — தூங்கினர்.
தேவதேவர்பாதத்தையெண்ணித் தண்ணை — மீதினில் — தூங்க
ஆவலாயிவர் கனவிலீசர் தடைந்தப் — போதினில்.
இணங்கிடும்புகழ்த்திருவாரூரினில்வந்து — பிறந்தார் — சிவ
கணங்களாற்றும்காலக்கிதைக்காணென்று — மறைந்தார்.
இலங்குபூணைசெய்தீண்டலென் றெண்ணினேனென்று — இவர்
கலங்கியெழுந்தபடிமனையினுட் கடுகியே — சென்று.
வடிவாயர்சிந்தில்லாட்கிதைவருத்தமு — துண்டு — பின்பு
விடியலிலாரூர்க்குவந்தார் மிருமண்பு — கொண்டு.

திருவாரூர்ப்பிறந்தவரெல்லாஞ் சிவகண — மாகத் தோன்ற
மருவுமன்பொடுபணிந்தாடினர் மனத்துயர் — போக.
அவர்கள்பின்னும்பழையவருவ — மாகலு — நின்றார் — நான்
இவரையெண்ணியபிழைபொறுப்பா யிதனே யென்றார்.
அண்டர்புகழ்வூரினிற்குடி — யாக — வுரைத்தார் — அப்பர்
தொண்டர்க்காணியென்றியம்புந்தூய்மை — நிறைந்தார்.
இந்தவாறுதிருத்தொண்டுசெய்திருக்கும் — காளினில் — நமி.
நந்தியாருமடைந்தாரூர் நாதர் — தாளினில்.

நு - விருத்தம்.

தண்டப்பிறைசூடிபிரானருளால்
அண்டற்கரிதாமடிவின்முதலே
யுண்டிட்டதொர்சேயையுமிழ்ந்திடவே
கண்டிட்டவர்தங்கழல்தஞ்சமதே.

நான்கா - வது - திருநின்றசருக்கத்துடன்மூதற்காண்டம்
முற்றுப்பெற்றது.

ஆதிருவிருத்தம் - உஉசு - கீர்த்தனம் - கநிசு - கண்ணிகள் - சு0.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சேக்கிழார்சுவாமிகள்திருவடிகளேசரணம்.

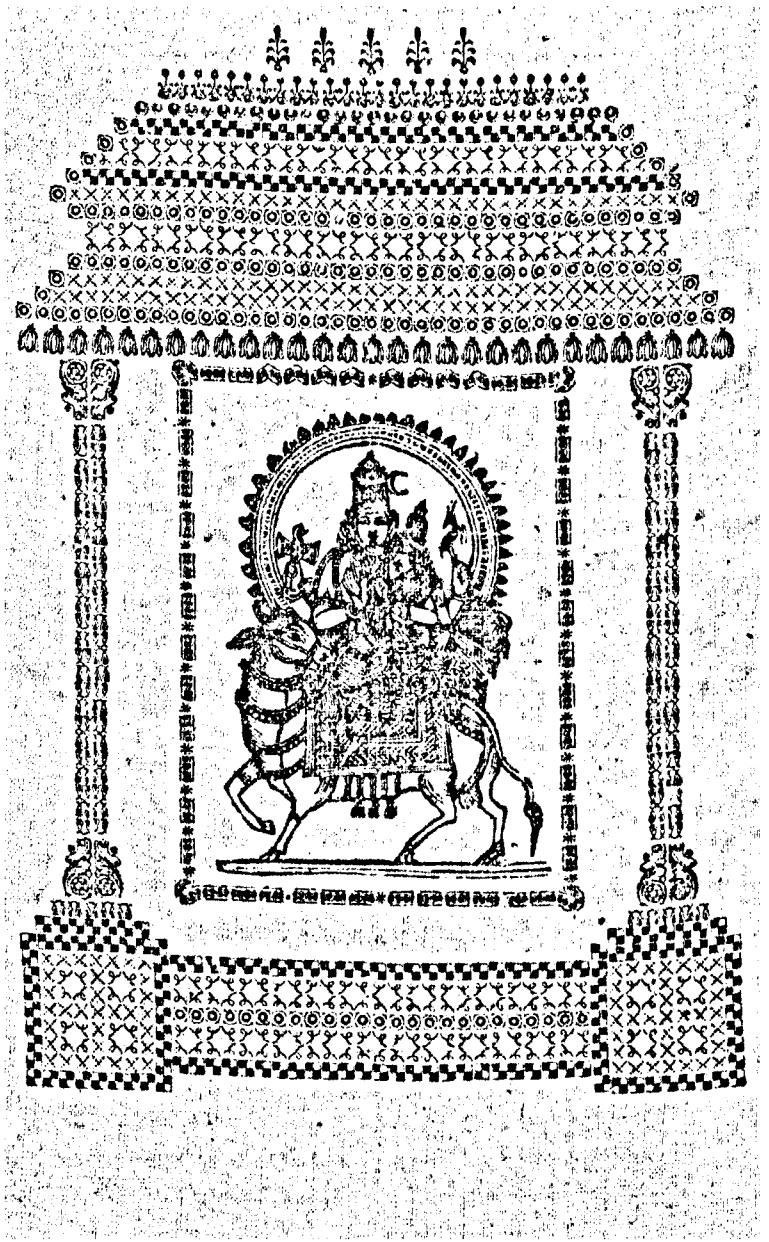

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாங்காண்டம்.

ஐந்தாவது - வம்பறுவரிவண்டிச்சருக்கம்.

உஅவது திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள்புராணம்.

க - விருத்தம்.

சீர்கொண்டசோழவளநாட்டுயர்சிகாழியில்வேதியர்குலத்தில், ஏர்கொண்டகவுணியகோத்திரத்துதித்தருட்சிவபாதவிதயரென்னும், போர்கொண்டஅந்தணர்கலியாண மனமகிழ்வுபெருகச்செய்த, தார்கொண்டகுழலாள்பாற் சவித்திட்டாரென்னுளத்திலிலித்திட்டாரே.

க - கீர்த்தனம் - இராகம் - கோடி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

திருஞானசம்பந்தர் அவதரித்தார் என்
றிவினைகளை யரித்தார்.

அநுபல்லவி.

பெருமானுடையவருள் பெருகிடப்பன்னிரண்டி
திருநாம மெங்காளும் மருவுந் சிகாழியில் (திரு)

சரணங்கள்.

க. உயர்வமந்தணர்நெறி தப்பாத கவு
ணியகோத்திரத்துதித்த சிவபாத விர
தபசென்பார்பிள்ளையில்லா மனக்கேதத் தூண்
அயருமாளிற்சமணர் பிரமாதப் பமித்துஞ்
செயலெங்கும் நிறைந்திடவே சைவநெறியின்
றியலெங்குங் குறைந்திடவே நோக்கியந்தக்
கயவரையழிக்கவோர் மகனரு ளென்னக்
கருதித்தொழுதுஞ்சிவ னருள்வந்து தன்ன
நயமாயிவர்மணஞ் செயும்பக்குதி யார்க்கு
நல்லகருப்பஞ் சேர அனேவாகளுஞ்
சொல்லருங்கனி கூரச் சைவமே
வெல்லக்கொடிமை நீரப் புகழ்பெருகத் (திரு)

உ. சிருமானரு ளிதுவென்று கற்றத்
காரும்னவரும்வந்து சூழ்ந்து லின்று பெரும்
பாரும்விண் ணுஞ்செய்தபோபல மொன்று கூடி-
ஓருருவாய்வந்த தென அன்று எண்ணி
ஆருமேன்மை கரிக்க அந்தகனை
நோயலங் கரிக்க அப்போதுவிண்
ணோரும்நமக்கவிற் பாக மேன்மேலே
உற்றிமிலியென்று மகிழ அப்பாலே
சூரியன்முதல்நவக் கிரகங்களுமுச் சத்தில்
துலங்குகல் லிலக் கனத்தில் மேன்மையே
நிலங்காதிரைத் தினத்தில் பிதாவுக்கு (திரு
நலங்கொள்மகிழ்வு மனத்தில் நிறைந்திடத்

கூ. தொண்டர்கள்மிழ்ந்திட்டத்துயர் நீங்க என்றும்
எண்டிசையோரும் நீற்றினைத் தாங்க மேன்மை
கொண்டஅந்தணர்செய்யும் மகமோங்கத் திசைகள்
அண்டியதென்றிசையைக்கண் டேங்க அந்த
விண்டலமுதம் சொல்லப் படுமுலகை
மண்டலமே வெல்ல ஏழிசையும்
மண்டுமேன்மைகொண்டோ மெனஆதி சயிக்க
மற்றைப்பாஷைகளைத் தமிழே செயிக்க
அண்டருமலர்மழை பொழிந்திடத் துந்துபி
அஞ்சும்விடாமல்த் தொனிக்கத் தமதுபத
கஞ்சமென்மனத் தினிக்கச் சமணருக்கு
நெஞ்சிற்கவலை ஜனிக்கச் சுந்தரமாய்த் (திரு

ச. பட்டமரங்களினில்த் தளிர் முளைக்க மலடாய்
விட்டமரங்களிற்காய் கனி நிலைக்க அரும்பு
விட்டுமலர்த்துசெந் தேன் விளைக்க மிகுந்
துஷ்டமதங்களெல்லாம் நசித் திலைக்க என்றும்
மட்டறுகன்னி கூட்டப் பகுதிகள்சிறக்
திட்டசுனங் காட்ட உயர்ந்தபதி
னெட்டெலாத்தியரும் தானே யொளிக்க
ஏகாலத்தனே வருங்குது கலிக்கத்
திட்டமாகியசி வானந்த மூத்திக்குச்
செலுமார்க்கந் திறக்கச் சிவன்கருணை

தொல்லுலகினிற் சிறக்கச் சிகழிக்கு
நல்லதீர்த்தி பிறக்கச் சுகம்பெருகத் (திரு)

உ - விருத்தம்.

பிறந்திடலுக்கதினத்துஞ்செய்வதெல்லாம்பெற்றமறையவர்செ
ய்துபெயரிடாமற், சிறந்திடவேவளர்த்திடலும்வயதுமுன்றில் திரு
த்தொண்டினிலேவிளங்கவுதித்தாரோர்கால், நிறைந்தவருட்பெருமா
னேப்பிரிந்துவந்த நினைவுவரக்குலிவேறுயாழ்தன்பாக,உறைந்திடும்கா
ளகளிலொருகாள்நடந்தமேன்மை யோதுவேன்கல்வழிக்கேபோதி
வேனே.

க - கண்ணிகள் - இராகம் - எதுகுலகாம்போதி - ஆதிதாளம்.

க. ஓருகாளினிற்சிவ பாதஹிருதயர்
உவந்துதீர்த்த மாடச் செல்லலும்
அரனருள்பெறச் சகங்கைதொழுங்கமைந்தா
அழுதுபின்தொடர்ந் தோட.

உ மாதவர்கோபங்கொண் டவர்போல்தத்தக்கவும்
மைந்தர்நிற்பதைக் கண்டார் கூடவே
மேதகக்கொண்டுபோய்த் தீர்த்தக்கரையில்வைத்து
விலகிடப்பயங் கொண்டார்.

கூ. திருவளர்தோணியப் பாருண்டுகொக்கவென்
றிருகையெடுத்துக் குவித்துத் தீர்த்தத்தில்
அருமறையந்தணர் விதிப்படிமுழுகினர்
அகமருஷணஞ் செவித்து.

ச. எழுந்திடாமற்செபித் திருக்கலுந்திருமைந்தர்
ஈன்றதந்தையைப் பிரிந்து தனியா
தழும்பிள்ளைபோலவே அரனைப்பிரிந்தெண்ணி
அழுவர்கண்ணீர் சொரிந்து.

ங. கரமலாளிரு கண்மலரைக்கசக்கித்
தனியிதழ்துடித் தசையக் கோவிலின்
அருமைச்சிகரம்பார்த் தம்மையப்பாவென்
றழுதாரரு ளிசைய.

கூ. தாமுனமிருந்தை நினைந்தோசிறுபிள்ளைத்
தனமோதிரு மகனர் சகமிழை
மாமறைமுழங்கிட அழலுங்கருணைசெய்ய
வந்தாரைம் முகனர்.

எ. சடையினிளம்பிறையுஞ் சங்கக்குழையுமொளி
கழைக்கவிடையின் மேலே சங்கரி
யுடனெழுந்தருளிய பரஞ்சுடரம்பிகைக்
குரைப்பாரு ளாலே.

கூ - விருத்தம்.

குளத்தின்கணையிலழுதுநிற்குழந்தைதனக்குன்முலைபொழிபால்
உளத்தின்மகிழ்ந்துபொற்பிண்ணத்துமையேயெடுத்தூட்டெனப்பரி
களத்தின்மருங்குவிடந்தரித்தகருணையாளருளைத்தருள [ந்து
வளத்தின்மிருந்தமலிமகறும்வன்தாள்புலிப்பால்தந்தாளே

உ - கிர்த்தனம் - ஸ்ரீராகம் - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

திருமுலைப்பா லூட்டிருள் எங்ஙனினுக்
கிருமைதொனைக் காட்டினுள்.

அநுபல்லவி.

கருமம்நிறைந்திடு பிரமபுரந் தனில் (திரு)
ஒருவர் பங்கினில் மருவு மம்பிகை

சரணங்கள்.

க துங்கமாயள விறந்து பொங்குமருள்போல்
நுணைமுலைகளிற் சிறந்து பெருகும்பாலைத்
தங்கக்கிண்ணத்தினில் மங்கலமாய்க் கறந்து
சத்தி சிருபரி சுத்த சிவஞா
னத்தினல்லமு தத்தினைக் கலந்து (திரு)

உ. நண்ணியெவர்க்கும் பரியும் தாய்தங்கைபோல்
நாருங்கருணை புரியும் தொழிலாகையால்
கண்ணுதலாருள் பண்ணவந்து சொரியும்
கண்ணினீர் துடைத்துன்னெனன் றுரைத்தும்ல்
வண்ணமமைந்தபொற் கிண்ணத்தினிற்பொங்கும் (திரு)

கூ. சிவனேயெண்ணும் ஞானமும் கேவ்ஞானமும்
சென்னெமொழிக்கும் ஞானமும் மெய்ஞ்ஞானமும்
அவனேயனைத்தையுமாக்குவ னென்னுஞ்ஞானமும்
அத்தினையவன் பத்தனெவெண்ணுஞான
சுத்த வறிவுமி குத்திடப் பொழியும் (திரு)

ச - விருத்தம்.

அம்மைமுலைப்பால்கொடுத்தபெருமையாலே ஞானுடையபிள்ளை
யாரானர்பின்பு, செம்மைமிகுசிவஞானஞ்சேர்ந்தபண்பால் திருஞா

னசம்பந்தராஞரங்கே, தம்முடையபிதாமுழுதியெழுந்தேயெச்சில்
தந்ததெவனெவொருமாறெடுத்தேயோங்கக், கைம்மலரின்விரல்நீ
ட்டியசோதேரோ காட்டினரன்பைலிலோகாட்டினரோ.

கூ - கீர்த்தனம் - நிராகம் - கேதாரகௌளை - மி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

காட்டினர்ஞானசம்பந்தர் நின்று (காட்டினர்)

அநுபல்லவி.

வாட்டம்நீக்குமெம் மானிவனென்று (காட்டினர்)

சரணங்கள்.

க. படிபுகழ்ந்திட எங்கள்பி ராட்டி
பால்கொடுக்கச்செய்தே யருள் கூட்டி
விடையின்மீதுதம் வடிவினைக் காட்டி
விளங்குமீசரைக் கைவிரல் நீட்டிக் (காட்டினர்)

உ. நாடும்வேதத்தைத் தமிழினல் மெய்ம்மை
நண்ணச்சொல்வார்பதிகத்திற் செம்மைத்
தோடுடையசெவியன் வந் தெம்மைத்
தொடர்ந்திதுசெய்தா னென்றீசர் தம்மைக் (காட்டினர்)

கூ. மொய்த்தமெய்யிற் புளகம் நிறைய
முத்துமுத்தாகக் கண்ணீ ரிறையச்
சித்தமின்பவெள் ளத்தி லுறையச்
சிறந்ததந்தையார் கவலை மறையக் (காட்டினர்)

ச. பிழைசெய்தாலுமொருதாம் பணியப்
பிழைபொறுப்பரென் றனைவரும் தணியப்
பிழைசெய்யாவண னுந்தையர் தணியப்
பேரருள்செய்த துரைத்திட மணியக் (காட்டினர்)

ஞ. வேண்டுவார்க்கருள் வாரொனத் தொடுத்து
விளம்பவேண்டுமா லயன்கீழ்மே லடுக்கு
மீண்டதுஞ்சமண் மதம்பழி கொடுத்து
விடுமென்றுதமிழ் பாடிக்கை யெடுத்துக் (காட்டினர்)

ஞ - விருத்தம்.

காட்டியேதிருமைக்கர்பணிந்துநின்றூர் கந்தருவர்பாடமறைமுழ
ங்கத்தேவர், தோட்டுமலர்பொழிந்திடவிந்திரனேயாதி சுரர்முனிவ
ர்கணாதர்மகிழ்ந்துவாழ்த்த, வாட்டடங்கண்ணுமையுடனேகோவி

லுக்குள் வரதரொழுந்தருள அவர்பதத்திலன்பு, கூட்டியேசம்பந்தர் காழுங்கோவில் கூடினர்நாதனைக்கொண்டாடினரே.

ச - கீர்த்தனம் - இராகம் - சுருட்டி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கொண்டாடிப்பணிந்தாரே பரிவொடிங் (கொண்)

அநுபல்லவி.

கொண்டாடிப்பணிந்தன்பு கொண்டாடிப்பரவசம்
உண்டாசஞானப்பா ஔண்டாரீசனைக்கண்டு (கொண்)

சரணங்கள்.

க. இவரைப்போலனேவருஞ் சிவனேக்காணுரெனினும்
புவியில்லடங்குதறிந் தெவரும்வந்துதுதிக்கத் (கொண்)

உ. மைந்தர்மொழிந்தபதி கந்தன்னேயெண்ணியெண்ணித்
தந்தையார்மகிழ்ந்துடன் வந்தின்பமடைந்திடத் (கொண்)

ங. தப்பாமல்நிகழ்ந்து திப்பாரைமேன்மையில்
வைப்பாரைத்திருத்தோணி யப்பாலைத்தரிசித்துக் (கொண்)

ச. இங்கென்னேயாளுடையா னங்கங்கவிலம்பிகை
தங்கும்படியுற்றுனென் றங்கன்புடனேசொல்லிக் (கொண்)

ஞ - விருத்தம்.

கொண்டாடிவெளிவாலுங் குறைவில்லாவந்தணரும்
தண்டாததொண்டர்களுந் தாங்கூடியெதிர்கொண்டு
கண்டார்களகண்ணுரக் கவுரிதருதிருமூலப்பால்
உண்டாரைவாயார உவப்பாகத்துதிப்பாரே.

உ - திண்ணரிசன் - இராகம் - வாசஸ்பதி - ஆதிதாளம்.

க. காழியர்தவமே கவுணியர் தனமே
கானமழைபொழியும் ஞான கனமே
வாழும்நாதருள் கொண்டா யென்பார்
மலேமகள்மூலேப்பா ஔண்டா யென்பார்.

உ. வைதிகவிலேயே மாதுடன் வெளியே
வரதர்வந்தருள்செய்க சுருதியி ஞெளியே
மெய்திகழ்கலேவளர் மதியே யென்பார்
விளங்கருளேவெங்கள் கதியே யென்பார்.

ங. மண்ணினிற்குழந்தைபோல் மகிழ்ந்தெங்களெதிரே
வண்ணச்சதங்கைகொஞ்ச நண்ணுறுசெங் கதிரே

புண்ணியமுதலாய்ச் சிறந்தா யென்பார்
புவியிற்சைவம்விளங்கப் பிறந்தா யென்பார்.

ச. காவேரித்துறைபெறு மணியே தேனே
கனியமுதேமூன்று வயதினில்த் தானே
தேவாதிதேவரருள் அடுத்தா யென்பார்
சிவனன்பர்கட்குப்புகழ் கொடுத்தா யென்பார்.

எ - விருத்தம்.

தொண்டர்கவிப்படித்துதிக்கத்தந்தையார்தந் தோன்மிசைத்தாங்
கிடவாத்தியங்களார்க்க, மண்டுபுகழ்வீதிவல்லங்கொண்டுவீட்டில்வந்
திருந்துமறுநாளும்பரனேயன்பு, கொண்டிறைஞ்சித்திருக்கோலக்கா
விற்சென்றுகுழகர்தமைப்பாடியதற்கிசையத்தாளம், புண்டரிகக்கை
ளாற்போடும்போது பொற்றூளந்திருக்கையில்வந்துற்றதன்றே.

ரு - கீர்த்தனம் - இராகம் - பியாகடை - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தாளங்கள்வரக் கண்டார் சம்பந்தர்கையால்
தாங்கித்தலேயிற்கொண்டார்.

அநுபல்லவி.

நாளுங்கதியெனவே நம்புவோரை முழுதும்
ஆளுங்கிரீசர்தம் அருட்செழுத்து மொழுதும் (தாள)

சரணங்கள்.

க. திருக்கோலக்காவினில்த் தேவர்வணங்கித் துன்ன
இருக்கும்நாதரருளா லிதமாய்முழங்குஞ் சொன்னத் (தாள)

உ. அருக்கமிற்பதிகத்துக் கழகாகக்கரங் கொண்டு
பொருத்தும்படிக்குத்தாளம் போடும்போதி விரண்டு (தாள)

ங. உம்பருமிதனைக்கண் டியர்மலர்மழை பெய்யத்
தும்புருநாரதர் தோத்திரமிசை செய்யத் (தாள)

அ - விருத்தம்.

தாளமடையலும்பதிகமுழுதுஞ்சொன்னர் தமைக்குமொழிகண்
டமரர்முதலோர்வாழ்த்தத், தொன்மிசைத்தந்தையார்தாங்கவந்து
தோணியப்பர்தமைப்பாடித்தாயார்தோன்றும், கீவிசைசேர்ணிப
ளித்தலத்தோர்வேண்டுமலரையுங்கடந்தேத்தித்தலேசசுகங்கட்
டிழ், ஆளுடையார்தமைப்பாடிச்சிவஞானப்பா லருந்தினர்காழியி
னிற்பொருந்தினரே.

கூ - கீர்த்தனம் - இராகம் - ஸெளராஷ்டிரம் - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

ஞானசம்பந்தர்வந்திருந்தாரே கோழிதன்னில் (ஞான)

அனுபல்லவி.

வானவர்க்குமுயர் வானவர்க்குமெட்டா
ஞானஅமுதத்தைப் பானஞ்செய்ததிரு (ஞான)

சரணங்கள்.

க. பெருந்தபுகழ்வலம் புரத்தரனைத்துதி
யுரைத்துப்பல்லவனீச் சரத்தில்மதகரி
உரித்தவர்க்குத்தமிழ் பொருத்திச்சாய்க்காட்
டிருக்கும்நாதர்க்குத் திருப்பதிகஞ்சொல்லி (ஞான)

உ. நாட்டிலிவர்புகழ் கேட்டெவரும்பர
ராட்டத்திருவெண் காட்டிலடைந்தரன்
காட்டுனேயிலன்பு கூட்டிப்பணிந்துகண்
காட்டுறுதலெனப் பாட்டருளித்திரு (ஞான)

கூ. வெள்ளோவிடையவ ருள்ளமகிழ்ந்திடங்
கெள்ளருமுலகேவாசல் கள்ளொழுகும்பொழில்
உள்ளமேயந்திரப் பள்ளிருகுகாவூர்
வள்ளலேப்பணிந்து தெள்ளுதமிழ்சொல்லி (ஞான)

கூ - விருத்தம்.

பிள்ளேயாருறும்நாளில்நீலகண்டப் பெரும்பாணர்மனேவியுடன்ற
ம்மைக்காண, உள்ளன்பாய்வருவதறிந்தேதிரேசென்றார் உயர்சம்ப
ந்தரைப்பாணர்தொழுமேன்மை, கொள்ளும்நீர்வரப்பெற்றேனென்
னுநாதர் கோவிலிற்போய்த்தெரிசனஞ்செய்வித்தேயுங்கள், வள்ள
லார்முனம்யாழ்வாசியுமென்றேக வாசிப்பார்பாணடியைநேசிப்பா
ரே.

ஏ - கீர்த்தனம் - இராகம் - யமுனாகல்யாணி - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

மகிழ்வுடன்யாழ் வாசித்தார்
அகமலரிற்பரகா தித்தார். (மகிழ்வுடன்)

அனுபல்லவி.

புகழ்சேர்திருப் புகலிப்பதியில்
திகழ்கோவிலிற் சிவசந் நிதியில் (மகிழ்வுடன்)

சரணங்கள்.

க. சுகந்தோன்றிடச் சுருதிகூட்டிக்
தகுந்தானத்தில்த் தடக்கைகீட்டி (மகிழ்வுடன்)

உ. எல்லார்களு மேத்த நாடி
இல்லாளுட னிசையப் பாடி (மகிழ்வுடன்)

கூ. குலவுநாதமுங் குரலுமொன்றுய்
இலகப்பாட வியம்பி கன்றுய் (மகிழ்வுடன்)

ச. பரிந்துஞானசம் பந்தர் மகிழ
இருந்தவர்க்கண ரெவரும் புகழ (மகிழ்வுடன்)

ரு. பரமர்நாமத்தாற் பாடலிசைத்து
விரியுமகலமாய் விரலியசைத்து (மகிழ்வுடன்)

கூ. பணியணியுமம் பல வாணர்
இனையடிதொழும் யாழ்ப்பாணர் (மகிழ்வுடன்)

க0 - விருத்தம்.

வாசித்தபெரும்பாணர்மனேவியுடனிருக்கமனேகொடுத்துவிருந்து
செய்வித்திடலுமவர்பணிந்து, பூசித்துப்பதிகத்தையாழிலமைத்தும
து பொன்னடியையிடாதிருக்கவெனக்கருளுமென்னும், நேசித்துப்
பிள்ளோயாரதற்கிசைந்தார்யாழில் நிறைப்பதிகங்களேவாசித்துடனிருக்
கும்நாளில், ஆசித்துத்தொண்டர்கள்சூழ்ந்திடத்திலேக்கேகி ஆடி
வாரடிகளேக்கொண்டாடுவார்மகிழ்ந்தே.

அ - கீர்த்தனம் - இராகம் - கமாசு - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆடிடும்பரமனேத்தரிசித்தார் என்
அகந்தனில் வசித்தார். (ஆடிடு)

அனுபல்லவி.

நாடிடுமன்பர்கள் கூடிடும் பவனியே
ஓடிடும்படிகொண் டாடிடப்பொது வினில் (ஆடிடு)

சரணங்கள்.

க. பெற்றதந்தையார்முற்றவுமனத்தன்பு நீடக்கூட வரப்
பெரும்பாணருமகிழ் விரும்புமனேவியுட னுடச்
சுற்றியதொண்டரன் புற்றிட னடந்து
தொடர்ந்திடத்திருக்கொள்ளிடந்தனிற் கடந்து
சுந்தரமாய்நக ரந்தணர்புரிந் தெதிர்
வந்துதில்லேவா ழந்தணரைக்கச்சென் (ஆடிடு)

உ. ஈங்கிதேவர்முதல் வந்துயர்கணாதர் சூழ்ந்தி காழி இந்த
ஞானிலத்தோர்களும்ஞானமடைந்தென்றும்வாழ
அந்தர்த்தமரர்ப ணிந்துள முருக
அரியசிற்சபையில்த் திருவருள் பெருக
அஞ்சிலம் பொசை லஞ்சலமென் றிடக்
கஞ்சமலர்ப்பதக்கை ராஞ்சிதமா யெடுத்த (தாடிடி)

கூ. கண்ணினீர்பெருகுகண்ணியமழையெனப் பெய்யாத் துய்ய புளகம்
காயத்தில்நிறைந்திடநேயத்துடனெழும் கையிய
பண்ணிசைபுத்துதி பண்ணி யடித்துப்
பரிவொடுகற்றுங் கெரியென வெடுத்துப்
பதிகமுழுவது நல் லிசைமுறைமொழிந் துருகி
சிதபதமதைத்துதித் திதயமுங் குளுகளித் (தாடிடி)

கக - விருத்தம்.

தெரிசனஞ்செய்தத்தலத்தினிருக்கவந்திக் திகழ்திருவேட்களமே
டைந்துபரனேபபாடி, வரிசைபெறுமத்தலத்தினிருந்துதித்தம் வந்து
சபையினைத்தரிசித்தேகும்நாளிற், திரிசனைச்சிக்கழிப்பாலைக்கடைந்
துபாடிக்கிளர்சபைக்குவாலுமவ்வூர்மறையோர்யாரும், பரிசுமிருசி
வகணமாயிருக்குமேன்மை பார்த்திட்டானெனக்கின்பஞ்சேர்த்திட்
டாரே.

கூ - கிர்த்தனம் - இராகம் - கன்யாசி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிவகணங்களாயிருப்பதைக்கண்டார் சிந்தைமகிழ்வுகொண்டார்.

அநுபல்லவி.

புவிபுகழ்திருவேட் களத்தினில் நின்று
புவியூர்வீதியில் வரும்பொழு தன்று (சிவ)

சரணங்கள்.

க. கல்லவம்பலவ ருருமிருந்துதிருப்
பில்லையேத்தனர்பெற் றருமினி துசமான
திருவுளத்தருளித் தடையகற்றுஞ் செய்ய
உ. இலகியதேனினை யுண்டுகொண்ட டெல்லை
இல்லைவண்டுகள் காணஞ்செய் முல்லை
மலர்நிறைந்தன வளஞ்சூழ் தில்லை
மறையவர்மூவா யிரவருந் தொல்லைச் (சிவ)

க. தொலைவில்லாதவிந்த மும்மல இருளால்
துறைதவறிப்பவக் கட்டினில்ம ருளால
அலைபவர்களைச்சிவ ஞானப் பொருளால
அடிமைகொள்ளும்நட ராஜர்த மருளால (சிவ)

கஉ - விருத்தம்.

கண்டுதிருச்சம்பந்தர்பெரும்பாணர்க்குங் காட்டிவணங்கிமுன
மம்மறையோர்யாரும், அண்டர்புகழ்ந்திடுமிவரைவணங்கிச்சூழ்அம்
பலவர்திருமுன்புபணிந்துபாடி, எண்டிசையும்புகழ்பாணரவதரித்த
எருக்கத்தம்புலியூர்நன்முதுகுன்றஞ்சீர், கொண்டதிருத்தூங்கானை
மாடம்பாடிக் கூடுவாரரந்துறைக்குருகிவாரே.

கஅ - கீர்த்தனம் - இராகம் - ஆனந்தபைரவி - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

நடந்தருளிச்சென்றார் வழியினில் (நடந்)

அநுபல்லவி.

இடந்தனிலுமையவ ளொடுந்தனிமுதல்வராமும்
நெடுந்திருவரத்துறைக் கடைந்திடமனந்தெண்ணி (நடந்)

சரணங்கள்.

க. தந்தையார்தோளின்மே லெந்தகாலும்போலே
அந்தகாளேறுமல் லெவரும்பின்பு
வந்திடப்பாதஞ்சி வந்திடவுள்ளமு
வந்திடஞானசம் பந்தருமுன்பாக (நடந்)

உ. மாறில்லாம்றையெல்லாங் தேறியோருருக்கொண்ட
வாறுபோலவதரித்த ஞானசம்பந்தர்
ஆறணிந்துவிடை யேறும்நாயகர்தந்
தீறடிகளெண்ணி மாறன்பாடிவரைக்கும் (நடந்)

கூ. கேடில்லாச்சம்பந்தர் கூடநடப்பவர்கள்
வாடிடுஞ்செயல்கண்டு சூரியனுந்தன்
சூடுபடவருத்தம் நீடினனெனப்பயிர்
தோடியொளிப்பவன்போற்நாடிமறையுமட்டும் (நடந்)

கஉ - விருத்தம்.

நடந்துவரும்போதிரவுவரநாடிமாறன்பாடியினிற்
படர்ந்தவடியாருடனுறைந்தார்பாலர்வருத்தந்தனையறிந்து
தொடர்ந்தபுகழ்கெல்வாயிலரத்துறைவாழ்பரமரவிரவில்
அடைந்துகனவிலப்படியேயார்க்கறைவார்கருனைநிறைவாரே.

மெய்த்தவர்சொல்லைக்கேட்டுச் சித்தமகிழ்வு துன்ன
விமலரருளேயெண்ணி யமையுமானந்த மன்னக் (திரு)

உ. எந்தையீசனென வெடுத்துப்பரமர்தம்ம
ணண்ணினிமெவர்க் கல்லால் அரத்துறையில்
சந்தகம்வாழுமைய ருள்ளிடையாதென்று
கழைத்திடுந்தமிழ்ச் சொல்லால் அப்போதினில்
அந்தமாம்பதிகம்நி றைந்திடும்படி கூறி
அகத்தினிலானந்த மிருத்துவெள்ளமா யூறி
வந்துபெருகவீச னைந்தெழுத்தையுங் தேறி
வணங்கிமுத்துப்பல்லக்கி லிணங்கிவலம்வந் தேறித் (திரு)

கூ. தொண்டர்களார்த்திட அந்தணர்யாவருஞ்
சுருதிகளெடுத் தோத வுலகம்போற்ற
அண்டர்புகழும்ஞான சம்பந்தர்வந்தாரென்
றழகானசின்ன மூதச் சிவிகையின்மேல்
வெண்டாளக்குடையும் அண்டப்பாற்கடல் மேலே
விளங்குமதியெழுந்த வளம்போல்வந்தொருக் காலே
விண்டலந்தொடுங்கோவில் கண்டுளப்பரி வாலே
விளைந்திறங்கித்தாய்தனைப் பிரிந்தகன்றினைப் போலே (திரு)

கரு - விருத்தம்.

தெரிசித்தேவலஞ்செய்துவணங்கிநல்
வரிசைசேர்தமிழ்மாலையுஞ்சாத்தியே
விரிசடைப்பெருமானேமெய்யன்பொடும்
பரிசதாய்ச்சிலநாட்பணிந்துற்றனர்.

கூ - கண்ணிகள் - இராகம் - முகாரி - ஆதிதாளம்.

க. சேவைசெய் தாரைஞாை நிதமும்போற்றித்
திருவெண்ணெய் நல்லூரை
ஆவலாய்ப்பணிந்துசி காழிமிலென்றும்
அமர்தோணி யப்பனை.

உ. தெரிசனஞ்செய்ய வெண்ணெ யுயர்ந்தமுத்துச்
சிவிகைதன்னில் நண்ணி
வரிசைசேருந்தொண்ட தொகுத்தொள்ளப்பழுதில்
வந்ததிகள் பணணி.

கூ. விரைசயமங்கைவை காதூர் நற்புறம்பயம்
விளங்கிடுஞ்சேய் நல்லூர்

கக - சூர்த்தனம் - இராகம் - கேதாரம் - மி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

கனவினில்மகிழ்ந்துநின்றருளினூர் நாதர் (கன)

அனுபல்லவி.

தினமுமக்தலந் தனிலிருக்குமதை
முனிவருக்குமண்ப ரனைவருக்கும்வந்து (கன)

சரணம்.

க. சித்தமகிழ்ந்துநம்மைக் காணவே சம்பந்தர்
சேருகின்றாரேன்மை பூணவே கோயிலில்
முத்துச்சிவிகையும் முத்துக்குடையும்வெண்
முத்துச்சின்னமும் வெய்த்திருக்கிறோம்
இத்தைகேங்களை யுத்தவருக்குக்கொ
டுத்திடவெதிர் டுத்திடுமெனவே (கன)

கச - விருத்தம்.

கனவிலருளுமெவருங்கோவிற்கேகிக் கண்ணுதலாருனைத்தபடி
யிருக்கக்கண்டார், அவரைர்க்குமதிற்தெடுத்தமாமன்பாடிக் கடை
யுமுனஞ்சம்பந்தர்க்கிதனையோதிப், பனகதராதடிக்காமற்கொள்வா
யென்றார் பாலரைத்தந்தைமுதலெவர்க்குஞ்சொன்னார், மன்மகிழ்
ந்தத்தணர்சிவிகைகொணரலோடும் வரிசையாய்ச்சென்றனைத்தரிசி
ப்பாரே.

கூ - சூர்த்தனம் - இராகம் - பைரவி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

திருவாத்துறையினிற் சேர்ந்தார் நாதனைத்
தெரிசித்துக்களி கூர்ந்தார்.

அனுபல்லவி.

மருவிச்சம்பந்தரைத் தாளப்பல்லக்கின்மீதில்
வைத்திடவந்தான்போலே தித்தனுதித்த போதில (திரு)

சரணங்கள்.

க. முத்தச்சிவிகைமுத்துக் குடைமுத்தச்சின்னமொண்டி
மொய்த்தரவென ஆர்த்து மையலவரும்
பத்தருமாறன்பா டியில்வந்தநாளசம்
பந்தர்முகத்தைப் பார்த்து நல்லரத்துறைக்
கர்த்தருமக்கினுக்கெம் முத்தனர்கொள்ளு மென்னக்
கனவிற்கண்டதையெல்லாமினிதாய்வணங்கிச்சொன்னா

இசையும்புகழ்மிகவாழ் திருப்பனந்தாள்
இலங்கும்பந்தண கல்லூர்.

ச. ஓமாம்புலியூர் கூடலூர் வாழ்கொளிபுத்
தூநிலைன்றூன் குரலூர்
சீர்மேவும்காறையூர் திருக்கருப்பறியலூர்
சேவித்துக்கொண் டாடினர்.

கசு - விருத்தம்.

சேவைசெய்துமாமறையோதிர்கொண்டேடுத்தச கோபுரக்கடை
ந்தனைப்பணிந்துபாடி, மேவிம்மாளிகையினில்வந்திருக்கும்காளில் வி
ளங்குமுபயனஞ்செய்போதிலுள்ளத், தாவலுடன்மறைகான்ருந்த
ந்தோமென்றே யந்தணர்மந்திரஞ்சொல்லவேதமெல்லாக், தேவர்பு
கழ்ந்திடவோதிமறையோர்க்கெல்லாஞ் செப்புவார்பவத்தொடர்க்
குத்தப்புவாரே.

கசு - கீர்த்தனம் - இராகம் - சாவேரி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அந்தணர்க்கருள் செய்தார் அன்புமிருந்த (அந்த)

அநுபல்லவி.

சிந்தைதனிலெவர்க்குஞ் சேருஞ்சந்தேகமிர (அந்த)

சரணங்கள்.

க. சுருதியாயிரங்களுஞ் சூலங்கிடங் கலைகளும்
கருதியெடுத்துச்சொல்லிக் காட்டுமென் ஒலிகளும் (அந்த)

உ. மந்திரமெல்லாஞ்சொல்லி மயக்கமெல்லா மாறிச்
சிந்திடஅதற்கெல்லாஞ் சிவம்பொருளெனக் கூறி (அந்த)

கூ. கனமாமந்திரங்கட்கெல்லாங் கருத்தமைந்தெழுத் தாதி
மனுவென்றுபஞ்சாக்ஷர மாகுப்பதிக மோதி (அந்த)

ச. வேதமுதலெவையும் வேறொருவ னிடத்தில்
ஓதிடாதுணர்ந்தவ ருள்ளமிகு நிடத்தில் (அந்த)

ரு. காழ்வில்லாவிவர்சொல்லிற் கேலியாலே சாங்கிதம்
வாழ்வடைந்தோமென்று மனமுவந்து வோங்கிதம் (அந்த)

யஎ - விருத்தம்.

அந்தணருக்கருள்செய்தங்கிருக்கும்காளி லப்பரிவர்புகழ்கேட்டச்
சோழிக்கு, வந்திடச்சம்பந்தரெதிர்கொண்டுபோற்ற வாசெதிர்வ
ணங்கக்கலந்திருந்தே,சின்தைமகிழ்காளிலப்பர்கலங்கள்போற்முச செ

ன்றிடலுந்திருப்பதிகமநேகம்பாடிக், தந்தையார்முகம்நோக்கியொ
ருநாள்மைந்தர் சாற்றுவாரென்கவலைமாற்றுவாரே.

கச - கீர்த்தனம் - இராகம் : மத்தியமாவதி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

போய்வருகிறேன் வேளும் இனிமேல்நான் (போய்)

அநுபல்லவி.

தாழ்விலாத்தவஞ்செய்தென் றனைப்பெற்றவையரோநான்(போய்)

சரணங்கள்.

க. என்னைமகிழ்ந்துபெற்ற அன்னைமனங் கரைவாய்
இன்னல்கொள்ளாமற்செய்யும் கன்னையமாய்விடாவாய்ப்(போய்)

உ. அருந்திருமகனேநாம் பிரிந்தோமென்றுமனத்தில்
வருந்திடவேண்டாம்நான் விரைந்துகொஞ்சநினைத்தில்(போய்)

கூ. நாதாந்தலத்துக்கெல்லாங் காதலுடனே சென்று
தீதில்லாதபதிகம் ஓதிடநா னின்று(போய்)

ச. அரும்பதிகத்தையாழில் நிரம்பவாசித்துப் பாட்
விரும்பும்நீலகண்டப் பெரும்பாணருடன் கூடப்(போய்)

யஅ - விருத்தம்.

அரியமைந்தரிதுசொல்லஅருந்தவத் தாலுமைப்பெற்றேனதனல்
பெட்டுப்,பிரியாமனமில்லையொருயாகஞ்செய்திடவெண்ணம்பிடித்தே
னின்னம், பரிவோடுமும்முடன்சிலநாள்வருவனெனத்தந்தையார்ப
சுரலோடும், உரியதிருவெனமகனுரோன்றூர்பலதலத்துஞ்சேர்கி
ன்றாரே.

ச - கண்ணிகள் - இராகம் - பந்துவராளி - ஆதிதாளம்.

க. உத்தமத்தந்தையாரு மருங்கருளாமணியா
ருடன்பாணருஞ்சில மறையவரும் குழ
முத்துப்பல்லக்கில்முத்துக் குடைவிளங்கிடச்சின்னம்
முழங்கவெழுந்தார்கபிழ்க் கிறையவரும்.

உ. திருக்கண்ணார்கோவில்புன் விருக்கும்வேளூர்நின்றியூர்
திருவீழிமிழலைபுன்கூர் திருப்பண்ணிப் படிக்
கரைக்கோயில்குறுக்கை யன்னியூர்பந்தணநல்லூர்
கனம்பெறுமணஞ்சேரி கவில்நண்ணி.

கூ. திருத்துருத்திவேள்விக் குடிகோடிகாகஞ்சலூர்
திருமாந்துறைமங்கலக். குடிபாடி. வியலூர்

நிருக்கரருள்வேடங் காட்டவணங்கிப்புகழ்
நிறையுந்திருந்துதேவன் (நூ) கூடி.

ச. பரவியின்னம்பர்வாட் குரங்காடுதுறைதிருப்
பழனந்திருவையாற் பினிற்கூடிப் புகழ்
மருவும்பெரும்புலியூர் திருவெய்த்தானந்திரு
முழபாடி திருக்காளூர் கூனப்பாடி.

ரு. பொன்னிவடகரையி லன்பிலாலந்துறை
போற்றித்திருமாந்துறைத் தலம்வணங்கிப் புகழ்
மன்னுமழநாட்டினில்த் திருப்பாச்சிலாச்சிராமம்
வணங்கச்சம்பந்தர்சென்று ன்பினக்கி.

கூ. அந்தகையாரனங் கொல்லிமழவனென்னும்
அரசன்தினமகருக்குக் குமரகண்ட வழிப்பு
வந்தொருவிதத்தினுந் தீராதசெயல்கண்டு
வருந்துணின்னவன் துயரமண்ட.

எ. சிவதேசமுள்ளருளுத் துதித்தேதலாற்பெண்ணைச்
சிவன்கோவிலிலைவத்தா னெப்போது மன்னவன்
சிவஞானசம்பந்தர்வந் தாரென்றுசின்னமுதும்
திருவாசைகேட்டிவந்தான் மனமீது.

அ. சுகரையலங்கரிக்கச் சொல்லியேயெதிர்கொண்டி
ஞானசம்பந்தர்தமை யன்பாகத் தொழுதும்
மகிழ்வோடெழுந்திரென்ன அவனெழுந்தாடன்வர
வலங்கொண்டிவந்தார்கோவில் முன்பாக.

உ - விருத்தம்.

கோவில்முன்னஞ்சிவிகையைவிட்டிறங்கித்தாழ்ந்திசர்முன்புறுறுகு
ம்போதில், ஆவியிளாள்போற்றிடந்தருமானதோக்கியிவளாரென்
றெதப், பூவடிதாழ்ந்தசதுமென்மகளானலே யுற்றசெயல்புகலக்
கேட்டுத், தேவிலாவினேதிச்செய்விப்பா னெனையென்றமுய்விப்பா
ரே.

கரு - தோத்தரம் - இராகம் - வராளி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பிணிதீர்ந்திடவருள் பண்ணினீர் திக்கப்
பெருஞருந்திட நண்ணினீர்.

அநுபல்லவி.

மணியாரமணிகொல்லி மழவன்மகிழ்ந்து பெற்ற
இணைமுலைமடந்தையை யென்றும்விடாம லுற்ற (பினி)

சரணங்கள்.

க. மணிவளர்கண்டரோமங் கையையின்று வாட
மயல்செய்வதாவிவர் மாண்பென்று காகம்
அணியும்பாச்சிலாச்சி ராமத்தையார்முன் னன்று
தணியாப்புகழ்ப்பதிகந் தமிழாற்பாடி நின்று (பினி)

உ. மருமலர்ப்பாணத்தை யெடுத்தெய்த மீன்
மதனையெரித்துவேதன் சிரங்கொய்த சிவ
பெருமான்றொண்டர்கள்கண்டி பெருகிமெகிழ்வெய்த
ஒருநாளுந்நீராம லோங்குந்துயரஞ் செய்த (பினி)

கூ. அரசன்றனக்குப்பெரு மிழ்வோங்க நல்ல
அகத்தினிலானந்தவெள் ளந்தேங்க உயர்
பரசிவன்சைவமே வரிசைமிகவுந் தாங்கப்
பரசமயங்களெல்லாம் பரிகசட்டி நீங்கப் (பினி)

உ0 - விருத்தம்.

வினைநீங்கியெழுந்தமகளுடனேயந்த வேந்தன்வணங்கிடவுஞ்சம்பந்
தர்தாமும், மனமகிழ்வாயெழுந்துயர்பைஞ்ஞீலியீங்கொய் மலைபோ
ற்றிக்கொங்கியர்திருவணத்தாற்ந், தனகர்திருக்கொடிமாடச்செங்
ருன்றாரி லமர்ந்தருளும்நாளினிவருடன்வந்தார்க்குப், பலியினற்கு
விரசுரம்வந்திடவுந்தீர்ப்பாடினானந்தம்கீடினரே.

கஉ - சோத்தரம் - இராகம் - கல்யாணி - சம்பைதாளம்.

பல்லவி.

குளிரின்சுரம்நீங்கப் புனிந்தார் கருணையெனுங்
குளிர்ஞானமழையைச் சொரிந்தார்.

அநுபல்லவி.

தெளியுங்ருளத்தினிற்கமலத் திருத்தொழியும்படி பொருத்தும்
கனிரானபனிசொரியும் நாளிலன்பரை வருத்தும் (கு)

சரணங்கள்.

க. அல்லினைக்கில்லினையெம்மறுத்த கிலமுய்ந்துதுதி பன்ன
வெல்லிடத்தைத்தரித்தகனல்லிமலர்கண்டங்காக்குமென்னச் மன்ன
செய்யினைகண்டாதிருந் நீலகண்டமென துன்னக் (கு)

வெள்ளமாங்காவேரி விரைக் தோடி வலங்
கொள்ளச்சுழிக்கவென்னும் புகழ்கூடி யாரும்
உள்ளமகிழ்சோலைக் குள்ளெல்லாமலின் மேன்
மூழிலிருவலஞ் சுழிநகர் முதலான (சிவ)

கூ. தொண்டர்களுடன்வலஞ் சுழியினிருக்கும்வளிம்
சூரியன்மிதுனராசியிற் சேர யாரும்
சோரும்படிக்குக்கடிங் கோடைவரும்வலஞ்
சுழியையகன்றுமனங்களி கூர நலங்
கொண்டிடும்பதியாறைதனில் நண்ணி முன்னம்
உண்டர்பிழைக்கத்திருவுளத் தெண்ணி விடம்
உண்டகாதையுமை பண்டருச்சித் தென்றும்
உற்றுத்தொழுஞ்சத்தி முற்றத்தை முதலான (சிவ)

ஏஎ - விருத்தம்.

சம்பந்தருந்தாழ்ந்துயர்பட்டீச் சரத்துக்கெழுந்தருளும்பொழுது
தும்பந்தருவெய்யினில்மேனி சோகுமெனநாயகரருளும்
இன்பந்தருமுத்தின்பந்த லெடுத்துவிண்ணிற்சிவபூதம்
நம்பன்தருவதிதுவென்று நண்ணிநீழல்பண்ணியதே

கஅ - கிர்த்தனம் - இராகம் - மோகனம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

முத்துப்பந்தல்கொணர்ந்ததுவே சிவபூதம் (முத்து)

அநுபல்லவி.

முத்துச்சின்னமுழங்கிட முத்துக்குடைநிழல்செய்ய
முத்துச்சிவிகையில்வரும் முத்தராருசம்பந்தருக்கு (முத்து)

சரணங்கள்.

க. வெய்யதானவிந்தக்கோடை வெய்யிலால்மெய்வாடிமெனச்
செய்யபட்டீச்வரத்தேர் செய்யுமருளிதுவென்று (முத்து)

உ. கானமானைவினையாழ கானவிஞ்சையர்பொழிய
வானவரெருமுயர் வானமலர்ப்பொழிய (முத்து)

கூ. கண்டகொண்டர்யாரும்நில கண்டரையெண்ணிக்திருவாய்
விண்டாகரவென்றுரைக்க விண்டலத்தின்வழியாக (முத்து)

சு. மங்களமாருசங்கரனு மங்களச்சொலளிமலைப்பா
தங்களினைந்துதொழுந் தங்கியாருங்காரணமல் (முத்து)

உ. அத்தகாட்டினிதுவுன் டாதலாலன் திருக்கும்
தந்தொண்டர்களையெல்லாந் தனதின்மெழுசெலவுருக்கும்
வெந்தொழிலையகித்துகம் பக்குரும்புகழ் பெருக்கும்
இந்தவடியார்களுக்கும் அத்தகாட்டினை வருக்கும் (சு)

கூ. இக்காட்டினிதுபழக்க மென்றுமம்பரிவு கண்ணி
யென்றேமிவந்தவருக் கிதுக்காதென வெல்லினி
முன்னளிற்புரமெரிய முரல்செய்துகொல்லைக் கல்லினி
பைந்தாகணிந்தவரைப் பயிந்தபலதுதி பல்லினிக் (சு)

ஏக - விருத்தம்.

குளிர்ன்சுரம்நீக்கியபின்பு நுழைசம்பாவர்க்கொழுமுதுகாழ்ந்
தொளிருமுரிஞ்சின்சிவிகையினி லெய்தப்பாயோதித்தொண்டைசொலெங்
கிளியுங்கானுமொழியுமையோன் கென்வர்தலங்கள்பலபணியக்
கெளியும்பொன்னிக்தென்கரைமிற் செல்வார்பதிகஞ்சொல்வாரே.

கஎ - கிர்த்தனம் - இராகம் - சௌராஷ்டிரம் - மி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

சிவஸ்தலங்களிற்சென்று திருஞானசம்பந்தர்
கெசினனருசெய்தாரே.

அநுபல்லவி.

புகழ்பகழ்கருவூர்வாழ் சிவபாதன்கனைப் பாடிப்
பொன்னிக்தென்கரையினில் மன்னித்திருந்திருந்து (சிவ)

சரணங்கள்.

க. ரத்தனதிரசாயந் துறையாலந்துறைகல
மிலயதருசெந்துறைகந் ருழிகருன்று ழுக்
கிச்வரஞ்சிராப்பள்ளி யூர்வேக்காடாரூரை
யெமும்பிச்வரம்கெடிங்களுரு சென்று னியமம்
அத்தர்காட்டுப்பள்ளி யாலம் பெரும்பி ழுந்து
ருத்திகண்ணீயூர்சோற்றுத்துறையொடெழில் மிக
பொய்த்தலைதிருமுடி யுத்தமச்திரு வெண்ணி
முக்கண்ணர்மெய்ந்நின்றியூர் சக்கரப்பள்ளி முதல் (சிவ)

உ. புள்ளமங்கைதிரு கல்லூர்கருகாவூர்
புகழ்மேலைய அவளிவ லம்பர்மாகளம்
பொருக்தன்றிருப்பருதி நியமம்மூவலூராமூர்
போழ்மிப்பாடிப்பின்னும் திருக்கல்லூர் கண்ணி

ஷ0 - சீர்த்தனம் - இராகம் - சாவேரி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆயிரம்பொன்முடிந்திடுமொருகிழியை
அடுத்தொருபூதம்வைத் ததுவே.

அனுபல்லவி.

தாயவடியவர்கண் டுள்ளன்பு பூண
நேயமுடைய சம்பந்தருங் காண (ஆயிர)

சரணங்கள்.

க. மதிதங்கியசடை யதிபன்திருமுன்பு
பதிகம்பாடும்பொழு தினில்த்தொல்லை
நிதிவேண்டினவருக் கிவதொன் றில்லை
யிதுவோவுன்னரு ளென்றேதிய வெல்லை(ஆயிர)

உ. அடுக்கஅடுக்கயார்க்குங் கொடுக்கக்கொடுக்கநிதி
யெடுக்கவெடுக்கவிதி லெங்காளும்
நடிக்குமையாருளாற் குறையாது கேளும்
எடுத்துக்கொள்ளுமென உரைத்தொலி நீளும் (ஆயிர)

கூ. ஆவடுதுறையினில் மெவிடுமூங்கள்
தேவதேவர்திரு அருளாலே
ஆவலுடனுமக்குக் கொடுக்க விப்பாலே
ஏவினரென்றுயர் பீடத்தின் மேலே (ஆயிர)

உடு - விருத்தம்.

ஆயிரம்பொன்னையுந்தந்தையார்க்குநல்கி அரனெயெண்ணிநீர்செ
ய்யுமியாகமல்லால், நேயமிகவந்தணர்கள்பலர்செய்தாலும் நிதிவள
ருமெனவிடுத்துத்திருக்கோழம்பம், தாயவைகற்றிருமாடக்கோயில்
நல்லந்துலங்குமூர்திருத்துருத்திமூவலூரின், கோயில்மாபூசமுத
ற்றலங்கள்போற்றிக் கூடுவார்தருமபுரம்நாடுவாரே.

டு - கண்ணிகள் - இராகம் - சுருட்டி - ஆதிதாளம்.

க. செம்பொன்பள்ளிவிளமர் பறியலூர்வேட்டகுடி
சென்றுதருமபுரத் தின்பாலே ஞான
சம்பந்தரொழுந்தரு ளலும்யாழ்ப்பாணர்தந்
தாய்பிறந்தகல மதலூலே.

உ. எதிர்கொண்டவருமவோர் துதிசெய்யப்பாலூரும்
யாலுஞ்சம்பந்தர்மிழற் றருள்செய்த திருப்

உக - விருத்தம்.

சுசரருளெனுஞ்சொல்லுமுத்துப்பந்த லின்றெனியும்வின்னி
லெழுஇவருங்கேட்டென், நேசரருளெனிற்கொள்வேனென்னவோ
நி நிலத்திறங்கிக்கொழுமுத்துப்பந்தற்காலே, மாசகலும்பரிசனங்கள்
பிடித்துக்கொள்ள வந்துதிருப்பட்டசமலத்தான்போற்றி, யாசை
மிகவழியிலுள்ளதலங்கள்பாடி ஆவடுதண்டுறைதன்னில்மேயினாரே.

கக - சீர்த்தனம் - இராகம் - லலிதா - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆவடுதுறையினில் வந்தார் நாதரை
அன்புடன்பாடியிருந்தார்.

அனுபல்லவி.

மேவியாறைவட களி போற்றி நல
மிகுமிரும்பூலியில்த் துதி சாற்றிக் திரு (ஆவ)

சரணங்கள்.

க. திருவாதைப்பெரும்பா ழியைப் பாடிப் பின்பு
திருச்சேறைதிருநாகர் தனில் நாடி மேன்மை
கருகுடவாயில்நறை யூர் கூடி நலம்
தங்குந்திருப்புத்தூரைக் கொண் டாடித் திரு (ஆவ)

உ. சிவபுரந்திருக்கும்ப கோவ புரம் என்றுஞ்
சீர்பொருந்துதிரு நா கேச்சரம் நாதர்
உவகையால்மெய்யடி யார்க்கு வரம் கொடுத்
துறைந்திடுமிடைமரு தெவ்வாங்கரம் பணிந் (தாவ)

கூ. குரங்காடுதுறைபோற்றி யினன்தளிரும் நாளும்
கொள்ளும்படிக்குரை மா யொளிரும் எங்கள்
பரன்பாதநிழலெனவே குளிரும் முத்தப்
பந்தல்விளங்கசசம்பந்தரு ளிலிரும் திரு (தாவ)

உச - விருத்தம்.

அந்தநாளினில்யாகஞ்செய்யுமந்தணர்வந்துநிற்கஎன்றந்தையார்த
னங்கள்கேட்க, மைந்தருமுன்முனிற்சொன்னதெவ்வகை வாய்திக
ளாவதெல்லாந்துறைசைவாழும், எந்தையாரடிகளெனவினைந்தகோ
வி லெய்தியேபதிகம்பாடவுமோர்பூதம், வந்தொராயிரம்பொன்னி
ன்கிழியொன்தீர் வளாருளாற்பீடத்தில்வைத்தன்றே.

பதிகங்களோயாழினில் வாசிக்கப்பெற்றேனென்று
பகர்ந்தாருரவோர் மகிழ்வெய்த.

கூ. சீலமாயிவர்யாழில் வாசித்தலாற்பதிக்ந்
சிறந்ததென்னுற வோர்சொல்லக் கேட்ட
நீலகண்டியாழ்ப் பாணரையரைப்போற்றி
நின்றுபயந்துசொல்லு வார்மெல்ல.

சு. இந்தவுறவோர்களும் யாருங்கெரிந்துய்ந்திட
யாழினில்வாசிக்க முடியாத பதி
கந்தனையருள்செய்ய வேண்டுமென்றுபின்னும்
கழல்கள்பணிந்துபா ணருமோக.

டி. பாடியிலுள்ளோர்கண்டத்தில் வாத்தியபேதத்தில்
பாரிலுள்ளகான விலக்கணத்தில் அமைக்க
முடியாதபடிமாதர் மடப்பிடியெனப்பாடி
முதல்வரைப்பணிந்தா ரக்கணத்தில்.

கூ. அதித்தபாணரதை வாசிக்கமுடியாமல்
அடிபணிந்துள்ளத்திற் பயந்திருக்க யாழை
யெடுத்தருளல்லவோ வாசிப்பேனென்றெண்ணை
இசைந்திதையுடைப்பே வெனவோங்க.

எ. தடுத்துச்சம்பந்தர்யாழை வாங்கிக்கொண்டிதைநீ
உடைக்கலாமோவையய ருளாலே வந்
தடுத்தபதிகவிசை தனையெவராலுமியாழில்
அமைத்திடமுடியுமோ புவிமேலே.

அ. மனத்தில்நினைக்கவொண்ணு தெளிவுநிசைந்தமட்டும்
வாயியுமென்யா ழினைக்கொடுக்க அது
தனைவாங்கிக்கொண்டிம வோருடன்பாணர்தொழச்
சம்பந்தரிருந்தார் புகழடிக்க.

உசு - விருத்தம்.

கருமபுரமதில்மகிமை தழையவுறுகாலில்
திருவாரதிலியபரனிலையிகாள்ளாதில்
அருள்பெறுகுமயர்பதிகமருளியிசைதி
மருகலினில்வாகர்முனமருவியிருந்தார்.

உக - கிரித்தனம் - இராகம் - சங்காராபரணம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மாணிக்கவண்ணர்மகிழ்ந்துவாழ்திரு மருகலில்யர்திருந்தார்.

அனுபல்லவி.

ஆணிக்கனகக்கால்கர் பூணரல் லின்பக்கரும்
அழகானமுத்துப்பந்தல் நிழலசெய்யச் சம்பந்தரும் (மாணிக்)

சரணங்கள்.

க. சாத்தமங்கையிற்செல்றி டவும்மீல நக்சர்
தாழ்ந்தமுதுசெய்வித்தி ட்டவுஞ்சூல தரனை
வாழ்த்தும்பாட்டிலவனைச் சேர்த்துப்பாடிச் சால
வாழும்நாகபட்டணங் கிழ்வேளூர்பாடிக சோல (மாணிக்)

உ. செங்காட்டங்குடி தனைநாடி வரலும்
சிறுத்தொண்டர்மகிழ்வுடனெதிர் கூடி வாழ்த்த
மங்காப்பதிகத்தவர் துங்கப்போர்வைத்துப் பாடி
மகிழ்ந்தருளுசெய்விக்கவுகந்துண்டுகொண் டோடி (மாணிக்)

கூ. திருவடியாரெதிர்கொள் டடிதாழத் திருச்
சின்னமுழக்கமெங் கணுஞ்சூழ உலகில
மருதியென்போலிருப்ப வருமின்பத்தினி லாழ
மண்டும்பதிக்தேனு யுண்டுதொண்டர்கள்வாழ (மாணிக்)

உஎ - விருத்தம்.

இருக்குமாளொருவணிகனெருகன்னியுடன்வழிவந்திரவில்வந்
ர்,மருக்கிளர்பூங்கோயில்மருங்கொருமடத்திற்றூங்கலுமவ்வணிகன்
றன்னைச், செருக்கொடுநாகந்தீண்டத்தெரிந்தவர்மந்திரித்துமுயிர்கி
ரலோடும், விரைக்குழலாள்கண்டையர்துவிழுகின்றளரேனினைந்த
ழுகின்றாளே.

உஉ - கிரித்தனம் - இராகம் - கண்டா - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நீயேமுழைக்கச்செய் யாவிடில்லைறொரு
நிலையில்லைமாணிக்கவண்ணனே.

அனுபல்லவி.

நீயேந்திராகத்தைப் பூண்டவனே உயர்
திருமருகலில்வாழுந் தாண்டவனே இனிமேல் (நீயே)

சரணங்கள்.

க. அன்னைதந்தையைவிட்டு வந்தேனே யிவனை
அடைக்கலமாகநி னைந்தேனே யிவன்
தன்னுயிர்நீங்கக்கண்டு நொந்தேனே அன்பர்
சந்ததமும்பருகுந் சென்றேனே யினிமேல் (நீயே)

உ. மார்க்கண்டன்மேற்பரிவு கொண்டாயே காலால்
மாளும்படிநமனைக் கண்டாயே தேவர்
தீர்க்கமாய்வாழநஞ் சுண்டாயே யிப்படி
தீனரைக்காத்துக்கை கண்டாயே அகனல் (நீயே)

கூ. வடிவான பதிதேவி யுனைவேண்ட எரிந்த
மன்மதன்றனக்குயிர் கொடுத்தாண்ட அதுபோல்
கொடிதாகியஅர வர் தீண்டச் சோகங்
கொண்டுவிழுந்துவிரை வாய்மாண்ட இவனை (நீயே)

உஅ - விருத்தம்.

கன்னிகையிவ்விதமாகவிடிந்தபின்னுமழுமோசைகாழிவேந்தர்
மன்னுமமலரைப்பணியவரும்போதுகேட்டடியார்மருங்குசூழ
அன்னவள்முன்னெழுந்தருளியஞ்சேல்நீயாரெவ்வூரழுதுநிற்ப
தென்னெனலுமவளெழுந்துவணங்கிவிளிதுசொல்லவிணங்கினளே

உகூ - கீர்த்தனம் - இராகம் - காதகாமக்கிரியை - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எனக்கருள்செய்யவேண்டும் ஐயரோநீர் (எனக்)

அநுபல்லவி.

கனக்கும்புகழ்சேர்வைப்பூர்த் தாமனென்பவனுக்கு
கன்னிகையாயவர்கள் முன்னுதித் தாரவர்
பின்னுதித்திவ்விதந் தன்னை யடைந்த (எனக்)

சரணங்கள்.

க. என்றகப்பணுக்கிவன் மருமகனதை லாலே
யிவனுக்குமூத்தபெண்ணைக்கொடுப்பேனென்றபொன்மேலே
நின்றவாசையாலாறு பெண்களோயும்பிறர்க்கு
நேர்ந்ததைப்பார்த்திவன் சோர்ந்ததைக்கண்டனபு
கூர்ந்திவ னிடனே சேர்ந்து வந்தடைந்த (எனக்)

உ. தறையினிலுறவோர்கள் பரிவுடன்காக்குந் தன்மை
தன்னைவிடவும்நீங்க ளடைந்ததேபிரு நன்மை
நிறையும்புகழ்சே ரிந்த வணிகனை நேம்பிரவில்
நீண்டபாம்பு வந்து தீண்டின புடனே
மாண்டனன்பிழைத்தனை யாண்டிடும்படி நீர் (எனக்)

கூ. சிறகுபறிகொடுத்துப் பறவையியங்கல் போலே
சிறியகன்றாயைப் பிரிந்துமயங்கல் போலே
நிறைநீர்க்கடலிற்கப்பல் கவிழுவாடுவோர்போலே

நேர்படாமலொரு சார்விலாமற்றுயர்
தீர்விலாமல்மிகு சோர்வொடு நின்ற (எனக்)

உகூ - விருத்தம்.

மங்கையிவ்வாறுரைத்துவணங்கிடச்சம்பந்தர் மிழற்றுசடையா
யெனுமாலெனவெடுத்தே, யிங்கிவள்வாடத்தகுமோமருகல்வாழும்
ஈசனேயெனப்பதிகமருளலோடும், பொங்குவிடந்தீர்ந்துவணிகனு
மெழுந்து போற்றிடலுமிருவருக்குமணஞ்செய்வித்துப், பங்கமில்
லாவவர்க்குவிடைகொடுத்துமாதோர் பங்கினுர்தமைப்போற்றித்தங்
கினரே.

கூ - கண்ணிகள் - இராகம் - அடாணை - ஆதிதாளம்.

க. அந்தநாட்சிறுத்தொண்டர் வேண்டச்செங்காட்டங்குடிக்
கடைந்திடினே வாகி மருகலீசர்
கந்தமலர்த்தாள்தொழுக் கணபதீச்வரக்கோலங்
காட்டலும்பணிந் தேகி.

உ. கணபதீச்வரம்போற்றிச் சம்பந்தர்புகலூரிற்
கனித்துவந்தவ் விடத்தில் வாழ்முருகனைக்
குண்மானபதிகத்திற் சிறப்பித்தோதியிருந்தார்
குலவுமுருகர் மடத்தில்.

கூ. நாவுக்கரசர்புக லூர்க்குவரலுமதை
ஞானசம்பந்தர் தெரிந்து மகிழ்ந்தெதிர்
மேவிக்கண்டொருவருக் கொருவர்பணிந்தன்பு
மிகுந்தார்மனம் பரிந்து.

ங. எங்கிருந்தெழுந்தரு ளிற்றெனச்சம்பந்தர்
இயம்பலும்வா கீசர் ஆரூரினின்
றிங்கடைந்தேனெனலு மிப்போதங்குள்ளமேன்மை
யென்னென்றாமிகு கேசர்.

ஙி. ஆதிநாட்பெரு மையைப்பதிகத்தினல்
அப்பர்சொல்லலு மெண்ணி ஆரூரில்வாழ்
நாதரைப்பணிந்துபின் உம்மோடிருப்பேனென்று
ஞானசம்பந்தர் நண்ணி.

சு. திருவிற்குடியைப்பணிந் தன்னவருமெதிர்கொள்ளத்
திருவாரூர்க் கேகி நாதரைக்கண்
டிருகிப்பணிந்துதமிழ் பாடியறநெறிதாழ்ந்
துறைந்தாரன் பாகி.

எ. திருவலர்வயிவலய் கோளிபெனேயூர்தாழ்ந்
தரியபுகலூர்க் கேக அப்பருமுரு
கரும்பணிந்தெதிர்கொள்ள முருகர்மடத்திருந்து
களித்தார்

அ. முருகர்லெநக்கர் றிறத்தொண்டரப்பரொடி
முடிவில்லாக்களி கூர்ந்து பதிகம்பாடி
மருவுமாளிற்சம்பந்தர் தலங்கடொழவெழுந்தார்
வாசீரொடுஞ் சேர்ந்து.

கூ. நடந்துவாலுமப்பர் அனருள்விலெகையில்.
நயந்தேறுமெனச சொன்ன உடனிவரும்
தொடர்ந்தடியாரொடுநீர் செல்லுமிடத்திற்பின்பு
தொடர்ந்துவருவே னென்ன.

கூ. வாசீசர்தொண்டரொடு முன்செல்லத்திருவம்பர்
மாகாளம்பணிந் தேத்திக் கடவூரிலில்
வாகானகுங்கியக் கலெயர்விட்டிருந்தார்
விரதர்க்குத்தமிழ் சாத்தி.

கக. திருவாக்கூர்மீயச்சூர் திருப்பாம்புரம்பணிந்து
செந்தமிழ்மழை பொழிந்து அன்பர்களெதிர்
மருவிடத்திருவீழி மிழலெயில்வந்தரனை
வணங்கிப்பதிக மொழிந்து.

கஉ. கோயில்மருங்கிலொரு மடத்திலடியாருடன்
கூடியப்பர் மகிழ்ந்தார் கோபுரத்தின்
னாயவடபுறத்தி லொருமடந்திற்சம்பந்தர்
தொண்டர்களொடுங் கிடந்தார்.

கஉ. அந்தராளிற்காழி யந்தணர்சம்பந்தரை
யழைக்கவினைந்து சேர வீழிமிழலெ
அந்தணரெதிர்கொள்ள வந்துசம்பந்தரைத்தாழ்ந்
தழைத்தார்களி

கூ.

கூ - விருத்தம்.

அந்தணர்கள்ளுழத்திடலும்நாளைகாம்வருவோமென்
ன்னர், அந்தகரியுமைகர்தனவில்வத்துகாழியில்நாமமருங்கோலம்,
அந்தமிலாமிழலெவிமானத்திற்காண்பிப்போமென்றருளிமைந்தர்க்,க
ந்தவிதங்காட்டிடலும்தோக்குவாசொனக்கின்பமாக்குவாசே.

உசு - கீர்த்தனம் - இராகம் - கமாசு - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சேவித்துநின்றீரே கண்ணுசச் சேவித்துநின்றீரே.

அநுபல்லவி.

கோவித்தகூற்றனை மாய்வித்தநாதரைப்
பாவித்துக்கோயிலுள் மேவித்துநிசெய்து (சேவி)

சரணங்கள்.

க. திங்கில்லாமைம்மருவு பூங்குழலென்றெடுத்
தாங்குதோணியின்மேல்த் தாங்கிவாழ்கோலத்தை
யீங்குமிழலெயில் ஓங்குவிமானத்தின்
பாங்கினிற்காட்டிய பாங்கென்னென்றுபாடிச்(சேவி)

உ. சந்ததமுஞ்சீர் மிகுந்சிகாழிக்க
மைந்தனதோணியில்வாழ் கந்திருக்கோலத்தை
யிந்தப்பதியில்மு ருந்தனர்ச்சித்திட
வந்தவிமானத்தி லெந்தையார் காட்டிடச (சேவி)

கூ. கொண்டகனவினி லண்டித்திருநீல
கண்டர்சொன்னதெண்ணிப் புண்டரீகக்கண்ணி
ரண்டிலும்நீர்மழை மண்டிப்பெருகிடத்
தொண்டர்சூழஞான முண்டருள் சம்பந்தர் (சேவி)

கூக - விருத்தம்.

சேவித்துச்சீகாழிமறையோர்க்கெல்லாஞ் செப்புவார்நாந்தலங்க
டோறும்போற்றி, மேவவெண்ணித்தோணியப்பர்தங்கோலத்தை
விரும்பிநிங்கேகாட்டினரதனுல்நீங்கள், யாவரும்போமெனலுமவர்
போனபின்வா சேருடனுறுநாளில்மழையில்லாமல், தீர்விலாப்பஞ்
சம்வராவிவர்முன்னுதர் செல்லுவார்கனவினிவைசொல்லுவாரே.

உடு - கீர்த்தனம் - இராகம் - ஆதி - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

காசுவைப்போமென்றார் இருவருக்குங் (காசு)

அநுபல்லவி.

கேசவனுக்குச்சக்கரம் நேசமாயருள் செய்து
தேசினிவனத்தில்வா ழீசர்கனவில் வந்து (காசு)

சரணங்கள்.

க. பண்டுமைமாவள்ளுஞான மண்டுமுலைப்பாலுதா
உண்டருள்சம்பந்தரும் வாசீசரும்

அண்டகோடிநாயகர்திருத் தொண்டருக்குங்கவலை
யுண்டோவென்றுதயில் கொண்டபோதுவந்து (காசு)

உ. விண்ணுலகிலில் நின்று மண்ணுலகத்தினிற்
புண்ணியவடிவாகி வந்திருக்கும்
வண்ணவிமானத்திற்கு நண்ணுங்கிழ்புறத்திலும்
எண்ணுமேல்புறத்திலும் பண்ணியபீடத்திற் (காசு)

கூ. பஞ்சகாலத்தினல் கொஞ்சமாவதுநீங்கள்
கெஞ்சம்வருந்தமாட்டீர் ஆயினுமும்மைத்
தஞ்சமென்றடைந்தவர் மிஞ்சியபசியினல்
அஞ்சிடாதன்னம்நி தஞ்சிறக்கவித்திடக் (காசு)

ச. உயிரெல்லாம்பஞ்சத்தின் செயலினல்நெஞ்சத்திற்
பயமடைந்துநிதமும் பசிமிகுந்து
துயரங்கொண்டகொடு மையைநீங்கிவளமோங்கி
நயமாய்வாழ்ந்திடமழை பெயுமட்டும்நாஞ்செம்பொன்(காசு)

கூஉ - விருத்தம்.

கனவுகண்டபடியிருக்குங்காசெடுத்துமகிழ்ந்து கடையிலதற்கெ
லலாங்கொண்டெவர்க்குமமுதிடுநாள், இனிதப்பர்மடத்தமுதுவிரை
வாகப்படைக்க இவர்மடத்திற்றுமதிக்கச்சம்பந்தரிதுவென், னென
லுமவர்காசைவட்டமில்லாமலெடுப்பா ரிந்தக்காசினுக்குவட்டங்கே
டகின்முதலனல், தினமுந்தாமதப்படுவதெனலுமிவ்வாசி தீரவேப
திகமருள்கூறவுரைப்பாரே.

உசு - கீர்த்தனம் - இராகம் - தன்யாசி - மி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

வட்டந்தீரக்காசு தாரும் நீர்
இட்டமாக்கவலையெல்லாந்தையுந்தீரும் (வட்டம்)

அனுபல்லவி.

சிட்டராந்தொண்டரைச் சேரும் பெரும்
கூட்டந்தீர்க்குங்கருணைக்கண்ணலே பாரும் (வட்டம்)

சரணங்கள்.

க. நீரருள்காசுக்கு வட்டம் கடைக்
காரர்கேட்பதோவுங் கருணையின் திட்டம் (வட்டம்)

உ. இதுவரைக்கும்போனது போக நீர்
நிதம்நிதமிலிமெலா வதுதல மாக (வட்டம்)

கூ. அமையுமறுசுவையின் சிலாக்கியம் ஆன
அமுதாக்கத்தாமத மாவதோ யோக்கியம் (வட்டம்)

ச. அதித்திடும்பசிதீர நண்ணி என்றன்
மடத்திலெவரும்நிதம்வந்துண்ணவெண்ணி (வட்டம்)

கூகூ - விருத்தம்.

என்றுமறுகாட்டுதித்திடலு மீசர்வட்டமில்லாக்கா
சொன்முன்றருளவெடுத்துநித மூவந்துகாலங்களிலெவர்க்கும்
நன்றிபெருகவமுதளிக்கும் காளிற்பஞ்சம்நீங்கிடலுஞ்
சென்றுவேதவனம்பணியச் சேர்ந்தாரன்புகூர்ந்தாரே.

உஎ - கீர்த்தனம் - இராகம் - சாரங்கம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வேதவனேசர்தஞ் சந்நிதிவாசலில் மேவினர்சம்பந்தர்.

அனுபல்லவி.

பூதலத்தினிற்புகழ் சேர்திருவாஞ் சியம்
ஓதுந்தலையாலங்கா டாதியாந்தலம் போற்றி (வேத)

சரணங்கள்.

க. பெருவேளாளர்சாத்தங்குடி காவிரஞ்சீர்விளமர்
திருவாரூர்காறுமுயில் மருவியதேவூர்போற்றி (வேத)

உ. திருநெல்லிக்காகைச்சினந் திருத்தெங்கூர்கொள்ளிக்காடு
திருக்கோட்டூர்முதலான திருத்தலங்களைப்பாடி (வேத)

கூ. வெண்டுறைதிருவளர் தண்டலைநீணெறிசீர்
கொண்டதிருக்களர்வாழ் அண்டகாதரைப்பாடி (வேத)

ச. மெய்த்தொண்டசெதிர்கொள்ளமுத்தப்பல்லக்கில்நின்றும்
சித்தமகிழ்ந்திறங்கிப் பத்தியாயப்பரொடும் (வேத)

கூச - விருத்தம்.

அந்தவாசலின்மறைமுன்னருச்சித்துக்காப் பமைத்தகதவினைத்தி
றக்கவல்லதொண்டர், வந்திடாமையினல்லேமுருபால்வாசல்லை
த்துடப்பதையறிந்தோர்சொல்லலுஞ்சம், பந்தருமப்பரைத்திறக்க
ப்பாடுமென்றுர் பரிந்தவர்பாடலுங்கடைகாப்பினிற்றிறக்கச், சிந்தை
நெகிழ்ந்தவ்வழிபோய்ப்பரனைப்போற்றிச் செல்வர்பாடலுங்கதவுசா
த்திற்றன்றே.

உஅ - கீர்த்தனம் - இராகம் - பூரிகல்யாணி - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

கதவுசாத்திக்கொண்டதே கண்டவான்புகொண்டுமகிழக் (கதவு)

அனுபல்லவி.

அகிலவண்புள்ளவர்க்குநன்னிதி யானவேதவனேசர்சந்நிதி(கதவு)
சரணங்கள்.

க. வேதமுன்புதுய்ய பூசை விளைத்துக்காப்புச்செய்ய இப்போ
தாதியாரருளாற் சிறந்த அப்பர்பதிகம் பாடத்திறந்த
(கதவு)

உ. சந்ததமிதைத்திறக்கப் பின்பு சாத்தும்படிக்குச்சிறக்கப் பாடும்
இந்தவிடத்தென்றப்பர்சொல்ல இசைந்தையரும் பாடலும்நல்ல
(கதவு)

ங. சதுரம்மறையென்றெடுத்து ஞான சம்பந்தர்மகிழ்வடித்து திருக்
கதவஞ்சாத்திக்கொள்ளுமென்று கருதிப்பதிகமோதலு மன்று
(கதவு)

ச. நிறக்கநிதமுஞ்சாத்த ஆன செயல்கண்டெவருமேத்த வாசம்
நிறைக்குமலையமர்தூவ நெடும்புவியெங்குங் கீர்த்திமேவக்
(கதவு)

கூடு – விருத்தம்.

சாத்திடலுமப்பரொடுமடத்தில்வந்தார் தாம்பாடத்தாமதித்துத்தி
றந்ததென்று, நேத்திரமூன்றுடையாரையெண்ணியப்பர் நெடுந்துயி
ல்கொள்ளலுங்கனவிலரன்வந்தின்பம், வாய்த்தவாய்மூர்க்கடைவா
யெனமுன்செல்ல வாசிசொழுந்துபின்சென்றிடசம்பந்தர், ஏத்து
மிந்தச்செயல்கேட்டுத்தாமும்பின்சென் றீசர்தமைக்காட்டினர்வாசி
சருக்கே.

உகூ – சீர்த்தனம் – இராகம் – மோகனம் – ஆதிதாளம்.

பலஸ்வி.

ஈசரைக்காட்டிஞரே வாசிசருக் (கிசரை)

அனுபல்லவி.

தேசம்விளங்கவிசு வாசருடனுமையான்
வாசமூலேப்பல்தர நேசமாயுண்டவர் (ஈசரை)

சரணங்கள்.

க. கனவிலீசர்சொன்னதை மன்னதிலிருந்துருகித்
தனியாகஅப்பாவாயமூர் தனைநோக்கிப்போம்போதில்(ஈசரை)

உ. தொடர்ந்திடுமெப்பர்கிட்ட அடைந்திடுவார்போற்காட்டி
நடந்துவாய்மூரிற்சென்ற விடன்காணுமல்மறைந்த (ஈசரை)

ங. தனிமையாயப்பர்வாய்மூர் தனைநாடியதறிந்து
மனமதிற்சங்கைகொண்டு புனிதசாஞ்சம்பந்தர்வந் (நிசரை)

ச. தளிரிளவளரொன ஒளிருமாலையெடுத்து
வளமாம்வாய்மூரடிகள் வெளிவருவாரென்றேறி (ஈசரை)

கூசு – விருத்தம்.

ஈசரைவாகீசரறிந்திடக்காட்டியவருடனே
தேசுடையதிருவாய்மூர்த்திருக்கோயில்சென்றேத்தி
மாசிலாப்புகழ்வேதவனத்தடைந்துபணிக்தேர்ங்கும்
ஆசையுடனத்தலத்திலமர்ந்திருக்குமந்நாளில்.

ஸ – கண்ணிகள் – இராகம் – சங்கராபரணம் – மி – சாபுதாளம்.

க. பாண்டிநாட்டையாளு மன்னனேமுன்செய்த
பாவவினைகள்வந்து மூடவே மெய்ம்மை
பூண்டசைவமதத் தினைவிட்டுச்சமணர்தம்
பொய்யானமதத்தினிற் கூடவே.

உ. அந்தநாட்டிலுள்ள ஆலயங்களெல்லாம்
அருகர்தம்பள்ளிக ளாகவே அதில்
வந்துபாதகருப் பதனுலயர்சைவ
வைதிகவழிதப்பிப் போகவே.

ங. அந்தமன்னன்விவாகஞ் செயுமங்கையர்க்கரசி
யாரிடத்திலும்புகழ் சூழ்ந்திடும் நல்ல
மந்திரியாங்குலச் சிறையாரிடத்துஞ்சைவ
மார்க்கந்தப்பாமலே வாழ்ந்திடும்.

ச. இருவரும்பாண்டிய னறியாமற்சிவபத்தி
யியற்றும்நாளில்வேத வனத்தினில் சைவம்
பெருகுஞானச்செல்வர் வந்திருப்பதறிந்து
பெரியமகிழ்வடைந்தார் மனத்தினில்.

ஞ. மங்கையர்க்கரசியா ருங்குலச்சிறையாரும்
மாயச்சமணர்மாய வெண்ணியே அப்போ
தெங்கள்சம்பந்தர்பால்த் தங்கள்பரிசனத்தை
யேவுமவர்வந்து நண்ணியே.

ஷ. பரிசனங்களையர் மடத்தின்வாசலிக்காப்
பவர்க்குத்தாம்வந்ததை மொழியவே அவர்
துரிசில்சம்பந்தரைப் பணிந்திந்தச்செயலினைச்
சொல்லலுங்கேட்டருள் பொழியவே.

எ. இங்கவனையழையு மெனலுமவரழைக்க
யெய்திப்பரிசனங்கள் போற்றவே கண்டு
மங்கையர்க்கரசியார் குலச்சிறையார்சுகமாய்
வாழுகின்றீரோவென்று சாற்றவே.

அ. சுகமாயிருக்கிறுன் றிறைஞ்சிவந்தவிதத்தைச்
சொன்னவுடனேதிமை யொழியவே வஞ்ச
மிருமமனைவென்று சைவத்தைநிலைகாட்ட
வேண்டுமெனத்தொண்டர்கள்மொழியவே.

கூ. சம்பந்தாதற்கிசைந் தப்பரொடுங்கோவிலிற்
சார்ந்துபணிந்துநல மலியவே யிருந்
தின்பமாமானியார் சொல்லிவிட்டதையப்பர்க்
கியம்பிமதுரைக்கேகத் துணியவே

கo. அப்பருஞ்சமணர்வஞ் சகம்நானறிவேன்செல்ல
லாகாதினின்றுமுந்தி தென்னவே தொண்டர்க்
குப்பழுதிலையென வேபுறதோளியென்
றுயர்பதிகஞ்சொன்னர் மன்னவே.

கக. அருளுந்திருப்பதிகங் கேட்டுத்தாமுன்போக
அப்பரொழுந்தருளும் போதினில் நீர்
இருமிந்தநாட்டினில் நான்போய்வருவேனென்
றேறிச்சென்றார்சிவிகை மீதினில்.

கஉ. குலவுந்தொண்டர்கள்சூழ்ந் திடவகத்தியான்பள்ளி
கோடிக்குழகர்கோவில் நாடியே மேன்மைத்
தலமானகடிக்குள மிடம்பாவனமுசாத்
தானமுதற்றலங்கள் பாடியே.

கூ. தமிழ்நாட்டினிலடைந்து கொடுங்குன்றம்பணிந்தேத்திச்
சம்பந்தர்மதுரைக்குச் சேர்ந்திடும் முன்னம்
சமணர்க்குத்துன்னிமித் தமுந்துங்கனவுகளுஞ்
சங்கையில்லாமலில நோந்திடும்.

கச. அருகர்கோவிலிலசோ கமரத்தில்வீட்டிற்பொல்
லாதபகுனிகள்சண்டை பிடித்ததே தடுக்கும்
மருவும்பிலியும்பாயும் கழுவிக்காலுந்தடி
மாறியருகர்க்கிடர் மூடித்ததே.

கூ எ – விருத்தம்.

இப்படிச்சம்பந்தர்வருமுன்னருகர்க்கவருறிநோந்திடலுங்கூடி
யப்பொழுதேமதுரையில்வந்தசனுக்குஞ்சொல்லிமனமஞ்சிவாடிச்
செப்பரியாவிடந்தலைக்கொண்டாற்போலமயங்கித்திகைனவுகண்டு,தீ
ப்பிலாசசெயலையெலாஞ்சொல்லுவார்பொய்வழியிற்செல்லுவாரே.

கூ.0 – கீர்த்தனம் – இராகம் – வராளி – திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

அருகர்தங்களனவிற்கண் டதையொருவர்க்கொருவர்
அறிவித்துக்கொண்டாரே.

அநுபல்லவி.

பெருமையுளானத்தர் லஞ்ஞானமாண்டிடும்
பெற்றிபோல்நூலாசம் பந்தராயினிமாறும் (அருகர்)

சரணங்கள்.

க. செழிக்குமசோகமர மதன்கீழிருந்திடுந்
தேவர்மேற்சாயக்கண் டோமென்பார் அவரும்
பழிக்கிடங்கொடுத்துமுக் குடையைத்தலைமீதாகப்
பற்றிச்செல்லக்கண்டோம் காமென்பார் இந்த
வழக்கமில்லாசசெயலைக் கண்டிங்ஙகருள்ளோர்
மழிக்கண்டோமென்ன போமென்பார் இனிப்
பிழைக்கவிடமில்லாமல் நமக்கெல்லாமிதுவே
பெரியதுன்பங்களுண்ட டோமென்பார் இப்படி (அருகர்)

உ. பாயைக்கிழித்துக்கமண் டலத்தையுடைத்துக்குரு
பத்தினி யோடக்கண்டோமென்பார் கலே
ஆபும்நமதுபண் டிகர்கழுதையிலேறி
யவள்பின்பு காடக்கண்டோமென்பார் தங்கள்
வாயினுல்நமதுமங் கையரெல்லாருங்கூறி
மனமிக வாடக்கண்டோமென்பார் இந்தத்
தூயமதுரையினிற் சுடுகாட்டிலநடிப்பவன்
தொண்டர்கள் கூடக்கண்டோமென்பார் இப்படி (அருகர்)

கூ. மீனத்துவசமன்னன் கொடுமையாற்பினில்
விகாவாக விழுவுங்கண்டோமென்பார் உடனே
வானத்துள்ளோர்தொழ அந்தத்திரிலிருந்து
மழிழ்வுட னெழுவுங்கண்டோமென்பார் கல்ல

ஞானத்தையடைந்தான் தனையரனடியாரை
கலமாகத் தொழுவுங்கண்டோமென்பார் அவ
மானத்தினுலேநம் முடையகூட்டமெல்லாம்
வருந்தியே யழுவுங்கண்டோமென்பார் இப்படி (அருகர்)

2. இளங்கன்றென்னுவந்து நமதுகோவிலேயெல்லாம்
இடித்துடன் சிறக்கண்டோமென்பார் நாம்
உளங்கலங்கும்படி சமணசாஸ்திரமெல்லாம்
உலகினில் மாறக்கண்டோமென்பார் என்றும்
விளங்குமிந்தமன்னன் நம்மைக்கொல்லும்படி
வெறுப்பாகக் கூறக்கண்டோமென்பார் ஒரு
களங்கமில்லாதவிந் நாட்டில்வாழ்சமணர்கள்
கழுவினில் ஏற்றக்கண்டோமென்பார் இப்படி (அருகர்)

கூ அ - விருத்தம்.

அருகரிந்தப்படிவருந்தச்சோழன்மகளாரு மனமச்சருநன்னிமித்த
ங்கண்டுவக்குங்காற்சிலபேர், திருஞானசம்பந்தர்வாவுரைக்கஅவர்க்
குச் சிறக்கவெகுமதிசெய்துகுலச்சிறையார்தம்மைப், பரிவினெதிர்
கொள்ளுமெனவேவியாலயத்திற் பணிந்தேத்திமானியார்ஞானசம்ப
ந்தர், வரவெதிர்பார்த்திருந்திடலுங்குலச்சிறையாரெதிர்போய் வண
ங்கிஞர்சிவஞானபிணங்கினுர்தமையே.

கூக - கீர்த்தனம் - இராகம் - கல்யாணி - மி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

சம்பந்தனைப்பணிந்தார் எதிர்கொண்டு சம்பந்தரைப்பணிந்தார்.

அனுபல்லவி.

எம்பெருமான்றன்னை யெண்ணுதல்நுறையார்
இலங்குமந்திரியா யியகுலச் சிறையார் (சம்பந்த)

சரணங்கள்.

1. தலையில்குளிர்த்துச் சுருளும் தேசங்கள்
தன்னைப்பறித்துமருளும் சமணர்செய்யுங்
கலகமுமகையையி னிலையான விருளும்
கழியமுத்துச்சிவி கையிலெழுந் தருளும் (சம்பந்த)

2. நாற்சமிழுந்து தந்த முத்துப்பந்தலால்
நல்லநிழல்பெ ருந்தத் திருச்சின்னம்
போதசம்பந்தர்வந் தானென விம்மப்
பூகலமியலே ஊதிட வந்த (சம்பந்த)

கூ. திகழுஞ்சோழன் பெற்ற பாண்டிமா
தேவியாரொண்ணு முற்ற இவர்கவலை
அகலவும்விறகினை யன்பர்க்காய் விற்ற
ஐயர்சைவத்தைநிலை யாக்கவு முற்ற (சம்பந்த)

கூகூ - விருத்தம்.

தொழுதவனைக்குலச்சிறையாரென்றுநின்றேர்சொன்னவுடனிற
ங்கிமகிழ்ந்தெதிர்த்துமக்கும், அழகுடையமாதேவியார்க்குமீச ரருளி
ருப்பதழகெனச்சம்பந்தர்சொல்லச், செழுமைதருதாங்களெழுந்த
ருளலாலே சிறந்தோமன்னனும்பிழைக்கப்பெற்றேமென்று, வழு
வகலுமமைச்சர்தொழுக்கோயில்கண்ணி வந்திப்பார்சிவனருளேசிக்
திப்பாரே.

கூஉ - கீர்த்தனம் - இராகம் - சுருட்டி - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சுந்தரேசர்தமைக்கண்டுசெம் பந்தரும்பணிந்தாரே (சுந்த)

அனுபல்லவி.

சந்திரனேத்தரித்துக்காம தகனஞ்செய்தும்நிழுஞ் சோமர் சுந்த)

சரணங்கள்.

வரும்வழியினில்மதுரையெதுவென்றருளொடுமிவர்கேட்ட உடன்
திருவாலவாயிதுவென்றெவருஞ் செங்கைகூப்பிக்காட்டக்
கரமலர்களைக்குவித்துநின்று களித்தமங்கையர்க்கரசியென்று
பெருமைப்பதிகம்பாடியன்று பெரியவன்பர்களோடுசென்று (சுந்)

பத்திசேர்குலச்சிறையாரையும் பதிகத்தில்வைத்துப்பாடி நல்ல
சித்தமகிழ்ந்துகோவிலுக்குட் சென்றுமிகக்கொண் டாடிச
சுத்தமானஇன்பம் பெருகத் தொழுதுதொழுதுசித்தமுருக
மத்தாகியங்கு மருக மதமெனுமாம்விழுந்துகருக (சுந்)

கண்ணினீர்முத்துமுத்தாகவுங் கற்றினிலெங்குஞ் சொரிய உளத்
தெண்ணியெண்ணிப்பரவசமடைந் திருதயமிகப் பரிய
வண்ணநீல மாமிடற்றரு வாயிலானென்றெடுத்துச்சாலப்
பண்ணின்பதிகம்பாடிக்கோலப் பசுவக்கண்டகன்றுபோலச (சுந்)

கூ0 - விருத்தம்.

தெரிசித்துவரும்பொழுதிலொதுங்கிநின்றமன்னன் தேவியாரெ
திர்வரலுங்குலச்சிறையார்காட்ட, வரிசைகொள்சம்பந்தர்போதெ
திர்செல்லப்பாண்டிமாதேவியார்பணியவிவர்கரத்தாலெடுக்கப், பரி
சுமிதுமென்பதிரும்காணஞ்செய்தவந்தார் பரிந்துவந்தேனுமு

மைக்காண்வந்தோமென்றே,அருளிவிடைகொடுத்தமைச்சர்விருந்து
செய்யமடத்தில் அமர்ந்து'நாளினிற்சமணர்சருக்கோதுவரே.

கூகூ - கீர்த்தனம் - இராகம் - புந்நாகவராளி - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

மன்னனுக்குரைத்தாரே யிரவில்வந்து மன்னனுக்குரைத்தாரே.

அநுபல்லவி.

கன்னலிவிட்டெனும்பைக் கடித்திட வேண்டிய
தன்மைபோற்சிவநெறி தானிவிட்ட பாண்டிய (மன்ன)

சரணங்கள்.

க. உறியைக்கரத்திலேந்தி யுடலிப்பாயால் மூடி
நெறியைவிட்டருகர் நெருங்கிவந்து கூடி (மன்ன)

உ. பீலியுங்குண்டிகையும்பெரும்பொருமையுந்தாங்கிச்
சீலமுங்கோலமுந் திருமேனியும் நீங்கி (மன்ன)

ங. சம்பந்தர்மடத்திற்சந் ததமுந்தடை யுறுமால்
அன்பர்பதிகமோது மதைக்கேட்டிளம் பொறுமல் (மன்ன)

ச. சடையானடியார்வந்த தன்மையினால் காரணம்
இடராகுமெமக்கென வெண்ணிமதுரை யாளும் (மன்ன)

ஞ. அரமனைவாசலில் அடைந்துதாங்க ஞாற்ற
பரிசினைத்தெரிவித்துப் பதைத்துவந்து கொற்ற (மன்ன)

கூ. உன்னுடையமதுரைக் குள்ளாகவே யின்று
துன்னிச்சைவந்தனர் சூழ்ந்துவிட்டா ரென்று (மன்ன)

சக - விருத்தம்.

மன்னவன்கேட்டிளம்பெருங்டென் செய்வதென்றுன் மந்திரச்
சாலவன்மடத்தில்நெருப்பைவிட்டால், இங்ஙகரிவிரானெனலுமது
செய்வீரென் றேவியந்தப்புரத்தினில்நொந்திருக்கும்போதில், அன்
னவன்றன்தேவியார்வந்துநீயே னயர்கின்றுயென்றுமமணர்களெவை
ல்ல, உன்னியுயர்சம்பந்தாடைந்தாமென்றுரைத்திடலுந்தேவியா
ருரைக்கின்றாரே.

கூச - கீர்த்தனம் - இராகம் - பியாகு - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

யோசனையேன்செய்கிறாய் மன்னவனேநீ (யோசனை)

அநுபல்லவி.

ஈசனருளைப்பெற்ற மாசில்லாதசம்பந்தர்
நேசமாகவந்தார் நிலைமைகண்டாலுமா (யோசனை)

சரணங்கள்.

க. போதசம்பந்தர்புவி மீதிலமணர்களை
வாதிற்செயித்திடவிப் போதுவந்தாலதற்கா (யோசனை)

உ. இயற்றிடும்வாதினிற் செயித்தவர்தங்கள்ச
மயத்தினினிமேல் வுயத்துடனிருக்காமல் (யோசனை)

ங. சிந்தையிற்கவலைய டைந்துகனிமையா
யிந்தராத்திரியில் அந்தப்புரத்திருந்து (யோசனை)

சுஉ - விருத்தம.

தேவியாரிதுசொல்லி மகிழ்வுதாங்கிச் சென்றிடலுங்குலச்சிறை
யார்நண்ணிமாதர், ஆவலாய்நிகழ்ந்தசெயல்சொல்லக்கேட்டே யரு
கரென்னசெய்வாரோவெனலுமாதர், மேவினோர்க்கொருதீங்குவந்
தாலாவி விடுவதெனவுரைத்திருந்தாரப்பால்மன்ன, னேவுபாவிகளை
யாமடத்திற்றீயை யிட்டிட்டார்நன்னெறியைவிட்டிட்டாரே.

கூடு - கீர்த்தனம் - இராகம் - ஆகிரி - மி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

தீயினைவைத்தாரே பழிக்கெல்லாந் தாயினையொத்தாரே.

அநுபல்லவி.

பாயினையுதித்திடும் பாவிகள் திடத்தினில்
தாயசம்பந்தருடன் றொண்டர்வாழ் மடத்தினில் (தீயினை)

சரணங்கள்.

க. பாதியிரவிற் பரவச சமணர்மந்திரம்
ஓதிநெருப்பை யேவ அந்தமந்திரஞ்
சாதியாததைக்கண்டு தளர்ந்துபயந்து தேவ
தாதர்தொண்டர்களையாரும் நண்ணுமடத்தில்த் தாவத் (தீயினை)

உ. மந்திரம்பலி யாத செயலினைய
ழிந்திடில்நமைக் கேதப் படுத்திமன்னன்
வந்தஞானசம் பந்தன்ற னிருபாத
வந்தனஞ்செய்வானென்றுமனத்தெண்ணிப்பிர மாதத் (தீயினை)

ங. விழலுக்குப்பரி வாலே துலைகட்டிநீர்
ஒழியாதிறைத்தாற் போலே கற்றதெலலாம்
பழுதாச்சுதெனவுள்ளம் பதைபதைத்தன் மேலே
அழகானமடத்தைசூழ்ந்தடைந்துநின்றெருக்காலே (தீயினை)

சசு - விருத்தம்.

பொய்யர்தியிட்டுப்போனபினடியார் பொருக்கெனத்தெரிந்தணை
த்திருத்தங்கு, வெய்யர்செய்ததென்றடிதளில்வணங்கிவிளம்பஞா
னசம்பந்தர்கேட்டருளித், துய்யதொண்டர்தூங்கிடமடத்தினிற்றீ
தொழில்செய்திர்கொடும்பாவிகாளென்று, பையவேயிந்தத்தியெலா
ஞ்சென்று பாண்டியன்றனக்காகெனமொழிந்தார்.

கூசு - கீர்த்தனம் - இராகம் - பூரிகல்யாணி - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

பையவேசென்றுபாண்டியற் காகென
மெய்யதானபதிகம் விளம்பினர். (பைய)

அநுபல்லவி.

துய்யவீசர் துலங்குங் கருணையால்
செய்யஞானத் திருவ்ருதுண்டவர் (பைய)

சரணங்கள்.

க. வெய்யதீயை விளங்கும்மடத்தினில்
பொய்யர்வைத்திட்டுப் போயினரென்னினும்
வையங்காத்திடு மன்னனேச்சேர்ந்ததாம்
செய்யவொண்ணாத நீமையென்றெண்ணியே (பைய)

உ. மானியார்திரு மங்கையத்தினுக்
கூனமில்லா திவப்புடன்காக்கவும்
ஞானமந்திரி யாரன்புக்காகவும்
ஞானசம்பந்தர் நல்லகருணையால் (பைய)

கூ. அரசன்செய்பிழை யாலுற்றிவெந்நீ
மருவிவாழ்விதி வந்துறலாலுமங்கல்
வரிசைநீற்றை மகிழ்ந்துதாந்தொட்டிடும்
பரிசுசோப்படு வதனலுற்றே (பைய)

சஅ - விருத்தம்.

அன்னபோதினில் தண்ணும்வெம்மைபோ
யின்னல்செய்திட மன்னன்வாடினான்.

கூஎ - கீர்த்தனம் - இராகம் - யதுகுலகாம்போஜி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நெருப்பின்கொடுமையெல்லாம் பாண்டியன்றனைவந்து
வருத்திடச் சோர்ந்தானே.

அநுபல்லவி.

விருப்படாகச்சம்பந்தர் திருத்தொண்டருட லிஷ்ட
மிகுந்துவாழ்மடத்தினிற் புகுந்துசமண ரிட்ட (நெரு)

சரணங்கள்.

க. மானியாருங்குலச் சிறையாருமடத்தில்த்தீ
வைத்தறிந்து காமும் மடிவதென்று
மானமாயெண்ணும்போது சம்பந்தர்க்குத்திங்கில்லா
வகைகேட்டிருவர் தாமும் மகிழும்போது
வானமதிரவி தானுதித்தென் வல்ல
மன்னன்கொண்டவருத்தந்தன்னைத்துதர்கள்சொல்ல
ஆனபோதில்வந்து மானியாரும் நல்ல
அமைச்சருங்கண்டு பயந்சுமக்கச்சைவம் வெல்ல (நெரு)

உ. மன்னன்சமீபத்தி லிருப்பவர்களுமந்த
மாளிகையின் புறத்தில் நிற்பவர்களும்
என்னவிந்தக்கொடுமை யென்றுநைந்தோடும்படி
யெழுந்தவெம்மைநிறத்தில் வாழைக்குருத்துத்
தன்னையுமினந்தளிர் தன்னையும்பரி வாகச்
சார்ந்துகொண்டிவருமுன் திந்துபொடியாய்ப் போக
உன்னிவயிந்தியர்கள் எண்ணசெய்தாலுக் தேக
உபத்திரவமேன்மேலே விபத்தாய்ப்பெருக வேக (நெரு)

கூ. அருகர்கண்டிரவில்நாஞ் செய்ததீமையோவென்
றகத்தெண்ணிமந்திரித்துப் பீலியால்மெய்யில்
திரமாய்த்தடவும்போது பிரம்பொடும்வெந்துபொறி
சிதறிடப்பயந் தரித்து தண்ணீரிறல்
அருகாஅருகாவென்று பெருகத்தெளித்த லாலே
அந்தநீர்குண்டத்திற்சொ ரிந்தநெய்யினைப் போலே
எரியமயில்த்தோகையாற் பரிவரயத்தடவல் மேலே
யிடுஞ்சமித்தெனக்கரு கிடும்படியொருக் காலே (நெரு)

சந - விருத்தம்.

இந்தப்படியேவருந்திடும்போதினவருகர்மந்திரித்தும்
அந்தச்சுரநோய்மிகுந்திடக்கண் டவரைப்போமென்றரைத்தரசன்
கைந்துட்சோர்ந்துகிடந்திடலும் கங்கையாருமனமச்சருந்தஞ்
சிந்தைத்துயரோடிவ்வண்ணஞ் செய்வாரருள்பெற்றுய்வாரே.

அ - கண்ணிகள் - இராகம் - தன்யாசி - தாளம் - சம்பை.

க. இருவருமன்னனேப்பணிந்து சம்பந்தர்க்கருகர்திங்
கியற்றினராத லாலே வந்தவினைகள்
கருணைச்சம்பந்தர்பார்த் தாலும்வினையும்பலமுங்
கழியுமென்றுர்புவியின் மேலே.

உ. ஞானசம்பந்தர்திரு நாமஞ்செபியினிற்படலும்
நண்ணுஞ்நுயர்கொஞ்ச மாற மிகுஞ்சொமை
ஆனபிணிதீர்ப்பவர்தஞ் சமயத்திற்சேர்வேனீர்
அழையுமென்றுமன்னன் கூற.

கூ. குதிரையினில்மந்திரியா ரேறிவரலானியார்
சூலவுதினிகையில் கண்ணினியே சம்பந்தர்
பகமலரில்விழுக்கெழுந்து டாமலழுதார்சமணப்
பாதகர்செய்ததை யென்னியே.

ச. திருக்கையாற்சம்பந்த ரெடுத்தருளியுங்கள்பால்
தீங்குண்டோவெனலுந் துன்னும் அருகர்செய்த
வருத்தங்கேட்டஞ்சினேக் திங்குறுதுமக்கென்று
மகிழ்ந்தோமென்றுரைத்துப் பின்னும்.

ஞ. அருகர்செய்நுதீமைமன் னனேவருத்துகின்றதவர்
அகற்றமுடியாமல் கொன்றார் அவரைவென்றால்
அரசனும்நாங்களும்பிழைப்போ மெனலுமென்னேயரிசைக்
காலயத்திலரன்றன் வந்தார்.

கூ. பார்க்கக்கூடாதகொடும் பாவிகளோப்பார்த்திடும்
பாவந்தீர்ந்திடலும் வாதில் எனக்கவர்
தோற்கவும் அருளென்று பாடிமன்னன்வாசல்முன்
நாயவர்வந்தாரப் போதில்.

எ. வந்திடலுங்குலச்சிறையார் சம்பந்தர்பரவைச்சொல்ல
மன்னன்துயர்கொஞ்சம் நீங்கித் தலைப்புறத்தில்
சந்தமணியாசனமிட் டெதிர்செல்லுமெனவமைச்சர்
சார்ந்திடலுமமண சேர்ந்தி.

அ. இறைவனேயிக்தகோய் சம்பந்தராலொழிந்தாலும்
யாங்களுந்தீர்த்த தாகச் சொல்லெனலும்
அரியும்நான்பொய்சொல்லே லென்றரசன்சொல்லும்போ
தையருமவ்விடத்தி லேக.

கூ. கண்டமன்னன்மனித்தவினைக்காட்டவையமிருக்கமன்னன்
களித்தெவ்வுதொனலு மழித்து கழுமலம்நாம்
அண்டருமுனைப்பாடச் சூரியனேமேகஞ்சூழ்ந்
ததுபோலஅருகர் செலிந்து.

கo. வாதிற்செயித்திடத்தங்கள் கலிகளொடித்துளறவரன்
மைந்தனுரவரை கோக்கி உங்கள்பொருள்
ஒதுமென்றவுடன்பலராய்க் கதிடலுமானியார்
உள்ளத்தினிலச்சக் தேக்கி.

கக. திருவருவிற்பாலகர்சம் பந்தர்புத்தசென்னிலார்
தென்னுனின்பினியை கீங்கச் செய்திடில்
அருகர்பேசலாமெனலு மாதேயஞ்சலென்
றரசன்சொல்வானருக சேங்க.

கஉ. இருவருக்கும்வாகென்ன அவரவர்தம்மதத்திறத்தை
யென்னிடத்திற்காட்டு மென்னச் சம்பந்தருக்
திருமானினேர்விழியா யினர்க்கெளியேனலனென்
றருளிதூர்ப்திக மன்ன.

கூ. மன்னனுமென்னேய்கன்னே விளைவாகத்தீர்ப்பவரோ
வாதிலியோயாமல் வென்றூர் எனலும்வெய்யர்
முன்னமந்திரித்துன்ற விடப்பாகசோய்தன்னே
முடிக்கின்றேரும்காய்க வென்றூர்.

சூ - விருத்தம்.

அருகர்தீர்ப்போமெனவாதிலரசன்வரமபாகத்தில்
மருவிப்பேயிரற்றட்வமற்றப்போதிலதுவெந்து
கருகவெம்மைபெருகிடலுங்கண்டவாசன்சம்பந்தர்
திருமாமுகம்நோக்கலும்வெம்மைதீர்ப்பாரின்பஞ்சோர்ப்பாரே.

கூஅ - கீர்த்தனம் - இராகம் - கானடா - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வலப்பாகச்சரத்தினேத்தணித்தாரே ஒருகணத்தில்(வலப்)

அனுபல்லவி.

முலைப்பாலையுமைதரக்காழித்தலத்தில்மகிழ்ந்துண்டசம்பந்தர்(வல)

சரணங்கள்.

திருவாலவாயினில்வாழ்ந்திடும் பொருளாம்நீரே மருந்தாய்மந்
திரமாய்ப்பிணிதீர்த்திடுமென்று திரமாந்திருநீற்றுப்பதிகஞ்சொல்லி

(வலப்பாக)

பெண்ணேறுபாகத்தரைமனந்தனி லெண்ணுகார்சித்த மயங்கிடை
விண்ணுடார்ந்த மனிந்திடும் வெண்ணீற்றைக்கையாற்றடவி

(வலப்பாக)

சேருந்தொண்டருமங்கையர்க்காசி யாருங்குலச்சிறையாரும்அனை
வோருங்கண் டதிசயமெனக்களி கூரும்படிசம்பந்தர் மன்னன்

(வலப்பாக)

சன - விருத்தம்.

சம்பந்தர்தீர்த்தவலப்புறச்சுரமுமிடப்பாகத்தன்னிற்கூடி
வெம்பிடச்செய்யலுமருகர்பியாற்றடவலதுலோகமன்னன்
துன்பங்கொண்டருகதோதோற்றீர்போமென்றையர்சுழுகம்பார்த்தே
வன்பினிதீர்த்தருளுமெனச்சாற்றினனிவர்முன்போல்மாற்றினரே.

கூகூ - கீர்த்தனம் - இராகம் - சகன - டி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

இடப்பக்கந்தன்னி லிருந்திடுஞ்சுரமுந்தீர்க் திடவருள்செய்தாரே.

அனுபல்லவி.

மடைப்பக்கத்தினையைத்தே வுடைத்துஞ்சிகாழியின்
இடத்துதித்தகரெரி நடத்துஞ்சம்பந்தர்மன்னன் (இடப்)

சரணங்கள்.

க. ஒருபக்கம்சுகமா யொருபக்கந்சுவர்க்கமாய்
ஒருபக்கம்சுஞ்சமா யொருபக்கமுதமாய்
ஒருகாலந்தன்னிலென் றுருவிலிருப்பதைத்தீர்க்
கருளுமென்றுமன்னன் கருதிச்சொல்லலுமவன் (இடப்பக்க)

உ. உடையநாயகர்திரு வடிமலைனாகினேந்து
வடிவாகக்கருணைபொங் கிடவதன்மலர்ந்து
நெடியதிருக்காத்தால் உடனேதிருநீறெடுத்
தடலினிலொருகரங் கடவிப்பாண்டியமன்னன்(இடப்பக்க)

கூ. வெந்தீயின்கொடுமையால் கொந்தேனெஞ்தேன்மனம்
நைந்தேனைந்தேன்உம்மா வுய்ந்தேனுய்ந்தேனெனியில்
வந்தேன்வந்தேனென்று வந்தேயாசனையர்
சென்தாமரைப்பதம்ப லிஞ்தேத்துபுரிய (இடப்பக்க)

சூ. மங்கையர்க்காசியா ருங்குலச்சிறையாரும்
துங்கஞானசம்பந்தர் செங்கஞ்சமலர்த்தாள்வ
ணங்கிமேன்மையினி ணக்கிணேமாசனும்
வெங்கோடும்பினிங்கி யிங்குய்ந்தானெனச்சொல்ல(இடப்ப)

சூ அ - விருத்தம்.

பிணிதீர்க்கச்சமணரஞ்சியினித்தியில்நீரில் பெருவாதுசெய்வோ
மென்றுறுமையருங்கள், துணிவோதுமெனலுமன்னனென்பினி
தோர்க்குச் சொலும்வாதென்னென்னலுமதைக்கேள்வியாக்கொண்டி,
தனியாதவிருவர்தெய்வத்துணிவையோசேட்டில் தானெழுதிநெரு
ப்பிலிட்டாலிருப்பதுமேலெனலும், குணமிதென்றையரிசைந்திடச்
சடைமுன்வளர்த்த கொடுநெருப்பிலிருவருமேடிகின்றாரன்றே.

சூ0 - கீர்த்தனம் - இராகம் - சாவேரி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஏட்டினேயிட்டாரே வாதினில் ஏட்டினேயிட்டாரே.

அனுபல்லவி.

கூட்டும்புகழ்சேர்மன்னன் குலவ்சபை முன்னிலே
கொடுமையாகவவர்த் திடுநெருப்பதன் மேலே(ஏட்)

சரணங்கள்.

க. ஈசர்பொருளென்றென்னினித் திருமுறைதனேயவிழ்த்
திடலுமதிமை பூண நள்ளாற்றிற்சொன்ன
மாசில்லாப்போகமார்த்த பூண்முலையாளென்னும்
வளமாம்பதிகங் காண அந்தவேடெடுத்
தாசையாய்த்திருநள்ளா றரைப்பாடும் பதிகத்தில்
அமரீசர்தாமமெய்ம்மையாமென்னவே சகத்தில்
தேசாகக்காட்டத்தியிற் சேனவே யகத்தில்
தெளிந்துசம்பந்தர்பாடி வளர்ந்திடுந் தீமுகத்தில் (ஏட்)

உ. பாண்டியன்சபையினி லிருப்பவரனைவரும்
பார்த்ததி சயித்திடவே எங்காளிலும்
நீண்டவுலகங்களில் மேன்மையாகச்சைவ
நெறியே செயித்திடவே ஏட்டினேக்கையால்
தீண்டிஞானசம்பந்தர் மூண்டிடும் அவிவேக
சிந்தாமணிகளான தியவர்மனம் வேக
ஆண்டகாதர்திரு அடியார்கவலே போக
அனலாற்பசுமையும் புனுமையுமை வாக (ஏட்)

கூ. அருகருந்தங்கள்பொரு ளெழுதிமேட்டினை
அமையாகரத்திற் கொண்டி வந்துன்று
பெருகுந்தியிற்சம்பந்த ரேடுசைசையாய்த்தோன்றும்
பெருமைதன்னைக் கண்டி நாமித்தேடி

மருவியிருந்திடுமோ மடியுமோவென வேங்கி
மனத்தினிற்பயத்துட னினைத்துக்கவலை தாங்கி
வருவதுவருமென்று மனக்கவலையை நீங்கி
மடமையாலருகன்ற னடிகளில்நினை வோங்கி (எட்)

சசு - விருத்தம்.

ஐயரிடமேபெசந்திருக்கயாரும் அதிசயிக்கச்சபையிலதையெடுத்
துக்காட்டித், துய்யதிருமுறைதன்னிற்கோத்தார்மன்னன் திட்ட
ரைப்பார்த்துமதேட்டைக்காட்டுமென்றான், வெய்யதியினிற்கருகுஞ்
சாம்பல்கண்டார்வேந்தன்பார்த்தின்னமுமிங்கருகசேர், செய்யும்வா
தினிற்றோற்கவிலையோவென்று செப்பிடறுமருகிது செப்புவாரே.

சு - கண்ணிகள் - இராகம் - கவுளிபந்து - ஆதிதாளம்.

க. சூதகமன்னவனீர் தோற்கவிலையோவென்ற
சொல்லையேகேள்வியாய்க் கொண்டாரே வெய்ய
சூதாவொர்போலே தோற்கத்தோற்கவுரை
தோன்றவருகர்சொல்லு வார்தேரே.

உ. மன்னனேமூன்றுதரத் தொருதரமேனுஞ்செயம்
வரும்வாதின்னமுஞ்செய்யவேண்டு மென்றார் மன்னன்
அன்னதைத்தடுக்கக்கண் டின்னம்வாதென்னென்றையர்
அருளதுஞ்சுமனார்க ளுரைக்கின்றார்.

ங. மூன்றுபோலேயெழுதி வைகைநதியில்விட்டால்
முடிவையெதிர்ப்பதுயர் வாமென்றார் அதுவும்
பின்புமாறுஞ்செய்வதென்னென்றமைச்சர்கேட்கப்
பேயர்கழுவிலேறு வோமென்றார்.

ச. அழகாய்வைகைக்கப்போது சிவிகையிலேயர்செல்ல
அமைச்சர்மன்னனன்குதி ரையிலேக மாதர்
எழில்சேர்பல்லக்கிற்செலலச் சமணர்மயக்கமேறி
யேகக்கண்டோர்சொல்வார் பரிவாக.

ஞ. பாண்டியன்சுரந்தீர்த்த ஞானசம்பந்தர்முந்துப்
பல்லக்கில்வரக்கண்டோம் நாமென்பார் மேன்மை
பூண்டஇவர்க்கருகர் வாதில்தோற்றநலல்வி
பூதிபொருளெனக்கண் டோமென்பார்.

சு. நாதனேசுந்தரேசன் அவனேயறிவதுவே
ஞானமெனநிச்சயஞ் சேர்ந்தென்பார் மன்னன்

பாதகர்மேல்வைத்த காதலொழிந்ததனற்
பாவச்சமணவிருள் தீர்ந்தென்பார்.

எ. தீயில்வென்றவர்நீரில் வெல்லாரோமந்திரியார்
தீக்கழுமாஞ்செய்வித் தாரென்பார் ஓதிந்
தாயகுகியிலேது நிற்குமோஞானங்கொண்ட
தோன்றலார்நிறுத்திடு வாரென்பார்.

அ. அருகர்கழுவிலே றுதல்நிச்சயந்திருநீ
றணிவோமென்பாரிப்படிப் பலரோத ஐயர்
மருவுமதிமுன்வந்தார் நீரில்வெல்லச்சம்பந்தர்
வந்தாரென்றுசின்னஞ் சிலரோத.

கூ. திண்ணமாய்ப்பெருகும்வை கையிலேட்டையிடுமென்று
திறல்மன்னன்சொல்லவெய்யர் கேட்டாரே ஒருகால்
நண்ணித்தோற்றவர்பின்னுந் தோலாரென்றெண்ணியஸ்தி
நாஸ்தியெனவெழுதிப் போட்டாரே.

கூ. இட்டவேட்டினைதூறு விற்கிடைக்கப்பாலே
யிழுத்துக்கொண்டோடவருகருந்தொடர்ந்தார் இவரை
நட்டாற்றிற்கைவிட்டோடி கடலிற்செல்லக்காணுமல்
நடுங்கிச்சமணர்மன்ன னிடத்தடைந்தார்.

கக. அரசனுக்கினைக்கஞ்சி வந்தவருகர்நீரும்
ஆற்றிலேயிடும்பார்ப்போ மெனச்சொல்ல மன்னன்
பரிசுமிருஞ்சம்பந்தர் திருக்குறிப்பினைப்பார்க்கப்
பாசுரஞ்சொன்னார்சைவ மேவெல்ல.

சூ - விருத்தம்.

திருப்பாசுரமெய்ப்பதிகமருள் செய்துதிருவேட்டினிலெழுதி
விருப்பாய்ஞானசம்பந்தர் விரைவாயோடும்வைகையினில்
கெருப்பார்கரத்துநாயகனை நினைந்தேயிட்டுமுலகத்தில்
இருப்பார்மகிழுகுயிலெதிர்த் தேதெவிரைவாயோடியதே.

சக - கீர்த்தனம் - இராகம் - பந்துவராளி - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

வைகைநீரைக்கிழித்தெதிரா யையரேடுசென்றதே (வைகை)

அனுபல்லவி.

செய்கைநீர்முறைமைதிகழச் செய்யுமந்திரியாரும்புகழ (வைகை)

சரணங்கள்.

க. சிட்டர்புகழ்ந்திடப்பாராட்டிச் சென்றுசம்பந்தர் திருக்கைகூப்டி
யிட்டவுடனேபுகழை நாட்டி இலகுஞ்சைவ நிலையைக்காட்டி
(வகை)

உ. பலர்தொழவேந்தரேறுங்கப்பாடும் பாசுரத்தினலத்தால் நீடும்
குலவும்புகழ்மன்னவனைக் கூடும் கூனல்நிமிர்ந்தமிழ ஓடும்
(வகை)

கூ. அமராமலர்மாரி பொழிய அருந்தவருயர்துதிகள் மொழிய
அமையுமானியார்கவலையொழிய அமணர்கழுவிலேறி யழிய
(வகை)

திக - விருத்தம்.

ஓடிமேட்டினையெடுக்கமனவேகத்தை யொத்தகுதிரையிலே
றியமைச்சர்சென்றார், வடுதிற்கச்சம்பந்தர்பதிகம்பாட வடகமென்
னுந்தலத்திற்றங்கக்கண்டு, நாடியெடுத்தரசனுக்குங்கொணர்ந்துகா
ட்ட நண்ணுமகிழ்வொடுவாதில்முழுதுந் தோற்றுக் கூடுமருகுரைக்
கழுவேற்றிடுமென்றுரைக்கூற்றைநேர்கழுமரத்திலேற்றினரே.

சஉ - கிர்த்தனம் - இராகம் - காம்போஜி - மி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

கழுமரத்தினி லேற்றினர் குலச்சிறையார்
கவலையனைத்து மாற்றினர்.

அனுபல்லவி.

எழுமகங்காரத்தின் பழுதினுல் யாரையும்
எண்ணுகசமணரென்ன நயிபம் பேரையும் (கழு)

சரணங்கள்.

க. அன்பர்வாழு மடத்தில் நெருப்பையெடுத்
தந்சாமலேதிடத்தில் வைத்தவர்மாளச்
சம்பந்தர்சரியென்றி சைந்திருக்க இடத்தில்
தையலுடையாரைத்தாழ்ந் துய்யாரையும் விடத்தில் (கழு)

உ. நெற்றியில்வளர்காட்டப் பரமர்சைவ
நெறியினைநிலை காட்ட உகித்தவரைச்
சுற்றியிருந்துமேன்மை பெற்றுவாழ்திருக் கூட்டத்
தொண்டர்யாருமிழ்வு கொண்டிடப்புகழ் கூட்டக் (கழு)

கூ. திருமடத்திலில்லை வேகத் தீயிடசம்மை
திர்த்தினேனிலை வேக சிர்த்தனேனிலைப்

புரவலன்சைவத்தில் மருவியென்றும்வை போகப்
புசழ்சேரின்பமடைய இகழ்வாம்பர்தகர் போகக் (கழு)

திஉ - விருத்தம்.

பாதகரைக்கழுவிலிட்டவுடன்சம்பந்தர் பரிந்துநீளிக்கமன்னனை
னிந்துகொண்டு, போதிலையர்கோவிலிற்போய்ப்பாடிமன்னன்போ
கவிடைகொடுத்துமடத்திருக்கும்காலில், காதையாரிவரைப்பார்த்தி
டச்சிகாழி தனிலிருந்துவாலுமைந்தர்பணிந்துகாழி, யாதிதனையங்கி
ருந்தேபாடியங்காட்டாலயங்கள்தனைப்பணிய அணைகின்றுரே.

சஙூ - கிர்த்தனம் - இராகம் - தோடி - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தமிழ்நாட்டினில்விளங்கிடுஞ்சிவஸ்தலங்களைத்தரிசித்தாரே.

அனுபல்லவி.

அமையப்பார்ணர்க் காலவா பையர்
அருள்செய்தசெண்ணிப் பாடித் துய்யர் (தமிழ்)

சரணங்கள்.

க. மதுரைக்குவெளிவரவமைச்சருமன்னனுந்தேவியாரும் கண்ணீர்
உதிரப்பிரியமனமில்லாம லுள்ளம்வருந்திச் சோரும்
விதமறிந்தினிநீங்கள் வாட வேண்டாமிந்தநாட்டில் நீட
மதிதரர்தலங்களுக்குக்கூட வாருமென்னுமவரும்நாடத் (தமிழ்)

உ. திருப்பரங்குன்றந்திருவாப்பனூர்திருப்புத்தூரைப்பாடி யுயர்
திருப்பூவணந்திருக்கானப்போர் திருக்குற்றாலம் நாடித்
திருக்குறும்ப லானிதுன்னும் திருநெல்வேலிகூடிமின்னும்
திருவிராமேசுவரத்தில்மன்னும்சிவபரனைப்பாடிப்பின்னும் தமிழ்)

கூ. பரவும்பாவம்நீங்காமன் பணிந்தாமே சுவரத்தைப் போற்றி
வரமிருதிருக்கோணமாமலை வணங்கிக்கேதிச் சரத்தை
அரனடியார்புகழ்ப்பாடி ஆடானையை மிகக்கொண்டாடிப்
பரவிப்புனவாசல் கூடிப் பணிந்துசம்பந்தர்மகிழ்வு நீடித்(தமிழ்)

திகூ - விருத்தம்.

தலங்களெலாம்பணிந்தமைச்சருடிக்கதிர்த்தி தங்குமணமேற்கு
டியிலிருக்கும்நாளில், வலங்கெளமைச்சருக்குமரசனுக்கும்நின்ற
மங்கையர்க்கும்விடைகொடுத்துச்சோழநாட்டில், இலங்குதிருக்கள
ரடைந்துபாடிப்பாதா ளீச்சுரந்தாழ்ந்துயர்கொள்வம்பூதூர்க்கேக,
நலங்குலவுமூள்ளிநதிதன்னிலோடம் நடத்தினர்ஞானமிகுதிடத்தி
னுரே.

சஉ - கீர்த்தனம் - இராகம் - பியாகடை - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஓடம்விடுத்தாரே சமணர்சைச் சாடியடுத்தாரே.

அநுபல்லவி.

நாடியதொண்டர்கொண் டாடிமகிழ்ந்திடக்
கூடும்விசையுடன் ஓடம்கரூற்றினில் (ஓடம்)

சரணங்கள்.

க. கொள்ளம்பூதூரில்வாழ் வள்ளலாரைப்போற்ற
வெள்ளம்பெருகிடு முள்ளிருகுயினில் (ஓடம்)

உ. கட்டிடுங்கோலுக்கு மெட்டாமல்நீர்பொங்கக்
கிட்டியோடக்காரர் கட்டிநிறுத்திய (ஓடம்)

கூ. சிஷ்டராந்தொண்டரை யிஷ்டமாகவேற்றிக்
கட்டெங்கயிறவிழ்த் திட்டுத்தாமுமேறி (ஓடம்)

ச. வள்ளலாரைப்பாடுந் தெள்ளுந்பதிகமே
தள்ளுங்கோலாகவே வெள்ளத்திற்சம்பந்தர் (ஓடம்)

நிச - விருத்தம்.

அக்கரையிற்மிருக்கொள்ளம் பூதூர்க்கோட மடைந்திடலுக்தொ
ண்டருடனிறங்கியவ்வூர், நக்கரைத்தாழ்ந்தேடுவேகாமற்காத்த கல
மெண்ணிகள்ளாற்றில்கண்ணுங்கோயில், புக்கரையிற்புலியின்றோ
ல்புனைந்தார்பாதம் புகழ்ந்துதிருத்தெளிச்சேரிபணிந்துபாடிச், செ
ச்கரைநேர்சடையார்தந்தலங்கள்போற்றச் செல்லும்போதுற்றதிற
ஞ்சொல்லுவாமே.

சஙி - கீர்த்தனம் - இராகம் - மத்தியமாவதி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சம்பந்தசரணு லயர்புத்தநந்திதன்
கலியினிலிடிவிழச்செய்தாரே.

அநுபல்லவி.

நம்பன்றனைத்துதிக்குந் திருப்பதிக முழுதும்
நாளும்நாளுமன்பு மூளமகிழ்ந் தெழுதும் (சம்ப)

சரணங்கள்.

க. கோதுறுபோதிமங்கைக் கடைக்குபர சமய
கோளரிவந்தானென நீளும்புக முமைய
ஊதுதிருச்சின்னத்தி னெலியையுய்வாய்களின்

ஒலியையு மடியவர் பலரகர வெதும்
ஒலியையுங்கேட்டெதிர் விலைமை யறிந்து (சம்ப)

உ. புக்கர்சூழவந்து திருக்கூட்டத்தின்முன் னின்று
பொருந்தியெங்களேவென்ற பிஞ்ஞின்னழுது மென்று
மத்தமதியுடனே தடுக்கவன்பர்களிந்த
வண்ணத்தைச்சம்பந்தர்முன் னண்ணித்தெரிவித்திவர்
திண்ணத்தைக்கெடுத்தருள் பண்ணுமென்றிறைஞ்சச் (சம்ப)

கூ. வரும்வழியிலழகாம் நமக்கிதுபுத்தர் வாதில்
வந்தாற்செயிப்போமென்றுசம்பந்தர்சொன்னபோதில்
அருள்பஞ்சாக்ஷரமாலை தனில்நீறணிவார்தினைக்
கத்திரமா மஞ்செ முத்துமென் றேதிய
மெய்த்திருப்பாடலெ டுத்தனை செய்து (சம்ப)

ச. அடியாரெவருமகிழ் வுடனதி சயித்திட
அகிலத்திற்சைவமே மிகவுந்த செயித்திடக்
கொடியபுத்தர்களெல்லாம் கெடியபயத்தெனெடி
குலைந்திடவனேவருங் கலைந்திட உடலமும்
உலைந்திட அவனுயிர் தொலைந்திட விளம்பாய்ச் (சம்ப)

நிநி - விருத்தம்.

இடிவிழுந்துமாண்டசெயலெயர்க்கோத இதுவிதியாமசரவென்றி
யம்புமென்ற, வடலுர்த்தவோசையெங்கும்பரவப்புத்த ரோடியேசர
ரிபுத்தன்றனைக்கொண்டேடகப், படியிலவனேயும்வாதில்வென்றார்நம்
சம்பந்தசரணலயரப்புத்தர்கெல்லாம், வடிவுடையநீறளித்துப்பா
லமுத வாக்கினையரசைவராக்கினரே.

கo - கண்ணிகள் - இராகம் - முகாரி - ஆதிதாளம்.

க. சாரிபுத்தன்முத லோரைச்சைவராகிச்
சீரிலருங்கட வூரணைப்பணிந்து
தங்குகாள வாகிகர் இருக்குள்வ
தெங்கென்றூர் மிருகேசர்.

உ. அங்குள்ளோர்பணிந்துசிர் பொங்கும்பூந்துருத்திமில்
தங்கிப்பணிசெயும்வி தங்களைச்சொல்லலும்
ஐயர்காணப் பரிந்து பூந்துருத்திமுன்
எய்தலுமது தெரிந்து.

கூ. அப்பரும்திருநீற்றுசெய் முற்பெருந்தலைமன்று
செப்பியெதிர்கொண்டிதம் மைப்பின்னேயாராய்மல

அந்தகூட்டத்திற் புகுந்தார் சிலைகைதாங்கிச்
சிக்கைமயிழ்வு மிகுந்தார்.

எ. எங்களையருமப்ப மெங்குற்றுசொனலும்கான்
நங்களடிகள்தாங்கு மங்களமனைத்துய்த்தேன்
என்னலும்பயந் தோற்ற இப்படிச்செய்த
தென்னென்றிறங்கிப் போற்ற.

டு. ஐயருக்கெவ்வகைகான் செய்வதென்றப்பர்போற்றச்
தெய்யவன்பர்கள்துதி செய்யத்தழவிமகிழ்ந்
காலையஞ்சென்று பாடித் திருவாசல்முன்
ஏலவிருந்து நாடி.

கூ. மாவியார்குலச்சிறை யானவரன்புமன்னன்
கூனலொழிந்ததுவும் ஊனமழிந்ததுவும்
மன்னனீ றிட்டதுவும் புத்தகந்தி
தன்னுயிர் விட்டதுவும்.

எ. ஐயர்சொல்லலுங்கேட்டுச் சைவத்தொண்டெனும்பயிர்
வையகத்தில்வளர்ச செய்யும்வேலியாளீரென்
றப்பர்பணிய இவரும் அடிபணியச்
செப்பிடுவா ரவரும்.

அ. தொண்டைநாட்டினில்நீல கண்டர்காஞ்சியைப்போற்றிப்
பண்டிருடந்தெல்லாம் விண்டுசொல்லலுந்தாம்போய்த்
தொழுதிடவைய மொண்ணிஞர் அப்பர்மடத்தில்
அழகாகவே ணண்ணிஞர்.

கூ. மதுரைக்குச்செல்ல அப்பர் மதியில்நினைக்கையார்
முதல்வர்சிகாழியாம் பதியைத்தரிசித்திட
மனத்தெண்ணினமிடைகொண்டு செய்த்தானைமையா
மினித்தபழனங் கண்டு.

கூ. விரைந்தெல்லுகாண்போமென் விருந்தவுதிர்கொள்ளப்
பொருந்துங்காழிநாதனைப் பரிந்தேத்திமாலிகையில்
விரும்பிவந்தான் முனில் அன்பொடுபாடல்
புரிந்திருந்திடும் நாளில்.

(கூ - விருத்தம்.

இலகிடுங்காஞ்சியைப்பணியவெண்ணிக்காழி யினிற்றங்கையார்த்
தினைவைத்தடியாரோடுங், குலவிப்போய்த்தில்லைதினகரமாணிகுழி

பாதிரிப்புலியூர்வதிகூர்வேத, ஓலிமிகுவக்கரையிரும்பைமாகாளக்
காழ்ந்துயரதிகையாமாத்தூர்கோவலூர்சீர், அலயிலறையனிகல்வீர
ருணைபாடி ஆண்பனைபெண்பனைபோற்காய்த்திடச்செய்தாரே.

சசு - தீர்த்தனம் - இராகம் - சாவேரி - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

ஆண்பனையும்பெண் பனைபோற்காய்த்திட
அருள்புரிந்தாரே.

அனுபல்லவி.

காண்பவர்க்குமனங் களிக்கக்கவலையாய்க்
காரமணர்கலங் கிடக்குலைகுலையாய்(ஆண்பனை)

சரணங்கள்.

க. பரிந்தவ்விடத் திருக்கும் கொண்டொருவர்
பனைவத்தனை வருக்கும் உதவுமென்று
தெரிந்துவளர்த்திடும் நாளிற் புத்தருக்கும்
சிரிப்புக்கிடமாய்வீ ணுகவே பெருக்கும்(ஆண்பனை)

உ. அந்தவன்ப ராழுது சம்பந்தர்திரு
அடிமலரைத் தொழுது நூறையைச்சொல்லி
நிந்தையருகாக கைத்திடும்பழுது
நீங்கவருளுமென் றோதியபொழுது(ஆண்பனை)

கூ. விரும்பியோத் தூரில் திருப்பதிகம்
விமலனர் பேரில் பாடும்போது
குரும்பையாண்பனை காய்க்குமென்றுசீரில்
குலவுந்திருக்கடை காப்பருளிப்பாரில்(ஆண்பனை)

(கூ - விருத்தம்.

காய்க்கவேயறிந்தமணர்சிவன்பதியென்றுணர்ந்தன்புகலந்தாரையர்
வாக்கினற்சொலப்பெற்றபனைகிலகாளிருந்துசிவமருவிற்றண்பாற்
றாய்க்குநேர்சம்பந்தர்பலதலந்தாழ்ந்தொளிர்மதியைத்தாவல்முன்பு
தேய்க்கும்காயகர்வாழுந்திருவினர்ஒற்றியூர்மருவினரே.

சஎ - தீர்த்தனம் - இராகம் - சாரங்கம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஒற்றியூரில்வந்து மாணிக்கத்தியாகனை
உள்ளன்புடன்பணிந்திருந்தாரே.

அனுபல்லவி.

கொற்றவருஞ்சுரரும் நற்றவருங்கலைகள்
கற்றவருங்கருணை பெற்றவருமின்னமும்

மற்றெவரும்நிகழுந்த றப்பிவிரும்பித்தொழ
வெற்றிதருமிடையி றுற்றவர்மகிழும் (ஒற்றியூ)

சரணங்கள்.

க. வருமவ்வழியில்மாகறல் குரங்கணின்முட்டம்பாடி
வருமபோது சிறப்பாகவெதிர்கொண்டி காஞ்சி
புரமதில்வாழ்பவர் பணிந்திடக்கோவிலிற்
பொருந்துமேகாம்பரே சனைக் கண்டு பாடித்
திருநெறிக்காரைக்கா டுவேகதங்கா பதம்
அருகில்மேற்றளிமாற்பே றுயர்வல்லத்திகர் பதம்
அன்புடன்போற்றியி லம்பயங்கோட்டூர்
இன்பமெங்காளும்நி ரம்பிடம்விற்கோ
லம்புகழ்தற்கோ லம்பெருவூறல்சென்
றம்பிகைகரகலாச் சம்பந்தர்போற்றி (ஒற்றியூ)

உ. காலைக்காலம்மைதலே யாற்சென்றுதொழுமாலங்
காட்டிற்காலால்நடக்க மனமஞ்சிப் பக்கத்
தூரிற்சம்பந்தர்பள்ளி கொள்ளதுங்கனவினில்
உரைத்தகாண்டவர்வந் தருள்மிருங்கி கனி
கூரப்பாடநம்மை மறந்தாயோவென் றன்பு
சேரச்சொல்லுமாலே பாடிவிடுந்த பின்பு
சிலமுனிவரொக் காலமும்வணங்கிநிற்
கர்லகாலர்மலர்க் காலிலினேந்தெழுந்
தாலவனத்திலேயர் பாலடைந்துபணிந்து
சோலமாகத்துதி பாலகர்செய்து (ஒற்றியூ)

ஈ. திருப்பாதூர்வெண்பாக்கந் திருக்காளிகளைபாடித்
திருக்காளத்தியிலுற்றுக் கயிலாயம் மேலாய்
இருக்குந்திருக்கேதாரம் கோகர்ணம்ஸ்ரீசைலம்
இந்திரனிலபர்வத மூதல்லேயம் நெஞ்சில்
பெருக்கப்பாடிவேற்கா டடைந்துதல்லொனி குழு
விரிக்குமீரணிந்து கழுத்திரண்டிகை காழி
மெய்த்தவவன்பர்ம னத்திலிலன்புமி
ருத்தரனுமமெ தெனுமுழுங்கிட
அத்தனைத்தோரும் முத்தெதிர்கொண்டிட
முத்துச்சிவிகையினின் றுத்தமரிறங்கி (ஒற்றியூ)

நுஅ - விருத்தம்

சிறந்திடவிங்கிவரிருந்தார்மயிலாப்பூரிற் சிவநேசரெனும்வணிகர்
தமக்கோர்மாது, பிறந்திடலும்பூம்பாவையெனப்பேர்வைத்தென்
பெண்ணமுருக்கிசைந்தவாரென்னவெண்ணி, யுறைந்திடுநாட்சம்
பந்தர்சமனர்மாள ஒழித்தசன்பிணிதீர்த்ததறிந்தோர்சொல்ல, நி
றைந்தநிதியவர்க்குதவியிவ்வாரூரை கோர்ந்திட்டார்மனமகிழ்வுகூர்ந்
திட்டாரே.

சஅ - கீர்த்தனம் - இராகம் - தோடி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிவநேசரிப்படிச்சொன்னதே நெஞ்சிற்
சிவபிரானையல்லாலுன்னதே.

அநுபல்லவி.

அவனிபுகழப்பாண்டி யனேகீடச் செய்த
அழகாஞ்சம்பந்தர்செயல் கேட்டுளமகிழ் வெய்தச் (சிவ)

சரணங்கள்.

க. மத்தகஜமொழந்து மரங்களெல்லா முறிய
மதமிருந்தழிப்பது போல்மதியிற் சிறிய
புத்தரையழித்தசம் பந்தரருள் செறியப்
பொருந்துந்திசையைப்பார்த்துப்பணிந்துறவோரறியச் (சிவ)

உ. மன்னுங்குபேரனைப் போலவே நன்னிதி
வாய்த்தவர்தாதை லைசன் சங்நிதி
தன்னைப்பணியுமன்ப ரெவரையும் வெண்மதி
தரித்தபரனென்றெண்ணிக் கொடுத்திடுத்தண்மதிச் (சிவ)

ஊ. உலகினில்நாதாந்தம் அருளோயுங் கனத்தையும்
உடையசம்பந்தர்க்கென் னாயுமென் தனத்தையும்
குலவுமேன்மைப்பூம் பாவையா மனத்தையும்
கொடுத்தேனென்று நினைத்தவை யனைத்தையும் (சிவ)

நுகூ - விருத்தம்.

இந்தவாறுரைத்தாரோர்காளெழில்கொள்பூம்பாவையென்பாள்
வந்துதோழியர்கள்சூழக் கன்னிகாமடத்தைநீங்கி
நந்தனவனத்திற்சென்று நறுமலரெடுக்கும்போது
முந்தவோர்பாம்புதீண்ட முடிந்துயிர்மடிந்தாளன்றே.

சுகூ - கீர்த்தனம் - இராகம் - புன்னாகவராளி - மி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

பூம்பாவைப்படிந்தாளே அழகுடைய பூம்பாவைமடிந்தாளே.

அனுபல்லவி.

தேன்பாயுமலர்கொய்யச் செங்கைநீட்டலும் நீண்ட
பாம்பானதொருநாகு பல்லுமழுந்தத் நீண்டப் (பூம்)

சரணங்கள்.

க. மயங்கிவிழலும் பாங்கி மார்கள்கண்டு
பயங்கொண்டுடனே தாங்கி. யெவருங்கண்டு
தியங்கமாளிகைகருட் சோத்தவுடனே யோங்கிப்
புயங்கங்கடித்தவிஷம் பொங்கிடமன மேங்கிப் (பூம்)

உ. சிவநேசரும் பந்து ஜனங்களும்
கவலையாய்மனம் நைந்து நின்றுவருந்தப்
புவியினில்விழுந்தீர்ப் பவர்செய்கைகளும் வந்து
தவமிடக்கொடிஷந் தலைக்கொள்ளமிக நொந்து (பூம்)

ங. விடமொழிந்திடத் தடுத்துக் காப்பவர்க்கென்
னுடையநிதியைக் கொடுத்து விடுவலென்று
நெடுமுசாறையச்செய் திடலும்யாரு மடுத்து
முடியாமலெவருங்கை விடவுயிரை விடுத்துப் (பூம்)

கூ0 - விருத்தம்.

மகள்மடியத்தகனஞ்செய்தெலும்பினோடு மன்னுசாம்பலைக்குடத்
திலவைத்துமுன்னட்,புகழ்சம்பந்தருக்கிவரைக்கொடுப்பேனென்று
புகன்றதனுலவரிடத்தேசேர்ப்பேனென்று, திகழ்கன்னிமடத்திலந்
தகருடத்தைக்கொலஞ் செய்துமஞ்சத்தினில்மாதர் சூழவைத்துத்,
தகுமுபசாரஞ்செயும்காளொற்றியூரிற் சார்ந்திட்டாரென்றழைக்கச்
சேர்ந்திட்டாரே.

கூ0 - கீர்த்தனம் - இராகம் - சங்கராபரணம் - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

அழைக்கவந்தாரே சம்பந்தரை யழைக்கவந்தாரே.

அனுபல்லவி.

க. தழைக்குக்கொடுமை சோரு கந்தரை
அழிக்கவுதித்த ஞானசம் பந்தரை (அழை)

சரணங்கள்.

க. சம்பந்தரொற்றி யூரினி லுற்ற
பண்பைச்சொன்ன பேர்க்கள வற்ற

செம்பொன்னுடை கொடித்தருள் பெற்ற
அன்பரும்பந்துக் கருந்தம்மைச் சுற்ற (அழை)

உ. அந்தஞற்றியூர் வரைக்கும் நீண்ட
கந்தமரம்வி தானம் பூண்ட
பந்தலந்தரந் தன்னைத் தீண்ட
விந்தையாயமைத் தன்பு தூண்ட (அழை)

ங. தோரணகம்ப மெங்கும் நாட்டிச்
சீரணிமாலை யதனின் மாட்டிப்
பூரணகும்ப மெங்கும் கூட்டி
யூரைவிண்ணுல கென்னக் காட்டி (அழை)

கூக - விருத்தம்.

அழைக்கவரும்போதுமயிலாபுரியைப்போற்ற ஐயர்வரச்சிவநேச
ர்முதலடியார்தொழுஷ், தழைக்குமொளிச்சிவிகையைவிட்டிறங்கி
யெதிர்வணங்கச் சார்ந்தவர்கள்சிவநேசர்செயல்சொல்லக்கேட்டு,ம
ழுக்காந்தாதிருக்கோவிலடைந்தேத்திவெளியில்வந்துமதுமகளெலு
ம்புக்குடங்கொணர்வினெனலும், விழிக்கெதிரேசிவிகைமிசைக்கொ
ணர்ந்துவைக்கப்பதிகம் விளம்பினர்பூம்பாவைகிளம்பினாளனே.

ருக - கீர்த்தனம் - இராகம் - பியாகடை - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

எழுந்தனள் பூம்பாவை சம்பந்தரை
இருகண்ணுறச்செய்தாள்சேவை.

அனுபல்லவி.

விழுந்துவிடத்தினு லொழிந்தவுயிருஞ்
செழுந்தழலினிலவெந் தழிந்தவுடலும்பெற் (எழுந்)

சரணங்கள்.

எலும்பெலாஞ்சேர்த்தெழவருட்கண்ணுட்டி இவ்வுலகிற்பிறந்தா
செய்தும்பலனரனன்பர்க்கமு துட்டிப் புகழ்வதுமுற்சுவத்தில்
நலம்பெருகச்சிவன்றன்னேப்பா ராட்டித் தரிப்பதுவுமெனில்
கண்ணுவா யிந்த மண்ணில்மானிடர்
கண்ணின்முன்னென எண்ணிப்பாடலும் (எழுந்)

இலங்குஞ்சம்பந்தர் திருப்பதிகம் பாட மட்டிட்டபுன்னையென்
றெடுத்தபாடலி லெலும்பெல்லாங் கூட உருவாகியுயிர்வரப்
புலங்கெடுஞ்சமண ரேகியுரை யாடப் பூம்பாவையேநீ

போதியோவெனக் காதலாகவே
ஓதும்பாட்டினிற் பூதலந்தொழ (எழுந்)
தேவர்மலர்மழை சொரிந்துமிகப் புகழச் சாக்கியருமிந்தச்
செயலறிந்துதங்கள்செயலிழிந்தேங்கிமுழச் சிவனன்பரார்த்திடப்
பூவுலகிலென்றுஞ் சைவநெறி திகழ அந்தக்குடமுடைந்திடப்
புண்டரீ கத்தை யின்டொழுந்தவள்போல்
முண்டலத்திற்பன்னி ரண்டு வயதாய் (எழுந்)
மேகம்நிகர்குழலும்புருவச் சிலையும் மதிறுதலுங்குழைக்காதும்
வேல்விழியுமுத்துப்பல்லுமிலமுலையும் ஆயிலைவயிறுமின்னல்
ஆகுமிடையுமணிந்திடுங் கலையும் கதலித்துடையுமுயர்
அம்புயமலரெ னும்பதமு மொளி
ரும்படிநெடிய அம்புவி புகழ (எழுந்)

சூஉ – விருத்தம்.

எழுந்தமகளுடனேசர்பணியவீட்டிற் கிவளுடன்போமெனவையய
ரருள்க்கேட்டென், செழுந்திருக்கன்னியைமணஞ்செய்தருளுமெ
ன்று செப்பமக்கிவள்மகளாமாதலாலே, ஒழுங்கல்லவென்றுப்ப
க்கன்னிமாடத் துயர்மகளைத்தெவர்க்குமுகவெனென்று, மொ
ழிந்துறும்நாள்களில்மகளுஞ்சிவத்தைச்சேர்ந்தாள் மூத்தவர்மைந்த
ர்சிகாழிப்பதிசேர்ந்தாரே.

நுஉ – கீர்த்தனம் – இராகம் – தோடி – சம்பைதாளம்.

பல்லவி.

பிரமபுரத்தனில்நண்ணினர் ஞானசம்பந்தர்
பரமர்தரிசனம்பண்ணினர்.

அநுபல்லவி.

திருமயிலைச்சிவநெசர் சிந்தைமகிழ்ந்திடத் தேற்றி
வருமார்க்கத்தினிலிருக்கும் வரதர்கலங்களைப்போற்றிப்(பிரம)

சரணங்கள்.

க. இதமிகுந்தவான்மியூ ரிடைச்சுரங்கழுக் குன்று
நிதமிகுமச்சிறுப்பாக்கம் நெடியவரசிலி —நின்று
விதுதிக்கும்பனங்காட்டூர்விளங்குதில்லைமணிமன்று
முதலானதலங்களில்வாழ்முதல்வரடிபணிந்துசென்று (பிரம)

உ. திருவருள்ளாலிவரைப்பெற்ற சிவபாதவிரு தாரும்
பிரசித்தபுகலியிலின்னும் பரிந்துவாழ்வே தியரும்
மருதில்லைக்கெதிர்கொண்டிவர்க்கிடமும்பவத்துயரும்
விரைவிலொழிந்திடவருளும் விமலர்வாழ்ந்திடவுயரும் (பிரம)

புரிம்புறவம்வேணு புரங்கழுமலம் பெரு
ரமருள்பூந்தராய்தோணி புரம்புகலிவெங் குரு
நுதுசண்பைகொச்சைவயங் காழியெனப்புகழ் தரு
திருநாமங்களினுடன் செகத்தில்விளங்குந் திருப் (பிரம)

சுகூ – விருத்தம்.

திசித்துமனையினில்வந்திருக்கும்நாளில் திருமுருகர்தீலநக்கர்
தலோர்வந்து, வரிசைச்சம்பந்தரைத்காழ்ந்திருந்தார்நெஞ்சமகிழ்
ந்துபெற்றதாதையார்முதலோர்கூடிப், பரிசாய்நீர்விவாகஞ்செய்தரு
ளுமென்று பகர்ந்திடச்சம்பந்தரும்வெம்பாசம்தீக்கிக், கிரிசனருள்
பெறுமெனக்குக்கூடாதென்றுசொல்லிட்டவர்களிற்கவுரைகாட்டுவாரே.

சுகூ – கீர்த்தனம் – இராகம் – நாதநாமக்கிரியை – ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சம்மதித்தருளுமென்றார் திருவுளத்தில் (சம்)

அநுபல்லவி.

எம்மைக்காத்தருள அம்மைபால் கொடுக்கச்
செம்மையாயுண்டநீர் மெய்ம்மையாய்மணஞ் செய்யச (சம்)

சரணங்கள்.

க. விண்மிசையமரர்க்கும் மண்மிசைநரருக்கும்
கண்மணியானநீ ருண்மையாய்மணஞ்செய்யச்(சம்)

உ. வைதிகயாகங்கள் மெய்திகழ்ந்திடும்படி
செய்திடநீர்மகிழ் வெய்திமணஞ் செய்யச்(சம்)

கூ. அறுதொழில்புரிவது மறையவர்நெறியெனும்
முறையினிலுறுநலம் பெறும்வகைமணஞ்செய்யச் சம்)

எ. அறுத்தமறைவழக்க மெடுத்துக்கொண்டுரந்தத்
திடத்தினுலிதுசொன்னேந் தடுத்திடாமல் மனஞ்(சம்)

சுஎ – விருத்தம்.

சம்பந்தரதற்கையுத்தகையாரீர் தருகலுழாப்பெருமனத்தில்
வாழ்நம்பாண்டார், நம்பிமகள்தனைக்கேட்கஅவருமுள்ளம்மகிழ்ந்திசை
யுத்தாதையார்கலமாமந்தப், பண்பைமைந்தர்க்குரைத்துமணநாட்கு
றித்துப் பாலிகையுந்தெளித்துநகரலங்கரித்தே, யின்பமிகமணவோ
லகம்பாண்டாருக் கேவிடவுமவருமகிழ்ந்திதுசெய்வாரே.

கக – கண்ணிகள் – இராகம் – மோகனம் – ஆதிதாளம்.

க. பந்துஜனத்தை யனைத்தார் அவர்களும்
வந்துகாதல்மேன்மேல்மெத் தழைத்தார்

இந்தமிகவும் கலித்தார்
தந்துபிழுங்கப்பாலிகை தெளித்தார்.

உ. ஆளில்லா மாடங்களும் மண்
வளமாகியசித்திர கூடங்களும்
ஒளிரும்படிக்குச் சமைத்தார் தெ
பலபலனையுமுருவிக வையத்தார்.

கூ. செம்பொற்கொடிகள் நடுவார் தே
கம்பத்தின்மலர்மாலைக விடுவார்
இன்பத்தின் முழுகுவார் சுத்தலைக்
மும்பைக்கொண்டெங்கிலு மெழுகிடுவார்.

ச. முத்துப்பந்தல் பூவேவார் மழைபோல்வரு
வித்திடும்பனிதீரினில் கவைவார்
சித்திரதீபம் போடுவார் மங்கையர்கள்
சித்தமகிழ்ந்துமங்கலம் பாடுவார்.

ரு. திசும்மல நிறைத்திடுவார் எவ்விடத்தும்
மணிவாய்ப்பூரணகும்பம் நிறைத்திடுவார்
அகிலின்தூப மெடுப்பார் தொண்டர்களுஞ்
சகலருமணம்பார்த்திட அடிப்பார்.

சூ. மங்கலவாத்திய மடிப்பார் பந்தல்கள்
எங்கணும்வேசியர்பலர் நடிப்பார்
திங்கவள் போங்கிடுவார் கும்பத்தில்
பொங்கும்புண்ணியதீர்த்தக் காங்கிடுவார்.

எ. கலைவைகள் குழைத்திடுவார் வருவோரை
கலமானவார்த்தைசொல்லியழைத்திடுவார்
மலர்மாலை தொடுத்திடுவார் அணிந்திடப்
பலபோர்க்குமெடுத்துக் கொடுத்திடுவார்.

அ. இருநிதிமேல குவிப்பார் இன்னன்
புரமிதுவென அழகாக் குவிப்பார்
மருவுமேன்மை தரித்தார் திருநல்லூர்ப்
பெருமணத்தையிப்படியலங் கரித்தார்.

* ஆதி - விருத்தம்.

இவரிங்கிப்படிப்புரிய மணத்தின்முன்னு ளெழிற்காழிகர்வலஞ்
சொன்மொழிசம்பந்தர், நலமணிமண்டபத்திருக்கப்பெரியோர்வந்து

நலமானகங்கணஞ்சாத்திடுஞ்சுங்கண்டோர், உவகைகொளமங்கல
வழுத்தியங்களார்ப்ப வயர்க்கதிருக்கல்யாணினத்திற்சென்று, புவி
புகழுந்திருநல்லூர்ப்பெருமணத்திற் பொருந்தினர்உமைமூலப்பா
லருந்தினரே.

இசை - நீர்த்தனம் - இராகம் - கல்யாணி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கல்லூர்ப்பெருமணத்தில்வந்தாரே யெங்கோ
நலமாகக்காத்தருள் கந்தாரே.

அநுபல்லவி.

எல்லாருஞ்சூழ்ந்தாட வல்லாரைப்போற்றித்தமிழ்ச்
சொல்லாரத்துதித்தேத்தலே யிலாப்புகழ்ச்சம்பந்தர் (கல்)

சரணங்கள்.

க. முத்துப்பல்லக்கிலழ காய்ச் சேரும் இந்த
மூர்த்தியைச்சூழ்ந்துதொடர்ந் திடும் பேரும் கலை
மத்தகஜத்தினில்வரு வாரும் தாவும்
வாரியில்நேசமாயச் செல் வோரும் ஆடி
வந்துவணங்கிடவே சக்தோதமே
முந்திவிளங்கிடவே கீகக்கர்
முருகர்கனம்பெறு பேரும்புர்நலில்
மருவிடுமந்தணர் அருகுறுமன்பர்கள்
அகதருணத்தினி லகுதமெய்த்தெதிர்
மத்தகஜத்தையு ரித்தவரைத்தொழு
தரகரகவென எரியுறுமெறுகென
உருமினியதுதி புரியஅரியதிரு (கல்)

உ. அந்தரதுந்துபி நாதத்தின் அதிர்ப்பும்
அஷ்டாதசவாத்திய பேதத்தின் ஒலியும்
இந்தவந்தணர்சொல்லும் வேதத்தின் முழக்கும்
இலங்குமங்கையர்பாடிங் கீதத்தின தொனியும்
எங்கு முறைந்திடவே வெண்கொடியி
னங்கள் நிறைந்திடவே விமானத்தில்
நலமிகுமக்கர வலருறையண்டர்கள்
பலரும்விசும்பினி லிலகெருங்கிட
இப்புனிரிற்புக மறைப்பெருகற்பதி
கப்பொருளேப்பலர் செப்பியுவப்புற

எழிலொடுவருமொரு முழுமதிகிகர்குடை
தழைகவரிகளழ கொழுகிடவுயர்திரு (கல்)

க. பரமர்கொடித்தமுத்துக் குடை யோங்க முத்துப்
பந்தலெயடியவர் சிலர் காங்க கல்ல
தாளப்பல்லக்கில்யார்க்குந் துயர் நீங்க ஞான
சம்பந்தர்வந்தாரென் றெறி வீங்கச் சின்னம்
சங்க முழங்கிடவே அனேவருக்கும்
அங்கு வழங்கிடவே வஸ்திரங்களும்
அருளியுங்கொடு வருபவெங்களும்
மருவிகெருங்கிட விரைவிலெங்கொளி
மிக்குயர்சக்கரம் வைக்குமலர்க்கர
னுக்கும்விதிக்கும்நி னேக்கவினிக்குமவென்
விடையவர்மகிழுமை குடமுலைபொழியமு
திடமகிழ்வொடும்துகர் வடிவுடையவர்திரு (கல்)

சுசு - விருத்தம்.

சோர்ந்திடலுமப்பதியோரெதிர்கொளளக்கோவிற்போய்த்தெ
நிசித்தின்பம், ஆர்ந்துதிரும்பிடும்பொழுதுகலியாணக்கோலங்கொ
ண்டருளுமென்று, தேர்ந்தமறையவர்வேண்டலருமடத்திற்செல்ல
இம்வேதியர்களன்பு, கூர்ந்துபுரிந்திடுங்கோலங்கொள்ளுவார்தினு
யைத்தள்ளுவாரே.

டுடு - சீர்த்தனம் - இராகம் - காம்போஜி - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

கோல்ளுசெய்தாரே அந்தணர்கள் கோலஞ்செய்தாரே.

அனுபல்லவி.

ரூலங்கொண்டகரர விந்தர்கருச்
சொந்தமைந்தராஞ்சம் பந்தர்க்குக் (கோல)

சரணங்கள்.

க. உத்தமசோட்டி வெண்பட்டாடை சாத்தி
யுத்தரீயஞ் சரத்தி சந்த
னத்தின்கலவைகள் சாத்திநிறைந்திட
முத்தாரமுஞ் சாத்தி ஒளி
மொய்த்திலங்கச் சரட்டிவிரிற் கோத்திடும்
முத்தரைநாண்சாத்தி யண்டர்க சோத்திடும்

தத்தைமொழியுமை பால்தந்து காத்திடும்
தன்னமமிருதசம் பந்தர்க்கு வரம்பித்திடும்(கோல)

உ. முத்துப்பதக்கமு முத்துத்தோள்வளையும்
முக்கினல் முத்தாலும் முத்தின்
அஸ்தகடகமு முத்துத்தண்டைகளும்
அணிந்துகெற்றி மேலும் முத்து
வைத்தபட்டுஞ்சாத்தி ரதனங்கள் துன்னவே
வாய்த்திடுமோதிருஞ் சாத்திசிர் மன்னவே
புத்தனைவென்றசம் பந்தர்க்கு மின்னவே
பொன்னின்குடத்திற்குப் பொட்டிட்டதென்னவே(கோல)

கூ. கர்த்தர்கம்ருத்திரா க்ஷத்தொடுமுத்தைத்
கலந்தமாலை சாத்திப் பரி
சுத்தமுத்துகயிர் டத்தைமுடிமிசை
வைத்துமகிழ்ந் தேத்தி முன்பு
நித்தர்கண்ணுல்லெவ் திருமுன்யாருக் காண
நின்றிமோனுங் கண்டுமனம் காண
றித்தலத்தோர்தரி தித்துமேன்மை பூண
எங்கரருந்தொண்டர்கள் வாழ்ந்திடக்கல் யாணக்(கோல)

சுஎ - விருத்தம்.

கோலமவர்செய்திடக்கொண்டார் குலவுமக்கவடங்கொண்டார்
சிலவெழுத்தஞ்சுனங்கொண்டார் திருநீறன்பாலணிந்துகொண்டார்
ஏலுமுத்துச்சிவிகையினி லேறிக்கொண்டாரன்புகொண்டார்
கோலிகெருங்கவி நிலவுங் கொண்டாரொனயாட்கொண்டாரே.

டுசு - கீர்த்தனம் - இராகம் - பஞ்சுவராளி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கலியாணஞ்செய்யவிதி வலமாகவேவந்தார்
கலமானகாசி கந்தார்.

அனுபல்லவி.

மலரையுமணியையும் பலபேரொடித்து வீசக்
கலசதீர்த்தங்களைச் சிலபேரொடித்து வீசக்(கலியாண)

சரணங்கள்.

க. வேதியர்மாதர்க ளாதியர்சூழ்ந்திடச்
சோதிமுத்துச்சிவிக மிதிலெழுந்தருளிக் (கலியாண)

உ. வேதவோசையும்வல்ல தீதவோசையும்விரிவ
காதலோசையுஞ்சங்க முதலுமேசையும்பொங்கக் (கலியாண)

கூ. மட்டில்லாதபதி வெட்டிவாத்தியங்களும்
விட்டிடாமல்முழங்கச மிட்டாஞ்சம்பந்தர் (கலியாண)

ச. வானவர்மலர்பெய்ய ஞானசம்பந்தன்வந்
தானனத்திருச்சின்ன மானமுழங்கிடம் (கலியாண)

டு. சுத்தவெண்சாமரையெ டுத்தடியவர்வீச
முத்துக்குடைமுழங்கி ழைத்தபதாகை மோங்கக் (கலியாண)

கூஅ - விருத்தம்.

வீதிவலஞ்சொல்லுமணப்பந்தல்முன்புமேவிமணிச்சிவிகையினின்
றிழிந்துள்ளே, காதலொடுவரவும்சிறைகுடம்பூமாலை களைவிலக்கெடுத்துவலஞ்சுற்றுப்பாடி, மீதர்கள்செய்யவெல்லாஞ்செய்ய
ச்சம்பந்தர் மணித்தவிசிலிருந்தருளமறையோர்சூழ்ந்தப், போதினி
யர்கலியாணவிதிகளெல்லாம்புரிவின்றார்பெரியபம்மியிருந்தாரே.

கஉ - கண்ணுங்கள் - ஸ்ரீராகம் - மி - சாபுதாளம்.

க. நவமணியாதன மீது மனம்
துவுகையாய்ச்சம்பந்த ருற்றிடும்போது பர
புவிபுகழ்ம்பாண்டார் கும்பி
சிவனேயிவனென்று கிந்தையிற் கும்பி. பாதத்

உ. மனவிபாலும்பிரும் மதிக்கவே
தினைவிளக்கியத்தத் தீர்த்தத்தை யதிக்க பரிந்
மனைவிலுந்தலையினுங் தெளித்து
தினிதாயுண்டெவர்க்கு மீந்துங் களித்து. சொலவி

கூ. தம்பெருங்கோத்திரத்தை யின்று
யெம்பெண்ணைச்சம்பந்தர்க்கிதென வென்று அப்போ
சம்பந்தர்க்குத்தாளை வார்த்தார்
தன்புடவிமாநில மீயவரு மார்ந்தாய். வரவிக்

ச. பாணிக்ரகணஞ்செய்யும் வேளை வை
க்ஷணித்தமுயர்திரு அமுதை யாகோப்
பேணிக்கொணர்ந்தவர் வைத்தில்
கரணக்கிடைத்தவர்கள் களித்தாரிந்திரத்தில்.

டு. தேவென்றுமொழியாளோ டிருந்த திரு
ஞானசம்பந்தனாக்கண் டானந்தம் பொருந்த

வானவர்மலர்மழை பொழியக் கீர்த்தி
யானதிலகக்க ருமமுற மொழிய

கூ. தோதசம்பந்தர்மனமும் பரிந்தார் அந்த
ம்மாதைப்பாணிக்ரகண மியற்றுவாகப் புரிந்தார்
தாதையார்முதலானோர் கண்டார் உள்ள
மீதினிலானந்த வெள்ளத்தைக்கரண்டார்.

ஊக - விருத்தம்.

எல்லாருங்கண்டுளமிழ னியைவலங்கொண்டுடவருதாந்
சொல்லாள்கையைப்பிடித்தெழுந்து கூடற்திவிடவும்புரமெரித்த
வல்லார்தாமேயாதலினல் வள்ளலாடலாழ்கோவிலுக்குச்
செல்வேனென்றுமாதேகிஞ் சென்றார்நுதிசெய்கின்றாரே.

ஙஎ - கீர்த்தனம் - இராகம் - முகாரி - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

சம்பந்தர் துதித்தாரே சைவமோங்கத்
தாணியிலுதித்தாரே.

அநுபல்லவி.

வெம்பந்தந்தீர்ந்திட நம்புந்தொண்டருக்கருள்
விமலா விமலா விமலா அருளென்று (சம்பந்தர்)

சரணங்கள்.

க. பங்கமாமில்லற மின்று நம்பால்
படர்ந்திவளோடரனடி சேர்வேனென்று
மங்கையுடனெபெரு மனைக்கோயிலடைந்து
வரதா வரதா வரதா அருளென்று (சம்பந்தர்)

உ. வந்தபேரனேவருந் தூய நாதர்
மிழலைச்சந்நிதியில் வந்தருள் வாழ
அந்தாளினிற்ரு ழுந்தவையதிலாண்ட
அரனே அரனே அரனே யருளென்று. (சம்பந்தர்)

கூ. திருக்கல்யாணப்பெருமண மென்னும் பதிகம்
செப்பும்போதுகலயாணப்பெருமணமன்னுமே
சருவஞ்ஞனையுன்மன் தானிற்சேர்க்கவிதே
தருணம தருணம் தருணம் எனப்பாடிச் (சம்பந்தர்)

ஙஎ - விருத்தம்.

இறைவனாயிப்படிக்நுநிக்கரியமனேவியுமணந்துக்கெய்திஜிருந்,
ருறைவிலாவெல்லைபினிற் சேரலாமென்றக்கோவிலெல்லாம்,

நிறைசோதியாயிசர்நின்றுவரசலுங்காட்டங்மலர்மைந்தர்,ரூறைமை
யாய்ப்பணிக்தெவர்க்குமொழிவின்ரூரிருகண்ணீர்பொழிவின்ரூரே.

ரெஅ, கீர்த்தனம் - இராகம் - சங்கராபரணம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இக்தவாசலுக்குள் ஏருமென்றுசொன்னர் (இக்தவாச)

அநுபல்லவி.

நிக்தைமகிழ்வாக இக்கக்கல்யாணத்தில்
வக்கீங்களெல்லா ருக்கடாவில்லாமல் (இக்தவாச)

சரணங்கள்.

க. மூவருக்குமெட்டாத் தெய்வபங்கர்தாமே
கோவிலெல்லாக்சோறு யாய்வினாங்கிக்காட்டும். (இக்தவாச)

உ. ஞானமார்க்கமீதென் ரோமச்சிவாயக்
கானமலைமண்ணும் வாதுவங்கேட்கப்பாடி. (இக்தவாச)

ங. சச்சிதானக்தமா மெய்ச்சொருபமாயிர்
நிச்சயஞ்சக்தேகம் வைச்சிடாமல்நீங்கள் (இக்தவாச)

ச. சம்பக்தகோய்நிக்குஞ் சம்பக்தர்பரிவோ
டெம்பக்தப்பயக்திர் நிவ்பக்தங்கநிங்கள். (இக்தவாச)

ரெக - சக்தவிருத்தம்.

என்றியம்பவங்குநின்றிருந்தசன்பைகாவலர்
சென்றிதம்பொருந்தவுருநிறைந்தசண்டைகாவலர்
மன்றல்தங்குகின்றதொங்கல்மங்கைசெங்கைகோர்பிடித்
தன்றவங்குடன்புருந்தகண்டகின்பமெய்தினர்.

ருங - கீர்த்தனம் - இராகம் - கருட்டி - மிசிடதாளம்.

பல்லவி.

சோதிக்குட்சம்பக்தர்போலுரோ பரஞ்
சோதிதா மாலுரோ.

அநுபல்லவி.

பாதிக்கும்பிறவியைப் பேதிக்கும் வகைகண்டு
பரிந்தில்லாவ்வைபத்பிப்பொருந்திடவல்லகொண்டி(சோதி)

சரணங்கள்.

க. நீலநக்கர்முருகர் சிவபாதவிர தயர்
கின்றபானர்கம்பாண்டார் கெய்னைதாங்குமடியர்

காலமுற்றிவேண்டிரே ராவாவம்மங் கையர்
தம்மொடும்மறைந்திர்த் தடைந்தவடனே புயர்(சோதி)

உ. அரிகாருத்துக்குடை முதலனேத்தையுக் தங்கும்
அடியார்வேலைசெய்வோர்சட்சமயிகளொரு நீங்கும்
கருதாதமுனிவர்க ளாதியாய்நலக் தேங்கும்
கயினானத்தில்வந்தோவெருஞ்சேர்ந்தபின்ஓங்கும்(சோதி)

ங. நலமானவைகாசி மாசந்கன்னில் மூல
நகூத்திரத்தினில் வளமைபெருகுங் கோலக்
கலியாணத்தினி லெழுந்தருளிக் கால
காலர்காலமிதென் றருள்செய்திட விசால(சோதி)

ரெஉ - விருத்தம்.

மின்னேயாடைக்தருளுமொளிபோய்ப் பின்புமுன்புபோற்கோ
லினாயிருந்த, துன்னம்பாடியேசோதியுட்புகாத உம்பருஞ்சிலமனித
ருந்துதித்தார், தென்னிதாமறிவிலாதானிந்தத் திருப்புரணத்தைத்
தெரிந்தவாறுரைத்தேன், வள்ளலார்கலிக்காமநாயர்புகழை வாழ்த்தியி
ன்னலிவிழ்த்திடுவேனே.

திருஞானசம்பக்தரூர்த்திசுவாமிகள்புராண மூற்றிற்று.

ஆஅ திருவிருத்தம் - உசுரு - கீர்த்தனம் - உகஅ - கண்ணிகள்-முஉ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உக - வது. ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனர்புராணம்.

க - விருத்தம்.

புரிக்காலந்தணர்க்காகப்பொன்மன்றில்நின்றுபதஞ்
சலிக்காமல்நடஞ்செய்துதாருகாவனந்தன்னிற்
பலிக்காகவெழுந்தருளும்பரமனர்தமைப்போற்றிக்
கலிக்காமர்சிவகேசக்கட்டினிடப்படிக்காரே.

க - இராகம் - பியாகடை - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஏயர்கோன்கலிக்காம நாயனும்மிருந்சில
வேமையிருந்தாரே.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தாயபுன்கூரினில்வாழ் காமதரப்பணிந்து
கொண்டுசெய்தமிழ்மை கொண்டுகிழார்கிரு (ளையர்)

சரணங்கள்.

க. சோழன்சேருபதியாகி வாழுமேலைக்கோக்குடியில்
காழிவல்லாவேளாளர் குலத்தில் மெல்லமையக்கலே
யேழுகடல்சூழும் நிலத்தில் கீர்த்தியெங்காளும்
சூழ்பெருமங்கலத் தலத்தில் வதரித்த (ளையர்)

உ. எந்தைபிரான்தொண்டர்வந்தால்வந்தனஞ்செய்துதான்முன்பு
நிந்தைபெருந்தவப் பாக்கியம் தங்கள்வழிவாய்
வந்தெனைநல்ல வாக்கியம் சொல்லியவாறு
னேன்தாழ்வே யெ நிலாக்கியம் ஆக்கொடுத்(தையர்)

ங. மங்காதசெல்வங்களெல்லாம் கங்காதரர்சேவடியாம்
பங்கேருகமெனத் தெளிந்து துறிசெய்துதெ
ளெங்காதலமனத்தில் விளிந்து திருப்பணிகள்
புன்கூரிலகேகம் புரிந்து புகழ்பெருக(ளையர்)

ஏ - விருத்தம்.

இவரிப்படிவாழ்ந்திருகாவிலெல்குரும்பியாரூரர்
சிவபிரானேத்தாதவிட்டசெயலிக்கோட்டுச்சினமாம்
யெவரிச்செயல்செய்வாரென்றேயிவர்வாய்ப்பேசவுணர்த்திருத்தி
புயிற்பரமாண்டதிறம்புகல்வார்துன்பமகல்வாரே.

க - கண்ணிகள் - நிராகம - கரதரபரிசை - ஆதிதாளம்.

க. திருத்தொண்டத்தொகை பாடிவன்றொண்டர்
திருவாரூரினே யரனும், எங்கள்
கருத்தனெத்திரிகா லங்களிலும்பணிந்து
களித்திருந்தாரெந்த நாளும்.

உ. குறைவில்லாதவே ளாளர்குலத்துதித்த
குன்றைபூர்க்கிழவ னென்னும் தொண்டர்
நிறைபுகழ்ச்சுந்தரர் பதமேநாடியென்று
நினைந்துதினம்பணிந்து பின்னும்.

ங. சுந்தரர்க்கருதாக்கப் பரவையார்மனக்குத்
தலங்கடோறுஞ்செல்லும்பரிப்பும் நிறைய வேண்டும்

எந்தவகையுங்கொடுத்திருக்குங்காளிலைமழை
யில்லாமல்வளமெல்லாங் குறைய.

ச ஒருநாளமுதுக்குநெல் லெடுக்கக்குறைத்திடகண்
டொன்றுமலவர்கொந்து தாங்க அந்த
இரவினீர்வந்து சுந்தருக்குநெல்லுன்
னிடத்திற்றந்தோமென்றரு ளோங்க

ஞ. தொழனுக்குபே ரனேயவனுமவன்
துல்லுருப்பல்லுப்ப லாக நெல்லே
யேழுமலையுமுற்ற விடம்போற்குன்டைபூர்
எல்லிமிட்டுமிறைத்துப் போக.

கூ. விடிந்தபின்னனபர்கண் டீசர்சுந்தரர்க்கென்று
விரும்பிக்கொடுத்தநெல்லு மலையை எவர்
அடைந்தெதிக்கலாமிதைச்சொல்லவேனவர்க்கென்றோக
அமலர்சுந்தரர்க்கிந்த நிலையை.

எ. சொல்லியநுப்பாமம்பி யெதிர்வரவிவர்கண்டு
தொழுதென்னுளமகிழ விசர் மிக
நெல்லளித்தார்மனித ரெடுக்கவொண்ணுதென்று
சொல்லவமிர்தாச நேசர்.

அ. குன்றைபூரில்வந்து நெல்லுமலையையெல்லாம்
கண்டுபரவைதன் னகத்தில் நெல்லைக்
கொண்டுபோய்ச்சேர்க்கவு ளீசர்தாமிட்டார்
கூடாதென்றெண்ணினு மகத்தில்.

கூ. கோளிலியென்றருகில் வாழுந்தலத்திற்சென்று
வாளனகண்மடவாள் வாடி வருந்தா
தாளருள்செய்யுமென்று பதிகம்பாட வும்மம்பர்
அருளால்விண்ணிலோர்வாக்குகாட்ட.

கூ. இரவுவந்தவுடன் பரவையிமைரூர்
எங்குமம்பூதக்கள சேர்த்து நெல்லை
விரையில்நிறைத்திதிமென் றருளச்சுந்தர்கேட்டு
விரும்பிப்பணித்தார்களி கூர்ந்து.

கூ - சக்கவிருத்தம்.

பணிந்தாளுறுஞ்சிலதலங்களிலடைக்கழிபணிந்துபுகழ்கொண்டு
திரும், அனைந்தருளவிடைக்கழிமுனடைந்துபணிந்தழகுபரவையர

ன்பினேமும், இணங்குமனேசென்றுளமுமிழ்ந்திதைமொழிந்துடனிரு
ந்திடவெழுந்துபுத, கனங்களிரவின்பொழுதுவந்துபுரியுஞ்செயலக
னம்பெறவினம்புவேனே.

உ - கீர்த்தனம் - இராகம் - காவடி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மலைமலையாய்க்குவித்தாரோ நெல்லே (மலைமலை)

அநுபல்லவி.

சிலையெனமலையையனேந்தருள் நாதர்
சிறப்புடனேயிய பூதர் வந்து(மலைமலை)

சரணங்கள்.

க. மருவார்நிதிம்கல்ல மதுமிகப் பொங்கும்
மலர்க்கூந்தற்பரவை யாரென்றுங்குங்கும்
திருமாளிகைனியை யசெய் திலங்கும்
திருவாரூர்த்தெரு வெங்கும் நெல்லே மலைமலை)

உ. இரவிலெழுந்துகுண்டை பூரிலெடாமல்
இருந்தநெல்லேயெவர்க்குந்தெரிந்திடாமல்
விரைவிலெடுத்தெவரு மேவப்படாமல்
வெளியிலேயிடம் விடாமல். பெரு (மலைமலை)

கூ. விடியும்போதெழுந்து கண்டவர் யாரும்
மேண்மைபெறும்பரவை யாரென் பாரும்
படிபுகழ்வண்டெருண் டருங்களி கூரும்
படிருண்டையூரினிற் சேரும் நெல்லே(மலைமலை).

ச - விருத்தம்.

எங்களுமம்மிறைத்தபின்விடிந்திடப்பரவையா லிலருமவரவர்மனே
யினனவிதுமும்நெல்லினே, அங்கெடுத்தவரவர்கள்கொள்ளமுரசறை
குவித் தமரும்காட்கோட்புலியார்வேண்டநம்பியும், பொங்குசிங்க
டியத்தான்குடிக்கேகவப் போதிலவர்பூசைசெய்தமுதுசெய்வித்
துதான், நங்கமாய்ப்பெற்றவிருகன்னியுமமக்குந் நேண்டுசெய்
திடவருளுமென னுமிவர்சொல்லுவார்.

கூ - கீர்த்தனம் - இராகம் - தருபார் - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

கன்னிகையிருவரும் கர்ம்மநிபுவாய்பெற்ற
கன்னிகையாருமென்றருளிரும்.

அநுபல்லவி.

அன்னவாகனன்பிண்டர் ஆமிமுதல் வண்டர்
மன்னுகஞ்சனி கண்டர் வந்தாட்கொண்டவன்றொண்டர்(கன்னி)

சரணங்கள்.

க. வேட்கையுடனே கொம்ம விடையாரைத்தொழக் கற்ற
கோட்புலியாரென் றும்ம ருணமுடையநீர் பெற்ற(கன்)

உ புகழ்ச்சிங்கடியா மின்னும் பொருந்தமவனியின்னின்னும்
திகழ்ப்பிறந்து மன்னும் சிவனப்பணை யென்னும்(கன்)

கூ மிழற்றுச்சிமோந்துசொக்க மகளாமவாருனை முத்தப்
புகழ்ந்திச்சைப்படி யந்தப் புதல்வியார்க்களித் திக்க(கன்)

இ - விருத்தம்.

என்றருவிக்கோயிற்சென்றிறைஞ்சிப்புறனெய் தெடுத்தோ
திக்கடைகாப்பிற்கோட்புலியார்தமைவைத், தன்றதிற்சிங்கடியப்ப
னெனத்தமைவைத்தருளி யடைக்துவலிவலம்பணிக்காருரிலுறும்
நாளிற், சென்றுபுகலூரானேப்பணிந்துபர்ப்பங்குலியுந் திருத்தொ
ண்டிற்பரவைக்களிக்கநியருள்வீர், நன்றிபெறவெலச்செங்கல்கலி
றற்லைவைத்தன்பர் கன்னியமாய்த்தூங்கவனைபொன்மயமாகியதே.

ச - கீர்த்தனம் - இராகம் - சுமாசு - ஆதிதாளம்.

பல்லவி

செங்கலெல்லாந்தங்கமாகுதே கீண்ணுற்செய்த (செங்)

அநுபல்லவி.

அங்கசனேநெற்றியினில்த்தங்கும்விழிக் கனலினில்
மங்கவெரித்தபுகலூர்ச சங்கரர்க ருணையினில (செங)

சரணங்கள்.

க. கோலமாம்பரவை களிகூர் திருகாளிலிம்
சாலவும்நிதிக ளளிக்க வேண்டுமெனவே
ஆலமுண்டநாதர்திரு முடிமலர்கொணாயன் பூசை
சீலமாயங்கேத்தகொண்டார் சிங்கையென்னுமிறைவைசெ(செங)

உ சுந்தரர்கோவிற்பிரகாரத்தில் அன்பருடனி
ருந்தருளுமக்க ணேரத்தில் காதரருளோ
டெந்தவித்தாரேனுங்கீரை வந்திடுந்திரு நண்டைச்
சந்திரசேகரர்தொண்டர் தலையினையாயினைந்துக்கொண்ட(செங்)

கூ திருப்பணிக்காகவே மதித்துக் குவித்தகலையில்
விருப்புடன்வேனவெடுத்துதித் தலையினையாயப்

பரப்பிவெண்பட்டைவிரித்துப் பனிமலர்களணிந் திட்ட
சிரத்தைவைத்தடியாருடன் திருக்கண்வளர்போதுசுட்ட(செய்)

சு - விருத்தம்.

செம்மையாஞ்செங்கலெலாந்தங்ஙமாகத் திருத்துயில்நீங்கலுங்க
ண்டுபரன்முன்சென்று, தம்மையேபுகழ்ந்தென்னும்பநிகம்பாடித் தி
ன்பனூர்பணிந்தாரூரனைப்போற்றிக், கொம்மைமுலைப்பரவையி
ம்மனையிற்போகக் குலவுதங்கச்செங்கலெல்லாமலுப்பித்தாமும், தி
ம்மடவார்மனையினிற்சென்றிருக்கும்நாளி லண்ணலாரூரிற்சென்றில்
நண்ணினரே.

டு - கீர்த்தனம் - இராகம் - சாவேரி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

விருத்தாசலத்திலெழுந் தருத்தமர்போற்றிப்பொருள்
வேண்டித்துதித்தாரே.

அநுபல்லவி.

திருத்திகழ்நன்னிரை மிறலீர்ஈவாந் தியம்
திருத்தாகிற்கழைய் புத்தூரம் புயம்
நிறைவாவிகரிமிரு நறையூ ராவிடி
துறைசிறிடைமரு துறையிசைக்கண்டு (விருத்தா)

சரணங்கள்.

க. திருநாகேசுவரஞ்நிவ புரந்தீர்க்கலய நல்லூர்
திகழும்பகோணம்வலஞ்சுழி நாடி நல்லூர்
பொருவில்சோற்றுத்துறை கண்டியூரையாறு
பூந்துருத்திதாழ்ந்தாலம் பொழிலிபாடி அந்நாள்
இரவிலந்தத்தலத்தினிற் சயனம் செய்
கருளனுங்கனலினில்த் திரிநயனம் கொண்ட
புரமனருந்திரு மழ பாடி தலில்
வரமறந்தாயெவென்றெதிர்கூடி
மகிழ்ந்துகோலங்காட் டிடக்களி கூர்ந்து
புகழ்ந்துயர்திருமழ பாடியிற் சேர்ந்து
பொன்னாமேனியென்றெடுத் தன்னேயுன்னேயல்லாமற்
பின்னுனாநினக்கேனென் றங்கோமாலையாடி. (விருத்தா)

உ. ஆனைக்காவிலிசர் சோழனரம்பூண்டதை
யநிந்தோந்திப்பாச்சிலாச்சிராமஞ்சென்று வெ
ஞானவன்பருமந்தி வேண்டித்துதித்திடும்
கல்காதிருந்திடக்கண்டெதிர் நின்று காதல்

தானில்லாதவருக் கிவ ல்லால் பெரு
மானில்லையோவெனத்தமிழ்ச்சொல்லால நல்ல
தேனிகர்பதிகமலர் தொடுக்க அன்று
னீனசூடகங்கிதிருவைகொடுக்க
திருப்பைஞ்ஞீலியீங்கொய் மலைகண்டுகொங்கினில்
திருக்கும்பாண்டிக்கொடி முடிசென்றளக் கனில்
யாழினோமறக்கினு மேன்மையஞ்செழுத்தைநம
கர்மிகச்சொல்லுமென நேமப்பதிகம் பாடி (விருத்தா)

கூ. பேரூரிலீசர்திரு நடனகாட்டக்கண்டுபோடிப்
பெருவெஞ்சமாக்கூடல்கற்குடியாறை மேற்றளி
சோரின்னும்பர்புறம் பயந்தாழ்ந்தேகுமவழியில்
திகழ்தனர்போலுனைமுட னுறை யணிந்தார்
பாரில்கிற்பதைக்கண்டு பழமலைக்ரு வழி
நீருரையுமெனலும் மின்மலைக்ரு நாகர்
ஏர்கொள்கூடலையாற்றார்க்கேக வழி
கோரைக்காட்டிநலலதுணையாக
நிமலர்வந்துமறைய வடிவென்றெதித்துத்தங்கள்
அமலர்போற்றவதி சயமறியேனென் றெங்கள்
ஆரூரரும்பதிகம் நேராகவருள் செய்து
சோங்கூடலையாம் ரீசரைப் பணிந்து (விருத்தா)

எ - விருத்தம்.

ஆரூரர்க்கர்ள்ளினீராயிரம்பொன் அப்பொழுதிலருள்வுந்தாழ்ந்
திநையாரூரில், நேராகச்சோத்தருருமென்றுபோற்ற நிறைமணிமு
த்தாறதனிலிட்டாரூர்க்குளத்தில், எராகவெடுத்துக்கொள்ளென்னவோ
ர்வாக் கெழுந்திடவும்வணங்கிமச்சமெடுத்தவ்வாற்றிற், சீரானபொ
ருளோயெல்லாம்விடித்தாரூரிற் சேர்ந்திட்டார்மனமகிழ்வுகூர்ந்திட்டா
ரே.

சு - கீர்த்தனம் - இராகம் - பாச - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆரூரிலடைந்தாரே திருநம்பி
யாரூரர்மகிழ்வொடு பாரோர்புகழுந்திரு (ஆரூரில்)

அநுபல்லவி.

சீரார்ரும் அடி யாரார்ரும் சூழ
ஏரார்ரும் கடம் பூராளைப் பணிந்தேத்தி (ஆரூரில்)

சரணங்கள்

க. அடித்தத்தில்லையில்வந்து மடிந்தாடியென்மெடுத்து
நடத்தைப்பேரூரிற்காட்டுந் திடத்தைப்பதிதத்தினில்
திகழ்ந்திடவே யுளம் நெகிழ்ந்திடவே யாரும்
புகழ்ந்திடவே யன்பர் மகிழ்ந்திடவைந்துப்பாடி (ஆரூரில்)

உ. நிறையும்புகழ்சேர்க்குப் பழியஞ்சாபோற்றிகலம்
உறைமண்ணிப்பாடிக்கரை யிறையவர்திருமுனம்
இவர்சென்று பரவிநின்று முன்
வவனென்று மன முவகையாய் மாலைபாடி (ஆரூரில்)

கூ. மன்னும்வாழ்கொளிபுத்தூர் தன்னிலேகமற்சென்று
பின்னடைந்தானேத்தாழ்ந் துன்னைமறந்தென்னினைக்கேன்
உடையவனே மால் விடையவனே ரூலப்
பண்டையவனே யென்று வழிவாய்ப்பதிகம் பாடி (ஆரூரில்)

சு. சீர்திகழ்காளூட்டிமூள் ஆரில்வருமுன்னுதர்
நேர்காகதிரப்பாடிப் பார்புகழுமெறிக்கொள
பாடிகாடி யின்பங் கூடிப்பாடிக் தொன்
டாடியாடி அன்பு கீடிவேள்விக்குடி பாடி (ஆரூரில்)

அ-விருத்தம்.

வன்றொண்டரரூரீசனைவணங்கி வாழ்பரவையார்திருமாளிகையி
லன்பாற், சென்றிருக்கும்போதுமுதுகுன்றர்தந்த திரவியத்தைம
ணிமுத்தாதியினிட்டேன், இன்றகமலாலயத்திலெடுப்பேன்வாவெ
ன்றிடலுமிதன்னென்றவர்புன்சிரிப்புக்கொள்ள, நன்றருளாலெடு
ப்பேனென்றரனைப்போற்றி காவொர்திருக்குளத்திற்றேடுவாரே.

ஏ - கீர்த்தனம் - திரசுகம் - தன்னியாசி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி

தடவிப்பார்த்துங்காணூர் தம்பொன்றேழர் (தடவி)

அநுபல்லவி.

வடிவாய்மனத்திடத்தில் மணிமுத்தாற்றி விடத்தில்
கடகவிட்டபொருளைக் காலாலயத் தடத்தில் (தடவி)

சரணங்கள்.

க. நிமலர்க்குணையாலே நிதியைக்குளத்தின் பாலே
அமையநானெடுப்பேனென் றன்றுபோட்டவர் போலே (தடவி)

உ. புகரர்விளையாட்டிப் புரிந்திவர்பாடல் கேட்டுப்
பொருளைக்காட்டவெண்ணியபரிசுநற்கையப்போட்டுத்(தடவி)

கூ. பொருளையாரற்றிற்செல்லப் போட்டுக்குளத்தில் மெல்ல
ஒருவர்பார்ப்பாரோவென்றுபரவைசொல்லச் சொல்லத்(தடவி)

கூ-விருத்தம்.

அதிபாகன்னிதிவரவருள்செய்யாதபோ
திதமிதுபதிகமங்கியம்பிப்போற்றலும்
மதிதாரருளிலுலவுந்தெழுந்திடும்
நிதியைவண்டிருண்டாரும்நின்றெடுத்தனர்.

அ - கீர்த்தனம் - திரசுகம் - பந்துவராளி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கமலாலயத்தடத்தி லெழுந்தபொருளையெல்லாம்
கரையிலேற்றினரே.

அநுபல்லவி.

விமலாலயமில்லாரென் றமரர்தினம் புகழும்
விடங்கர்கோவிலின்மேல்பால்கெடிங்கீர்த்தியாய்த்திகழும்(கமலா)

சரணங்கள்.

க. பதிகம்பொன்செய்தவென வெடுத்திந்து முகப்
பரவைசிரிக்காமலே பொருள் கந்து மன
விதனந்தீர்த்தருளென்று முதுகுன்றரை கினைந்து
வேண்டும்போதிலரவம் பூண்டாரருளால் வந்து (கமலா)

உ. அரும்பதிகத்தெடுப்பாட மைத் திட்டும் அருளா
தகைக்கண்டுன்னீயித்தீன கான் மட்டும் ஏத்தா
திருத்தமியேனிட்டவம் பிரிந்திடத்திசை யெட்டும்
ஏத்தவிவள்முன்னரு னெனப்பாடலங் கிட்டும் (கமலா)

கூ. உளங்கனிந்தன்பர்கவ லையை விடுத்துப் போற்ற
உலகோர்யார்பெறுவாரினைத்தொடுத்துச் சொல்ல
வளங்கொண்டதேவர்கள விளைக வெடுத்தெடுத்து
மருமலர்பெய்யவீச ரருளா லடுத்தடுத்துக் (கமலா)

கூ - விருத்தம்.

எடுத்தபொருளெலாமுனமேமச்சமாக எடுத்தவனையாணினின்மா
ற்றினுக்குத்தாழும், படிக்கமலர்செயக்கண்டபின்னும்பாடப் பரன
ருளாலோடவிட்டசெம்பொன்னுக, அடுத்தெடுத்துப்பரவையார்ம
னையிற்சேர அநுப்பிநாதரைப்பாடியுறுநாளன்பாக், கிடத்துடனே
குருகாவூர்க்கேகும்போது திருக்குகட்டழுகளித்தார்திருக்குளமே.

உ - கீர்த்தனம் - இராகம் - மத்தியமாவதி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கட்டழகுசேர்கொடுத்திடத்தொண்டருடன்
கலித்தமுதுசெய்தாரே.

அநுபல்லவி.

மிட்டாவாழ்நள்ளாறேத்தித் திருக்கடவூர் மயானத்
தேவரைப்பணிந்தீதரும் வழியினில் கலயான(கட்டழ)

சரணங்கள்.

க. திருவலம்புரத்தசாயா வனம்வெண்காடுகொண் டாழித்
திருநனிபள்ளிசெம்பொன் பளிங்கின்றியூர் பாடித்
திருநீலகண்டமும் தெங்கிப்பின்னெண்ணிக் கூடித்
தெளிந்துபுன்கூரணிந் தேறுங்குழியில் காதில்(கட்டழ)

உ. கோலக்காவிலிசோ திருக்காஞ்சிக மாலே
கூழிக்காழியையல் கொளஞ்சம்பந்த காலைச்
சாலப்பாம்பிக்குருகா வூரையெல்லாம் முக்கூல்சித்
தலிந்தவர்பதிதாகத் துடன்வழிவரும் வேலே(கட்டழ)

கூ. மேலைக்குளம்புத்தலிபுரீதண்ணகுடொனார்த்து நேய
மறையோரையன்பாவைப்பரசித் தமிழ்ஞாற்றபாண நூய
கலமாக்கினண்டரோடருகு கம்பிவெந்துயி - வாய்
கமவெனச்சொல்லியிருந் திடக்கண்டிருசி யாய(கட்டழ)

சு. தாகம்பசியிருந்தீர் பொதிசோறென்னிடத் தண்டி
தருகிறேன்தொண்டருடன் புசித்துத்தண்ணீ ருண்டி
சேரகந்திருமெய்ஞ்ஞையர் சொல்லும்பரிசைக் கண்டி
சுந்தரிசைந்தபோ துபசாரஞ்சொல்லிக் கொண்டி(கட்டழ)

கஉ-விருத்தம்.

பரிசனங்களும்புசிக்கச்செய்தனைவருக்கும் பரிந்தளித்தும்வளர்ந்தி
ருக்கத்தண்ணீருண்டி, வரிசைபெறுதொண்டருடன் துயிலும்போது
வாதர்பக்தலொடுமறைந்தாரொழுந்தெண்டீ, ரவர்வழிவைக்கள்
ளுதித்தனபூமாற்ற மறிவிலேனெனப்பாடிக்குருகாதரைத் தெளிவி
த்துநாயகர்வாழ்தலத்துக்கெல்லாஞ் செல்துவாழ்திருப்பதிகஞ்செ
லுவரே.

உ - கண்ணிகள் - நிராகம் - கந்தகாமக்கிரியை - ரூபகதாளம்.

க. திருக்கழிப்பாலைகூடி மவ்வி லிருக்குமாதரைப் பாடித்
திருத்தினைக்காளைந்து நம்மை கருத்தைப்பரிப்பணிந்து

உ.யாவருமெதிர்கொள்ளத் திரு காவனரி வுள்ள
தேவதேவனாவணங்கி என்றும் ஓய்வில்லாவின்பத்தினங்கி.

கூ.தொண்டர்களன்பாவிரு சூழத் தண்டகாட்டி லேகி
அண்டர்பிரானருளுன்றி தனைக் கண்டுபணிந்துசென்று.

சு.தூயதிருக்கச்சூரில் வந்து நாயகாமுன்பு பாரில்
நேயமாய்த்தாழ்ந்தெழுந்தார் நெஞ்சக் கோயிற்புறத்தில்வந்தார்.

சி.திருவழுப்பேறண்ணலும் வேலை வரலமுதபண்ணலும்
பரிசனங்களைவந்து சேராப் பரிசாற்பரி மிகுத்து.

கூ.வருந்திக்கோயிலருகு தொண்ட ரிருந்தாரப்போதருகு
பெருந்தவரென்றதேரனைபோ லுண்டு பொருந்திநாரீகண்டீர்.

கஉ - விருத்தம்.

கம்பனையேத்தியகையோடீச்சி, ரிலைமறையுத்தணர்போலவடைந்
து,மெய்பரிசோகவருந்துமுகத்து விரைவினிலன்னமிகத்துகொ
டுப்பேன், அப்புறம்நீகலைதிருமென்றேயப்படிவாழ்வினோடுமி
ருந்தே, லப்புயர்வற்றவர் கற்றிமமுதைப் புண்ணியமிகுபுகழ்கொண்
டனர்தாமே.

கஎ - கீர்த்தனம் - இராகம் - கருட்டி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கந்தரமுதுண்டார் கூட
வந்தெதொண்டருடன் சிக்கைமறித்து (கந்தர்)

அநுபல்லவி.

அந்தரத்தவர் வேண்ட கனகை
வந்துண்டவரன்பொ டிருந்திக்தானட (கந்தர்)

சரணங்கள.

க. திருநீறணி டாது தரிக்க
பாமாகொடுமபகலிற் காணின் மீது
மருமலரடிப் போது படியப்
பெரியவத்தனாயனருளவ பொது (கந்தர்)

உ. கம்பரையைத் தாக்கிற கரு
நிற்பலஞ்சிகதிற்பல் வாயின்
மெற்பரிசினை கிலி யிருமென
றப்பொழுதமர்த்தப்பரி வேந்திச (கந்தர்)

கூ. நீகனேத்தையு மெறியும் கல்லே
போதமிருந்தவொப் போதினு மறியும்
நாதர்கொடுத்த கறியும் அமுதும்
ஊதரவாய்கொண்டப்போதிதருசெறியும் (சுந்தரர்)

கஙு - விருத்தம்.

உண்டெக்கும்போதங்குநிற்பவர்போலேயர்மெல்லவெனித்தபோதில், அண்டர்பிரானெனத்தொண்டாதிக்கென்னுற்பதம்வருந்தவுடைந்தென்றுட, கொண்டுமுடுவாயோரியெனப்பாடிப்பலகுலத்துங்கூடிப்பாடித், தொண்டைசொற்மியூடைந்துதுதித்திட்டாருலருய்யவுதித்திட்டாரே.

கக - கீர்த்தனம் - இராகம் - சுருட்டி - சம்பைதாளம்.

பல்லவி.

மாணிக்கத்தியாகரை வணங்கியொற்றியூர்தன்னில்
மகிழ்ந்துசுந்தார்மிகவும் புகழ்ந்திருந்தார்.

அநுபல்லவி.

பேணிக்களிப்பாயியே பெரியவர்களெதிர்கொண்டு
காணக்காஞ்சிபுரியே காம்பரைசக் கண்டு(மாணிக்க)

சரணங்கள்.

க. உவந்துமேற்வரிபணிக் தோணகாந்தன்றளி யுற்ற
சிவன்றந்திருபெற்றுத் தேவர்தொழப் பெற்ற
தவந்திகழச்சியனேக தங்கர்பதங் நுற்றப்
பவந்தொலைக்கும்பனங்காட்டூர் பணிந்தன்பர் சுற்ற(மாணிக்க)

உ. மருவுமாற்பேறுவல்லம் வணங்கித்திருக்கா ளத்திப்
பாமனேயுங்கண்ணப்பர் பாதத்தையும் பக்தி
பெருகப்பணிந்தங்கிருந்து திருப்பருப்புதம் முத்தி
தருபவர்வாழ்கேதாரந் தாழ்ந்துமிரு சத்தி (மாணிக்க)

ங. கூட்டமாயெவருமெதிர் கொள்ளவந்துமை பாகி
காட்டுமெய்யர்கோவிலினுட் புகுந்தடைந்து நீதி
வாட்டமில்லாதிடமன்பர் வணங்கிப்பதிகஞ் தாதி
பாட்டும்பாடிப்பரவியெனப் பரிந்தெடுத்த தோதி(மாணிக்க)

கச - விருத்தம்.

அந்தத்தலத்தில்வன்றொண்டர் அமருங்காளில்முன்பிவர்க்கா
யெந்தையருளாற்கயிலையைவிட் டிந்தவுலகிலிந்திகையார்

வந்துபிறந்துசுந்தரர்தம் மருச்சேர்மாலேப்புயந்தழுவிச்
சிந்தைமகிழும்பரிசையுரைசெய்வேனுழுய்வேனே

கூ - கண்ணிகள் - இராகம் - பதுமுலகாம்போதி - ஆதிதாளம்.

கூ. தாயமண் டலத்தில் ஆரிந்திதையார்
ஆலங்கும்வேளாளர் குலத்தில் உதித்த
ஞாயிறுமிழவர்க்கு மகளாய்ப் பிறந்தார்
காளுங்காளுஞ் சிறந்தார்.

உ. சங்கிலியா சொன்னும் காம்மபெற்றுச
சங்கரிதனே யுன்னும் அடியவராய்
அங்குவெண்கயிலேயி லாளங்கவிசூர
அமர்ந்த நினைவுசெய.

ங. நிகழ்பெண்களுடன் விரும்பி விளையாடிடும்
சீர்ப்பருவங்கள் நிரம்பித் தெய்வத்தன்மைகள்
மதிதலம்புகழச்செய் திதிநாளழகுநீட
மணப்பருவம் கூட.

சு. தந்தையாரிதைக் கண்டு மகருயர்ந்த
சவந்தனியென்றுட் கொண்டு கலயாணகாலம்
வந்தெனலுமில்லாள் தகுந்தோர்க்குதவு மென்று
மகிழ்ந்துசொன்னுள் நின்று.

ரு. சொன்னதைமனங் கொண்டு சங்கிலியார்
சோகமாய்விழக் கண்டு சோகத்தைநீக்கி
என்னவனக்கென்றுகாய் தந்தையார் சொல்ல
இவருரைப்பார் மெல்ல.

சூ. இருவருஞ்சொன்ன வாக்கியம் எனக்கிசைய்யா
தீசாருளும் யோக்கியம் உளவுரே
உரியவசொற்மியூரி விஞ்சாவிருப்பே னென்ற
உரையைக்கேட்டு நின்ற.

எ. இருவர்க்குமம்பயம் பெருக்க இந்தவார்த்தையை
யெவர்க்குஞ்சொல்லாம் விருக்க இதுதெரியா
ஒருவன்பெண்கேட்கச்சிலர்தமைவிட அவர்ண்ணி
உரைக்கத்தானதையா ரென்னி.

அ. உண்மையைச் செல்லாமல் சமாதானம்
உரைத்துத்தீர்ப் சிலலாமல் அனுப்படவர்

நண்ணுமுன்பெண்கேட்டவன் மாண்டது தெரிந்து
நாடித்தாதையார் போந்து.

கூ. பிழைக்கவெண்ணுவோர் நமது மகரோகொள்ளப்
பெரிடாரென்று தமது கற்றத்தார்கோதிச்
செழிக்குமுறவோர்சூழ மகருடனே யன்று
திருவொற்றியூரிற் சென்றார்.

கூ. ஈசரைத்தாழ்ந்தன் பாலே அந்தத்தலத்தோர்
இசைவினுலொரு பாலே கன்னிகாமட்ட
நேசமாய்ச்சங்கிலியார் மனம்போல மைத்தார்
கிதிகள்மிகவும் வைத்தார்.

கக. பெருந்தெய்வப்பெண் போலே வாழுமிவரைப்
பெற்றவர்தாழ்ந்தன் பாலே யிசர்பணி
புரிந்திங்கிருமுமது பணிசெய்வோமாங்க ளென்று
போனர்தம்பதிக் கன்று.

கஎ - விருத்தம்.

அந்தாளரூதற்கன்னிமாடத்திற்றூர் அமலைக்காலத்தொறுந்தா
ழ்ந்தாலயத்திற்சந்தமலர்மண்டபத்திற்றினைக்குவ்ளாகச் சார்ந்துப
ண்டைதினைவினுல்லமாலகட்டி, யெந்தையார்க்களிக்கும்நாள்களிலோ
ர்நாளி லீசர்தமைப்பணிந்துவந்துதினைக்குள்ளாகச், சுந்தரமாஞ்சங்
கியார்மறையக்கண்டு சொல்லுவார்பரவைதோன்புல்லுவாரே.

கஉ-ரீர்த்தனம் - இராகம் - ரீலாம்பரி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எவளோவறியேனே இன்னமும் எவளோவறியேனே.

அநுபல்லவி.

பவளநேரிதழ்முத்தின் தவளநகை கொண்டவள்
பாகைப்பணிந்துநா னேகும்போது கண்டவள்(எவளோ)

சரணங்கள்.

க. மாசுனிலொத்த வண்ணமும் மதிமுகமும்
மக்கமுழு மன்னமும் சாலும்மருவும்
காந்திசேர்மணிக்குழை சேர்ந்தநிரு கன்னமும்
காணமறைந்தபெண்ணின் திரானிநா னேயின்னமும்(எவளோ)

உ. அயின்றன்னுயி றுறைந்தவள் இளமேரிவெளில்
அனுமுகரு றுறைந்தவள் திருமகளென்

நியம்பிலுலன்னவளும் நயந்தாக் திறந்தவள்
இப்போதுதினைக்குள்மின்னேப்போலேமறைந்தவள்(எவளோ)

கூ. மன்முதன்றன் சேங்கை வில்லேவேந்து
மலர்க்கணைகளேச் சங்கை யில்லாமலேவ
என்மனந்தனேயுந்தன் பொன்மலேகர் கொங்கை
யிரண்டினிடையிற்பிரிவி மருண்டிடச்செய்த மங்கை(எவளோ)

கக - விருத்தம்.

அரிவைபெவளெனதுங்கின்றேர்சந்திலியாதொடுங்கன்னியவளெ
ன்றேதுதக், கிரிசனுக்குத்தொண்டுசெய்வாரெனகம்பிகேட்டீசரருளா
ல்முன்பே, திருவாயிறக்கிலொருத்திபரவையாமற்றேருருத்திவி
னென்றெண்ணிப், புரகரர்கோவிலிலடைந்துபோற்றிநின்றவுரை
சாற்றினரே.

கஉ - ரீர்த்தனம் - இராகம் - ஆனந்தபைரவி - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி

எனக்குத்தந்தருள்செய்யும் அதனுல் என்றனுவியுய்யும்.

அநுபல்லவி.

தனக்கும்புகழ்சேரன்பர் மனத்தில்வாழ் நேசரே
அனேகத்தும்படைத்தழிக்கு மாதிபு ரீசரே(எனக்)

சரணங்கள்.

க. பத்திசெய் திருமாலே ஆண்டவுமக்குப்
பரிவாக மருமாலே கொடுப்பவள்
இத்தருணத்தென் விடத்தினிற் பேருமாலே
யேவிச்சென்றுள்வரோ யாவரா யிவ்வேலே(எனக்)

உ. அங்கத்திலொரு கங்கையை வைத்தகல்லாமல்
அழகாஞ்சடையிற்கங்கையை ஒளித்துக்கொண்ட
சங்கராமலேபோல்த் தங்குமிரு கொங்கையைத்
தாங்காமலேயிடை யேங்கச்சென்ற மங்கையை(எனக்)

கூ. மனிதப்பிறவி தன்னே யெனக்கருளி
மணஞ்செய்யும்போதென்னேத் தடுத்தாட்கொண்
டனநேர்கடைப்பரவை யெனுமளவிலாப் பொன்னே
அங்கேதந்தீரிங்கே சந்திலியெனு மின்னே(எனக்)

கள - விருத்தம்.

என்றுரைத்துப்புறத்திலில்வந்திருக்கவானிரவி லெய்தியுனக்கவ
ரோயலிப்பேனென்றம்மடவார்க், கன்றுகனவிலிற்போய்கம்பியைம

ணஞ்செய்வாயென் றருளலுமின்னர்பணிந்தாரூரிலவிருக்கும்,கன்
னியர்க்கருளுமென்றருளினவிடாதிருக்க கற்பகஞ்செய்வானென்ற
ருளியன்பர்க்கிதனைச், சென்றுனைக்கவென்செய்தால்முடியுமெனக
ம்பி செப்பலும்மீவேண்டிலதென்னெனவிவர்சொல்வாரோ.

கச - கீர்த்தனம் - இராகம் - உசாரி - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

மகிழமரத்தின்கீழாகப்போய் மகிழ்ந்திருமென்றுபணிந்தார்(மகிழ)

அநுபல்லவி.

நெகிழுமன்பொடு புகழுமன்பரை
மகிழ்வுடன்காக்கத் திகழும்சக்த (மகிழ)

சரணங்கள்.

க மங்கைசொற்படி யிங்குநான்செய்தாலு துங்கத்தலங்களாபணியப்
பங்கமாருஞ் சங்காரோகீர் தங்குகோவில்முன் அங்கிருக்கும்(மகி)

உ ஒற்றியூரோ சற்றுமாசை பற்றிச்சபதஞ்செய்ய
மற்றிவ்விடத்திற் பொற்றொடியுடனுற்றபோதுசற்று நேரம் (மகி)

க வஞ்சியிடையெ நுஞ்சனிலையை நெஞ்சிலும்பினியேனென்
றஞ்சிடாமல் வஞ்சகச்சப தஞ்செய்போது கொஞ்சநேரம் (மகி)

கஅ - விருத்தம்.

அன்பருளைத்திடவிசாதுசெய்வோமென் றருளிப்போய்னையா
டல்புரியத்தானே, கொம்பனையார்வழியடிமைப்பெருமைதானே
கொடியிடையாகனவினின்முன்போலத்தோன்றி, சம்பிசபதஞ்செ
ய்வானென்றுன்செய்ய கம்பாமல்மகிழின்கீழ்செய்யச்சொல்லெ
ன், றெம்பெருமான்மறைந்திடலும்மிழித்துணர்ந்தே யெழுந்திதை
த்தோழிகட்கெல்லாமொழிந்திட்டாரோ.

அ - கண்ணிகள் - இராகம் - மிலகரி - திரிபுடதாளம்.

க அப்போதுகன்னியார் திருப்பள்ளியெழுச்சிக்
காலையருடன்மாலே சட்டலே வர

இப்போதுதருணமென் றாரூர்கோவில்முன்
எய்தும்போதுமாதர் கிட்டவே.

உ அதிகசஞ்சலியார்க் கிதருளிச்சொல்ல
அவர்காணிக்கோவிலில் தனையவே யும்மை

விடுத்திடாதிருக்கச்சத் தியஞ்செய்வேதுகார்முன்
மேவுமென்றாரூரார் மொழியவே.

கூ. தாதியரிதற்காயங் கியம்பத்தகாதெனலுஞ்
சங்கார்செயலெண்ணு வேதியர் கானிப்
போதுசெய்வதெங்கென்று கேட்கலுமகிழின்கீழ்ப்
புகுந்தாற்போதுமென்றார் தாதியர்.

ச. வன்றிருண்டாதனர்நிதை மறுத்தாற்பழியாமென்று
மகிழ்மரத்தின்கீ ழேகியே யும்மை
யென்றும்பிரியேனென்று மூக்காலுமவலமாய்ச்சூழ்ந்
தியம்பினர்மனந்துணி வாகியே.

டு. சங்கிலியார்நோக்கிப் பாவிகானிதுகண்டேன்
தம்பிரானுனையாலென் றெண்ணியே காடி
அங்கொருபுறத்திற்சென் றயர்ந்திடச்சுந்தர்
அமலர்கோவிலுக்குள் கண்ணியே.

கூ. அருள்நற்றம்புரியும்நீர் செய்ததழகென்றேத்தி
யகன்றபின்னெருமாதை யிடத்தினில் வைத்த
ஒருவர்க்குச்செயுந்திருப் பணிசெய்துவிடியும்போ
தற்றூற்மாதருகன்னி மடத்தினில.

எ. அன்றிரவினில்தானே திருவொற்றியூரில்வாழ்
அடியார்கனவிலீசர் கண்ணியே கீக்கள்
வன்றிருண்டருக்குச்சய மிலையைக்கொடுமெனலும்
மகிழ்வாசவனேவரு மெண்ணியே.

அ. திருநம்பியாரூரர் தமக்குச்சங்கிலியாரைத்
திருக்கலியாணஞ்செய தனிக்கவே இந்த
இருவரும்பலகால மின்பக்கடலின்முழுகி
இருந்தார்திருவுவந் களிக்கவே.

கக - விருத்தம்.

அந்தகாலினிற்றென்றல்வரலுமாரூர் அழகர்வசந்தத்திருநாளையும்
நடிக்கும், பந்துமுலிப்பரவையார்தமையுமெண்ணிப்பத்திமையுமெ
னப்பதிகம்பாடியாரூர், எக்தையைவிட்டெக்கணானிருப்பேனென்
றே யெழுந்தவலர்க்கலுங்கண்மறையக்கண்டு, சுந்தரர்சத்தியத்தா
லீதடைந்ததென்று துதிக்கின்றார்திருவுள்ளம்பதைக்கின்றாரே.

கரி - கீர்த்தனம் - இராகம் - நாதநாமக்கிரியை - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

இருகண்களையுங்கொடுத்தருள்செய்கிரீரா
இப்போதேயாதி ரீசா எனக் (இரு)

அநுபல்லவி.

ஒருபெண்ணுக்காகவென் இருக்கண்ணைஒழிப்பார்
உண்டோபிறர்கண்டாற் பழிப்பார் நீ (இரு)

சரணங்கள்.

க. மதித்தொழ்மியூரில்வந் தகத்தில்து பலமோ
மிழ்ந்தாண்ட உனக்கிது கலமோ நீ (இரு)

உ. அழுக்குமெய்கொண்டென்வழித்தொண்டாயடைந்தேன்
அதுவும்வேருக்கக்கண் டுடைந்தேன் நீ (இரு)

கூ. வழுக்கிவீழ்ந்தாலுமுன் செழிக்கும்பே ரல்லால
வழுத்தமாட்டேன்வேறோர் சொல்லால் நீ (இரு)

உ0 - விருத்தம்.

அங்கப்போதமலரருளதுவேயாக வன்பர்வழிகாட்டமுல்லைவாயி
ல்போற்றிக், கொங்கலர்வெண்பாக்கத்திலடைந்தெந்தாய்நீ கோவி
லுள்ளாயேயென வுரூன்றகோலைச், சங்கரர்தந்துளோம்போகீரென
லும்பாடித் தாழ்ந்தாலயங்காறிறல்பணிந்துகச்சிக், கங்கைமுடியானிட
க்கண்கொடித்துக்கோலங் காட்டிடலுங்கண்ணாக்காண்கிலன்றே.

கக - கீர்த்தனம் - இராகம் - பரசு - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நாதர்கோலங்கண்டுமகிழ்ந்தாரே இரு
பாதமலர்வணங்கிப்புகழ்ந்தாரே.

அநுபல்லவி.

ஆதியிலமரர்கள் நீதுணையென்றே
அலறியு டலமிக வுலைவது விலகிட
அலைகொள்கடலில்லரு கொலிடமுண்ட (நாதர்)

சரணங்கள்.

க. ஆதியிலெனைத்தடுத் தாண்டவனே இன்றுன்
சோதிசேர்கண்கொடுத்த தாண்டவனே
காதகிகொன்றைதும்பை பூண்டவனே
சதகமு மதிசடி பொதிசடை யுடையவ
ரதவென இகமிரு துதிகளபுரிந்த (நாதர்)

உ. மறைதொழுங்காமகோட்டத்திலி லிருந்து கலம்
நிறையும்பெருந்நிவநல் கருந்து
குறையில்லாமுப்பத்திரண்டறம் புரந்து

குலவிய மலைமகள் கிலேகிகா முலைபடு
நலமிக மணிசவ டிலகிடகின்ற. (நாதர்)

கூ. ஆலந்தானுகந்தவனென வெடுத்து கல்ல
கோலந்தங்கும்புதிகதொடைகொடுத்துச்
சீலந்தங்கிடப்பாவக மடித்துச
செழுமழை பொழிதரு மழகென வெழுபுனல
விழிவழி யொழுகிட அழுதழுதன்பர் (நாதர்)

உக - விருத்தம்.

அங்கான்முளூர்டைவதென்மென்மேறி யாமாத்தூரத்துறை
கோழுத்திபாடித், துங்கமிகுந்திருத்துருத்திகாற்பாதந் தொழுதே
ன்மேலுற்றபிணிதீருமென்னச், சங்கரரும்வடகுளத்தில்மூழ்கென்
றேதச் சார்ந்ததுசெயதன்பர்பிணிதீர்ப்பாடிப், புங்கவராரூர்க்
கோவில்புகுந்துபாடும் போதுவலக்கண்கொடுத்தாராதர்தாமே.

கள - கீர்த்தனம் - இராகம் - தோடி - சம்பைதாளம்.

பல்லவி.

வலக்கண்கொடுத்தருள்பண்ணினர் கெற்றியினில்
மருவிமிழ்ந்த கண்ணினர்.

அநுபல்லவி.

கலகமெல்லாம்நீங்கிமனக் களிப்படையச்சுந்தர்க்கு (வலக்)

சரணங்கள்.

க. மாதவரோடன்றிப் பரவையுண் மண்டளி
வணங்கித்தேவாசிரிய மண்டபத்தைப்பணிந்து தெனி
முதறிவோர்முழுதிரு மூலட்டானத்திற் கினி
மொழிபங்கனேநடச்சாமந் தனில்வணங்கும்போதொளி (வலக்)

உ. மீளாவடிமையென்று முற்கணினிலெடுத்து மெலல
மெய்யன்பர்தங்குறையாமம்மிடற்றிற்சொல்லச்சொல்ல
வாளாகிருப்பீர்வாழ்க்து போதீரென்றமைத்து வல்ல
வன்றொண்டர்திருப்பதிகந் சொன்னவுடனே கல்ல (வலக்)

கூ. இருகண்ணிலானந்த வெள்ளமுற்காய வடிய
சிலிலாவனேகத்திற் புளகம்நிறைந்திட நெடிய
பரமானந்தக்கடலி லாழ்ந்திபுளம் படியப
பனிக்துநிருஞ்சுந்தாத மென்னைமெல்லாம் முடிய (வலக்)

உஉ - விருத்தம்.

கண்ணளித்தவுடன்றேவாசிரியன்பாங்கு கனித்திருந்தாரிவரொற்
றியூரிலுற்ற, வண்ணமெலாம்பரவையார்முனமேகேட்டு வருத்தமு
ங்கோபமும்பொருந்தியிருக்கவந்நாட், புண்ணியவாரூரர்பரிசனங்க
ள்முன்போற் புகழ்ப்பரவையார்திருமாளிகையுட்செல்ல, கண்ணிய
ங்குவள்ளவர்தள்ளகம்பிமுன்பு நாடிநிரந்தவுரையாடினாரே.

கஅ - கீர்த்தனம் - இராகம் - பந்துவராளி - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

எங்களோத்தள்ளிவிட்டாசென்றார் இப்போ (தெங்க)

அனுபல்லவி.

மங்களமாயிவர் கங்களித்துச்செயும்போ
தங்கணர்தத்தாண்ட புங்கவரேயிப்போ (தெங்க)

சரணங்கள்.

க. தாங்களெழுந்தருளும் பாங்கைப்பரவையார்க்கு
நாங்கள்சொல்லப்போனேம்நீங்கள்வரக்கூடாதென் (றெங்க)

உ. சங்கியாருட னங்கிருந்ததையெல்லாம்
இங்கிவர்தெரித்துகொண் டெங்குவருகிறீரென் (றெங்க)

கூ. மருமாலையணிந்திடும் பெருமாட்டிபரவையார்
திருமாளிகைப்புறத்தில் வருவதுங்கூடாதென் (றெங்க)

உக - விருத்தம்.

அப்பொழுதிலுலகியல்புகற்றபேரை யாரூரர்மிடவர்போய்க்கூ
றதெல்லாஞ், செப்பிடக்கேட்டிவ்வுரைசொன்னரென்னுவி நீருமே
னமாதர்சொல்லவந்தோஞ்சி,யிப்பரிசுபொழியாம்பிகேட்செழுமை
விருந்தவர்தூங்கிடுந்நிலையிலரனேயென்ன, மெய்ப்பான்வந்துன்சு
றையென்னெனலும்போற்றி விளம்புவார்புழுங்கியுளம் தளம்புவா
ரே.

கக - கீர்த்தனம் - இராகம் - வராளி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

என்கவலையைத்தீரும் நீர்த்தாமென் இதயமிழுகூரும்.

அனுபல்லவி.

இங்குப்பரவைபகை சங்கிலிபெரு மங்கே
யிருதலைக்கொள்ளி யெறும்பானே னிங்கே (என்)

சரணங்கள்.

க. நீரோநாத னென்றும் அன்பனெனைதும்
நீயேயெனக் கென்றும் தோழனென்றும்
பாரோருரைப்பது கோளுலல்லதுன்றும்
பரவைசினந்தீர்த்தெனினே மருவிடச்செய்தின்றும் (என்)

உ. மன்னுமும்மருளாலே சங்கிலியோடு
வாழ்ந்தகைமேன் மேலே பரவையுநிங்
தென்னேகண்டாலம்மாவே னென்றுளாம்றோ போலே
ஏகக்கூடாமல்நா னிருக்கின்றேனிப் பாலே (என்)

கூ. தியபதத் தாசில் அன்பர்விழாமல
செயுமதீர்வீல் அரசில் கிடப்போன்காணுத்
தூயதாள்படிதோயப் பேயுந்தாங்கு மிரவில்
தோன்றியென்னையாள வேண்டுநின்றீர் விளையில் (என்)

உ - விருத்தம்.

நாதனாரியகம்பியிதியம்புகின்றப்.
பாதனாருளினும்பரவைமாளிகையிலுன்
தூதனாயடைவோமெனலும்மம்பிதாழலே
வேதனாரறிவிலாதவர்விரைந்தெழுவரே.

உ0 - கீர்த்தனம் - இராகம் - செளராஷ்டிரம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தூதராயெழுந்தருளினர் சுந்தரருக்குத் தூதராயெழுந்தருளினர்.

அனுபல்லவி.

மாதருக்குள்ளலயினில மாறுசெய்தபரவை
யார்கமதுகோபந்தீர்க்க வேதமுதல்வரப்போது (தூத)

சரணங்கள்.

க. மாசிரியவினங்குந்தே வாசிரியமண்டபத்தில்
வாழ்ந்திருந்தேவசெல்வாருஞ் சூழ்ந்திடவே
வந்தருமைபத்தில்நிற்கும் நந்தியாதிகணநாதர்
மாமுனிவர்யோகிகள் தாழ்ந்திடவே
ஆசைமிகுதோழ னான குபேரன்விசு
வாசமாய்த்துதிக்க ஞான அன்பர்பணிய
அந்தர நந்துபி யார்ந்தினி முழங்தொனி
யிந்தவ சுந்தரை முற்றவ லடைந்துவி

நிற்றுக லந்துபொ ருந்திய நிர்க்கிட
நொந்திடு சுந்தரர் சித்தைம திற்கிடைத் (தூதரா

உ. வருந்திமண்ணினும்விண்ணினுங்கிரிந்துகிரிந்துதேடியும்
மலரடிமுடிகாலுமல்த்துயர் நண்ணரி
மாதவனுமயனுமப் போதினினைத்தரிப்போது
வந்தாலெளிதிற்காணலாமென வெண்ணிப்
பொருந்தியபரிவி னுலே யரியயனைக்
தெரிந்தழைக்கும்விதம் போலே திலம்பிவெனி
பொங்கொளி தங்குர தம்கைகு லுங்கவி
னங்குர லங்கள்பெ யுங்குளிர் செங்கம
லங்களை துங்கழ வின்கண்மு முங்கிட
மங்கையி டங்கொள்வி டங்கரு மக்கொரு (தூதரா)

கூ. விதிவிடங்கப்பெருமான் பாதிரவினிலித்தம்மை
விரும்பியினவருமவந்து புகழ்ந்திடவே
மேவிடலாற்றெவலோகுங் காழ்விலாதிருவாரூர்
வீதியான்றில்வந்தெனத் திகழ்ந்திடவே
ஆதியிலில்லிட முண்டி தங்கஜோக்காத்த
காதலெனமனங் கொண்டி வானவர்கள்
அப்பொழு தற்புத நற்புத மெழப்பெரு
கற்பக புட்பம தைப்பல பற்பதம்
நிற்பதை வோப்பிட விப்புவி மிற்பொலி
யப்பர விப்பொழி யப்பர நிப்படிக் (தூதரா)

உரு - விருத்தம்.

தூதனெப்பாலைவாளினைமுன்சென்று தொடர்ந்தவரைப்புறம்
நிறுத்திந்தமையர்ச்சிக்கும், வெளியர்போற்கபாடத்தின்முன்புமேவி
விசைந்துபரவாய்நிறவாயெனவுங்கேட்டு, காதலரையர்ச்சிப்பவரென்
றெண்ணிவந்து நற்கதவைத்திறந்துபணிந்தெதிராய்நின்று,மாகருமா
தவர்க்கெதிராய்வார்த்தைபேச மனங்கொண்டார்சுந்தரர்மேற்சினங்
கொண்டாரே.

இ - கணவனிகள் - இராகம் - ஆதி - சாபுதாளம்.

க. பாதிமதியாணிந்த நாதனையறுதினம்
பரிந்தருச்சனைசெய்யு மையரே யிந்தப்
பாதியிரவினில் நீர்தனியாய்வந்த
பரிசினையருள்செய்யு மையரே.

உ. தொடித்திடமலர்மாலை முடித்திடுங்கருங்கூந்தற்
சுந்தரமிருந்திடும் பரணையே நி
கடித்திடாமலிசைக்கா லடித்தகாரியத்தைத்
தடையில்லாமற்சொல்வேன் பரவையே.

கூ. இத்தவிடத்தில்நீர் வந்தகாரியத்தை
யிப்போதிலருள்செய்தா லேயரே யென்றன்
சித்தைக்கதுதானி சைந்திடுமென்னில்நான்
செப்வேன்தடையில்லாம லேயரே.

எ. செம்பவளவிதழ் மின்பக்கிளிமொழியும்
சேல்விழியும்பெற்ற பரவையே யெங்கள்
நம்பியாரூரரிங் கன்புடனுன்முன்பு
நண்ணவேண்டுகென்னாய பரவையே.

இ. பங்குனித்திருநாளுக் கிங்குவந்திவர்போற
பரிவுபேசிப்போது ரையரே மிகு
நுங்கவொற்றியூரிற் சங்கிலிக்கட்டுண்டார்க்
கிங்கொருசார்வுண்டோ வையரே.

சூ. என்னகுற்றமவர் உன்னிடைச்செய்தாலும்
எள்ளளவுமெண்ணுமுழ் பரவையே கோபக்
தன்னைநீவிடவன்றே உன்னைவேண்டிக்கொண்டேன்
தடுத்திட்டாலடுக்குமோ பரவையே.

எ. நிந்தனைசதுக்காய்ச் சோவுறுமுடைய
நிலைமைக்குந்தகுதியோ வையரே ஒற்றி
யூரிலுறுயினைக் காரிநாவருவதும்
குடன்பட்டமாட்டேனோ மையரே.

உசு - விருத்தம்.

என்றுதடுத்திடலும்நகையுட்கொண்டெமதுவழிவினைக்காட்டாமல்
அன்றுபெருந்தொழனராசையாலவருக்கும்மினையாடல்காண
வென்றிவிடையார்திருமுன்னர்த்தாமதமாய்விட்டதென்று
வன்றொண்டர்மனக்கவலைபொருந்துவார்வழிபார்த்துவருந்துவாரே.

உக - கீர்த்தனம் - இராகம் - புந்நாகவராளி - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

வழிபார்த்துக்கொண்டிருந்தார் மலர்க்கண்துயில்பொருந்தார் (வழி)

அநுபல்லவி.

எழில்சோபுகழ்தழைமன்பர் மாறுவேர்ந்தியமுகர் வரும் (வழி)

சரணங்கள்.

நாதனைகான் நாதுபோமென் றேறினே னறியாமல் என்று
வேதனைகொண்டு காதல்பெருக யாகொன்றும் நியாமல் நம்பி
(வழி)

முதல்வனுர்போயெதுசெய்தாரோ அதிலென்னவடுத்திடுமோ என்
அதிபனுடைத்தனைக்கண்டாலந்த மதிதுதல் கதித்திடுமோ என்று
(வழி)

சங்காரென்று எங்கலங்கிம யக்க விரும்பிடாரே யந்த
மங்கைகோபத்தை யங்கொழிக்காம லிங்கு திரும்பிடாரே யென்று
(வழி)

எதிராய்செல்வ ரதிலுங்காணுமல் மதிமயங்கினின் றிடுவார் வர
மதிதார்தா மதித்தாரென்பர் மதனம்பல்வெல்லப் படுவார் நம்பி
(வழி)

உ ஏ - விருத்தம்.

அரனுரப்போதுவரவெதிராயன்ப ரணைகட்டிவள்ளம்போல
டைத்துபோற்றித், திருகைசேர்முகங்கண்டுவினையாட்டென்று
தோமலவள்சினந்தீர்த்தாரென்றெண்ணிப், பரிவாகவெனைமுன்
போலாண்டீரென்று பகர்ந்திடுக்கேட்டின்னியல்பையெல்லாஞ்சொ
ன்னேம், வரிவிழியாள்தடித்தாளென்றமலர்செல்ல வாடுவோரன்ப
ருளையாமிவரே.

உஉ - கீர்த்தனம் - இராகம் - மோகனம் - மி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

இன்னமும்நீர் யேகாவிட்டால் என்னுயிர்க்கிடமே.

அநுபல்லவி.

மின்னுமாளிகைகள் மன்றுமாளரில்வாழ்
விடங்கொளரவங்கிந்த விடங்கரோபரவையால் (இன்ன)

சரணங்கள்.

க. அடியாளானபரவையெனு மாதோ உம
தருளோத்தம்பாகினுதெரி யாதோ காவ்
பதியையாயினாவித மேதோ இந்தப்
பாதியிரவிலென்னுடன் வாதோ இப்போ (இன்ன)

உ. எமனையன்பருக்காய்ச்சங் கரித்தீரோ புர
மெரித்துமூவரையா தரித்தீரோ கஞ்சை
அமரர்க்காகக்கழுத்தில்க் கரித்தீரோ முனிவர்க்
காகமதகரியை யுரித்தீரோ யெனக்கர (யின்ன)

கூ. உரியகாரியஞ்செய்தீர் நீரே யென்
னுடையவடிமைவேண்டாவிடில் நேரே யென்னைப்
பரிவாய்வலியவந்தாட்கொண் டீரே அந்தப்
பழ்றென்னைஉலகத்தோர்பழிப் பாரே அதனு (யின்ன)

உஅ - விருத்தம்.

என்றுதொழக்கண்டமலர்பரவைப்பால்நீசேரவியற்றுவோமென்
ற்ன்றெழலுமென்பயந்தீர்த்தாள்வதிவ்வாறன்றேவென்றமலர்பி
ன்போய், வன்றொண்டர்திரும்டோயகர்சென்றுரிதற்குமுன்பும
றையோர்போல, வென்றிவிடையார்வந்துசென்றகுறிப்பறிந்துமின்
னூர்வெருவுவாரே.

ஊ - கீர்த்தனம் - இராகம் - கரஹரப்பிரியை - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

அறியாச்சிறியேன் அமலர்சொல்மறுத்தேன் (அறியா)

அநுபல்லவி.

குறியில்லாதவொரு குறியாகவரக்கண்டும் (அறியா)

சரணங்கள்.

க. பேதமையென்பது மாதர்க்கணிகலனென்
றேதுமொழிக்கிசைய நாதனையிவரென (அறியா)

உ. வீதிவிடங்கரைக் காதலாயருச்சிக்கும்
மாதவர்போல்விப் போதுவந்தவரை (அறியா)

கூ. கட்டழகாகக்கைக் கெட்டியம்மாய்க்கெட்டாத்
திட்டம்போலேசரிந் திட்டமாய்வாப்பெற்றும் (அறியா)

எ. சுந்தரர்மேல்வைத்த சிந்தைக்கோபந்தீரென்
றித்தவிரவினில் வந்துசொன்னவரை (அறியா)

ஏ. பாங்கியரோடா னீங்குகித்தினையில்லா
தேங்கிடும்படியென் பாங்கில்வந்தநாதரை (அறியா)

உகூ - விருத்தம்.

எனவருந்திவாயிலேப்பாத்திருக்கும்போதி லிமையவர்கள்முனிவ
ர்கணநாதர்சூழ்ந், தனிமுதல்வரொழுந்தருளக்கயிலாசம்போற்றமது

மன்னவிங்கிடக்கண்டெதிர்கொண்டுவந்தி, அவைகளைப்போற்றுமி
ளம்பியேவ அடைக்தாம்ந்தங்காமனைவாயென்ன, முவம்வக்
துபோனதுவும்போலென்று மொழிங்குருகுண்ணிப்பொழிகின்
ருரே.

உச - கிர்த்தனம் - இராகம் - ஆதி - சம்பைதாளம்.

பல்லவி.

இசையாமலென்னசெய்வேன இகபிமல்கான (இசை)

அநுபல்லவி.

திசைபுகழுமுமதன்பர் கனையாகவெழுந்தருளா (இசை)

சரணங்கள்.

க. முன்னம்தனர்போல்வக்திர் பின்னுமதுகிருக்கொளக்
கன்னைநானறிந்துய்ய வென்னிடத்தில்நீயடைந்தால் (இசை)

உ. அழுக்துபிடாகலலென் செழுக்கபோபலம்போல
எழுக்தருளியிவ்விதமாய் மொழிக்தருளிலடியேன் (இசை)

கூ. முனைப்பதம்வருந்தவன்பர் தலைவகற்றுனியவும்
எனியவராயங்குமிங்கும் வெனியிலிதற்காயலைக்தால் (இசை)

கூ0 - விருத்தம்.

என்னைலங்கேட்டனைக்கேற்றுங்கலமேசொன்ன யென்றீசனேவ
வ்பதொர்கொண்டேத்தி, பின்னமுமென்னைனுமவள்சினந்தீர்த்
தோமவ் கேகைனக்கோயிலில்காதற்புருந்தார்தொண்டர், பன்னரிய
பணிசனங்களிறிக்தரழப் பரணையாதொதிர்கொள்ள அவர்பிடிற்
போய், மன்னிவாழ்ந்திமிம்நானிற்றாதுவிட்ட வாகைகேட்டுக்கமிக்
காமர்புகல்கின்ருரே.

உஇ - கிர்த்தனம் - இராகம் - அரபேவி - டி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

எந்தாளிற்கான கேர்த்திமேமா கண்டால்
என்னவிதமாய்வந்துசேர்ந்திடுமோ.

அநுபல்லவி.

சிந்தைபொறுக்கவொண்ணாத் தியபிழையாகோ
செபியாதிகேட்டிழையீர் தீராமலிருந் தேனே (எந்த)

சரணங்கள்.

க. அடலரியபன்னிவண்ணவர் கோனே முதல்
அணவருங்காணுக வெருமானே

அடியான்தாதுவிட்ட தறகான கொருமானே
அனையவித்தொழில்செய்து மன்பனெல்லிருந்தானே (எந்த)

உ. பரவைபிடத்திற்றூதுக்கீவ னேவ இந்தப்
பரிவில்நடந்தமலர்ப் பதம் கோவத்
தெருவினிற்போவதுக் திரும்புவதுமாய்த் தேவ
தேவரோரிவெல்லாக் திரியச்செய்தவன் மேவ (எந்த)

கூ. நெடுங்காதலுடனன்பர் துதிபண்ணினுல் அவர்
நினைத்தலைத்தருமகபகர்கண்ணினுல்
கூடுங்காமலேவிய கடக்கைதனே யெண்ணினுல்
கவிவதென்னுளமையோ நானவனைக் கண்ணினுல் (எந்த)

கூக - விருத்தம்.

எனமுனிந்துசொன்னவரைசிலர்சொல்லக்கேட்டிதுபிழையெ
ன்றருளாரனர்க்கோதிப், தினமும்வணங்கிடவமலரிவர்க்குநட்பு
ச் செய்யச்சூலையையர்கோனர்க்கேவக், கனலிடிவேலெனக்கரு
டையனவரும்காதர் கழல்போற்றவன்றொண்டன்நிர்த்தர்போமெ
ன்னனைகரருள்செயக்கேட்டிச்சன்னகோயை யகலுவார்காதர்மு
ன்பு லுவாரே.

உஎ - கிர்த்தனம் - இராகம் - பூரிகல்யாணி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அவன்சிர்ப்பதைவிடத் திராமல்வருத்தினும் அதுவெபரமசுகம்

அநுபல்லவி.

பலம்கிர்த்தடியுவர் தங்களுக்குமுத்தி
பாலித்தருள்செய்வீர் இந்தகோயை (அவன்)

சரணங்கள்.

க. அடியேனைப்பெற்றவரும் அவனைப்பெற்றவரும்
அவனையும்பெற்றவரும் எங்கள்கூட்டமும்
உடையவர்சொன்ன வழியடிமைபூண்டும்
உயர்க்குலத்தில்வரும் என்றனையை (அவன்)

உ. சிந்தைதிறும்வாக்கினும் சினைக்துதிபரிந்து
தினமுமும்மைப்பாராட்டி வணங்குமென்னை
வந்துவருத்தஞ்செய்யுங் கொடியசூலைநோயை
வம்பாயேவிய காட்டி நீர்கடிக்காண்ட (அவன்)

கூ. விடைக்கொடியுடைய நீர்செய்யாடரையரின்
விதமிவை ருண்டோ என்னுடைய

இடைத்தோமல்வன்றிருண் டலுக்காறுதிசெய்திர்
என்னவெண்ணங் கொண்டேடா என்சூலையை (அவன்)

கூ2 - விருத்தம்.

என்றுரைக்கமறைந்தமலர்நம்பிபால்வந்தேயர்கோன்சூலையைத்தி
ரெனக்கேட்டன்பர், சென்றிடுமுன்கலிக்காமரறியும்வண்ணஞ்செப்
பிவிடப்பிணியுமரன்சொல்லும்வாட்ட, அன்றழலும்போதிதைக்கே
டடானைத்தாதுக் கலுப்பினவன்வருமுனமென்சூலநோயைக், கன்
றும்வயிற்றெடுகிழிப்பேனென்றுவாளாற் கழித்திட்டார்உயிரொடு
நோயொழித்திட்டாரே.

சூ - கண்ணிகள் -இராகம் - நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

க. அப்பொழுதிலிலவர் மனைவிகணவருடன்
அடையவெண்ணும்பொழு தினிலிங்கே நம்பி
இப்பொழுதினில்வந்தா னெமுன்வந்தவர்சொல்ல
யாவருமழவேண்டா மென்றங்கே.

உ. கணவர்செயலமறைத்து மைந்தரைப்பார்த்தலங்
கரித்தெதிர்போமெனலு மதுபண்ணி
அணுகித்தொழுசுந்தரர் மனைக்குட்புகுந்துமல
ராசனத்திருக்கும்போ தினில்கண்ணி.

கூ. அருச்சித்திடவுத்தேண்டர் கலிக்காமர்சூலநோய்த்
தவருடனிருப்பதற் கிலையென்று நான்
வருத்தங்கொண்டேனென்னு மங்கைதன்னைவலால்
மனைத்தொழிலோர்சொல்வா ரெதிர்நின்று.

ள. அவருக்குத்தீங்கில்லைக் தூங்குகின்றாரெனக்கேட்
டாயினுமென்மனந் துணியாது கான்
அவரைக்காணவேண்டு மென்றுசுந்தர்சொல்ல
அங்குள்ளோர்காட்டினர் சயப்போது.

ரு. இரத்தஞ்சொரியக்குடல் சரியக்கிடப்பதைக்கண்
டிவர்க்குமூன்னுன்செல்வே னெனமொழிந்து கொண்டார்
காரத்தின்வாளோப்பற்ற அமலாருளாற்கலிக்
காமருயிரடைந்து விரைத்தெழுந்து.

ரூ. சுந்தரர்பற்றிய வாளோப்பிடிக்கக்கண்டு
சுந்தரவரடி. மிசைவிழுந்தார் இவர்
அந்தவாளோயெறிக் தவரைப்பணியவிந்த
அதிசயங்கண்டமரர் மலர்பொழிந்தார்.

எ. இருவருந்தாழவிக்கொண் டிறவாய்த்திருப்புன்கூர்
ஈசரைப்பணிந்துசுந் தரர்பாட மகிழ்ந்
தொருமையாய்ச்சிலநாளங் கிருந்தாரூரில்வந்
துடையவரைப்பணிந்தார் புகழ்நீடு.

அ. அங்கிருந்துசுந்தர ரருளாலத்தமதுபதிக்
கடைந்துதொண்டுபுரிந் திடும்நாளில் புகழ்
தங்கிவிளங்குங்கலிக் காமரடைந்தார்
சங்காரூர்திருப் பூந்தாளில்.

கூக - விருத்தம்.

இசலிலங்கணரைத்தாதுக் கேவினர்தமக்கேகட்பாய்ப்
பசவியவேயர்கோனர் பதமலர்பணிந்துவாழ்த்தி
மருவியஞானமாதி வகுத்திடும்தான்யிறண்மைச்
சிரமதைத்தமிழாற்சொன்ன திருமூலர்பெருமைசொல்வாம்.

ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனார்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - கூஉஅ - கீர்த்தனம் - உசை - கண்ணிகள் - டுஅ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கூ0 - வது. திருமூலநாயனார்புராணம்.

க - விருத்தம்.

திருக்கயிலைதனில்நந்தியருள்பெற்றுள்ள சிவயோகரகத்தியரோடி
வந்திருக்கும், விருப்பொடுகேதாரம்நேபாளங்காசி விளங்குபருப்பத
ந்திருக்காளத்திகாஞ்சி, மருக்குலவுமாலவனமதிகைதில்லை வணங்கி
யாலடுதறைதாழ்ந்தேகும்போதில், உருக்கமுடன்பசுக்குலங்களத்
நோக்கி யுளமிரங்டசித்திமன்னிஞரே.

க - கீர்த்தனம் - இராகம் - குறிஞ்சி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி

சிவயோகியாரிதுநினைந்தார் நெஞ்சில்த்
தவருதபரிவு புனைந்தார்.

அநுபல்லவி

புவியோருமமரரும் தவயோகியருஞ் சார்
குயத்தொழும்நந்திதன் சுவையானவருள்பெற்ற (சிவ)

சரணங்கள்.

க. திருவாவடுதுறையில்த் தங்கும் காதல்
பிரியாதிருந்தனத்திற் பொங்கும்
பரிவாலத்தியரீர் விரைவாய்க்காணவெழுந்து
வருமுன்பிழிறைபசுக்கள் மருவிக்கதறக் கண்டு (சிவ)

உ. மன்னுஞ்சாத்தனூர்ப்பசு மேய்க்கும் மூலன்
என்னுமிடையனலம் வாய்க்கும்
பொன்னிக்கரையில்மேய்க்கும்அன்னபோதவன் மாள
முன்னின்றபசுவெல்லாம் இன்னல்கொள்வதைக்கண்டு(சிவ)

கூ. இவனெழுந்திராவிட்டாற் கூடும் ஆக்கள்
கவலையொழிந்திடாமல் வாடும்
எவரும்புகழ்ந்திடவென் தவயோகத்தா லுயிரை
இவனுடலிலிற்சேர்ப்பேன் சிவனருளா லென்று (சிவ)

உ - விருத்தம்.

இதுகினைந்ததம்முடம்புக்குக்காவ லியற்றியாவியையவன் மெய்யி
ம்பாய்ச்சி, மதிமிருந்திருமூலராயெழுந்தார் மகிழ்ந்துகயிமோந்தார்
த்துவாலெடுத்தேயதிகவன்பொடுமெய்சுவெல்லாந்துள்ளி யங்ஙக்கா
விரிக்கரையிலிலமேயும், பதமிரிந்திவர்மகிழ்ந்திடும்போதிற் பூதிதே
ங்கிடஇரவுவந்ததுவே.

க - கண்ணிகள் - இராகம் - ஆனந்தபைரவி - ரூபகதாளம்.

க. பசுவெல்லாமப்போதன் பாகவே தங்கள்கன்றைநினைந்
திசைகொள்சாத்தனூருக்கேக இவரு மேகவே.
உ. மனைகள்தோறும்பசுக்கள் போகவே யிவர்வெளியில்நின்றூர்
முனமிறந்த விடையன்மனைவி கனதன் பாகவே.
கூ. தேடியிவரைக் கண்டு குறுகினள் உமக்கடித்ததென்னென்று
கூடித்தொடுமிசையாததைக் குறித்து மறுகினள்.
ச. ஒருகதியுமில்லாள் தளம்பியே யென்செய்தியெனலும்
இருவருக்குந்தொடர்வில்லையென்றிவரும் விளம்பியே.
ரு. அங்கொருபொதுமடத்தி லடையவே அவனகணவர்செய்கை
இங்குமாறிற் றென்றிங்கும்போ திரவும் விடியவே.
கூ. அந்தணர்க்கிந்தச செயலைக் கூறவே அந்தணருமிவர்முன்
வந்திவர்செய லறிந்துசொல்வார் மங்கை தேறவே.
எ. சிவயோகத்தில் விருப்பமாய் நின்றூர் சருவஞ்ஞராகும்
இவருனக்குமுன் போலெசுவா சேருந் தென்றூர்.

அ. இன்னவிதமா யவர்கள் புகலவே அதைக்கேட்டுமயங்கும்
மின்னிடையைக்கொண்டங்கி நந்தவர்விரைவிலகலவே.

கூ - விருத்தம்.

அப்பொழுதுதிருமூலரெழுந்துசென்றே யங்கத்தைவைத்தவிட
த்திலிற்காணுமல்,ஓப்பில்சிவாகமத்தைதமண்ணிற்றமிழினல்கா மூரை
க்கவரான்மறைத்தானென்றறிவுக்கணனுல், துப்புடையாரிலிருந்
தாரிடையெல்லாந் தொடர்ந்திடலுங்கொடாதபடிமோழிந்து, செ
ப்பருமாவடுதுறையிலிருந்துதேவ தேவனுர்சேவடிக்கீழ்மேவினரே.

உ - கீர்த்தனம் - ராகம் - யதுகுலகாம்போதி - ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

சிவபதமடைந்தார்மெய்த் தவயோக சீலர் (சிவபத)

அநுபல்லவி.

அவனிமிசையெனையாள அடைந்திரு மூலர் (சிவபத)

சரணங்கள்.

க. பூவுலகமுதலான உலகமீ ரேழும்
புகழ்பரவுமருந்தவர்கள் விரும்பிநிதக் காழும்
ஆவுதிகண்டிமைக்கோயில் மேல்புறத்தில் வாழும்
அரசடியிற்சிவயோகத் திருந்துநல்லு சூழும் (சிவபத)

உ. ஜகமதனிலுள்ளவர்கள் பிறவினை விடித்துத்
தனிமுத்திபெறஞான முதல்நான்கு மதித்துத்
திகழ்திருமந்திரமாலை யொன்றவனென் றெடுத்துத்
திருப்பாடல்வருஷத்துக்கொன்றுகவே தொடித்துச் (சிவபத)

கூ. நாவாரத்திருத்துறைசை நாதரைக் கொண்டாடி
நயந்திதயமலரினிற்கண் டமலரருள் கூடி
மூவாயிரம்பாடல் தமிழினும் பாடி
மூவாயிரம்வருஷ மிருந்துபின்பு நாடிச் (சிவபத)

ச - விருத்தம்.

ஞானயோகங்கிரியைசரிதையிவைநான்குந்
தேனேசேர்தமிழிலருள்செய்ததிருமூலர்
தூகறும்பாதமலர்தொழுதுநாமேன்மை
யானசீர்பெறுதண்டியடிகள்செயல்சொல்வாம்.

திருமூலநாயனர்புராண முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - கூகூ - கீர்த்தனம் - உசசு - கண்ணிகள் - கூ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூக - வது. தண்டியடிகளுரைப்புராணம்.

க - விருத்தம்.

திருவாரூரினிற்பிறந்தறிருத்தண்டியடிகளார்
திருவண்ணுமிறக்கும்போதில்லாரஞ்செழுத்துரைப்பீர்
அருகாற்குருகுகமலாலயமீர்த்தகுளத்தைப்
பெருகவேகல்லுவார்பிறவிவேர்கல்லுவார்.

க - சீர்த்தாளம் - இராகம் - கமாஸ் - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

கமலாலயக்குளத்தைவெட்டிஞர் காமொருலராய்க் (கம)

அநுபல்லவி.

அமலேப்பங்குறை விமலர்த்தம்பதி
கமலம்நெஞ்சினி லனையவாழ்கொண்டார் (கம)

சரணங்கள்.

க. அரனேஞானக்கண்ணினாலே கோக்கும் செய்கையல்லாமல்
அலகையிழியாற்பார்க்குமதி நிக்கும்
பெரியகுணம்போற்சகங்கோப்பார்க்கும் கண்களில்லாமம்
பிறந்துவிபத்தி நிறைந்தகொழுத்தையுற்ற
சிறந்திடச்செபித் துறைந்திருத்தொண்டார் (கம)

உ. ஏழுலகுங்கொண்டாடும்மீ நனிந்து விதியிடைங்கர்
இருபதத்தைமூப்போதினும்பணிந்து
வாழும்காளினிற்சமணர்மனந் துணிந்து கட்டமைகள்
மருங்கெலாமிக நெருங்கலாலந்தப்
பெருங்குளத்துநீர் சுருங்குவதறிந்து (கம)

கூ. குலந்தணிலுங்கையை கனிலுமுனி யடித்து ஒருகயிற்றைக்
குமித்திரண்டிழுங்கட்டியதைப்பிடித்து
களர்ந்திடாமலக்குளக்கரையி லடித்து வெட்டியமண்ணை
கட்டெதும்பின்னுங் பிட்டெதுமண்ணை
வெட்டியுருச்சென்று கொட்டெதுமாய்க் (கம)

உ - விருத்தம்.

தொண்டரிப்படித்தாயகுளத்திலேக்
கொண்டவன்பொடும்வெட்டி யெங்கொளைகையைக்
கண்டுவந்துபொருமைகலந்தமண்
குண்டர்சொல்லுமுரைசாக்கெதிர்கூறுவார்.

க - கண்ணிகள் - இராகம் - உசாளி - ரூபகதாளம்.

க. மண்ணோவெட்டிருலத் தண்டியடிகளே உயிர்செல்லாம்மடியும்
வருந்தவேண்டாம் தண்டியடிகளே.

உ. அரனுர்பணியாகிற் சமணரே தர்மமாருமுமக்கி
தறியாவருமோவினைச் சமணரே.

கூ. செப்புந்தர்மத்தைத் தண்டியடிகளே நீகளாயிந்தச்
செயியுமில்லையோ தண்டியடிகளே.

ச. திருவில்லாதபாவச் சமணரே மதமதியுங்குருடுந்
செவிமுமக்கேயாருஞ் சமணரே.

ரு. திருத்தர்பமல்லாமற் சமணரே வேறுகாணைலைதை
நீங்களார்காண்பதற்குச் சமணரே.

கூ. என்விழிகன்றுபிச் சமணரே உங்கள்கண்மறைத்தால்
என்னசெய்வீர்சொலுஞ் சமணரே.

எ. உனதுதெய்வத்தால்த் தண்டியடிகளே நீகண்பெற்றுலிந்த
வனிலீரோம் தண்டியடிகளே.

கூ - விருத்தம்.

பதகரிதுசொல்லிமண்வெட்டியைக்கயிற்றுமுளைகளொடெறிந்து
விச, மதிமுடியார்கோயிலிற்போய்க்கொண்டர்பணிக்கருகாவமான
ஞ்செய்த, விதமுரைத்துநீரிதைத்தீர்த்தருளுமெனமடத்திலில்லே
வித்துங்குங், கதமிலார்களனலிலிவ்வாறேறினர்மலர்த்தோட்டெக்கா
தினரே.

உ - கண்ணிகள் - இராகம் - குயிஞ்சி - ஆதிதாளம்.

க. நெஞ்சிற்கொண்டகவலை யொழிப்பாய் அங்கே
நீசொன்னபடியுன்கண் விழிப்பாய்
வஞ்சச்சமணர்கண்கள் ஒளிக்கும் அந்த
வகையைக்கண்டின்மனங் களிக்கும்.

உ. அஞ்சவேண்டாம்புக தொழுது நீயென்
றன்பர்களவிலருள் செய்து
வஞ்சகசொழியஅத் தினத்தில் நகர்
மன்னற்குமருள்வார்சொற் பனத்தில்.

கூ. தண்டிகமக்குக்குளம் பறிக்கக் கண்டி
சமணர்பொருமலைதை மறிக்கக்
கண்டன்பன்முனிந்தாளீ சென்று தண்டி
கருத்தின்படிமுடிப்பா யென்று.

ச. மிடலைசெற்றுக்கருவிப் ... சோழ ... முன்னான்
விழித்தாடலம்புய ... மாக
ஆல்லலைக்காழ்ந்திரவு ... சென்னி ... பரி
அல்பர்க்குடைந்தைச் ... சொல்லை
ஞா. மிலைத்திருவுரானே ... நிலைத்து ... தொண்டர்
மெய்யெல்லாங்கவ்வியால் ... நடித்து
சமணர்செயலைச்சொல்லி ... மன்ன ... திறை
சாரும்வீரக்கைகத்தி ... வென்ற ... சேட்க
கூ. அருளைமன்னவ ... வளைத்துக்
அவனைத்தார்நுணிவ ... கவழுத்தும்
பலிவெறுசெழுமன்னன் ... பிரிவி ... வரப்
பகைகள்தார்குலத்தின் ... முன்பு.

ச - விருத்தம்.

வங்கவேலோயிலன்பரைபண்ணவேங்கி
யெங்கவேலோயங்கடிப்பவாருனைநிருகண்ண
இங்கவேலோகிற்பெறுவரைதச்சாட்டிமென்றியர்ப்ப
வந்தவேலோயிற்றுளத்திவின்முழுதிக்கண்டைடைக்கார்.

உ - கிரந்தம் - இராகம் - யமுனாகல்யாணி - ரூபதாளம்.

பல்லவி.

ருளத்தில்முழுதி பிருகண்ணும்பெற்றக்
களித்தானருளாலெழுந்தான். (ருளத்)

அநுபல்லவி.

ருவத்திலுழுகியெழுந்தான் தேவர் வேர்த்தாமரைப்பொழிந்தான்
உவத்திலெவர்க்குமின்பமடைய ... வளர்ந்தெழுந்தமலையான்
(ருளத்தில்)

சரணங்கள்.

ஆனவன்பருவென்று சொல்லும் பரிசுமெய்யெனி ... சென்னி
ரவலைத்முனமென்கண் தெரியும் அருகர்கண்போமென்றுனியர்ந்
(ருளத்தில்)

ளங்கமலனிவழுக்கும் படி வினங்கினமெது ... தொழுதும்
வினம்பிறதன்னடியடிகள் ... உளம்தொருத்திருநண்டியடிகள்
(ருளத்தில்)

இடையிற்பசையறித்துக் மகமில் ... தெழுபசி ... யெடுத்திக்
கோடியதாம்பொருமைநிலையா ... அடையுஞ்சமணர்கண்ணல்மறையா
(ருளத்தில்)

ஙு - விருத்தம்.

காசமணரைப்பொழுதேகண்மறைத்துடனிருப்
காசரசன்கண்டிருத்தச்சமணர்களிடியர்திருவா
ரூரினிராமற்செயுமென்றிருந்திடலுஞ்சேவகர்கள்
கேரிடித்துத்தள்ளிடலுங்கிச்சாதிமாலுவரே.

கூ - கிரந்தம் - இராகம் - காகரமக்கிரியை - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அருகசொனருக்கமி - ... மாறினர்பொல்லா (அரு)

அநுபல்லவி.

பொருகப்பெரியமையென்றுதேறிநர் கோர (அரு)

சரணங்கள்.

க. சூழியில்லிலோகலந்தி ... விழுவாரும் ஐயோ
கோலுமில்லேயேயென் ... றொழுவாரும் ஓடிம்
வழியுறுவாவென்று ... மொழிவாரும் கல்ல
மதிகெட்டார்மண்டோமென் ... றழுவாரும் ஆதி (அரு)

உ. பொருத்தும்பாயைக்காரேயும்காரென்பாரும் மாறும்
பொருளினைத்துகெட்டோ மென்பாரும் மன்னன்
புரிந்தநுப்பழியா ... மென்பாரும் நீயி
போனதைக்காணேம்போ ... மென்பாரும் ஆதி (அரு)

க. இடிக்கைகால்முரி ... படிவாரும் கடம்
தெறிதொறிர்முட்டிகொண்டி ... விடிவாரும் ஓடிப்
படர்வழிகாலுமேலெ ... கிடிவாரும் பெரும்
பதிகுழியில்விழுந்து ... கெடிவாரும் ஆதி (அரு)

ங - விருத்தம்.

இப்படிகொன்றிடவதகரினத்தையோட்டி யினம்மீனகோயிலினை
க்கையுபிடித்தே, யப்பொழுதேதருளத்தைச்சும்காரையாய்க்கட்டி ய
ன்பரைமன்னவன்வணங்கியகன்றனன்றெண்டீ, ரப்பொழுடிவனங்
கியமுத்தைத்தோற்றி யுமும்காளிக்கினன்பாகமடைக்காரந்தத், தம்
பூடையார்பதம்போற்றிநாள்செய்யுக சொல்லுவேன்பலவினோ
டியலெல்லுலெனினை.

கண்டியடிகளரையனர்புராணமுற்றிற்று.

இதுதிருவிருத்தம்-கூஎ - கிரந்தம் - உசகு - கண்ணிகள் - கூக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூஉ - வது. மூர்க்கநாயனுர்புராணம்.

க - கீர்த்தனம் - இராகம் - சுருட்டி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிவனடியாருக்குத் திருவமுதுசெய்வித்துச்
சிவபதஞ்சேர்ந்தாரே.

அநுபல்லவி.

தவறுப்புகழ்ச்சொன்னடை காட்டில்லையேதாடென்னும்
தலத்திலுதித்தகொண்டர் நிலத்திலிற்புகழ் நண்ணும் (சிவ)

சரணங்கள்.

க. பிறந்தவிவடைக்தாள் முதற்பத்தியாய்மிடுதி
பெருகவணிந்துபஞ்சா கூரமோதிச்
சிறந்தவிபத்தருக் கன்னங்கருப்பஞ்சாறு
திகழ்தருபால்தயிர் நெய்யாதி
உறைந்தகல்லடதார்த்தந் துடனமு தின்பாக
வூட்டிவிருத்தவர்வேண் டுவதெல்லா முன்பாக
நிறைந்தமிழ்வடனே யுதவிய தின்பாக
நிதமுமுண்ணுவதென்று நியமங்கொண்டன்பாகச் (சிவ)

உ. அந்தகரனிற்செல்வந் தூறைந்திடினித்தநயம்
அடிமையாகோயும்வித்துக் கொண்டாடிச்
சந்தசமருகனித் திடும்நாளதுவும்போகத்
தாமுண்புகற்றிருந்த நூதாடி
வந்தபொருளாலமு தளிக்கும்காலிற்று தாகம்
வல்லவில்லாமலே சிவஸ்தலங்கட்கன் போகம்
இத்தொண்டர்போய்ச் நூதாடியதிற் கூகம்
எல்லாப்பொருளோயுங்கொண்டெக்காலுமுதவுதிம் (சிவ)

கூ. கும்பகோணத்தில்வந்து நூதாடும்போதுமுன்பு
குறித்தஆட்டன்தோற்றவர் போற்காட்டிப்
பின்புள்ளஆட்டமெல்லாஞ் செயிப்பவர்வாதுசெய்வோரைப்
பிடித்துவாளால்வெட்டிப் பொருள்கூட்டிக்
தம்பெயர்மூர்க்கசென் றாண்டுநிலையை நோக்கித்
தாந்தொடாமற்சமைப்பவரெத்தரு தாகி
நம்பர்தொண்டர்க்குப்படைத் திடச்செய்துநிதி நீக்கி
காலுங்கும்பகோணத்திருந்துபொய்ப்பவம்போக்கிச் (சிவ)

க-விருத்தம்.

ஈசனின்பர்க்குறுதிடவெண்ணியே
ஆசையாகச்நூதாடியமூர்க்கரை
நேசமாகநினைந்துவணங்கிச்சோ
மாசிமாறப்புகழைமுவழுத்துவேன்.

மூர்க்கநாயனுர்புராணம் முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - கூகூ - கீர்த்தனம் - உடுக - கண்ணிகள் - சுக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூகூ - வது. சோமாசிமாறநாயனுர்புராணம்.

க - விருத்தம்.

அம்புலிக்தனர்குலத்திலுதித்தடியார்க்குநாட்டியவனுர்பாதச்,
செம்பதுமத்தன்புடையமாறனென்பார் யாகம்நாஞ்செய்யும்போதி,
லெம்பெருமானேராய்வந்தவிற்பாகங்கொளவேண்டி மிதைமுடிக்க,
நம்பியலாலெவருளனென்னெனுவரெண்ணமெலாம் கண்டுவரே.

க - கீர்த்தனம் - இராகம் - சகண - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வேறெருவாலாரமோ கந்தசாலலால் (வேறெ)

அநுபல்லவி.

கூறுமண்டர்க்குநஞ்செய்யக் கூடாதிதைமுடிக்க (வேறெ)

சரணங்கள்.

க. சோகவொரு பாகத்தில் மாதைவைத்தவர்
திருந்தகான்செய்யும்யாகத்தில் அவிப்பாகம்
நேராய்வந்தேற்றும்படி செய்ய விவாகத்தில்
நீமலர்தந்தான்டவ ரல்லாலிந்த லோகத்தில் (வேறெ)

உ. இருவர்அகத்தை மாற்றர சோதியாய்நின்ற
ஈசர்கருணை தோற்ற ஊருனில்
மருவுகந்தோழனீயென் றருளைவருஞ் போற்ற
வாழுமாருசல்லாவெண்ணெண்ணம்நிறைவேற்ற (வேறெ)

கூ. தொடுத்துநிநமுங் கல்லாலி எறிந்தவர்க்குச்
அலுவாசக்கை வில்லால் வேகமாய்

அழித்தவர்க்குமருரு மமலரைத்தந் சொல்லால்
அனிலையிடத்தும் நாதக்கலுப்பினையையல்லால் (வேறு)

2-விருத்தம்.

என்றெண்ணியாரூரிற்பரவையார்மாளிகையிலெய்தியச்சே
நன்றிபெறவருநுசலமப்பவரைப்பார்த்தசன்றுமுர்யமாயுண்ணு
வின்றகறியதுவெனவுஞ்சமைத்திவோர்நாதுவுகொக்கிரையென்ன
அன்றுமுதற்றினங்தோறுமமிக்கின்றுர்தாதுவுகொடென்றுரே.

2-கீர்த்தனம் - ராகம் - காளடா - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தாதுவினைக்கினையைக் காதலாய்க்கொண்டுவந்தார் (தாது)

அநுபல்லவி.

நாதருக்குந்தோழனென்றும் நாதலாய்ப்புகுந்திடத் (தாது)

சரணங்கள்.

க. வரிசைசெய்கந்தார்தங் கிரிசனஞ்செய்திடும்
பரிசடைந்திடவெண்ணிப் பரிசாகமிட்டில் (தாது)

உ. யாகஞ்செய்யும்பொழிலையிற் பாகம்வாங்கிநாயுமை
பாகர்வாதுசெய்வரென்றுன் பாகமேசுந்தர்க்கென்று (தாது)

கூ. திருவம்பர்த்தலத்தில்லின் றெருருயோசனைதூரத்தில்
மருவுர்தாருமில்லவர்தோர் வருகாலம்வரைக்கும் (தாது)

ச. தேறுமைந்தெழுந்தோதி யாருமிந்தார்தெரண்டாக்கு
மாறிலாதவ்வணமிதிம் மாறுசெய்யுமன்னர் (தாது)

4-கண்ணிகள் - ராகம் - கல்யாணி - ரூபகதாளம்.

க. சோமயாசிமாறர்கொடுத்த தாதுவினையை நிறைக்க பூரி
நேமமாய்ப்பரிசாரகர்செய்து நிதமும்படைத்தார் புனிக்க.

உ. கடித்திடுமியாகேசர்தேவுர் நயமாய்நிந்த முனைடார் இவர்
கொடுத்ததென்றுரியாமல்லிலக்குக் கொண்டதென்றுரை [கொண்டார்.

கூ. இத்திறமொருவருஷமானபின் னிடைவிடாமழை பொழிய வழி
மத்தியிலுள்ளாங்கிலொருகுவச்சவும்போகரு மொழிய.

ச. அருந்தவர்வரச்சிருந்தகாலையில் ஆநாயர்திரும் பேதலே உன்னை
இருந்தபோது நாதுவினையே யிலையென்றுர்பரி வாதிலே.

டி. ஒருவருமுயாரொருமனையுமருங்குறுந்தென்று கந்தார் இன்று-
வரையிலையென்றமைத்திவெளார்பனங்கியேமொழிந்தார்.

கூ எழில்சேர்கம்பிகேட்டினினி மிருமென்றோன் ப்ரக நீர்
மொழியுமென்றருள்செய்தபின்பு முன்னாகாதுகாள் போல.

ச. ஆலநிழீர் வடியமாதர் ஆருயிரில் கண்ணிய்க்க
இலையைக்கொடுக்கப்பரிசாக நிதுசொல்வார்க வென்னி
அ. ஆருரரும்மையிங்கிருந்திடாருளிச்செய்தா சென்றுர் ரும்றே
சோகச்செய்தவப்பலனிதென்றெண்ணிமாதர்கின்றுர்.

கூ-விருத்தம்.

அப்பொழுதிலமுதுண்ணைகம்பியெழுந்தருளமந்தணர்வணங்கிச்
செப்பரியதுதிபுரிய அவர்கோக்கியந்தனயிற்சிறந்தசெம்பால்
இப்பொழுதுவேண்டிவெதனியம்புமெனலாய்மலசயினைந்திமாதர்
மெய்ப்புளகத்துடனின்றுசொல்லுவாதுபாகையையெல்லுவாசே.

கூ-கீர்த்தனம் - ராகம் - சங்கராபரணம் - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

என்னத்தைநிறைவேற்றுவீர் என்கலிலையாதற்றுவீர் என் (என்)

அநுபல்லவி.

கன்னலுற்றகெற்றி யன்னலாய்மயிற்
தென்னலுங்தோழராய் நன்னலும்நீசென் (என்னத்தை)

சரணங்கள்.

க. யாதுக்குறைவில் லாதசோமமென்
றேதும்பாகங் நிதில்லைசாக
மாதத்திலே காதலினம்
ஆயாய்ச்செய்யக் காதல்கொண்டவென் (என்னத்தை)

உ. இந்துசாம்ம நிழ்ந்தவிகொள்ளை
அந்தச்சோமயா கந்தலில்நொய்
வந்திடவுறு யார்நுமுத்தி
தந்திடுமென் னோர்நிடுமென் (என்னத்தை)

கூ. பரலைவிட்டுக் கொயில்தூது
வினைவரய்ச்சொல்ல அரனுகந்த
ஒருவனாயேவிப் பரனும்பெருமை
மருவியநீர் பரிவாகவென் (என்னத்தை)

ச - விருத்தம்.

என்னத்தைமுடித்திடுவெள்ளமுடிப்பென்னாகஞ்செய்திடலா
மென்றுகிண்ணத்தைப்பறிக்குமுலேப்பாணனாயகர்யாகேசர்க்கி
ந்தவண்ணத்தையின்னப்பற்றுசெய்யலுங்யெப்படிச்சம்மதித்தாய்

ன்றன், நின்னந்தையென்சொல்வேனென்றுகைசெய்சோசெப் புவாசே.

சு - சூர்த்தனம் - இராகம் - ஆவந்தபைரவி - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

எப்படிசம்மதித்தாய் இப்போதும் (எப்படி)

அநுபல்லவி.

இப்புவிதனில்நமக் கினியதோழனே (எப்படி)

சரணாக்கள்.

க. இந்தமானிட ராஞர் செய்யும்யாகத்தில்
இந்திரன்முதல் வானோர்
வந்திடாமலந்தச் செந்தழல்முகமாய்
வந்தவிகொள்வதற் கிந்திருந்தும்நீ (எப்படி)

உ. விண்ணுலகினோ ரானும் இந்திரன்யாகம்
பண்ணினுமொரு காரும்
நண்ணுவதிலைகோசாய் மண்ணுலகோர்முன்பு
நின்னமாய்ப்போவோமென் றெண்ணமடைந்தும் (எப்படி)

கூ. இப்பொழுதுனக் காகச சென்றுலெங்கும்
இப்படியே போக
எப்பொழுதினும்வழக் கப்படுமாதலால்
நுப்பலாமோகம்பால் மெய்ப்பரிவுடையீர் (எப்படி)

சு - விருத்தம்.

என்றருளாக்கேட்டென்சொல்பொய்யாகரம மியற்றுமெனத்தோ
ழர்ட்டனிந்திடுமந்தாத, நன்றுகமெனவுருவாய்கண்ணினுறு மலிவா
னேல்வருவோமென்றருளாகம்பி, நன்றெனவேபணிந்தமனைக்கடை
யமாறர் கண்ணிதாழ்ந்தெனவோலார்பெறுவார்நான்செய், மூன்ற
வமென்றவந்திடவாரூர்கேட்டுமொழிகின்றுர்கருணமழைபொழி
கின்றரே.

கு-சூர்த்தனம் - இராகம் - தேதாளம் - மி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

அஞ்சவேண்டாமென்றார் அந்தணரேர் (அஞ்ச)

அநுபல்லவி.

கொஞ்சமாவதுமது நெஞ்சகந்தன்னில் நீர் (அஞ்ச)

சரணாக்கள்.

க. ஆரும்புகழ்ச்சோம யாகத்தவ்விலிலிர்ப்
பாகம்வாங்கவோராய்த் தியாகராஜர்வருவார் (அஞ்ச)

உ. அந்தவேளையிலீச ரெந்தவடிவமாக
வந்துவிட்டாலும்நீர் சிந்தைதன்னிற்சற்றும் (அஞ்ச)

கூ. இஷ்டரானவீசர் சிஷ்டராய்வந்தாலும்
பிரிஷ்டராய்வந்தாலுந் துஷ்டராய்வந்தாலும் (அஞ்ச)

க. இளங்கலாதாசென்று களங்கமில்லாதநிந்து
விளங்குமவிற்பாக மூளங்களித்துகவும்நீர் (அஞ்ச)

சு - விருத்தம்.

அந்தணர்கேட்டிகைகூர்தேகாதநிறைத்திற்சோமமகமாரம்பிக்கச்
சந்திரன்பூரணகலையோடெழுந்தினத்திலவிற்பாகந்தயவாலுண்ண
மைந்தரொடுமுமையோடுஞ்சண்டாளவடிவெடுத்துமலர்த்தாள்நோ
வ, வந்துசராசரமானவருவினுர்சாலைக்குள்மருவினுரே.

சு - சூர்த்தனம் - இராகம் - சௌராஷ்டிரம் - மி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

சண்டாளவேஷமாய்ந் தியாகராஜர்யாக சாலைக்குள்வந்தாரே.

அநுபல்லவி.

கண்டாரொதுங்கமது வண்டார்போலவுள்ளங்
கவர்ந்துக்கொண்டு வடி வொளிர்ந்துக்கொண்டு கோர (சண்)

சரணாக்கள்.

க. சங்கரிச்சப்பெண் ணுருக்கபாலத்திற்
கங்கையைத் தேக்கிக்கொண்டு மதுக்குடம்போலப்
பொங்கவெடுத்துவர இருபக்கத்திலுமிரு
புதல்வரும் சோதிக்கொண்டு சிலைதன்னைச
செங்கையாற்பிடித்துச்சண் டாளப்பிள்ளைகளேபோல்முன்
இருவரு தீக்கிக்கொண்டு நடத்துவர
அங்குமிதக்கவி னங்கண்டெனவிடையை
யாக்கிக்கொண்டு தோளிலந்துக்கிக்கொண்டு கோர (சண்)

உ. நீடியபுகழ்ந்தி முதற்கனைசீளச்சூழ
நீசர்போ லேசிக்கொண்டு மாயனயன்
கோடியுங்காணாத அடிமுடியையெவருக்
கோசிக்க மேவிக்கொண்டு வேதங்களோப
பாடியதிருவாயால் நீசப்பாடல்களோப்
பாடிய லாவிக்கொண்டு தேவியைப்பார்த்துக்
கூடகாரந்தொடர்ந் தோடிவாவாவென்று
கூவிக்கொண்டு பையத் தாவிக்கொண்டு வெய்ய (சண்)

கூ. அக்கணத்தினில்யாக சாலையிற்றினிலேபோ
அகந்துடி துடித்துக்கொண்டு சண்டாளரோடி
யிக்கணத்தினில்வாக கூடாதுயிலுகிப்போ
லெனப்பல்லக்கடித்துக்கொண்டு வையும்போது
முக்கணர்தேவியைப் பார்த்திந்தவத்தனர்
முழுக்காதல் பிடித்துக்கொண்டு பின்தமாங்கிச
டக்கணம்விக்குங்கு டிக்கக்கவுதவென்று
படித்துக்கொண்டி பறை யடித்துக்கொண்டு பொல்லாச் (சண்)

ஙா. யாகமழித்தது சோமயாஜிபாரென்
றிருகயங் குறைத்திடவே நிற்பவரும்
மோகமாய்க்கல்லேழிட் டெறிவாருமிருக்கவீர்
முகமெல்லா மிறைந்திடவே யேய்குவாரும்
அதிமையங்கிச்சாலே வெளியிலோடிச்சில
அந்தனர் மறைந்திடவே தம்மையறியும்
ஊகமுடையதொண்ட சேகமாமுத்தியில்
உறைந்திடவே யின்பம் நிறைந்திடவே என்னிச (சண்)

எ - விருத்தம்.

நீசராய்வபாஹோமஞ்செய்யும்போதீசர்வத்தியேயகாதர்
நேசராந்சுந்தரரூங்கண்டிதுவென்னென்றுளத்தில்வினைந்தெழுந்தே
மாசிலாமகச்சாலைக்கடைக்கீசரிலென்றுமாறர்க்கோத
நாசமிலார்க்கவிற்பாகமூட்டிரானென்பதிலோட்டி னரே.

எ - இன்தனம் - இராசம் - மருட்டி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தியாகர்ராஜர்க்கவிற்பாக மூட்டினர் வெய்ய
மோகமாகியபவக்கடையோட்டினர்.

அனுபல்லவி.

யாகமார்செய்தாஹமவிற் பாகமர்த்திருகம
தாகக்கொண்டருளுமை பாகராம்யிதிவிடுத்தத் (தியாக)

சரணங்கள்.

க. சங்கரிகள்ருக்குடம்போ லத்தாய்யி வருந்
தங்கையுத்தொண்டர்மனீயியர்வாய்வி வைக்க
மங்கைபங்கர்சுமக்குமி லங்கன்மனைப்பரி வோங்கித்
துங்கமாமர்வாங்கிலைத்துத் தங்கியகலலே நீங்கித் (தியாக)

உ. மிலரிந்தவடிவாளு சொனத்தெரிந்து போற்றிக்
கழலிபதம்விளக்கிக்கண் ணீர்சொரிந்து நலம்
அமருமாதனங்கொடுக்க அவரில்லாள்துதி புரிந்து
விமலக்குமப்படிச்செய்ய மெய்யன்பர்மனம் பரிந்து (தியாக)

கூ. பாதத்திற்பெண்ணைவைத்தநீர்கான்பண்ணும் சோம
யாகத்திலெவரும்நீச ரென்வெண்ணும் இந்தத்
தேகத்துடனுலகில் பாகத்தைசேசாய்வைத் துன்னும்
யோகத்தையடைந்தனனென்றேதியாண்டருளகண்ணும் (தியா

அ - விருத்தம்.

ஊட்டிடவுஞ்செத்தகன்றுவிடமாகி யுயிரடையுநீசவடிவொழித்
தூதரார், வாட்டடங்குணமையொடும்புத்திரர்களோடு மற்றதன்மே
ற்கனகரதர்சூழக்காகஷி,காட்டிடவுந்தேவர்மலர்பொழியமறைக் கனி
த்துருப்பணிக்காடித்துயின்பாக, நாட்டிடவுஞ்சாயுஜ்யமருளிக்
கோவில் நண்ணிஞரொருமுன்றுகண்ணிரே.

கூ - விருத்தம்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்துதி.

ஒற்றியூரையுடையாரருளினும்
பொற்றெழிச்சசங்கிலியார்புயங்கலந்
துற்றகம்பியாரூரர்சரணமே
யெற்றைநாளுமெமக்குத்துணைகளே.

ஐந்தாவது - வம்பறாவரிவண்டுச்சருக்கம்

முற்றுப்பெற்றது.

ஆ - திருவிருத்தம்-சு சஅ-சரித்தனம்-உருள கண்ணிகள்-சுஉ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சேக்கிழார்சுவாமிகள்திருவடிகளேசரணம்.

இந்தநாயனர்புராணம் சேக்கிழார்சுவாமிகள் குருக்கமாயருளிச்செ
ய்ததிருவிருத்தங்களுக்கிசைய வடதாலின்படியினித்துசெய்யப்பட்
டிருக்கின்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆறாவது – வார்கொண்டவனமுலையாள்சருக்கம்.

ஏழாவது. சாக்கியநாயனார்புராணம்.

க – விருத்தம்.

பொல்லாச்சாக்கியர்கள்மதத்திற்புகுந்துபின்னுமதுவும்நீலி
நில்லாவழியென்றறிந்தன்பால்நிகழ்ந்சிவலிங்கங்கண்டு
கல்லாலெறிவாக்கண்டிலந்துகல்லாலடியார்புகுங்கொடுத்த
கல்லார்சிறப்பைப்புகல்வேனெனணுறும்பிறப்பையகல்வேனை.

உ – விருத்தம்.

சங்கமங்கைதனில்வேளாண்குலத்துதித்தார்மெய்ப்பொருளோத்
தாமுணர்ந்து, பங்கமிரும்பிறப்பிறப்பையொழிக்கநினைத்துயர்காஞ்
சிப்பதியில்வந்து, மன்னிநிற்சாக்கியர்மதத்திற்புகுந்ததாலும்பொ
ய்வழியென்றெண்ணிக், கங்கிற்புகழ்ச்சிவபத்திகண்ணினர்உயர்ரு
ளக்கண்ணினரே.

க – இரத்தனம் – இராகம் – தன்னியாசி – மி – சாபுதாளம்.

பல்லவி.

பரிவைபத்திமிருந்தார் தாய பரிவைபத்திமிருந்தார்.

அநுபல்லவி.

விரிசைசேருலகத்தோர் வணங்கிடத்தருந்தார் (பரி)

சரணங்கள்.

க. சாக்கியர்மதத்தினை யடித்துப் புறச்
சமையசாஸ்திரமெல்லாமமையவேயெடுத்து
நோகுயிதெல்லாமின்பங் கொடுத்து ஐயம்
நோயைத்தீராதென வேயெண்ணிவிடித்துப் (பர)

உ. நகநகரம்பல்லுதிர்த் காலும் மதி
நன்னிருல்மழுங்கிடும் வன்னமேபோதும்
கதிகிருமதங்கள்மேன் மேலும்சொல்லிக்
கதியினுந்தசவமே யிகமென்றெக் காலும் (பர)

கூ. எந்நிலையில்நின் முலும் வேறும்
எடுகொண்டாலும்பத பதியிரு காலும்
சிந்தித்தல்பொருளென்று சாலும் அன்பு
சிறக்கவேலைத்தைத் தம்தக்காதெக்காலும் (பர)

கூ. எல்லாமுடையவ நீசர் என
எண்ணுதார்சாக்கிய ரெனப்படும் நீசர்
அல்லார்களத்துப்ர காசர் தமக்
கதிலமெல்லாமடிமை யாமென்று நேசர் (பர)

கூ – விருத்தம்.

பத்திமிருந்தருவினுக்குருருவினுக்குங்காணமாய்ப்பரமனுருக்
குத்தமமாய்த்திகழ்குமியாஞ்சிவலிங்கத்தினைத்தரிசித்துண்பதென்று
சித்தியமந்தரங்கியொருவெளியிற்சிவலிங்கம்நிற்கோக்கி, யத்தரு
ணத்தொருகல்லைக்கண்டிடனேயெடுத்தெறிந்தாரவசங்கொண்டே.

உ – கீர்த்தனம் – இராகம் – சருட்டி – திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

சிவலிங்கத்தின் மேற் கல்லையெடுத்தெறிந்தார்
தெளிபொருளை யறிந்தார். (சிவலிங்க)

அநுபல்லவி.

கவலைபோயுளத் துவகைபெருகிச்செய்
குவதுதெரியா துவசமாகிச் (சிவலிங்க)

சரணங்கள்.

க. அருமையாகவேயொருவன் பெறும்பிள்ளை பிழைசெய்தாலும்
பெருமையாயெண்ணும்பரிசுபோல்வெள்ளை விடம்பத்தினுறையும்
பரமர்மகிழ்ந்திடமனத்தினிற் கொள்ளை யன்புபெருகப்
பத்தரர்தரி சித்துமகிழ்வுமி
குத்துளம்பதைப தைத்துவிரைவாயச் (சிவலிங்க)

உ. அடுத்தமதுரநாள் வேறுதிசை கண்ணும் போதமலர்மேற்கல்
லெடுத்தெறிந்ததைநினைந்தருளவெண்ணும் ஐயருளாற்
கிடைத்ததுசெய்யரனினிப் பண்ணும் திருப்பணியுமதுவென்
கிட்டியனுதினம் விட்டிடாமலே
வெட்டவெளியினி லிட்டமாய்த்திகழ் (சிவலிங்க)

கூ. அடியரெதுசெய்தாலு மர்ச்சனையாம் கண்ணப்பனர்செருப்
படியுமுடியினிற்படிய கல்வினையாம் செய்கைபோலே
விடையில்வருவார்க் கிதுவும் பூசனையாம் இவர்திருவுளத்தின்
மெய்யையறியாப் பொய்யர்கல்லென்பர்
துய்யமலர்போ லீயர்க்கமைந்திடச் (சிவலிங்க)

க – விருத்தம்.

கல்லெறிந்துவரும்நாளிலருளாலோர்காட் கல்லெறியமறந்துண்
ணவிருந்தபோது, கல்லெறியமறந்தேனென்றெழுந்தேயோடிக் கல்

லையவரும்பரிவையீசர்நோக்கிக்,கல்லெறியுமுனைவிடையினமை
யோடெய்திக் காகதிதந்தசிவலோகங்கொடுத்தசாகாரும், கல்லெறி
ந்தசாக்கியனர்பதத்தைப்போற்றிக் கதிசெல்வேன்சிறப்புலியாரை
திசொல்வேனே.

சாக்கியநாயனர்புராணமுற்றிற்று.

ஆகிருவிருத்தம்-கஉக-தீர்த்தனம்-உரு-கல்லாடர்-கூக.

திருச்சிற்றம்பலம்

கூ

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூடு வது. சிறப்புலிநாயனர்புராணம்.

க - தீர்த்தனம் - இராகம் - மியாரு - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிறப்புலியார்பா சிவபத்திமிகுந்தார் (சிறப்புலி)

அநுபல்லவி.

குறிப்பானசோழநாட்டிற் சிறப்பான ஆக்கூரினில்
மறைக்குலத்தினில்வந்து பிறக்கும்பெருமைபெற்ற (சிற)

சரணங்கள்.

க. காலகாலனையெக் காலுங்கொண்டுதைத்து
சீலமாடியார்க்குக் கோலநிதிகொடுத்துச் (சிற)

உ. காதரடியார்வந்த போதெதிர்கொண்டுபோற்றி
ஆதரவாயகனமொழி யோதிநல்லமுதூட்டிச் (சிற)

கூ. அஞ்செழுத்தோதியா கஞ்செய்தந்தப்பலத்தைக்
செஞ்சடையார்பதக் கஞ்சத்திற்சேர்த்செய்து (சிற)

க - விருத்தம்.

மண்டுமண்பொதிவொழுக்கிலாளிற்சி
கண்டர்தாளிற்கலந்தாரவர்பத
புண்டரீகத்தைப்போற்றியினிச்சிறுத்
தொண்டாசெய்தபெருமையைச்சொல்லுவாம்.

சிறப்புலிநாயனர்புராணமுற்றிற்று.

ஆகிருவிருத்தம் கூடுக-தீர்த்தனம் உகூ0-கணவிகள் கூஉ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூடு வது. சிறுத்தொண்டநாயனர்புராணம்.

க - விருத்தம்.

சொழமைமிகுசோழநாட்டினிற்செங்கட்டங்குடியிற்சிறந்துவா
ழும், அழகுமமாமாத்திரர்தங்குலத்துதித்தபரஞ்சோதியாரென்பா
ர்தா, மெழில்மிகுந்தசோழமன்னன்றன்னிடத்திலணுக்கரா யிருந்
துகாலும், மழுவுடையாரடிக்கன்பு சூழ்ந்திட்டார்தீர்த்தியாய்வாழ்ந்
திட்டாரே.

க - தீர்த்தனம் - இராகம் - துசாவக்தி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தீர்த்தியாகவாழ்ந்தார் பரஞ்சோதியார் தீர்த்தியாகவாழ்ந்தார்.

அநுபல்லவி.

ஊர்த்திகளனேத்தையுங் தீர்த்திடவேயெண்ணி
ஆர்த்தரவென்றல்பு சேர்த்தன்பாதொழுங்கங்கைத்
தீர்த்தங்கொள்சடையஷ்ட மூர்த்தியைப்பணிந்து (தீர்த்தி)

சரணங்கள்.

க. வடமொழியின் கலையும் நலமிகுந்த
வைத்யசாஸ்திர மிலேயும்
அடல்சேர்யானேகுதிரை விடம்விரிக்கையும்மெடிய
அத்திரமெடுத்துவி டத்தமர்செய்யும்வி
சித்திரமாயிய வித்தையுந்தெளிந்து (தீர்த்தி)

உ. பலசாஸ்திரமு மோர்ந்து தெளிந்தபொருள்
பரிவமெனத் தேர்ந்து
நலமானதிருத்தொண்டர்க் கிலகும்பலிகள்செய்து
நன்னயமாயிய மன்னன்சபித்தில
மன்னிப்புகைவர்குலக் கண்மைமடித்துக் (தீர்த்தி)

கூ. வடதிக்கில்வா காவி நகரழிக்க
மகயானமேல் மேவி
சுடர்மணியும்நிதியுங் கடகரியும்பரியும்
சொன்னமும்வாரிக்கொ ண்டன்னவர்கோவென்று
மன்னவன்வாழ்சபை முன்னமடைந்து (தீர்த்தி)

உ - விருத்தம்.

மன்னனிவ்வெலத்தையுங்தீர்த்தியையுங்கண்டு மிழ்ந்திடலுஞ்
சிவபத்தியெனும்பெலத்தால், அன்னவருக்கெதிரிலையென்றமைச்ச

ர்சொல்ல ஆனடியாரென்றுமிடாமல்வெம்மோர், கண்ணில்லிட்
டேனிதுபொறுமென்றிறைஞ்சத்தொண்டர் காமுற்தாழ்ந்தெனக்க
டித்தநியற்றினேன்றீர், கென்னைபுமுமதுளம்போலிருமென்மே
த்தி யெடுத்துதிகொடித்துவிடைகொடுத்திட்டானே.

பெரியபுராணத்திருவிருத்தம்.

மன்னவனேவிடைகொண்டுதம்பதியில்வந்தடைந்து
பன்னுபுகழ்ப்பரஞ்சோதியார்காமுற்பணிமுவாழ்
சென்னியரைக்கணபதிச்சாத்திறைஞ்சிருந்தொண்டி
முன்னைநிலையில்வழுவாமுறையன்பிற்செய்கின்றார்.

கூ - கீர்த்தனம் - இராகம் - எதுருலகாம்போதி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பக்தருக்குத்திருத்தொண்டுபரிவாய்ச்செய்தாரே சிவ (பக்தி)

அநுபல்லவி.

மெத்தவும்கொடிதாம்பவ வேரைக்கொய்தாரே சிவ (பக்தி)

சரணங்கள்.

க. திருவெண்காட்டுநங்கையெனுத்திருமனோகரன் நல
மருவுமிவர்கருத்துப்போற் புரிய வெனையாள் சிவ(பக்தி)

உ. அனபருக்குத்திருவரு தன்புட னூட்டித் தாம
பின்புண்ணுமிர்யமங்கொண்டுபெருகப்பராசாடிச் சிவ(பக்தி)

கூ. அரனின்பார்முன்சிவிதியெனுமென்றன்பாய்வணங்கி ஓதும்
பரிசுஞ்சிறுத்தொண்டரென்றருபேரிளைப்பிச் சிவ(பக்தி)

சு. ருணமாகப்பவளமடைபிற் கூடும்வெள்ளத்தைப் போலே
கணபதீச்வரற்குகாதர் கழலிணுள்ளத்தை வைத்துப்(பக்தி)

நி. அழுதாபழங்கன்னல்கயிர்பாலாச்சியம் சர்க்கம் முதல்
அமையுந்திருவருகுசெய்வித்தன்பால நேகம் சிவ(பக்தி)

கூ - விருத்தம்.

அந்தாவிலானருளாற்சிவனெல்லும் அருமைந்தர்பிறந்திடவு
ஞ்செய்வதெல்லாஞ்செய்து, பொன்னுடைசிவபக்தர்க்குதவிமுவா
ண்டிற் புகழ்ச்சவளருசெய்துபல்லிக்கூடத்தில்லைத்தி, நன்னுவி
ற்சம்பக்தர்வாழ்வுபெரியபுராணத்தினாலைத்துப்பாடியவர்
செல்லத்தன்னேரிலாவிவர்வாழ்காலிலேயர்முத்தி தந்தருளப்பரா
வாய்வத்தருளினாரே.

கூ - கீர்த்தனம் - இராகம் - பந்துவராளி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

பயிரவர்போலவே சிறுத்தொண்டர்மனையினிற்
பரிவுமிருந்திடகண்ணினார்.

அநுபல்லவி.

உயர்வானதொண்டர்த மன்பாமருத் முன்ன
உள்ளங்கொண்டுகெற்றிக் கண்ணினர். ஒரு (பயிர)

சரணங்கள்.

க. நெடுஞ்சடைக்கையக்கார் மேகம்போலக்கேசம்
நெருங்கும்பம்பையாகச் சரியவே மேகம்
படர்ந்தகடலில்நஞ்சுக் திரந்தோன்றல்போற்குஞ்சிப்
பரப்பில்த்தும்பைமலர் தெரியவே சிரத்

திடஞ்சோமதியைச்சிறி தாக்கிநெற்றியில்வைத்த
தெனநீற்றுப்பொட்டொளி விரியவே காதில்
அடைந்தமணிக்குழையிற் சங்குவளைத்தற்செவ்
வரத்தமலர்சேர்த்திரு ளிரியவே காட்டிப் (பயிர)

உ. களங்கொண்டவிஷத்தினை மறைப்பதுபோலவே
கழுத்திற்படிகமாலை யலங்கவே செம்மை
விளங்கும்விண்ணிலிருள் நிறைதல்போற்பவள
மெய்யிற்கருங்கஞ்சுகந் துலங்கவே தொண்டர்
உளங்கொள்ளன்புமொய்த்த தெனமெய்யெல்லாஞ்சங்கின்
ஒளிர்மணிக்கலன்களு மிலங்கவே பக்தர்
வளங்கொள்ளருள்வ தறிந்துதுதியுமென்று
மறைசிலம்படியினிற் ருலுங்கவே பீசர் (பயிர)

கூ. பிரமன்தலையையேந்து மிடக்கையாலனைத்திடப்
பெருஞ்சூலந்தோள்மிசைக் கூடவே வலக்
காமுயர்தமருக முழுக்கத்தவப்பலத்தால்த்
தரணியும்பதமலர் சூடவே அருள்
திருமுகத்தினில்மந்த காசமிலங்கப்பரி
சோர்ந்தவர்போலயகம் வாடவே யெதிர்
வருவோரைச்சிறுத்தொண்டர்மனையெதுவெனக்கேட்டு
வளரும்பெருங்கருணை நீடவே நாதர் (பயிர)

ச - விருத்தம்.

அடைந்துசிறுத்தொண்டரில்லத்துற்றாரோவென் றருளலுஞ்சக்
தனக்காதியர்வந்தேத்தித்,தொடர்ந்தடியார்த்மையழைக்கப்போ
ருள்ளே தொண்டரேயெழுந்தருளுமென்னுடீசர், மடந்தையர்பால்
த்தனியாகநண்ணுனெமென்ற வார்த்தையைக்கேட்டகல்வாரோவென
வோர்ந்தந்த, நிடந்தலில்லென்காட்டுமெய்தையார்வந்தேத்தி யீரு
றியவிதுபேசினரே.

ச - கேர்க்தனம் - இராகம்-மத்தியமாவதி-ரூம்பைதாளம்.

பல்லவி.

வீட்டிக்குள்ளெழுந்தருளுவீர் நீரிந்த (வீட்டிக்குள்)

அநுபல்லவி.

வீட்டுக்குவாம்கண்ணு மாட்டோமென்றுனைத்தசொல்லைக்
கேட்டுவந்தேன்கருணை கூட்டிமகிழ்வாயிந்த (வீட்டி)

சரணங்கள்.

க. என்றும்போலடியார்கள் இன்றெவருமவரவில்லை
யென்றென்கணவர்தேடிச் சென்றளரிதோவருவாய் (வீட்டி)

உ. இங்குநீயெழுந்தருளுக் துங்கவெதைங்கண்டாலுக்
தீங்கள்பெருஞ்செல்வமென்று பொய்ருமகிழ்வடைவாம்நீர் (வீட்)

கூ. உடனமிடுமாயகர்த்தம் அடியவருக்கென்றுமழு
திடுபவர்சிரைந்தொரு கொடியில்லைவந்திடுவார்நீர் (வீட்டி)

கு - விருத்தம்.

என்றதுகேட்டித்தாபதியுள்ளொஞ்சி நிசைசிறுத்தொண்டரைக்
காணவந்தோமன்பர், அன்றியிசோங்கண்படுச்சுவர்த்தில்லிருரு மாத்
திமரத்தடியிலிருக்கின்றேருந்தேடிச், சென்றவர்வந்தாற்சொல்லுமெ
ன்றுசென்றார் சிறுத்தொண்டரன்பரைச்சாரைமற்சேர, கன்றிகொ
ள்பின்னரிக்கச்சொல்லலுங்கேட்டேகி யெந்துதொழப்பரிவர்பா
த்தியம்புவாரே.

க - கண்ணிகள் - இராகம் - சுரசாரப்பிரியை - மிஸ்ரசாபுதாளம்.

க. நோர்கமம்மையாடிவணங்கி நின்றீர்
நீரோபெரிய சிறுத்தொண்டர்
சோகவோர்நுமெல்லருளப் போற்றிச்
செப்புவார்நின்று சிறுத்தொண்டர்.

உ. நிருநீறிலிவர்தமைக்கண்டு முன்பு
சென்றுபணிந்திடனனுலும்
ஓருவரடியார்கருணையினுல் மகிழ்ந்
தோதுவர்நானென்று பைரவரே.

கூ. யத்தடியாருக்கமுதூட்டத் தேடி
நண்ணியுங்காணேன்முன்னேர்செய்த
உயர்ந்ததவத்தாலுனைக்கண்டேனடி அமு
துண்ணவரவேண்டும் பைரவரே.

ரு. வம்மமகிழ்வொடுங்கானவந்தோம் இரும்
புத்தரதேசமகமகழுது
செம்மையாய்க்கொடுபுதரிதாரும் உம்மால
செய்யக்கூடாது சிறுத்தொண்டரே.

கு. யோசனைசெய்யாமல்நான்சொல்லினேன் நீங்கள
உண்பதைச்சொன்னுலுவினைர்துசெய்வேன்
ஈசனன்பர்வந்தாற்கூடாததுங் கூடும்
யாதுமரிதில்லைப் பைரவரே.

கூ. கண்ணிதுமாதுமாதம்பிறந்தால் ஒரு
நாளிற்படாதவதைத்துன்பம்
உண்ணுமக்காலுதிர்காலதனுற் செய்ய
உமக்கரிதென்றேறு சிறுத்தொண்டரே.

எ. பசுக்கன்மிகவண்டுதாழ்வில்லை நீர்
பரிந்துண்டிடும்பசுவைசொன்னுல்
புசிக்குமமுதமைத்துக்காலங் தப்பிப்
போகாமல்வணணுவேன் பைரவரே.

அ. அருந்தும்பசுமரப்பசுவாம் வய
தைந்திலுங்கறையாதிருந்தால்
பொருந்திடுமின்னம்புண்மேல்வேலை விட்டாற்
போலொன்றுசொல்வோஞ்சிறுத்தொண்டரே.

கூ. குடிக்கொருபிள்ளைதனைமகிழ்ந்து தாயார்
கூடிப்பிடிக்கமகிழ்ந்துதைத்தை
அடித்தேயிரத்தசமைத்தகறி தனை
அன்பாகவுண்போந்த சிறுத்தொண்டரே.

அ - விருத்தம்.

என்னலுங்கேட்டிதுவுமரிதல்லநீரமுதுசெய்விசைத்தாலென்று,
கன்னயமாய்ப்பலனித்துமனைக்கடைந்திடலும்வெண்காட்டிறங்கையார்
தாழ்ந்து, தன்னவசென்சொன்னசொன்னதுமுள்ளபடிசொல்லஅவ
ரும்மன்பர், சொன்னபடிமகன்கிடைப்பதெங்கெனலுஞ்சிறுத்தொண
டாசொல்லுவாரே.

இ - கீர்த்தனம் - இராகம் - சங்கராபரணம் - மி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

பிள்ளையையழைப்போம் நமதருமைப் (பிள்ளை)

அநுபல்லவி.

வெள்ளைவிடையில்வரும் வள்ளலாரடியவர்
உள்ளமகிழ்தருது சொல்லவேபேற்ற. (பிள்ளை)

சரணங்கள்.

க. குடிக்கோர்புத்திரனைக் குறையாவங்கம்
அடுக்குங் காத்திரனைப் ஐந்துவயது
கடக்கும்பிள்ளையைத்தாயர்ப் பிடிக்கத்தந்தையரிய
எடுத்துச்சமைக்கச்சொன்ன படிக்கிசையும்நமது (பிள்ளை)

உ. நிதிக்காக ஒருவர் பிள்ளையைச்சம்
மதித்தேனும் கருவர் தந்தாலத்துன்பம்
உதிக்காமல்த்தாய்பற்றப் புகைக்காமலேயொருவர்
சிதைக்கமாட்டாரந்த விதத்தில்நீபேற்ற (பிள்ளை)

கூ. இருமூன்று இங்கள் கழிந்தபின்
இருநின மெங்கள் பைரவர்தாக்
கிருவருமுண்போமென் றருளினர்பேரின்பம்
மருவிநாம்பிழைத்திடப் பெருமையாய்நீபெற்ற (பிள்ளை)

எ - விருத்தம்.

பிள்ளையையழைப்போமெனமின்னர்கேட்டுப்பிரானன்பரமுதுண
மெழுவி, கொள்ளுமென்முகத்தைத்தாளுவோமென்றுகூறித்தாழ
ந்திடச்சொன்னதொண்டர், பள்ளியிலிருக்குமகனைக்கொண்டடையப்
பாவையாரெதிர்சென்றுவாங்கி, உள்ளமுமிழ்ந்துபிடித்திடத்தொ
ண்டருயர்மகன்றலையிரிவாரே.

ஈ - கீர்த்தனம் - இராகம் - நீலாம்பரி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மைந்தன்றலையையரிந்தார் சிறுத்தொண்டர்
சிந்தைமகிழ்வு விரித்தார்.

அநுபல்லவி.

அந்தகாரியன்பர் வந்துண்ணக்கறி செய்ய
அக்கணமேக்கேகாமல்சேய் மிடற்றிலடக்கு தாயர்(மைந்தன்)

சரணங்கள்

க. சுருண்டகுஞ்சிதிருத்தி முகம்நோக்கித் தாயார்,
துடைத்தகரைநாண்துக வீணைப்போக்கிக் கையால்,
இரண்டுகண்களின்மையைத் திருத்தச்செய்தழ காத்தி
யெடுத்துநன்னீராட்டிக் கொடுக்கக்கலலே நீக்கி (மைந்)

உ. உச்சிமோந்துரத்தம் நிதம்போலே உண்ணல
உயர்பாத்திரம்விளக்கி யொருபாலே நன்னி
இச்சகத்தோரறியா ரென்றெண்ணிமுன் மேலே
இருவர்மனமுமொன்றுய மருவிடப்பனி வாலே (மைந்)

கூ. காலிரண்டையுமடி யிலில்த்திருந்த இடுக்கிக்
கையையும்பிடித்துத்தா யாரிருந்த போது
சாலவுமிலர்மகிழ்ந் தாரென்றெண்ணம் பொருந்தத்
தாயன்மகிழலக் கரும்பைரவ ரருந்த (மைந்)

எ. இத்தனோரருமைப் புனிமீதே நாம
ஈசன்டியார்செல்லல் மறுக்காதே செய்தி
அத்தனையும்பொய்மை யாய்விடாமல் மாதே
அரியமகன்மெய்த்தன்மையளித்தாரென்றபோதே (மைந்)

அ - விருத்தம்.

அரிந்ததலைகறிக்காகாதென்றுமாத ரதைமறைத்துதசந்தனத்தார்
கையில்கலந்தித், தெரிந்துபிள்ளைகறியமுதுசமைக்கநோக்கிச் சிறு
த்தொண்டர்பைரவரையழைத்துப்பூசை,புரிந்துபடைத்திடலாமோ
வெனலுமீசர் பொருந்தவினைத்தையும்படைப்பிரென்றார்மாதர், பரி
ந்தெல்லாம்படைத்திடலும்பரமர்பார்த்துப் பகர்கின்றசன்பாலுது
ரரிந்தாரே.

உ - கண்ணிகள் - இராகம் - முகாரி - ஆதிதாளம்.

க. சொன்னபடியேபிள்ளை அவயவங்களெல்லாஞ்
சுவைகறியாக்கியே படைத்தீரோ சொல்லும்.
என்னமாதருந்தலை கறிக்காகாதென்றொழிந்தேன்
என்க்கேடுபைரவர் விடுவாரோ.

உ. அதுவுமுண்போமென்றுங் கேட்டிலரையகுமோ
தன்பாலினைப்பாருனலும் போதென்று நான்

இதமாகச்செய்தேனென்று தலைக்கறினையித்தாரியார்
எடுத்துக்கொடுக்கப்படைத்தார்கின்று.

கூ. படைத்தபின்றிறத்தொண்டர் பணியக்கண்டுவியாய்ப்
பரிந்துண்ணக்கூடாது சிவபத்தர் தமை
அடித்தழைத்துவாரு மெனலுத்தடிக்காரணமல்
அயர்ந்துபணிந் தாசொல்வார் பரிசுத்தர்.

சு. இகத்தம்பாத்தினி யர்சைக்காணெனுலும்மீ
நிவேதனைக்கண்டிடுவேனருள்பண்ணும் என்று
பசசுக்கேட்டெம்மைப்போல் நீரிலைலாசைக்காணேம்
பரிந்தாகம்மூடவிருத் தருதன்னும்.

கு. என்றுபின்வெண்காடம்மை தமைப்பார்த்திவர்க்குமிதில்
எடுத்துப்படைடுமென அவர்படைக்கத் தொகண்டர்
அன்றிவருண்ணலெண்ணித் தாமுன்னத்தர்டனும்போ
தமர்ந்தித்துசசொல்வார்பவந்துடைக்க.

கூ. ஓராதுமாத்துக் கொருகாலுண்போம்நிதமும்
உளனும்நீர்நாம்புசிக்கும் மூன்பாக உல்லணல்
கேரோகம்முடலுண்ணு மமக்குப்பின்னோயிருந்தால்
நீர்போயனழுமென்று ரன்பாக.

கூ-விருத்தம்.

அந்தமொழிகேட்டன்பரிப்போதவன்வந்துதவானெனவிசர்
மைந்தன்வந்தால்காமுண்போமாருவியமுக்கப்போமென்னு
மிந்தவித்துக்கென்செய்வோமென்றுவெளியிம்முயாருங்
கந்தையாரும்வந்தபுதழைப்பார்முகவையழைப்பாரே.

எ - கீர்த்தனம் - இராகம் - சுருட்டி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

வாவாசிராளா கண்மணியே வாவாசிராளா.

அநுபல்லவி.

வாவாவெங்கள் மனோகரம்நிலைவேத (வாவா)
சரணங்கள்.

க. வாவாசிமானே யெங்கோயாவா வாவாசெம்தேனே
வாவாகமதுமுன்னேர் மாவரும் பிழைத்திட
வாவாவெங்களுளத்தில் மகிழ்வு கழைத்திட (வாவா)

உ. வாவாளம்மகனே விரைத்தோடி வாவாசூரகனே
வாவாபயிரவர் மகிழ்ந்துன்னே டமுதுண்ண
ஆவலாயழைக்கின்று ரலையோ டமுதுபண்ண (வாவா)

கூ. பதங்களிலிசையி அனிக்கிடுஞ் சதங்கைகளசைய
இதங்கொடுக்குமுதத மென்னவேயுரை யாடி
நிதங்கிட்டிவந்திடும் விதம்போலவினைந் தோடி (வாவா).

கூ - விருத்தம்.

வாவெனவேயழைக்கவானருளாலோடி மகன்பள்ளிதனில்கின்று
வருவான்போல, மேவிடத்தாயாரெடுத்துக்கணவர்கையில் மிகமி
ழ்ந்துதரவாங்கியன்பர்கூட்டத்துவலுடன்வரலும்பரவரைக்காண
மைத்தகரியையுங்காணுசெங்கேசென்றார், தேவரன்பரெனத்தேடி
ப்புறத்தில்நண்ணத் தெரிவையொடுநாயகர்வந்தருளுவாரே.

அ - கீர்த்தனம் - இராகம் - சாரங்கம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

திருவருள்செய்தாரே பேரின்பந்தருந் திருவருள்செய்தாரே.

அநுபல்லவி.

மருவமம்பிகையோடுஞ் சரவணபவனெனும்
பெருவிடைமீதினி லொருவரெழுந்தருளித் (திரு)
சரணங்கள.

க. மாதவர்தேவர்பெரும் பூதகண் நாதர்விஞ்சையரெவரும்
பாதம்வணங்குவந்து நாதரும்பிள்ளைக்கறி
யாதாவாயிலை மீதுபண்டதவர்க்குத் (திரு)

உ. சிலருமவருடைய மினைவிபாரும் பாலருமகிழ்வடைய
மேலெல்லம்புளகமே கோல்வெண்புமெழுகு
போலவுருகத்தொழுங் காலமதனில்நாதர் (திரு)

கூ. நாதருமுமையாளும் வேலருந்தங்கள் பாதமலர்க்கீழ்நாளும்
காதலாகித்தொண்டரு மாதருமைந்தரும்
தாதியாருமீங் காதுபணிந்திருக்கத் (திரு)

கக - விருத்தம்.

உயர்ந்தநிலவருளுதவி யுடனேகொண்டேகினர்.
நயந்தடியாளெனவெண்ணி நாயகர்க்குக்கறியமுதாய்ப்
பயந்தமகன்றனையரிந்து படைத்தார்தம்பதம்போற்றிச்
செயந்தங்குந்திருக்கறறிற்றவிவரார்தஞ்செயலுரைப்பேன்.

சிறுத்தொண்டநாயனார்புராண முற்றிற்று.

கூ-திருவிருத்தம் - சுசு - கீர்த்தனம் - உசு அ - கண்ணிகள் - சுச.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கௌவது. கழறிற்றறிவார்நாயனார்புராணம்.

க - விருத்தம்.

மலைநாட்டிற்கொடுங்கோளூர்மன்னர் மரபினுக்குஞ்சைவநெறிதனக்குங்கிர்த்தி, நிலைநாட்டச்சகம்பிழைக்கஅவதரித்தகிகரில்பெருமாக்கோதையார்வணங்கி, நிலையாகமாமேருமலையைக்கொண்டேவர்மகிழ்திருவஞ்சைக்களத்திற்சென்று, தலைமாலைதலைக்கணிந்தநிலைவர்பாதந் தலையாலேபணிந்துதொண்டுபலசெய்தாரே.

க - கீர்த்தனம் - இராகம் - சாவேரி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தவறுதிருப்பணி புரிந்தாரே கொடிய்
பவரோயைத்தீர்க்கும்வகை தெரிந்தாரே.

அநுபல்லவி.

புவியோரமர்வாழக் கருவஞ்சைக்களத் தினில்
உலகையாயவைத்தவர்வாழ் திருவஞ்சைக்களத்தினில் (தவறுதி)

சரணங்கள்.

க. உலகடையும்மன்னர் மணிமுடியும் என்னும்
நிலையிலிலெனவெண்ணியிருள்விடியும் முன்னம்
நலமாகவேயெழுந்து நாதர்திரு வடியும்
இலகும்பஞ்சாக்ஷரமு மென்னையரை நொடியும் (தவறுதி)

உ. குணங்கொள்ளும்புண்ணிய நீரோடி நீ
றணிந்துநந்தனவனக் கணிற்கூடி யங்கே
யினங்குமபணிசெய்துபூவெடித்துக்கோவிலெல்லாடி
வணங்கிநாதற்குச்சாத்த மாலைகட்டிக்கொண்டாடித் (தவறுதி)

க. ஆலயத்தைப்பெருக்கி யுதன்பின்பு கல்ல
கோலமாகமெழுகி மனமென்பு கரையச்
சாலவுதிருப்பாடலைசாத்திநாயகர் முன்பு
சீலமர்கப்புனைந்து தினமுமிப்படி யன்பு (தவறுதி)

க - விருத்தம்.

அந்தநாட்சேரமன்னன்நலஞ்செய்யச்சென்றுனைச்சீர்திவரிடத்திலடைந்தரசுசெய்யுமென்னுமெண்ணத்தையர்பந்திவிடாதரசுசெயுமருளுண்டெலிலதிவேலெனவப்போய்நரதருக்குரைக்கஅவரும், நிக்கைதீர்த்தெவ்வுயிரும்பேசுவதோர்ந்தன்பு நிறைந்தரசுசெயவருளி

ப்பெலம்படைவாகனங்கள், நந்திடாக்கொடையருளப்பெற்றுமுடிசூடி நலங்கொண்டார்திருவிதிலலங்கொண்டாரன்றே.

உ - கீர்த்தனம் - இராகம் - அடாணை - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

நீதிவுலமாக வந்தாரே புவி
மீதில்நலமாகவந்தாரே.

அநுபல்லவி.

பாதிம்திதரித்த நாதர்செய்கமலப்
பாதம்வணங்கித்துதி போதிவலங்கொண்டு (நீதி)

சரணங்கள்.

க. திருத்தொண்டுக்கரசுசெய் வதுதடையாரனுவந்
திருவஞ்சைக்களத்தே ருளாலே கான்
செய்யவேண்டுமென இசைத்துபொன்முடிசூடிச்
சிறந்துவினங்கும்யா னையின்மேலே ஏறி
விரித்தவெண்குடையோங்கச சாமரையிருபுறம்
வீசவாத்தியவொலி யொருகாலே லுங்க
மிலர்கொடித்தப்படை வாகனமுதலெல்லாம்
மேதினிமேற்பெருங் கடல்போலே சூழ (நீதி)

உ. அப்பொழுதொருவெண்ணு னுவர்மண்ணீசசுமந்துகொண்
டடையும்போதுமிகு மழைபொழிந்து கனைத்
தங்கத்திலில்லிறைந்து வெருக்கக்கண்டாரனன்ப
ரர்மெனமுயானையில நின்றிழிந்து சென்று
மெய்ப்பரிவயத்தொரு அடியேனடிவண்ணஞ்சென்
றப்பொழுதவன்பணிக் குளமழிந்து நிற்க
வேந்தருமடிச்சேர னடியேனிருநீற்று
வேஷம்நினைப்பித்தீர்போ மெனமொழிந்து திரு (நீதி)

க. மனைபாற்கனைந்துடல் முழுதுங்காய்ந்தவுர்
மன்னனின்வெருப்பைக்கண் ணுற்கண்டு பக்தர்
வந்தாரெனவெண்ணிப் பணிந்தார்கம்முடைய
மன்னரன்பாகவே திருத்தொண்டு செய்யும்
அழகுதானென்னென்று மந்திரிவெவறும்
அதிசயித்துமகிழ்ந்து தொழவண்டு மொய்க்கும்
ஆமனிந்தகற றிற்றறிவார்தின்னும்
ஆனையின்மேலேறி யருள்கொண்டு திரு (நீதி)

கூ - விருத்தம்.

வலமாய்வந்தானையினின்றிறக்கிச்சென்று மாலினையிலாதனதி
ல்வெண்குடைக்கீழ், நிலமாதர்வாழ்த்திசைமாமைகள்வீசத் திறை
கொணர்ந்தமன்னர்தொழுதரசுசெய்து, நிலமாதருந்சோழப்பான்
டியனன்றஞ்சேம் நிகிலஞ்ஞாசாயிலுறும்காலில், நிலமகளருச்
சனைதானுசெய்யும்போதோர் காட்பித்தர்நிலம்போலசகேட்பித்த
னே.

கூ - சீர்த்தனம் - நிசாகம் - லலிதா - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

நிலம்பிறைசைகேட்கவருளினர் சேரர்பெருமானருச்நிலம்நின்

அநுபல்லவி.

கலம்பெறுதில்லைத் தலத்தனிற்பொன்னம்
பலத்தனில்நடித் நிலங்குஞ்சாதர் (நிலம்நின்

சரணங்கள்.

க. உள்ளும்புறத்தும் உள்ளபகையைத்
தள்ளிச்செயித்து வெள்ளோநீறும்
தென்னும்வேதமும் விள்ளரும்புகழ்
கொள்ளக்காக்கும் வள்ளலார்க்குச் (நிலம்நின்

உ. உலகுயிரசின் பலமுந்தீமும்
அலகிலநிதியும் நிலைகொள்ளுணையும்
கலமிருநிற்றும் பலமிலாதும்
சலசபாதமென்று நிலைதமன்னர்க்குச் (நிலம்நின்

கூ. நெஞ்சிலன்பு மிஞ்சிடக்கையால்
அஞ்சலிசெய்தி றைஞ்சியர்ச்சனை
யுஞ்செய்யும்போது செஞ்சடையார்த
லஞ்சலமெனக் குஞ்சிதபாதச (நிலம்நின்

சு - விருத்தம்.

ஓசைகேட்டுவந்துபலயாகஞ்செய்தே யுறுநாளில்மதுரைவினித்
த்திரர்க்கு நேசமாய்நிதியருளக்கனவிலீசர் நேர்ந்தநலமணிப
ரனடைதங்கம், மாலினாபரணமுதல்யாவருந்சேர மன்னனிடந்தன்
லைடைந்துபெறுவாயென்றே, யாசையாய்த்திருமுகந்தந்தனதுநி
கோண்டழிஞர்கொடுத்தகோதூரங்கூடினரே.

க - கண்ணிகள் - நிராகம் - காம்போதி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

க. கூடப்பாணபத்திரர் அரமனைவாசல்முன்
குறுகிநின் றறிவிக்க மன்னவர்கோண
டாடிக்திருமுகமென் பொருட்டாற்கொண்டுவந்தோன்
றாடிபோற்றிக் கைகுவிக்க.

உ. பத்திரர்திருமுகங் கொடுத்துப்பணியமன்னர்;
பரிக்குமுடிமேல்க் கரித்துக் கூத்தாடக்கண்ணீர்
மொய்த்திடவுரைதடு மாறித்தடுத்துத்திரு
முகத்தைப்பணிக்து விரித்து.

க. மதிமலிப்புனிசையன் னும்பாகரத்தைநோக்கி
மலிழ்ந்தமைச்சனை யழைத்து நம்மிடத்துள்ள
நிதியெல்லாமாவாகளுமேற் பொதிசெய்தேற்றிக்கொணர்வீர்
நீசென்றருளு தமைத்து.

ச. அருளியப்படிகொண்டு வரலும்பாணர்க்குமன்னர்
அனேத்தையும் காட்டிடல்ல இலைகளையும்
கரிபரிமுதலான அனேத்தையுமசையும்
கைக்கொள்ளுமெனச்சொல்ல.

ரு பத்திரர்கேட்டெனக்கு வேண்டுவதேற்றும்படி
பாமாசக்கினை புரிந்தார் அரசைநீரே
வைத்துக்கொள்ளுமென்னு மன்னர்சிவசக்தினையை
மறுக்கஅஞ்சி யிருத்தார்.

கூ. வளநீதியெல்லாங்கொண் டாகுருதிவேண்டி
மடங்கொண்டொரு கரியில் ஏறிப்பாணர்
உளமிழுமன்ன னிடத்தில்விடைகொண்டுசெல்
றுறைமுகம்தோர் புரியில்.

எ. அகிலஉயிருமுபே சுவநாசித்தவுயிரின்
அகத்தியர்கனைச செருத்தும் கோலியாதிகள்
அகலச்செய்துபாண்டியன் சோழன்மிழைச்சேர்
அமர்ந்தார்நிருனை மிருத்து.

சி - விருத்தம்.

அக்காலத்தொருநாளர்ச்சித்திருப்போது லாளச்சிலம்போயெரு
ளாகிருக்கார்முற்ற, மிக்காசலடைந்தெனாப்பில்வாணி வேக்கர்

நாட்டலுமீசர்சிலம்பிலேனை, மிற்காமலருளலுத்தாமபித்தனென்
லே னீனெனலுங்கில்லியிற்சுந்தரன்பாடக்கேட்டடிக்காலத்தாமபித்த
தென்னலர்வாக்கொழுந்திடலுங்கில்லியிற்போய்த்தொழுதென்றுளோ.

ச - கீர்த்தனம் - இராகம் - கல்யாணி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

திதம்பாநாதரைச் சேவித்தார் தற்
சிந்தையிலவரையே பாவித்தார்.

அநுபல்லவி.

இதம்பெறும்பத்திமனத் தினிற் செறிவார் உலகில்
எவ்வுயிருங்கழு மவதரிவார் தில்லேச (தித)

சரணங்கள்.

க. சுந்தர்பெருமையை நினைப்பிக்க காதற்
சொன்னவரூனேயென்னி யன்புமொய்க்க மன்னர்
வந்துகாவிரியாடிச் சிறக்க அதன்
வடகரைதனிலேயிப் புகழ்பிக்க தில்லேச (தித)

உ. எதிர்கொண்டுதில்லைவாழ் மறையோரும் கொண்டார்
எவரும்வரக்கழறிற் றறிவாரும் போற்றி
அதிபர்வாழ்சிற்சபையுள் தாழ்ந்சேரும் போதில்
அகமிகவுருக்கண் னீர்சோரும் படி (தித)

கூ. பொன்னடிநாதர்காட்ட அற்புதத்தை மன்னர்
பொருந்திவிடத்தியோயுண் டூழுதத்தைத் தந்த
கன்மைபோற்சபையினி லொருபதத்தை நிலைத்தி
டனுமிர்தமரு ளியவித்தத்தைத் துதித்துச் (தித)

எ. அரசர்பொன்வண்ணத்தந்தா தியும்பாடித் தொழ
அதற்கெதிராகவே யருள்கூடி ஆடல்
திரிசுரிருச்சிலம் பொலிகிடி யிவர்க்குக்
கேட்கவருள்செய்யலுங் கொண்டாடித் தில்லேச (தித)

ஏ - விருத்தம்.

களித்தரனேப்பணிந்தாரூர்க்கடைந்திடலும்காகைக் காரோணம்ப
லவிந்தரடையாபரணங்கலலீவ, வளத்தின்மிருவாள்பரிபெற்றருளில்
நம்பி வந்திருந்தார்மன்னர்வரவறிந்தெதிர்கொண்டிடலும், உளத்தி
ன்மயிழ்த்தரசர்தொழத்தாமுந்தாழ்ந்தெடுத்தே யுயர்சேரமான்றோழ
னென்னும்போதத்தே, அரப்பில்புகழ்ச்சுந்தரர்மன்னவருடனே
கோவிற் கனகத்திடலும்காயகனைப்பணிந்துதுதிப்பாரே.

இ - கீர்த்தனம் - இராகம் - சுருட்டி - ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

சேரர்பெருமான்மகிழ்ந்துதுதிக்கார் அற்புதமாயச் (சேரர்)

அநுபல்லவி.

நீரமுங்கம்பியா னூருடனடைந்து. (சேரர்)

சரணங்கள்.

க. கோயிலில டைந்துதேவா கிய மண்டபத்தைக்
கொண்டாடிப் பணிந்தன்பு விரிய
நேயமாயச நுந்துகாங் கரிய ஆனந்தம்
மீடிப்புளகித்துருகி நின்றகண்ணீர்சொரியச (சேரர்)

உ. செழுமைமலர் தூவுந்த வேளை விழிதெரித்துத்
திகழுமவன் மீசேசர் தாளைத்
தொழுதுசெங் கமலத்துறை வாளை மார்பில்வைத்த
துங்கமால்பூசித்தவி டங்கப்பெருமாளைச் (சேரர்)

கூ. ஆடிவன் றெண்டருடன் சேவை செய்துகின்று
கற்றமிழால் மும்மணிக் கோவை
பாடியொரு சித்திரப் பாவை போலவே
பரவசமாய்பின்னுருகித்திருவாரூர்த்தேவைச் (சேரர்)

எ - விருத்தம்.

துறித்தமன்னரெரிம்பாவையார்மனைக்குச் சுந்தரர்சேரலும்பா
வையாருமாதர், கதிர்த்தவிளக்குயர்மாலிறையுஞ்சும்பங் களித்தே
ந்தவெதிர்கொள்ளவந்துகும்பி யிதத்தினிகமுமுடனேயழுதுசெய
யு மெனலுமிவர்தடுக்கவஞ்சிப்பணிந்துதாஞ்சம், மதித்தழுதுசெய்
துலிலகாளிருந்து மதுரையில்வந்தமலர்தலைக்குதிசெய்தாரே.

கூ-கீர்த்தனம் - இராகம் - தோடி - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

மதுரைநாயகர் பதமலர்பணிந்து
துதிசெய்திருந்தாரே.

அநுபல்லவி.

எதிரிலாப்புகழ் மருவு சேரும்
அதிபர்கதித்தாண் டருளார் சூரரும் (மதுரை)

சரணங்கள்.

க. நாடிநாகைக்கா ரோணம்வேத ... வனம்
பாடியசுத்தியான் பல்லிமாயி ... னம்
ஆடிங்கோடிக்குழ கைப்பனிந்து ... மனம்
நீமெமிழ்வுநி றைந்துசில ... தினம் (மதுரை)

உ. பரிந்துபாண்டியன் மகோமனைக் ... கங்கு
பொருந்துசோழனும் பாண்டியனு ... மிங்கு
வரும்பெருமையடைத் தோமென்றே பொங்கு
பெருங்களிப்பொடெதிர் கொள்ளப்புகுந் தங்கு (மதுரை)

கூ. மருவும்பதிகத்தால் நம்பி ... துதித்திடத்
திருமுகந்தங்கெனைப் பொருளாய் ... மதித்திட
வருமகிமையென்னென் மாசர் ... நுதித்திட
உருவியுருக்கண் ... னீருதித்திட் (மதுரை)

அ-விருத்தம்.

புங்கவராங்கிருந்துபூவேந்தரோடும், பூணைத்தோடாப்பணரோட் கந்தாழ்ந், தங்கணர்தம்பரங்குன்றிலுமக்காட்செய்ய அந்நகுமென் றேபாடியிருமன்னர்க்குந், துங்கவிடைகொடுத்தூயர்ந்தருலம்கெல் லை தொழுதிராமேச்சுரங்கேதீச்சுரந்தாழ்ந், தெங்கோயர்சேரருட னூர்க்கேகி யிருந்தருளியிருமமிழ்வுபொருந்தினரே.

எ - சீர்த்தனம் - இராகம் - பியாகடை - சம்பைதாளம்.

பல்லவி.

செல்வத்திருவாரூரிற் ... சித்தமகிழ்ந்திருந்தார்.

அநுபல்லவி.

கல்விக்திருவும்அருளுஞ் ... செல்வமுஞ்சேர்சேரருடன்(செல்வ)

சரணங்கள்.

க. திருச்சுழியல்பணிந்துநம்பி ... யிருக்குமிரவினிற்சென்றி
காத்திற்சுழியஞ்சிரத்தில்நீ ... ரித்துமாய்வானப்பேர்
இருப்பதென்றான்மையைக் ... கருத்திலுணர்ந்திறைமன்னர்க்
குரைத்துடன்கொண்டேகிக் ... திருக்கானப்பேர்பாடிச் (செல்வ)

உ. புனவாயில்பாடியுளங் ... கனிந்தாடிச்சோழநாட்
டினிற்பாதாரீச்சரத் ... தினுவாழ்த்தியின்னமும்
அனகர்தலம்பலபணிக் ... கினியபதிகம்பாடி
மனமகிழ்ந்திருந்தொண்ட ... னுலகருமெதிர்கொள்ளச் (செல்வ)

கூ பரமரிதுயர்நீங்கோயில் ... நேரிறைஞ்சித்தமிழ்பாடி
வாசனியுமுலேப்பனை ... யாசெதிர்கொண்டிடவவர்தஞ்
சீருடையமோலிசந்த ... சேருமமுதுண்டிகளி
கூருதரைப்பலநாள் ... சேருடன்சென்றேத்திச்(செல்வ)

கூ-விருத்தம்.

திருத்தொண்டரைசரல்லும்பகலும்போலி யெல்லுட்டில்வரவே ண்டுமெனலுமந்த, உரைத்தினைந்துபாலவயாரினைவும்பெற்றே யுவ க்ஷ்மன்னருடன்கண்டியூர்சென்றேத்திச்சிருதருலவுமையாமுதெரி யவுங்கே செல்லுங்காலினிப்பெருக்கைகோகியன்று, சரக்கம்பி பாடருதியிதாண்காட்டத் தொடர்ந்திட்டார்மன்னரொருகடந்திட் டாரே.

அ - சீர்த்தனம் - இராகம் - சௌராஷ்டிரம் - மி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

காவேரிவழிகாட்டிட ... கடந்தார் மகா
தேவாருரார்பணக் கடல் கடந்தார்.

அநுபல்லவி.

போவாரும்வருவாரும் மேவாமலே ... விடும்
நாவாயுமோடமும் கடவாமற் ... பெருகிடும் (காவேரி)

சரணங்கள்.

க. மதிநிருஞ்சோமன் ... வரவேண்டிப் பஞ்ச
கதிரைதைத்தொழ ... நதிகாண்டி
அதிவேகமாகக மடைவோமென் ... றலரோடும்
விகமளித்தாரூரர் படிக்காட்டில் ... மோடும் (காவேரி)

உ. உடனேபரவும்பரி ... சென்றெதிர்த்து ஐயர்
முடையவழகோ ... வெனமுழக்கி
நெடியகாலையதைத் துடலுமுள்ளு ... முகடும்
படிபதிஞ்சொன்ன உடனேமிகப் ... பெருகும் (காவேரி)

கூ. கன்றதனடையுண்டி ... கண்டழைக்கப் பசு
நின்றகதறுதலோபா ... லருளைநினைக்க
மன்றில்கடிப்பவர் வாழ்சாசர ... மெங்கும்
அன்றுகேட்கழிவென் றருளுமிகப் ... பொங்கும் (காவேரி)

ச. பரிந்தருமலையைத்தோல் மேல்தாலே ... நீர்
விரைந்திகிழ்ந்தாற்றி ... லருளாலே

வள்ளிகொண்டலுலமெல்லாம் வடிந்துமணல் தெரிய
உளங்களித்தனைவரு மூயர்க்குதி புரியக் (காவேரி)

க0 - விருத்தம்.

கடந்துகரையேறியையாறரைவணங்கி நாடித்தென்கரையில்வந்த
பின்காவேரி படர்ந்திடுமிழ்ந்துமலைகாட்டுக்கேயிப் பிரிந்தமைச
சரிதச்சுவரவந்தைசக்களந்தாழ்ந் தடைந்தவுடன்யானைமிசைத்தம்மை
முன்வைத் தரசர்பின்புற்றுயர்கவரிவீசவிடி, தொடர்ந்துசூழ்ந்திறங்
கியமனைக்குட்சென்று தலங்கவிருந்தரசருடனிலங்கினரே.

சு - சீர்க்கனம் - ராகம் - தாம்போஜி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மன்னருடனிருந்தாரே மகிழ்ந்துசேர மன்னருடனிருந்தாரே.

அநுபல்லவி.

கனையமகாயுலகந் தன்னிலுள்ளோர் கதிசேர
முன்னம்நாதர்நிதித்தாள மன்னியசுந்தர்சேர (மன்ன)

சரணங்கள்.

க. சிவகவாதனத்தின் மேலே வைத்துத்திருப்பா
தங்குவிளக்கியின் பாலே
மங்கலமாகவெமிரு தங்குவருச்சனைகளாயி
னதமிடப்புரிந்துபணிக் தங்குகிருந்துசெய்வித்த (மன்ன)

உ. கூடவிருந்தரு துண்டி மனைச்சந்தனம்
ஆடையாபரணம் சென்றி,
நீலலோமாலைமிழ் யோகமின்னறு கொடுத்துக்கொள்
டோடியதில்மிஞ்சுவதை கடுமன்பாலந்தாழுங்கொளரும் (ம)

கூ. கெண்டைவிழியாக ளாட்டும் யானைபறவை
சின்னடைசெய்யுமவிளையாட்டும்
கண்டுமனமயிழ்ந்துதேன் வண்டுவிளையாடுமலர்ச்
செண்டுவிளையாடிநிசி லண்டிவிளையாடிச்சேர (மன்ன)

கக விருத்தம்.

மனத்தின்மகிழ்ந்தரசநுடன்வாழுநாளாளை
நினைத்தமலர்கோழனர்திருச்சபிகவஞ்சியுல
கனித்தையுங்காத்தருளாளுரானேழுகதுமாமே
யெனத்தமிழ்மாலையும்பாடியடியார்சோடிவிழ.

உ - கண்ணிகன் - ராகம் - அனந்தபைரவி - மி - சாபுதாளம்.

க. அப்பொழுதிலில்முன்வக் கும்மைப்பிரிந்திசேனன்
மாசர்கண்ணீர் பொழியப் பணிந்திடலும்
இப்புவியாண்டு வருந்தாமலெமீரும்
னென்றுகந்தார் மொழிய.

உ. படிசொடுவின்னையும் பூளைதொத்தும்மி
பாதமல்லா விலில் தங்கினான்
கோதகத்திக்கரை மங்கலேனெனமன்னர்
கின்றுசொன்ன சொல்லே.

கூ. ஆருரர்கேட்டனை மூரிக்குயிசோமாரூர்
ஐயனேக்கல் கெஞ்சக் கனவுண்மறக்
கோளரிமுமிமே வானருளின்படி
டகொருமெல்லி கூறுத.

சு. வேதனிசைத்துபோற்றி மகிழ்னிசைப்பாடிது
விளங்கும்பணை டாரத்தில் இதுவரைக்குஞ்
சேர்ந்தபொருளையெல்லாம் அங்கள்கொண்டுவரச
செய்யுமிக் கோத்தில்.

எ. என்றவுட னேயேமி யாடரணமணிகள்
இலங்குவஸ்திரஞ்சென்னம் முதலாகவே
ஒன்றும்விடாதெடுத்துப் பொதிசெய்தாளைமேறகொண
டிருமன்னவர் முன்னம்—

சு. பரிசனத்துடன்னேக் வுதயமுன்னறுப்பியன்னா
பணியும்போ தாருர் தாமும்பணிந்து
பரிவாபெடுத்திரதத் தருவிவிடையருளப்
பணிந்துசென்றார் சேரர்.

எ. மகோதையெனைத்தாண்டிக் கிருமுருகன்பூண்டி
வழியாக வன்றொண்டர் வரும்போதில்
இவரும்மிதியைக்கொள்ளப் புகுவதுபோலோடா
போயினார் ஈசுவரன்.

அ. நாடிச்சுந்தாமேபொன் கொடுப்பதல்லாலொருவர்
நலகக்கூடா தென்று தாமதைவணங்கி
ஆடுடன்சுந்தரத்தாலே நம்பச்சுந்திரவேம
தந்தனோடர் சென்றார்.

கூஉ - விருத்தம்.

வேடர்கள்வில்லவர்கத்தம்பைப்பூட்டிக்கொல்வோம்நிலையிடுத்து நீங்க, ளோடிமெலவப்புரித்திடதும்பரிசனங்கள்பயக்தோடியற்றார் வேடர், காடிகம்பிமுனமீசரருளால்கண்ணதகன்றார்கம்பிசென்று, நீடுதிருமுருகன்பூண்டியிலரனைப்பாடியங்கணிபெற்றாரே.

கூ - கீர்த்தனம் - இராகம் - காமாசு - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

பொருவெல்லாங்கைக்கொண்டார் வன்றொண்டர். (பொரு)

அநுபல்லவி.

சுருளும்அலைகளெல்லாங் கரைமோதுசங்கடலின்
இருளவிடமுண்டவ — தருளினைப்பதிபட்ட (பொரு)

சரணங்கள்.

க. அருவில்விளங்குத்திரு — முருகன்பூண்டியிலரதர்
இருகழல்வணங்கியுள — ளுருகித்துதித்துப்பெரும் (பொரு)

உ. ஒருவருமில்லாமல் — மருவுபிந்தவனத
தருகில்லத்துத்திருத் — தருளினைசொனப்போற்றிப் (பொரு)

கூ. அஞ்சலிசெய்தன்பு — கெஞ்சில்மிகக்கொடிரு
வெஞ்சிலையென்றெடுத்துச் — செஞ்சொற்பதிகம்பாடிப் (பொரு)

சமயித்துவேடர்களுள்ளு — பறிந்துக்கொண்டவையெலாங
குறித்துத்திருவாச்சலுள் — ளிறைத்திடக்கண்டந்தர் (பொரு)

கூகூ - விருத்தம்.

பொருவெல்லாங்கொண்டாருரைடைந்திருந்தார் புவலனரிவரை யெண்ணிமலைகாணாது, மருவினரிவரிம்மெகோதைக்கேகி மகரி மேலெழுந்தருளிக்கயிலைக்கேகுக, திருகாளிருந்திசையையடுன்னடந்திசசெல்லுங் திருக்கதையைப்பின்னுரைப்பேனிந்தமன்னர்,சரண மலர்பணிந்தகணதாதாமேலும் சாற்றுவேன்கொடிந்துயரைமாற்றுவேனே.

கழறிற்றறிவார்நாயனார்புராணமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - கூஎஅ - கீர்த்தனம் - உஎஉ - கண்ணிகள் - கூகூ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

க - கீர்த்தனம் - இராகம் - காம்போதி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிவதேசம்மிருந்திருந்தார்கணநாதர் அனுதினமுஞ். (சிவ)

அனுபல்லவி.

எவருங்கொழுவுயர்சீகாழியில்க வலவக்கணர்குலத்திலுதித்துச் (சிவ)

சரணங்கள்.

பெருகுக்னவணப்பணி செய்திவாரும் திருமாலைகள்கட்டித் தருமன்பருமருமலர் கொய்திவாரும் அரனலயத்தனக்குத் திருமஞ்சனமெதிட்பாரும்பெருக்கி யுருகன்புடன் மெழுகிவாரும் மருவெங்கும்விளக்கெரிப்பாருங் கருதுஞ்செயலனைத்துமுடித்துச் (சிவதேசம்)

தப்பாமலேதிருமுறை வாசிப்பாரும் எழுதிப்புஸ்தகமாய் வைப்பாரும்மகிழ்வொடி பூசிப்பாரும் கம்மிடத்தினில்கண்ணி எப்போதவர்குறையுரைத்தாலும் அப்போதவர்கருத்தினை முடித்து முப்போதினுமகிழ்வுடன்றொணி யப்பாவடிதாசித்துத் துதித்துச் (சிவதேசம்)

ரும்பந்தனேகோமுலைப்பாலமுத்தை அம்பிகைதரவுண்ட சம்பந்தர்தமம்புயமொத்த பதத்தை யிடைவிடாமலேயெழும் [ன் அனபென்றுமிருந்திடமுப்பொழுதும்பண்புடனர்ச்சனை செய்துநி றென்பங்கமனங்கலையும்படி யினபமபெறுதோத்திரஞ்செய்து (சிவதேசம்)

க - விருத்தம்.

திருஞானசம்பந்தர்சேவடிகளருசித்து
வருமேல்மையயாற்கயிலைமலையடைந்துகணங்களுக்குப்
பெருந்தாரானைப்பெருந்தகையார்பதம்போற்றி
அருள்சேருங்கூற்றுவனாண்பையெடுத்தோதுவாம்.

கணநாதநாயனார்புராணமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - கூஎஅ - கீர்த்தனம் - உஎகூ - கணிகள் - கூகூ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூக வது. கூற்றுவநாயனார்புராணம்.

க - கீர்த்தனம் - இராகம் - சதஞ - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கூற்றுவனர்செய்த பெருமையையென்னுற்
சாற்றிடமுடியாதே.

அநுபல்லவி.

மாற்றவரிபுக மேற்றுச்செல்வம்மீண்ட
வளங்கிழந்திருந்திருக் களந்தைகுகையாண்ட (கூற்றுவனர்)

சரணங்கள்.

க. அரனர்காமங்களோத் திருநாவினுலோதி
யடியார்கள் முன்னின்று பணிந்துதொண்
டொருநாளுந்தவறுமற் செய்திசருளிநல்
உலகாள்வேன்நாவென்று தேர்முதலாம்
பெருநாலங்கங்களுஞ் சூழ்ந்துகொருங்கிவர
விரைவாகவே சென்று விரியத்தாள்த்
திருநாகேசுவாரு மன்னவரானவருந்
திறைகொடுத்திடவென்று பூலைகாண்ட (கூற்றுவனர்)

உ. முடிசூட்டுமெனக்கென்று நில்லைவாழ்நாணர்க்கு
மொழியுமவர் சோழ மன்னவர்க்கல்லால்
முடிசூட்டோமென்றொரு குடியைப்பொன்முடிக்காக்கும்
படிவைத்தவருந்து சூழ மகிழ்காட்டிற்போய்
அடையுமிவர்தளர்ந் தாவில்கடேசரைத்தாழ்ந்
தடியேனின்பத்தி லாழ முடியாயுமை
திருமுட்டவேண்டுமென்று நிலைக்கணவிலேசர்
அடிசூட்டப்புவி வாழ அரசுசெய்த (கூற்றுவனர்)

கூ. அம்பலவாணனர் கனவில்வந்துரைத்தனை
அடியையழுதியில்த்தாங்கி யிவ்வுலகினில்
கம்பர்கோவிலுக்கெல்லாம் பெரும்பூசைகடக்கச்செய்
தண்பூமியிகத் தேங்கி உளத்திற்பொங்க
உம்பர்களனைவரு மகிழ்ந்துபுகழ்ந்திட
உயிரெல்லாந்துயர்நீங்கி வாழும்படி
அம்புவியாண்டிருந் தம்பிகைநாதத்தம்
அடியினைப மோந்தி யடைந்திருக் (கூற்றுவனர்)

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் துதி.

க - விருத்தம்.

அரிவையார்கோபக்கீர்க்க அன்புகொண்டிரவிலேவி
விரைவினிற்றூதுக்கேகும்விமலர்செங்கமலப்பூந்தாள்
மருவியவாசமாரும்மணிமிடைர்கொருவிவின்னும்
பரவிடச்செய்தகம்பிடதமலாபணிந்துவாழ்வாம்.

வரர்கொண்டவனமூலியாளசருக்கமுற்றிற்று.

கூ திருவிருத்தம்-கூனகூ-கீர்த்தனம்-கூஅ-கண்ணிகள்-கூசு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழாவது - பொய்யடிமையில்லாதபுலவர்சருக்கம்.

சுஅ வது. பொய்யடிமையில்லாதபுலவர்புராணம்.

க - விருத்தம்.

மையாரவமனிக்கருதும்பரமதர்க்கமையே
செய்யாகவியாற்றுதிகள்செய்தேத்தாதிறமுடைய
பொய்யடிமையில்லாதபுலவர்பதம்பணிந்தேத்தி
மெய்யடிமைப்புகழ்சோழர்மெய்க்கொழிலேவினம்புவாம்.

க - கீர்த்தனம் - இராகம் - தன்னிபாதி - சம்பைதாளம்.

பல்லவி.

பொய்யடிமையில்லாத புலவர்பதம்பணிந்தேத்திப்
புகழ்சோழர்புகழைப் புகழ்வேன்.

அநுபல்லவி.

நுய்யமறைமுடியில்கடந் செய்யுமிருபதமுடைய
ஐயரைநிதம்தொழுது மெய்யனபாலத்துதித்திருந்த (பொய்)

சரணங்கள்.

க. நாடகவின்செல்வத்தெளிவும் நிலைத்தால்களினிவும்
ஆதிமையர்பாதத்தைக்கொண் டாமிவதென்கருதும் (பொய்)

உ. கொன்றைமுடியணிக்தவனை யென்றும்பாடுவதல்லால்
துன்றுலகிடத்தும்மேவ றொண்டையும்பாடாத (பொய்)
கூமண்டலத்துள்ளோரளவு கொண்டுரைக்கமுடியாத
மண்டுபுகழடைந்தோர் புண்டரிகப்பதஞ்சேர்ந்த (பொய்)

பொய்யடிமையில்லாதபுலவர்புராணமுற்றிற்று.

ஆ - திருவிருத்தம் - க - ம் - சித்தனம் - உ - க - கண்ணிகள் - சுக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சக வது. புகழ்ச்சோழநாயனார்புராணம்.

க - விருத்தம்.

திகழ்சோழன்வண்டேற்றிருவுறையுமுறையூரில்
புகழ்சான்றபெருகவளர்புகழ்ச்சோழரெனுமன்னர்
இகழ்வானபலமொழியஇலகிலகைவகுத்தமைந்த
முறைமன்னாகனொருகுடைக்கீழ்முன்னுலகாண்டிருந்தாரே.

க - சித்தனம் - இராகம் - மோகனம் - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஒருகுடைக்கீழுலகையாண்டிருந்தார் மேன்மையாக (ஒருகுடை)

அநுபல்லவி.

பெருகுசேனைபாய்ந்துலகத்தில் பிறந்துவாழ்புகழ்ச்சோழர்கலத்தில்
(ஒருகுடை)

சரணங்கள்.

பார்மன்னவரெவரும்பணிக்கு புகழுச் சிவன்தலைமேல்வைத்
சீர்மன்னியபெருஞ்சினை நிகழ கீழ்வினைத்
கீர்மன்னியசடையோனடைய மிழுக் சூரிப்பதில்லி
தார்மன்னவர்கொடித்துக்கீர்த்தி திகழச் செங்கோல்நாயி
(ஒருகுடை)

தங்களைகாக்குநூலில்லா தெங்கள் காதலைப்போற்றி
சிங்களரதனத்திருக்கும்போது தங்கள் மனமகிழ்ந்து
கொங்குருக்குடகசருங்கை கங்கள் கபிரிருந்தி
பொங்கியதிறைகொணர்ந்துபணியத்திங்கள் போலுள்ளமகிழும்
(ஒருகுடை)

மத்தகமுமும்பாகருமாளக் கொன்று கின்றிமெறி
பத்தர்முன்புபயத்துடனெடிச் சென்று நீரிக்வாளால்
இத்தருணத்திலென்னையுங்கொல்லுமென்று கொடுத்தண்டி
குத்துலவினிச்சத்துருக்களை வென்றி புகழ்சோழனர்
(ஒருகுடை)

உ - விருத்தம்.

உலகாண்டபுகழ்சோழர்வருகாலில் மன்றிகளொருநாட்போற்றி,
மலைநாட்டிலுறையதிகன்றிறைகொணரவிலையெனலு மன்னர்சிறித்
தொலையாதசேனையுடனீங்கள்போயவன்னகரைத் தொலைப்பிசென்
னப்புலிபோலவொழுத்திகனகாத்தைச்சூழ்ந்துகொடும்போர்செய்
தாரே.

உ - சித்தனம் - இராகம் - சுத்தசமக்கிரியை - மி - சாபுதாளம்.

பல்லவி

கொடும்போர்செய்தாரே புலிருடுக்கை கொடும்போர்செய்தாரே.

அநுபல்லவி.

கொடும்போர்செய்யவர் திடும்போதிலதிகரும்
கெடுக்கோபத்துடனபடை யொருங்குகடியெறிந்திடக்(கொடு)

சரணங்கள்.

க. பன்னருபுகழ்க்கோழ மன்னவரோவிட
முன்னின்றவுமைச்சரும் தன்னுருசதாங்கமும்
மின்னுமவர்வாளிகன் தன்னினைமும்மூலை
மின்னுக்கடலேசன் டென்னவெழுந்துபெருகு(கொடு)

உ. மதகரமுங்கரமுங் ருதினையுங்குதினையும்
அதிகோபசேனையி னதிபருமதிபரும்
எதிரெதிர்முனைந்தபோ ததிகன்படைகளுன்
வதைசெய்யுமானபோத கதிமடிந்திடக (கொடு)

க. சக்கரம்வாள்சூலம் விற்கதைசக்தி
முக்கணைவேலவங்கு மொய்ப்பகக்கண்டிகையும்
துக்கப்பறைபோற்றப்பார்போல்தக்கவெல்லாம்விடித்
தக்கணம்புறங்காட்டி விட்டிக்காட்டிலோடக (கொடு)

க - விருத்தம்.

அதிகனுமப்பொழுதேகடிக்காட்டிற்சென்று னவன்சேனைத்தலை
யையெலாமழசர்கானட்ட பொதிலுபிக்குதிரையாண்மாக்
பொருளெல்லாங்கொள்ளைகொண்டுகருவூர்க்கேகி, மதிமிகுமந்திர

ள்தலேயெல்லாங்காட்டமன்னசொருதலேயிலுற்றசடையைக்கண்டெ
நதிகரித்தார்தொண்டர்தலேயிதுவென்றெண்ணம் காடிஞசொருபி
ணிவுகூடினரே.

கூ - கீர்த்தனம் - இராகம் - யாநூலகாம்போதி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தியினில்முழுதிடத்தனிந்தாரே தீரர் நிமலவணிந்தாரே.

அநுபல்லவி.

தூயசடைத்தலேயைத் தாக்கிவந்திடக் கண்டு
தொழுதெதிர்சென்றுமெய்முழுதும்மகிழ்ந்துகொண்டு (தியி)

சரணங்கள்.

க. விரிஞரில்மந்திரிகள்சத்துருவைக்கொன்று சயம்
மேவியடைந்ததொன்றுபோக வொன்று
மருவியதொண்டையே அரசாகியாழ தென்று
மழைபோலமேகண்ணீர் பொழியமன்னவர் நின்று (தியி)

உ. அங்கணர்பாதத்தில் அன்போங்க வாழும்
அன்பர்சடைத்தலேயை நாலேங்க
இங்கிவர்கொண்டெவர் திட்டக்கண்டும்பார் தாங்க
இருக்கேனேபற்றதாக்கு வேனென்றபழி நீங்கத் (தியி)

கூ. இகழ்வில்லாத்திருநீற்றைப் பாராட்டி வர
மெய்பூசவெண்மகுடத்திரு முடிசூட்டிக்
திகழ்வீரசெண்ணமும் நிறைகள்கண்ணீர் காட்டிக்
தியங்கிடலுமவரைத்தேற்றித்துன்பத்தை யோட்டிக் (தியி)

ச - விருத்தம்.

இங்ஙனேயேதுணிந்துநீவளர்ப்பித்தங்க மெய்குமஞ்சலனித்துயர்
பொன்பாத்திரத்தில், மின்னுசடைத்தலேயைவைத்துமுடி மேற்கொ
ண்டெவிரும்பியலஞ்சூழ்ந்தெழுத்தஞ்சோதித்தியில், மன்னவுரைப்பு
ந்தமலர்தேவர்தூவ மங்கலதூரியமுழங்கதாகர்பாரத், தன்னிழலேற்
சேர்ந்தார்தானவரைப்போற்றி நாயிஞ்சமுனையர்புகழ்பாடுவேனே.

புகழ்ச்சோழநாயனர்புராணமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-கூசச-கீர்த்தனம்-உஅச-கண்ணிகள்-ஙஙச.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சூஉ வது. நரசிங்கமுனையரையநாயனர்புராணம்.

க - கீர்த்தனம் - இராகம் - முகாரி - ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

நரசிங்கமுனையரைய சரணந்தாழ்ந்திபக்த
நாயனர்புகழைத்துதிப்பேன்.

அநுபல்லவி.

முரசங்களும்வெண்மை தருசங்கமுமுழங்கும்
பரிசெங்கும்விளங்குமுனைப் பாடிகாட்டினையாரும் (நர)

சரணங்கள்.

க. சத்துருக்களேவென்று நிக்கருக்கடிமைசெயும்
பத்தனைப்பணிவதுயர் பலமென்றெண்ணி
அத்தர்தலங்களில்நிதி குத்திடச்சேர்ப்பதில்தாஞ்
செத்திடும்படிதுன்புஞ் சேர்ந்திட்டாலுஞ்சேர்க்கும்(நர)

உ. திருவாநிரையிலெல்லாம் பெருமானேப்பூசனைசெய்
தரணுர்தந்தொண்டரா யடைவார்க்கெல்லாம்
ஒருனூறுபொன்கொடுத்து வருடமக்குடனிருத்து
வரதர்தமைக்கனவிலும் மறவாமலே பெண்ணும்(நர)

கூ. ஒருதிருவாநிரையில்நீ துருவினிலனிந்தவரை
மருவுவிடாயொருவர் வரலுமவரைப்
பெருநிதியெவருஞ்செயும்பரிசறிந்துவிடானர்க்
திருனூறுபொன்கொடுத் திறைஞ்சிமகிழ்ந்து துதித்த(நர)

ச. சீலமில்லாரெனினுங் கோலநீறணிந்தவரை
ஞாலமிகழ்ந்தெரிநரகம் நண்ணுமலே
சாலத்துதித்துய்யப்பரி வாலெண்ணியாசுசெய்து
நீலகண்டர்திருப்பாத கீழலிலடைந்து வாழும்(நர)

நரசிங்கமுனையரையநாயனர்புராணமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-கூசச-கீர்த்தனம்-உஅடி கண்ணிகள்-ஙஙச.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மரர்மலர்பொழியவெழுந்தருளிமேன்மை, யிலகுசிற்சபையிலெய்தினர்கள்பால்வாழு மின்பமாந்தலைமையருள்செய்யப்பெற்றார், விலகிடாததிபத்தர்பாதம்போற்றி விளங்குகலிக்கம்பர்செயல்விளம்புவேனே.

அதிபத்தநாயனார்புராண முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம்-ஈ அசு - தீர்த்தனம் - உ அசு - கண்ணிகள்-சுசு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஈசு வது. கலிக்கம்பநாயனார்புராணம்.

க - கண்ணிகள் - இராகம் - மோகனம் - ஆதிதாளம்.

க. திருப்பெண்ணாகடத்தில்வை சியர்குலத்துதித்தவர்
திருத்தாங்காணைமாடங் தனிலும்பர் தொழும்
வரைப்பெண்ணாகங்கொண்டவர் பாதப்பற்றல்லாமல்
மற்றோர்பற்றில்லாரவர், கலிக்கம்பர்.

உ. திருவடியார்க்கமுது செய்வித்துவேண்டிய
சிவியமுங்கொடுத்தருந் திருத்தொண்டு செய்து
வரும்நாள்களிலொருநா ளமுதுண்ணவிவர்வீட்டில்
மாதேவபக்தர்வந் திடக்கண்டு

க. மனைவியார்நீர்வார்க்க அவர்பாதங்களையெல்லாம்
மகிழ்ந்துவிளக்கும்போது முன்னரில் இவர்
மனையில்வேலைசெய்துகோ பத்தாற்போன ஒருவர்
மாதேவரடியாரா யங்காளில்.

ச. அரனடியாருடன் வரவவர்பாதத்தையும்
அன்பர்விளக்கவெண்ணிப் பிடித்திடும் வேலை
புரியாமல்முன்சென்றவரிவரென்றில்லாளெண்ணும்
போதில்நீர்வார்க்கத்தா மதப்படலும்.

ரு. இவர்முன்னிருந்தகண்ணித் தீர்த்தம்வார்த்திடாமல்
இருந்தாள்வெட்கமடைந் திவளென்று தொண்டர்
அவள்கைப்பாத்திரத்தை வாங்கிவைத்துவாளால்
அத்தக்கையைவெட்டினர் சொரிந்தின்று.

ரு. வெட்டினபின்புதாமே நீரெடுத்தவர்பாதம்
விளக்கியடியார்க்கெல்லாம் அமுதாட்டி அவர்

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுசு வது. அதிபத்தநாயனார்புராணம்.

க - விருத்தம்.

நாகபட்டனத்தருகிற்கடலோரத்தில் கன்னுறுதோப்பாடியிலுள்ளவர்க்குள்மேன்மை, யாகிநிமிருந்திருந்துதொண்டுசெய்யும் அதிபத்தர்நிதந்தமதுவேலைக்காரர், சாகாத்தில்வலிவீசச்சேருமீனிற் றலைமீனையரர்க்கென்றுவிடுக்கும்நாளில், ஏகநாயகாருளாலொருமீன் சோ வெடுத்திட்டாரதையுமுன்போல்விடுத்திட்டாரே.

க - தீர்த்தனம் - இராகம் - புன்னாகவராளி - மி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

ஒருமீனையும்விடுத்தார் சமுத்திரத்தில் ஒருமீனையும்விடுத்தார்.

அநுபல்லவி.

திருமீனைநிகர்விழித் தேவிபோர்பாகத்துத்
தேவதேவர்தஞ் சேவடியில்நிதம்
தாழ்வில்லாவன்பு மேவியதிபத்தர் (ஒரு)

சரணங்கள்.

க. ஒருமீன்வலையில் வந்தாலும் நாதரடிக்கென்
றுவந்துவிட் டெக்காலும் பக்தியாய்
வரும்நாள்களிற்பலநாள் வலையிலிலொருமீனே
வந்திடும்நெஞ்சு வந்துநிமலர்சி
வந்தபதத்தில டைந்திடெனவைத்த (ஒரு)

உ. பொருந்துமின்விற்ற தனம் உண்டொழிந்திடப்
புசிப்புக்கில்லாம லினம் ஆனலெல்லாம்
வருந்திடப்பலநாளி வர்க்கும்புசிப்பில்லாமல்
வளர்ந்தவுடல்பிசைத் தளர்ந்தும்மனத்தன்பு
தளர்ந்திடாமலே விளைந்திடவடித்த (ஒரு)

க. அரனுக்கம்பருளா லேமணிகளபிஷே
காதித்தனெளி போலே விசும்வலையில்
ஒருசொன்மீனைந்த உலகும்விலையடங்கா
திறமும்பரதரை நிறையிற்கொளாக்கண்
டிறைவர்க்குத்தருமென் றனிஒருமீடுத்தார் (ஒரு)

உ - விருத்தம்.

உலகெலாம்விலையடங்காக்கனகமீனையும்விடும்பற்றினைவிடுத்தார் விடுத்தகோதில், அலகிலாவருட்பெருமான்விடைமேல்விண்ணி ல

இஷ்டப்படிகொடுத்துப் பலநாளுந்தொண்டுசெய்
நீசர்பதமடைந்தார் புகழ்நாட்டி.

எ. சிவபக்தர்வேஷமென்றெண் ணுதமரியாள்ளையைச்
சிதைத்தகவிக்கம்பர் பதம்வணங்கி யிக்கப்
புவனம்புகழ்விளக் கெரித்தகலிதியார்
புகழினேயுரைசெய்வேன் அன்பினைய்தி.

கலிக்கம்பநாயனார்புராணம்முற்றிற்று.

ஆ - இருவிருத்தம் - கூ - அசு - கீர்த்தனம் - உ - அசு - கண்ணிகள் - கூ எ - திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழாவது. கலிநீகிநாயனார்புராணம்.

க - விருத்தம்.

ஓற்றியூரிலுறையுஞ்செக்கார்குலத்
தற்றசிக்கலிநீதியாருத்தம
நெற்றிநாட்டத்தர்கோயில்நித்தலுஞ்
சுற்றவெங்குஞ்சுடர்விளக்கேற்றுவார்.

க - கீர்த்தனம் - இராகம் - கேதாரம் - மி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

திருவிளக்கிட்டார் சிந்தைக்கவலைவிட்டார் (திரு)

அநுபல்லவி.

இருவர்களுக்குமெட்டா அருவருவாகிய
ஒருவர்மேற்பேரன்பு மருவுங்கலிநீதியார் (திரு)

சரணக்கள்.

க. ஆளில்லாக்கோடி அரும்பிபோருள்மிகக் கூடி
உளமிழ் நீடி உமைபாகரைக்கொண் டாடி
வளமாமொற்றியூரி லொளிருங்கோவிலுக்குள்ளும்
வெளியுமல்லும்பகலும் பளபளெனப்பலகான் (திரு)

உ. படியிலில் லாரும் பத்தர்செயலைத் தேரும்
படியா ரும்பரிந்திவர்பாற் சேரும்
கெடிபொருளெலாமிவ ருடையவிருவினைபோல்
மடியத்திருவருள்செய் திடவுமன்புவிடாமல் (திரு)

கூ. குலநிதி யற்றுக் கூலிக்கெண்ணெய் விற்று
நிலநிதி பெற்று காலுந்தொண்டுசெய் துற்றுப்
பலருமெண்ணெகொடாதநிலைகண்டுசெக்கோட்டித்
திலமாட்டியதில்வரு மிலருங்கூலியைக்கொண்டு (திரு)

க - கண்ணிகள் - இராகம் - புன்னாகவராளி - ஆதிதாளம்.

க. இப்படிவிளக் கெரிக்கக் கூலிவேலை
இயற்றுவோர்நி கரிக்க
எப்படிச்செய் தாலும் கூலிகிடையா
திடர்கொண்டார்மே லும்.

உ. மனையகிலுக்கு விற்றுத் தொண்டுசெய்து
வரும்நாளிலதுவு மற்று
மனையியைவிற்கக் கொண்டு போகறுமூரார்
வாங்காதசெயலைக் கண்டு.

கூ. கனவிளம்விளக் கெரிக்கும் தொண்டுகுறையுந்
காணர்புரத்தைச் சிரிக்கும்
அனகர்கோவிலிற் கூடி மனத்தினில்
ஆளில்லாத்தயர் கீடி.

கூ. திருவிளக்கேற்ற வின்று கட்டிணையிர்
நீர்வேண்டா னென்று சாரிசாரியாய்த்
திரியிட்டகலி யெடுத்துச் தரத்தம்மிடிவேன்
நிகழ்ப்பாப்பி யடுத்து.

கூ. எண்ணெயைப்போ லெலிய் கோய்வந்தந்தக்
என்றுகழுக்தை யரியக் எழுந்தருளி
கண்ணுதலார் தெரிந்து
கையைப்பிடித்துப் பரிந்து

கூ. விடைமேலிவர் முன்பாக
மேலக்கண் டன்பாக
அடிபணிந்து தாய்ய கைதலைமேற்கொண்
டளவில்லாத்துதி செய்ய

எ. புரத்தையெரித்த சோதியார் அருளாற்சிவ
புரிசேர்ந்தார்க்கீ நீதியார்

விருப்பாயிவரைப் புகழ்ந்து சத்தியச்செயல்
விளம்புவேன்மன மிறும்த்து.

கடிதிகாயஞ்புராண முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் கூஅ-ஈர்த்தனம் - உஅ-கண்ணிகள்-கூஅ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சூசவது. சத்திநாயனாரபுராணம்.

க - ஈர்த்தனம் - இராகம் - பியாகு - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சத்தியார்பாலெ பத்திரிருத்தார் (சத்தியார்)

அநுபல்லவி.

உத்தமச்சோழதே சத்தில்லாதிருத்தையூரில்
பத்திசேர்வேளாளனாரு லித்திலுதித்த (சத்தியார்)

சரணங்கள்.

க. நித்தனைப்பணிந்தும நத்தனைக்கண்டிலும்
இத்தனையில்லைமறவாப் பத்தனைப்பணிந்து (சத்தியார்)

உ. தேவதேவர்தொண்டரை மேவிவந்தனைசெய்வோர்
பாவநாசினிமனவர் காவலரிந்து (சத்தியார்)

கூ. மிண்டராய்நின்றிப்போர்களைத் தண்டாயத்தாலிழுத்துத்
தண்டமேலிடுங் கண்டாகதுத்தர் (சத்தியார்)

க - விருத்தம்.

சாலநாவிப்படித்தொண்டுதாம்புரிந்
தாலமுண்டாரடியடைந்தாரித்தக்
கோலமார்சத்தியாளைக்கொண்டடிபே
ணீலமார்ஞாயிறஞ்சொல்வாம்.

சத்திநாயனாரபுராணமுற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - கூஅஅ - ஈர்த்தனம் - உஅஅ-கண்ணிகள்-கூஅ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சூஎவது. ஐயடிகள்காடவர்கோன்நாயனாரபுராணம்.

க - ஈர்த்தனம் - இராகம் - கன்னியாரி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

துய்யதிருத்தொண்டு செய்துமகிழ்ந்தாரே (துய்ய)

அநுபல்லவி.

வையகங்காக்கும்பல்லவர் செய்யருலத்திலுதித்து
வெய்யகலிதீர்த்தசெ செய்புமையடிகளார் (துய்யு)

சரணங்கள்.

க. இவ்வுலகிற்பகையைவென் றெவ்வுயிரு மகிழ்ந்திடத்
தெய்வவேதத்திருநீறு சைவமோங்கப்புவியாண்டு(துய்ய)

உ. வடதூல்தமிழ்தால்முதல் நெடியகலிக ளோர்ந்து
கெடிதலர்சென்றிறண்ணி முடிமகனுக்குச் சூட்டித்(துய்ய)

கூ. இலங்குநெல்லிலூதலார் தலங்களடைந்துபோற்றித்
துலங்குமொவ்வொருவெண்பா நலங்கொளப் பாடித்(துய்ய)

க - விருத்தம்.

வையமிற்றிருண்டார்குழாமவிழ்தொண்டுபலகாட்செய்
தையர்திருவடிநிழற்கீழடிசார்கள்மருங்கடைந்த
துய்யபுகழையடிகள்காடவர்கோன்றுணைப்பதத்தைக்
கையினற்றொழுதேத்திக்கணம்புல்லர்செயல்சொல்வாம்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் துதி.

உ - விருத்தம்.

நிடத்தின்மிருந்திருப்பதலாற்சிந்தையிலினியஞ்சோம்
கட்டத்தின்மகிழ்விருத்தகிரிகாதரருள்களைகம்நமி
யிடத்தில்விடித்தாரிலைகுகமலாலயமாம்
கடத்திலெடுத்தவர்பிறப்பாற்தடுத்தெமையெடுத்தார்.

பொய்யடிமையில்லாதபுலவர்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம்-கூகo-ஈர்த்தனம்-உஅகூ-கண்ணிகள்-கூஅ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாவது - கலைக்கன்டன்சருக்கம்.

சுஅ வது. கணம்புல்லநாயனார்புராணம்.

க - கீர்த்தனம் - இராகம்-செஞ்சுருட்டி-மி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

விளக்கெரித்தாரே மனத்தன்பு மிகத்தரித்தாரே திரு (விளக்கெரி)

அநுபல்லவி.

மினைக்கும்புகழிருக்கு வேளூரில் பிறந்தவர்
அளக்கருடியாச்சிசெல்வ மனைக்கிடச்சிறந்தவர் (விளக்கெரி)

சரணங்கள்.

க. மெய்ப்பொருளாவது விமலப்பதமென்றெண்ணி
இப்பொருளின்பல மிதுவென்றுயம்மண்ணி (விளக்கெரி)

உ. செல்வங்குறைந்திடினுந் திருவிளக்கேசெய்திரத்தில்
வில்வமணிக்கதவர் விளங்கும்புலிச்வத்தில் (விளக்கெரி)

கூ. வீட்டிலுள்ளபண்டத்தை விற்றுநெய்யை வாங்கி
காட்டமூன்றுடையார்முன் காருமுறி தாக்கி (விளக்கெரி)

ச. இணங்குமனைவியாய் யாகிக்கப்பயக் காய்நிக்
கணம்புல்அறுத்துவிற்ற காசுக்குநெய் வாங்கி (விளக்கெரி)

க - விருத்தம்.

அக்காளிலையருகுசுட்புல்லில்லையாகாமல்,ஆலயத்திலடைந்தப்பு
ல்லைமாட்டி, மின்னுமிளக்காகவெரிக்கும்போதில் மென்புல்லுப்
போதாதவிதங்கண்டீசர், முன்குகத்தேற்றினகையையெரிக்கக்கண்டி
முதல்வனர்மிழற்றருளசிவலோகத்தில், எக்காலுமினிருகணம்
ம்புல்லர்பாத மிறைஞ்சியேகுகையார்திறஞ்சொல்வேனே.

கணம்புல்லநாயனார்புராணமுற்றிற்று.

ஆ-திருவிருத்தம் - கூகூ - கீர்த்தனம் - உகூ - கண்ணிகள் - சுஅ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

183

அநுபல்லவி.

சுத்தசங்கடவுநில்த் தங்குமருள் மாரியார்
சரணங்கள்பணியுமங் கணாளனாரியார் (சிந்தையில்)

சரணங்கள்.

க. மெய்த்தமிழ்தலாய்ந்து பொருள்மறையச் சொல்
விளங்கிடத்தமிழ்க்கோவைகலம் நிறையச்
சித்தமிழ்ந்துகந் திருப்பெயராற் பாடிச்
சோன்சோழன்பாண்டியன்தெனியச்சொல்லிகாடிச் (சிந்தையி)

உ. அரசர்கன்மூவரு மகிழ்வாலே கலம்
அமைந்திடப்பெரிதான மலே போலே
வரிசையாய்த்தரும்பொருள் வாங்கிமனம் பரிந்து
மாதேவராலயம் வளமாயப்பல புரிந்துசிந்தையில்)

கூ. தேவதேவராள நீலகண்டா தமைத்
தினமும்வணங்கியே வாழுகொண்டா
யாவர்க்குமிதிதொடுத் திதமானதறி பண்ணி
யீச்சர்வாழ்கயிலையை யென்றுமறவா தெண்ணிச் (சிந்தையில்)

க - விருத்தம்.

பதிமிருத்தறாளிறைபாமாருவராற்மேது
சித்தம்போதுடம்பினையுந்திருக்கயிலைதனிற்சேர்த்த
அத்தகையகாரியாசரடிவணங்கியடியனேன்
சிக்கறிருவருளைடைக்தெடுமாறாசெயலுரைப்பேன்.

காரிநாயனார்புராணமுற்றிற்று.

ஆ-திருவிருத்தம் - கூகூ - கீர்த்தனம் - உகூ - கண்ணிகள் - சுஅ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

க

திருச்சிற்றம்பலம்.

நூ வது. நின்றசீர்நெடுமாறநாயனார்புராணம்.

க - கீர்த்தனம் - இராகம் - பைரவி - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

அரசாகுசிசெயதிருந்தாரோ விரிசைபிருந்திடதேரோ (அரசாகு)

அநுபல்லவி.

பாலிவன்மவிமிருதேசத்தில் பல்லிந்துதுதிக்குப்பாண்டி தேசத்தில்
(அரசாகு)

சரணங்கள்.

க. நின்பச்சமண்ணர்வலியில்மாட்டிச் சமழுஞ்செயலிலகவோட்டிச்
சம்பந்தாருள்செயப்பாராட்டிச் சைவநெறியைப் புரியில்லாட்டி
(அரசாகஇ)

உவடதிக்கில்லின்னுயுத்தம் புனிய வுந்தபகையவருயி பிரிய
வுரும்கல்லேவியினிற்பெரிய வுமாடி வென்றெவர்க்குமியம்
(அரசாகஇ)

கூம்கிழ்மங்கையர்க்கரசி யென்னும் மனைவியுடனிருந்து மின்னும்
திகழ்சடையாரடிவணிந்துள்ளும் திருப்பணிசெய்தருமன்னும்
(அரசாகஇ)

க - விருத்தம்.

கேயமாயாசிவ்வகையியற்றியேதெதிகா
ளையபின்பரனருளினற்சிவபுரியடைந்தார்
ஆயசீர்நெடுமாறனுந்தினைப்பதங்தொழுது
வாயினல்செய்துதிருத்தொண்டுனிலையவழுத்திவைம்.

நின்றசீர்நெடுமாறநாயனார்புராணமுற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - கூகூ - கீர்த்தனம் - உகூஉ - கண்ணிகள் - அ

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூஎ வது. வாயிலார்நாயனார்புராணம்.

க - கீர்த்தனம் - இராகம் - கதளிபந்து - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அர்ச்சனைசெய்திருந்தார் பலகால். (அர்ச்சனை)

அநுபல்லவி.

மறைவளர்திருநாமம் கர்ச்சனைசெய்துநிதம்
மெய்யன்பிலொழுகி யிற்சனித்தவாயிலார் (அர்ச்சனை)

சரணங்கள்.

க. திதிருவுலாதருக்கில் ஜாதியில்வாதிலாசென்
றோதுமாபிஷேகித் தாதிருமுல்வர்கம்மம் (அர்ச்சனை)

உ. மதவாணையாற்கூடிய திறமாமலர்க்கொய்யில்
பிறையனிந்தாலாஸ்தாயித் தலியாளியைக்கேற்றி (அர்ச்சனை)

க. முன்பெழுமானக்கமா மின்பமருஞனஞ்செய்
தென்பையுமுருக்கிடும் அனபெனுமமுதுட்டி (அர்ச்சனை)

க - விருத்தம்.

அனகருக்கிப்படியாளிலாதகாள்
மனமகிழ்ந்தியற்றிபின்வாதாரணிமுல்
தனிலடைக்தாவர்சரணம்போற்றிகாம்
முனையடுவார்செயல்மொழிருவாமரோ.

வாயிலார்நாயனார்புராணமுற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம்-கூகூ-கீர்த்தனம்-உகூஉ-கண்ணிகள்-கூஅ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூஉ வது. முனையடுவார்நாயனார்புராணம்.

க - கீர்த்தனம் - இராகம் - சுசுசப்பிரியை - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கித்தமும்பசிவ பத்திக்கேட்டபடி
நிற்றொண்டுசெய்திருந்தாரே.

அநுபல்லவி.

உத்தமச்சோழதே சத்தினில்கீழில்
மெத்தவாழ்வேளாளர் குலத்திலவதரித்து (நித்தமும்)

சரணங்கள்.

க. ஒருவர்க்குந்தோற்றாவள்ளற் திருநிறைருவோமென்
றுரைசெய்தாலவர்பகை வென்றவெண்ணுபொன்வரங்கி (நித்த)

உ. இப்படிக்கூவிக்கா கப்பெறும்போர்புரிந்
தொப்பிலாவீரியத்துக் தப்பிடாமலன்பால் (நித்தமும்)

கூ. உத்தமமாருசிவ பத்திநிறைந்திடச்
சித்தத்திற்பரிவுறி குத்திடவருதாட்டி (நித்தமும்)

க - விருத்தம்.

இப்படிதெதொள்ளையெழில்முனையடுவாசரி
மெய்ப்பாலருளாலின்மேன்மைபிருந்துவிலோசஞ்சேர்ந்தார்
அப்பெரியவர்தாள்போற்றியவனியிற்சைவமோங்க
இப்பிலாவாசஞ்செய்தசமற்சிவசருவதிசொல்வாம்.

கந்தாறூர்த்திருவாமிகள் தூதி.

க - விருத்தம்.

இறைவர்தொண்டுசெய்திருந்திடவெம்மிடம்பிறையுங்
குறியின்றென்னினுங்குறைபிலோமுருகன்புண்டிவினிற்
செறியுமவேடர்கொடுத்திடப்பரிப்புண்டுசெல்வன்
பறிபடாப்பவர்பறிப்பதொழும்பற்றுல.

கறைக்கண்டன்சருக்கமுற்றிற்று

ஆ திருவிருத்தம்-கூகூடு-சித்தனம்-உகூ-கன்னிகள்-கூ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்பதாவது - கடல்சூழ்ந்தசருக்கம்.

நூகூவது. கழற்சிங்கநாயனார்புராணம்.

க - கன்னிகன் - இராகம் - கல்யாணி - ஆதிதாளம்.

க. பல்லவர்குலத்திலுவாழ் கழற்சிங்கர் வெய்ய
பகைவனரென்னுநிகர் முனைமழங்கர்
கல்லெறிகவணிலப் பூந்தாளில் மனத்தை
நாட்டியதுசெய்து வாழ்நாளில்.

உ. சிவஸ்தலங்களிற்சென்று தலிகூர்ந்து போற்றித்
திருவாரூராலயத் தலிற்சேர்ந்து
பவத்தைபோழிபடவனைத் தொழும்போது மன்னர்
படஸ்திரிகளுகருள் ருமாறு.

கூ. திகழ்கோவிலைலைசூழ்ந்தெங்கும் நிலத்தைத்
தெளித்தமெழுக்குவகுத்து மலர்தொகுக்கும்
புகழ்சோமண்டபத்தின்முற் விழுந்திருந்த புதுப்
பூவன்றெடுத்துமோந்தாவமனம்பொருந்த.

எ. சேருக்கிணையாரமன்ப நிகுதெரிந்தார் ஓடிச்
சென்றுதேவிருக்கைப் பிடிதரிந்தார்
இருந்தருளொருந்திடமெய் பதறிடவே
திவலேந்தியோவென்று கதறிடவே.

ஞ. புற்றில்வாழ்மனியைமன் னைவர்பணிந்து வருந்
போற்றிவள்கதறுகண்ணீர் கொத்துளிந்து

தற்றுங்கடல்சேர்மன்னனி லெவர்கூடி யிரந்தந்
தொழில்செய்தாயொனலுங்கேட்டெதிரோழி.

கூ. செருத்துணையாருண்மையையெளிப்படுத்தக் கழறற்
சிங்கரவணைநோக்கி மலர்கொடுத்த
கரந்தைதும்பிவெட்டிட வேண்டுமென்ன தேவி
கையைவாளால்வெட்டிய தெரிந்தின்ன.

எ. அப்பொழுதரசர்கண்டார் மலர்பொழியத் தொண்டர்
அனையருந்தடிந்தகரங்கண் சீர்வழிய
இப்படிச்செய்தபல நாட்டிடையில் அரச
னியற்றியடைந்தார்மன்னர் சிவனடியில்.

அ. பட்டமாதுதெங்கை பட்டிடவே செய்தார்
பதம்போற்றித்திருவருள் பெற்றிடவே
இட்டமாயிடக்கழி யாச்சொண்டி செய்த
இயல்பைச்சொல்லவேனசைபிறகொண்டே.

கழற்சிங்கநாயனார்புராணமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-கூகூடு-சித்தனம்-உகூ-கன்னிகள்-கூ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

நூகூவது. இடங்கழிநாயனார்புராணம்.

க - சித்தனம் - இராகம் - லதாங்கி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கங்காதரர்பத பங்கேருகங்களைக்
கனவினுமறவாமல் நீனைவாரே.

அநுபல்லவி.

மங்காதிகொளட்டிற் கொடும்பாளூரிற்சூழிய
வங்கிசரிருமழிழ் பொங்கிடவுதித்தவி (கங்காதர)
டங்கழியாசொனத் தங்கிமென்னர்.

சரணங்கள்.

க. வாசவனுங்கம லாசனனுமற்ல வாக்கியாரும் திருச்
வானவரும்முனி கேசவனுந்தொழும் சனடியார்கேண்டிக்
கேட்டெல்லாஞ்சொத்துமெஞ்சேரும்

கோமாய்ச்சைவமும் வைதிகமுங் தழைக்கும்
தேசமெல்லாந்தழைக்க ஈசர்வாழ்தலமெங்கும்
பூசனிதமும்பிர காசம்மாய்ப்படர்ந்திடப்
பொங்கியபுகழால கெங்குமெங்காளிலும்
தங்கிடவரசுவி ளங்கிடச்செய்தது. (கங்காதரர்)

உ. அரனன்பர்க்கமுதூட்டி மொருவர்ஓங்காளிலன்பர்க்
கமுதூட்டனொன்றுமில்லாதுளஞ்சோர அன்பு
பெருகிச்செய்வதறியா திரவிற்கொட்டகாரத்தில்
மருவியம்பாரகெல் லினைவார
விரைவிற்காவலாளர் பிடித்துமன்னவர் முன்பு
வரலுமேனிலுசெய்தி ருளையுமென்றபோ தண்டு
விரிபுமெய்த்தொண்டர்க்கமுதூட்டுமியமமென்றும்
விட்டிடாமற்செயுந் திட்டங்கெடாமலே
கிட்டிச்செய்தேனென்ற திட்டனைவணங்கிக். (கங்காதரர்)

கூ. முக்கணனைரன்பரண்டீரு பொக்கலமெனக்கென்று
முடியாமதுற்றநெல்லின் பண்டாரம் எவையும்
தக்கநிதியுகவும் வைக்குமிடமுங்காதர்
தந்தொண்டர்கொள்ளுகொள்ளவிந்நேரம்
மிக்கவேழுசுமு முக்குமெனச் செலுகர்
அக்கணத்தப்படிமு முக்கலும் நாயகர்
மெய்க்கழல்பணிவோர்க ணக்கில்லாதவர்வந்து
வேண்டியதிதிகொண்டு மீண்டிடவுமுளத்தில்
நீண்டமகிழ்வொடில காண்மிமகிழ்ந்து. (கங்காதரர்)

கூ-விருத்தம்.

கருத்திலன்பொடுகெடுக்காலம்வாழ்ந்துபின்
நிருத்தர்தந்திருவடிநீழல்சேர்ந்தனர்
வருத்துவெம்பவமறவினைவாழ்த்தியே
செருத்துணையரார்சரித்திரத்தைச்செப்புவாம்.

இடங்கழிநாயனார்புராணமுற்றிற்று.

ஆயிருவிருத்தம் கூகூ-கீர்த்தனம்-உகூடு-கண்ணிகள்-கூகூ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நூறாவது. செருத்துணைநாயனார்புராணம்.

க - கீர்த்தனம்- இராகம்- காதகாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆரூரிலிருந்தாரே செருத்துணையார் ஆரூரிலிருந்தாரே.

அனுபல்லவி.

சீரார்சோழநாட்டிற்சீர் பேராதகஞ்சாலூரில்
சேரம்வேளாளர்குலத் தோராகவதரித் (தாரு)

சரணங்கள்.

க. வெங்கோபமிகப் பிடித்த கமலமுயிர்
விடிக்கநெஞ்சி லிடித்த அருளுடைய
கங்காளர்சரணமாம் பங்கேருகத்தி லன்பு
மங்காமல்நிதமும்செ யுங்கோவிற்பணிகள்செய் (தாரு)

உ. கழற்சிங்கர்பெருக் கேவி பூமண்டபத்தைக்
கண்டுமருங்கில் மேவிக் கிடந்தொரு
செழித்தபூவைமோந்த பழிக்காய்மயிரைப் பிடித்
திழுத்துத்தள்ளிமுக்கைக் கழித்து மகிழ்மையடைந்(தாரு)

கூ. நடந்திகழ்பூங் கோவில் பணிகள்செய்து
வெகாமசாமர்த்தம் காவில் பெருகச்சொல்லி
அடர்ந்துலகெங்குங்கீர்த்தி படர்ந்திடத்தொண்டுசெய்து
தெடுத்திருவளாழித் தடந்தோள்வீக்தகரைத்தாழ்ந்(தாரு)

க-விருத்தம்.

ஆரூரினிலெதெனாவிருந்தருளும்பரம்பொருளின்
சேராதபலரடிசேர்செருத்துணையாரடியிணையாம்
ஏராரும்மலர்களோதாழ்ந்துலகெங்கும்புகழ்தங்கும்
சீரார்புகழ்த்துணையாரிடைத்திகழ்மேன்மையைப்புகழ்வாம்.

செருத்துணைநாயனார்புராணமுற்றிற்று.

ஆயிருவிருத்தம்-கூகூ-கீர்த்தனம்-உகூடு-கண்ணிகள்-கூகூ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

க - விருத்தம்.

செஞ்சடைமீசர்காசுகொடுக்கத்திகழ்தொண்டர்
பஞ்சமகன்றபின்பலநாளும்பணிசெய்தே
அருகுமுறைக்கார்சேவடிசேர்ந்தாரவர்தாளே
நெஞ்சில்நினைந்தேகோட்புலியார்தம்மைச்சொல்லாம்.

புகழ்த்துணைநாயனார்புராணமுற்றிற்று.

ஆந்திருவிருத்தம் - ஈஈஅ - ஈர்த்தனம் - உதய கண்ணிகள் - ஈஈ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஊ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ருஎவது. கோட்புலிநாயனார்புராணம்.

க - விருத்தம்

நீர்நாட்டில்நாட்டியத்தான்குடிவேளாளர் நெடுங்குலத்திலுதித்த
கோட்புலியாசென்பார், பார்நாட்டும்புகழ்பெருகுஞ்சோழர்சேனை
பதியாகிப்பகைவர்களைச்செயித்துவெற்பித், தார்நாட்டிமன்னர்தரும்
பொருளேயெல்லாஞ்சங்கரனாலயங்களைத்தினுக்குஞ், சீர்நாட்
டிற்றிருவழுதுபடிக்கென்றென்றுஞ் செங்கெல்மலையாய்க்குவித்தும
ன்னினாரே.

க - கண்ணிகள் - இராகம் - சௌராஷ்டிரம் - மி - சாபுதாளம்.

க. ஒருகாலில்மன்னவர் தேவலாற்பகைவனா
யொழிக்கப்போரும்போது திரும்பித் தாம்
வருமட்டுமீசர்க் கமுதுக்காகநெல்லை
வைத்தார்கூடாய்க்கட்டி விரும்பி.

உ சீராகவிக்நெல்லை யெடுக்கவினைத்தாலும்
திருவிளையாக்கனி யென்ன ஆனை
நேராகஉறவோரைப் போற்றியுரைத்திவர்
நீங்கியபின்பஞ்சந் தன்னால்.

ரு. பந்துக்கள்தாங்காப் பசியாலிறப்பதைப்
பார்க்கிலுமிந்நெல்லை யெடுத்தூப் பின்பு
இந்தப்படியே கொடுப்போமென்றேநெல்லை
யெடுத்துண்டார் பசிமிக அதித்த.

ஊ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ருஎவது. புகழ்த்துணைநாயனார்புராணம்.

க - ஈர்த்தனம் - இராகம் - அடாணை - மி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

சிவபூஜைசெய்திருந்தார் புகழ்த்துணையார் (சிவபூஜை)

அனுபல்லவி.

புவிபோற்றுஞ்செருவிலி புத்தூரிற் புகழ்நீரும்
சிவமறையலராகச் செனித்துநாளும் நாளும்(சிவபூஜை)

சரணங்கள்.

க. ஒப்புயர்வில்லானைப் பூசிப்பதில்த்தமக்
கொப்புயர்வில்லெனப் பேர்வாங்கிப் புகழ்
எப்புவனத்திலும் நிறையவாழும்காலில்
எவ்விடத்திலும்பஞ்ச மிகவோங்கி
யிப்புவிதன்னிலி லோப்பாப் புகழ்த்திட
அப்பொழுதொன்றுங்கு டைக்காமற் பசித்திட
மெய்ப்பத்தர்வருந்தாம லிப்பவம் நசித்திட
அப்பனேப்பிரியேனென் றகத்தன்பு வசித்திடச்(சிவபூஜை)

உ. ஒருநாளிலபிஷேகஞ் செய்யும்போதுபசியால்
உலர்ந்திரண்டுகை கருஞ்சோரக் குடம்
அரன்முடிமேல்விழக் கண்டுவீரிருத்தபோ
தையரருளால்நித் தினைசேரப்
பரமர்கனவில்வந்து பஞ்சகாலம் நீங்கும்
வளமிலும்நிதமுமொவ் வொருகாசு யேங்கும்
பரிசறத்தருவோமென் றருளிகன்னையர் தாங்கும்
ஒருகாசுநித்தந்த வுவந்தன்புமிக வோங்கும்(சிவபூஜை)

ரு. சங்கார்பிடத்தின் மேலோர்பொன்காசு
தவருமலறுதினம் வைத்திடவே அந்தக்
குங்குமமார்கரசினைக் கண்டெடுத்துக்கொண்டி
நலங்குமனமகிழ்வுமொய்த்திடவே
பயகமாகவக்க பரிநுயர் குறைந்திட
அங்கத்திலுயர்ந்தவர் வினைத்தும் மறைந்திட
மங்கைபாகர்பாத மலர்க்கன்பு நிறைந்திடச்
சங்குமல்லும்பகலுந் தருஞ்சிறப் புறைந்திடச்(சிவபூஜை)

க. போதிச்சயக்கொண்டி கோட்புலியார்வந்து
புரவலன்மிதிக்க வாங்கி புற
லோர்செய்தசெய்கை யறிந்துரையார்போல்
உற்றுமிருக்கோப மோங்கி.

உ. உற்றவுறவோ டுரிமைவரன்மொழி
யோதிமகிழ்வித்து ரூந்தார் கிழி
சுற்றத்தவர்க்குக் கொடுப்போமென்மேவரச்
சொல்லிவிடியாரும் வந்தார்.

ங. மன்னுந்தம்போர்கொண்ட காவற்காரன்றனை
வாசல்காக்கச்சொல்லி காதர் அனை
தன்னையெண்ணுத விவலாக்கொல்லனென்று
தங்கதாயார்தார மாதர்.

எ. கூடப்பிறந்தவர் வேலைசெய்வோர்பங்குக்
கூட்டங்களாவளாற் கைத்துப் பின்னும்
காடுப்பிழைத்தவோர் பிள்ளைதனக்கொல்ல
ரண்ணக்காவற்காரன் பதைத்து.

அ. அன்னமறியா தினைருழுங்கோப்பெரு
மருளுமென்றுபோற்றிச் சொல்ல அந்த
அன்னம்புசித்தார் மூலையாலையுண்டகென்
றப்பொழுதோதினார் கொல்ல.

கூ. அந்தக்குழந்தையை முந்தக்கையாலெடுத்
தன்பரும்வின்னி லெடுத்தார் அடி
சிந்தக்கரத்தி விருந்திடும்வாளாற்
றினைத்தார்மனமை செறிந்தார்.

கூ0. அப்பொழுதிலீசர்வந் நின்வாளாற்பாசம்போய்
அணைவருஞ்சிவலோகஞ்ச சே நீ
றிப்பொதுமும்முடன் வாழ்வென்றருளினர்
யாவர்களுங்களி கூர.

கக. சாருவுபெற்ற கோட்புலியார்பத
மென்றுமலைக்கொண் டாடி காள்
நேரிசைப்பத்த ராய்ப்பணிவார்கும்
கிலேயைச்சொல்வேனல்பீ நீடி.

கந்தரலங்கார்த்திகேயவாமிகள் துதி.

வெண்பா.

என்னைகவர்ந்செய்தேனை யெழுபேனைஞரர்
என்னைப்பொருளாக்கி யென்னுளத்திற் - பொன்னடியை
அன்பாகவைத்தருள மல்லாமற்சென்னியினும்
இன்பாகவைத்தாரிதற்கு.

கடல்சூழ்ந்தசருக்கமுற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - கூகூக - கீர்த்தனம் - உகூக - கண்ணிகள் - எ0.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூ

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தாவது - பத்தராய்ப்பணிவார்கள்சருக்கம்.

நிஅவது. பத்தராய்ப்பணிவார்புராணம்.

க - கீர்த்தனம் - இராகம் - மோகனம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பத்தராய்ப்பணிவாரொல் லாரையும்பணிந்துநான்
பரமனேயேபாடுவார் பரிசுரைப்பேன்.

அநுபல்லவி.

கர்த்தரன்பாலைக்கண்டோற் பசுவின்பின் கேசித்துக்
கன்றுசெல்வதுபோலே சென்றேதடிப் பூசித்துப(பத்த)

சரணங்கள்.

க. மெய்யாற்செய்பணியெது வெனிலுமீசர் பாதார
விந்தத்திற்சேரவென்று திருப்பணிபுகழ் சோக
கையாற்செய்துபாமர் கதைகேட்டினத்தன் பாரக்
கருதுவதல்லால்வேருன்றியாதிப்பலன் நீரப(பத்த)

உ. காதலாக்கையிருகிப் புளகித்துள்ளகங் களித்து
காத்தருளாதெனத்திடத் துதித்துக்கண்ணீர் தெளித்துப்
பாதமடையுந்தவம் பலித்துப்பரி மளித்துப்
பண்பாயுயர்ந்தவர்கரு ணையர்ந்தின்பத்திற்குளித்துப் (பத்த)

கூ. இருக்காலும்மின்றாலும் கிடந்தாலும்நடந் தாலும்
இனமுந்தாலுந்துயின்றாலும் விழித்தாலுமெக்காலும்
பொருந்தவடிக்கும்பாதம் நினைக்கிலுள்ளுலகின் பாலும்
புகழ்பெறத்திருவாரூர் ரசனைப்போற்றிமேன் மேலும்.(பத்த)

பத்தாய்ப்பணிலவாபுராண முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - கூசுசூ - சீர்த்தனம் - உசூஅ - கண்ணிகள் - எ0

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூசூ வது. பரமனேயபாடுவார்புராணம்.

கண்ணிகள் - இராகம் - தோடி - ரூபகதாளம்.

க. அலகிலாப்புக ழிலகுதமிழிறும்
உலகமகிழ்வுட கலியின்சொல்லிறும்.

உ. தேசுகெங்கவாய்ப் போகுமனத்திறும்
நேசமாய்நட ராஜர்தம்மையே.

கூ. மருவுமொருபரம் பொருளெனத்தெளிந்
தருளும்வண்ணமுள் ளுருகுபெம்பாடுவார்.

சு. பத்தியாயினிச் சித்தமீசன்பால்
வைத்தவர்புரா ணத்தையோதுவாம்.

பரமனேயபாடுவார்புராணமுற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - கூசுசூ - சீர்த்தனம் - உசூஅ - கண்ணிகள்-எசு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூஎ வது. சித்தத்தைச்சிவன்பாலேவைத்தார்புராணம்.

கண்ணிகள் - இராகம் - யதுகுலகாம்போதி - ஆதிதாளம்.

க. சிவபெருமான் தியாகமே
யுருவதனமாந்தின் பேதந்தாண்டியே.

உ. திகிலாமலெப் போதுமன்பருந்
தொகுவினைங்கிடும் நாடுஅருத்தத்தின்.

கூ. தாரணிதலில் ஆருஞ்சிவத்தினில்
கோதாகவே சேருஞ்சித்தத்தார்.

சு. மன்றில்நடிப்பவர்க் கென்றுந்திருத்தொண்டு
சென்றமிகச்செய்து நன்றியடைந்தவர்.

எ. பாரிலவனாயன் பாரவணங்கியர
ரூரிற்பிறந்தவர் சீரைப்புகழுவாம்.

சித்தத்தைச்சிவன்பாலேவைத்தார்புராணமுற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - கூசுசூ - சீர்த்தனம் - உசூஅ - கண்ணிகள்-எஉ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூஅ வது. திருவாரூர்ப்பிறந்தார்புராணம்.

கண்ணிகள் - இராகம் - பந்துவராளி - ரூபகதாளம்.

க. சீர்கொள்கயிலையில் சேருங்கணங்களே
யோர்பெறுதிருவா ரூரிற்பிறந்தவர்.

உ. அவலாவணங்குவோ சொலரும்கன்னெறி
புவியிலடைகுவார் தவறிலாமலே.

கூ. ஆகலாலவர் மேகருஞ்சொல்
பேதையேன்என்னல் ஓதிமுடியுமோ.

சு. காதலாயினி காதர்மேனிமுப்
போதுந்தின்னவர் காதைசொல்லுவாம்.

திருவாரூர்ப்பிறந்தார்புராணமுற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - கூசுசூ - சீர்த்தனம் - உசூஅ - கண்ணிகள்-எசு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூஉ வது. முப்போதுந்திருமேனிதீண்டுவார்புராணம்.

கண்ணிகள் - இராகம் - நாதநாமக்கிரியை - ரூபகதாளம்.

க. சோதியானையெப் போதும்பூசிக்கும்
ஆதிசைவராம் மாதவத்தவர்.

உ. மாறிலாவலாளனைப் பழையனிதிப்படி
அமைதாய்வழி வழியதாகவே.
கூ. மிகுந்தவன்பினு துகந்தருட்சிவத்
தருந்தனிவர்புகழ் பகர்ந்துமுடியுமே.
ச. மாறிலாமுழு நீறுபூசிய
சதிலசார்புகழ் கூறவுற்றனன்.

முப்போதுந்திருமேனிநின்மலர்புரைவுற்றது.

ஆதிருவிருத்தம் - கூகூ - கீர்த்தனம் - ஒகூ - கண்ணிகள் - எச.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூகூவது. முழுநீறுபூசியமுனிவர்புராணம்.

க - கீர்த்தனம் - இராகம் - கல்யாணி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நீறுபூசியமுனிவீர் மேன்மைகண்மேயளவிட்டுக்
கூறவென்னுல்முடியாதே.

அநுபல்லவி.

ஊறணிந்தகாதர்முன மகமிழ்ந்தருச்சனைசெய்
தற்புதமிகுத்துவளர் கற்பம்மது கற்பமுப
கற்பமெனமூப்பிலிவா யுற்பவித்திருக்கு முழு (நீறு)

சரணங்கள்.

க. கோயில்லாதகோமானுக்கை கேமந்தினுல் மக்திரம்
தவன்றேந்திசிவதாம ஓமத்தினுல்
ஆய்தாக்வலமாய்ச்சு ழித்தொழுதுசிவாக்கினியில்
தூத்தமானத்துடனே நிற்கருப்பதத்தையொன்னி
லைத்தெடுத்தகற்பமெனு முத்தமப்போ பெற்றநிரு. (நீறு)

உ. வளைத்தலர்ந்தகோமானுக்கைகையாலுபோடித்துப் பசுநீர்
வார்த்தமந்திரத்தாம்மிசைந்துண்டை பிரித்துக்
கனத்தவமதனியிலிட்டுக் கனிவுடனெரிக்கவரு
கற்பமெனவிப்புவிக லிற்பவர்படைத் தாயரும்
நற்புகழ்மிக்கவரும் ஏற்பியலினுத் திகழும்நீறு)

க. காட்டுத்தியிலான்கொட்டியிற் பலவிடத்தில் மண்ணின்
கற்சுட்டவிடத்திலுண்டாம்சீற்றைக் திடத்தில்
கூட்டிடமல்வெவ்வேருகக் கோலுத்தித்தால்மந்திரங்
கூறியுன்னடையாக்கியில்லில் மாயிடாச்சிவாக்கினியில்
ஊறிலாமல்வைத்தெடுத்த சதிலா ஆபகற்பமாம்(நீறு)

தக்கசாதியாய்த்தத்துவ வழிதெரிந்து சிலக்
தாயகிந்திரியமமாய் மனம்பிரிந்து
முக்கணணைர் அன்ல்ருருக டக்கும்வழிபொல்லாப்பூமி
முன்புநின்றிடாமம்பாதி யம்புலிளக்குவட்டம்
அன்புடனேவினங்கிட் இன்பமாய்த்தினமுழு(நீறு)

க - விருத்தம்.

மாலயன்வயாரிமுதல்வானவர்களவாழ
ஆலமுண்முண்டவரடிக்கடிமைசெய்து
சாலமுழுநீறுபூசுவரடிகளதாழ்ந்தப்
பாலமடிசார்ந்தவர்கள்பணைபயுரைசெய்வாம்.

முழுநீறுபூசியமுனிவர்புராண முற்றிற்று.

திருவிருத்தம் - சஎ0 - கீர்த்தனம் - உகூ - கண்ணிகள் - எச.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூசவது. அப்பாலுமடிச்சார்ந்தார்புராணம்.

க - கீர்த்தனம் - இராகம் - சங்கராபரணம் - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

அப்பாலும்அடிச சார்ந்தவராம் இவர் (அப்பாலும்)

அநுபல்லவி.

தப்பாதபெரும்புகழ்சேர்ந்தவராம் இவர் (அப்பாலும்)

சரணங்கள்.

க. காட்டியதமிழ்ப்புகழ் காட்டியமூ வேந்தர்
நாட்டுச்சுப்புறத்திசர் தாட்டுணைசேர்ந்தவர் (அப்பாலும்)
உ. மன்னுந்தொண்டத்தொகை சொன்னகாலத்திற்கு
முன்னும்பின்னுமிசர் பொன்னடியடைந்தவர் (அப்பாலு)
கூ. வேதங்காலுவிசர் பாதங்கோயுலின்
மீதெங்கும்புகழ்சேர ஓதுங்குணமுடையார் (அப்பாலும்)

கந்தசுவாத்திசுவாமிகள் துதி.

க - விருத்தம்.

சந்திரசேகரத்தமித்தாண்டசிற்பெருஞ்
சுந்தரப்பாதத்தைத்துதித்தன்பாகவே
வந்தனோசெய்யுமிப்பிறவியாய்த்தது
முந்தவேபெருந்தவமுயன்றதன்மையால்
பத்தராய்ப்பணிவார்கள்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - சுகூ - கீர்த்தனம் - கூ.00 - கண்ணிகள் - எஃ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூ

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினொராவது. மன்னியசிச்சருக்கம்.

கூடு வது. பூசல்நாயனார்புராணம்.

பெரியபுராணத்திருவிருத்தம்.

அன்றிரும்புமெரித்தாற்காலையமெடுக்கவெண்ணி
யொன்றுமங்குதவாதாகவுணர்வினுலெடுக்குந்தன்மை
நன்றெனமனத்திருலேகல்லவாலயந்தான்செய்த
நின்றவூர்ப்பூசலார்தம்நினைவினையுரைக்கலுற்றாம்.

க-விருத்தம்.

தொண்டைநாட்டிலில்நின்றவூர்வளர்துய்யவத்தணாய்ப்பிறந்
தண்டர்நாயகர்கொண்டாடவேண்டுமெனத்தும்காடியளித்துளார்
கொண்டகாதலினுருக்கொருகோவில்கட்டிடவெண்ணியே
மண்டுமோகினியின்றிகந்துமனத்திலையமர்த்துவார்.

க-கீர்த்தனம் - இராகம் - காம்போஜி - மி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

மனத்தாற்கோவில்கட்டினூர் பூசலார் மனத்தாற்கோவில்கட்டினூர்.

அனுபல்லவி.

கனத்தபுகழ்மிகவுஞ் சனித்தகாய்கர்பாதந்
தனைத்தாமடைந்திட இனித்தவன்புபொருந்தி(மனத்தால்)

சரணங்கள்.

க. என்னைத்தர்ம் பலகோடி யிதியுமதம்
கிசைசாதனமுஞ் தேடி
கண்ணுமின்னல்லகானில்த் நிண்ணமாயாரம்பம்
பன்னனித்தசசரைக்கூவிக் கண்ணுதலாருக்கு (மனத்தால்)

உ. உறங்காம லன்பாலே யகமகிழ்ந்தில்
லுலாத்திடும் விதிபோலே
நிறைந்தமணாடபங்களுஞ் சிறந்தகோபுரங்களும்
உறைந்தவிமானங் கலந்து செறிந்துவிளங்கும்படி(மனத்தால்)

கூ. தூவிநாட்டி கோக்கி நீறுபூசித்
தலைவருஞ்சிதமா மாக்கிக்
கோவில்சூழுமதிலுங் கூடமும்பெரிதான
வாவியும்வைத்திச்சர் மேவிடவெகினாளாய் (மனத்தால்)

உ - விருத்தம்.

கட்டியதிலைவேலைவக்கவிதித்தகாளிற் கச்சியினிற்காடவர்கோன்
கோவில்கட்டிச்சிட்டலாவைத்திடினேக்கமுதஞ்சீர் திகழவவன்
கல்லினிற்போய்மின்றவூரில், இட்டமிகப்பூசலார்தெனாளெண்ணி
யியற்றுங்கோவிலில்காலைக்கடைவோமக்காள்,வீட்டோருகாட்செய்
யென்வேயருளியங்கே மேவினாயுயர்தேவதேவனரே.

க - கண்ணிகள் - இராகம் - காதகாமக்கிரியை - ரூபகதாளம்.

க. அன்பரன்பைவினக்களிச ரருளிச்செய்து போகவே
அன்பரைத்தொழுதின்றதருக் காசன்வந்தானன் பாகவே.
உ. பூசலார்செய்தகோவிலெங்கென்று புகலலுமங்கே நின்றூர்
பூசலாரிக்கவூரிற்கோவில புரிந்ததொன்று மிலையென்றூர்
கூ.மன்னவுமவ்வூரந்தணர்கோ வாசசொல்லவர் வந்திட
அன்னபோதிற்பூசலார்தா மாசென்றுனெருங்கு வந்திட
ச. அந்தணரவர்க்கிந்தவூரென் றழைக்கச்சென்ற விடத்தினில்
இத்தமன்னன்தடுத்துத்தானே யெய்திநனன்பர் மடத்தினில்.
டு.பூசலார்க்கண்மென்னன் புகழ்ந்துசென்று தாளினில்
வீசையாய்ப்பணிக்காலையம்நீ ரணைந்ததெதுவிந் தாளினில்.
கூ.சனைத்தாபிக்கின்றீரென் றீசனருள் செய்யவே
நேசமாக்கண்டுகொமவந்தேனென்றுனெடியகண்ணீர்பெய்யவே.
எ.அன்பருமென்னேப்பொருளாயெண்ணியருளினையொன்னவே
நம்பர்க்குக்கோவில்செய்தகதிக்தனை நவின்றூரன்பு தன்னவே.
அ.அரசனுமதிசயித்துத்தி நாண்டார் பெருமையெண்ணியன்பாலவே
பரவியவணங்கிச்சேனையோடும் பிரிந்தனன்பதி சேரவே.
கூ.நேசத்தின்மனக்கோவிலில்லையுத வேகனாயர் கழனினில்
பூசித்தன்பாடைத்தர்நடம் புரியம்பாத் கிழனினில்.

க0.புகழ்த்துமிகவும்புகலாளைப் போற்றிக்கவலை மாற்றுவேன்
மிகழ்த்துமங்கையர்க்கரசியார்தம் மெய்மை கன்னேச்சாற்றுவேன்.

பூசலநாயனார்புராணமுற்றிற்று.

ஆகிருவிருத்தம்-க0கூ-விரத்தனம்-கூ0க-கண்ணிகள் எடு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூசு வது. மங்கையர்க்கரசியார்புராணம்.

க - விரத்தனம் - இராகம் - கமாசு - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மங்கையர்க்கரசியர் சங்கரபக்தியுடன் மங்கலமாயிருந்தார்.

அநுபல்லவி.

எங்கும்புகழ்சேர்சோழர் கங்குலுக்திருதித்துத்
தூங்கமம்பாண்டியன்பாற் செங்கமலமகள்போல்(மங்கை)

சரணங்கள்.

க. ஆண்டசம்பந்தர்கம்மாற் பாண்டிநாட்டிற்சமணர்
மாண்டெழுதியாரும் பூண்டிடச்செய்துதிரு (மங்கை)

உ. இன்பஞானப்பாலுண்ட செம்பவளவாய்மலர்ந்
தன்புடன்சிறப்பித்துச் சம்பந்தர்பாட்டம்பெற்று (மங்கை)

கூ. தமிழாலும்மதஞ்சேர்ந்த தெமிழாதர்பழிகளை
விமலரியற்றியவை பொருமெரில்லாமலே (மங்கை)

சு. கைவழிபாண்டியன் மெய்வழியாகசெய்
தவ்வழியெனச்சேரும் சைவவழித்துணையாய் (மங்கை)

க - விருத்தம்.

மன்கையர்க்கரசியார்மகிழ்ந்தசேகரான
தன்மைவளவனுடன்சங்கரஞ்சார்க
பங்கயமடைந்தனரவனைப்பாடிநாம்
பொங்குசிர்சேகரஞ்புகழ்ச்சொல்லுவோம்.

மங்கையர்க்கரசியார்புராணமுற்றிற்று.

ஆகிருவிருத்தம் - சுசெ - விரத்தனம் - கூ0ச - கண்ணிகள் - எடு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூசு வது. நேசநாயனார்புராணம்.

க - விரத்தனம் - இராகம் - பந்துவராளி - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

காலகாலர்பாதபத்தி சால்வடைந்தாரேசர். (காலகாலர்)

அநுபல்லவி.

கோலமிகுகாம் பீலிகரிற் (காலகாலர்)
சாலியாதவத் தாலுதித்துக்

சரணங்கள்.

க. மன்னுமெய்யன்பர் பொன்னடிபணிக்
தன்னைவாப்பணி சென்னியிற்கொண்டு (காலகாலர்)

உ. சித்தமையர்ப் தத்துக்கும்வாக
ருக்கம்நஞ்செ முத்துக்கும்வைத்துக் (காலகாலர்)

கூ. ஸ்யரன்பர்க்குத் துய்யஉடைகள்
கெய்யவேயிரு கையையும்வைத்துக் (காலகாலர்)

சு. நெடியகோவணம் உடைகோளார்
அடியவரிஷ்டப் படிகொடுத்துச் (காலகாலர்)

க - விருத்தம்.

மெய்யடியாருக்கிவ்வகைகாலுமழிகலலி
யையர்மலர்த்தாணிழலடைந்தாரவர்தம்மைக
கைதொழுதேத்திமெய்ப்புணர்கோச்செங்கட்சோழர்
தூய்யகருத்தினன்னபையெடுத்துச்சொல்வர்மே

நேசநாயனார்புராணமுற்றிற்று.

ஆகிருவிருத்தம் - சுஎ - விரத்தனம் - கூ0கூ - கண்ணிகள் - எடு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூஅ வது. கோச்செங்கட்சோழநாயனார்புராணம்.

க - கண்ணிகள் - இராகம் - கேதாரகௌளம் - ஆதிதாளம்.

க. நகுஞ்சோணாடாண்டார் வேங்கைமரமாகிய
புகுந்தானிமருங்கிற் குவிர்வனத்தில
திகழுமெண்ணூலவின்றிப்பூ தொன்னுஞ்சிவலிங்கத்தைத்
தெரிசித்தாரு மெள்ளாலே தன்மனத்தில.

உ. அன்புடனீராட்டி மிதமுமர்ச்சித்தத்திரு
ஆனைக்காவென்றதற்கோர் பேராக
இன்பவறிவுள்ளோர் சிலந்திநாற்முடி
யினிற்சருகுதாமல் நேராக.

கூ. வாயினாலால்மேற்கட்டி போற்கட்டிடதும்போற்ற
வத்தயானைகண்டது திகமென்று
நேயமாயழித்தேக யானைகபட்டதென்று
நினைந்துபின்னுஞ்செய்தது சிலந்திதின்று.

ச. மறுநாளும்யானையழித் திடக்கண்டெழுந்துகோபம்
மனங்கொண்டுதிக்கைக்குட்போய்ச்சிலம்பி
உறுதியாய்க்கடித்திட யானைநிலத்திற்கையை
யோங்கியடித்துவிழுந் ததுபுலம்பி.

ஞ. அப்பொழுதானையுஞ் சிலந்தியுமடிந்திட
ஆனைக்குவரங்கொடுத் தன்பாலே
இப்புவியாளச்சோழர் குலத்துதிக்கச்சிலந்திக்
கீசாருள்புரியப் புவிமேலே.

கூ. கமலவதியாந்தேவி யுடன்சுபதேவச்சோழன்
கவித்துகடேசரை வழிப்படவே
கமலவதிபிள்ளைக்கு வேண்ட அவள்வயிற்றிற்
குமரனுய்ச்சிலந்தியும் அடைந்திடவே.

எ. கர்ப்பம்நிரம்பிப்பிள்ளை யுதிக்குந்திருணத்திலிற்
கணிதார்வந்தொருநா முனிக்கபோக
உற்பவித்தாற்பிள்ளை முப்புவனங்காக்குமென்
றுனைக்கக்கேட்டுமெய்கை துணிவாக.

அ. ஒருநாழிகைமட்டுமென் காலந்தாக்கிக்கட்டுமென்
றேதலுமதுசெய்து பின்பாக
மருவுங்கட்டவிழ்த்திடக் கமலவதியுந்திரு
மைந்தனைப்பெற்றெடுத்தா னன்பாக.

க - விருத்தம்.

கமலவதிபிள்ளையைப்பெற்றெடுத்தகோச்செங் கண்ணரேறு
வென்றுடனேயிறந்தாள்மன்னன், குமரனையன்பால்வளர்த்துமகுட
ஞ்சூட்டிக் குலவுதவஞ்செய்துசிவலோகஞ்சேர்ந்தான், அமலரரு
ளாற்செங்கட்சோழர்முன்னை யபிஷேகமண்ணுண்டுசிவாலயங்களுக

ட்டி, இமையவர்தாமும்பலத்தில்நடனஞ்செய்யு மெங்கணையகரடிக்
கீழ்த்தங்கினரே.

க - கீர்த்தனம் - ராகம் - தியாகடை - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

அம்பலக்கலிலாடுஞ் செம்பதுமத்திரு அடிநிழலடைந்தாரே.

அநுபல்லவி.

கம்பரடிமலைபோ நம்பியாசபுரிச்
சின்பமாங்கருகோனி ரம்புஞ்செங்கட்சோழர் (அம்பலம்)

சரணங்கள்.

க. திருவானைக்காவினில் முன்னுவில் ஈசர்
ஆருன்பெற்றபரிசென்னி யங்காவில்
பொருவில்லாவெண்ணுவல்த் தருவுடனேகூட்டிப்
பெருமைசேர்திருக்கோவில் மருவுமன்பாற்கட்டி (அம்பலம்)

உ. மேவுமந்திரிகோ சேசத்தில் அழைக
கேவிகெடியசோழ தேசத்தில்
சேவதேவர்வாழுங் கோவில்கள்பலகட்டி
ஆவலாய்ப்பெரும்பூசை யாவும்நடக்கப்புரிந் (தம்பலம்)

கூ. எத்திசையிலுந்தஞ்செங் கோல்நாட்டித் தில்லை
கூத்தனைத்தரிசித்துப் பாரசட்டி
அத்தலத்துமும்காளில் மெய்த்தவத்தோர்க்கெல்லாம்
உத்தமமனைகளை மைத்தசியற்றிப்பொன்(னம்பலம்)

உ - விருத்தம்.

எங்கருணைதனையடிசேர்ந்தகோச்
செங்கணார்த்திருவடிதாழ்த்துமை
பங்கனிசைபாடும்யாழ்ப்பாணர்தம்
பொற்புரிர்த்திதனைப்புகழ்ந்தோதுவாம்.

கோச்செங்கட்சோழநாயனர்புராணமுற்றிற்று.

கூதிருவிருத்தம் - சுஅள - கீர்த்தனம் - கூஅச - கண்ணிகள் - எசு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

க - விருத்தம்.

சீர்பெறுபாணர், ஈரடிபோற்றிப்
பார்புகழ்சடைய, னூர்புகழ்சொல்வாம்.
திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனூர்புராணமுற்றிற்று.

ஆ-திருவிருத்தம் - சஅ - கீர்த்தனம் - கூஅடு - கண்ணிகள் - எசு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

எஅ வது. சடையநாயனூர்புராணம்.

சன்னிகள் - இராகம் - பந்துவராளி - மி - சாபுதாளம்.

க. பூலகத்தவர் புகழாதிசைவராய்
நாவலூர்தன்னிற் பிறந்தாரே புகழ்
மேவிச்சடையனொன் றேவிளங்கிமகா
தேவருளாற் பிறந்தாரே.

உ. அரனைத்தோழனுக்கொண் டரிவையிடத்தில்தூதுக்
கிரவிலேவியே யெனையாளும் சேரர்க்
கரியதுணையாமாரூ ரணைப்பெற்றரவர்புகழ்
உரைசெய்யமுடியுமோவனக்காளும்.

சடையநாயனூர்புராணமுற்றிற்று.

ஆ-திருவிருத்தம் - சஅ - கீர்த்தனம் - கூஅடு - கண்ணிகள் - எஎ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

எக வது. இசைஞானியார்புராணம்.

கண்ணிகள் - இராகம் - கல்யாணி - திரிபுடதாளம்.

க. சடையனெனுமேலோர் தமக்குமனைவியாராய்
வடிவாருங்கற்சாரைப்பெற் றருளாலே மேன்மை
உடையவிசைஞானியா ருயர்ந்தபுகழைச்சொல்ல
அடியேனெல்முடியுமோ புவிமேலே.

சக வது. மன்னியசீர்ச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ-திருவிருத்தம் - சஅ - கீர்த்தனம் - கூஅடு - கண்ணிகள் - எஅ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூகூ வது. திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனூர்புராணம்.

க - கீர்த்தனம் - இராகம் - மத்தியமாவதி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நீலகண்டயாழ்ப் பாணர்பெருமையையென்
னுளனாத்திடலாமோ.

அநுபல்லவி.

சோலைசூழ்பெருக்கத்தம் புலியூரிலுதித்திருத்தச்
சோழநாட்டுசர்தலங் கும்பணிந்து சிறந்த (நீலகண்ட)

சரணங்கள்.

க. மதுரைக்கோவில்வாசல்முன் நின்றுயாழ்வாசிக்கவும்
அதிபரிங்காளிரவில் மயிற்வார்ந்து தம்மைத்
துதிசெய்தொண்டருக்கெல்லாம் அருளவரிவளைத்
தொடர்ந்தழைத்திடநாதர் முனஞ்சேர்ந்து
மதுரையாழ்வாசிக்கும்போ தரனருளால்விண்ணிலோர்
வாக்கெழுந்தவளியே சஞ்சரித்து யாழிற்
பரியும்விக்கழியும்நீர் பலகையிடுமென்னவும்
பரிந்துதொண்டர்களிடக் களிகூர்ந்து நிறுத்த(நீல)

உ. வாதரருளினற்பொற் பலகையிலேறியாழ்
வாசித்துப்பணிந்துபோய்ச் சிவஸ்தலங்கள் போற்றித்
திருவாரூர்க்கோவில்முன் சென்றுயாழ்வாசிக்கவும்
பரமன்பார்தருந் தூயப்பலகுந்
அருளும்நாயகர்வட புறத்தில்வேறொருவாசல்
அப்போதுவருத்தக்காட டறும்புலங்கள் எல்லாம்
திருகண்கவாசலே மூலட்டானத்தில்வாழும்
ஈசனைக்கண்டுபணிந் தயர்நலங்கள் பெற்ற(நீல)

கூ. சிலர்வாழ்நாளிற் பலநாளிருந்துபின்பு
சிவஸ்தலங்களைப்போற்றி யமருக்கும் அரிய
கோலமாஞ்சோழியில் வந்தாதனைப்போற்றிக்
குலவுமம்பிகைஞா னெம்பெருக்கும்
பாலருள்செய்யவுண்ட ஞானசம்பந்தனைப்
பணிந்தயாழிலெலும் பொழுருக்கும் பதிக
மாலைவாசிக்குங்கலம் அடைந்துசமயகொடு
மணத்திலீசரடி யடைந்திருக்கும் திரு(நீல)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பன்னிரண்டாவது-வெள்ளானைச்சருக்கம்.

க - விருத்தம்.

அண்டர்நாயகரோலிகாட்டிமுன்னுண்டிடப்புகழ்பூண்டவன்
றொண்டரெங்கணும்பாவும்பாவருஞ்சொல்வதோர்ந்திடும்வல்லபங்
கொண்டசேரர்பிரானெடுங்கவிகூர்ந்துசென்றருள்சேர்ந்திடப்
பண்டுபோற்கயிலைக்கண்வாழ்ந்தருள்பண்பையன் பொடியம்பலம்.

க - கண்ணிகள் - இராகம் - யதுகுலகாம்போஜி - ஆதிதாளம்.

க. அமரர்போற்றுஞ்செல்வத் திருவாரூரில்
அமருங்காளிற் சேரர் பெருமாள்
கமழுங்கோங்குமலி காட்டியுக்கேகச்
சாற்றார் ஆரூரர்.

உ. பொன்னிநாடுதாண்டிக் கொங்கராட்டிலத்திருப்
புக்கொளியூர்க் கேமி மறையோர்
மன்னும்மீதிலொரு மனையில்மங்கலமெதிர்
மனையிலழுகை யாக.

ங. ஒருபொழுதில்வடக்குஞ் செயலைக்கண்டங்குள்ள
உயரக்கணைபோ யிழைத்துப் பெரிதாம்
இருமனையினுமொரு பொழுதிலிதுகடப்ப
தென்னென்றருள் தலைமைத்து.

ச. இருபின்னையஞ்சுபி ராயத்தும்போய்க்குமித்
திடமதியில் முன்னுளில் முதலை
ஒருபின்னைகனாயுண்ணப் பிழைத்தபின்னோக்கிக்கே
யுபகயன மிங்காளில்.

ஞ. அந்தமனையிலுள்ளோர் நமதுபின்னையிருந்தால்
அவனுக்கும் இங்காளில் முந்தால்
சிந்தையன்பாற்சாத்தலா மென்றாழகின்றுசொன்ன
செப்பிற மங்காளில்.

ட. அந்தணரிதுசொல்லக் கேட்டருவியிரக்கும்
ஆரூரர் முன்பாக மாண்ட
மைந்தன்தந்தையுந்தாயுந் தாயைமறைத்துவந்து
வணங்கினார் அன்பாக.

உ - விருத்தம்.

தூண்பம்விடித்தகமலர்த்துபனியக்கண்டு சுதனையிழந்தவர்போ
லெனையும்போற்றி, முன்படைத்ததுநிற்கவும்மைப்போற்ற முன்னு
னேநினைந்தவன்புபழுதாகாமல், இன்பமிகவெழுந்தருளப்பெற்றே
மேன்மே யிறைஞ்சவும்வன்றொண்டரகமதிலெங்கேயென், றன்பு
டன்கேட்டங்கடைத்துபாடினில் அமிழ்ந்தமுதலையுமகனையுமிழ்ந்த
ன்றே.

க - கிர்த்தனம் - இராகம் - மோகனம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

முதலையுண்டமகனை யுமிழ்ந்தநுவே பொல்லா (முதலை)

அனுபல்லவி.

மதலையையழைத்தின்பு மிழ்ந்தவிராசிக் கலத்தில்
அதிபனைப்பணிவென்னானென் றருளர்பாடகிலத்தில்(முதலை)

சரணங்கள்.

க. மடுவின்கரைதவ்விவ்வன்றொண்டிரடித்துப் பரி
வுடனேயுரைப்பாருரை யெனவெதிர்ந்து
வடிவாகமுகம்பாட்டோதி முடியுமூன்படி னிலைமோது
நெடியவோசைமிகுந்திடும் மதிவினுயர் கணைமீது(முதலை)

உ. கொடுங்கோழிலமுதலை விழுங் கிடமேவி வயிற்றில்
கிடந்தமகனுடலிலுயிரை யேவி
நடந்தபிராயமும்மண்ணில் நயந்துவளர்ந்தது போலே
யடைந்திடவேமன்செய்ய அப்பொழுதேதன்வாயாலே(முதலை)

ங. விண்டலத்தோர்பொழிமலர் மழைதிசை இந்த
மண்டலத்தோர்களிசையத் துடன்புகழக்
கொண்டவுத்தியமவிசைக் கொடுபோதலுமவ ராக்கை
கண்டபோதேதந்தைதாயார் மண்டுமனத்துயர் தீர்க்க(முதலை)

ச - விருத்தம்.

முதலையுமிழ்ந்திடுமகனைத்தாய்கண்டோடிமோந்தெடுக்கக்கணவ
ரவரைநோக்கியம்மி, பதம்வணங்கஅந்தணன்மைந்தனையுங்கொண்டு
புனிதனிராயிப்பாலினிப்பயின்றுபாடி, விடைவழிபோதபுகயனந்தருசெ
யலிதுவிருப்பமெனோதாடிலெழுந்தருளச்சேர்ந்து, எதிரடைந்துப
னிந்துமாளிகைசுருத்தாங்கொண் டேயினர்பெரியமகிழ்வாயினரே.

உ - கீர்த்தனம் - ஹிராகம் - சங்கராபரணம் - மி - சாபுதாளம்.

பல்லவி.

மாலிகைக்குக்கொண்டு வந்தார் சேர
மன்னவர்குலம்வாழ வந்தார். திரு (மாலிகை)

அனுபல்லவி.

மீளாமல்முகலேழ்ன் விழுங்கும் பின்னையைப்பாடி
மீட்டவர்வருமேன்மை கேட்டன்பாலெதிர்கூடி (மாலிகை)

சாணங்கள்.

க. கோழர்வந்தாரென்று சொன்னதொண்டருக்கெல்லாம்
தொலைவில்லாதகிழி கோயெடுத்து நல்கிச்
சூழமந்திரிகளோ டகலையலங்கரிக்கச்
சொல்லிமிழிவாற்செய்யுமுறைவிடித்துக்
காழ்வில்லாதெனையாளு மையன்வந்தாரூரர்
சைவன்வந்தான்திரு அருள்கொடுத்த யாரும்
வாழவந்தவன்வந்தான் வந்தானென்றுமுரசு
மிழற்கடிக்கச்சொல்லி பொதிமெத்துக் திரு (மாலிகை)

உ. ஆனைமீதுமன்ன ரேறிவீதிகள்காண்டி
ஆரூர்தமக்கெதி மாய்நாடி அரு
கானபதம்பணிய அவரும்தொழுதிருவர்
அங்கம்வேறெனினுமொன் முய்க்கூடி
வானவர்தொழுந்திரு வாரூர்ப்பெருமைகேட்டு
மன்னவர்மிழற்கன்பு மிகநீடி யாசை
மேலும்பியாரூர் தமைவைத்துநாமும்பின்
வெண்குடைபிடித்தன்பாற் கொண்டாடித் திரு (மாலிகை)

கூ மன்னர்சேனைகளுந் தொண்டர்களும்பல
வாத்தியக்கருங்கடல் போலார்க்க வேதக்
கன்னியந்தனர்சொல்லிக் குணலையாடமாதர்
சார்ந்துநடித்தமரு மலர்தூர்க்க
மின்னுமணிவீதி வலங்கொண்டியாரூரை
விட்டிறங்கிப்பு மியைப்பேர்க்க முத்தும்
பொன்னும்மணியும்வீசிப் பிரிந்திசைகாருந்
தொந்தியருறையையெல் லாந்தீர்க்கத் திரு (மாலிகை)

ச - மிருத்தம்.

மாலிகையிற்கொண்டுவந்தாசனத்தில்வைத்து வணங்கியர்ச்சித்து
வந்துபரிசனங்களுக்கும், நீளுமிந்நிதிகொடுத்தகம்பியுடனிருந்தார்கெ
ர்ளப்படிச்செலவோர்நாள்நீராட், வாளாசரேகஅரண்முனஞ்சே
ர்நாளுவரகம்பிதிருவஞ்சைக்களத்தில்கண்ணி, ஆளுடையர்தமை
ப்பாடிக்கயிலைக்சே ருளாற்குஞ்சரத்திலெழுந்தருளினரே.

கூ - கீர்த்தனம் - ஹிராகம் - சுருட்டி - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

வெள்ளானையி லெழுந்தருளினர் எங்கும்
உள்ளாலுவந்தபிற்வேதந் தனில்மொழிந்தருளினர் (வெள்ளானை)

அனுபல்லவி.

கள்ளாறுபோலோடும் அஞ்சைக்களத்தில்லீல
கண்டர்கோவிலைக் கண்டுதாம்வலங்
கொண்டுபோற்றிவன் றொண்டர்மகிழ்வொடு (வெள்ளானை)

சாணங்கள்.

க. கலைக்குத்தலைமாலை யென்னவே பதிகம்
சாற்றும்போதினில்த் தோற்றும்பாசமே
போற்றவாழ்க்கையை மாற்றவேயெண்ணம்
நிலைக்கப்பாடியருள் தன்னவே கொன்றை
நீண்டசடைமிசைப் பூண்டராயகர்
வேண்டிமுனந்தடுத் தாண்டசுந்தரர் (வெள்ளானை)

உ. செயமாம்வெள்ளானைமே லேற்றியே யென்முன்
சீருடையடி நாசனைக்கொடி
யாருமெனக்கலி கூர்நாயகர்
கயிலையிலருள்செய்யப் போற்றியே வேதன்
கண்ணன்முதற்சுரர் மண்ணின்மிசைகடந்
தண்ணல்கோவில்முன் நண்ணிக்கொணர்ந்திடும் (வெள்ளா)

கூ. வன்றொண்டர்நாதரை வணங்கியே வெளி
வாயுமெழிற்கொண்டு சுவர்க்கவணங்கினின்
றாவலிந்தவை ருநும்பரிசிது
என்றபோதினிய நிணங்கியே நிற்க

இலங்குசீர்மிகத் துலங்கும்வாளவர்
வலங்கொண்டேற்றிடலகங்கொள்சுந்தார் (வெள்ளானை)

இ-விருத்தம்.

எழுந்தருளுமிவர்செய்கையறிந்தாசர்நுதியினிலேறினிணை
ர், தொழுந்திருவஞ்சைக்களத்திலடங்காயர்வெள்ளானைபிடிச்சுச
ர்புமாரி, பொழிந்துதொழுவெழுந்தருளுந்தோழரைக்கண்டுபொழு
தேபுனையுவிட்டிச், செழும்பரியையாளுமுன்புகடத்தினர்பேர்ன்
பாந்திடத்தினரே.

ச-கீர்த்தனம்-ஸ்ரீராகம்-நவக்காந்தி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

வெள்ளானையின்முனங்குரினையைவிடுத்தார் மேன்மையடுத்தார்.

அநுபல்லவி.

உள்ளேயானந்தம்பொங்க உயர்ந்தசேசர்மனமெதங்க (வெள்)

சரணங்கள்.

க. போதமுதவுஞ் சிவமந்திரத்தைப் புரவிதன்வலக் காதில்
ஓதினாவ தாகவேதம் ஓளம்போலவின் மீதில்
தீதில்லாமல் நடத்திநம்மைத் திருமனமாம் போதில்
காதலாய்நினைந்தேதருந்தோழரைக்கண்டிலங்கொண்டப்போதில்

(வெள்ளானை)

உ. சேரர்தம்படை வீரர்களிவர் தேகமறைய நோக்கிப்
பாரினிலிவி ரோமென்றுவாள் பறியிடலீல நீக்கி
வீரதேக மடைந்தசசர்முன் மேவிக்கவலி போக்கிச்
சேதாய்முன் போற்சேவகஞ் செய்துதொடர அன்புதேக்கி

(வெள்ளானை)

கூ. பஞ்சதுந்துபி நாதங்கடல்போற் பரந்துலகெங்கும் நிறைய
மிஞ்சவமரர் பொழியுமலரால் மேதினியுரு மறையக்
கஞ்சன்மாயன் முதலனைவருங் களித்துக்கண்ணி நிறைய
அஞ்சலிசெய்யச் சுந்தரமொழுந்நல்வதறிந்து பெருமைநிறைய

(வெள்ளானை)

கு - விருத்தம்.

ஆனைமுனங்குரிசைகனிலாசர்செல்லவாரூராகானைமுன்படை
த்தானென்னுந், தேனைநிகர்திருப்பதிகம்பாடிக்கையிற் தென்வாசல

டைந்திருவர்தாமும்மின்னேறை, சேனைதொழப்பரியையுமயனை
யும்விட்டுத் திருவடிக்கன்றிருவாயிலடைக்கபோதில், ஞானமன்ன
ர்தடையாதின்றுர்கம்பி நாதர்முனமடைந்துதுதியோதினரே.

ந - கீர்த்தனம் - ஸ்ரீராகம் - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

நாயிகனாத்துதி செய்தார் மிகும்
நேயமாகக்கண் னீர்மழை பெய்தார் (நாயக)

அநுபல்லவி.

தூயமறைக்குமிந வருக்கும் எட்டிக்
தொடரவொன்னுமிலவடிவாக இருக்கும் (நாயக)

சரணங்கள்.

க. தலங்கும்பகுவைமனத் தென்னை மிகு
தாதித்திருக்கன்றுசொல்போல்நுண்ணி
நலங்கொள்வாக்கினைபல் பண்ணி எங்கள்
நம்பியாரூரும் அன்பாய்முக் கண்ணி (நாயக)

உ. ஆங்கரியாருபுறஞ் சேர இருந்
தருளும்நாயகர்பார்த்த் தருமியா ரூர
வந்தனையாவென்றன் பாரச் சொன்ன
வார்த்தையைக்கேட்டு மனங்களி கூர (நாயக)

கூ. அடியேன்றடியிலடி சூட்டிப் பிழை
அனைத்தும்பொறுத்தழி யாவழி காட்டி
இடராம்பவத்தொடக்கை வீட்டி மகிழ்ந்
தென்னையாளப்பெற்றேனென்றுபாராட்டி- (நாயக)

எ - விருத்தம்.

திருநம்பியாரூரர்தந்திருத்துச்சேரர் திருவாசலினில்நின்றுரைனலு
மீசர், பெருநந்திசரையேவஅவர்போய்ச்சேரர் பெருமானையழைத்தி
டலுமவரைப்போற்றி, ஆசாபோய்த்திருமுன்புதாரத்தெனின் றகம
ழிற்துவணங்கியெழுந்திடலும்நோக்கிப், பரமரதிருமந்காசஞ்
செய்துபன்றுவாசன்பருவமன்னுவாரே.

உ - கண்ணிகள் - திராகம் - சௌராஷ்டிரம் - சாபுதாளம்.

க. நாமமையாகிங்கே கன்னியவித்தினை
மேமொழியென்றருள் செய்ய நசர்

தாமரைப்பாதத்தைத் தாழ்ந்தெழுந்துசேர்
தாமுரைப்பார்கண்ணீர் பெய்ய.

உ. ஆருரடிபோற்றி யாரூரன்சேவித்தே
ஆராதகாதலாய்ச் சார்ந்தேன் உன்றன்
சீரானருள்வெள்ளஞ் சேர்த்துக்கொண்டிவரால்
நேராகவருமேன்மை சேர்ந்தேன்.

கூ. திருவுலாப்பாடினேன் திருச்செவிசாத்திடும்
பெருமையைவேண்டினேன் நானே வெம்மை
மருவும்பாசம்போக வன்றொண்டர்நிற்டம்வைத்
தருளியவெம்பெரு மானே.

ச. என்னலும்நாயக னியம்பெனவருள்செய்ய
மன்னருங்கேட்பித்துத் தாழ அப்போ
தென்னையாண்டருளு மீசருமருள்செய்வார்
நன்னயத்தொண்டர்கள் வாழ.

ஞ. ஆரூரனைஆ லாலசுந்தரனுடன்
நேராயமர்ந்திரு வோரும் நல்ல
சீராக்கணநாதராந் திகழ்மேன்மையினுறை
வீரன்றுர்சங்கர ரூரும்.

கூ. அண்டர்நாயகர்திரு வருளாத்தலையின்மேற்
கொண்டிருவோருங் கொண்டாடி நீல
கண்டராடிபணிந்து காயிலாசந்தவிலென்றும்
மண்டியபெரும்புகழ் கூடி.

எ. ஆலாலசுந்தர ராகிமுன்பணிசெய்து
மேலாகவாழ்ந்தார் ஆ ரூரர் என்றும்
சீலகணநாதராய்ச் செய்யும்பணிசெய்து
கோலமாகவாழ்ந்தார் சேரர்.

அ. அவனியிற்சங்கிலி யாரும்பரவையாரும்
மலவிலேர்ப்பயினிலைக் கொய்தார் முன்போற்
சிவலோகவிலாவினிலுங் திகழ்கமலினியாகித்
தவறுதமுன்பணி செய்தார்.

கூ. சுந்தரர்வரும்போது சென்னபதிகத்தையு
வந்துவருணனிடத் தளிக்க அவன்

அந்தப்பதிகத்தையுஞ் சைக்களத்திலிவிரித்தான்
இந்தப்புவியிலுள்ளோர் களிக்க.

சிறுறைகயிலேயிலத் திருவுலாவையன்று
சேரர்சொல்லும்போதி லறிந்து மேன்மை
ஆருமாசாத்தனர் பார்மிசைத்திருப்பிட
ஓரில்விரித்தாரன்பு செயிந்து.

அ - விருத்தம்.

அயிற்கமாதகியார்திருத்தில்லையில்
உறைந்தமன்றுடையாரையுளத்தெண்ணிச்
நிறைந்தமேன்மைத்திருத்தொண்டர்மெய்ப்புகழ்
நிறைந்ததென்றுமிலியியலெலாம்.

பெரியபுராணத்திருவிருத்தம்.

வையம்நீடுகமாமழைமன்னுக
மெய்விரும்பியவன்பர்விளங்குக
சைவமன்னெறிதானதழைத்தோங்குக
தெய்வவெண்டிருநீறுசிறக்கவே.

கூ - மங்களம் - இராகம் - சௌராஷ்டிரம் - திரிபுடதாளம்.

பல்லவி.

மங்களம் மங்களம் சந்ததமும் மங்களம் மங்களம்.

அநுபல்லவி.

துங்கமான தொண்டத் தொகை
சொன்னவர்க்கும் முன்னவர்க்கும் (மங்களம்)
சரணங்கள்.

துலங்குமறு பத்துமூன்று
தொண்டருக்கும் அண்டருக்கும்
கலந்துவள்ளி குஞ்சரிக்கு
கந்திருக்கும் நந்தருக்கும் (மங்களம்)

தங்குமயி டாசுரனைச்
சங்கரிக்கும் சங்கரிக்கும்
தங்கமலை யைவலித்த
சங்கரர்க்கும் ஐங்கரர்க்கும் (மங்களம்)

கூ. தய்யவிடு நிக்கும்அவைதம்
தொடுபவர்க்கும் நடிபவர்க்கும்
சைவநன்னெறிக்குமுன்னம்
தனேநிறைக்கும் கணமறைக்கும் (மங்களம்)

சு. மருவுகும்ப முளிக்குமுடப
மன்னியார்க்கும் அன்னியார்க்கும்
பெருமைசேர்சேக்கிழாரெனப்
பிறந்தவர்க்கும் சிறந்தவர்க்கும் (மங்களம்)

கூ. நிதமுமிந்தக் கனதனையச்சொலை
கேயிப்போர்க்கும் துயிப்போர்க்கும்
இதமுறச்சொலுமொனவே
யாசிப்போர்க்கும் வாசிப்போர்க்கும் (மங்களம்)

வெள்ளானைச்சருக்கத்துடன்

இரண்டாங்காண்டமுற்றுப்பெற்றது.

கடவுள்வாழ்த்துமுற்றும்.

ஆதிருவிருத்தம் - சஉ0 - இத்தலம் - கூஉச - கண்ணிகள் - அரு

வெண்பா-உ.

சேக்கிழார்சுவாமிகள்திருவடிகளேசரணம்.

ஆனக்கடாஹர்துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

1999

28/1/99

தமிழ்நாடு அலுவலக்காப்பக நூலகம்,
எழும்பூர், சென்னை-600 008.

தவணைத்தாள்.

சே எண் : ப. எண் :

வழங்கிய நாள். (1)	திரும்பிய நாள். (2)	வழங்கிய நாள். (1)	திரும்பிய நாள். (2)
4/1/99	21/1		

S.P. 39A-6 1,00,000—30-1-84.